GHID EXPERIMENTAL

JAMES REDFIELD CAROL ADRIENNE

A ZECEA VIZIUNE

Menținerea Viziunii

 EDITURA MIX

A ZECEA VIZIUNE

Menținerea Viziunii

GHID EXPERIMENTAL

A ZECEA VIZIUNE

Menținerea Viziunii

GHID EXPERIMENTAL

James Redfield și Carol Adrienne

Traducere: Cristian Hanu

EDITURA MIX
BRAȘOV

Culegere: Cristian Hanu
Tehnoredactare: Elena David
Corectură text: Elena Alistar
Consilier editorial: Florin Zamfir

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
REDFIELD, JAMES
A Zecea Viziune: Ghid pentru experimentare / James Redfield şi Adrienne Carol; trad.: Cristian Hanu; ed.: Florin Zamfir – Braşov:
Mix, 2003
ISBN 973-8471-19-2

I. Carol, Adrienne
II. Hanu, Cristian (trad.)
III. Zamfir, Florin (ed.)

821.111-4=135.1

Pentru informații actuale şi comenzi vizitați site-ul nostru
www.edituramix.ro
sau contactați-ne la:
tel.: 0268 334016; 0268 335786
fax: 0268 335786
e-mail: contact@edituramix.ro

ISBN 973-8471-19-2

Tiparul executat la S.C. IMP S.A.
BRAŞOV - 500407 - str. Zizinului 110
tel.: 0268 332469 • fax: 0268 332499

CUPRINS

PARTEA A TREIA. ADUCEREA AMINTE

PARTEA A PATRA. ÎN ÎNTUNERIC

PARTEA A CINCEA. ACȚIUNEA JUSTĂ

PARTEA A ȘASEA. ÎNCHIDEREA CERCULUI

DIN CRITICILE LA ADRESA LUCRĂRII A ZECEA VIZIUNE

„O continuare a lucrării *Profețiile de la Celestine,* care aduce noi şi profunde completări... Intriga aduce noi indicii şi viziuni, deplasându-se cu viteza unui *thriller* de prima clasă".

Abilene Reporter-News

„Voința ne împinge înainte pe cale, către iluminarea spirituală, pe măsură ce ne apropiem de noul mileniu... Prin *Viziunile* sale, Redfield a încercat să demonstreze că nu numai viața lui este *o aventură spirituală,* ci viața *tuturor*".

Detroit News

„Toată lumea citeşte *A zecea viziune,* urmarea lucrării *Profețiile de la Celestine,* a lui James Redfield. Dacă doriți să mai găsiți cartea, vă sfătuim să alergați cât mai repede până la cea mai apropiată librărie".

Los Angeles Features Syndicate

„Un pelerinaj plin de culoare şi de imaginație... Unele din momentele vizionare descrise în carte îmi amintesc de imaginația care operează în lucrările clasice precum *Ramayana* hindusă sau lucrarea chineză *Călătorie către Vest.* Acest fel de a gândi face ca zonele cele mai obscure ale experienței psihologice şi spirituale să capete substanță, astfel

încât impulsurile către acele domenii care sunt considerate în mod tradițional ca aparținând altor lumi să pară aproape terestre".

Bookscapes

„În *A zecea viziune,* Redfield continuă mesajul de la *Celestine,* în care ne învață să trăim o viață care să le fie de folos semenilor noștri".

Rocky Mountain News

„Nu trebuie ratată cu nici un chip".

New Age Journal

„Redfield se adresează unei generații însetate de adevărurile spirituale".

Newark Star-Ledger

„Nu este exclus ca citind *A zecea viziune,* să descoperiți aspecte din ființa dumneavoastră și a celor din jur de care nu erați conștient înainte. Nu este exclus să simțiți nevoia de a vă schimba... A zecea viziune trebuie experimentată personal. Spre exemplu, în primele nouă viziuni, intuiția este experimentată ca o senzație interioară, greu de definit, dar în cea de-a zecea viziune, ceea ce se află în interior are tendința să se exteriorizeze".

Sunday Record (NJ)

Dedicăm această carte tuturor celor care au învățat să mențină Viziunea.

MULȚUMIRI

Această carte s-a scris practic singură, cu ajutorul multor apeluri care au venit la momentul potrivit, respectând legea sincronicității. Le adresăm mulțumiri tuturor celor ale căror idei apar în această carte! Ca modele ale noului mod de gândire și ale noii comunități, apreciem înainte de toate Institutul pentru Științe Noetice, mulțumindu-le celor de aici pentru cercetările pe care ni le-au pus la dispoziție, și Centrul pentru Ecoliterație, ale cărui studii ne-au adus multe inspirații.

La nivel individual, dorim să mulțumim pentru sfaturile lor și pentru susținerea de care au dat dovadă lui: Larry Leigon, pentru reflecțiile sale referitoare la umbră și la natura schimbărilor în afaceri; Elmer Schettler, pentru gândurile pe care ni le-a împărtășit de-a lungul căii; Donna Hale, terapeut și medium, pentru ajutorul pe care ni l-a acordat referitor la dinamica energiei și la viețile anterioare; Kevin Ryerson, pentru călătoria sa inițiatică; Kathryn Leighton, pentru toți acei ani în care ne-a susținut și care ne-au permis să scriem actuala lucrare; Sherrin Bennett, consultant cu privire la organizații, care ne-a ajutat să descoperim structurile din această carte; Ann Buzenberg, editor al lucrării Jurnalul de la Celestine, *pentru cooperarea sa plină de generozitate; Dr. Henry Wesselman, pentru conversațiile sale referitoare la știință și*

spiritualitate; Dr. Selma Lewis, pentru explicațiile sale profunde referitoare la anumite concepte psihologice; Paula Pagano, care a făcut cercetări pe teren; Penney Peirce, pentru contribuțiile sale generoase; Fadel Behmann, pentru sugestia pe care ne-a făcut-o de a apela la cercetările profesorului Kyriacos Markides, la momentul oportun; Bonnie Colleen de la KEST şi David Sersta de la Toronto Learning Annex, pentru ajutorul pe care ni l-au acordat în difuzarea ideilor transformatoare; precum şi lui: Dr. Marilyn Rossner şi Părintelui John Rossner din Montreal; Dr. Patrick Tribble; Jonathan Katz; Gilberto Munguia; Russell E. Di Carlo; Jack Coates şi Elizabeth Kibbey.

În sfârşit, dorim să-i mulțumim din nou editorului nostru, Joann Davis, care a deschis posibilitatea scrierii acestor cărți, precum şi lui Harvey-Jane Kowal, care a făcut posibilă transformarea manuscrisului într-o carte adevărată.

Şi lui Candice Fuhrman, pentru tot ce a făcut.

INTRODUCERE

Această carte îşi propune să aducă informaţii suplimentare şi idei complementare care să susţină ipotezele de bază din *A Zecea Viziune*. Dacă este adevărat că viziunile descrise în cărţile *de la Celestine* sunt arhetipale, fiind astfel inerente creşterii noastre psihologice, rezultă că unica noastră misiune constă în a le răspândi cât mai pe larg, facilitând atât cât putem o conversaţie sinceră cu cititorul referitoare la experienţa spirituală curentă.

Pe măsură ce veţi citi această carte, veţi constata că în diferite părţi ale lumii există deja un dialog extrem de intens şi de constructiv referitor la viaţa spirituală. Atunci când presupune împărtăşirea curajoasă a experienţelor personale, conversaţia devine în sine un proces prin care se poate petrece această trezire. În aceste ultime zile ale secolului XX şi ale celui de-al doilea mileniu al erei noastre nu mai putem vorbi atât de descoperirea unor experienţe noi (deşi se mai întâmplă şi aşa ceva), cât de reconsiderarea unor experienţe deja trăite, dar ignorate sau neluate în serios. Secretul constă în împărtăşirea lor plină de curaj, căci aşa cum ne sugerează cea de-a Zecea Viziune, ne aflăm astăzi într-un moment extrem de important al istoriei.

Vechea perspectivă newtoniană, care avea la bază ideea că universul nu este altceva decât o maşinărie imensă care funcţionează după legi materialiste (în care miracolele nu aveau loc) este din ce în ce mai zdruncinată astăzi, fiind înlocuită treptat cu o perspectivă nouă, care începe să includă şi anumite dovezi experimentale ce atestă că lumea înseamnă mult mai mult decât atâta. Universul începe să fie privit astăzi ca un loc spiritual, inteligent, în care oamenii pot evolua, devenind din ce în ce mai conştienţi, fiind inspiraţi prin intuiţii şi coincidenţe miraculoase către adevărul individual cu care s-au născut şi cu ajutorul căruia pot contribui la perfecţionarea societăţii în care trăiesc.

Cheia acestei treziri este curajul, căci mai întâi de toate trebuie să credem că putem descoperi şi repeta aceste experienţe. Dacă primele nouă Viziuni se referă la ieşirea din rutina obişnuită şi la pătrunderea pe calea transcendentă, în care vibraţiile noastre se intensifică, iar vieţile noastre evoluează, cea de-a Zecea Viziune se referă la înţelegerea puterii intenţiei sacre care amplifică întregul proces. Altfel spus, noi trebuie să susţinem viziunea, să ne amplificăm puterea prin credinţă şi vizualizare, adică prin rugăciune (căci ce altceva este rugăciunea?). Cu alte cuvinte, nu este suficient să ne lăsăm în voia fluxului de sincronicităţi, deşi aceasta este premisa iniţială. Mai mult decât atât, noi trebuie să ne trezim dimineaţa cu anumite intenţii şi aşteptări, astfel încât să facilităm producerea sincronicităţilor.

Am creat acest ghid practic cu scopul de a stimula discuţiile referitoare la aceste chestiuni, şi la altele. Ca întotdeauna, ne punem speranţele în puterea dialogului în sine. Noi ştim din intuiţiile noastre că la ora actuală se produce o transformare spirituală. Imaginea de ansamblu a noii perspective nu este

încă pe deplin conturată, întrucât ea continuă chiar în timp ce vorbim, pe măsură ce diferiți indivizi și diferite grupuri ajung la anumite concluzii personale, le comunică celorlalți ce văd, obțin noi informații și își cristalizează astfel opiniile pe nivele din ce în ce mai apropiate de adevăr. Aceasta este conversația spirituală care va avea ca rezultat crearea unei noi perspective asupra realității.

Și ea nu va fi completă până când nu vă va include și pe dumneavoastră.

JAMES REDFIELD
CAROL ADRIENNE

„Ori sperăm în sinea noastră, ori nu; speranța este o dimensiune a sufletului, care nu depinde fundamental de o observare particulară a lumii exterioare sau de o estimare a situației. Speranța nu este tot una cu pronosticul. Ea este o orientare a spiritului, o aspirație a inimii; transcende lumea experiențelor concrete, fiind ancorată undeva, dincolo de orizonturi...“

VACLAV HAVEL, *Tulburarea păcii*

PARTEA ÎNTÂI

PRAGUL

Capitolul 1

IMAGINEA DE ANSAMBLU

Spiritul vulturului

A Zecea Viziune se referă la înțelegerea acestei conștiințe integrale, care include perceperea coincidențelor misterioase, elevarea conștiinței spirituale a pământului, disparițiile din cea de-a Noua Viziune etc., din perspectiva superioară a celeilalte dimensiuni, astfel încât să putem înțelege de ce se petrece această transformare și să putem participa din plin la ea.

A ZECEA VIZIUNE:
MENȚINEREA VIZIUNII[1]

MENȚINEREA UNEI VIZIUNI *DESCHISE*

În cazul unor ființe precum Iisus Christos, Mohamed sau Gautama Buddha, capacitatea de menținere a Viziunii asupra Lumii este parte integrantă din structura lor. La fel se petrec lucrurile în cazul celor mai buni candidați la un

interviu: aceştia ocupă aproape întotdeauna postul pentru care candidează, ca rezultat al experienţei şi pregătirii lor.

Această carte nu este scrisă însă pentru asemenea oameni, ci pentru noi, restul.

Nu cu mult timp în urmă, la un grup de studiu al Profeţiilor de la Celestine, un om a ridicat mâna şi a întrebat: „Nu prea ştiu cum aş putea folosi aceste informaţii în lumea reală. Am participat la diferite seminarii şi am discutat cu tot felul de oameni. Suntem cu toţii cât se poate de entuziasmaţi, dar nu ştim cum să facem ca să păstrăm acest entuziasm în viaţa de zi cu zi. Voi cum faceţi ca să menţineţi acest sentiment?“ Apoi, el a continuat: „Am obosit să tot vorbesc despre mine şi aş dori să mă implic mai mult în lumea exterioară. Cum aş putea să fac acest lucru?“ Acel om a exprimat o problemă cu care ne confruntăm cu toţii. Este posibil să vă fi pus şi dumneavoastră această întrebare. Cultura noastră *trebuie* să îşi pună această întrebare, dacă dorim să fim deschişi faţă de o nouă perspectivă asupra lumii, care să ne conducă din momentul prezent într-un viitor mai bun. Este important să ne punem întrebarea: „Ce aş putea face ca să fiu de folos semenilor mei, într-o manieră pozitivă?“, căci fără acţiuni concrete umanitatea nu mai poate evita dezastrul către care se îndreaptă. Din păcate, perspectiva care stă la baza întrebării nu este diferită de cea care a cauzat problemele cu care ne confruntăm. Ea abordează problemele în termenii unei acţiuni *exterioare*. Adevărata acţiune trebuie realizată *în interiorul* nostru. Noi nu trebuie să-i salvăm *pe cei de acolo,* ci să ne schimbăm *propria perspectivă* asupra lumii, ridicând vălul înţelepciunii necunoscute pentru a aduce resursele din celelalte dimensiuni în „realitatea exterioară“, dar şi în cea

interioară. Lucrând pe acest nivel multidimensional, ne vom alinia imediat la adevăratul țel al evoluției, care constă în spiritualizarea lumii noastre fizice, adică „reale" (după cum o numea persoana din exemplul nostru), și vom pătrunde astfel într-o lume mai fluidă, în care evenimentele vor curge altfel, așa cum nici nu ne putem imagina la ora actuală. Cum trebuie să procedăm însă ca să ajungem aici?

NIVELE ALE CONȘTIINȚEI

La fel ca și primele nouă viziuni descrise de James Redfield în *Profețiile de la Celestine,* Cea de-a Zecea Viziune nu reprezintă altceva decât un nivel de conștiință. Dacă ați citit *Profețiile de la Celestine,* este posibil să fi simțit că intuiați deja majoritatea acestor Viziuni, că ați știut cândva de ele, dar le-ați uitat. Această memorie vă reamintește că *ați venit* în această lume cu un scop precis, de a ajuta la tranziția către un nou nivel de conștiință.

Pe nivelul celei de-a Zecea Viziuni puteți recunoaște o parte sau întreaga filosofie antică, dar perenă, pe care o vom sintetiza din nou în paragrafele care urmează. Pe acest nivel de gândire/simțire/intuiție, putem afirma: „Da, simt că aceste idei operează în viața mea de zi cu zi". Este ca și cum ele ar prinde viață *prin intermediul* dumneavoastră.

Această conștientizare vă face să căutați un răspuns, la fel ca persoana care a pus întrebarea de mai sus: și acum, ce trebuie să fac? Noi ne-am obișnuit să fim activi, să ne controlăm propriul univers – sau cel puțin să încercăm acest lucru – și să obținem rezultate concrete. Până acum, noi am

fost preocupați însă doar de *acțiunea în lumea exterioară*, și mai puțin de *transformarea lumii noastre interioare, al cărei centru suprem este conștiința.* Pentru a face această tranziție, noi trebuie să începem prin *a dezmembra* vechile noastre metode și perspective. În fond, aceasta este esența oricărei transformări. Ne putem dezmembra și de-condiționa noi mintea, putem renunța la ochelarii de protecție, lăsând lumina să pătrundă liberă, și asta suficient de rapid pentru a ne mai salva pe noi și lumea în care trăim? Aceasta este întrebarea care ne face să ne trezim la ore matinale (3.00 sau 4.00 dimineața).

Nu depinde decât de noi, de oamenii obișnuiți, care doresc să-și construiască singuri un alt fel de viitor. Putem participa cu toții la această lucrare comună, hotărându-ne să ne transformăm, sau să iubim mai mult. Oricât de multe lucruri am învăța și oricât de mult ne-am schimba perspectiva asupra posibilităților noastre, noi depindem și de forțele exterioare. De pildă, temerile noastre sunt alimentate astăzi de dezastrele ecologice pe care le pot provoca aceste forțe exterioare și care ne silesc să fim atenți la fiecare acțiune pe care o întreprindem.

Celelalte forțe care ne influențează gândirea, deopotrivă la nivel colectiv și individual, ar putea fi ființe din dimensiunea spirituală care ne-au supravegheat progresul și care sunt preocupate de bunăstarea noastră. Sună ciudat? Nu este. Dimensiunea spirituală care există dincolo de nivelul de percepție al celor cinci simțuri ale noastre începe să se manifeste, atât la nivel individual cât și colectiv, cu scopul de a ne trezi din dependența noastră față de teamă, negare,

lăcomie şi inerţie, dependenţă care ne menţine în capcana disfuncţiilor psihospirituale. Aceste dimensiuni diferite *doresc* ca pământul să înflorească şi să atingă nivelul de conştiinţă care îi este specific, caracterizat prin iubire, viaţă şi învăţătură. Până recent, majoritatea oamenilor nu au fost conştienţi de graniţa invizibilă dintre aceste planuri ale existenţei. În acest moment al evoluţiei, când este pusă la îndoială însăşi supravieţuirea planetei şi a speciilor care trăiesc pe ea, a sosit – se pare – timpul ca acest văl să fie înlăturat. A sosit timpul să intre cavaleria. Dar să nu anticipăm...

NU EXISTĂ ALTE INSTRUCŢIUNI DECÂT PROCESUL ÎN SINE

Atunci când îşi încep marea călătorie a vieţii, majoritatea occidentalilor doresc o hartă, un set de instrucţiuni, şi chiar o garanţie că îşi vor primi banii înapoi. Pe măsură ce încep să înţeleagă că viaţa este un proces în continuă desfăşurare, ei realizează că nu există altă reţetă a succesului decât focalizarea atenţiei asupra structurii energiilor care îi înconjoară şi care îi străbat. Energia primordială a spiritului ne iluminează calea, şi în plus, *noi primim un ajutor de la prietenii noştri.* Dacă ar fi să stabilim totuşi o formulă a succesului pe cale, aceasta ar fi următoarea: mecanismele care controlează intenţia sunt dorinţa şi voinţa. Pe această cale, credinţa este imperativă, şi îndeosebi ascultarea tăcută, pentru a auzi ce uşi ni se vor deschide în continuare. Ea reprezintă *aşteptarea plină de încredere* că vom obţine răspunsuri la dorinţele şi intenţiile noastre. Se adaugă legea

dăruirii şi primirii, care face ca în urma serviciilor pe care le dăruim noi, să primim un aflux de energie.

„... vieţile noastre sunt centrate pe rugăciune şi acţiune. Munca noastră este rezultatul contemplării noastre, al fuziunii noastre cu Dumnezeu în tot ceea ce facem, iar prin munca noastră... noi susţinem această fuziune cu Dumnezeu, astfel încât rugăciunii să îi urmeze acţiunea, iar acţiunii să îi urmeze rugăciunea."

Lucinda Vardey, *Maica Thereza: Calea Simplităţii*

În limbajul conceptual al Viziunilor, „noi punem întrebări şi ne urmăm intuiţia". Sau, mai simplu, am putea spune că viaţa noastră urmează fluxul gândurilor noastre.

CE-AR FI DACĂ?

Ce-ar fi dacă cineva v-ar spune că vă aflaţi deja în plin proces de îndeplinire a menirii dumneavoastră? Ce-ar fi dacă cineva v-ar spune că sunteţi deja scufundat într-un continuum de energie conştientă care se îndreaptă către o destinaţie precisă? Ce s-ar întâmpla dacă aţi *şti* fără nici o îndoială că nu sunteţi singur, şi aceasta nu metaforic vorbind, ci la propriu? Ce s-ar întâmpla dacă aţi şti că nu există accidente, ci doar informaţii importante, care sunt prezente pretutindeni în jurul dumneavoastră, aşteptând doar să le recunoaşteţi? Cum v-aţi trăi viaţa dacă aţi şti dincolo de orice dubiu că viaţa nu încetează odată cu părăsirea corpului fizic, după moarte?

Cum v-ați simți dacă ați descoperi printr-o experiență personală de necontestat că oamenii nu reprezintă altceva decât un nivel de conştiință într-un univers multidimensional în care există şi alte ființe inteligente, conştiente? Speriat? Umilit? Tulburat? V-ați simți mai bine conectat la sursa de care ați uitat? Oamenii care au avut experiențe de moarte clinică, contacte cu persoane decedate, cu îngeri, sfinți sau ființe extraterestre, susțin că au trăit asemenea sentimente.

Cea de-a Zecea Viziune reprezintă acel nivel de conştiință care ne permite să înțelegem că nu suntem singuri, că nu suntem noi centrul universului. Ea reprezintă acel nivel de conştiință în care ştim sigur că „Am venit aici cu un scop precis. Acum îmi amintesc. Am o menire“, chiar dacă nu ne amintim încă această menire, la fel ca în cazul unei amintiri care ne stă pe vârful limbii, dar pe care nu o putem exprima. Pe acest nivel de înțelegere, această amintire vagă este suficientă pentru a declanşa seria de evenimente sincrone care ne permite să avansăm către următoarea persoană, să primim următorul mesaj, pentru a merge astfel mai departe.

Poate că nu ați trăit încă nici o experiență extraordinară în regatele spirituale. Poate că nu ați simțit încă un contact cu vreun alt suflet. Poate că nu vi s-a întâmplat nimic miraculos, de genul salvării copilului dumneavoastră la jumătatea căderii sale din vârful Marelui Canion. Joan Wester Anderson, autoarea a două cărți referitoare la îngeri şi miracole, descrie în ele experiența unei mame a cărei fiică s-a dus într-o excursie cu nişte prieteni. Într-o seară, ea a avut o premoniție cum că fiica ei era în pericol, aşa că s-a rugat: „Dragă Doamne, trimite-i ajutor chiar acum!“ Când fata s-a întors acasă, ea i-a povestit că a căzut din vârful

Marelui Canion şi că s-a agăţat într-o rădăcină *de numai câţiva centimetri,* când a simţit cum două braţe puternice o prind de umeri şi o trag în sus. Poate că aţi citit despre experienţe de moarte clinică, în care subiectul pătrunde într-un tunel de lumină şi vede fiinţe strălucitoare, simţind o iubire atât de puternică încât nu mai doreşte să se întoarcă la viaţa sa pe pământ.

Chiar dacă nu aţi trăit personal asemenea contacte extradimensionale, sunteţi cu siguranţă înconjurat de sute de mii, dacă nu chiar de milioane de fiinţe umane care au avut parte de asemenea întâlniri cu celelalte planuri de existenţă. Altfel spus, fiind şi dumneavoastră parte integrantă din ceea ce biologul Rupert Sheldrake numea câmpul morfogenetic, *dumneavoastră faceţi parte din acest proces.*

A sosit timpul să ne conectăm prin intermediul atenţiei noastre la miriadele de informaţii care ne asaltează din toate părţile. Nu contează dacă într-o primă instanţă mintea noastră se va simţi năucită, căci această „năuceală" face parte din procesul de deconstrucţie a realităţii noastre subiective, pe care am considerat-o până acum imuabilă. A sosit timpul să facem toate eforturile pentru a ne deschide în faţa acestor informaţii care ar putea schimba radical şansele de supravieţuire şi de evoluţie ale rasei umane.

Unii teoreticieni contemporani, precum fizicianul englez David Bohm, care a studiat intens implicaţiile teoremei lui Bell, au ajuns la concluzia că trebuie să existe un „câmp invizibil" care susţine întreaga realitate, care dispune de capacitatea de a şti ceea ce se petrece în orice punct al său, în orice moment... Acest câmp invizibil seamănă foarte tare

cu inteligența inerentă a ADN-ului, și ambele seamănă la rândul lor cu mintea umană. Mintea are capacitatea de a ține laolaltă toate ideile noastre, într-un fel de rezervor tăcut, unde sunt organizate în concepte și categorii.

Deepak Chopra, *Vindecarea cuantică: Explorarea frontierelor medicinii ansamblului corp/minte*

Noi suntem cei meniți să construiască o punte între vechiul mod de a gândi şi Viziunile a Cincea, a Noua şi a Zecea, care să includă atât schimbarea felului în care ne privim pe noi înşine şi în care îi tratăm pe alții, cât şi a felului în care comunicăm cu *celelalte dimensiuni.* Răspunsurile pe care le căutăm la întrebările de zi cu zi nu sunt separate de căutarea unor explicații referitoare la evenimentele care sfidează mintea noastră rațională. Vindecarea planetei depinde de capacitatea noastră de a ne deschide în fața realităților din lumea de dincolo sau a planurilor spirituale ale existenței, care comunică deja cu noi, *și de a înțelege că aceste dimensiuni nu există în afara propriei noastre conștiințe.* Întrebările de fiecare zi, referitoare la felul în care trebuie să ne trăim viața, la ceea ce putem face pentru a servi această planetă, îşi vor găsi răspunsuri dacă vom şti să ascultăm mesajele pe care ni le trimite intuiția şi coincidențele care ne conduc către un nou mod de a gândi.

La prima vedere, toate acestea par lipsite de pragmatism şi cam ciudate! Dacă nu doriți să continuați, nu vă obligă nimeni să citiți această carte! Aruncați-o la coşul de gunoi sau dați-o unei alte persoane, pe care o considerați la fel de ciudată. Dacă veți rămâne însă alături de noi, vă vom conduce printr-un proces al imaginației care se foloseşte de exemple

simple şi de povestiri adevărate, care vor sfârşi prin a declanşa în dumneavoastră gânduri, sentimente şi intuiţii ce se vor integra într-o anumită logică. De fapt, ne aflăm împreună în acest proces de descoperire, iar cea de-a Zecea Viziune ne reaminteşte că de acum înainte va trebui să lucrăm la unison cu ceilalţi pentru a clădi o inteligenţă/intuiţie de grup, care să ne ajute pe fiecare în parte şi umanitatea în ansamblu să avansăm, la fel ca o omidă care îşi găseşte frunza potrivită, unde se transformă mai întâi într-o crisalidă, iar apoi într-un fluture minunat.

Modelul evoluţiei face ca fiecare dezvoltare să fie încorporată în slujba unei funcţii superioare... Neocortexul (creierul) este atât de puternic încât o parte foarte mică din el este suficientă pentru a modula sau pentru a schimba funcţiile inferioare. Întrebarea care se pune este la ce ar putea folosi celelalte 90 de procente ipotetice?... După adolescenţă, natura ne obligă să descoperim şi să devenim una cu procesul, demers care poate activa şi încorpora restul structurilor noastre neuronale, conducându-ne către echilibru şi către menirea pe care ne-a predestinat-o evoluţia. Dr. B. Ramamurthi, Preşedintele Congresului Internaţional de Neurochirurgie, emite ipoteza că porţiunea neutilizată a creierului nostru a fost concepută pentru explorarea „universului interior".

Joseph Chilton Pearce, *Finalul evoluţiei*

Ori de câte ori vă întâlniţi cu învăţători, cărţi sau sincronicităţi relevante pentru etapa în care vă aflaţi, nu ezitaţi să vă scoateţi antenele sensibile şi intuitive. Ascultaţi diapazonul dimensiunii spirituale deopotrivă cu mintea şi cu

inima. Rețineți: de acum înainte, calea pe care mergeți nu va mai fi una liniară, și nu este exclus ca înainte de a putea întredeschide poarta care să vă permită accesul la următorul nivel, să fiți nevoit să renunțați la tot ce știți și să experimentați ceva nou, care la ora actuală vi se pare imposibil. Evident, noi vă încurajăm să discriminați între informațiile primite. Nu vă lăsați însă prins în capcana dorinței de a demonstra ceva cuiva, ori de a cere dovezi „științifice". Această parte a călătoriei umane nu are nimic de-a face cu vechile „legi". Țelul pe care ar trebui să vi-l propuneți este să nu vă blocați în dispute sterile, cu argumente „în alb și negru" despre „ceea ce este real și ceea ce nu este" (căutați mai degrabă „adevărul"). Cel mai bine este să vă puneți întrebarea: mă ajută cu ceva această întâmplare sau această idee să avansez către idealul meu, de a avea mai multă energie, de a fi mai plin de iubire, mai generos și mai deschis față de viață? Acesta este singurul adevăr din spatele experiențelor pe care le trăiți. Nu renunțați la rațiune, dar renunțați la ideile fixe. Această călătorie nu este una sentimentală, dar are ca destinație iubirea – și numai iubirea.

SE ÎNTÂMPLĂ ACUM

Această carte s-a născut respectând chiar principiile pe care le descrie. S-a produs un număr imens de sincronicități, de-a dreptul uimitoare, care au făcut ca un mare număr de persoane să „scrie" de fapt această carte. La fiecare capitol, cineva ne suna și ne oferea o informație care se integra perfect în subiectul capitolului. Am mai descoperit că oamenii

aflați pe această cale sunt conectați între ei, într-o manieră misterioasă! Spre exemplu, într-o zi i-am intervievat telefonic pe doi oameni: pe Cindy Spring în legătură cu Cercurile Înțelepciunii, și pe Richard Miles în legătură cu noile paradigme ale sănătății. Am primit aceste nume de la două persoane diferite, care nu aveau nici o legătură una cu cealaltă. Mai târziu în aceeași săptămână am descoperit că cei doi erau vecini (ușă în ușă) în Oakland, California, și chiar și-au povestit reciproc despre interviul pe care l-au dat!

Informațiile există pretutindeni. Carol Adrienne a ținut două seminarii în Montreal, la Conferința pentru Restaurarea Legăturii între Pământ și Cer (care, incidental, este chiar subiectul celei de-a Zecea Viziuni, la vremea respectivă, încă necunoscută). În timpul conferinței, un alt vorbitor, Dr. Myrin Borysenko, a menționat două studii pe care Carol le căutase în California, înainte de a pleca. În timpul unui prânz de lucru, un alt conferențiar, Kevin Ryerson, marele expert în probleme legate de intuiție, i-a prezentat un material despre locurile sacre, pe care l-am integrat în capitolul 3. Carol și-a mai făcut și un alt prieten la acea conferință, care o săptămână mai târziu i-a trimis o copie după un articol referitor la Kyriacos C. Markides, care a determinat-o să cumpere cartea acestuia, *Călărind pe leu* (o lectură obligatorie pentru toți cititorii mei). Teza prezentată în cartea profesorului Markides este uimitor de asemănătoare cu cea din *A Zecea Viziune.* Descrierea sa referitoare la experiențele mistice în Biserica Ortodoxă Orientală aduce informații uimitoare, care ne conduc direct în esența misterului, reamintindu-ne totodată

de marile contribuții pe care le-au adus asceții în susținerea Viziunii asupra Lumii.

Într-o altă întâlnire care părea predestinată, Carol a cunoscut-o pe Elizabeth Jenkins, cea care a pus bazele Fundației Wiraqocha pentru Prezervarea Înțelepciunii Indigene. În timpul unei conversații referitoare la similaritățile care le-au determinat să se apuce de munca respectivă, Elizabeth i-a povestit lui Carol despre o carte pe care a citit-o şi în care erau dezvoltate conceptele de slujitori ai lumii şi de suflete colective. Mai mult, expertiza ei ne-a permis integrarea profețiilor peruviene ale indienilor Q'ero din Peru, care continuă să practice şi astăzi tradițiile vechilor incaşi. Se pare că tradiția Andeană a prezis şi ea o schimbare globală, o trecere de pe nivelul trei pe nivelul patru de conştiință, exact pentru această perioadă.

Coincidențele au început să devină din ce în ce mai frecvente, îndeosebi în cazul celor care devin conştienți de ele sau care se află în căutarea unor semnificații ale vieții. Ori de câte ori ținem un seminar, noi punem întrebarea: „Câți dintre cei de față au experimentat o creştere a numărului de sincronicități?" De regulă, mai bine de 80% din mâinile celor de față sunt ridicate. Dacă vom începe să ne împărtăşim experiențele cu alți oameni receptivi, vom ajunge treptat să gândim: „Hm, poate că *fac şi eu parte* din masa critică de energie şi conştiință descrisă în Prima Viziune".

Ideea pe care dorim s-o afirmăm aici este procesul „Celestine" şi principiile care stau la baza lui nu sunt doar teoretice. Atunci când devii conştient de principii şi începi să ai încredere în felul în care operează ele în viața ta, începe să se petreacă ceva uluitor. *Ele chiar încep să se petreacă în*

viața ta. Scopul pe care ni l-am propus noi este doar să vă atragem atenția asupra acestor aspecte, ca să știți ce aveți de făcut. Tot ce dorim noi este să vă încurajăm să vă deschideți în fața acestei aventuri misterioase și să o lăsați apoi să opereze prin intermediul dumneavoastră.

COHORTE ȘI COINCIDENȚE

Există astăzi o comunitate de oameni răspândită în întreaga lume care lucrează în tăcere pentru unitatea globală și care slujesc marele plan planetar – un plan pe care nici unul dintre noi nu și-l poate imagina în întregime. Acești oameni se recunosc instinctiv unii pe alții în decursul activităților lor de zi cu zi – în avioane, pe terenurile sportive, în cafenele și librării, la conferințe, evenimente muzicale, petreceri, întruniri, seminarii etc., ba chiar și la dentist, la coafor, la acupuncturist sau la birou. Am trăit cu toții acest gen de experiențe. Atunci când atingi un subiect care te preocupă foarte mult se produce un fel de scânteie, o electricitate, iar partenerul de discuții intuiește imediat viziunea ta. Între voi se creează subit un raport și apare dorința de a-i împărtăși celuilalt o parte din idealurile tale, intuind că persoana din fața ta ar putea să meargă în aceeași direcție ca și tine. Se petrec asemenea evenimente în viața dumneavoastră?

Indiferent unde v-ați afla, îl veți recunoaște imediat pe acela care face parte din grupul dumneavoastră. Conversația cu el curge lin, fără eforturi, ca și cum celălalt s-ar fi gândit

la acelaşi lucru cu numai câteva clipe mai înainte, mai mult, ca şi cum conversaţia ar fi început cu câteva luni mai devreme, iar acum nu faceţi decât să o reluaţi. Găsiţi imediat sfaturi şi sugestii unul pentru celălalt, chiar dacă aveţi specializări complet diferite (şi, aparent, nu vă pricepeţi la domeniul celuilalt). Vă puteţi sugera reciproc anumite cărţi, articole, metode, care vă pot ajuta să duceţi la bun sfârşit ceea ce aţi început. În final, vă despărţiţi, dar vă simţiţi energizat şi tulburaţi de conexiunea pe care tocmai aţi stabilit-o. Faptul că o altă persoană, un străin, vă înţelege viziunea şi rezonează cu ideile dumneavoastră, vă umple de speranţă şi de putere pentru zile şi săptămâni la rând.

O ALTĂ PIESĂ A PUZZLE-ULUI

Doriţi mai multă aventură şi mai multă distracţie în această lume? Doriţi să schimbaţi ceva? Şi eu vreau acelaşi lucru! Din păcate, mulţi dintre noi nu au o imagine de ansamblu suficient de clară despre ceea ce ar trebui să facă, exceptând poate dorinţa de a câştiga la loterie, sau „de a-i ajuta pe alţii“, sau „de a face ceva pentru pacea lumii“. În plus, mulţi dintre noi simt că slujbele lor nu le permit să se manifeste suficient de creator, dar nu ştiu de ce altceva ar putea să se apuce.

Foarte mulţi oameni sunt deja convinşi că nimic nu se petrece accidental. Din păcate, ei îşi dau seama că nu înţeleg sincronicităţile care se petrec în jurul lor şi nu ştiu cum să facă pentru a le intensifica ritmul. Aceasta este starea de

spirit a eroului din *A Zecea Viziune,* atunci când începe să o caute pe bătrâna sa prietenă, Charlene. El începe să-şi dea seama că mai există o piesă a puzzle-ului, a Zecea Viziune, care ne ajută să integrăm pe termen lung celelalte nouă Viziuni.

GROPILE-CAPCANĂ. CÂND NE SIMŢIM COPLEŞIŢI

Lumea se schimbă cu o viteză ameţitoare. Schimbări care altădată durau mii de ani se produc astăzi în câteva decenii. Această accelerare a ritmului, care se produce la toate nivelele, în toate culturile şi în toate disciplinele, provoacă mari rupturi, inovaţii, simptome şi răspunsuri. Atunci când sistemele îşi schimbă structurile cunoscute, răspunsul nostru uman variază de la excitaţie şi entuziasm până la teamă şi disperare. Copleşiţi de ştiri şi rapoarte, sau de experienţe personale referitoare la problemele de mediu şi sociale, ajungem la concluzia că trebuie să facem ceva. Cel mai adesea nu facem însă nimic. Pe măsură ce ritmul se accelerează, încercăm să ne adaptăm, temându-ne că nu o să mai ţinem pasul sau că viitorul ne scapă din mâini. Copleşiţi de ritmul curent, de slujba şi de responsabilităţile de zi cu zi, nu mai putem decât să sperăm că „cineva" va face ceva. Obstacolele în calea acţiunii personale – cum ar fi timpul, banii, îndatoririle familiale – operează de multe ori şi ca *justificări* pentru a nu ieşi din rutina personală. Alteori, sursa paraliziei este disperarea, lipsa de speranţă în faţa enormităţii sarcinilor pe care le avem de îndeplinit.

Mai întâi, pe la vârsta de 11 ani, la adolescenți apare o imagine idealistă asupra vieții. Mai târziu, pe la vârsta de 14-15 ani, apare o mare așteptare potrivit căreia „trebuie să se întâmple ceva nemaipomenit". Și mai târziu, simt un fel de măreție interioară, ceva extraordinar care trebuie exprimat. Atunci când încearcă să exprime ceea ce simt, își duc de multe ori mâna la inimă, un indiciu cheie al stării lor sufletești... Ei simt nevoia de a avea un nou model, noi orizonturi, de a merge mai departe cu orice preț.

Joseph Chilton Pearce, *Finalul evoluției*

POLARIZAREA GÂNDIRII – ASUMAREA UNOR POZIȚII FIXE SAU PĂSTRAREA DESCHIDERII INTERIOARE

În funcție de ce vi s-a întâmplat săptămâna aceasta, aveți probabil fie o viziune pesimistă, fie una optimistă asupra viitorului. Viziunea pesimistă susține că lumea se prăbușește cu pași repezi și că suntem în mare pericol, din punct de vedere economic, politic și ecologic, fără nici o speranță de a inversa acest trend în viitorul apropiat.

Viziunea optimistă afirmă că lumea se află într-o mare tranziție, dar umanitatea are toate șansele de a găsi noi soluții la problemele aparent insolubile, dacă va apela la bunul simț și dacă își va folosi intuiția. La nivel individual, fluctuăm de multe ori între aceste două viziuni extreme asupra viitorului lumii în care trăim. Astăzi ne simțim pierduți, nesiguri, temători și disperați în fața unor evenimente care par să ne

scape de sub control, mâine simţim din nou speranţa, ne simţim inspiraţi, pasionaţi, generoşi, plini de compasiune şi angajaţi pe calea spirituală. Aceste atitudini şi stări energetice conflictuale depind de multe ori de mintea colectivă, care oscilează din ce în ce mai tare între extreme pe măsură ce se derulează tranziţia către o nouă viziune asupra lumii.

Polarizarea între optimism şi pesimism creează o intersecţie, ceea ce înseamnă că umanitatea se află într-un punct de răscruce. Iar atunci când există opţiunea de a alege, există simultan şi puterea.

ALEGEREA BAZATĂ PE TEAMĂ SAU PE IUBIRE

Uneori, înainte de a ne putea aduna, trebuie mai întâi să ne divizăm. Şi cum divizarea ne sperie, teama ne poate întuneca perspectiva. Pe acest fundal psihic, noi suntem tentaţi să găsim argumente care să demonstreze că civilizaţia noastră a scăpat de sub control şi se prăbuşeşte, apărând apoi această poziţie faţă de noi înşine şi în faţa celor din jur. Teama devine un factor de blocare (şi o justificare pentru inacţiune) care ne şopteşte: „La ce bun? Oricum nu pot face nimic".

Dacă privim situaţia de ansamblu, constatăm cu uşurinţă că ne aflăm astăzi la polul extrem al gândirii şi modului de viaţă materialist. Cultura occidentală *a coborât* panta materialismului cel mai intens cu putinţă.

Dar poate... acesta era planul lumii.

Ultra-materialismul a ajuns să ne catalizeze, forţându-ne să căutăm astăzi un echilibru spiritual. Dacă am înţelege

semnificația procesului care stă la baza situației actuale, poate că am putea renunța la o parte din temerile noastre, intrând în contact cu viziunea noastră primordială.

Potrivit sociologului Paul. H. Ray, „Cea mai mare greşeală pe care am putea-o face ar fi să luăm în serios tendințele pesimiste specifice epocii noastre, să cedăm în fața fricii şi cinismului care au invadat mass media. Am ajunge atunci să credem că se va petrece cu adevărat o catastrofă: 'Situația este foarte proastă şi se înrăutățeşte pe zi ce trece, iar noi nu putem face nimic'"[2].

Esența celei de-a Zecea Viziuni constă în a înțelege că de vreme ce gândul creează realitatea, înseamnă că trebuie să ne focalizăm intenția asupra rezultatelor pozitive pe care dorim să le obținem.

O VESTE BUNĂ

Nu suntem singuri în acest demers. Potrivit unui sondaj efectuat de acelaşi Paul. H. Ray, există 44 de milioane de americani – pe care el îi numeşte „creatori culturali" – ale căror valori şi preferințe ajută astăzi la crearea unei noi viziuni asupra lumii. Ray vorbeşte de trei curente culturale care predomină în America de astăzi[3]:

• *Tradiționaliştii* – 29% din populație, adică 56 de milioane de persoane, care ar prefera o întoarcere la modul de viață religios, specific oraşelor mici, din America de altădată.

• *Moderniştii* – 47% din populație, adică 88 de milioane de persoane, care îşi au originea în „clasele comerciale urbane,

în aparatul statului modern, în armată, oameni de știință, ingineri și intelectuali". Conservatorii din acest grup „au tendința să idealizeze modul de viață specific anilor 1920-1950, în timp ce liberal-moderații au tendința să idealizeze filosofiile specifice anilor 1950-1960, fiind mult mai deschiși în fața noilor idei[4]".

• *Creatorii culturali* – 24% din populație, adică 44 de milioane de persoane, care au afinități cu psihologia umanistă și transpersonală, cu mișcarea ecologistă și cu cea feministă. Studiul lui Ray sugerează că circa 20 de milioane de americanii trans-moderniști, adică 10,6% din populația țării, sunt extrem de preocupați de viața spirituală și de realizarea de sine, precum și de mediul ecologic. Acest segment din populație caracterizează îndeosebi partea superioară a clasei mijlocii, raportul între femei și bărbați fiind de 67 la 33! Celelalte 24 de milioane de persoane, adică 13% din populație, fac parte din clasa mijlocie (preponderentă), și sunt foarte interesate de mediu și de problemele sociale, dar dintr-o perspectivă seculară, neavând decât un interes limitat în aspectele legate de spiritualitate și de dezvoltarea personală. Această nouă cultură integrală se răspândește cu rapiditate și este relativ echilibrată ca distribuție geografică (între diferitele regiuni ale țării).

Dovezile empirice obținute din studii precum cel al lui Ray, la care se adaugă o serie de comentarii cu privire la transformarea conștiinței par să demonstreze o dorință în creștere a multor indivizi de a încorpora aspectele personale și spirituale în mediul social și politic. Un sondaj efectuat de Maclean/CBS în anul 1993 a arătat că 82% dintre canadieni

se consideră „ființe destul de sau foarte spirituale". Încă și mai interesant este faptul că aproape jumătate din cei chestionați au afirmat că viața lor a devenit mai spiritualizată în ultimii ani. Oamenii citesc din ce în ce mai multe cărți referitoare la tradițiile spirituale indigene și esoterice, se unesc în grupuri de studiu și practică ritualuri străvechi. Misterele vieții intră din nou în sfera de interes a oamenilor. Începem să *ne amintim* că am venit pe pământ *din propria noastră alegere, pentru a îndeplini o anumită menire.* Oamenii realizează din ce în ce mai mult că aparentele coincidențe au în realitate semnificații profunde și îi conduc către anumite destinații precise.

SINERGIA

Cărțile și maeștrii reprezintă sisteme de sprijin esențiale. Chiar mai importantă decât ele este însă experiența directă. În ce direcție curge energia în viața dumneavoastră? Pe nivelul de conștiință al celei de-a Șaptea, a Opta, a Noua și a Zecea Viziuni, oamenii se orientează intuitiv către alinierea cu semenii lor, fiind atrași de anumite rezonanțe cu anumite persoane care par să fie pe aceeași lungime de undă cu ei.

Mulți dintre ei experimentează contacte cu *dimensiunile spirituale,* deși nu sunt întotdeauna dispuși să împărtășească aceste experiențe cu alții. Ei ajung să recunoască astfel inspirațiile și intuițiile zilnice care îi ajută să meargă mai departe.

FIECARE INDIVID ESTE UN PUNCT PRIN CARE PROCESUL EVOLUȚIONIST TREBUIE SĂ TREACĂ

Noi suntem mâinile, inima şi mintea procesului evoluționist. Ca gestionari ai energiei vieții, noi trebuie să învățăm să ne susținem intențiile, să ştim foarte clar ce dorim să facem cu viața noastră şi cum putem contribui la evoluția lumii. Mulți oameni au uitat că au avut cândva vise. Atunci când nu pare să se *întâmple* nimic, noi trebuie să ne reamintim că şi perioadele de imobilitate sunt necesare pentru integrare, reflecție şi rafinare a viziunii noastre.

A Zecea Viziune începe prin a ne sugera că avem nevoie să ne întărim credința într-un univers plin de semnificații, prin vizualizare. Dar ce anume trebuie să vizualizăm? Viața ne prezintă în permanență opțiuni, indicându-ne în felul ei obiectivele asupra cărora ar trebui să ne focalizăm intențiile. Cum putem alege? Pe măsură ce energia curge prin noi, noi suntem atraşi față de anumite persoane şi față de anumite situații. Cum ştim care este calea noastră? În mintea noastră se nasc anumite intuiții, în fața noastră apar anumite sincronicități care ne indică alte direcții, sau putem primi grația anumitor daruri neaşteptate. Ce trebuie să facem însă cu ceea ce primim?

Nu există un răspuns universal, o rețetă prestabilită. Există numai întrebări. De pildă, vă puteți întreba: „Ce doresc să fac? Ce mă împiedică să fac ceea ce doresc?“ Focalizați-vă apoi atenția asupra intenției de a atinge idealul dorit şi priviți indiciile pe care vi le oferă universul. Dacă vă repetați în permanență: „Nu merge“, „Nu pot“, „Viața este grea“, nu

ajutați cu nimic universul să își reverse darurile asupra dumneavoastră! Convingerile noastre nu sunt altceva decât povestea pe care ne-o repetăm mental și care are tendința să devină realitate.

ÎN CE CONSTĂ INTRIGA?

Susținerea viziunii asupra lumii poate deveni o simplă abstracție dacă nu ne conectăm la viața de zi cu zi. Dacă ne limităm să studiem evenimentele *literale* ale vieții, riscăm să ratăm mesajele profunde ale acesteia. Obișnuiți-vă să căutați lecția din spatele evenimentului, comentariul dintre rânduri. Spre exemplu, dacă vă deranjează gunoiul de lângă gardul vecinului, întrebați-vă ce se petrece? Care este imaginea de ansamblu asupra evenimentelor? Dacă dorim să descoperim semnificații în viața de zi cu zi, noi trebuie să căutăm dincolo de lumea obișnuită, în lumea ascunsă, profundă, simbolică.

Indiferent dacă este vorba de poezia unui copil, de un poem epic sau de un raport al poliției în legătură cu o crimă, intriga este cea care ne ajută să ne descoperim locul în această lume. Poveștile dau sens principiilor spirituale după care se ghidează și evoluează umanitatea. De aceea, noi vă încurajăm să pătrundeți alături de noi în acest câmp al cunoașterii. Sperăm ca această carte să fie o punte între viața de fiecare zi și Viziunea asupra Lumii. Pentru ca intenția noastră să se realizeze, dumneavoastră ar trebui să vă puneți întrebări, să reflectați și să căutați semnificații în poveștile pe care le veți citi în această carte. Urmăriți să sesizați poveștile din propria dumneavoastră viață și din viața celor din jurul dumneavoastră.

Povestirile şi conceptele conţinute în această carte nu au alt rol decât pe acela de a vă stimula propria *aducere aminte* a adevărului din spatele vieţii pe care o duceţi. Dacă sunteţi cu adevărat *prezenţi* în lumea în care trăiţi, este necesar să răspundeţi. Dacă veţi răspunde, nu vă veţi mai simţi paralizaţi, iar opţiunile din viaţa dumneavoastră vă vor apărea cu claritate. Vă veţi putea asuma responsabilităţi. Şi astfel, veţi putea contribui decisiv la schimbarea lumii în care trăim cu toţii.

Fiecare acţiune şi chiar fiecare gând creează o punte de legătură între acţiunea noastră şi câmpul din care ne extragem experienţa... Dacă suficient de mulţi oameni ar participa suficient de mult, o perioadă suficient de lungă de timp, efectele acestui câmp ar putea fi stabilizate prin trecerea de la aspectele personale la cele sociale, apoi la cele caracteristice speciei, şi în sfârşit la cele universale, de la interacţiunile noastre fizice la structurile cauzale. Acest proces presupune însă o sumă imensă de eforturi paralele sau similare la scară socială.

Joseph Chilton Pearce, *Finalul evoluţiei.*

Numai de dumneavoastră depinde povestea vieţii pe care doriţi s-o trăiţi, călătoria pe care doriţi s-o întreprindeţi. Scriind această poveste, dumneavoastră creaţi simultan şi o parte din istoria lumii.

Elmer Schettler, un fermier care cultivă soia în Iowa, descrie astfel noua atitudine care a apărut în viaţa sa: „Am fost întotdeauna un anumit fel de om. În ultimii doi ani am început însă să intru din ce în ce mai mult în contact cu

latura mea spirituală. Am început astfel să percep lumea ca pe un loc misterios şi interesant, nu doar ca pe un loc în care încerc să fac ceva“. Viziunea lui Elmer reflectă o schimbare de la o atitudine bazată pe efort la una bazată pe contemplare“. El mai spune: „Viaţa a devenit pentru mine un fel de înflorire, nu doar o muncă din ce în ce mai intensă. Renunţ pe zi ce trece la vechea etică puritană. Doresc să fiu mai interactiv cu universul şi îl las să-mi comunice intenţiile pe care le are în vedere pentru mine.

În zilele când lucrurile nu par să meargă în direcţia dorită de mine, când mă simt frustrat din cauza unor oameni pe care m-am bazat şi care nu şi-au făcut datoria aşa cum o înţelegeam eu, nu mă mai enervez ca înainte, ci mă întreb: „De ce mi se pare că trebuie să rezolv această problemă? Către ce destinaţie mă îndrept, pe termen lung? Care este adevărata semnificaţie a acestor evenimente?“, după care fac câteva exerciţii de respiraţie, mă relaxez câteva momente şi urmăresc să mă reconectez la centrul meu interior. În acest fel, mă distanţez de situaţia dată, pe care nu o mai privesc la fel de subiectiv. Profit de aceste clipe de relaxare pentru a-mi reaminti că idealul meu de viaţă nu constă în a munci din ce în ce mai mult şi că nu-mi propun să cunosc toate răspunsurile, că viaţa mea este un proces în plină desfăşurare, că lucrurile nu se sfârşesc aici. Caut apoi un pretext de care să mă bucur – un apus de soare, câţiva nori pe cer, imaginea familiei mele, şi îmi hrănesc astfel inima.

Uneori, atunci când simt că am nevoie de un sprijin pentru a rezolva o anumită problemă, o notez pe o foaie de hârtie, o pun în buzunar, după care uit de ea. În timpul zilei, caut acele situaţii minore care îmi dau siguranţa că mă aflu

pe calea cea bună. De pildă, mai zilele trecute, mă aflam la sala de gimnastică şi mi-am propus să fac o listă cu lucrurile pe care le aveam de făcut. Aveam la mine o foaie de hârtie, dar nu aveam nimic de scris. M-am uitat în vestiar şi am constatat că cineva şi-a uitat acolo pixul. Era un lucru absolut minor, dar m-am bucurat ca un copil".

Atunci când cauţi, calea ta se schimbă.

TEAMA SE NAŞTE DIN SENTIMENTUL DE SEPARARE ŞI DE NEPUTINŢĂ

Occidentalii sunt învăţaţi de mici să privească lumea ca pe o sumă de circumstanţe care există „acolo (în exterior)" şi care apar la întâmplare. Spre exemplu, ei îşi împart problemele pe categorii: şomaj, crimă, poluare, război. Ei sunt convinşi că nu au nici o putere asupra acestor evenimente, simţindu-se separaţi şi neputincioşi. Încercând să îşi redobândească controlul asupra vieţii lor, ei fie ignoră existenţa problemei, fie adoptă o atitudine subiectivă, ca şi cum ar putea opri aceste evenimente dacă adoptă opinia „corectă". Pentru a simţi energia care provine de la alţi oameni cu care rezonează şi pentru a simplifica o situaţie care altminteri pare haotică, ei adoptă o poziţie polarizată. Un exemplu clasic este cel politic: ei susţin că sunt liberali sau conservatori, fiind sută la sută convinşi că adevărul este unul singur (al lor).

În efortul nostru de a ne controla mai bine temerile, noi avem tendinţa de a transforma o altă persoană sau o situaţie într-un duşman personal, condamnând-o. Astfel,

condamnarea prostituției, a delincvenței juvenile, afirmații precum: „Toți politicienii sunt nişte ticăloşi“, devin stereotipuri care dezumanizează. Dacă am dezumanizat pe cineva, noi nu îl mai privim ca pe un suflet, eventual în durere, care are nevoie de ajutor şi de iubire. În politică, acest comportament este folosit pentru a „demoniza“ anumite probleme, care devin „răul absolut“, în timp ce propria persoană (sau partid) devine un salvator (prin rezolvarea problemei).

După cum a arătat sociologul Fred Polak în studiul său referitor la 1.500 de ani de istorie europeană, intitulat Imaginea viitorului, dacă o întreagă cultură susține o imagine extrem de pesimistă asupra viitorului, această imagine are toate şansele să devină o profeție şi să se împlinească. Actualele predicții referitoare la declinul civilizației nu sunt neapărat corecte, dar comportamentele patologice pe care le generează ele pot conduce la un declin adevărat. Este ca o boală a convingerilor. Contrariul afirmației este la fel de adevărat. Când o cultură susține o imagine pozitivă asupra viitorului, ea are toate şansele să se împlinească, chiar dacă nu este corectă, căci atrage după sine investiții în noi oportunități şi dorința de a clădi o societate mai bună – premise suficiente pentru a transforma în bine modul de viață al oamenilor, dacă nu chiar pentru a conduce la o societate ideală.

Paul H. Ray, *Naşterea culturii integrale*

Convingerile care stau la baza acestui tip de comportament susțin că lumea este un câmp de luptă, că viața trebuie controlată şi monitorizată, şi că dacă nu luptăm

pentru ceea ce dorim să obţinem, altcineva ne-o va lua înainte. Ce s-ar întâmpla însă dacă ne-am petrece o după-amiază într-un cerc de oameni care nu ne este familiar? Ce s-ar întâmpla dacă am începe să vorbim unii cu alţii, să ne ascultăm reciproc poveştile legate de viaţă? Am ieşi cu siguranţă din acest gen de autohipnoză...

Dacă dorim să schimbăm viitorul copiilor noştri, ar trebui să-i învăţăm de mici despre intuiţie, să le spunem că există în interiorul lor un loc în care pot avea încredere atunci când iau decizii (nu este exclus ca într-un viitor nu prea îndepărtat, să ne înveţe *ei pe noi* acest lucru!). le-am putea vorbi despre mecanismele de control, învăţând împreună cu ei despre aceste lucruri, în familie, şi observând obişnuinţele pe care le avem fiecare dintre noi în parte.

Potrivit psihologului Walter Mischel, care a condus un studiu la Stanford University prin anii 60, capacitatea de amâna obţinerea unei răsplăţi este unul din testele cele mai reprezentative care arată cât de bine se va comporta mai târziu copilul, ca adult. Daniel Goleman, autor al lucrării *Inteligenţa emoţională: de ce este mai importantă aceasta decât IQ-ul,* crede că „trăim într-o epocă în care ţesătura societăţii pare să se destrame din ce în ce mai rapid, în care egoismul, violenţa şi răutatea gratuită par să acopere cu totul bunătatea în viaţa noastră comună. Capacitatea de a-ţi controla propriile impulsuri reprezintă temelia voinţei şi a caracterului. Judecând lucrurile din aceeaşi perspectivă, temelia altruismului este dată de empatie, de acea capacitate de a citi emoţiile celor din jur. Atunci când nu ne pasă de nevoile sau de disperarea celorlalţi, nu putem vorbi de grija faţă de semeni. Iar dacă societatea în care trăim are nevoie de două valori

morale mai presus de oricare altele, acestea sunt cu siguranță: autocontrolul şi compasiunea[5]". În deceniile care vor urma, dezvoltarea controlului impulsurilor, a compasiunii, sensibilității, responsabilității personale şi conectării spirituale vor fi mai importante decât toate cuceririle tehnologice pe care le-a obținut umanitatea până acum. Fără aceste calități, omul rămâne dependent de tehnologia sa. Am dat deja arme automate pe mâinile unor copii.

LA LIMITĂ

Imaginați-vă că înainte de a vă încarna în acest corp şi de a vă naşte în această viață fizică, ați fost instruit şi ghidat de anumiți mentori plini de iubire şi de înțelepciune. Să spunem că discuția a decurs astfel: „Ei bine, dacă eşti pregătit să intri din nou într-un corp, priveşte pe pământ: vezi vreo pereche de părinți care să îți faciliteze înțelegerea lecției pe care doreşti să o înveți?

După ce te vei integra în corpul fizic, nu uita să fii atent la semne! Nu vei primi o povară mai grea decât poți duce, dar dacă doreşti o sarcină suplimentară, spune de pe acum! Şi nu uita, va trebui să cultivi cât mai mult energia iubirii şi să rămâi conectat la sursa ta spirituală. vor fi momente în care te vei simți rătăcit, pierdut, disperat, dar nu uita să ceri ajutor şi ascultă cu atenție ce îți va spune vocea interioară. Vei primi tot ceea ce va fi necesar pentru a-ți trezi natura spirituală, astfel încât să integrezi spiritul în tot ceea ce faci. Reține: te vei întâlni cu foarte mulți oameni care se vor afla şi ei pe calea spirituală, şi chiar dacă aceştia nu vor

corespunde aşteptărilor tale, îţi vor oferi şansa să demonstrezi de câtă iubire eşti capabil. Din când în când vei trece prin mari încercări, dar nu uita că nu vei fi singur. Rămâi în contact cu noi. Dacă ai posibilitatea, scrie. Dacă ai nevoie de ceva, cere! Deocamdată, adio! A, şi nu uita: vei fi responsabil pentru fiecare acţiune a ta, oricât de minoră ţi se va părea la vremea respectivă. Vei înţelege mai multe atunci când te vei întoarce aici".

VIZIUNEA ASUPRA LUMII

Este posibil să fi descoperit că rezonaţi în mare măsură cu ceea ce aţi citit în *Profeţiile de la Celestine, Profeţiile de la Celestine: Ghid practic* şi *A Zecea Viziune.* Acest lucru se explică prin faptul că noua viziune asupra lumii care se naşte astăzi are multe teme comune cu ceea ce filosoful şi scriitorul Aldous Huxley numea „filosofia perenă". Există anumite adevăruri comune, descrise deopotrivă în filosofia occidentală şi în cea orientală din ultimii 5.000 de ani, care continuă să lumineze calea.

Luaţi-vă inima-n dinţi! Deşi nu îi cunoaştem, noi trăim în mijlocul unui număr enorm de aliaţi: un număr din ce în ce mai mare de oameni creativi, care susţin idealuri, valori şi tendinţe benefice în orice perioadă de renaştere anterioară pe care a cunoscut-o umanitatea. Aceştia vor putea fi cu siguranţă mobilizaţi să acţioneze cu altruism, în numele unui viitor mai bun.

Paul H. Ray, *Naşterea culturii integrale.*

Viziunea asupra Lumii care se construieşte pe baza acestor principii esenţiale se află *în interiorul nostru.* O variantă a noii Viziuni există deja în convingerile culturale referitoare la ceea ce se poate întâmpla. Viziunea devine realitate în funcţie de felul în care optăm pentru a ne trăi viaţa. Ea nu reprezintă un *obiectiv exterior,* care trebuie îndeplinit cândva în viitor, ci o forţă structurantă care trăieşte în valorile pe care le simţim înlăuntrul nostru. Viziunea asupra Lumii înseamnă „ceea ce contează" pentru noi. Ea nu este o regulă, sau un comportament, ori o reţetă care să conducă la un anumit rezultat, fie el politic, economic sau cultural. Ea este mai degrabă un *proces* care conduce către coexistenţa în pace, armonie şi bunăstare, care nu contestă, ci preţuieşte diferenţele care există între specii, popoare, culturi, limbi, religii şi filosofii.

Iată câteva concepte cheie ale înţelepciunii perene, care au structurat şi continuă să structureze şi astăzi calea noastră evoluţionistă.

1. Conştiinţa este cauzală.

Câmpul energetic în care trăim şi în care putem crea prin intermediul intenţiilor noastre este conştiinţa. El este deopotrivă creator şi necreat, sau, după cum îl numeşte Deepak Chopra, este un câmp al potenţialităţilor pure. *Atitudinea dumneavoastră creează viziunea asupra lumii.* Imaginaţi-vă că sunteţi o picătură într-un ocean. Pe măsură ce vă interiorizaţi pentru a vă conecta la intuiţiile dumneavoastră, gândurile dumneavoastră conştiente devin tot mai puternice, influenţându-i inclusiv pe cei din jur. Această stare profundă

de conştiinţă generează prin rezonanţă schimbări la nivelul familiei dumneavoastră, a prietenilor, vecinilor şi colegilor. Aceste influenţe se exteriorizează în cercuri din ce în ce mai mari, afectându-i pe politicienii locali; ele se combină treptat cu alte influenţe similare, generând câmpuri tot mai puternice, care sfârşesc prin a-i influenţa pe marii conducători ai lumii. *Atunci când o masă critică de conştiinţe umane va avea viziunea acestei totalităţi, această viziune de ansamblu asupra lumii, ea se va transforma în mod natural în realitate.*

2. Înotăm cu toţi într-un câmp energetic. Putem spune că înotăm în Dumnezeu.

Noi suntem alcătuiţi din aceeaşi energie divină creatoare ca şi Dumnezeu. Religiile numesc această energie spirituală natura noastră christică sau de Buddha. Lumea materială se naşte din acest ocean energetic, prin intermediul convingerilor şi gândurilor noastre colective. De-a lungul timpului, marii maeştrii au susţinut întotdeauna că există o interdependenţă între noi şi întreaga viaţă, şi că fiecare formă joacă un rol la fel de important în bunul mers al ansamblului. Stabilite pe structuri şi relaţii bine delimitate, principiile filosofiei antice alcătuiesc împreună harta marelui plan al lui Dumnezeu în ceea ce priveşte universul.

Cred cu convingere că trebuie să găsim – împreună – o nouă spiritualitate. Acest nou concept ar trebui elaborat împreună de diferitele religii ale lumii, astfel încât toţi oamenii să adere la el. avem nevoie de o concepţie nouă, de o spiritualitate renăscută, care să fie promovată cu ajutorul

oamenilor de știință și care să ne conducă la instaurarea acelui ideal pe care îl căutăm cu toții: moralitatea seculară.

Dalai Lama în *Violență și compasiune: Conversații cu Dalai Lama,* **de Jean-Claude Carriere**

---

3. Universul nu este haotic, ci are un sens precis.

Nu există nimic care să se petreacă întâmplător. O femeie care se întreba dacă să-și urmeze ceea ce credea ea că este o vocație a scrisului a relatat în *Jurnalul de la Celestine* un punct de cotitură în viața ei, asistat – în viziunea ei – de forțele divine. Ea a citit lucrarea lui Ray Bradbury, *Zenul și arta de a scrie: eliberați geniul creator din ființa dumneavoastră.* „Am fost atât de emoționată, încât i-am scris o scrisoare pasională domnului Bradbury, mulțumindu-i pentru inspirația pe care am primit-o și pentru încurajarea de a scrie. „La scurt timp după ce am trimis scrisoarea, librăria din cartierul meu a anunțat că Ray Bradbury vine să dea autografe și că vor fi extrase cinci nume de cititori (dintre participanți) care vor fi invitați să ia masa cu el. Imediat ce am citit anunțul, am știut că voi fi printre cei aleși... În ziua tragerii la sorți, numele meu a ieșit ultimul!... Am avut astfel posibilitatea să vorbesc liber cu el. Astăzi știu că trebuie să continui cu scrisul. Universul are un fel minunat de a avea grijă de noi, cu condiția să-l lăsăm să o facă[6]".

4. Iubirea este cea mai înaltă formă de energie.

Înțelepții dintotdeauna au afirmat că motivul pentru care oamenii se află pe pământ este acela de a crește spiritual

prin amplificarea capacităţii lor de a iubi. O femeie ne-a povestit: „Am învăţat să fiu atentă la coincidenţele care se petrec în viaţa mea şi să ascult gândurile care îmi trec prin minte sau care îmi apar în vise. Am învăţat de asemenea să apreciez chiar şi cele mai neînsemnate interacţiuni umane, chiar şi pe cele care par complet insignifiante[7]“. Această iubire nu se referă la o privire sentimentală asupra realităţii. *Ea este o revărsare a acelei stări individuale de conştiinţă în care persoana este conectată la energia universală. Această energie universală este adevărata frecvenţă a iubirii.*

5. Noi trăim numeroase vieţi, pentru a învăţa să iubim.

Filosofia perenă a vorbit dintotdeauna despre reîncarnare şi despre şansa de a experimenta mai multe vieţi, pentru a trece prin întregul potenţial uman. Da, viaţa ni se pare de multe ori foarte scurtă. De multe ori simţim că nu avem la dispoziţie decât această unică viaţă şi că trebuie să o trăim cât mai plenar. Noi venim însă pe lume cu anumite tendinţe şi daruri, cu care putem realiza noi obiective. Atunci când îşi împlineşte menirea în această viaţă, omul o părăseşte. Nu există însă nici o îndoială că el va avea o nouă şansă şi că va putea face lucrurile mai bine data viitoare.

Câteva zile mai târziu, Ghizii mi-au cerut să meditez asupra „sufletului omului şi locului său în lumea de dincolo“. Au subliniat că acest lucru este important, căci îmi va fi de folos în acea perioadă de tranziţie pe care noi o numim „moarte“, permiţându-mi un progres mai accelerat către

planurile superioare ale existenței. „Cu cât convertim mai rapid sufletele terestre în spirite transfigurate, mi-au spus Ghizii, cu atât mai rapid vor progresa ei către fuziunea cu totalitatea. Chiar dacă acum acest lucru nu îți este foarte clar, pe măsură ce vei avansa cu meditația, te vom conduce printr-o serie transfiguratoare de experiențe care îți vor revela cauza pentru care lucrăm noi".

Ruth Montgomery, *În căutarea adevărului.*

---

6. Opțiunile dau naștere la consecințe, conform legii cauzei și efectului, sau karma-*ei.*

Pe când eram copii, am învățat că nu este bine să atingem o sobă încinsă. În viața de zi cu zi, știm foarte bine că acțiunile noastre dau naștere la consecințe; în mod similar, trebuie să învățăm că legea cauzei și efectului generează consecințe ale acțiunilor comise în vieți anterioare, *care nu sunt experimentate decât într-o viață viitoare.* Orientalii numesc acest proces *karma,* iar occidentalii îl numesc Regula de Aur, sau justiție. *Karma* este o lege naturală a universului. Ea a generat în înțelepciunea populară proverbe precum: „Cine seamănă vânt culege furtună", sau „Nu dai, nu primești".

7. Celelalte dimensiuni sunt realități la fel de palpabile ca și cea în care trăim noi.

Scopul nostru este să ne trezim și să realizăm că ne-am separat singuri, să ieșim din această stare și să realizăm unitatea noastră cu sursa (pe care o numim Dumnezeu). Vechea viziune asupra lumii considera existența materială

singura „realitate", pentru simplul motiv că o putem vedea tot timpul.

În viziunea profesorului Markides, una din ipotezele fundamentale care stau la baza universului este realitatea altor nivele existențiale. În lucrarea sa, *Călărind leul,* el afirmă: „Există alte lumi, care se intersectează cu a noastră. Aceste lumi sunt stratificate, ceea ce înseamnă că sunt organizate ierarhic. Lumea celor cinci simțuri se află la baza acestei piramide spirituale. Aceste straturi pot fi regăsite nu numai în natura exterioară, obiectivă, ci și în structura conștiinței umane[8]".

8. Natura duală

În dimensiunea spirituală nu există dualitate. Există o singură sursă: Dumnezeu, iar această sursă este binele suprem. Nu există o sursă a răului, egală cu prima și de semn opus. Totuși, în planul pământului, noi suntem prinși în dualitate, oscilând între perechile de opuși precum: bine și rău, lumină și întuneric, bărbat și femeie, nou și vechi etc. Atunci când ne-am născut în planul terestru, noi ne-am separat de sursa unică. Obiectivul nostru este să ne reamintim de sursă și să ne reconectăm la ea.

Filosofia perenă ne reamintește că deși natura noastră duală face din nou niște indivizi, noi facem simultan parte din umanitate, care este una singură. Corpurile noastre trăiesc și mor în timp, dar conștiința noastră este eternă. Viața pe pământ înseamnă o confruntare cu opușii și necesitatea unei alegeri. Viața însăși ne forțează să alegem, să ne exprimăm și să ne deplasăm prin dualitate. Răul nu există decât în măsura în care opțiunile individului încalcă legile

fundamentale ale universului, precum iubirea, compasiunea şi serviciul.

PRIVIRE DE ANSAMBLU ASUPRA CELEI DE-A ZECEA VIZIUNI

La fel ca şi filosofia perenă, a Zecea Viziune reprezintă *contextul* care permite integrarea *tuturor* celorlalte Viziuni.

PRINCIPALELE IDEI DIN PRIMELE NOUĂ VIZIUNI PREZENTATE ÎN PROFEŢIILE DE LA CELESTINE

• Umanitatea se află în plină transformare accelerată a viziunii asupra lumii.

• Oamenii încep să înţeleagă că scopul vieţii lor este creşterea spirituală prin intermediul acţiunilor pline de iubire, şi nu doar supravieţuirea într-o lume materialistă. *Singura cale pe care putem avansa cu adevărat, la nivel individual şi colectiv, este deschiderea faţă de adevărata noastră dimensiune, faţă de totalitatea noastră, folosirea ghidării intuitive şi ajutorarea celor din jur, în locul satisfacerii intereselor personale.*

• Oamenii încep să înţeleagă că sunt fiinţe divine, aflate temporar într-un corp fizic.

• Noi putem comunica cu dimensiunea spirituală prin cunoaşterea noastră intuitivă, prin sincronicităţi, evenimente metanormale şi miracole vindecătoare.

• Cei mai mulți dintre noi au ales să fie aici. Noi ne-am ales singuri circumstanțele care pot întări caracterul sufletului nostru, contribuind astfel la susținerea noii Viziuni asupra Lumii.

• Trebuie să învățăm să rămânem energizați, renunțând să ne mai angrenăm în luptele pentru putere.

PRINCIPALELE IDEI ALE CELEI DE-A ZECEA VIZIUNI

• În dimensiunea spirituală există nivele de conștiință mai presus de cel pe care ne aflăm noi.

• Atunci când ne-am născut, am avut o Viziune la Naștere.

• La nivel colectiv, noi ne trezim față de o Viziune asupra Lumii care a fost susținută de sufletul nostru colectiv.

• Începem să realizăm că primim o ghidare din regatul spiritual sau angelic.

• Suntem profund conectați cu oamenii cu care intrăm în relație, iar unii dintre cei care ne încrucișează calea reprezintă adevărate puncte de cotitură în viața noastră.

• Scopul nostru este să transformăm regatul fizic într-unul mai spiritual.

• Începem să ne amintim la nivel colectiv că viziunea asupra lumii are la bază principalele elemente ale înțelepciunii angelice.

• Învățăm să ne ascultăm intuițiile și să avem încredere că ele ne vor conduce către următoarea escală a călătoriei noastre.

• Dorințele noastre există mai întâi în mintea și în inima noastră, și se pot transforma în realitate dacă ne focalizăm asupra intenției de a le pune în practică.

• La moarte, după părăsirea corpului fizic noi vom revedea fiecare episod din viața pe care am dus-o. Vom vedea (și vom simți) atunci cu claritate câtă iubire le-am dăruit atunci celor cu care am avut de-a face.

• Scopul suprem al umanității este acela de a contribui la fuziunea dintre dimensiunea fizică și cea spirituală.

ŞCOALA ÎNŢELEPCIUNII

Imaginați-vă că cea de-a Zecea Viziune este predată la o Școală a Înțelepciunii. Chiar dacă cunoașteți o bună parte din acest material, ascultarea povestirilor unor oameni obișnuiți vă poate ajuta să vi-l amintiți mai plenar. Noi nu avem alt scop decât pe acela de a vă stimula propria cunoaștere interioară.

Este natural să te opui schimbării. Unii oameni fluctuează enorm, oscilând între a avea încredere în întregul proces, pentru a se îndoi apoi de sine și de perspectiva spirituală. Ei urmăresc atunci să își redobândească controlul și se agață din nou de ceea ce le este familiar, chiar dacă pot vedea cu ochiul liber că lucrurile nu merg. Mulți dintre ei se întreabă: „Știu că am un destin spiritual, dar ce pot face acum?"

Pentru emisfera stângă a creierului vom prezenta principii. Pentru cea dreaptă, vom relata povestiri. Principalele

discipline care se predau în şcoala noastră sunt: 1) vieţile anterioare; 2) sufletele colective (care păstrează amintirile din vieţile noastre anterioare şi ne trimit energie); 3) Viziunea la Naştere; 4) viziunea din Viaţa de Apoi (care atestă cât de mult succes am avut în reamintirea şi împlinirea Viziunii noastre la Naşterea pe pământ; 5) Viziunea asupra Lumii (fuziunea lumii spirituale cu cea fizică prin unificarea conştiinţei/vibraţiei caracteristice celor două regate); şi 6) povestiri relevante ale celor care se află pe această cale.

GĂSIŢI-VĂ CENTRUL

Metafora din cea de-a Zecea Viziune în care se vorbeşte despre „coborârea în vale“ se referă la necesitatea de a ne scufunda în interior şi de a asculta de la acest nivel intuiţiile directe şi mesajele relevante care ne sunt transmise prin intermediul altor persoane. Este important să reamintim că descoperirea centrului este un proces continuu. În călătoria de-a lungul vieţii, noi răspundem în permanenţă noilor situaţii cu care ne confruntăm, lucrând la deblocarea următorului obstacol. Nu există pe acest drum nici o haltă în care să ne putem opri, spunând: „Gata!“. Dacă veţi alege viaţa în locul Fricii, veţi împlini unul din cele mai importante scopuri ale menirii dumneavoastră.

Rasa noastră nu poate avansa decât în măsura în care fiecare dintre noi se îndreaptă înainte, către scopul comun al iluminării şi al perfecţiunii. De aceea, chiar dacă putem avansa

foarte rapid la nivel individual, noi trebuie să facem efortul de a veghea ca şi ceilalţi să avanseze către realizarea de sine.

Ruth Montgomery, *Lumea de dincolo*

Aşa cum vom discuta mai târziu în detaliu, noi trebuie să renunţăm la dependenţa noastră faţă de rănile şi eşecurile din trecut. Focalizându-ne atenţia asupra momentului prezent, noi putem creşte rugându-ne să fim inspiraţi pentru a afla încotro trebuie să mergem şi ce trebuie să facem în continuare. Trebuie să ne concentrăm mintea asupra intenţiilor noastre, lăsând apoi universul să ne deschidă calea.

ÎN CE ACTIVITATE SUNTEŢI ANGRENAT?

În viziunea lui Peter Drucker, un adevărat *guru* al afacerilor, primul pas pe calea succesului constă în a vă întreba: „În ce fel de activitate sunt angrenat?" sau „Ce fac eu, cu exactitate?" Dacă veţi răspunde la această întrebare, veţi constata probabil că vă pierdeţi 90% din timp făcând lucruri care nu sunt treaba dumneavoastră.

Cabina cu informaţii

O femeie care are o afacere de mărime medie de comenzi prin poştă specializată în educaţia spirituală povesteşte: „Eu sunt ca un fel de cabină cu informaţii. Doresc să-i ajut pe oameni de-a lungul căii, oferindu-le informaţii valoroase. Mă simt un fel de catalizator, şi cred că am făcut acest lucru în toate slujbele pe care le-am avut de-a lungul timpului, oricât de diferite ar părea între ele... Am dobândit

o mare parte din empatia şi din perspectiva mea actuală în timpul acelor ani dificili când eram alcoolică, după ce am avut accidentul de maşină şi în timpul lunilor de reabilitare fizică. În acea perioadă mă opuneam la orice fel de informaţii noi, dar până la urmă, după mai multe eşecuri, am început să-mi revin. Astăzi vând prin poştă casete, cărţi şi alte instrumente spirituale. Cel mai important mi se pare faptul că pot spune: „Ceea ce fac îmi provoacă o mare plăcere!" După care mă detaşez, căci sunt conştientă că eu nu sunt decât un furnizor. Mai departe, clienţii vor face ceea ce vor crede de cuviinţă cu marfa livrată".

Dacă ne definim cu claritate activitatea pe care o facem, ne putem trece în Agenda lui Dumnezeu, astfel încât dacă cineva va avea nevoie de o cabină cu informaţii, să ştie la cine să apeleze.

Păstrarea lucrurilor importante

O femeie, directoare a unei fundaţii, care călătoreşte foarte mult şi face fotografii ale ceremoniilor etnice specifice altor popoare, povesteşte: „Dacă ar fi să-mi definesc afacerea, aş numi-o „păstrarea lucrurilor importante". Mă ocup cu această activitate pe mai multe căi, atât prin fundaţia mea cât şi prin pasiunea pentru fotografii. Se pare că este o înclinaţie fundamentală a naturii mele".

Dirijarea orchestrelor

O altă persoană, care conduce o fabrică, făcând totodată parte din consiliul unei şcoli şi din *board*-ul a două organizaţii profesionale, povesteşte: „Afacerea mea constă în a dirija

orchestre. Mă aflu în mai multe poziţii de conducător, întrucât am calitatea de a şti cum să orientez lucrurile astfel încât treaba să meargă bine, mai ales dacă oamenii potriviţi se află la locul potrivit şi trag în aceeaşi direcţie. Sunt ferm angajat să scot ce este mai bun în orice grup din care fac parte, şi ador această provocare, chiar şi atunci când situaţia pare să devină un haos".

Vine o vreme a renaşterii, când porţile minţii se deschid în faţa altor lumi şi a unor idei străine, când se naşte o armonie nouă, chiar dacă aparent turbulentă.

Graham Dunstan Martin, *Umbre în Peşteră*

Surprinderea oamenilor prin întorsături de condei uimitoare

Un scriitor şi antrenor în Liga pentru Copii îşi vede astfel menirea: „Îmi place să ascult şi să sintetizez. Caut întotdeauna să uşurez lucrurile, dar îmi place la nebunie să-i surprind pe oameni prin anumite întorsături de condei la care nu se aşteptau. Munca mea le poate părea plicticoasă altora, dar mie îmi place să mă scufund total într-un proiect şi să îl pun în ordine, arătându-l apoi celorlalţi!"

Crearea unor momente plăcute pentru oameni

Un bărbat, operator pe un utilaj greu, dar şi un dansator minunat, este un foarte bun exemplu de îmbinare echilibrată a muncii cu joaca. De mai multe ori pe săptămână se duce şi dansează salsa, şi este bine cunoscut în oraşul său pentru optimismul, filosofia, generozitatea şi umorul său ieşite din

comun. După ce s-au gândit câteva clipe, el şi partenera sa de viaţă au început să râdă. Ea i-a spus: „Ştii care este activitatea ta principală? Să creezi momente plăcute pentru oameni!“

STUDIU INDIVIDUAL

Practicarea intenţiei

În fiecare dimineaţă, sau atunci când trebuie să luaţi o decizie ori aveţi o întâlnire extrem de importantă, notaţi intenţia dumneavoastră pe o foaie de hârtie. Interiorizaţi-vă pentru câteva clipe.

Pasul unu – clarificaţi imaginea

• *Opriţi mersul lumii.* Liniştiţi-vă mintea pentru câteva clipe. Închideţi ochii şi interiorizaţi-vă.

• *Încetiniţi ritmul şi colectaţi energia.* Conştientizaţi ritmul respiraţiei dumneavoastră timp de 1-2 minute.

• *Clarificaţi imaginea.* Puneţi-vă întrebarea: „Ce aştept eu de la această decizie, de la această problemă, de la acest eveniment?“

• *Încărcaţi imaginea cu energie.* Notaţi aşteptările *pozitive* sau speranţele care vă trec prin minte.

• *Întrebaţi.* În continuare, notaţi toate *întrebările* care vă trec prin minte. Spre exemplu: „Trebuie să mă însor cu Jo?“, sau „Care este maniera ideală de a-mi prezenta propunerea?“, sau „Este aceasta casa cea mai potrivită pe care aş putea-o cumpăra?“

Pasul doi – creați obiectivul și detașați-vă de el

• *Intenționați.* Mai departe, rescrieți întrebarea dumneavoastră sub forma unei afirmații pozitive, *care include deja rezultatul dorit.* Spre exemplu, întrebările pe care le-ați notat mai sus pot fi rescrise la momentul prezent, insistând asupra rezultatului dorit: „Am o căsnicie fericită cu partenera potrivită!“, sau „Propunerea mea a creat condițiile ideale, facilitând pasul următor al creșterii mele“, sau „Trăiesc în casa perfectă pentru mine, pentru acest moment“.

• *Detașați-vă.* După ce ați notat ce ați avut de spus, renunțați la orice sentiment de îndoială. Detașați-vă de problema în cauză și aveți încredere în univers, care se va ocupa singur de detalii. Nu vă gândiți la un rezultat particular. Aveți încredere în înțelepciunea divină, care lucrează pentru binele dumneavoastră, chiar dacă nu sunteți conștient în clipa de față de acesta.

Pasul trei – observați ce vă sugerează universul să faceți

• *Intrați pe recepție.* Intensificați-vă atenția la semnele și la mesajele subtile pe care vi le trimite universul și care vă indică direcția în care trebuie să o luați.

• *Reîncărcați energetic intenția.* Focalizați-vă din nou asupra afirmației pozitive și asupra imaginii că ați obținut deja lucrul dorit.

Pasul patru – deschiderea interioară este susținută prin recunoștință

• *Aduceți mulțumiri.* De fiecare dată când simțiți că ați primit o binecuvântare, oricât de minoră, cum ar fi găsirea

unui loc liber în metrou, găsirea unui bănuţ pe jos sau un zâmbet primit de la un necunoscut, rostiţi o mică rugăciune de mulţumire. Recunoştinţa contribuie decisiv la încărcarea energetică a intenţiei dumneavoastră.

Dacă doriţi, puteţi ţine un jurnal în care să vă notaţi intenţiile, activându-le o dată cu fiecare recitire a lor. Notaţi de asemenea sincronicităţile care se petrec în viaţa dumneavoastră şi încercaţi să aflaţi care este semnificaţia lor. Cum sincronicităţile au tendinţa să vină în grupuri, ţinerea unui jurnal se poate dovedi un instrument util în lucrul cu cea de-a Zecea Viziune.

GRUPURI DE STUDIU

Linii directoare

- Stabiliţi o oră precisă de sosire şi de plecare, îndeosebi dacă vă întâlniţi acasă la cineva.
- Atunci când vă strângeţi în grup, nu este necesar (şi nici de dorit) să vă alegeţi un lider, dar dacă cineva doreşte să facă acest lucru, se poate oferi voluntar pentru a nota programul etc., sau pentru a cronometra timpul (atunci când este cazul).
- Lăsaţi pe toată lumea să vorbească fără întrerupere. Acordaţi-i întreaga dumneavoastră atenţie.
- Trimiteţi tuturor vorbitorilor energia dumneavoastră plină de iubire şi urmăriţi să vedeţi frumuseţea interioară a sufletului lor.
- Vorbiţi şi ascultaţi cu inima deschisă.

• Evitați bârfele și criticile.

• Nu discutați despre detaliile intime referitoare la viața celor din grup în afara acestuia.

• Meditațiile în grup sunt foarte utile. Participanții ar trebui să discute despre mesajele primite.

• Dacă apar lupte pentru putere, fiți deschiși, spuneți ce simțiți, cu amabilitate, dar ferm. Evitați condamnările.

• Meditați cât mai des asupra reamintirii Viziunii personale de la Naștere.

Dialoguri

Citiți cât mai multe cărți și reviste care descriu subiecte ce vă pot ajuta în lărgirea viziunii asupra lumii, cum ar fi: reîncarnarea, răpirile comise de extratereștri, îngerii, puterea vindecătoare a rugăciunilor. Faceți o sinteză a lecturilor dumneavoastră și prezentați-o membrilor grupului. Împărtășiți părerile dumneavoastră în legătură cu aceste idei.

Inițiați dialoguri pe marginea subiectelor sugerate mai jos (sau altele). Stabiliți care dintre ele are cel mai mare „efect energizant“ asupra membrilor grupului. Selectați un subiect și lăsați membrii grupului să scrie ce simt în legătură cu el, timp de cinci minute. Apoi, fiecare poate să citească ce a scris. După lectură, puteți iniția o discuție generală.

Subiecte sugerate

Dacă ar trebui să-i povestiți istoria vieții dumneavoastră unui copil de cinci ani, ce aspecte ați sublinia?

Ce aspect/persoană v-a inspirat cel mai mult? În ce fel? De ce credeţi că s-a întâmplat acest lucru?

Când vă simţiţi lipsit de putere? Ce aţi putea face ca să schimbaţi această stare de lucruri?

Ce prag vă pregătiţi să treceţi? Ce uşă aţi dori să se deschidă în faţa dumneavoastră?

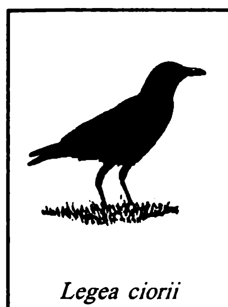
Ce evenimente consideraţi că au avut o semnificaţie deosebită în viaţa dumneavoastră?

Ce credeţi despre reîncarnare?

Ce aspecte aţi dori să se schimbe în comunitatea în care trăiţi?

CAPITOLUL 2

ÎN CE FEL NE PREGĂTESC PRIMELE NOUĂ VIZIUNI PENTRU CEA DE-A ZECEA

Legea ciorii

Dacă reuşim să ne detaşăm de dramele din trecut, putem identifica întrebările esențiale pe care ar trebui să ni le punem în legătură cu cariera noastră, cu relațiile de cuplu, cu locul în care am dori să trăim... Dacă rămânem conştienţi de aceste probleme... intuiţia ne va trimite anumite impresii care ne vor ajuta să alegem direcţia în care să mergem, ce dorim să facem, cu cine ar trebui să vorbim, pentru a obţine răspunsurile dorite.

A ZECEA VIZIUNE:
SUSŢINEREA VIZIUNII[9]

PRIMELE NOUĂ VIZIUNI CONDUC ÎN MOD NATURAL LA A ZECEA

Pentru a înţelege mai bine felul în care a Zecea Viziune ne conduce către un nivel superior de conştiinţă, vom face

o scurtă recapitulare a primelor nouă Viziuni. Dacă aţi înţeles foarte clar principiile care stau la baza acestora, puteţi sări acest capitol.

1. Masa critică

O nouă trezire spirituală are loc în acest moment în civilizaţia umană, generată de o masă critică de indivizi care consideră că viaţa lor este un proces de evoluţie spirituală, o călătorie în care suntem mânaţi înainte cu ajutorul unor coincidenţe misterioase.

2. Prelungirea prezentului

Această trezire este sinonimă cu crearea unei noi viziuni asupra lumii, mai completă, care tinde să înlocuiască preocuparea veche de 500 de ani pentru supravieţuirea seculară şi pentru confort. Deşi dezvoltarea tehnologiei a reprezentat un pas important în evoluţia umanităţii, trezirea noastră faţă de coincidenţele care se petrec în viaţa curentă ne ajută să ne deschidem faţă de adevăratul scop al vieţii umane pe această planetă şi faţă de natura reală a universului nostru.

3. Totul este o chestiune de energie

Începem să înţelegem astăzi că nu trăim într-un univers material, ci într-un univers al energiei dinamice. Tot ceea ce ne înconjoară reprezintă un câmp de energie sacră pe care o putem simţi şi intui. Mai mult, noi – oamenii – ne putem proiecta propria energie prin focalizarea atenţiei noastre în

direcţia dorită („energia curge în direcţia în care este focalizată atenţia“), influenţând astfel alte sisteme energetice şi amplificând ritmul coincidenţelor în viaţa noastră.

4. Lupta pentru putere

Oamenii îşi taie singuri – mult prea des, din păcate – conexiunea cu marea sursă a acestei energii, ajungând să se simtă slabi şi nesiguri. Pentru a câştiga energie, noi avem tendinţa să îi manipulăm sau să îi forţăm pe cei din jur să ne acorde atenţia lor, transferând astfel asupra noastră o parte din energia lor. Atunci când îi dominăm pe ceilalţi ne simţim mai puternici, dar aceştia se simt slăbiţi, şi nu de puţine ori ripostează. Competiţia pentru energia umană limitată este cauza tuturor conflictelor dintre oameni.

5. Mesajul misticilor

Nesiguranţa şi violenţa dispar atunci când experimentăm conexiunea interioară cu energia divină dinlăuntrul nostru, conexiune care a fost descrisă de toţi misticii şi de toate tradiţiile spirituale. Efectele acestei conexiuni sunt senzaţia de bunăstare, de fericire, şi mai ales de iubire universală. Dacă aceste efecte există, conexiunea este reală. În caz contrar, ea nu este decât pretinsă.

6. Detaşarea de trecut

Cu cât rămânem mai mult timp conectaţi, cu atât mai uşor ne este să redevenim conştienţi atunci când pierdem

legătura cu sursa, fenomen care se petrece de regulă atunci când suntem stresaţi. În asemenea momente, noi putem deveni conştienţi de felul în care furăm noi înşine energie de la cei din jur. Dacă aducem astfel propriile noastre manipulări în lumina conştiinţei, conexiunea noastră cu sursa devine mai fermă şi mai constantă, iar noi avem şansa să descoperim calea noastră de creştere şi misiunea noastră spirituală în viaţă, sau altfel spus, calea personală prin care putem contribui la evoluţia lumii în care trăim.

7. Angrenarea în marele flux

Cunoaşterea misiunii noastre personale intensifică fluxul coincidenţelor misterioase care ne ghidează către împlinirea destinului nostru. La început există doar întrebările, apoi apar visele, reveriile diurne şi intuiţiile, care ne conduc către răspunsurile dorite, pe care le primim de multe ori prin sincronicităţi, prin intermediul înţelepciunii unei alte fiinţe umane.

8. Etica interpersonală

Noi putem amplifica frecvenţa coincidenţelor care ne ghidează prin transfigurarea tuturor celor care intră în viaţa noastră. Atunci când suntem implicaţi în relaţii de cuplu, este necesar să nu uităm de conexiunea interioară. Transfigurarea celor din jur este foarte eficientă în grupuri, în care fiecare membru poate simţi energia celorlalţi. În cazul copiilor, transfigurarea este extrem de importantă pentru siguranţa şi creşterea lor. Atunci când vedem frumuseţea pe

fiecare față pe care o privim, noi îi proiectăm pe cei din jur la nivelul sinelui lor superior și amplificăm șansele de a primi de la ei un mesaj sincron.

9. Noua cultură

Pe măsură ce vom evolua cu toții către împlinirea misiunii noastre spirituale, instrumentele tehnologice vor deveni practic automate, iar oamenii nu se vor mai focaliza asupra supraviețuirii lor, ci asupra stărilor lor de conștiință. În final, ei își vor transforma corpul, dându-i o formă spirituală, și vor reuși fuziunea acestei dimensiuni cu cea pe care o numim astăzi „lumea de dincolo", punând astfel capăt ciclului vieților și morților.

ÎNTREBĂRI REFERITOARE LA CELE NOUĂ VIZIUNI

Pentru a putea susține noua Viziune asupra Lumii, este necesar să ne întărim capacitatea de a răspunde ghidării primite. Iată câteva întrebări și probleme care pot apărea pe cale:

„Am început să experimentez din ce în ce mai multe coincidențe, dar nu știu ce înseamnă ele. Nu îmi dau întotdeauna seama ce semnificație au".

După cum spune eroul din cea de-a Zecea Viziune: „Evident, erau destule aspecte din Profeție pe care încă nu le înțelegeam. Desigur, aveam deja o anumită capacitate de

interiorizare şi de conectare la energia spirituală din interiorul meu... şi eram mai conştient ca oricând de gândurile şi de visele intuitive pe care le aveam, de luminozitatea care exista într-o cameră sau într-un peisaj. Simultan însă, natura sporadică a coincidențelor mă nedumerea... De multe ori, mă simțeam plin de energie... aveam o inspirație clară despre ceea ce aveam de făcut... dar, deşi acționam în consecință, de multe ori nu se petrecea nimic important. Nu descopeream nici un mesaj, nici o coincidență... De multe ori, inițiativa mea de a trimite energie, deşi făceam eforturi serioase, nu dădea rezultate, sau genera o tulburare care scăpa de sub control, sfârşind în cele din urmă într-un amestec confuz de iritări şi emoții neaşteptate... Mi-am dat seama că îmi lipsea ceva, că greşeam undeva, că nu puteam integra Viziunea pe termen lung... Era posibil să fi uitat anumite aspecte vitale ale cunoaşterii dobândite... sau poate că nu le descoperisem încă[10]".

Simplă coincidență sau amintire subită?

Coincidențele par de regulă misterioase. De ce? Poate că ni se par atât de tulburătoare din cauză că fac legătura cu memoria noastră ancestrală, poate că ne reamintesc ce am dorit să facem înainte de a ne naşte în viața care va urma. Din perspectiva spirituală, tot ceea ce se petrece are un motiv. Incredibila stare de luciditate pe care o simțim atunci când se petrec două sau mai multe evenimente neaşteptate înseamnă că există o semnificație a acestora pe care nu o conştientizăm încă. Chiar dacă nu ne dăm seama care este semnificația unui eveniment, asta nu înseamnă că nu există

una. Este posibil să vină un moment când vom privi în urmă şi ne vom da seama că evenimentul respectiv a reprezentat un moment de cotitură în viaţa noastră, sau că ne-a condus la convingeri diferite. Spre exemplu, un muzician din Louisiana s-a decis să devină mai puţin distant după ce a citit despre strategiile de control în *Profeţiile de la Celestine.* El a sunat la o librărie de cărţi metafizice şi s-a interesat dacă nu există grupuri de studiu în zona respectivă. Proprietarul i-a răspuns că nu există aşa ceva, şi i-a sugerat să ia parte la un curs de yoga. Muzicianul s-a decis să urmeze acest curs. El povesteşte: „Yoga era exact lucrul de care aveam nevoie în acel moment, pentru a intra în contact cu trupul meu. În clipa aceasta este chiar mai utilă pentru mine decât ar fi fost un grup de studiu, care m-ar fi influenţat mai degrabă mental, ori, exact aceasta era problema mea. Am rămas uimit cât de mult m-am deschis de când am făcut acest pas". Intenţia lui de a lucra asupra unui aspect din viaţa sa pe care îl considera blocat l-a condus la cu totul alte experienţe de viaţă, pe care nu le mai cunoscuse până atunci.

Sincronicitatea confirmă

De multe ori, evenimentele sincrone se petrec numai pentru a ne da de ştire că ne aflăm pe calea cea bună. Spre exemplu, o mamă şi o fiică din California au călătorit odată până la Vancouver pentru o conferinţă pe temna programării neurolingvistice. La primul seminar s-au aşezat în spatele altor două femei şi au intrat în vorbă cu acestea. Au constatat că şi acestea erau tot mamă şi fiică. Mai mult, mamele aveau acelaşi prenume, iar mama din Vancouver tocmai se mutase

din California, unde trăise în aceeaşi clădire ca şi fiica din California. Deşi coincidenţa părea tulburătoare, ea nu a fost urmată de alte contacte, ceea ce le-a făcut pe cele două femei din California să considere această sincronicitate doar o confirmare a faptului că au făcut o alegere justă atunci când s-au hotărât să ia parte la această conferinţă, întrucât sincronicitatea s-a referit la *localizarea geografică* (două femei care au trăit în acelaşi loc).

Sincronicitatea revelează anumite procese interioare

Dacă veţi începe să solicitaţi informaţii clare, nivelul evenimentelor sincrone din viaţa dumneavoastră se va intensifica. Alvin Stenzel din Bethesda, Maryland, povesteşte: „Când adeptul este pregătit, maestrul apare... Pe când lucram la ultima mea carte, un ghid pentru elevii de liceu despre felul în care trebuie să-şi aleagă colegiul şi să se pregătească pentru 'viaţa care va urma', am ajuns într-un punct în care nu ştiam cum să merg mai departe, cum să-mi structurez propriile mele convingeri. Mi-am luat o săptămână de vacanţă şi am citit o carte pe care am primit-o cadou de Crăciun, *Îngrijirea sufletului*, de Thomas Moore... Am găsit aici exact lucrul pe care îl căutam! După ce mi-am mărturisit nevoia şi m-am deschis în faţa răspunsurilor, maestrul a apărut[11] !"

Coincidenţele sunt generate de acea forţă spirituală care ne mână înainte pe cale şi au întotdeauna legătură cu acea Viziune cu care lucrăm în momentul respectiv. Spre exemplu, dacă lucrăm cu Prima Viziune, coincidenţele au tendinţa să ne demonstreze că are loc o transformare. Dacă lucrăm cu a Doua Viziune, vom primi exemple care vor atesta trezirea

noastră şi înlocuirea vechilor preocupări. Dacă lucrăm cu a Treia Viziune, vom primi exemplificări legate de felul în care curge energia. În viaţa noastră vor apărea oameni care cunosc mai multe despre lucrurile care ne preocupă. În acest fel, evenimentele sincrone ne ajută să ne lărgim perspectiva interioară. Pe măsură ce ne apropiem de cea de-a Şasea Viziune, care ne permite să identificăm moştenirea noastră de la strămoşii pe care îi avem, sincronicităţile devin din ce în ce mai clare. Acestea ne arată direcţia în care ne îndreptăm la nivel individual şi insistă asupra problemei care are cea mai mare importanţă pentru noi. Cu cât gradul nostru de luciditate devine mai mare, cu atât mai tulburătoare devin evenimentele sincrone. Pe măsură ce integrăm informaţiile primite, noi trebuie să reluăm ciclul Viziunilor.

Putem spune, aşadar, că subconştientul colectiv este un câmp de energie psihică. Punctele cele mai excitate ale acestuia reprezintă arhetipurile. Câmpul are un aspect ordonat, dominat de ritmurile numerice ale Sinelui... Sinele se află într-un proces etern de regenerare... Putem considera procesele psihologice ca fiind procese energetice ce respectă anumite legi precise.

Marie-Louise Von Franz, *Divinaţie şi sincronicitate*

„Cum pot susţine coincidenţele, pentru a primi mai multe informaţii?"

Atunci când se petrece un eveniment sincron, nu uitaţi să îi trimiteţi energie persoanei prin intermediul căreia se manifestă el, pentru a o ajuta astfel să vă transmită mesajele.

Dacă este posibil, puteți trece chiar la o abordare directă, spunându-i: „Sunt foarte interesat să aflu de ce ne-am întâlnit tocmai acum. Poate că ai un mesaj pentru mine!“ Asemenea cuvinte pot fi spuse cu umor, dând totuşi de înțeles persoanei în cauză că aveți intenția sinceră de a stabili o legătură cu ea.

Chinezii nu se întreabă niciodată de ce s-a petrecut ceea ce s-a petrecut... Ei nu au o idee liniară asupra timpului. Ei îşi pun mai degrabă întrebarea: „Ce evenimente preferă să se petreacă împreună?“... şi studiază grupe de fenomene interioare şi exterioare... Există o tendință ca anumite evenimente să se petreacă împreună... Occidentalii încep să realizeze şi ei această tendință, că ea nu este o simplă fantezie, că există o tendință notabilă ca evenimentele să se adune laolaltă. Din câte ne putem da seama, ea este legată de arhetipuri. Altfel spus, dacă un anumit arhetip este integrat de subconştientul colectiv, anumite evenimente (care au o legătură cu el) au tendința să se petreacă împreună.

Marie-Louise Von Franz, *Divinație şi sincronicitate*

Dacă ați avut parte de o coincidență, reflectați câteva momente asupra principalelor elemente ale evenimentului. Întrebați-vă: „Ce mi-am dorit să aflu în ultima vreme? Ce gânduri m-au preocupat recent? De ce m-am întâlnit tocmai acum cu această persoană?“ Notați în jurnalul dumneavoastră evenimentul şi semnificația pe care i-o atribuiți (chiar dacă la ora actuală vi se pare fantastică), inclusiv data la care s-a petrecut el. Deschideți-vă față de mesajele intuitive, lăsând gândurile să pătrundă la întâmplare în mintea dumneavoastră, în asociere cu cele scrise în jurnal, cât timp energia

evenimentului este încă puternică. Nu este exclus ca informaţia primită acum să capete o semnificaţie deosebită pentru dumneavoastră peste câteva zile, sau chiar luni.

O altă manieră de a găsi semnificaţii unei coincidenţe constă în a pretinde că a fost un vis. Ce semnificaţie i-aţi atribui dacă ar fi fost un vis?

„Cum aş putea aplica noua mea stare de conştiinţă, asociată cu Viziunile, în munca mea de zi cu zi? În familia mea?“

Evident, nu există o reţetă fixă, care să se potrivească în orice situaţie şi pentru orice persoană. Totuşi, puteţi căuta semnificaţii mai profunde în relaţiile dumneavoastră cu colegii şi cu familia. Mulţi oameni au descoperit că simpla conştientizare a strategiilor lor de control le-a permis să treacă de la *reacţii* subconştiente la o libertate conştientă de a alege noi opţiuni.

„De ce soţul (soţia) mea nu este deloc interesat(ă) de aceste idei? Oare trebuie să-i explic mai mult, sau pur şi simplu trebuie să merg mai departe, către o nouă relaţie?“

De câte ori nu ne simţim frustraţi pentru că persoanele la care ţinem nu împărtăşesc ideile care ne interesează? Transformările la nivelul conştiinţei au tendinţa să genereze transformări inclusiv la nivelul relaţiilor care s-au format pe baza unor simple presupuneri. Spre exemplu, dacă partenerul dumneavoastră constată că vă îndreptaţi către o direcţie nouă, el poate avea reacţii diferite. Poate să nu-i pese, poate să fie interesat, sau se poate simţi ameninţat că nu îl veţi mai iubi la fel ca înainte dacă nu vi se alătură pe noua dumneavoastră

cale. Teama de a fi respins sau părăsit poate activa în el nevoia de a atrage atenţia sau tendinţa de a vă controla acţiunile.

Chiar dacă nu aveţi un partener, trecerea pe un nou nivel de conştiinţă conduce de regulă la o încercare (un fel de test). Spre exemplu, o persoană apropiată de dumneavoastră poate exprima verbal sau non-verbal *propriile dumneavoastră îndoieli interioare* legate de noile percepţii. De aceea, dacă un prieten, un părinte sau un partener vă critică noile idei sau decizii, meditaţi asupra cuvintelor sale. Nu cumva ele reflectă anumite îndoieli (eventual, subconştiente) pe care nu le-aţi rezolvat încă în propriul *dumneavoastră* suflet? Dacă partenerul dumneavoastră nu pare deloc interesat de noul dumneavoastră proiect, analizaţi dacă nu aţi fost cumva excesiv de interiorizat sau de distant. Deschideţi-vă şi împărtăşiţi cu sinceritate cât de importante sunt pentru dumneavoastră noile lecturi, idei, sau activităţi. Angajaţi-vă serios pe cale, dar urmăriţi ca acţiunile dumneavoastră, energia dumneavoastră plină de compasiune şi iubire, să devină un model pentru cei din jur, fără a încerca să-i convingeţi cu tot dinadinsul să vă calce pe urme. Fiecare om are propriul său ritm de dezvoltare, şi oricât de mult v-aţi dori ca cei dragi să vă fie alături, nu trebuie să uitaţi că ei trebuie să facă acest lucru în propriul lor ritm şi în funcţie de propriile lor înclinaţii. Nu vă grăbiţi să emiteţi judecăţi pripite în legătură cu soarta unei relaţii până când nu aţi explorat ce simţiţi împreună cu un mentor de încredere sau cu un consilier profesionist. Şi mai presus de toate, nu vă pierdeţi simţul umorului în graba dumneavoastră de a ajunge la iluminare!

Când plantezi o sământă în mintea oamenilor, ea rămâne îngropată într-un strat profund al subconştientului lor. În timp, ea începe să crească, până când iese la suprafaţă, în planul conştient, iar ei devin interesaţi de asemenea lucruri. Fenomenul se poate petrece mult mai târziu, deşi schimbările generate de răspunsul lor la aceste idei noi s-au produs, poate, cu ani înainte.

După cum spunea Thomas Kuhn, schimbarea unei paradigme nu se petrece numai la nivel intelectual. Ea reprezintă o experienţă transformatoare profundă... De aceea, această muncă de operare asupra paradigmelor şi de implementare a unor noi informaţii în subconştientul colectiv este foarte lentă. Ea nu se poate petrece peste noapte.

Dr. Beverly Rubik, în *Către o nouă Viziune asupra Lumii,*
de Russell E. DiCarlo

„Şeful meu este un intimidator! Cum ar trebui să reacţionez faţă de el, fără riscul de a-mi pierde slujba?"

Într-un moment sau altul, cu toţii ne confruntăm cu oameni dificili, care au o personalitate plină de mânie sau ameninţătoare. O femeie, Frances, avea un şef foarte dominant, aproape tiranic, care se aştepta ca ea să sară în sus ori de câte ori ţipa la ea. Deşi slujba îi plăcea, Frances se simţea înnebunită, căci nu putea decât rareori să-şi ducă la bun sfârşit o sarcină înainte ca el să-i dea o alta. Când şi-a făcut analiza influenţelor parentale, ea şi-a dat seama că tatăl ei semăna mult cu actualul ei şef. I-a fost întotdeauna teamă de tatăl ei, şi ori de câte ori acesta îi cerea să facă ceva pe un ton poruncitor, ea încremenea de spaimă. Frances şi-a dat seama că practic a recreat o atmosferă similară atunci când

când şi-a ales slujba respectivă. „Cred că mi se părea normal să fiu dominată şi abuzată verbal, căci atmosfera semăna cu cea pe care o cunoşteam din familie", ne-a povestit ea. Apoi, Frances s-a întrebat: „De ce mi se întâmplă tocmai acum acest lucru?" Deşi răspunsul nu i-a venit decât mai târziu, ea a început totuşi să-şi dea seama că situaţia a fost generată de nevoia de a înţelege în ce direcţie trebuie să acţioneze pentru a putea creşte spiritual. Pentru a putea deveni mai creatoare, ea trebuia să capete mai multă încredere în sine şi să fie mai fermă. Dar mai întâi de toate, trebuia să facă câţiva paşi noi.

Deşi nu avea o vechime foarte mare la serviciu, ea a început să stabilească treptat anumite limite: ce anume putea, şi ce nu putea să accepte de la şeful ei. Într-o după-amiază, când nu avea prea multe de făcut, ea i-a cerut şefului să-i vorbească pentru câteva minute. Cu un nod în gât, ea i-a dat de înţeles că este de părere că nu este folosită la capacitate. „De ce crezi asta?" a întrebat-o el. „Pentru că mi-e teamă de dumneavoastră!" i-a răspuns ea. El a tăcut, cântărind-o din priviri. Frances a profitat de pauză şi a continuat: „Nu pot lucra la capacitate atunci când cineva ţipă la mine. Îmi place să lucrez aici, şi aş dori să fac mai multe ca să vă ajut, dar am nevoie de mai mult timp ca să îmi duc la bun sfârşit sarcinile pe care mi le daţi, înainte de a primi altele. Aş dori să nu mă mai tem tot timpul că o să ţipaţi la mine ori de câte ori fac o mişcare!"

Sinceritatea ei a creat şansa unei conversaţii scurte, dar aprinse. Frances ne-a povestit că în ziua respectivă, a părăsit biroul cu o energie imensă, fericită că a fost capabilă să vorbească în faţa şefului ei, într-o manieră liniştită, dar fermă. A mai lucrat acolo câteva luni, după care, fără nici un efort

din partea ei, şi-a găsit o nouă slujbă, care i-a plăcut încă şi mai mult şi în care nu mai avea parte de un şef dificil. Frances a învăţat din această lecţie că nu este obligată să suporte orice situaţie numai pentru simplul motiv că îi este familiară. Ea a înţeles că incidentul i-a dat cea mai bună ocazie să se confrunte cu o problemă veche, pe care nu a rezolvat-o niciodată, legată de relaţia cu tatăl ei. Mai târziu, a înţeles că incidentul cu şeful ei a scos în evidenţă inclusiv tendinţa ei de a se concentra mai degrabă asupra nevoilor celor din jur, pe care le considera *mai importante* decât cele personale. Simplul fapt că am realizat această tendinţă personală – de a încerca să le fac pe plac celorlalţi pentru a nu fi dezaprobată de ei – mi-a schimbat literalmente viaţa! Parcă mi s-a luat o povară de pe piept!" Ulterior, cu ajutorul terapeutului ei, a înţeles că iniţial, şi-a proiectat această nevoie interioară de a primi atenţia celor din jur asupra şefului ei.

De regulă, situaţiile dificile ne dau ocazia să înţelegem în ce domenii suntem blocaţi sau temători, făcând astfel paşii necesari pentru a merge mai departe. Putem beneficia în acest fel de şansa de a vindeca o rană veche, de a descoperi un model comportamental inconştient, de a ne apăra drepturile sau de a ne disculpa, de a ne împlini un vis, sau de a afla o informaţie vitală pentru evoluţia noastră. După ce ne-am învăţat lecţia, viaţa are grijă să ne ajute să mergem mai departe.

„Cum se face că deşi sunt convins că îmi creez propria realitate, lucrurile nu se schimbă deloc?"

Energia urmează gândirea. Dacă nu atingeţi scopul pe care vi l-aţi propus, există patru întrebări pe care merită să vi le puneţi, pentru a ajunge la rădăcina blocajului.

Mai întâi, sunteți ferm convins că puteți sau că meritați să atingeți scopul propus? Nu aveți cumva o convingere subconștientă că orice ați face, nu obțineți niciodată ceea ce vă doriți? Întrebați-vă: „În ce fel îmi trimit singur mesajul că nu merit să ating acest obiectiv?" Spre exemplu, dacă vă doriți ceva care costă foarte mulți bani, nu cumva le povestiți tuturor celor din jur că nu vă permiteți să achiziționați bunul respectiv? Nu cumva vă plângeți de datoriile pe care le aveți deja (și care nu v-ar permite în nici un caz noi achiziții)? *Lipsa dumneavoastră subconștientă de credință* ar putea neutraliza intenția dumneavoastră de a atinge noul obiectiv.

Orice binecuvântare ați cere, faceți acest lucru cu convingerea fermă că o veți primi, căci asta înseamnă credință.

Urmăriți să cunoașteți voința Lui în ceea ce vă privește. Simțiți prezența Lui, dar aveți grijă ca ceea ce cereți să servească unui scop nobil, și nu doar unui moft personal. Rețineți: este inutil să vă rugați dacă cererea dumneavoastră poate răni pe altcineva sau dacă solicitați să fiți mai presus decât rivalii sau prietenii dumneavoastră. Rugați-vă să se facă voia lui Dumnezeu, nu a dumneavoastră; abia apoi puteți cere ceea ce doriți, cu convingerea că solicitarea dumneavoastră a fost deja îndeplinită.

Ruth Montgomery, *Lumea de dincolo*

În al doilea rând, merită să vă puneți întrebarea dacă aveți cu adevărat încredere și dacă urmați într-adevăr mesajele intuitiv pe care le primiți și care vă sugerează anumiți pași noi, aparent riscanți, dar care vă pot apropia de obiectivul dorit.

În al treilea rând, v-aţi ales momentul cel mai potrivit pentru împlinirea obiectivului propus? Nu cumva sunteţi nerăbdător să obţineţi cât mai repede rezultatele, incapabil să aşteptaţi sau să urmaţi toate etapele necesare în vederea manifestării obiectivului dorit?

În sfârşit, sunteţi absolut convins, din punct de vedere intuitiv, că obiectivul dorit corespunde cu adevărat interesului dumneavoastră optim? Dacă rezultatele întârzie să apară, care credeţi că este mesajul pentru dumneavoastră?

Unii oameni au constatat că obţin rezultate mai bune dacă îşi notează de 15 ori pe o foaie de hârtie obiectivul pe care îşi propun să îl atingă, în fiecare zi, timp de două săptămâni. După ce l-au notat în mod repetat, ei uită de el pentru tot restul zilei, lăsându-l pe Dumnezeu să se ocupe de realizarea lui.

Dar mai presus de orice, dacă dorim să ne creăm propria realitate, este necesar să ne focalizăm întreaga energie psihică asupra intenţiei noastre pozitive. Dacă energia noastră dă înapoi, hrănind din nou vechile răni şi eşecuri, nu ne mai rămâne suficientă energie psihică disponibilă pentru a ne crea viitorul dorit. Blocată în eterna reconsiderare a vechilor noastre probleme, mintea noastră alimentează practic creaţiile noastre negative. În acest fel, noi continuăm să ne fim victima trecutului nostru. Evident, noi nu recomandăm nimănui să nege existenţa acestor evenimente; mai mult, este nevoie de un anumit timp pentru ca ele să se poată vindeca. Pe de altă parte, dacă ne identificăm în primul rând cu suferinţele sau cu crizele din care abia am reuşit să supravieţuim, capacitatea noastră de a le depăşi devine extrem de limitată. O excelentă descriere a acestui proces este oferită de Caroline Myss, un

medic cu o mare capacitate intuitivă, pe caseta audio intitulată *De ce nu se vindecă oamenii*[12].

„Cum îmi pot actualiza situația prezentă pentru a putea merge mai departe?“

Dacă sunteți de acord că orice situație are un anumit scop, cea mai bună soluție ar fi să căutați intenția pozitivă din spatele situației dumneavoastră curente. Care este partea bună a faptului că nu avansați? Care este costul? Un bărbat ne-a povestit: „Mi-am luat o slujbă care nu-mi plăcea deloc, dar aveam mare nevoie de bani. Mă gândeam însă tot timpul: Ce naiba caut eu aici? Nu-mi place ceea ce fac, nu-mi plac nici măcar colegii!“ După ce a meditat asupra Primei Viziuni, care afirmă că viața este un mister, el a luat o anumită decizie: „Mi-am propus că consider situația prezentă un mister pe care doresc să îl înțeleg. Această perspectivă mi-a schimbat radical felul de a privi lucrurile. Am început să vorbesc cu oamenii şi am aşteptat să văd dacă nu au anumite mesaje pentru mine. Slujba a devenit astfel mult mai uşor de suportat. Am început să înțeleg că cei mai mulți dintre cei care lucrau acolo renunțaseră la un vis sau la altul. Slujba m-a ajutat să înțeleg că nu mai doresc să fiu un actor 'cu ziua', m-a ajutat să îmi reaşez valorile şi să mă decid ce doresc să fac cu viața mea“. În cele din urmă, s-a mutat înapoi în Indiana, a terminat colegiul şi şi-a luat o diplomă, în speranța că va ajunge cândva profesor de actorie.

Pentru a putea merge mai departe, începeți întotdeauna prin a accepta în totalitate situația curentă în care vă aflați, urmărind intenția pozitivă din spatele ei. Remarcați

eventualele sincronicități care vă sugerează noi opțiuni. Emanați iubire și aveți încredere că universul vă dăruiește exact lucrurile de care aveți nevoie în momentul prezent. Și nu uitați de vechiul proverb: „Lucrurile cărora le opui rezistență persistă".

„Cum aș putea folosi aceste concepte pentru a mă implica mai mult în vindecarea planetei?"

Dumneavoastră faceți deja parte din masa critică de indivizi racordați la procesul de vindecare a planetei. Nu aveți nevoie decât de o intenție sinceră și de dorința de a afla cine sunteți cu adevărat; în rest, folosiți-vă darurile naturale. Dacă vă simțiți în afara fluxului de energie, abandonați-vă nivelului superior al inteligenței universale. Nu depinde decât de dumneavoastră să aflați unde vă situați și să acționați acolo unde este cazul. Spre exemplu, o istorie recentă care s-a petrecut în California a demonstrat cum intenția fermă a unor părinți cu venituri modeste a putut nu numai să creeze un viitor mai bun pentru copiii lor, dar și un nou model de școală, care nu avea la bază principiul segregației. Cu zece ani în urmă, o autostradă care străbătea peninsula San Francisco separa două districte școlare: unul pentru elevii albi și celălalt pentru negri. Margaret Tinsley, o americancă de culoare, nu a fost dispusă să-și vadă copiii mergând la o școală care era foarte prost cotată. Ea povestește: „Nu credeam că mersul la o școală numai pentru elevi negri îmi va putea pregăti copiii pentru un viitor mai bun[13]". Eforturile ei și ale altor părinți au condus în cele din urmă la crearea unui program unic, bazat pe voluntariat, în care copiii puteau trece frontiera între cele două districte. De la grădiniță și până la

clasa a doua, copiii erau expuşi unui mediu în care rasele şi culturile erau amestecate, înainte de a fi învăţat să nu aibă încredere în cei care nu arătau la fel ca ei. „Decizia Tinsley a făcut posibil ca tineri din medii culturale diferite să se cunoască unii pe alţii la vârste relativ fragede", a afirmat Jack Robertson, unul din avocaţii care au susţinut cauza petiţionarilor. „Copiii nu se nasc cu prejudecăţi. Ei le învaţă".

Urmăriţi să înţelegeţi unde vă situaţi. Care sunt nevoile care trebuie îndeplinite în locul în care vă aflaţi? Ce anume vă pasionează? Cum aţi putea sluji unui ideal mai mare decât cel personal? Şi nu uitaţi: decizia Tinsley nu a venit ca urmare a unei iniţiative guvernamentale, ci pornind de la o mamă curajoasă şi vizionară.

„Există metode care ar putea amplifica eficacitatea intenţiilor şi rugăciunilor mele?"

Da. Renunţaţi să vă mai proiectaţi viitorul în funcţie de trecutul dumneavoastră!

Înainte de a vă da jos din pat dimineaţa, întrebaţi-vă: „Care este problema cea mai presantă pe care trebuie să o rezolv astăzi?" Să spunem că trebuie să luaţi o decizie legată de o operaţie medicală şi nu ştiţi cum să procedaţi. Dacă vă temeţi să nu faceţi o greşeală, dacă vă simţiţi confuz sau nesigur în ceea ce priveşte opţiunile pe care le aveţi, încercaţi să reformulaţi întrebarea sub forma unei *afirmaţii pozitive legată de rezultatul la care doriţi să ajungeţi:* „orice aş alege, opţiunea mea îmi va aduce o stare perfectă de sănătate şi de împăcare".

Obişnuiţi-vă să vă imaginaţi cum v-ar plăcea să decurgă ziua încă înainte de a pleca de acasă. Exprimarea recunoştinţei

deschide porțile unor noi evenimente pozitive. Ori de câte ori aveți o realizare sau un succes, manifestați-vă recunoștința. Veți încărca astfel cu energie pozitivă atât propriul dumneavoastră câmp, cât și câmpul colectiv.

Abundența se naște dintr-o atitudine deschisă, bazată pe încredere. Sistemele de convingeri ale celor din jur vă influențează la rândul lor. Pare banal, dar este foarte util să încercați să legați prietenii cu oameni care gândesc pozitiv și optimist. Nu stați prea mult în preajma celor pesimiști și melancolici.

Eliminați dezordinea din viața dumneavoastră. Începeți cu casa și cu locul de muncă. La ce puteți renunța? Ce obiecte s-au adunat, dar nu vă mai sunt utile? Goliți-vă câmpul de energie fizică, emoțională și financiară de vechituri. Dăruiți sau aruncați lucrurile de care nu mai aveți nevoie sau care nu mai au nici o semnificație pentru dumneavoastră. Creați un colțișor sacru în căminul dumneavoastră, care să vă reamintească de dorința dumneavoastră de a evolua și de a contribui la bunăstarea lumii. Decorați-l cu poze ale unor maeștri sau modele, dar și cu anumite elemente naturale: flori, pietre, scoici, fructe.

Îmi plasez toate speranțele în acei oameni care sunt treziți și care au curajul să încerce să-i trezească și pe alții. Când numărul celor treziți va deveni suficient de mare, umanitatea va trăi o nouă Renaștere. Ascultați-i pe acei lideri care ne încurajează să devenim mai buni, nu pe cei care se joacă cu temerile noastre. Așa cum văd eu lucrurile, umanitatea va intra fie într-un declin rapid, conform unui

scenariu catastrofic, fie va transpune în realitate visul unei noi renaşteri. Alegerea ne aparţine nouă.

Dr. Larry Dossey, în *Către o nouă Vizune asupra Lumii*, de *Russell E. DiCarlo*

Sute de studii şi de istorii personale demonstrează că rugăciunea operează mai presus de timp şi de distanţă. Nu întotdeauna ştim însă pentru ce ar trebui să ne rugăm. Atunci când o persoană dragă este bolnavă, noi dorim ca ea să se vindece complet. Potrivit studiilor citate de Dr. Larry Dossey, una dintre cele mai eficiente forme de rugăciune este cea care solicită rezultatul cel mai bun cu putinţă în favoarea unei alte persoane. Trimiterea unei energii plină de iubire către persoana pentru care ne rugăm amplifică efectele rugăciunii. Iubirea este o formă de rugăciune în sine, adresată unei înţelepciuni spirituale superioare, a cărei graţie este invocată.

În lucrarea *Cuvinte care vindecă,* o carte în care descrie practica intenţiei sub forma rugăciunii, Dr. Larry Dossey notează: „Cu cât încercăm mai mult să controlăm aceste lucruri, cu atât mai alunecoase par să devină ele. Secretul constă în a *nu* încerca şi în a *nu* acţiona, în a lăsa lumea să îşi manifeste telesomatic *propria ei* înţelepciune, nu înţelepciunea noastră... Deşi rugăciunea poate avea efecte la distanţă, noi nu le putem „sili să se petreacă“ numai prin intenţia noastră sau prin rugăciunea pentru anumite rezultate specifice... Noi putem considera rugăciunea ca pe o invitaţie, ca pe o cerere plină de respect adresată lumii, pentru ca ea să se manifeste într-o manieră binevoitoare[14]“.

„Intuiesc că am o misiune, dar nu o conştientizez prea clar".

Dacă privim lucrurile din perspectiva sufletului aflat în plin proces de evoluţie, misiunea dumneavoastră este de a vă perfecţiona capacitatea de a iubi. De multe ori, noi complicăm inutil lucrurile. Există patru idei comune pe care avem tendinţa să le asociem cu „misiunea noastră în viaţă". Prima viziune greşită este cea care consideră că scopul sau menirea noastră în viaţă există „undeva, în altă parte", aşteptând să fie descoperită. A doua, că menirea noastră în viaţă este un fel de ocupaţie sau activitate concretă. A treia, că adevărata noastră viaţă nu va începe decât atunci când ne vom descoperi această menire. Şi în sfârşit, a patra viziune greşită este cea potrivit căreia, pentru a ne putea descoperi (sau merita) menirea, noi trebuie să facem ceva ca să ne schimbăm. Dacă nu avem certitudinea unei ocupaţii precise, avem tendinţa să spunem: „Mă simt atât de confuz. Nu ştiu care este misiunea mea în viaţă. Nu ştiu în ce domeniu sunt cel mai bun".

Această căutare nu este altceva decât dorinţa noastră de a ne aminti intenţia primordială sau Viziunea de la Naştere. Vom vorbi mai mult despre acest proces de revelare a menirii în Capitolul 7. Până atunci, ne propunem să studiem mai îndeaproape viziunile comune pe care le-am menţionat mai sus, găsindu-le conotaţii practice care ne pot ajuta să ne conectăm la Viziunea de la Naştere.

1. Motivaţia interioară

Mai întâi de toate, trebuie menţionat că menirea personală rezidă în interiorul dumneavoastră, sub forma înclinaţiilor

naturale, a dorințelor și motivațiilor. Analizați ce vă place să faceți. Ce activități vă provoacă cea mai mare bucurie și vă aduc cea mai mare satisfacție? Ce făceați ore în șir pe vremea când erați copil?

Notați pe o foaie de hârtie toate aceste activități. Să spunem că ați notat că vă plac cuvintele încrucișate. Mergeți acum mai departe. Întrebați-vă: „De ce mi se par atât de fascinante cuvintele încrucișate încât sunt dispus să pierd ore în șir ca să le dezleg?“ Poate că vă plac atât de mult pentru că lucrați singur, într-un mediu liniștit, și aveți foarte mult timp la dispoziție ca să vă gândiți, să căutați cuvinte în dicționar. Poate că aveți o memorie excepțională, sau o înclinație pentru a potrivi cuvinte. Poate că sunteți atras de satisfacția de a vedea încheiat rebusul. Toate aceste „mici plăceri“ reprezintă factori motivaționali care dau o semnificație *intrinsecă* acestei activități.

Notați fiecare interes și fiecare talent pe care îl aveți, apoi *căutați motivele pentru care vă place atât de mult să faceți aceste lucruri.* Motivele pentru care faceți ceva reprezintă forțele motivaționale ale personalității dumneavoastră unice. Dacă lucrați la unison cu aceste *motivații,* vă veți împlini cu siguranță cel puțin o parte din menirea cu care v-ați născut. Chiar dacă nu vă puteți câștiga existența dezlegând cuvinte încrucișate, natura acestei activități arată anumite aspecte către care sunteți atras. Repetăm: menirea dumneavoastră se află în interiorul ființei dumneavoastră. Analizați cu atenție activitățile și situațiile de care sunteți atras.

2. Revelarea şi împlinirea menirii personale este un Proces, nu o Finalitate.

A doua viziune greşită este cea care porneşte de la premisa că menirea personală este o activitate concretă. Cei mai mulţi dintre oameni cred că scopul pentru care s-au născut este un fel de carieră, cum ar fi cea de pilot de avion, de broker imobiliar, de dentist, vicepreşedinte de marketing, lucrător social sau designer. În realitate, menirea personală este mai complexă. Ea ar putea consta în a învăţa să fim mai plini de compasiune faţă de cei din jur, în a deveni mentorul unui copil cu resurse speciale, în a crea o industrie nouă, sau pur şi simplu în a fi un model de stabilitate pentru familia noastră. Dacă veţi înţelege că menirea personală este revelată de-a lungul întregii vieţi, ne vom deschide inima pentru a accepta tot ceea ce primim ca parte integrantă din menirea noastră, şi nu doar ceea ce facem pentru a ne câştiga existenţa.

3. Nu trebuie să aşteptăm

Este greşit că credem că până când nu ne vom găsi menirea personală, viaţa noastră este lipsită de semnificaţie. Momentul prezent este unicul moment în care putem intra în contact cu viaţa noastră. Nici o viziune abstractă a vreunui succes sau a nu ştiu cărei realizări nu se poate substitui incredibilei varietăţi de experienţe cu care ne confruntăm în fiecare zi pe care o trăim. Căutaţi semnificaţia tuturor evenimentelor care s-au petrecut în ziua respectivă şi aveţi

încredere că vă aflați exact la locul în care trebuie să fiți. Renunțați la lupta și la confuzia pe care le aduce cu sine căutarea abstractă a unei meniri, și păstrați-vă convingerea că aceasta vi se va revela de la sine. Abandonați-vă în fața vieții și bucurați-vă plenar de clipa prezentă; cu greu veți putea găsi în viață o eliberare mai mare.

4. Omul este un sistem care se autoorganizează.

Menirea omului este un proces în plină desfășurare. Atitudinea că ceva nu este în regulă sau că trebuie să vă schimbați pentru a vă descoperi destinul este greșită. Scopul pentru care v-ați născut se află în interiorul dumneavoastră și lucrează chiar acum la împlinirea destinului dumneavoastră. Dorința sufletului dumneavoastră de a face parte integrantă din această lume va atrage în mod natural șansele ideale pentru împlinirea menirii dumneavoastră. Singurele lucruri pe care trebuie să le faceți sunt: 1) să fiți deschis în fața fluxului natural de energie care curge din interiorul ființei dumneavoastră; 2) să fiți atent la ceea ce se petrece în mod natural; 3) să vă faceți datoria cât puteți mai bine; 4) să aveți încredere că veți primi tot ce aveți nevoie pentru a vă împlini datoria. Un trandafir nu se întreabă niciodată dacă își poate îndeplini menirea de trandafir. Un castor nu încearcă să se comporte ca o bufniță.

După cum afirma maestrul budist Jack Kornfield în lucrarea sa, *Calea inimii*: „În multe tradiții spirituale nu există decât o singură întrebare la care merită să urmărim să găsim răspunsul: Cine sunt eu? Dacă încercăm să răspundem la

această întrebare, prin minte ne trec tot felul de imagini şi de idealuri – de la imaginile negative, legate de acele aspecte pe care dorim să le schimbăm în fiinţa noastră, şi până la imaginile pozitive, legate de potenţialul nostru de creştere spirituală. Nici o cale spirituală nu ne poate schimba atât de mult cum o poate face analiza elementelor fundamentale ale fiinţei noastre[15]".

Într-o scrisoare primită la redacţia *Jurnalului Celestine,* Pat Brady Waslenko, din Seattle, povesteşte: „Uneori, rezultatele creşterii spirituale sunt extrem de subtile. Nu se produc schimbări vizibile, extrem de concrete, care să ne demonstreze că ne aflăm pe calea cea bună. Cei care au probleme cu încrederea în sine se grăbesc să creadă că au greşit cu ceva sau că nu merită să fie binecuvântaţi. Eu fac parte dintre cei care primesc binecuvântări din partea vieţii, dar într-un ritm lent şi pe nivele mai degrabă subtile. Am descoperit două tehnici care mi se par extrem de utile pentru a mă menţine pe calea procesului evoluţionist: 1) îmi reamintesc cât mai des că atâta vreme cât îndeplinesc voinţa lui Dumnezeu, fiecare acţiune a mea este sacră. Pentru acest lucru sunt responsabil eu, nu pentru rezultatele acţiunilor mele; 2) în fiecare săptămână, vineri seara îmi notez într-un jurnal toate sincronicităţile care s-au produs în săptămâna respectivă. Fără acest efort conştient, multe din darurile pe care le primesc ar rămâne neobservate[16]".

STUDIU INDIVIDUAL ŞI DE GRUP

Progrese sau probleme legate de studiul celor Nouă Viziuni

Reflectaţi câteva clipe la schimbările care s-au produs în viaţa dumneavoastră după ce aţi citit *Profeţiile de la Celestine; Profeţiile de la Celestine: Ghid practic* şi *A Zecea Viziune,* sau alte cărţi cu un impact similar. Dacă lucraţi într-un grup de studiu, alegeţi unul din subiectele enumerate mai jos. Timp de cinci minute, toată lumea va nota ce gândeşte în legătură cu acest subiect, apoi va citi cu voce tare ce a scris, *fără comentarii* din partea celor din jur. În timp ce ascultaţi, acordaţi fiecărui vorbitor atenţia dumneavoastră şi trimiteţi-i o energie plină de iubire, fiind atent la eventualele intuiţii pe care le-ar putea declanşa în dumneavoastră cuvintele sale. După ce toată lumea a terminat de vorbit, începeţi o discuţie generală.

Progrese

- Care au fost Viziunile care v-au influenţat cel mai mult viaţa? Ce s-a petrecut?
- În ce fel s-au schimbat relaţiile dumneavoastră cu soţul/soţia, cu copiii, prietenii, familia sau colegii de muncă? Daţi exemple concrete.
- Notaţi următoarele calităţi, fiecare pe un cartonaş (puteţi adăuga şi altele, pe care doriţi să le analizaţi). Eventual, un membru al grupului poate pregăti cartonaşele înainte de şedinţa de grup.

empatie	iertare	iubire
hotărâre	abandonare	joacă
simţul conducerii	aventură	detaşare
cooperare	echilibru	succes
viziune	puncte de cotitură	bucurie
bunătate	control	imaginaţie
corectitudine	încredere	responsabilitate
susţinere	abundenţă	focalizare
creativitate	transformare	armonie
frumuseţe	inspiraţie	înţelepciune
angajament		

Fiecare membru trebuie să-şi aleagă un cartonaş sau două (iniţial, cartonaşele vor fi aşezate cu faţa albă în sus, astfel încât să nu poată fi văzute cuvintele scrise pe ele). Notaţi apoi în scris felul în care aţi experimentat recent respectiva calitate.

• Notaţi trei activităţi care vă făceau mare plăcere pe vremea când eraţi copil. Le mai practicaţi şi astăzi?

• Notaţi cum credeţi că ar trebui să arate viaţa ideală pentru dumneavoastră: unde aţi dori să trăiţi? Ce activitate aţi practica? De ce fel de oameni aţi fi înconjurat? Cât de aproape sunteţi de idealul dumneavoastră, pe o scală de la 1 la 10, unde 10 înseamnă experimentarea plenară a idealului. Sfătuiţi-vă cu unul din membrii grupului şi găsiţi unul sau doi paşi care v-ar putea apropia de idealul dumneavoastră.

• Notaţi trei lucruri de care sunteţi cu adevărat mândru! Nu vă împiedicaţi de falsa modestie.

Probleme

• Care sunt Viziunile pe care le-ați înțeles cel mai puțin? De ce? Discutați despre aceste probleme în grup.

• Luați una din întrebările care vă preocupă cel mai mult în legătură cu Viziunile și notați-o pe un cartonaș. Închideți ochii și meditați asupra primirii unui mesaj clar în zilele următoare, care să vă ajute să înțelegeți mai bine ceea ce acum vi se pare încă de neînțeles.

PARTEA A DOUA

MISTERUL

Capitolul 3

AVANSAREA PE CALE CU AJUTORUL INTUIȚIEI ȘI AL IMAGINAȚIEI

Secretele linxului

Spre exemplu, atunci când mă focalizez asupra principalei probleme care mă preocupă, percep de regulă o intuiție clară legată de ceea ce trebuie să fac și de direcția în care trebuie să o apuc pentru a primi un răspuns. Deși acționez în consecință, de multe ori nu se întâmplă nimic semnificativ... Este ca și cum aș fi uitat anumite informații vitale... sau poate că nu le-am descoperit încă.

A ZECEA VIZIUNE:
SUSȚINEREA VIZIUNII[17]

ÎNVĂȚAȚI SĂ LUAȚI ÎN SERIOS INTUIȚIILE

Atunci când sună telefonul, noi răspundem la el și primim un mesaj. Atunci când ne „sună" intuiția, noi îi „răspundem" numai dacă o luăm în serios. Unul din principiile esențiale

descrise în *A Zecea Viziune* este următorul: pentru a ne revela Viziunea de la Naştere, noi trebuie să *susţinem intuiţiile* care ne trec prin minte.

Eroul din *A Zecea Viziune* îşi aminteşte din primele Nouă Viziuni că „omul experimentează intuiţiile sub forma unor sentimente sau indicii vagi, greu de definit. Pe măsură ce se familiarizează cu acest fenomen, el începe să înţeleagă din ce în ce mai clar natura acestor intuiţii...". La care, Wil adaugă: „Acelaşi lucru s-a petrecut aici, în vale. Tu ai primit o imagine mentală referitoare la un eveniment potenţial – găsirea cascadei şi întâlnirea cu cineva – şi ai actualizat-o: ai găsit locul şi te-ai întâlnit cu mine. Dacă ai fi respins imaginea sau dacă ţi-ai fi pierdut încrederea în căutarea cascadei, ai fi ratat sincronicitatea, iar viaţa ta nu ar fi avansat. Din fericire, ai luat în serios imaginea, *susţinând-o* mental[18]".

Pe măsură ce ne îndeplinim destinul şi suntem transformaţi de acesta, noi trebuie nu doar să ajungem să recunoaştem intuiţiile, dar şi să le susţinem prin credinţa noastră. Intuiţiile sunt *ghizii* noştri, care ne oferă indicii în legătură cu felul în care trebuie să facem faţă situaţiilor noi sau dificile. Ele ne oferă şansa tulburătoare de a ne structura propria noastră cale. O intuiţie poate veni sub forma unei imagini absolut clare, a unui vis diurn sau nocturn recurent, sau a unui simplu gând. O femeie ne-a povestit: „Într-o zi, am ştiut pur şi simplu că trebuie să plec din Santa Fe, New Mexico, şi să mă întorc în California. O voce interioară mi-a şoptit: „A sosit timpul să te întorci la şcoală". Nu aveam însă nici cea mai mică idee ce anume ar fi trebuit să studiez". Acţionând pe baza intuiţiei, ea s-a mutat înapoi în California. Sincronicităţi succesive au condus-o la o şcoală care tocmai

iniţiase un program de psihologie transpersonală. Când am auzit de acest program, am ştiut imediat că asta căutam!"

O altă femeie, Sandra Fry din Wayne, Pennsylvania, ne-a scris pe adresa *Jurnalului Celestine* despre felul în care un indiciu subtil a condus-o la o mare împlinire. „La un moment dat, am început să primesc mesaje sub forma unor imagini care îmi apăreau... Am învăţat să am încredere în acest proces. Într-o zi, m-am apucat să îmi explorez trecutul, şi m-am rugat Spiritului să îmi dăruiască o experienţă mistică pentru a descoperi noua fiinţă din interiorul meu. Am avut atunci viziunea unei capele şi a unui clopot, despre care ştiam intuitiv că se află pe undeva, prin Southwest... Între timp, am auzit că Asociaţia Americană pentru Terapia prin Masaj ţinea o convenţie de toamnă în Albuquerque... la care m-am decis să particip. De la fereastra camerei de hotel vedeam munţii. Această imagine a trezit în mine impulsul de a mă urca în maşină şi de a mă duce să-i explorez. Am aşteptat momentul potrivit... După ce am plecat la drum, am făcut turul muzeelor de cultură şi istorie amerindiană, iar un bărbat mi-a spus să urmez Semnul Turcoaz în munţi. Drumul de munte pe care mi l-a indicat m-a condus la Cerrillos, un vechi sat minier pierdut în munţi. Aici am regăsit capela din viziunea mea". După ce a intrat în capelă, Sandra a primit un mesaj interior, în care i se spunea: „Devino sinele tău viitor". Apoi, ea a continuat: „Mă simţeam proiectată direct în interiorul celei de-a Şaptea Viziuni. Făceam eforturi să trăiesc clipa prezentă şi să mă detaşez... Experienţa mea în capelă părea să închidă un cerc, sugerându-mi că am încheiat o mare parte din munca mea. Ea mi-a permis să înţeleg că unul din maeştrii mei a fost chiar propriul meu trecut...

Înainte de a merge la New Mexico, trăisem un proces de detaşare/transformare. Aici, în capelă, Spiritul mi-a permis să mă opresc pentru o clipă, să mă simt una cu Dumnezeu, să înţeleg că... ceea ce se află în interior este una cu ceea ce există în exterior. M-am simţit atunci una cu Sursa mea. Momentul a fost o mare binecuvântare, la care mă pot raporta oricând doresc[19]".

Sentimentele, reveriile diurne sau imaginaţia sunt de multe ori asociate cu pierderea de timp sau cu lipsa de realism. Nimic nu este mai departe de adevăr. Imaginaţia este cea mai bună unealtă pentru lucrul cu mintea; ea ne permite să pătrundem în regatul spiritual şi să redescoperim aici o cunoaştere străveche. Imaginaţia este puterea viziunii superioare şi a profeţiei.

Ernest Hilgard de la Universitatea din Stanford a studiat ani de zile un aspect enigmatic al personalităţii pe care el l-a numit „observatorul ascuns". Indiferent în ce stare conştientă ne aflăm, dacă dormim, suntem anesteziaţi, sub hipnoză sau drogaţi, există un aspect al sinelui care îşi păstrează integral luciditatea şi care rămâne conştient de tot ceea ce se petrece, continuând să răspundă inteligent la stimuli... Acest observator ascuns are o inteligenţă non-emoţională, detaşată, mai puternică şi mai coerentă decât cea a egoului obişnuit... Conform observaţiilor mele, noi suntem una cu acest observator ascuns până la vârsta de şapte ani, perioadă în care începe să se formeze inteligenţa noastră intelectuală şi în care se produce o diviziune.

Joseph Chilton Pearce, *Finalul evoluţiei*

Dacă sentimentele și senzațiile noastre reprezintă surse de informații la fel de valide ca și simțurile noastre fizice, se poate spune oare că ele au întotdeauna dreptate? Chiar în clipa când scriam această întrebare, a sunat telefonul. Era Blair Steelman, care avea o cu totul altă treabă cu noi, dar care ni s-a părut că are un mesaj pentru noi în legătură cu validitatea intuițiilor. Fost pilot în aviația militară, Blair este astăzi un om de afaceri din Miami, care ține totodată seminarii pe tema mitologiei și a performanțelor personale. Pentru a descrie intuiția (la întrebarea noastră), el s-a folosit de următoarea poveste: La sfârșitul filmului *Doctor Jivago,* Tovarășul General vorbește cu o fetiță. El o întreabă cum s-a despărțit de tatăl ei în mijlocul revoluției. Fetița îi răspunde: „O, era o mulțime mare, așa că m-am pierdut". El insistă: „Spune-mi, cum te-ai pierdut cu adevărat de tatăl tău?". Fetița a refuzat în continuare să-i răspundă, dar el a insistat pentru a treia oară, așa că ea i-a spus: „Tata mi-a dat drumul la mână". Tovarășul General i-a răspuns: „Vezi, tocmai asta încercam să-ți spun eu. Acela nu era tatăl tău real. Dr. Jivago este adevăratul tău tată, căci el nu ți-ar fi dat niciodată drumul la mână". Blair ne-a mai povestit că le spune adeseori studenților săi: „Avem cu toții un 'tată' sau un 'părinte' în interiorul nostru care nu ne va da niciodată drumul la mână, indiferent ce s-ar întâmpla. Acest părinte este vocea – încă slabă – a intuiției din interiorul nostru. Această voce nu ne va abandona niciodată, orice s-ar întâmpla în viața noastră". Dar de ce ne rătăcim? „Din cauză că ne atașăm de falsul nostru părinte, răspunde Blair, de tatăl simțurilor noastre, de ego. Ne atașăm de forme, de poziții, de rolurile pe care le jucăm toată viața, și care nu sunt tot una cu adevăratul nostru sine".

Cum poate fi verificată o intuiţie? „După rezultatele ei, afirmă Blair. Dacă îmi vine o idee şi mă iau după ea, dar întâmpin o rezistenţă, acest lucru îmi dovedeşte că ea nu era o necesitate decât în imaginaţia mea. Spre exemplu, ori de câte ori încep să fac ceva numai de dragul banilor, lucrurile devin dificile. Dacă rămân însă interiorizat şi acţionez în funcţie de ceea ce simt, banii îmi vin în mod natural (fără ca eu să mă preocup de ei). Îmi reamintesc tot timpul să fiu natural şi să am încredere că lucrurile de care am nevoie cu adevărat vor apărea de la sine". În viziunea lui Blair, suita naturală de manifestare a unei intuiţii este următoarea: 1) fiinţa; 2) acţiunea; 3) posesiunea. El spune: „De regulă, noi suntem învăţaţi să operăm cu suita inversă: să avem, să facem, să fim. Noi dorim să avem o maşină, o carieră, o relaţie etc. Apoi, încercăm să vedem ce avem de făcut pentru a obţine lucrul respectiv. Căutăm slujbele cele mai bune, şi abia la sfârşit încercăm să fim ceea ce suntem cu adevărat". Mai devreme sau mai târziu, lucrurile se reaşează în matca lor firească. Dacă descoperiţi cine sunteţi cu adevărat şi respectaţi acest ideal, nu aveţi cum să greşiţi.

CREDINŢA

Atunci când trăim o coincidenţă care ni se pare *semnificativă,* noi avem acces la o *cunoaştere interioară* mai presus decât simpla înţelegere a unei teorii. Acest gen de experienţe personale directe amplifică puterea „credinţei" noastre. Aceasta capătă o calitate nouă, transformându-se într-un fel de „aşteptare lucidă". La rândul ei, această stare

de spirit are tendința să genereze noi intuiții și oportunități pentru noi.

Credința reprezintă o certitudine care se naște din faptul că știm cum ar trebui să se petreacă lucrurile. Acesta era modul de a cunoaște al strămoșilor noștri, dar foarte puțini contemporani au atins acest stadiu.

James Redfield, *A Zecea Viziune: Susținerea Viziunii*

În *A Zecea Viziune,* Wil afirmă: „Privește ce s-a întâmplat deja. Ai venit aici în căutarea lui Charlene și l-ai întâlnit pe David, care ți-a spus că a Zecea Viziune reprezintă o înțelegere mai profundă a renașterii spirituale care are loc pe această planetă, o înțelegere dobândită prin cultivarea relației noastre cu Lumea de Apoi (cu dimensiunea astrală). El a adăugat că Viziunea are o anumită legătură cu clarificarea naturii intuițiilor, cu susținerea acestora în mintea noastră, cu conștientizarea mai plenară a căii noastre, marcată de sincronicități.

Mai târziu, ți-ai dat seama cum îți poți susține intuițiile, și, drept urmare, m-ai găsit pe mine la cascadă, iar eu ți-am confirmat că susținerea intuițiilor, a imaginilor mentale despre sine, este inclusiv modul de operare în Lumea de Dincolo, și că oamenii încep să intre în rezonanță cu această dimensiune. La scurt timp, am avut amândoi prilejul să asistăm la moartea lui Williams și la vizualizarea vieții sale; am înțeles că acesta nu și-a amintit ceea ce a dorit inițial să facă, și anume să vină pe pământ împreună cu un grup de oameni pentru a ajuta la eliminarea Fricii care amenință trezirea noastră spirituală.

El ne-a spus că trebuie să înţelegem mai întâi această Frică, dacă dorim să putem face ceva în legătură cu ea. Apoi ne-am despărţit, iar tu te-ai întâlnit cu un ziarist... care ţi-a prezentat o viziune plină de teamă asupra viitorului...

În sfârşit... te-ai întâlnit cu o femeie a cărei viaţă este strâns legată de vindecare. Ea îi ajută pe oameni să se vindece tocmai lucrând asupra blocajelor generate de teamă, prin trezirea memoriei lor ancestrale şi revelarea motivului pentru care se află pe pământ. Această *aducere aminte* este tocmai cheia[20]".

Eu cred că munca experimentală a lui Robert Jahn şi Brenda Dunn de la Laboratorul de Cercetare a Anomaliilor din Universitatea din Princeton are o mare importanţă. Cei doi au demonstrat că oamenii au puterea de a influenţa un calculator programat să genereze numere la întâmplare să scoată un număr mai mare sau mai mic decât precedentul prin simpla lor voinţă.

Aceasta este una din acele excepţii la viziunea ştiinţifică asupra lumii care nu pot fi explicate prin cadrul conceptual actual. Datele obţinute de ei reprezintă o adevărată provocare la paradigma modernă.

Cei doi au demonstrat că intenţia mentală poate interacţiona cu sistemele fizice haotice, indiferent dacă acestea sunt mecanice, electronice sau radioactive.

Dr. Beverly Rubik, în *Către o nouă viziune asupra lumii*, de Russell E. DiCarlo

---

Acest pasaj ne învaţă să ne focalizăm asupra rezultatului urmărit, păstrându-ne credinţa fermă în această imagine.

Atunci când devenim pesimişti sau ni se face teamă, noi putem să ne aducem aminte *de ce* facem ceea ce facem, caz în care reintrăm în contact cu imaginea holistică a înțelepciunii noastre primordiale.

Un exemplu perfect de susținere a viziunii este Marjorie Stern, o femeie din San Francisco aflată la a patra generație. În anul 1966, după zece ani de voluntariat pentru a strânge fonduri şi pentru a-i convinge pe oameni că este necesară construirea unei noi clădiri pentru biblioteca municipală, ea a scris o scrisoare adresată potențialilor donatori în care scria: „Nu există scurtături pentru marile realizări civice. Este nevoie de ani întregi de muncă asiduă... dacă dorim să ne vedem împlinit visul legat de o nouă bibliotecă". 30 de ani mai târziu, Stern – acum în vârstă de 80 de ani – şi-a văzut cu ochii visul pentru care a muncit atâta timp. Eforturile ei de o viață au condus la adunarea a unei sume peste 33 de milioane de dolari, provenită de la 17.000 de donatori. Fiecare dintre aceştia a primit o scrisoare de mulțumire din partea ei. „Asta este viața. Lucrurile nu se petrec în grabă... Eu am avut o viziune pe termen lung. La fel ar trebui să faceți şi voi...", după care adaugă: „Este o luptă continuă, dar trebuie să continuați să luptați. Nu vă mulțumiți niciodată cu mai puțin. Luptați întotdeauna pentru ceea ce este optim[21]".

VISELE

Manifestarea unei intenții ferme de împlinire a viziunii personale stimulează subconştientul să aducă informațiile

necesare prin intermediul viselor. Reţineţi: misterul doreşte să se dezvăluie! Visele oferă întotdeauna un mesaj referitor la creşterea personală sau la posibilitatea de a interacţiona mai bine cu lumea exterioară. Ele aduc mesaje de care nu suntem întotdeauna conştienţi la nivelul conştiinţei de veghe.

Conform studiilor referitoare la vise, acestea se împart în vise personale şi în vise care reflectă subconştientul colectiv. Din cea de-a doua categorie fac parte Marile Vise pe care le recepteazǎ marii conducători ai lumii şi care indică noile structuri şi modele care vor apărea în viitorul umanităţii. Atunci când o masă critică de oameni vor începe să manifeste o cunoaştere directă a regatului spiritual, visele luminoase, conţinând simboluri arhetipale, vor deveni probabil un vehicul mult mai frecvent întâlnit de transmitere a informaţiilor spirituale către mase mari de oameni. Pentru a putea primi asemenea informaţii, ar trebui să urmărim: 1) să stabilim intenţii ferme de a visa asemenea lucruri; 2) să ne îmbunătăţim memoria viselor dimineaţa; 3) să învăţăm cum să analizăm visele pentru a extrage toate informaţiile din ele; şi 4) să învăţăm să interpretăm simbolurile din vise care au la bază mituri deopotrivă personale şi colective.

VISELE PERSONALE

Într-un interviu cu Joyce Petschek, autoarea a trei cărţi referitoare la vise: *Pasărea de argint, Vise de argint* şi *Bomboane de ciocolată pentru dormitor,* aceasta ne-a povestit o parte din experienţa ei de practicant al visării lucide. Ea

ne-a spus că se bazează foarte mult pe vise pentru a afla mesajele care o interesează.

„Mai întâi de toate, ne-a povestit ea, există mai multe tipuri de vise. Evident, cele mai comune sunt visele personale, care reflectă teme, anxietăți şi relații din propria viață a visătorului. Aceste vise oferă informații în funcție de cele cunoscute, iar mesajele lor apar atunci când omul este pregătit să le asculte. Rostul lor este să ne ajute să eliminăm emoțiile negative şi să ne transformăm energiile personale. Dacă refuzăm să ținem cont de ele, aceste vise devin recurente (repetitive). Mai mult, ele devin din ce în ce mai mari, la fel ca un bulgăre de zăpadă care se rostogoleşte la vale, generând din ce în ce mai multă anxietate. De asemenea, pot apărea variante ale aceluiaşi vis, privite însă din unghiuri diferite. Aceste vise repetitive îşi au de regulă rădăcinile în anumite traume nerezolvate din copilărie. Dacă omul se eliberează de teama şi negativitatea rezultată din aceste traume, el îşi deschide potențialul psihic, care poate recepta şi explora acum plenar creativitatea sa personală".

Visele există în câmpul auric personal şi pătrund în atenția noastră atunci când conştiința de veghe doarme. Noi putem integra energia viselor şi mesajele aduse de ele dacă le explorăm în stare de veghe, pictând sau desenând imagini din ele, sau folosindu-ne de învățăturile spirituale pe care ni le aduc. Lucrând cu visele, noi putem integra energia lor în conştiința noastră de veghe şi în realitatea fizică, topind astfel granițele dintre dimensiunea astrală şi cea materială. Iată ce ne-a scris în această direcție Allan Ishac din New York City: „Acum câțiva ani, pe când mă aflam într-o stare pe jumătate veghe, pe jumătate somn, am primit un mesaj

tipărit pe ecranul pleoapelor mele închise. Mesajul suna astfel: '25 de locuri în care poţi găsi pacea şi liniştea în New York'[22]". Trezindu-se complet, el a scris mesajul pe o foaie de hârtie, apoi a uitat de el. Din când în când, îl mai vedea printre hârtiile sale, fără a-l lua însă prea mult în serios. La vremea respectivă, se gândea să se mute din New York, fiind copleşit de ritmul infernal al metropolei, de zgomotul şi de tensiunea generală din oraş. Atunci i-a trecut prin minte, fulgerător, că mesajul ar putea fi titlul unei cărţi, aşa că a început să facă cercetări şi să scrie cartea, în week-end-uri. După o serie întreagă de sincronicităţi, el a reuşit să-şi publice în sfârşit cartea: *50 de locuri ideale pentru a găsi liniştea şi pacea în New York.*

VISELE POT CLARIFICA ANUMITE SITUAŢII CURENTE

În *A Zecea Viziune,* Wil, aflat în transă (conectat la energia spirituală, astrală), îl vede pe ziaristul Joel având un vis. Visul ilustra una din greşelile comise de Joel într-o viaţă anterioară. El explică semnificaţia visului, spunându-i eroului nostru: „Da, dar visul are o anumită semnificaţie. Atunci când visăm, noi călătorim inconştient pe nivelul specific visului respectiv, unde alte suflete vin şi ne ajută. Nu uita care este rostul viselor: acela de a clarifica situaţiile prin care trecem în viaţa noastră de zi cu zi. A Şaptea Viziune ne învaţă să interpretăm visele suprapunând intriga din ele peste situaţia reală[23]".

VISELE COLECTIVE

„Atunci când omul își dilată conștiința mai presus de egoul său personal, făcându-și griji pentru colectivitatea în care trăiește, pot apărea vise atipice – afirmă Petschek. Aceste vise apar atunci când omul a învățat să se abandoneze și să recepteze în mod pozitiv informațiile neașteptate. Este vorba de vise care se referă la alți oameni, și mai puțin la noi înșine, generând senzația că sunt precognitive, dar relevante pentru momentul prezent. Ele indică dorința subconștientă a omului de a recepta – dintr-o sursă necunoscută – informații referitoare la viețile altor persoane". Spre exemplu, Petschek ne-a spus: „Am lucrat cu un senator american care a avut un vis despre o masă de conferință foarte lungă, cu foi de hârtie albe și pixuri pe ea. În vis, el a auzit o voce care îi spunea: 'Nu semna!' Câteva luni mai târziu, el a trăit aievea această scenă la o conferință din Islanda, și din cauza visului, nu a semnat acordul". Asemenea vise precognitive reflectă legătura visătorului cu energia colectivă. Informațiile primite pot afecta inclusiv personal, într-o oarecare măsură, dar de regulă, mesajul primit are o semnificație mai amplă. Petschek mai spune: „În general, atunci când omul începe să recepteze asemenea vise colective, în conștiința lui s-a produs o schimbare, el fiind cel puțin la fel de preocupat de colectivitate ca de el însuși".

Mulți oameni au descris visele colective ca având un fundal luminos, de culoare aurie sau alb strălucitoare. Aceste vise sunt amintite foarte clar, și de multe ori nu sunt uitate o viață întreagă. Ele permit accesul la o perspectivă lărgită și transmit o învățătură spirituală profundă. Petschek: „Atunci

când eşti dispus să trăieşti intuitiv, sau la limita cunoaşterii conştiente, după cum îmi place mie să spun, asemenea vise sunt uneori singurele informaţii de care dispui în ceea ce priveşte viaţa ta, în sensul cel mai larg al cuvântului. Atunci când pluteşti în necunoscut, eşti nevoit să accepţi ceea ce apare. În acest fel, viaţa îşi dezvăluie lecţiile sale invizibile, pe care nu le poţi controla, dar din care poţi învăţa foarte multe".

ŞCOALA DE NOAPTE

Practicanţii visării lucide numesc anumite vise: „şcoala de noapte". Petschek recunoaşte aceste vise după anumite caracteristici. „În visele de tip 'şcoala de noapte', te trezeşti subit într-o altă dimensiune, într-un spaţiu circular, împreună cu alte persoane; pe unele le recunoşti din această viaţă, în timp ce altele aparţin unor alte dimensiuni, sau poate au legătură cu o viaţă anterioară a ta. Atmosfera este deopotrivă ciudată şi familiară. De regulă, un individ cu totul extraordinar oferă învăţături telepatice, ca şi cum ar preda într-o clasă. Personal, m-am întâlnit cu persoane pe care le cunoşteam în asemenea vise, iar când le spuneam acest lucru în stare de veghe, răspunsul obişnuit era: 'Da, sigur, am fost acolo; te-am văzut şi eu'". Ea a mai remarcat că visele de tip „şcoala de noapte" au loc invariabil într-o sferă de cristal şi sunt extrem de clare. Ele sunt iluminate de o lumină alb strălucitoare orbitoare, comunicarea este întotdeauna telepatică, şi sunt de neuitat. Mai există un tip de vise, numite vise paralele, în care doi indivizi visează independent unul

de celălalt același vis, văzându-se reciproc și experimentând aceleași lucruri, din unghiuri de vedere diferite.

VISELE REPETITIVE

Visele precognitive se pot uneori repeta, indicând o direcţie necunoscută care se deschide în fața visătorului, o structură psihică potenţială care poate apărea. De pildă, o femeie a visat odată un peisaj italian, pe fundalul unei lumini alb strălucitoare. Ea a călătorit timp de doi ani prin Italia şi a căutat peisajul respectiv, dar fără succes. Abia când a renunţat să-l mai caute, detaşându-se, peisajul i-a apărut în realitate. A cumpărat proprietatea, iar doi ani mai târziu, un centru tibetan important a creat la numai zece minute de proprietatea ei o comunitate în care femeia a ajuns să se implice foarte mult.

VISELE PROFETICE

Visele predictive i-au fascinat dintotdeauna pe oameni. Spre exemplu, foarte mulți oameni au visat despre scufundarea Titanicului, în timp ce alții au visat despre prăbuşirea unor avioane, înainte ca aceste evenimente să se producă. Asemenea întâmplări catastrofice există în aura subconştientului colectiv înainte ca ele să se manifeste în realitate. Visele din această categorie apar pe nepusă masă în cazul celor care pot acționa pe baza informațiilor primite, dar pe nivelul nostru de dezvoltare, cei mai mulți oameni nu sunt suficient de pregătiți

pentru a minimaliza anvergura unor asemenea evenimente. Unul din motive constă în faptul că încrederea noastră în propria capacitate de schimbare a unor evenimente prin puterea psihicului nostru nu este încă suficient de puternică la nivelul subconştientului colectiv. Un alt motiv se referă la faptul că aceste vise predictive au loc la nivel individual şi nu există un birou central care să le monitorizeze, astfel încât evenimentele catastrofice să poată fi minimizate printr-o acțiune focalizată.

Un vis catastrofic se poate petrece şi pe nivelul personal. Există vise telepatice urgente, care au o conotație de disperare şi implică anumite necazuri potențiale. Astfel, dacă un om are nevoie urgentă de ajutor, el emite nişte unde care sunt receptate de anumite persoane, la fel ca un aparat de radio setat pe o anumită lungime de undă. În cazurile fericite, acestea îi pot fi de folos celui aflat în nevoie. Prin adresarea telepatică în vis, când receptorul primeşte instrucțiuni clare despre ce are de făcut, anumite pericole potențiale pot fi îndepărtate. Iată ce ne-a povestit o femeie în această direcție: „Am visat o prietenă care se afla pe un vas. Am văzut un bărbat care o urmărea, cu intenția de a o sugruma. Am simțit teroarea ei în timp ce încerca să scape. Am început să-i dau instrucțiuni chiar în vis: 'Du-te acolo. Mergi pe acel coridor. Ia-o la stânga. Urcă scările'. I-am sugerat telepatic să intre într-o anumită cabină, să închidă uşa cu cheia şi să rămână acolo până la ivirea zorilor. Apoi, visul s-a terminat. Câteva săptămâni mai târziu, când s-a întors acasă, i-am povestit prietenei mele despre vis. Mi-a explicat că şi-a luat într-adevăr o slujbă de bucătar pe un iaht şi că l-a înfuriat pe unul din marinari, căruia i-a refuzat de mai multe ori avansurile. La

un moment dat, acesta a încercat să o sugrume, și speriată la culme, a ajuns într-o cabină goală, unde s-a încuiat cu cheia. Am rămas amândouă la fel de uimite de această sincronicitate".

O altă femeie, pe care o vom numi Anastasia, ne-a scris pe adresa *Jurnalului Celestine* din Toronto: „Într-o seară de vineri, pe la orele 11.00, am visat că mă distram de minune cu buna mea prietenă Janet în ceea ce părea a fi o cameră de hotel foarte mare... Distracția noastră a fost brusc întreruptă de o serie de ciocănituri puternice în ușă. Privindu-mă speriată, Janet a strigat: 'Cine este?' Ea a recunoscut vocea unui fost iubit de-al ei, pe care nu-l mai văzuse de multă vreme. 'Pleacă! i-a strigat ea, lasă-mă în pace!' El a început să bată cu pumnii în ușă, urlând din toți rărunchii. Speriate, ne-am baricadat în spatele ușii. Apoi, am chemat Paza. Aici, visul s-a terminat.

În dimineața următoare, m-am întâlnit cu fiica lui Janet, care mi-a povestit exact ce s-a întâmplat în visul meu. Se pare că cu o seară înainte, pe la orele 11.00, se uita cu mama sa la televizor, când au auzit bubuituri puternice în ușă. Janet a deschis și s-a trezit față în față cu fostul ei prieten. I-a trântit ușa în nas și i-a strigat să plece. După ce a mai bătut de câteva ori în ușă, el a plecat. Atât Janet cât și fiica ei au rămas uimite de visul meu, care reproducea aproape identic evenimentele petrecute![24]" Se pare că în asemenea situații de criză, subconștientul nostru se orientează telepatic către acele persoane în care avem cea mai mare încredere și le solicită ajutorul. Acest gen de vise oferă dovezi legate de cât de strâns interconectate sunt energiile noastre psihice.

Dacă vă veți detașa de vocile negative din mintea dumneavoastră, este posibil să visați despre anumiți

învăţători. Aceşti ghizi din vise pot veni pe neaşteptate sau la cererea noastră, dacă energia noastră este suficient de deschisă pentru a putea primi asistenţa sau informaţiile lor. Petschek este de părere că cei care afirmă că nu visează niciodată se simt atât de copleşiţi încât nu mai doresc să primească informaţii suplimentare. Ei nu doresc să îşi privească în profunzime viaţa şi îşi pot bloca singuri visele. Aceeaşi atitudine poate bloca inclusiv mesajele intuitive, subtile, precum şi realizarea semnificaţiei coincidenţelor.

INVITAŢIE LA VISARE

Petschek sugerează următorul proces pentru rememorarea informaţiilor din vise. Asumaţi-vă „postura regelui": culcat pe spate, cu degetele mari de la picioare încrucişate. Plasaţi degetele de la mâini peste plexul solar, dându-le forma unui triunghi, apoi închideţi ochii şi ascultaţi-vă respiraţia. Gura este uşor întredeschisă. Mintea dumneavoastră se va linişti rapid. Lăsaţi eventualele gânduri să treacă, fără să le criticaţi şi fără a încerca să le reţineţi. După câteva minute, când mintea s-a liniştit complet, emiteţi mental o întrebare la care doriţi să obţineţi un răspuns în timpul visului. Întrebarea trebuie să fie simplă şi scurtă, solicitând informaţii pe care nu le puteţi obţine de la alţii. De pildă, puteţi cere informaţii legate de autovindecare, de un proiect nou etc. Repetaţi de trei ori întrebarea, apoi încercaţi să adormiţi cu mintea golită de gânduri.

Dacă nu obţineţi nici un răspuns la întrebarea pusă, insistaţi încă trei nopţi la rând. Dacă tot nu obţineţi nici un

răspuns, renunțați. Înseamnă că nu sunteți pregătit să primiți răspunsul dorit.

DIMINEAȚA, EVOCAȚI VISELE AVUTE

La trezire, nu deschideți ochii. Așezați-vă pe spate și evocați ultimul vis avut, trecând de la ultima scenă la cea precedentă, apoi la următoarea, ca și cum ați vedea un film în sens invers. Memorați scenele din vis. După ce v-ați trezit de tot, notați aceste scene într-un jurnal. Veți fi surprins să constatați că vă veți mai aminti și alte fragmente din vis. Puteți da visului un titlu, definind *temele* care s-au succedat pe marginea jurnalului.

SIMBOLURI ȘI OAMENI FAIMOȘI

Dacă visul are ca fundal o lumină alb strălucitoare sau aurie, acest lucru vă indică faptul că vă aflați la o răscruce de drumuri și vă sugerează calea pe care ar trebui să o apucați. Cu cât visul este mai profund, cu atât mai simbolic este conținutul lui. Pentru a-l înțelege, va trebui să lucrați cu fiecare simbol în parte, întrebându-vă: care este esența lui? Care este semnificația sa? În ce fel se leagă acest simbol de viața mea? Puteți studia chiar câteva cărți cu simboluri din vise, dar nu trebuie să uitați că interpretarea simbolurilor are două sensuri: o semnificație mitologică colectivă și alta strict personală. Dacă în vis vă apare un personaj faimos, meditați asupra realizărilor sale pe care le admirați cel mai mult și

asupra idealurilor cărora doriţi să le daţi curs în viaţa dumneavoastră. Orice persoană simbolizează un aspect din fiinţa dumneavoastră care doreşte să devină cunoscut în planul dumneavoastră conştient.

TRANSFORMAREA VISULUI

Dacă aţi avut un coşmar sau un vis care v-a creat o stare de anxietate, trebuie să ştiţi că el exprimă un aspect al Fricii cu care sunteţi pregătit să vă confruntaţi la ora actuală. Coşmarurile adulţilor se nasc din problemele nerezolvate în copilărie, de multe ori din problemele unor vieţi anterioare care ne împiedică să trăim liberi din punct de vedere emoţional în această nouă viaţă. Eliminarea acestei Frici amplifică încrederea în sine şi permite dilatarea potenţialului personal, care poate explora astfel noi orizonturi.

Dimineaţa, evocaţi visul şi urmăriţi să vă reamintiţi cât mai multe elemente ale sale. Sunteţi receptiv la mesajul visului, sau îi opuneţi rezistenţă? Rescrieţi finalul visului aşa cum l-aţi fi dorit. Să spunem că aţi visat că aţi căzut la un examen (temă frecvent întâlnită în coşmarurile adulţilor). Dimineaţa, rostiţi în sinea dumneavoastră, cu o voce empatică: „Am trecut cu brio acel examen! De fapt, teza mea a fost atât de bună încât am luat nota maximă, şi toată lumea, inclusiv profesorul, m-au aplaudat! Mă simt excelent!“ Schimbaţi în mod conştient finalul viselor dumneavoastră, dându-le conotaţii apoteotice! Remarcaţi cât de mult se schimbă ziua care urmează unui asemenea vis dacă îi schimbaţi finalul cu unul fericit. Această conversaţie cu sine amplifică de multe

ori nivelul de energie personală şi reduce stresul (mai ales dacă nu vă pierdeți simțul umorului!). Veți constata că restul zilei decurge mult mai lin decât ar fi făcut-o în caz contrar. Nu uitați: cuvântul interior *precede* realitatea exterioară. Visele sunt cel mai bun exemplu în acest sens, indicându-vă tocmai calitatea dimensiunii dumneavoastră interioare. Aceste tehnici simple vă ajută să eliminați negativitatea mentală şi să vă deschideți către alte nivele multidimensionale.

MECANICA VISELOR

Ori de câte ori evocați un vis, urmăriți alegerile pe care le-ați făcut în timpul lui. Iată ce îşi aminteşte o femeie: „Am visat că m-am trezit într-oi casă care nu-mi era familiară şi că m-am speriat. M-am dat jos din pat ca să cercetez unde mă aflu şi am văzut că uşa de la intrare era larg deschisă. În antreu se afla un bărbat. Eu eram deja afară şi priveam în interior, când el a ieşit dintr-o cameră a casei. Am intrat înapoi în casă, fără să mă mai simt speriată. Am cercetat întreaga casă şi am descoperit că îmi place, deşi era tip vagon (o cameră dădea în alta); în mod normal, nu-mi place acest gen de case. În ultima cameră a casei se afla o tânără femeie... Am vorbit cu ea timp de câteva minute... apoi am văzut pisica, ce ținea în gură un animal pe jumătate sfârtecat, deşi nu în întregime mort, ceva care semăna cu o iguană sau cu un fel de dinozaur caricaturizat. Tânăra nu părea deloc dezgustată de spectacol şi a făcut curățenie. În loc să strângă resturile, ea s-a apucat să-mi spună despre extraordinara descoperire arheologică a unei culturi antice, care s-a făcut

chiar în curtea din spatele casei noastre. Au venit apoi alţi oameni şi am auzit mai multe detalii legate de cultura străveche. Se pare că locuinţele găsite atestau faptul că oamenii acelor timpuri aveau 'minţi de ingineri'". Studiind ea însăşi casele străvechi descoperite, visătoarea noastră şi-a dat seama că oamenii care au descoperit ruinele erau chiar cei care trăiseră cândva în acele case, încarnaţi într-o nouă viaţă. Ea afirmă în vis: „Bine, dar acei oameni eram chiar noi!"

Care este structura ce stă la baza acestui vis? Mai întâi, este limpede că avem de-a face cu un vis *colectiv*, căci locul în care se desfăşoară el este deopotrivă nefamiliar şi de neuitat; în plus, visul este viu şi intens, şi se desfăşoară pe fundalul unei lumini alb strălucitoare. El nu conţine nici un fel de referiri personale la viaţa visătoarei. O altă dovadă care susţine ideea că a fost vorba de un vis colectiv este fraza: „au venit apoi alţi oameni", care atestă că şi alte persoane (în afară de femeia care visa) sunt interesate de descoperirile din vis.

Subiectul visului este anunţat prin două modalităţi. Mai întâi, pisica (simbol al energiei psihice) aduce în sufragerie ceva care pare vechi, fiind pe jumătate mâncat de timp. Sufrageria simbolizează locul unde se produce alimentaţia, digestia şi schimbul de idei specific conversaţiei din timpul mesei. În al doilea rând, visătoarea afirmă că era vorba de o casă „tip vagon", cu o înşiruire liniară de camere, lucru care indică o singură poveste liniară (nu un vis haotic), precum şi faptul că era vorba de un vis informaţional.

Cealaltă femeie din vis se oferă să strângă mizeria, dar visătoarea preferă să afle mai multe despre descoperirea străveche. Schimbarea de direcţie de la curăţarea mizeriei făcute de pisică la discuţia despre descoperirea arheologică

demonstrează că visătoarea a făcut o alegere: aceea de a continua linia informațională a visului.

Acțiunea începe în fața casei, se deplasează către spatele acesteia, apoi ajunge la mijlocul casei, și în final în curtea din spatele ei. Străinul de sex masculin simbolizează în mod evident aspectul masculin al visătoarei, viziunea masculină, care este logică și rațională. Aspectul lui vag sugerează faptul că abordarea liniară, rațională, dorința de a afla semnificația visului este mai puțin importantă decât abordarea simbolică, intuitivă. Visătoarea trebuie să țină seama atât de partea ei masculină cât și de cea feminină, și să realizeze ceea ce se petrece deopotrivă în prezent și în trecut (partea din față și partea din spate a casei). Descoperirile se petrec în curtea din spatele casei, un loc al intimității și al ritualurilor. Suita acțiunii merge dinspre partea din față, care reprezintă aspectele cunoscute, către partea din spate, care le simbolizează pe cele necunoscute.

În viziunea lui Petschek, prima secvență dintr-un vis creează scena sau cadrul în care se va derula acesta. Partea de mijloc a visului indică locul în care se petrece acțiunea creatoare și în care sunt introduse noi informații. Finalul visului arată care va fi rezultatul acestui flux energetic. În visul de față, visătoarea noastră primește un set de articole provenite din cultura străveche, confecționate dintr-o substanță pe care nu a putut-o identifica, un fel de chihlimbar, precum și o hartă topografică. Figurinele care semănau cu un fel de jucării ar putea reprezenta dorința ei de a se „juca“ cu acest material asemănător chihlimbarului.

Un asemenea vis colectiv, care oferă informații atât de detaliate, va fi urmat fără îndoială de o descoperire similară.

În ultima scenă din vis, femeia vede un bărbat care o sărută pe o doamnă în vârstă, pentru a fi fotografiat de reporteri. Scena indică faptul că dacă va urmări să înţeleagă aceste noi descoperiri, ea va fi recunoscută în timp de opinia publică. Ultima scenă arată de asemenea încotro se îndreaptă potenţialul visului pe viitor.

Înainte de a avea acest vis, femeia a scris o lucrare pe tema reîncarnării. Nu este exclus ca mesajul visului, potrivit căruia oamenii care au trăit în acea civilizaţie străveche sunt tot una cu cei care trăiesc astăzi pe pământ, reflectă faptul că umanitatea începe să accepte din ce în ce mai mult ideea reîncarnării.

VISELE ŞI GRUPURILE DE SUFLETE

A Zecea Viziune sugerează existenţa unor grupuri de suflete în dimensiunea spirituală care reprezintă alte aspecte ale noastre. Se afirmă acolo că aceste grupuri de suflete sunt întotdeauna aproape de noi. Ele aşteaptă să ne ofere energie pe măsură ce nivelul nostru de conştiinţă creşte şi *atunci când cerem asistenţă pentru a îndeplini un scop superior.* Aceste suflete seamănă unele cu altele *şi cu sufletul corespondent aflat pe pământ.* Wil explică: „Atunci când visăm, noi ne reunim cu sufletul nostru colectiv, iar această fuziune ne reactivează memoria idealului pe care ni l-am propus pentru viaţa curentă. Noi ne reamintim fragmente din intenţia noastră primordială. După ce ne întoarcem în planul fizic, noi păstrăm această amintire, deşi uneori aceasta este exprimată sub forma unor simboluri arhetipale[25]".

Întrucât cei mai mulți dintre noi nu își mai aduc aminte de aceste întâlniri, este necesar să ne deschidem sufletul la ideea că în timpul viselor, noi putem recepta o susținere din planurile astrale. În fond, grupurile de suflete nu sunt decât o altă formă de a descrie energia psihică. Psihologul austriac Carl Jung considera visele un flux de evenimente, o suită de imagini care sunt racordate la o anumită frecvență vibratorie. Analistul Marie-Louise Von Franz afirmă: „De aceea este atât de important finalul viselor, căci acesta indică direcția în care curge acest flux energetic... Dacă reținem fraza cu care se încheie visul, ne putem da seama care este destinația până la care a putut ajunge fluxul energetic. Aflăm astfel încotro se îndreaptă curentul vieții care curge în straturile mai profunde ale conștiinței și care este destinația lui. Începutul visului este și el important, căci ne indică situația prezentă, locul în care se află visătorul în această lume confuză. Urmează apoi o suită de evenimente, iar fraza finală arată direcția în care curge energia[26]".

ANIMALE, INDICII ȘI SEMNE

Capacitatea de a citi indiciile și semnele este extrem de importantă dacă dorim să susținem o Viziune pozitivă asupra Lumii. De multe ori, atunci când trăim o stare de confuzie, un semn venit la momentul oportun ne ajută să oprim dialogul mental, focalizându-ne gândirea asupra semnificației pe care o acordăm semnului. Dacă suntem convinși că îi înțelegem semnificația, nivelul nostru energetic crește, iar noi ne recâștigăm echilibrul și dorința de a merge mai departe.

Animalul care apare la începutul unei călătorii sau a unui vis dă tonalitatea.

În *A Zecea Viziune*, eroul începe să acorde o mai mare atenție animalelor care îi apar în diferite momente, exact atunci când are nevoie de o încurajare sau de o ghidare. Astfel, în clipa când şi-a dorit să aibă acces la o perspectivă mai înaltă şi să vadă imaginea de ansamblu, i-a apărut un vultur. În mod tradițional, vulturii simbolizează viziunea largă, curajul, independența şi încercările spirituale. El a văzut de asemenea zeci de ciori aşezate pe un copac şi în jurul acestuia. Considerate păstrătoare ale legilor spiritului, ciorile reprezentau un mesaj care îi indica necesitatea de a se deschide, de a-şi aduce aminte de legile spirituale. De câte ori nu v-a trezit din gânduri croncănitul zgomotos al ciorilor? Carlos Castaneda, antropologul şaman, a descris deseori apariția maestrului său, Don Juan, în trupul unei ciori.

Un alt animal plin de semnificații care apare în *A Zecea Viziune* este şoimul. După cum observa David: „Şoimii sunt vigilenți, lucizi, veşnic atenți să obțină următoarea informație care le-ar putea fi de folos, următorul mesaj. Prezența lor indică faptul că este necesar să devenim mai atenți. De multe ori, ei semnalează apropierea unui mesager[27]".

În culturile indigene şi în tradițiile şamane, animalele sunt considerate aliați care semnalează anumite schimbări, indică anumite direcții şi oferă anumite daruri. Când eroul nostru se simțea nesigur şi începuse să aibă îndoieli în legătură cu Viziunile, în față i-a apărut un iepure. Mai târziu, cu ajutorul lui David, el a înțeles ce însemna acel semn. Amintindu-şi că iepurele semnifică abundența (fertilitatea),

dar şi teama (căci este o pradă uşoară pentru carnivore), eroul nostru şi-a putut înfrunta deschis teama (ieşind din starea de paralizie), ştiind că dacă o va transcende, pentru el va urma o perioadă de abundenţă.

Animalele reprezintă aspecte ale noastre, cu care trebuie să intrăm în contact.

În riturile iniţiatice tradiţionale, apariţia animalelor simbolizează de multe ori menirea iniţiatului. Ea reprezintă o coincidenţă din cea mai înaltă categorie. Von Franz afirmă: „În toate miturile şi basmele pe care le-am studiat, nu am întâlnit niciodată vreo situaţie în care un erou ajutat de animale să nu învingă[28]". Ted Andrews, autorul cărţii *Animalele vorbesc: Puterile spirituale și magice ale creaturilor mari și mici,* notează: „Am întâlnit în marea majoritate a scripturilor şi mitologiilor din lume o aură de mister înconjurând spiritul animalelor, precum şi convingerea că forţele divine le vorbesc oamenilor prin intermediul lumii naturale... Toţi oamenii sunt influenţaţi de ele[29]". El insistă asupra faptului că din cauza abordării noastre ştiinţifice, noi avem tendinţa că considerăm natura doar din perspectiva divizării ei în elemente care pot fi studiate. Din păcate, am pierdut simţul misterului şi am început să neglijăm relaţia noastră de interdependenţă cu semenii noştri mai mici, animalele.

A Zecea Viziune ne reaminteşte de existenţa dimensiunii spirituale chiar în mediul fizic în care trăim şi de bogata sursă de informaţii pe care o reprezintă acesta dacă ştim să deschidem ochii la el. Andrews mai notează: „Noi putem învăţa foarte multe lucruri din lumea animalelor. Unele

animale sunt specializate în lupta pentru supraviețuire şi pentru adaptare. Există perioade când avem nevoie şi noi de aceste calităţi. Există animale care nu se îmbolnăvesc niciodată de cancer. Nu ar fi minunat să învățăm de la ele secretele lor? Altele sunt pline de compasiune şi protectori loiali. Unele au o mare fertilitate, altele o mare blândeţe... Lumea animalelor ne arată propriul potențial, pe care nu am ajuns încă să-l manifestăm plenar... Orice animal reprezintă o poartă către lumea fenomenală a spiritului uman. Ce nu înțeleg foarte mulți oameni este faptul că ceea ce gândesc ei despre animale reflectă chiar ceea ce gândesc ei despre sine[30]".

Andrews ne sfătuieşte să ne deschidem faţă de lumea naturală, studiind animalele, copacii şi florile care ne captează atenția (sau cu energia cărora ne simţim în rezonanţă). Punându-ne la unison cu această bogăţie a vieţii, noi ne conectăm direct la arhetipurile vii, adică la acele calităţi esențiale care trăiesc prin intermediul nostru. El continuă: „Animalul devine un simbol al unei forțe specifice care există în regatul spiritual, invizibil, dar care se manifestă în lumea fizică prin viaţa noastră[31]". Fiecare animal are un anumit domeniu de acţiune şi un spirit foarte puternic. De pildă, Andrews şi soția sa au o rezonanță foarte strânsă cu lupul. În societăţile tradiţionale, afinitatea faţă de un anumit animal este numită totemul personal. Acest totem este ca un ghid în viața persoanei respective şi îl ajută pe individ atunci când trece prin crize de viaţă sau când are nevoie de vindecare. În cartea sa, Andrews îşi aduce aminte de o zi de naştere în care a plecat în excursie în pădurile din Ontario, unde a auzit toată noaptea urletul lupilor venind din toate direcţiile, deşi era destul de neobişnuit să auzi lupii în această perioadă

a anului. Într-o altă excursie prin pădure, împreună cu soția sa, cei doi au intuit că va apărea un lup. „Sunt oameni care vin an de an în această regiune fără să vadă vreodată un lup, dar noi ne-am gândit că dacă lupul este într-adevăr totemul nostru, trebuie să avem încredere și să încercăm. Pe când ne pregăteam deja să părăsim zona, dezamăgiți, un lup de toată frumusețea a ieșit din pădure și ne-a țintuit cu privirea, la numai câțiva metri de noi. Ne-am uitat unii la alții pentru câteva clipe care ni s-au părut o eternitate. Ne-a mai urmărit apoi o vreme, după care a dispărut definitiv, lăsându-ne înfiorați, dar binecuvântați[32]".

Elmer Schettler, cultivatorul de soia de care am vorbit în capitolul 1, ne-a descris la rândul lui experiența sa personală legată de căutarea semnelor și de darurile pe care ni le fac uneori animalele: „Am descoperit că dacă nu forțez lucrurile și le las să fermenteze singure, primesc mult mai ușor răspunsurile dorite. Am doi prieteni foarte buni, pe Tom și Judy Crowley. Tom și cu mine vorbim săptămânal, iar într-o zi m-a sunat să mă invite pe la ei de Paști. Am zburat până la el cu avionul meu, când dintr-o dată am observat pe sistemul de bord de trei ori numărul 119. Trei indicatoare arătau același număr. Mi-am amintit instantaneu că în anul 1983 am citit cartea lui Kushner, *Când oamenilor buni li se întâmplă lucruri rele.* Mi-am adus foarte clar aminte că la pagina 119 se spunea că dacă te rogi lui Dumnezeu, acesta îți trimite în ajutor oameni. Când am citit aceste rânduri, mă aflam tot într-un avion, în cursa United cu numărul 119, iar ora era 1:19 la amiază. De aceea, văzând tripla coincidență, m-au trecut fiorii și m-am gândit că aceasta va fi o zi de neuitat.

Tom, Judy şi cu mine am plecat la slujba de Paşti, la o biserică unitariană. Subiectul predicii a fost legat de lucrurile la care m-am gândit toată ziua. După slujbă, am plecat cu maşina, iar Tom 'a greşit' drumul şi a luat-o la dreapta, în loc să o ia la stânga. Pe când ne întorceam, un bursuc ne-a tăiat calea. Este ceva cu totul ieşit din comun să vezi un bursuc ziua! Judy a spus imediat: 'Când ajungem acasă, trebuie să căutăm în *Atlasul animalelor,* să vedem ce spune despre bursuc!' Lucru pe care l-am şi făcut. Corespondenţa cu bursucul – la fel ca şi mesajul – era limpede: necesitatea de a fi mai afirmativ.

Concluzia pe care am tras-o a fost că într-adevăr, Dumnezeu îţi trimite mesaje, dar trebuie să fii atent la ele. Universul ne vorbeşte tot timpul. Când am ajuns înapoi acasă, am început să meditez în mod conştient asupra 'energiei bursucului', pentru a deveni mai afirmativ, nu în sensul tupeului, ci pentru a mă afirma în acele domenii ale vieţii în care simţeam nevoia să mă exprim.

Cu un alt prilej, vorbeam la telefon cu Tom într-o dimineaţă de sâmbătă, când o cioară a venit şi s-a aşezat la fereastra casei mele. Îmi amintesc că i-am povestit inclusiv lui Tom acest incident, dar nu ne-a trecut prin minte să căutăm un mesaj în această întâmplare. A făcut-o Judy pentru mine, iar mesajul era acela că există o ordine superioară, în care binele şi răul au alte valori decât cele recunoscute de cultura oamenilor. Era un mesaj despre integritatea personală şi despre necesitatea de a apăra Adevărul. Toate aceste întâmplări m-au făcut să mă minunez constatând pe lângă câte lucruri trecem zilnic fără să le băgăm în seamă!"

Uneori, dacă nivelul nostru de vibraţie este inferior, se întâmplă ca un animal să stea lângă noi, îndeplinindu-şi

funcția sa ecologică. După cum afirmă David, eroul amerindian din *A Zecea Viziune:* „Un biolog sceptic va reduce întotdeauna comportamentul animal la un instinct irațional. În realitate, el nu vede decât restricția pe care i-a impus-o el însuși animalului. Pe măsură ce vibrația noastră se schimbă, acțiunile animalelor care vin către noi devin din ce în ce mai sincrone, mai misterioase și mai elocvente (în sensul instrucțiunilor pe care ni le transmit)[33]".

Dan Miller, din Las Vegas, ne-a scris pe adresa redacției *Jurnalului Celestine* (noiembrie 1995) pentru a ne povesti cum a lucrat ca grădinar într-un *ranch,* unde existau și circa 90-100 de stupi. De regulă, albinele bâzâiau în apropierea casei, dar nu deranjau niciodată pe nimeni. Odată, pe când se apleca să scoată niște buruieni, două albine au început să zboare în jurul palmelor lui, fiind imposibil de alungat. Dan scrie: „M-am ridicat și am exclamat: 'Ce naiba!' Chiar în acel moment, am auzit un șuierat de glonț trecându-mi pe la urechi. Un al doilea glonț a nimerit pământul, chiar în punctul în care fusesem aplecat cu o clipă mai înainte, nici măcar cu un centimetru mai la dreapta sau mai la stânga. Mi-am dat seama că bătrânul fermier ieșise la împușcat iepuri cu o pușcă de calibrul 22. Nu i-am spus niciodată bătrânului cât de aproape a fost să mă împuște[34]".

Noi ne-am dezvoltat singuri anumite trăsături animale de-a lungul evoluției

Pe măsură ce viața a evoluat, trecând de la pești la amfibii, apoi la reptile și mamifere, sinele nostru mai vechi

a experimentat viaţa sub toate aceste forme. O conştiinţă spirituală completă include nu numai vibraţiile umane, ci şi pe cele minerale, vegetale şi animale.

Paul MacLean, şef al Laboratorului pentru Studierea Evoluţiei şi Comportamentului Creierului de la Institutul Naţional pentru Sănătatea Publică, a creat un model al creierului în trei părţi, bazat pe evoluţia acestuia. Fiecare din cele trei părţi are rolul de a păstra matricele fiziologice şi comportamentale ale formelor de viaţă mai primitive. Jean Houston, director al Fundaţiei pentru Studierea Minţii din Pomona, New York, notează în cartea ei, *Omul posibil:* „Am putea-o numi o polifrenie evoluţionistă, căci noi privim realitatea prin receptorii a trei mentalităţi complet diferite, care au vârste şi funcţii diferite, celor două ‚creiere' mai vechi lipsindu-le capacitatea de comunicare verbală... Spre exemplu, comportamentul rutinier şi ritual al reptilelor şi amfibiilor se traduce în comportamentul uman sub forma acţiunilor obsesiv-impulsive... În creierul mijlociu, comportamentul mamiferelor şi pregătirile lor complexe pentru procreaţie şi parteneriat asigură cadrul emoţional pentru apariţia şi dezvoltarea clanurilor şi familiilor, punând primele baze ale civilizaţiei... Tot aici întâlnim structurile neurochimice care pot conduce la războaie, agresiune, dominanţă şi alienare... În sfârşit, există creierul neomamalian, care se prezintă parţial ca un computer rece, raţional, şi parţial ca un cămin al paradoxurilor şi un vehicul al transcendenţei. El reprezintă acel aspect al nostru care ne structurează soarta şi stabileşte dacă vom creşte sau dacă vom muri ca specie[35]".

Descoperirea fizicii cuantice a deschis noi posibilități de a urmări influența soarelui, lunii și mării mult mai profund în adâncul ființei noastre. Îmi propun să vă conduc pe aceste nivele numai în speranța că vom găsi împreună aici noi posibilități de vindecare. Se știe deja că fătul uman se dezvoltă prin imitarea formelor peștilor, amfibiilor și primelor mamifere. Descoperirile cuantice ne permit să pătrundem mult mai adânc în interiorul ființei noastre, până pe nivelul atomilor, amintindu-ne astfel de începuturile universului".

Dr. Deepak Chopra, *Vindecarea cuantică*

Atunci când în vis sau în viața reală ne apare un anumit animal, acest lucru înseamnă că suntem pregătiți să integrăm din nou conștiința lui în conștiința noastră de veghe. Realizând originile noastre comune și legătura noastră cu alte specii, este imposibil să nu devenim conștienți de necesitatea prezervării acestei diversități infinite de forme și de *nivele de conștiință* din care ne-am născut cândva. După cum remarcă foarte bine David: „Noi dorim ca ele să fie perpetuate nu numai pentru că fac parte din echilibrul ecosferei, ci și pentru că reprezintă aspecte din ființa noastră de care încă mai încercăm să ne aducem aminte[36]".

ALTE SEMNE

Atunci când solicităm să fim ghidați, noi avem de regulă o luciditate amplificată. Pentru a face față sarcinilor zilei, este foarte important să ne umplem cu energia universului. În acest fel, luciditatea noastră se amplifică, căci nu se știe...

Putem auzi o frază semnificativă... Putem auzi un cuvânt special, care se remarcă subit din simfonia zgomotelor străzii... Putem deveni atenţi la un mesaj radiofonic care are o anumită relevanţă pentru noi. Un bărbat ne-a povestit că odată, se pregătea să livreze nişte benzi muzicale la un club de ţară, dar şi-a uitat acasă atlasul rutier. Se afla la o intersecţie de cale ferată, întrebându-se dacă să o ia la dreapta sau la stânga, când deodată, a auzit la radioul maşinii o reclamă chiar pentru clubul la care trebuia să ajungă. Reclama suna astfel: „Şi nu uitaţi: când ajungeţi la intersecţia de cale ferată, luaţi-o la stânga!" Coincidenţa a mers chiar mai departe, căci după ce a livrat benzile, s-a întâlnit cu o persoană care, mai târziu, i-a facilitat împlinirea unui vis de o viaţă, de a cânta alături de mai multe formaţii celebre.

De secole, oracolele s-au bucurat de multă atenţie. *I Ching, Cartea Schimbărilor,* este un sistem de tip oracol, fiind poate cea mai veche carte de pe planetă. Această carte a înţelepciunii a studiat toate structurile vieţii, de la mişcarea stelelor şi până la relaţiile în sânul familiei, practica afacerilor, ciclurile agriculturii, sau consecinţele războaielor. Ea combină temele mitologice cu preocupările practice de fiecare zi, şi oferă sfaturi adecvate folosindu-se de căderea sincronă a unor monede sau a unor beţigaşe. Jung a fost fascinat de *I Ching,* considerând că hexagramele sale reflectă arhetipurile subconştientului colectiv. R.L. Wing, autor al *Ghidului practic de lucru cu I Ching-ul,* scrie: „Jung considera că natura umană şi ordinea cosmică sunt unite cu subconştientul colectiv prin intermediul unor simboluri care îi afectează pe oamenii din toate timpurile şi din toate culturile... Ritualul opririi timpului (sau al 'schimbării') prin punerea unei anumite întrebări este

o cale de aliniere a Sinelui și a circumstanțelor personale de viață cu toate procesele care se defășoară în univers[37]".

Numerele reprezintă și ele simboluri fundamentale, care ne pot aduce multe informații dacă știm să le descifrăm. Maeștrii spirituali din vechime susțineau că fiecare număr descrie anumite calități intrinsece, care ne pot ajuta să intrăm în rezonanță cu anumite procese cosmice. Chiar și numerele adresei personale sau ale biroului unde lucrăm pot dezvălui o anumită poveste. Spre exemplu, o femeie – agent de vânzări cu mare succes – ne-a povestit că unul din motivele pentru care s-a decis să cumpere un anumit apartament a fost acela că suma cifrelor care alcătuiau numărul său dădea 3, număr pe care îl considerase întotdeauna norocos pentru ea și care reprezintă inclusiv numărul abundenței, al imaginației și al sociabilității. Am auzit de asemenea numeroase istorii relatate de oameni care văd în mod repetat un anumit număr, de pildă, 11-11, lucru care poate indica faptul că persoana respectivă face parte dintr-un grup de suflete care lucrează la deschiderea unui nou portal în dimensiunea spirituală.

Dacă suntem deschiși și atenți la eventualele mesaje intuitive, aproape orice poate deveni purtător de semnificații. În anumite cazuri, putem urma anumite semnale care ne conduc la livrarea unui mesaj către altcineva. Nancy Vittum, din Cupertino, California, ne-a scris pe adresa *Jurnalului Celestine:* „În timp ce scriam ceva într-o dimineață, am simțit o nevoie nebună să merg la magazinul de casete video și să închiriez o casetă. Nu aveam nici o preferință personală, așa că la început am ignorat sugestia. Aceasta a persistat însă, silindu-mă să plec imediat la magazin, cât mai era încă devreme și majoritatea casetelor bune nu fuseseră încă

închiriate". Când a ajuns la magazin, femeia s-a întâlnit cu o persoană cu care lucrase cu zece ani în urmă. S-a dovedit că persoana se chinuia cu o mamă în vârstă de 70 de ani, bolnavă, în timp ce Nancy petrecuse cinci ani şi jumătate îngrijindu-şi părinţii înainte de a muri. „I-am dat câteva sfaturi, povesteşte Nancy. Mi-a mulţumit cu ochii în lacrimi, convinsă că numai soarta ne-a făcut să ne întâlnim[38]".

PORŢI CĂTRE ALTE DIMENSIUNI

Alice a reuşit acest lucru în Ţara Minunilor. Au mai fost şi alţii: Indiana Jones, druizii, grecii din Antichitate. Şamanii reuşesc şi astăzi să intre în alte dimensiuni prin anumite porţi sacre. Numai ideea ne duce cu imaginaţia către munţi enigmatici, către văi adânci, lupi care urlă, cascade, peşteri, pietre profetice şi altare ale strămoşilor. Dumnezeu ne vorbeşte prin arborii bătrâni, prin pietrele umede care se usucă la soare, prin tot felul de semne şi poteci create de miile de picioare care au trecut pe aici, în speranţa de a se întâlni cu spiritele, sau de a renaşte întru spirit. Cu mult înaintea catedralelor gotice, oameni din toate colţurile lumii şi-au găsit inspiraţia şi legătura cu Divinul în anumite locuri de putere de pe pământ. De câte ori aţi avut fericirea să vi se oprească respiraţia văzând splendoarea unei păduri nesfârşite sau ascultând zgomotul unei cascade care se revarsă de la mare înălţime, de-a lungul unui perete de granit? Oricâte experienţe de acest gen aţi fi avut, suntem convinşi că ele nu au fost suficiente. Locurile sacre nu au nevoie de explicaţii, de hărţi. Ele există pur şi simplu. Le simţi şi eşti încărcat de putere.

... nu mai există astăzi decât câțiva Hopi care mai cunosc toate aceste locuri. La fel ca și frații lor din restul lumii care pot simți puterea unui loc, acești înțelepți afirmă că puterea locurilor sacre transcende frumusețea lor vizibilă. Ei susțin că istoria este importantă, dar mult mai semnificativă este prezența spiritului. Acest spirit poate lucra cu oameni din toate rasele, dar numai dacă mintea lor este limpede și dacă inima lor este pură... Există în natură anumite locuri speciale care au capacitatea de a facilita intrarea în stările modificate de conștiință și care sunt numite 'spirituale' ca rezultat al contactului fizic sau mental cu ele.

James A. Swan, *Locuri sacre: pământul viu ne caută prietenia*

Kevin Ryerson, expert în intuiție, autor și conferențiar, bine cunoscut pentru relația sa cu actrița și activista Shirley MacLaine, are darul rar întâlnit de a intra în contact cu spiritele din vechime. În anii din urmă, el a organizat excursii la locurile sacre din întreaga lume, cu scopul de a rezolva problemele trecutului, dând astfel șansa inițiaților să primească viziuni legate de scopul lor pe pământ, de viitor, precum și să experimenteze inteligența ancestrală ca forță vie.

În zona cu piatră roșie din Sedona, Arizona, există un canion sacru cunoscut sub numele de canionul Roșu. Pe ambele părți laterale ale peretelui stâncos există petroglife (imagini sculptate) și pictoglife (simboluri pictate). Atunci când este parcurs de inițiat, canionul îl conduce pe acesta printr-o veritabilă călătorie șamanică, care începe în zorii zilei și se sfârșește la asfințit. Ales special pentru alinierea sa la cele patru direcții cardinale, canionul reflectă și *susține* – după cum arată Ryerson – inteligența arhetipală, ancestrală.

Simpla lectură a descrierii de mai jos vă poate conecta la această experienţă mitologică.

La începutul călătoriei veţi vedea imagini ale creaţiei, legate de naştere şi de inocenţă. Aceste imagini primordiale simbolizează separarea spiritului de corp în timpul călătoriei şamanice, dar pot fi interpretate şi ca o separare personală de adevărul sau de inocenţa noastă primordială. Este arhetipul orfanului, afirmă Ryerson, şi echivalentul indigen al alungării din Grădina Edenului. Orfanul devine astfel un rătăcitor, reprezentat şamanic prin animalele migratoare. Petroglifele prezintă numeroase animale care se mişcă în asociere cu crucea celtică, care reprezintă cele patru direcţii cardinale, la care se adaugă o destinaţie sacră; ea ar putea fi numită „rătăcirea cu intenţie", sau călătoria. În această etapă, sufletul rătăceşte printre strămoşi şi printre oamenii vii, căutând un adevăr care să arate la fel ca el, pentru ca el să-l poată recunoaşte.

Atunci când iniţiatul descoperă un adevăr relevant pentru sine, el se simte întărit, energizat şi revigorat, regăsindu-şi încrederea în destinul personal (la fel ca în cazul coincidenţelor care trezesc în noi anumite viziuni ce ne reamintesc de misiunea pentru care ne-am născut!). În această etapă, afirmă Ryerson, iniţiatul devine un luptător. În această nouă stare de conştiinţă, el devine extrem de sensibil, încercând să-şi protejeze adevărul, deşi acesta nu are nevoie să fie protejat. Această etapă este simbolizată pe pereţii canionului de broaştele ţestoase (simbol arhetipal al ecranării). Carapacea broaştei simbolizează de asemenea structurile divinatorii care pot fi citite de înţelepţi, care îi ghidează prin profeţiile lor pe noii luptători.

Sufletul este acum un luptător, simbolizat de un arcaş cu săgeata scoasă din teacă. El se află în locul celor şapte săgeţi, care simbolizează cele şapte *chakra*-e, originile energiei materiale şi spirituale. Acestea sunt zonele psihice în care ne formăm caracterul şi emitem energia noastră în lumea exterioară. Pe măsură ce avansează în interiorul canionului, iniţiatul rămâne pe cont propriu. Arhetipal vorbind, el devine eroul. Ryerson ne reaminteşte ce spunea Joseph Campbell despre mitul eroului perfect, întruchipat de *Războiul Stelelor*. Aduceţi-vă aminte de exaltarea şi intensitatea pe care le-aţi simţit atunci când l-aţi vizionat pe Luke Skywalker luptându-se printre pereţii asemănători unui canion din Steaua Moartă! De altfel, el aminteşte în film de un canion pe planeta sa, unde a exersat aceste mişcări. Canionul Roşu reprezintă aşadar Călătoria Iniţiatică a Eroului.

În etapa specifică luptătorului, sufletul realizează că faţa duşmanului este identică cu a sa, ceea ce corespunde cu etapa psihologică a reintegrării părţilor respinse din propria fiinţă, care au trecut în zona de umbră. Această realizare îi dă o nouă putere, iar iniţiatul trece în faza următoare a călătoriei, care este aceea a vindecătorului. El înţelege că dacă poate provoca durere, poate la fel de bine să o şi vindece. Vindecătorul este reprezentat de spirala din palma mâinii.

Cea mai dificilă parte a călătoriei începe atunci când vindecătorul realizează că el nu este cu nimic diferit de luptătorul care a fost înainte. Vindecarea prin simpla încercare de *eliminare* a durerii sau a bolii rămâne o luptă.

Într-un moment extatic de vindecare (comuniune), el vede subit inocenţa primordială a *celuilalt*. Iată cum comentează Ryerson această fază: „Văzând această inocenţă, sufletul

trebuie să practice un nou standard al adevărului: acel adevăr care nu poate fi rostit decât în prezența unui copil".

Acesta este momentul renaşterii, când toţi strămoşii vin să-l întâmpine pe noul erou în sat. „Ajuns în acest punct al canionului, scrie Ryerson, treci literalmente de o cotitură şi vezi o structură spirituală, alchimică, ce nu poate fi comparată decât cu momentul culminant din filmul *2001.* Vezi negrul, vidul, obeliscul care poate absorbi totul, durerea, suferința, greşelile, toate percepțiile identității. Momentul seamănă cu năpârlirea şerpilor şi renunțarea la vechea piele. În acest moment, nu mai eşti deloc preocupat de viitor, căci ştii exact ce vei deveni: un strămoş. Arhetipul strămoşului este redus la istorie, redus la el însuşi, şi înțelegi atunci că la fel ca în cazul petroglifelor, viaţa ta nu este reală decât dacă este povestită la fel ca o istorie".

La sfârşitul plimbării prin canion, călătorul se confruntă cu o imensă stâncă roşie. Acesta este locul de putere, singurul loc din canion în care toate imaginile sunt repetate şi topite într-o viziune unitară şi coerentă. Acesta este spațiul sacru. Care este semnificația lui pentru călător? „Aici afli tot ceea ce trebuie să ştii, afirmă Ryerson. Oamenii îmi spun că după ce îşi încheie plimbarea, experimentează vise lucide, se simt mai vii, iau anumite hotărâri solemne legate de familie, de carieră, de relații. Inteligența este aproape tangibilă în canion şi ne influențează viața prezentă. Familia umană este neîntreruptă. Ceea ce a fost valabil pentru strămoşii noştri continuă să fie valabil şi astăzi".

James A. Swan notează şi el în lucrarea *Locuri sacre: pământul viu ne caută prietenia:* „Suprafața pământului este brăzdată în lung şi în lat de locuri ale căror simple nume

sunt suficiente pentru a trezi sentimente profunde în noi: Palenque, Muntele Omei, Muntele Ararat, Muntele Fuji, Lascaux, Iona, Ierusalim, Delfi, Muntele Kilimanjaro, Mecca, Muntele Sinai, Muntele McKinley sau 'Denali', Chartres, Marile Piramide, Stonehenge, Craterul Haleakala, Muntele Kailas, Fluviul Gange, Muntele Katahdin, Machu Picchu, Lourdes, Fatima, sau Templul Soarelui de la Mesa Verde – sunt numai câteva dintre cele mai faimoase[39]...". Putem vizita la fel de bine fenomenul mai recent al cercurilor din recoltele de grâu de la Salisbury Plain, care sfidează orice logică, dar trezește corzile misterului în sufletele noastre.

STUDIU INDIVIDUAL

Meditația atentă

Alegeți un loc liniștit din casa dumneavoastră, în care să puteți medita. Dacă este posibil, creați un sentiment sacru în acest loc. Puteți folosi în acest scop o masă mică cu flori, sau anumite articole speciale care să vă reamintească de dorința dumneavoastră de a vă liniști mintea. Folosiți un orar cât mai regulat pentru meditații, cum ar fi dimineața, înainte de plecarea la serviciu, sau seara, înainte sau după cină.

Așezați-vă pe un scaun, cu coloana vertebrală dreaptă și cu tălpile la sol, cu mâinile pe genunchi, relaxate, cu palmele în sus. Dacă doriți, puteți sta șezând, cu picioarele încrucișate, eventual cu o pernă sub fund, pentru a avea o poziție cât mai stabilă. La începutul meditației, închideți ochii și așezați mâinile pe piept; faceți apoi o mică plecăciune cu capul.

Aşezaţi apoi din nou mâinile pe genunchi şi expiraţi, cu privirea orientată în jos.

Observaţi o vreme mişcarea alternativă a respiraţiei. Contemplaţi-vă gândurile, fără a vă ataşa de ele şi fără a le respinge. Observaţi din nou respiraţia. Dacă mintea se ataşează din nou de un gând, lăsaţi-l să treacă în mod natural. Conştientizaţi senzaţiile produse de suflul care trece prin nări, vă dilată pieptul, ieşind apoi din nou în atmosfera din cameră. Simţiţi cum vă relaxaţi o dată cu fiecare nouă respiraţie, cum tensiunile musculare dispar. Continuaţi să vă conştientizaţi respiraţia, relaxându-vă mental şi fizic. Dacă mintea începe să rătăcească din nou, limitaţi-vă să o urmăriţi, fără a vă opune. Priviţi gândurile ca pe nişte obiecte, ca pe nişte etichete, de genul: „grijă", „tristeţe", „răceală", „raţiune", apoi reveniţi la contemplarea respiraţiei. Scufundaţi-vă în starea de luciditate şi de deschidere interioară, revenind de fiecare dată la ritmul respiratoriu. Rămâneţi în această stare timp de zece minute, pentru început, apoi creşteţi perioada până la 30 de minute sau chiar o oră. Încheiaţi meditaţia cu o nouă înclinare a capului, cu palmele unite în rugăciune în dreptul pieptului. Ritualul înclinării nu reprezintă doar o afirmare a dorinţei dumneavoastră de a vă interioriza, ci şi un semnal adresat egoului de a se relaxa şi de a se deschide în faţa energiei superioare.

Primul efect al meditaţiei constă în experimentarea momentului prezent, în conştientizarea direcţiei către care vă duce mintea, la care se adaugă calmarea minţii, de regulă neobosită. În timp, chiar dacă mintea dumneavoastră va continua să rătăcească de-a lungul meditaţiei, veţi începe să

deveniți din ce în ce mai conștient de sentimentele dumneavoastră, mai lucid, iar frecvența și calitatea intuițiilor dumneavoastră se vor amplifica.

Luciditatea în timpul zilei

Pentru a vă amplifica nivelul energetic și pentru a vă limpezi mintea, chiar dacă vă aflați în public sau la locul de muncă, rămâneți liniștit timp de cinci minute (eventual când vă aflați în metrou, sau în timpul pauzei de masă), cu privirea orientată în jos, fără a închide neapărat ochii, și observați calitatea respirației dumneavoastră. Acest exercițiu vă va ajuta să vă integrați foarte rapid în momentul prezent.

Ca novice într-o mănăstire budistă, mi s-a spus să fiu conștient de tot ceea ce fac de-a lungul zilei, tehnică pe care am practicat-o de 50 de ani încoace. Când am început, credeam că acest exercițiu este numai pentru începători, în timp ce adepții avansați fac tehnici mult mai importante, dar astăzi știu că practica atenției este pentru toată lumea.

Thich Nhat Hanh, *Iubirea în acțiune*

O altă activitate conștientă pe care o puteți practica în timpul zilei este o pauză de cinci minute pentru a privi pe fereastră, sau pur și simplu pentru a rămâne liniștit la birou, atent la toate amănuntele care vă înconjoară și emanând o energie plină de iubire în spațiul exterior.

Un participant la unul din seminariile noastre ne-a spus: „Mintea mea este prea agitată ca să pot medita. Nu reușesc

să mă liniştesc niciodată suficient de mult pentru a medita". Liniştirea minţii înainte de meditaţie este precum curăţarea unei case înainte de a venirea servitoarei. Primul pas în meditaţie este *intenţia* de a sta liniştit. Observaţi apoi mintea, îmblânziţi-o treptat, cu ajutorul respiraţiei, până când ritmul acesteia devine una cu ritmul mental.

Atenţia la volan

Ori de câte ori întoarceţi cheia în contact pentru a o porni la drum, indiferent dacă vă duceţi la serviciu sau doriţi să faceţi un voiaj mai lung, faceţi-vă un obicei din a vă integra în momentul prezent chiar din această clipă. Conştientizaţi faptul că intraţi într-un flux de persoane care îşi îndeplinesc sarcinile în această lume în propria lor manieră. Când intraţi în trafic, amplificaţi-vă luciditatea, fiţi atent la celelalte maşini, la trecători, la biciclete şi la toate informaţiile care vă pot apărea în cale. Menţineţi-vă intenţia fermă de a conduce cât mai bine, cu iubire, ştiind că faceţi parte integrantă din acest mare flux de fiinţe cu care sunteţi conectat în o mie de feluri, cele mai multe neconştientizate de dumneavoastră. Trimiteţi energia dumneavoastră plină de iubire către aceste fiinţe cu care sunteţi conectat.

Dacă traficul este greoi, nu vă enervaţi; imaginaţi-vă că aţi ajuns deja la destinaţie, că sunteţi fericit şi că nu aţi întârziat prea mult. Dacă numărul unei alte maşini sau un alt semn vă atrage atenţia, notaţi-l atunci când ajungeţi la destinaţie. Dacă vă obsedează mai mult timp, notaţi în scris câteva asociaţii libere care vă trec prin minte.

Imaginația activă

O dată pe săptămână sau de două ori pe lună, faceți-vă timp pentru o meditație cu ajutorul unei casete audio, din cele specializate pentru dezvoltarea facultății intuitive.

Dacă vi se pare că aveți o intuiție sau dacă vă trece o anumită imagine prin minte, notați-o în jurnalul dumneavoastră, pentru a nu se pierde. Gândurile se păstrează mai ușor dacă sunt notate în scris decât dacă le rumegați în minte. Învățați arta asociațiilor libere; porniți de la gândul respectiv și concepeți o mică istorie legată de el, din imaginație. Nu vă opriți și nu schimbați nimic; continuați să scrieți până când umpleți 2-3 pagini. Puteți reciti apoi pe loc compunerea, sau o puteți lăsa o vreme, reluând-o după câteva zile.

Totemuri animale

Totemurile animale simbolizează spiritul animalului cu care vă aflați în rezonanță. Animalul „vă alege“ apărându-vă în vis sau în natură, ori captându-vă imaginația prin istorii sau imagini care vă atrag. Nu încercați să vă alegeți singuri totemul, căci egoul se implică rapid, alegând un animal pentru imaginea sa exotică sau pentru frumusețea sa exterioară! Observați animalele care vă ies în mod frecvent în cale pe stradă, când vă plimbați, lângă casă sau atunci când mergeți în excursie. La ce v-ați gândit atunci când ați văzut animalul? Dacă ați fi îngrijorat sau preocupat de ceva, ce mesaj credeți că v-ar putea aduce animalul respectiv?

Dacă aveți deja o relație specială cu un anumit animal, amplificați energia acestuia în ființa dumneavoastră, păstrând

o poză sau o sculptură mică în casa dumneavoastră. Citiți despre caracteristicile sale şi imaginați-vă că vorbiți cu el ori de câte ori vă aflați într-o situație mai dificilă. Conexiunea cu animalul se realizează prin intermediul imaginației. Există anumite albume care descriu pe larg caracteristicile diferitelor specii animale. De pildă, cartea lui Ted Andrews, *Animalele vorbesc*, prezintă o sumedenie de informații şi de sugestii legate de felul în care ne putem adresa semenilor noştri mai mici.

STUDIUL ÎN GRUP

Vizualizarea

Pentru pacea planetei (poate fi practicată individual sau în grup)

Dacă doriți să vă aduceți contribuția la pacea planetei, dar nu ştiți ce puteți face, propuneți-vă intenția fermă de a face în fiecare zi (sau în fiecare săptămână) o meditație de vizualizare „pentru pace". Practicați meditația atenției până când vă simțiți calm şi liniştit. Apoi, introduceți în mintea dumneavoastră viziunea pe care o aveți asupra păcii lumii. De pildă, aceasta ar putea arăta ca un cerc de persoane care se țin de mâini într-un deşert, sau un grup de oameni care îşi strâng mâinile peste continente şi mări, ori mai mulți oameni simpli care îşi zâmbesc şi vorbesc pe stradă, făcând aceleaşi activități pe care le practică în mod curent, dar cu inimile pline de iubire. Viziunea dumneavoastră ar putea include oameni din mai multe culturi reuniți şi împărtăşindu-şi ideile în

spiritul înțelegerii și al păcii. Dacă ați reușit să creați o imagine care vă umple cu adevărat de iubire și de înțelegere, evocați-o cât mai frecvent în timpul zilei, chiar și în afara orelor de meditație. Așteptați eventualele ocazii care vi se vor ivi pentru a contribui într-o manieră mai concretă la pacea lumii.

Vizualizarea situațiilor sau activităților sociale care vă preocupă cel mai mult reprezintă un act de mare putere. Așa cum am spus de multe ori: energia urmează gândul, iar obiectul concentrării mentale are tendința să se dilate. Creați-vă o imagine vizuală puternică pentru tot ceea ce vă preocupă cu adevărat, indiferent dacă este vorba de salvarea pădurilor, îngrijirea copiilor străzii, clădirea de școli și cămine, îngrijirea bolnavilor sau irigarea deșertului. Alegeți apoi principala zonă de interes și focalizați-vă asupra unei acțiuni pozitive care se derulează în acest domeniu. Așteptați apoi ocazia de a participa direct la acest gen de acțiuni.

Subiecte pentru dialogul în grup

- Cum faceți față senzațiilor de teamă și de îndoială atunci când intuiția vă sugerează o direcție nouă?
- Ce animale v-au apărut în cale în anumite momente mai speciale?

Practica intuiției

- Receptați pe rând mesaje intuitive pentru fiecare din membrii grupului. Exercițiul poate dura între 5-10 minute de persoană și este foarte amuzant. Unul din membrii grupului se așază cu fața la ceilalți, cu ochii închiși, și *rămâne tăcut.*

Ceilalți se racordează la energia sa, după care oferă verbal informații sau imagini pozitive receptate în legătură cu persoana respectivă. Nu există o ordine a luării de cuvânt: fiecare reacționează spontan, pe măsură ce prin minte îi trec anumite imagini. Unul din membrii grupului ar trebui să noteze informațiile primite pentru fiecare persoană. Când simțiți că exercițiul s-a încheiat, puteți trece la o altă persoană. Persoana în cauză poate relata cât de corecte i se par informațiile primite.

• Faceți experimente cu *I Ching*-ul sau cu alte instrumente divinatorii.

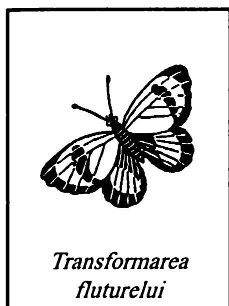
• Rugați fiecare membru să scrie o întrebare specifică pe o bucată de hârtie. Amestecați apoi foile, extrageți una din ele (fără a o desface) și așezați foaia împăturită în centrul camerei. Rugați-i apoi pe cei de față să își închidă ochii și să relateze imaginile sau mesajele care le trec prin minte în legătură cu întrebarea respectivă, *fără a-i cenzura în nici un fel.* Rugați pe cineva să noteze în scris aceste mesaje. Când simțiți că energia s-a epuizat, despăturiți foaia, citiți întrebarea și constatați cât de corecte au fost răspunsurile!

Practica viselor

• Analizați conținutul unui vis. Asigurați-vă mai întâi că toată lumea dorește să participe, căci analiza viselor poate deveni plictisitoare dacă o parte din cei prezenți nu sunt preocupați de ea. Căutați acele mesaje care vă revelează aspecte de care *nu sunteți conștient* în viața dumneavoastră curentă.

CAPITOLUL 4

PURIFICAREA

Transformarea fluturelui

M-am gândit la numeroasele situaţii pe care le-am experimentat în grup, în care unii membri s-au simpatizat pe loc, în timp ce alţii s-au antipatizat de la bun început, fără nici un motiv aparent. M-am întrebat: este oare cultura umană pregătită să perceapă sursa îndepărtată a acestor reacţii subconştiente?

A ZECEA VIZUINE: SUSŢINEREA VIZIUNII[40]

Vizuinile ne-au învăţat că cel mai bun lucru pe care îl putem face pentru noi înşine este să ne umplem cu o energie caldă, plină de iubire. Pe de altă parte, dacă dorim să participăm totuşi la fluxul vieţii, este necesar să nu ne mai *risipim* energia în schimburi repetitive şi inutile cu alţi oameni. Noi nu putem acumula suficient de multă energie pozitivă pentru a ne crea viaţa pe care o dorim dacă avem pierderi de energie. Aceste pierderi se produc atunci când le permitem

altora să ne golească de energie şi când nu ne percepem propriile strategii de control.

Cu toţii ne facem griji. Ne auzim spunând de 20 de ori pe zi: „Nu ştiu unde a fugit timpul?“, „Nu am să termin niciodată această lucrare“, „Nu-mi pot permite acest lucru“, „E mult prea scump pentru mine“, „Nu te poţi baza pe nimeni“, sau alte variaţiuni pe aceeaşi temă. Toate aceste afirmaţii reprezintă mici scurgeri de energie. În plus, există oameni care ştiu cum să ne facă să ne simţim nefericiţi, furioşi sau vinovaţi.

Pe nivelul de percepţie al celei de-a Zecea Viziuni, Viziunea de la Naştere ne ghidează către acei oameni pe care trebuie să-i întâlnim şi către acele activităţi pe care trebuie să le facem. Munca noastră corespunde Viziunii asupra Lumii numai în măsura în care suntem atenţi la efectele acţiunilor noastre asupra celor din jur şi în care căutăm în mod activ modalităţi de a face din această lume o lume mai bună pentru toţi. Cum se face atunci că ne trezim deseori în situaţia în care alte persoane continuă să ne irite?

Mai întâi de toate, ar trebui să vă aduceţi aminte că „Lumea exterioară este doar o reflectare a propriei mele stări interioare“. Întrebaţi-vă: „Oare am căzut iar în capcana strategiei mele de control? Oare îmi trec percepţiile în legătură cu mine şi cu ceilalţi prin filtrul unei vechi convingeri, pentru că mă simt ameninţat sau speriat? Ce intuiţii sau sincronicităţi am ratat în ultima vreme?“ Dacă în interiorul dumneavoastră se dă o luptă cu o altă persoană, măriţi perioada de meditaţie, şi implicit de linişte mentală. Căutaţi indicii în visele dumneavoastră, care vă oferă întotdeauna imaginea vie a

stării dumneavoastră interioare; aplicaţi apoi aceste mesaje conflictului pe care îl aveţi cu persoana în cauză.

Pe nivelul de percepţie al celei de-a Zecea Viziuni noi învăţăm să acceptăm posibilitatea ca reacţiile negative faţă de alţi oameni să se datoreze unor probleme rămase nerezolvate dintr-o altă viaţă. A Zecea Viziune sugerează că aceste sentimente iraţionale de vinovăţie, iritare, uneori chiar teama de trădare, ar putea fi amintiri reziduale dintr-o viaţă anterioară în care am avut de-a face cu persoana respectivă. Evident, există şi sentimente iraţionale *pozitive* faţă de alţi oameni, care indică posibilitatea unor experienţe pozitive într-o altă viaţă alături de persoana în cauză. Întrucât sentimentele negative creează în noi o stare de mare agitaţie şi ne pot împiedica să ne atingem scopul, ne vom concentra în acest capitol asupra acestor veritabile surse de energie negativă.

STRATEGII DE CONTROL PRIN ELIMINARE CREATE ÎN *ACTUALA* VIAŢĂ

A Şasea Viziune sugerează că pe vremea când eram copii, noi am început să folosim anumite comportamente, pentru a putea rămâne conectaţi cu părinţii noştri, de care depindea supravieţuirea noastră. Aceste comportamente au derivat din felul în care ne-am perceput părinţii. Dacă aceştia ni s-au părut înspăimântători şi dominanţi, am reacţionat într-un anume fel. Dacă ni s-au părut prea critici, am reacţionat într-un cu totul alt fel. Dacă ni s-au părut că pozează în victime, am reacţionat altfel. În timp, aceste comportamente s-au solidificat, devenind ceea ce noi am numit strategiile

noastre de control. *Controlul* se referă la intenția noastră de a ne păstra controlul asupra conexiunii noastre – uneori incerte – cu iubirea și atenția părinților noștri, pentru a ne asigura astfel supraviețuirea. Am învățat astfel că nu putem controla mediul înconjurător decât dacă ne comportăm într-un anume fel, singurul pe care îl puteam cunoaște pe acel nivel de dezvoltare. *Strategia* se referă la faptul că am continuat să aplicăm acest comportament și ca adulți, autolimitându-ne la un anumit gen de răspunsuri față de mediu, cu care ne-am obișnuit din copilărie.

În funcție de natura fiecăruia, unii dintre noi au țipat și au făcut scandal ca să-și intimideze părinții, atrăgându-le astfel atenția asupra lor. Ei au învățat astfel că îi pot controla pe cei din jur jucând rolul de *Intimidatori*. Alții și-au terorizat părinții cu întrebări permanente sau prin acțiuni șocante, tocmai pentru că părinții lor erau absenți sau distanți. Ei au învățat să atragă atenția celor din jur jucând rolul de *Interogatori*. Unii au încercat să se ascundă sau să scape de criticile neîncetate ale părinților lor, devenind astfel *Distanți*. În sfârșit, alții au tăcut și s-au retras în interior, ca reacție la o atitudine amenințătoare a unor părinți dominanți, care îi intimidau. Ei au învățat să supraviețuiască pozând în *Victime („Bietul de mine")* neajutorate, care au nevoie de atenția celor din jur.

Ca adulți, aceste strategii de control nu sunt numai ineficiente și alienante, *dar reprezintă inclusiv blocaje în calea sincronicităților care creează oportunități noi de împlinire a Viziunii noastre de la Naștere.* Pe scurt, dacă nu ne trezim din aceste comportamente reactive, noi rămânem blocați în ele. Spre exemplu, putem continua să-i intimidăm pe cei din jur pentru a obține ceea ce dorim de la ei (bani,

iubire, atenție, recunoaștere etc.). Intimidatorilor le este teamă că nu sunt luați în serios, așa că își propun să-i sperie din start pe toți ce care le amenință (chiar și potențial) libertatea sau importanța de sine. În realitate, tipul de personalitate al Intimidatorului este complet inconștient de adevăratele sale nevoi și sentimente.

Intimidatorii văd lumea ca pe un câmp de luptă. Ori de câte ori acționăm din nevoia de a controla totul, noi ne autolimităm și eliminăm orice posibilitate de a primi un sprijin dezinteresat de la cei din jur. Întrucât se așteaptă ca viața să fie o luptă continuă, considerându-i pe cei din jur doar ca pe niște potențiali concurenți, el atrage către sine exact acest tip de situație. Energia urmează întotdeauna gândirea. Lupta care se dă continuu în interiorul persoanei se va reflecta și în lumea exterioară.

Acest gen de oameni nu pot susține o viziune elevată asupra lumii, întrucât modul lor de interacțiune are la bază doar confruntarea și agresivitatea. Ei sunt mult prea ocupați cu luptele lor interioare ca să-și mai găsească timp și dorința de a-i ajuta pe ceilalți. Toți cei care joacă rolul de Intimidatori contribuie la mentalitatea colectivă bazată pe conflict și luptă, susținând astfel vechea viziune asupra lumii.

Interogatorii văd lumea ca pe un joc de societate. Acești oameni îi studiază întotdeauna pe cei din jur pentru a le găsi punctele slabe și a profita apoi de ele. Ei subminează ideile celorlalți punându-le întrebări retorice care îi împiedică să se apropie de ei, creând reacții de adversitate. Unul din argumentele lor favorite este: „Lăsați-mă să fiu eu avocatul diavolului!“ Bineînțeles, controversele sunt firești. O dezbatere legitimă nu are însă nimic de-a face cu strategia de control

a Interogatorului, care are drept scop furtul de energie de la celelalte persoane şi păstrarea sentimentului de control. Spre exemplu, anunţul frecvent că doreşti să fii avocatul diavolului nu face decât să creeze o anumită distanţă şi să genereze poziţii de adversitate. Adevărata motivaţie a celui care pozează în avocatul diavolului este importanţa de sine, dorinţa de a capta atenţia celor din jur. Dacă aceşti oameni pun o întrebare, tu eşti silit să răspunzi, trecând astfel în defensivă. Nevoia lor de a-şi păstra importanţa de sine dă astfel naştere unei diviziuni şi unei atmosfere corozive, care nu ajută pe nimeni să îşi creeze o viziune pozitivă asupra unui proiect sau asupra lumii. Impulsul lor constant este de a contracara orice idei, şi nu de a fi cu adevărat deschişi faţă de părerile altor oameni. La scară globală, această strategie de control nu face altceva decât să menţină sentimentul de separaţie – „noi“ şi „ei“ – , suspiciunea, şi să alimenteze ura.

Oamenii distanţi văd lumea ca fiind ameninţătoare sau copleşitoare. Ei preferă să se retragă în interior şi să nu îşi asume un rol activ, responsabil, în devenirea lumii. Le este teamă să ia poziţie, ca să nu facă greşeli şi să nu fie criticaţi; de aceea, preferă să treacă cât mai neobservaţi. Şi acest comportament distant menţine diviziunile dintre oameni, creând un câmp colectiv de neîncredere în ceilalţi. Distanţii se simt izolaţi, neîncrezători, iar când lucrurile iau o întorsătură proastă – de multe ori chiar ca urmare a comportamentului lor – ei consideră că atitudinea lor a fost justificată. Sunt incapabili să înţeleagă că îşi atrag singuri eşecul, inconştient, pentru că nu participă cu adevărat la evenimente. Oamenii distanţi sunt fie sfioşi, fie se tem să-i lase pe ceilalţi să le cunoască adevăratele sentimente. Întrucât au avut un părinte

Intimidator sau Interogator, ei se tem ca cei din jur să nu le conteste nevoile sau sentimentele. Această contestare este ca un fel de negare sau de moarte pentru ei, silindu-i să apeleze la această strategie de supravieţuire.

Distanţii îi consideră pe ceilalţi nişte invadatori potenţiali. Chiar dacă intuiesc de multe ori cum ar putea fi lumea un loc mai bun pentru fiecare, nu fac niciodată nimic, căci refuză să se angajeze să facă primul pas. Veşnic prudenţi şi suspicioşi în ceea ce priveşte motivele celorlalţi, Distanţii au tendinţa să opună rezistenţă evenimentelor care îi iau pe nepregătite. La scară globală, ei alcătuiesc masele de oameni „inocenţi", care preferă să stea pe margine, şi nu să acţioneze cu responsabilitate pentru bunul mers al lumii.

Oamenii din categorie „Bietul de mine" văd lumea ca fiind nedreaptă. Întotdeauna, ceilalţi oameni sau situaţia în sine reprezintă problema. În viziunea lor, lumea a scăpat complet de sub control, aşa că este firesc să te fereşti de ea prin toate mijloacele. Atitudinea acestei categorii de persoane poate fi uşor recunoscută prin afirmaţii de genul: „Ce să fac? Nu pot schimba nimic", „Oamenii bogaţi stabilesc toate regulile", „Nu am niciodată timp pentru mine", „Dacă nu ar fi impozitele astea care mă omoară, aş duce-o foarte bine", „Nimeni nu-mi dă niciodată nimic", „Nu am să mă descurc niciodată", şi aşa mai departe. „Bietul de mine" se consideră întotdeauna complet lipsit de putere, deschizând orice conversaţie cu problemele sale. Ei se autodefinesc prin traumele lor din trecut şi atrag atenţia celorlalţi concentrându-se constant asupra aspectelor negative, pentru a le trezi compasiunea şi a le fura astfel energia.

De fapt, întreaga noastră cultură are la bază ideea de victimizare. Prin intermediul televiziunii, noi putem participa la aproape toate crimele şi tragediile posibile. Imensa masă de mijloace media alimentează convingerea că dacă nu vom fi foarte, foarte atenţi, vom sfârşi şi noi prin a fi ucişi, răniţi, privaţi de adăpost sau în faliment. Atitudinea „Bietului de mine" se concentrează exclusiv asupra aspectelor negative şi generatoare de teamă ale Viziunii asupra Lumii. De vreme ce, oricum, totul se prăbuşeşte în jur, ce rost mai are să te zbaţi?!

Caroline Myss, scriitoare, om de ştiinţă şi o femeie cu o mare intuiţie medicală, descrie elocvent dependenţa noastră de mentalitatea de victimă într-o conferinţă înregistrată numită *De ce nu se vindecă oamenii?* Myss susţine că noi ne transformăm rănile într-o sursă de putere, devenind apoi dependenţi de identitatea şi de privilegiile pe care ni le oferă aceste răni. Spre exemplu, noi le povestim întotdeauna celor din jur cât de multe suferinţe am îndurat, încă din copilărie, abuzuri, incesturi, alcoolism, moartea unui copil, sau alte tipuri de privaţiuni sau eşecuri.

Singurul dezastru cu adevărat major din istorie este separarea mamei de copil, la naştere. Această experienţă a abandonării este cel mai devastator eveniment din viaţă, care ne schilodeşte din punct de vedere emoţional şi psihologic. Mama experimentează adesea „tristeţea postnatală", generată de tăierea cordonului ombilical şi a legăturii cu copilul ei. Ea plânge, dar apoi plânsul face loc mâniei, durităţii, îmbrăcând o armură care îi acoperă rana ce nu se vindecă niciodată, şi de care cele mai multe dintre femei nici măcar nu sunt

conştiente, întrucât o proiectează asupra mediului exterior, sau chiar asupra copilului neajutorat".

Joseph Chilton Pearce, *Finalul evoluţiei*

Evident, atunci când se petrece ceva negativ, orice om are nevoie de sprijin şi de un anumit timp pentru a face faţă consecinţelor. Timpul ne ajută să ne vindecăm şi să mergem mai departe. Dacă însă zgândări în permanenţă rana, folosindu-te de ea pentru a filtra toate celelalte evenimente din viaţă, ea devine un pretext pentru toate nereuşitele tale.

Myss crede că o parte din sufletul nostru a rămas prinsă în capcana unor traume mai vechi, pe care continuăm să le alimentăm, întrucât ele continuă să ni se pară nedrepte. Energia pe care o primim de la cei care ne ascultă ne dă putere. De aceea, noi nu suntem dispuşi să renunţăm la aceste răni vechi. Orice om are un trecut, şi implicit anumite greutăţi cu care s-a confruntat şi care l-au întărit. Perpetuarea permanentă a acestor evenimente negative şi continua lor reactualizare nu face însă decât să *ne blocheze energia psihică, ce devine incapabilă să găsească o nouă cale* către împlinirea Viziunii noastre de la Naştere.

Dacă ne schimbăm modul de percepţie şi realizăm că aceste întâmplări s-au petrecut din anumite motive, vom renunţa la ideea că am fost răniţi de cineva. Myss afirmă: „În acest fel vă puteţi elibera de o percepţie care vă răpeşte puterea... lucru care conduce la o ascensiune rapidă către o ordine superioară de percepţie... Iertarea are o putere vindecătoare atât de mare tocmai pentru că permite ieşirea spiritului de pe nivelul de percepţie al condamnării, scuzelor

şi slăbiciunii, principii ataşate ideii de justiţie ochi pentru ochi[41]".

Dacă vă veţi schimba modul interior de percepţie, viaţa dumneavoastră se va schimba dramatic. Dacă veţi renunţa să mai rămâneţi fixaţi asupra felului în care alte persoane v-au rănit, relaţiile dumneavoastră se vor schimba la rândul lor. În această direcţie, Myss afirmă: „În momentul în care încetezi să mai fii o victimă, tentaţia de a te asocia cu alte victime va înceta, căci acestea vor spune: 'Vai, ce te-ai schimbat!'... Evident, va exista o stare de teamă... 'Cum va arăta lumea mea dacă mă voi însănătoşi?' Dar cum arată ea când eşti lipsit de putere?... Atunci când îţi arăţi rănile tuturor, ai o anumită agendă privată: 1) doreşti să obţii o anumită putere asupra celorlalţi; 2) ai intenţia să-i controlezi; 3) te pregăteşti deja pentru acele zile negre când vei avea nevoie de sprijinul lor, ceea ce înseamnă o manipulare pe termen lung[42]".

STUDIU DE CAZ REFERITOR LA STRATEGIA DE CONTROL A „BIETULUI DE MINE" / INTIMIDATORULUI

O femeie pe care o vom numi Jane a devenit conştientă de numărul mare de persoane din jurul ei care o intimidau abia după ce a citit *Profeţiile de la Celestine,* în anul 1993. Deşi se simţea golită de energie şi mânioasă pentru „felul în care era tratată", ea se simţea totodată nesigură şi vinovată că nu făcea tot ce-i stătea în puteri pentru a le satisface pe aceste persoane. „Întrucât în viaţa mea existau trei Intimidatori principali, trebuia să recunosc faptul că eram

atrasă către ei din anumite motive. Când mi-am dat seama de acest lucru, primul gând care mi-a trecut prin minte a fost: 'Doamne, cât de mult seamănă aceste persoane cu mama!' Procesul de interiorizare şi de recunoaştere a acestui adevăr s-a dovedit destul de dureros. M-am hotărât atunci să încetez cu această strategie de control".

Jane ne-a sunat recent şi ne-a povestit progresele pe care le-a făcut în ultimele şase luni. „Mă simt cu totul alta acum, ne-a spus ea. Spre exemplu, mi-am schimbat complet atitudinea în ceea ce priveşte cariera mea în domeniul imobiliar. Acum şase luni mi se părea că nu mi se potriveşte deloc. Astăzi, atrag cu totul alt gen de clienţi, şi mă încântă la nebunie să lucrez cu ei. Mă simt mai creativă şi mai optimistă, lucru care mă face să fiu implicit mai bună. Sunt mult mai relaxată în sinea mea şi nu mai simt vechiul sentiment de panică. Am început din nou să câştig bani frumoşi, dar schimbările nu au drept cauză acest lucru, căci am mai avut ani buni din punct de vedere financiar, dar sentimentul de panică nu dispărea pentru acest motiv. Am renunţat la atitudinea de tip „Bietul de mine", şi astăzi mă simt ca şi cum aş fi ridicat un văl. Vechile mele răni nu mai au asupra mea efectul cumulat pe care îl aveau anterior". Ce s-a întâmplat? am întrebat noi.

Puterea pe care o posedă alţii asupra mea este puterea pe care le-o acord eu... De vreme ce eu i-am dăruit Altuia o putere asupra mea pe care nu o poseda, înseamnă că puterea cu care mă confrunt este propria mea putere, nu-i aşa? Propria mea putere a devenit concurentul meu, duşmanul meu. Pe de altă parte, dacă Celălalt *posedă într-adevăr putere asupra*

mea, dar eu nu o percep ca având efecte asupra mea, el își pierde complet puterea asupra mea.

Gerry Spence, *Cum poți câștiga ori de câte ori te cerți cu cineva*

„Mai întâi de toate, mi-am dat seama că toți acești oameni se aflau în preajma mea pentru un anumit motiv. Eram atrasă de oamenii dificili. Cădeam imediat în plasa lor; era ca și cum aș fi fost drogată. Nu pot explica exact, dar intuiesc că operam pe baza unei structuri mentale din copilărie. În al doilea rând, am început să realizez că de fiecare dată când îmi ignor propriile nevoi și acestea se acumulează, mai devreme sau mai târziu se produce o explozie. Vedeam cu ochiul liber că acești oameni devin tot mai solicitanți și mai egoiști, dar mă învinovățeam tot pe mine, dând dovadă de o solicitudine excesivă. Când mânia mea se acumula și exploda, treceam brusc de la statutul de 'Bietul de mine' la cel de Intimidator, copleșindu-i cu acest nou rol. Cred că nu mă simțeam capabilă să-i înfrunt decât după ce adunam suficientă mânie, care îmi dădea un sentiment de putere.

Renunțasem atât de mult la viața mea încât trăiam sentimentul că am devenit un robot. Mai întâi, îmi pierdeam energia, apoi explodam, după care mă simțeam vinovată. Eram tot timpul focalizată asupra lor și a problemelor lor, uitând complet de nevoile mele.

Primul pas pe care l-am făcut a fost să înțeleg din punct de vedere intelectual mecanismul de operare a strategiilor de control. Am lucrat inclusiv cu un consilier. De fiecare dată când mă întâlneam cu unul din Intimidatorii mei, eram foarte

atentă să văd ce simt. Apoi am început să mă întreb: 'Care sunt opțiunile mele în acest caz?' Am încercat mai mult opțiuni, de pildă: 'Trebuie să închid telefonul chiar în acest moment', sau 'Nu-mi place felul în care vorbești cu mine'.

La început, după ce îi închideam în nas telefonul unei asemenea persoane, simțeam un adevărat gol în stomac. Pe măsură ce am continuat însă cu intenția mea de a renunța la strategia de control, pentru a-mi păstra puterea, am constatat că acești oameni devin din ce în ce mai amabili cu mine. Chiar dacă țipau la mine, am început să nu îmi mai pese. Am învățat să fiu mai detașată. M-am focalizat asupra propriilor mele nevoi, nu asupra lor. Aceasta a fost prima schimbare majoră care s-a produs în mine: am început să mă gândesc la Jane.

Am început de asemenea să țin un jurnal. Am notat în el ce spuneau ei, ce spuneam eu, ce simțeam. L-am recitit din când în când, gândindu-mă cum să procedez pentru ca tranziția să fie cât mai lină? Ce aș putea să fac diferit data viitoare? Nu știam exact cum să procedez, dar parcă eram ghidată de o forță superioară! Era ca și cum aș fi trecut pe pilot automat".

Nu vă lăsați prinși în capcană

În povestea lui Jane găsim mai multe elemente specifice comportamentelor disfuncționale legate de strategiile de control. Mai întâi, ea a recunoscut structura psihică recurentă a persoanelor care o intimidau. Era atrasă de oamenii dificili, care o „prindeau în mrejele lor". Capcana consta în captarea atenției ei.

Proiecția mâniei influențează celelalte decizii

În continuare, ea și-a dat seama că a negat adevărata dimensiune a durerii ei, deși mânia se acumula în ea. A preferat însă să proiecteze durerea și mânia sa asupra afacerii pe care o avea. Această proiecție a sentimentelor de durere a convins-o că nu este potrivită pentru afacerea imobiliară. În al treilea rând, ea și-a ignorat adevăratele sentimente, concentrându-se exclusiv asupra comportamentului celorlalte persoane, ca și cum ea nu ar fi existat. Trăia o pierdere de energie, reacționa prin mânie, după care se simțea vinovată, ceea ce însemna o nouă pierdere de energie din cauza sentimentelor de vinovăție.

Raportarea la corp ca sursă de informații

Jane a început să renunțe la strategia ei de control din clipa în care a devenit conștientă de ea. Reconectându-se la senzațiile fizice din zona gâtului și a stomacului, ea a putut trece la o mai mare atenție față de sine *în momentul prezent,* nu după trecerea evenimentelor, atunci când le reevoca. A încercat răspunsuri diferite, spunându-le celorlalți că nu se simte bine dacă țipă la ea sau dacă o critică încontinuu. Și mai important încă, s-a focalizat asupra sentimentelor ei, îndeosebi asupra celor de teamă, cu convingerea că în acest fel, va putea lua alte decizii, bazate pe o stare mai mare de libertate interioară. Și-a transcens astfel nevoia reactivă de apărare și control, constatând că poate avea grijă de sine chiar și atunci când oamenii încearcă să-i răpească energia.

Realizarea faptului că ceilalți oameni nu îți vor face niciodată viața mai ușoară

După ce și-a dat seama că stările ei conflictuale erau dinamizate de aceste relații dificile, Jane a înțeles mult mai clar faptul că pe un nivel mai profund, fiecare din aceste persoane reprezenta ceea ce *ea credea – inconștient – că îi este necesar pentru a supraviețui.* „Am realizat că eram prinsă în mreje de către o persoană pentru simplul motiv că aceasta era o celebritate și mă temeam că renunțarea la legătura cu ea ar fi însemnat pierderea unui client cu totul special. Un alt client era foarte bogat, realizat din punct de vedere financiar și profesional, și avea o casă de care eram îndrăgostită eu însămi. Doream cu adevărat ca el să mă placă, și doream din tot sufletul să pot vinde o casă de cinci milioane de dolari! O altă femeie era foarte deșteaptă și avea mare succes. Vorbea foarte bine în public și avea o sumedenie de relații, spre deosebire de mine; cred că îi invidiam statutul social și speram să mă introducă în cercul ei de influență. Interesant este faptul că după ce mi-am dat seama ce fel de om este, am avut imediat șansa – printr-o 'coincidență' – să iau parte la un mare eveniment public, unde mi s-au recunoscut calitățile de vorbitor public și unde am avut un succes uriaș. Dintr-o dată, m-am trezit conectată la propria mea sursă de putere și energie! Mi-a devenit atât de clar între timp că încercările mele disperate de a mă conecta la acele trei persoane nu îmi aduceau nimic, ci doar îmi risipeau energia!"

Reabsorbția energiei pe care a dăruit-o altora

Dintr-o perspectivă psihologică, se poate spune că Jane și-a redobândit calitățile pe care le-a proiectat asupra acelor trei persoane. Ea și-a recâștigat echilibrul și nu a mai simțit nevoia să atragă Intimidatori care să o vindece de lipsa respectului ei de sine. În plus, s-a detașat de convingerea ei subconștientă potrivit căreia supraviețuirea ei depindea de acele persoane dificile, cărora trebuia să le facă pe plac, la fel cum procedase cu mama ei în copilărie.

„Pentru a rămâne conectată la propria mea energie, continuă Jane, mă duc în natură, alerg pe plajă, meditez, privesc frumusețea din jurul meu, sau ascult muzică. Încerc de asemenea să mănânc cât mai echilibrat. Am învățat să nu mai reacționez în nici un fel la plângerile clienților mei. Știu când trebuie să spun nu, și am învățat să nu mai depind de alții, sfârșind în cele din urmă prin a mă simți o victimă. Oricât de dureros mi se pare să spun nu, nu mai permit să-mi fie încălcate hotarele. Mă ocup mai întâi de toate de nevoile mele autentice și îi las pe ceilalți să fie ceea ce sunt, fără a mai încerca să-i schimb.

Dacă simt că mi se fură energia, îmi aduc aminte că am libera alegere de a-mi schimba comportamentul. Sunt situații în care păstrarea liniștii personale presupune să ridic vocea, dar spre deosebire de crizele mele de dinainte, acum rămân centrată în propria mea energie.

Sunt uimită cât de mult s-au schimbat lucrurile. Nu cu mult timp în urmă, eram convinsă că voi renunța la domeniul imobiliar, dar mi s-a oferit o poziție într-o nouă firmă, în care există o cu totul altă dinamică. Aici, toată lumea lucrează în echipă. Atmosfera este mult mai plăcută. Am ajuns să îi

iubesc sincer pe aceşti oameni. Nici măcar nu pot spune că am făcut ceva ca să schimb lucrurile. Pur şi simplu m-am integrat într-o altă frecvenţă, iar fluxul m-a dus singur acolo unde trebuie". Recent, Jane a luat masa cu prietena ei Patti şi cu sora acesteia, Nadine. Nadine a luat în derâdere discuţia dintre Jane şi Patti legată de aromoterapie şi astrologie. Patti s-a supărat pe Nadine, dar Jane le-a spus că toată povestea este de-a dreptul amuzantă. Râsul ei s-a dovedit contagios, iar mai târziu, Patti i-a mulţumit pentru faptul că i-a schimbat frecvenţa energetică de la o seriozitate excesivă la un schimb amical de idei. Jane i-a răspuns: „Dacă îţi păstrezi simţul umorului, oamenii vor renunţa mai devreme sau mai târziu să te atace cu sarcasmele lor".

Hotărârea lui Jane de a schimba un comportament dureros a determinat-o să studieze *din interior* strategia sa de control, pentru a o putea înţelege şi modifica. Ea nu i-a ignorat pe cei care o răneau şi nu şi-a schimbat slujba, ci a înţeles că dincolo de modelul recurent al atragerii Intimidatorilor exista o dorinţă de vindecare. Ea a descoperit această intenţie pozitivă notând în scris fiecare episod care se petrecea şi observând mesajele pe care le primea în vise. A încetat să se mai simtă vinovată pentru problemele altora. A început să observe când pierdea energie, şi a luat măsuri pentru a opri aceste pierderi. Intenţia sa de a se regăsi pe sine a atras către ea noi oportunităţi pozitive şi i-a schimbat atitudinea despre sine şi despre munca pe care o făcea. Deşi o perioadă procesul s-a dovedit dureros, munca ei de transformare de sine a condus-o în cele din urmă pe un nou nivel de creştere spirituală.

Conştientizarea şi eliberarea de o strategie de control generează la început anxietate, căci dependenţa trebuie

înlăturată înainte de găsirea unei soluţii interioare care să o înlocuiască. De aceea, trecerea pe un nou nivel de conştiinţă şi de euforie este precedată de multe ori de ceea ce se numeşte „noaptea neagră a sufletului".

James Redfield, *A Zecea Viziune: susţinerea Viziunii*

„Astăzi, observ imediat semnalele roşii de avertizare. Îmi dau imediat seama când mi se aruncă o minge la fileu, şi dacă nu doresc să îi răspund, mă dau pur şi simplu la o parte. Beculeţul roşu se aprinde ori de câte ori o persoană încearcă să se apropie prea repede de mine şi îmi dau seama că foarte curând va începe să mă învinovăţească, va deveni dependent sau chiar agresiv cu mine. Îmi dau imediat seama când oamenii doresc ceva de la mine. Îi văd cât de necentraţi sunt. La fel eram şi eu. Astăzi, mă percep ca fiind o parte din organizaţie; nu mă mai simt centrul universului. Pe vremea când eram atât de centrată în egoul meu, nu îmi dădeam seama că şi ceilalţi erau la fel de subiectivi şi de centraţi pe ei înşişi. Chiar dacă m-ar pune pe un piedestal, iar egoul meu s-ar simţi foarte bine, îmi dau seama că această relaţie este la fel de dezechilibrată".

ECHIPAMENT GREU, ENERGIE MULTĂ

Jan E., din Oklahoma, ne-a relatat o altă istorie legată de conştientizarea felului în care oamenii încearcă să controleze energia, care i-a schimbat abordarea faţă de clienţii recalcitranţi.

„Închiriez camioane pentru mutarea echipamentului greu, ne-a povestit ea, aşa că am de-a face cu foarte mulţi oameni.

Atunci când au de-a face cu o femeie care se ocupă de „treburi bărbăteşti", mulţi bărbaţi au o atitudine agresivă. Probabil că sunt convinşi că vor obţine astfel mai uşor ceea ce doresc. Înainte, acest lucru mă afecta foarte tare. După ce am citit *Profeţiile de la Celestine* şi *Ghidul practic*, am încetat să mă mai consider o victimă. Am început pur şi simplu să văd cum se comportă oamenii.

Faptul că am înţeles că strategiile de control încep din copilărie m-a ajutat să nu mă mai simt atât de ameninţată. Îmi dau seama acum că oamenii fac doar ceea ce au învăţat să facă. Unii clienţi joacă rolul 'Bietului de mine', spunându-mi: 'O, chiar trebuie să mă taxaţi pentru o zi întreagă?' Îmi dau imediat seama că încearcă să-mi câştige simpatia şi să manipuleze circumstanţele în favoarea lor. De multe ori, aproape că îmi vine să râd".

La fel ca şi Jane, Jan a reuşit să-şi schimbe atitudinea faţă de muncă. Nu a psihanalizat pe nimeni, nu a încercat să facă prozeliţi în favoarea spiritualităţii, nu a scos ochii nimănui pentru greşelile făcute. *Unicul lucru pe care l-a făcut a fost o schimbare în interiorul ei.* Astăzi, ea nu mai porneşte de la premisa că ea este cauza comportamentului nepoliticos al bărbaţilor şi nu mai face eforturi să îi domine pe aceştia. Noul nivel de conştiinţă i-a permis chiar să-şi dezvolte simţul umorului.

ARMONIA DIN INTERIOR

Un muzician de jazz din New Orleans, B.F., ne-a scris o scrisoare în care ne-a povestit: „Ideile din ciclul Celestine

mi-au schimbat radical viața. Coincidențele se succed atât de des încât am început să scriu un jurnal, ca să le pot urmări cursul. Am jucat întotdeauna rolul Distantului, dar acum mi-am dat seama că cu cât mă apropii mai mult de oameni, cu atât mai multe coincidențe au loc, stimulând acest proces de deschidere interioară.

Am adoptat strategia de control a Distantului ca răspuns la atitudinea tatălui meu, care era un Interogator. Era un imigrant din Irlanda, o fire foarte pragmatică. Eu nu i-am moştenit această calitate. În viziunea lui, muzica era o idee nepractică. M-a convins chiar să renunț la muzică, lucru care m-a costat foarte mult. S-a folosit de fapte şi de logică, iar eu puteam să-i explic ce simt. De aceea, am devenit distant şi tăcut. Am ştiut întotdeauna că sunt un tip distant, lucru care mă împiedică să îmi asum riscuri şi să cresc... Obişnuiam să port o mască, ceea ce m-a împiedicat să fiu cu însumi şi mi-a afectat creativitatea. Astăzi îmi dau seama că cu cât mă deschid mai mult față de oameni, cu atât mai multe coincidențe apar în viața mea".

ATRAGEREA INTEROGATORILOR

Anne are două afaceri. Ea ne-a povestit că a fost multă vreme angrenată într-o luptă pentru putere cu partenera ei, Joanie, până când a citit despre strategiile de control. „Când am citit despre dinamica Interogator/Distant, în mintea mea s-a aprins un bec. Mi-am dat imediat seama că Joanie se încadra perfect în tipul Interogatorului. Întotdeauna mi s-a

părut că mă priveşte pe la spate, încercând să mă prindă cu o greşeală sau punându-mi la îndoială metodele. Era o senzaţie foarte sâcâitoare, şi începusem să mă întreb dacă sunt croită să fac afaceri. Încă şi mai important a fost faptul că am înţeles că eu joc rolul Distantului. Mi-am dat seama pe loc: ‚Hei, eu însămi trezesc această reacţie din partea lui Joanie!' Eram perfect conştientă că fusesem distantă cu ea. Nu-i dădeam niciodată telefon, decât la câteva zile după ce mă sunase. Nu-i povesteam nimic din ceea ce făceam cu anumiţi clienţi. Pusesem o pavăză energetică între mine şi ea, căci doream să nu mă mai streseze atâta. Am înţeles acum că fiind distantă ea, am trezit practic în ea vechea ei teamă de a nu fi abandonată. Îi ştiam povestea vieţii, şi mi-am adus aminte că amândoi părinţii au dispărut pur şi simplu din viaţa ei de mai multe ori, pe vremea când era copil, aşa că a învăţat să nu mai aibă încredere în nimeni. În timp ce eu eram tăcută şi secretoasă, datorită propriei mele insecurităţi, mi-am dat seama că ea credea că doresc să o evit şi să scap de ea.

După ce am realizat toate aceste lucruri, am început să examinez felul în care comportamentul meu distant mi-a afectat şi celelalte aspecte ale vieţii. Spre exemplu, am avut o perioadă în care ar fi trebuit să pun la îndoială decizia medicului meu, dar nu am făcut-o. Aceeaşi atitudine m-a împiedicat să mă implic într-un marketing adevărat pentru afacerea mea, ceea ce mi-a afectat serios situaţia financiară. Ca să nu mai vorbesc de relaţiile mele personale!"

LACĂTUL: Cum reuşeşti să le faci să te asculte? Cum le deschizi?

CHEIA: Secretul este simplu. Dăruieşte-le întreaga putere. Spune-le adevărul. Fii tu însuţi.

Tot ce avem de făcut este să îi ajutăm să se deschidă, astfel încât să devină receptivi la argumentele noastre! Ori de câte ori ceilalţi doresc să ne asculte, argumentul cel mai simplu va învinge. Invers, oricât de elaborate şi de perfecte ai fi argumentele noastre, dacă ceilalţi nu doresc să ne asculte, nu facem decât să urlăm inutil la lună, precum coioţii.

Dăruirea libertăţii de a accepta sau de a respige argumentele noastre le elimină celor din jur teama, iar teama este cel mai mare duşman al nostru. De pildă, dacă îi spui soţiei: „M-am săturat de muncă. Săptămâna viitoare am să-mi iau o vacanţă. Poţi să-ţi iei liber de la serviciu şi să vii cu mine; dacă nu, voi pleca singur“, cel mai probabil este că vei merge singur în vacanţă.

Dacă îi spui însă: „Draga mea, sunt foarte obosit şi ştiu că şi tu la fel. Aş dori să plecăm într-o vacanţă, de îndată ce îţi vei putea lua nişte zile libere de la serviciu. Cu cât mai repede, cu atât mai bine...“, ai toate şansele ca ea să vină cu tine. Transferarea deciziei asupra partenerului de viaţă şi asumarea unei poziţii evazive nu îi acordă acestuia o libertate suficient de mare. De aceea, el va rămâne închis şi se va auto-proteja împotriva argumentelor noastre. Vom avea astfel numai de pierdut.

Gerry Spence, *Cum să te cerţi şi să câştigi de fiecare dată*

ELIMINAREA EMOȚIILOR INFERIOARE

Numitorul comun al tuturor strategiilor de control sunt emoțiile inferioare. Care sunt acestea? Indiferent dacă jucăm rolul unui Intimidator sau al Bietului de mine, noi experimentăm stări emoționale negative, precum: resentimentele, neîncrederea, cinismul, insecuritatea, importanța de sine, mânia, gelozia sau invidia. Aceste sentimente se nasc din teamă sau din durere, atunci când simțim că ne pierdem controlul asupra propriei vieți. Întrucât aceste stări emoționale negative ne golesc de energie şi ne împiedică să ne amintim Viziunea de la Naştere, este util să le conştientizăm atunci când ne aflăm sub puterea lor. Evident, o viață emoțională plenară include *toate* sentimentele, căci fiecare din ele poartă un mesaj. Dar dacă suntem prinşi în capcana energiilor de frecvență joasă, noi ajungem să vedem viața prin filtrul lor, atrăgând şi mai multă energie de aceeaşi factură. Pentru a crea o Viziune pozitivă asupra Lumii este necesar să fim flexibili, să ne adaptăm şi să acceptăm că alții ne pot învăța anumite lecții. Data viitoare când intrați într-un conflict sau când nu reuşiți să comunicați cu altcineva, urmăriți cât de greoi vă simțiți inclusiv din punct de vedere fizic.

CURĂȚAREA CÂMPULUI

Purificarea energiei noastre se poate realiza prin: 1) conştientizarea strategiilor de control; 2) înlocuirea vechilor opțiuni

reactive cu soluții noi, creative; 3) iertarea trecutului și desprinderea de el. Barbara Brennan este profesoară, vindecătoare, terapeut, autor și om de știință. Ea s-a ocupat timp de 20 de ani cu studiul câmpului energetic uman. Considerată un excelent vindecător spiritual, ea percepe câmpul energetic uman sub forma unei matrici pe care cresc celulele corpului fizic. În viziunea ei, câmpul nostru energetic se află într-un flux constant, procesând în permanență informațiile primite. Atitudinile și deciziile personale creează schimbări în dinamica energiei. Într-un interviu luat de Russell E. DiCarlo și inclus în cartea acestuia, *Către o nouă Viziune asupra Lumii,* ea afirmă: „Atunci când te ierți pe tine însuți, se petrec lucruri extraordinare. Ori de câte ori există ceva ce nu poți accepta în propria ta ființă, în câmpul energetic apare o anumită tensiune și o energie care stagnează, cam ca mucozitățile care apar în timpul unei răceli. Lipsa de iertare față de sine creează așadar distorsiuni în câmpul energetic personal. Mai devreme sau mai târziu, acestea vor conduce la boală. Dacă te ierți pe tine însuți, tu deblochezi practic fluxul energetic din acest câmp, care începe să elimine toxinele... Dacă ai o atitudine inflexibilă față de un alt individ, în câmpul tău apare o anumită structură. Ori de câte ori ai de-a face cu persoana respectivă, aura personală devine rigidă și fragilă, împiedicând energia să curgă către acea persoană. În mod normal, între două persoane care interacționează apare un schimb energetic, sub forma unor benzi late sau a unor curenți bioplasmatici, parte integrantă din schimbul de energie a vieții care se derulează între toate ființele vii... Dacă însă ești incapabil de iertare față de altcineva, acest schimb se blochează, generând o reacție similară și în cealaltă persoană.

Este ca şi cum energia ar circula pe o stradă cu două benzi, una într-o direcţie şi cealaltă în direcţia opusă[43]“.

PURIFICAREA PERSONALĂ FACE PARTE INTEGRANTĂ DIN PROCESUL DE SPIRITUALIZARE A DIMENSIUNII TERESTRE

După cum afirmă a Treia Viziune, noi trăim într-un câmp de conştiinţă divină pură, structurat apoi de conştiinţa umană. Fiecare gând şi fiecare decizie a noastră nu afectează numai câmpul nostru energetic personal, ci şi persoanele cu care avem legături *karma*-ice, *şi chiar câmpul energiei universale.* Atunci când ne purificăm energia personală, noi facem un pas înainte către fuziunea dimensiunii fizice cu cea spirituală, în fiinţa noastră. Întrucât fiecare dintre noi este o scânteie din Dumnezeu, fiecare proces de purificare creează mai multă energie a iubirii, care serveşte scopului evoluţiei. Foarte mulţi maeştri au afirmat acest lucru: „Dacă doreşti pacea lumii, începe prin a face pace în tine însuţi“.

Nu putem vorbi de o cauzalitate liniară, în care un lucru dă naştere altuia, ci mai degrabă de o influenţare reciprocă, de o creare a ocaziilor sau a contextelor care permite naşterea unor efecte, dar care influenţează inclusiv cauzele care le-au generat. Avem aşadar de-a face cu o dinamică reciprocă. Adevărata putere nu sălăşluieşte într-o entitate, ci în relaţia dintre entităţi.

Joanna Macy, *Lumea privită ca amant, lumea privită ca sine*

RECUNOŞTINŢA DESCHIDE ROBINETUL COINCIDENŢELOR

Brennan afirmă: „Câmpurile au diferite frontiere. Astfel, frontiera unei persoane pline de iubire este fluidă şi permeabilă. De aceea, acest gen de oameni pot interacţiona mult mai uşor cu semenii lor[44]". Sentimentul de recunoştinţă dinamizează regiunile mai profunde unde sălăşluieşte spiritul divin şi unde poate fi găsită Viziunea de la Naştere. În viziunea lui Brennan: „Energia intensă a esenţei sufletului începe atunci să emane... revărsându-se în exterior. Recunoştinţa îl pune pe individ în rezonanţă cu câmpul energiei universale... sau cu câmpurile morfogenetice ale planetei şi ale sistemului solar. Acest lucru este foarte important, căci ne pune practic în rezonanţă cu propria viaţă. Universul devine atunci un sprijin permanent[45]".

Deşi cei mai mulţi dintre oameni nu au atins încă nivelul pe care ar putea vedea ei înşişi aceste energii, experienţele referitoare la câmpurile energetice ale unor pionieri precum Myss şi Brennan, ca să nu-i numim decât pe doi dintre ei, ridică potenţialul capacităţilor noastre colective. Dovezile aduse de ştiinţe aflate în plină afirmare, cum este bioenergetica, contribuie direct la progresele unor domenii importante, cum ar fi rezolvarea conflictelor globale. Imaginaţi-vă ce s-ar întâmpla dacă alături de alte strategii de negociere, în tratativele pentru pacea lumii s-a introduce şi aceste atitudini, percepţii şi stări de conştiinţă! La fel ca apa care se colorează dacă este amestecată cu o singură picătură de vopsea roşie, emoţiile noastre colorează lumea în care trăim. Dacă vom practica într-o mai mare măsură la nivel

individual iubirea şi cinstea în relaţiile noastre personale, energiile noastre vor afecta întregul câmp colectiv. Fără nici un alt efort suplimentar, noi putem crea astfel condiţiile pentru ca şi alţii să intre în acest câmp. Cam aşa s-au petrecut lucrurile cu Jane şi Jan, care au descoperit că prin schimbarea percepţiilor lor interioare şi a comportamentului lor, mediul exterior s-a schimbat automat. În loc să căutăm o soluţie liniară (A+B=C) a „felului în care putem schimba lumea“, am face mai bine să schimbăm condiţiile care stau la baza propriei noastre vieţi, aşteptând apoi să vedem *ce condiţii apar pentru a ne angrena în serviciul celorlalţi.* Printr-o percepţie mai fluidă asupra evoluţiei, privită ca un proces dinamic influenţat de *relaţia* dintre evenimente, descoperiri şi decizii, putem ajunge să înţelegem că Viziunea de la Naştere şi Viziunea asupra Lumii se pot derula în mod natural, în măsura în care am eliberat calea de obstacole.

REZISTENŢA

Aţi ajuns aşadar în etapa în care aţi citit despre Viziuni şi de-abia aşteptaţi să faceţi schimbări în viaţa dumneavoastră. Sunteţi plin de speranţe că vă veţi găsi menirea în viaţă. Doriţi să manifestaţi mai multă iubire şi să vă ridicaţi nivelul de conştiinţă spirituală. Aţi devenit conştient de o serie de paşi pe care îi puteţi face pentru a iniţia schimbările pozitive. Aţi citit despre exerciţiile descrise în această carte sau în altele, şi vi se par logice.

Nu aţi încercat însă nici unul din aceşti paşi.

Aşteptaţi o inspiraţie ca să ieşiţi din actualul blocaj, dar spre marea dumneavoastră frustrare, nu se întâmplă nimic.

Explicația este una firească și se numește: rezistență. Rezistența este o dinamică ce poate apărea în viața noastră sub diferite deghizări. Să spunem că o persoană pe care o cunoașteți foarte bine v-a indicat un anumit comportament al dumneavoastră care generează probleme în relația cu ea. Chiar dacă observația sa vă irită, aveți toate șansele să recunoașteți că are dreptate și să vă schimbați. Nu îi veți spune însă niciodată: „Îți mulțumesc pentru că mi-ai dezvăluit acest lucru. Am să încerc să mă schimb, căci doresc să devin mai bun și să cresc din punct de vedere spiritual". Prima reacție este întotdeauna de respingere, considerând că persoana respectivă greșește, este nedreaptă, sau are ceva cu dumneavoastră. În cazuri extreme, vă puteți enerva atât de tare încât să considerați *toate* observațiile pe care vi le-a făcut vreodată persoana în cauză ca fiind incorecte sau nedrepte. Mintea dumneavoastră își reamintește rapid toate observațiile „inadmisibile" care s-au adunat la dosar, pentru că nu ați reușit clar, o dată pentru totdeauna, cât de mare sunteți dumneavoastră, în pofida criticilor ei obtuze. Aceasta înseamnă rezistența. Ea generează resentimente și alte emoții negative, care cer apoi răzbunare, sau o justiție de tipul „ochi pentru ochi". Acest gen de răspuns arată o incapacitate de a accepta părerea celor din jur sau de a observa când nu merg lucrurile, care rigidizează și vă subminează energia creatoare.

REZISTENȚA ANUNȚĂ UNEORI IMINENȚA UNEI SCHIMBĂRI

Un student la un seminar pe tema Viziunilor de la Celestine ținut la Boston ne-a relatat: „Am observat că atunci

când opun rezistența la ceva, există un adevăr care încearcă să iasă la iveală. Am descoperit de asemenea că rezistența anunță de multe ori iminența unei mari schimbări. Am crezut întotdeauna în știință, iar aceste idei spirituale sunt foarte noi pentru mine. Astăzi, când simt că opun rezistență la o idee nouă, încerc să-mi dau seama ce schimbare urmează să se petreacă în viața mea (de cele mai multe ori, aceste schimbări chiar apar)".

În general, chiar dacă știm că trebuie să ne schimbăm viața, noi nu o facem. Dacă vi se pare că vă aflați într-o asemenea situație, puneți-vă întrebarea: „La ce va trebui să renunț dacă îmi voi asuma acest pas nou?" Beverly, un medic radiolog, ne-a povestit că după ce a citit Profețiile, a preferat să evite exercițiile parentale descrise în *Ghidul practic,* deși era convinsă că acestea ar fi ajutat-o să înțeleagă anumite lucruri în legătură cu alegerea pe care a făcut-o cu părinții ei. Întrebarea care o preocupa cel mai mult la vremea respectivă era dacă să rămână în domeniul medical sau să dea curs chemării pe care o simțea pentru literatură (dorinței de a scrie). „Mi-am dat seama că rezistența pe care o opuneam unor autoanalize ca cea de mai sus era legată de teama mea de a face o comparație între idealurile copilului care am fost și ceea ce am devenit astăzi. Îmi erau greu să mă gândesc fără resentimente la părinții mei. Întotdeauna am fost de părere că m-am născut din greșeală în această familie, care nu mi-a lăsat suficientă independență ca să devin ceea ce doream eu".

Rezistența lui Beverly de a face exercițiile parentale atesta clar nevoia ei de a nu afla mai multe despre părinții ei, căci era mai comod pentru ea să-i acuze pe ei de neîmplinirea pe care o simțea din punct de vedere profesional.

În cele din urmă, ea şi-a dat seama că se temea că este prea târziu să mai înceapă la această vârstă o carieră de scriitoare. Era mult mai comod să arunce vina pe părinții ei, care nu au încurajat-o de timpuriu să scrie. Ea a mai înțeles că rigoarea părinților săi a ajutat-o să-şi cultive autodisciplina, iar cariera ei medicală i-a adus mari beneficii materiale şi respectul de sine. Vorbind despre acest subiect cu o prietenă, aceasta i-a sugerat că disciplina ei care i-a permis să urmeze o facultate grea cum este cea de medicină pot fi transferate inclusiv asupra unei cariere literare. „La urma urmei, a adăugat ea, nu cred că aş fi avut prea multe de spus pe vremea când eram mai tânără. Astăzi, sunt interesată să scriu îndeosebi despre schimbările care s-au produs în domeniul medical, iar pentru a fi credibilă aveam nevoie de experiența pe care am dobândit-o".

AFLAȚI COSTUL REZISTENȚEI PE CARE O OPUNEȚI

Dacă nu urmați o intuiție sau o ocazie care vi se oferă printr-o sincronicitate, este evident că faceţi o alegere. La baza acestei alegeri stă o teamă profundă sau o prioritate pe care o considerați mai importantă decât noua viață pe care v-aţi dori-o. În acest caz, există câteva întrebări pe care ar merita să vi le puneți: „Ce anume mă tem că aş putea descoperi în legătură cu mine? Ce îmi permite să fiu, să fac sau să am rezistența pe care o opun în calea schimbării? Care este costul acestei rezistențe, care nu îmi permite să mă schimb? De ce nu sunt dispus să renunț la limitele mele?"

Ar trebui să privim orice rezistență pe care o opunem ca pe un indiciu care ne semnalează o convingere limitată. Ea nu trebuie judecată, ci privită ca un loc întunecat din ființa noastră, în care trebuie să aducem lumină și înțelegere. Maeştrii budişti predau o tehnică de respirație în interiorul punctului de rezistență, vizualizând cum acesta se deplasează către inimă. Odată atins de energia plină de iubire şi de lumină a inimii, el le dizolvă, iar blocajul este eliminat.

ELIMINAREA SENTIMENTELOR REZIDUALE RĂMASE DIN VIEȚILE ANTERIOARE

Am văzut până acum cum putem elimina blocajele energetice generate de anumite evenimente din *actuala* viață. În continuare, vom examina straturile mai profunde din ființa noastră. De ce este acest lucru necesar? Tot mai multe grupuri de oameni se încarnează împreună, pentru a lucra colectiv la crearea unei Viziuni pozitive asupra Lumii în această epocă de mare tranziție. Lucrul la unison nu reprezintă numai un avantaj imens, ci şi o necesitate pentru realizarea marilor schimbări pozitive în mediul social şi cultural. Întrucât „nici un grup nu îşi poate atinge întregul potențial creator până când nu îşi purifică în mod conştient şi până când nu îşi amplifică energia, este necesar să scoatem la lumină inclusiv anumite probleme care depăşesc durata actualei vieți[46]". Percepția pe nivelul celei de-a Zecea Viziuni ne oferă o perspectivă mai amplă, ce include reîncarnarea – viziune pe care cultura noastră nu ne-a predat-o.

Cea de-a Opta Viziune se referă la felul în care îi putem ajuta pe alții să își ridice nivelul de conștiință, trimițându-le energie prin transfigurarea lor (focalizarea asupra frumuseții lor inerente și asupra înțelepciunii sinelui lor superior). Acest proces poate ridica exponențial nivelul energetic și de creativitate al unui grup. Din păcate, membrii multor grupuri nu reușesc să se transfigureze reciproc, chiar dacă mulți dintre ei pot face acest lucru în alte condiții. Acest lucru este de regulă adevărat în colectivele de muncă, de pildă într-un grup de angajați, sau în grupurile de oameni care se adună pentru a lucra împreună la un proiect comun. Explicația constă în faptul că acești oameni au fost împreună și în alte vieți, iar vechile emoții ies la suprafață și le blochează procesul de transfigurare.

James Redfield, *A Zecea Viziune: susținerea Viziunii.*

Spre exemplu, în grupul din roman alcătuit din șapte persoane care încearcă să oprească experimentul energetic din vale, Curtis și David manifestă o mânie aproape irațională față de Maya. În meditație, ei încep să vadă fragmente dintr-o viață anterioară, în care au fost împreună, iar Maya a făcut o greșeală care a condus la moartea lui David și Curtis. Ei și-au păstrat emoțiile negative din acea viață, iar acestea au ieșit la iveală în prezent, dându-le posibilitatea să le transceandă și să realizeze împreună scopul comun.

Viziunea ne explică de ce, în anumite situații, noi continuăm să simțim o iritare irațională față de anumite persoane, chiar dacă am renunțat la strategia noastră de control. În asemenea cazuri, este posibil ca aceste animozități să își aibă rădăcina în experiențele dintr-o viață anterioară.

Acest lucru poate să explice anumite sentimente de vinovăție, rușine, invidie, mânie sau gelozie legate de o altă persoană din grup, în pofida oricărei rațiuni. În loc să ignorăm aceste sentimente, ar fi mai util să încercăm să aducem în lumina conștiinței motivul pentru care am fost împreună într-o viață anterioară și obiectivul pe care am încercat să-l îndeplinim atunci, pentru a vedea ce anume am putea schimba astăzi. Este același proces pe care îl aplicăm atunci când eliminăm sentimentele și comportamentele negative generate de anumite evenimente din viața actuală, cu diferența că acum este aplicat unei perspective mai ample, legată de o încarnare ale cărei lecții de viață ne-ar putea ajuta chiar în actuala viață. Procesul necesită însă multă răbdare. În roman, evenimentele se succed rapid, dar numai pentru a scoate în evidență ceea ce trebuie demonstrat. Dacă aveți un conflict puternic pe care ați dori să îl rezolvați și nu ați reușit acest lucru prin consilierea tradițională, puteți încerca o terapie prin regresie sau o lectură mediumică ținută de un prieten apropiat. La fel ca în cazul oricărui alt serviciu profesional, aveți grijă să solicitați referințe înainte.

EMOȚII REZIDUALE DIN VIEȚILE ANTERIOARE

În lucrarea *Studiul reîncarnării,* psihologul Hans TenDam citează un exemplu plastic de sentimente reziduale dintr-o viață anterioară în cazul lui Lanfranco Davito, un polițist italian. Totul a început cu un incident din viața prezentă: „Davito se afla la datorie, când un străin s-a apropiat de el pe stradă. El și-a amintit instantaneu de faptul că acest om

l-a ucis în timpul unei certe în cadrul tribului (într-o altă viață) și s-a albit la față de frică. Mai târziu, prin minte i-au trecut tot felul de amintiri din acea viață primitivă[47]". Acest gen de amintiri dureroase explică de ce omul a fost binecuvântat cu vălul uitării la nașterea într-o nouă viață. De regulă, ele nu ies la suprafață până când nu ne maturizăm suficient de mult pentru a nu fi dezechilibrați de aceste amintiri. Pe de altă parte, unele amintiri spontane, sau chiar anumite sentimente intuitive vagi, ne pot ajuta să înțelegem mai bine o relație curentă cu o persoană pe care am cunoscut-o într-o altă viață, chiar dacă în circumstanțe cu totul diferite.

Deși nu este recomandabil să încercați să vă reamintiți viețile anterioare fără o asistență profesionistă, este totuși util să luați în considerare ipoteza că v-ați născut în această viață pentru a continua să lucrați cu anumite probleme rămase nerezolvate, la care se adaugă împlinirea scopului vieții (care include și plata datoriilor *karma*-ice pentru a nu mai repeta aceleași greșeli). De regulă, persoanele cu care ne întâlnim în actuala viață au fost de acord să ne ajute să ne plătim aceste datorii.

Pe măsură ce deveniți tot mai conștient de sentimentele dumneavoastră actuale, intuiția vă poate furniza anumite mesaje legate de anumite emoții disproporționate. Spre exemplu, este posibil ca în urma unei căsătorii să fi dobândit anumite rude față de care simțiți o antipatie instantanee. Sau, vă nimeriți într-un colectiv în care trebuie să lucrați cu cineva care vă trezește un sentiment irațional de iritare. Dacă doriți să vă împliniți Viziunea de la Naștere, ar fi util să încercați să vă lărgiți perspectiva legată de originea acestor sentimente iraționale.

Ori de câte ori lucram în grădină, noi intram automat în rezonanță cu Deva-şii de aici. Când doream să tăiem un copac, intram mai întâi în rezonanță cu Deva-ul său. Am reuşit chiar să intrăm în rezonanță cu Deva-şii insectelor pentru a le convinge să ne lase plantele în pace. Când am încercat însă să ne punem la unison cu Deva sau cu spiritul căprioarelor ca să le convingem să nu ne mai mănânce plantele, a fost nevoie de multe zile de meditație până când am reuşit să intrăm în rezonanță cu el. Căprioarele au fost vânate intensiv de foştii proprietari, şi a trebuit mai întâi să restabilim climatul de încredere cu ele.

Am mai descoperit că nu putem intra în rezonanță cu natura dacă nu ne aflăm la unison unii cu ceilalți. Apoi, am descoperit că nu ne putem gândi la natură numai ca la nişte mici petece de grădină create de oameni, ci trebuia să includem în meditația noastră şi peisajul înconjurător, precum şi pădurea.

Corinne McLaughlin şi Gordon Davidson, *Politici spirituale*

Într-un grup orientat pe proiecte, este posibil ca o persoană cu probleme să reflecte o temă importantă, la care ar trebui să mediteze întregul grup, în vederea soluționării ei. Grupurile care operează din perspectiva celei de-a Zecea Viziuni trebuie să ştie cum să-şi elibereze energia de problemele derivate din trecut şi cum să integreze prezentul *într-un climat generalizat de iubire.* După cum afirmă Viziunea: „Procesul de purificare nu poate începe până când nu ne reintegrăm complet în iubire[48]“. Edgar Cayce, celebrul medium şi vindecător, a insistat de multe ori că până când nu vom renunța la ostilitatea față de alte persoane, noi vom

fi legați de ele viață după viață, până când ne vom rezolva problema. De multe ori, nu doar prietenii, ci și dușmanii decid să se reîncarneze într-o singură familie, cu scopul de a-și rezolva problemele *karma*-ice.

Mă uit la Vulturul Cenușiu și îl întreb: „Care este secretul?" El îmi răspunde cu afecțiune: „BLÂNDEȚEA. Lumea voastră are nevoie de BLÂNDEȚE". L-am întrebat atunci pe Vulturul Cenușiu: „Cum putem învăța această calitate?" El mi-a răspuns: „Cu blândețe, numai cu blândețe".

Rosemary Altea, *Vulturul și trandafirul*

Uneori, se întâmplă ca în viața noastră să apară o persoană cu o vibrație foarte diferită de a noastră, pentru a se putea vindeca prin această interacțiune. În cartea sa, *Multe vieți, mulți maeștri,* Dr. Brian Weiss relatează o serie de informații primite din dimensiunile superioare de conștiință în timpul unor ședințe de regresie pe care le-a executat asupra unei cliente, Catherine. Unul din aceste mesaje afirma clar că dacă nu ne debarasăm acum de defectele și viciile noastre, le vom transfera inclusiv în viața noastră viitoare. Dacă reușim să ne rezolvăm anumite probleme, nu ne vom mai confrunta cu ele în viața noastră viitoare. Întrucât ne reîncarnăm împreună cu alți oameni care sunt de acord să ne ajute să scăpăm de datoriile pe care le avem, noi trebuie să învățăm să ne împărtășim cunoștințele împreună cu ei. Mesajul continua: „Trebuie să învățați să nu vă apropiați doar de acele persoane cu care rezonați perfect. Este normal să fii atras de cineva care are același nivel vibratoriu ca și tine. Trebuie să vă îndreptați însă și către acele persoane care nu

rezonează cu voi, căci numai astfel îi veți putea ajuta (sau veți putea fi ajutați de ei).

Voi dispuneți de o anumită putere intuitivă, pe care ar trebui să o urmați, fără a-i opune rezistență. Cei care opun rezistență acestei puteri au parte de pericole. Nu toată lumea se naşte cu puteri egale. Unii au puteri mai mari decât alții, pe care şi le-au cultivat în alte epoci. Altfel spus, nu toți oamenii se nasc egali. Dar mai devreme sau mai târziu, vom atinge cu toții un punct în care vom deveni egali[49]".

Una din legile naturii face ca nici o inteligență să nu se poată manifesta până când nu primeşte un impuls din partea unei forme deja dezvoltate a inteligenței respective. Toate dovezile indică faptul că inima dezvoltată a mamei contribuie la dezvoltarea inimii copilului, generând un dialog între creierul şi inima acestuia. Când se naşte, copilul află astfel că totul este în regulă şi că naşterea a avut loc cu succes... Această comunicare de la inimă la inimă activează şi inteligența corespondentă a mamei.

Atunci când îşi ține copilul la piept, în partea stângă, în locul care corespunde inimii, mama îşi activează o mare parte din inteligența latentă, proces care conduce la schimbări masive ale funcțiilor cerebrale şi la schimbări permanente de comportament.

Joseph Chilton Pearce, *Finalul evoluției*

Aşa cum mulți oameni încep să-şi dea seama, pe un nivel foarte profund al ființei noastre, noi ne alegem acea familie care ne poate asigura cel mai bun cadru pentru dezvoltarea capacității noastre de a iubi. Aşa cum vom vedea

în capitolele următoare, există o mare probabilitate ca sufletul nostru să fi ales o anumită locație și o anumită dinamică parentală pentru a ne vindeca anumite tendințe negative, cum ar fi ridiculizarea altora, sfidarea, elitismul, criticismul, complexele de superioritate sau de inferioritate, aroganța, lăcomia, încăpățânarea, nerăbdarea, mânia, răzbunarea, tendința de a judeca pe alții sau egocentrismul. În multe învățături spirituale se consideră că un alt suflet, cu care avem o legătură intimă, a fost de acord înainte de naștere să ne ajute să rezolvăm anumite probleme. Spre exemplu, Dr. Weiss descrie o ședință cu Catherine în care aceasta vede, într-o altă viață, un om plin de iubire, care se îngrijește de cai la o fermă. Ea îl recunoaște ca fiind bunicul ei din actuala viață și îi spune doctorului: „Era foarte bun cu noi. Ne iubea... Nu a strigat niciodată la noi. Dar a murit". Weiss îi răspunde: „Da, dar te vei întâlni din nou cu el, știi foarte bine". „Da, recunoaște Catherine, am mai fost cu el și înainte. Nu era la fel ca tata. Sunt atât de diferiți, el și tata". Weiss o întreabă: „De ce unul te iubește și se poartă atât de frumos cu tine, în timp ce celălalt este atât de diferit?" Ea răspunde: „Pentru că primul a învățat. El și-a plătit datoriile pe care le avea. Tata nu și-a plătit datoriile. El s-a întors... fără să înțeleagă. Va trebui să o ia iar de la început". Ea considera că misiunea tatălui ei era să învețe să nu-și mai trateze copiii ca pe o proprietate, ci cu iubire[50].

STUDIUL INDIVIDUAL SAU ÎN GRUP

Exercițiile care urmează pot fi practicate individual sau folosite ca bază de discuții în grup. Dacă lucrați într-un grup,

puteţi alege unul sau mai multe subiecte, scriind ceea ce gândiţi despre ele timp de 5-10 minute, fie acasă, înainte de şedinţă, fie la începutul şedinţei.

Întrucât aceste subiecte au o natură personală, este foarte important să vă creaţi un grup în care să vă simţiţi în siguranţă, neameninţat de cineva. Pe de altă parte, veţi avea foarte mult de câştigat văzând felul în care abordează ceilalţi subiectele respective.

Citiţi sau discutaţi pe rând despre sentimentele pe care vi le trezesc subiectele respective, fără a fi întrerupţi de ceilalţi membri ai grupului. Începeţi discuţia generală şi împărtăşirea impresiilor abia după ce toată lumea a terminat. Urmăriţi dacă nu există vreun mesaj pentru dumneavoastră atunci când altcineva descrie felul în care abordează el subiectul ales!

Verificaţi felul în care vechile răni sunt zgândărite

Timp de 3-5 minute, răspundeţi în scris la întrebările care urmează. Nu vă întrerupeţi din scris şi nu corectaţi nimic din ceea ce aţi notat. *Dacă lucraţi într-un grup, nu trebuie să împărtăşiţi nimic din ceea ce nu doriţi.*

1. Descrieţi un sentiment, o persoană sau o situaţie care v-a obsedat în ultima vreme. Credeţi că puteţi respinge energia acestei vechi răni (în loc să vă lăsaţi copleşit de ea)? Cât de des puteţi face acest lucru? În fiecare oră? O dată pe zi? Din când în când? Ce procent din energia dumneavoastră psihică se pierde pentru păstrarea în viaţă a acestei probleme?

2. Ce evenimente negative din copilăria dumneavoastră (abuzuri, boli, insulte, defecte de caracter etc.) povestiţi

frecvent celor din jurul dumneavoastră? Vă dați seama că această obișnuință nu reprezintă decât o încercare de a vă simți important? Simțiți că ea vă conferă o anumită putere subtilă?

3. În ce domeniu din viață vă simțiți blocat? În cel profesional? Al relațiilor de cuplu? Acasă? Ce pași refuzați să întreprindeți, din teamă? Cât timp pierdeți cu stările de confuzie? (notați sentimentele dumneavoastră, fără a încerca să rezolvați acum problemele)

4. Descrieți în detaliu felul în care conflictul dumneavoastră curent *reactualizează tensiunea* pe care o simțeați în copilărie.

Trăiți intens

1. Descrieți ce v-ați dori cel mai mult să se întâmple în viața dumneavoastră.

2. Descrieți detaliat o scenă care să exemplifice această dorință a dumneavoastră.

3. Care este lucrul cel mai plăcut și care v-ar oferi cea mai mare satisfacție între toate, pe care l-ați putea face mâine?

4. Îl veți face? Dacă nu, de ce nu? Ce anume stă în calea împlinirii acestei dorințe?

5. Ce fel de atitudine revelează răspunsul pe care l-ați dat? Ce voce a vorbit în mintea dumneavoastră? A tatălui? A mamei?

6. Ce prioritate este scoasă în evidență de alegerea dumneavoastră pentru ziua de mâine?

7. Ce faceți pentru a vă distra?

Analizați strategia de control care vă caracterizează

1. Ce strategie de control aveți tendința să adoptați atunci când sunteți stresat?

2. Descrieți strategiile de control ale părinților dumneavoastră (sau ale celor care v-au crescut, dacă este cazul altor persoane).

3. Ce fel de persoane vă deranjează cel mai mult? Ce sentimente trezesc acestea în dumneavoastră? Gândiți-vă la una sau la două persoane concrete (dintre prietenii sau colegii dumneavoastră) şi descrieți sentimentele pe care vi le trezeşte un eventual conflict cu ei.

4. Ați identificat strategia pe care o adoptați şi ați discutat despre sentimentele dumneavoastră cu cealaltă persoană? Ce s-a întâmplat? Dacă nu ați făcut-o, de ce? Vă este teamă de ce s-ar putea întâmpla dacă ați vorbi cu persoana în cauză?

5. Imaginați-vă o conversație cu o persoană cu care sunteți angrenat într-o luptă pentru putere. Imaginați-vă că sunteți relaxat şi vă aflați într-un loc neutru, cum ar fi o cafenea sau o bancă din parc. Notați în scris felul în care v-ați putea descrie sentimentele, sincer, dar fără a-l condamna pe celălalt.

Radiografierea relației de cuplu pentru a elimina energia negativă

Înainte de a încerca să remediați o problemă cu care vă confruntați într-o relație, nu ar strica să faceți o anumită

introspecție pregătitoare, pentru a elimina pe cât posibil energia negativă.

Reflectați timp de câteva momente la următoarele întrebări, pentru a vedea ce sentimente negative aveți față de persoana în cauză. Nu este exclus ca aceste emoții nerezolvate să stea la baza blocajelor energetice inconştiente din alte domenii ale vieții dumneavoastră, cum ar fi creativitatea, finanțele sau luarea deciziilor. Notați pe o foaie de hârtie *primele impresii* care vă trec prin minte citind aceste întrebări.

Cum vedeți persoana respectivă?

- Închideți ochii şi întrebați-vă: „Cine mă deranjează cel mai mult la ora actuală?" Notați numele persoanei la începutul paginii.
- „În ce fel mă goleşte de energie această persoană?" Notați un răspuns format din una sau două propoziții.
- În continuare, notați patru sau cinci cuvinte care descriu cel mai bine sentimentul pe care îl aveți față de această persoană. Ar putea fi: iritare, mânie, resentiment, invidie... Încercuiți emoția care redă cel mai bine starea dumneavoastră de spirit.
- Închideți din nou ochii şi imaginați-vă că vă aflați lângă această persoană. Ce senzații fizice simțiți, sau ce vă amintiți de la ultima întâlnire cu ea? Simțiți un nod în gât, în stomac, în piept, atunci când vă aflați lângă persoana respectivă? Notați patru sau cinci senzații fizice pe care le asociați cu această persoană. Încercuiți-o pe cea care este cea mai intensă.

• Le povestiți vreodată altora despre relația dumneavoastră cu persoana-problemă? Vă exprimați sarcastic sau cinic în legătură cu ea?

• Notați patru sau cinci cuvinte pe care le-ați folosit într-o asemenea conversație despre persoana în cauză, cum ar fi: prost, rigid, ridicol, nebun, abuziv, intimidator, victimă, vicios. Încercuiți cuvântul care caracterizează cel mai bine (în viziunea dumneavoastră) persoana respectivă. Vi se potrivește în vreun fel acest cuvânt, chiar și dintr-o perspectivă laterală?

• Dacă lucrați la un proiect împreună, despre ce fel de proiect este vorba? Notați rezultatul cel mai bun pe care l-ați putea obține cu proiectul respectiv, și de ce s-ar putea să nu obțineți acest rezultat, din cauza persoanei în cauză.

O poveste neterminată

PASUL UNU

Notați numele persoanei la începutul paginii.

PASUL DOI

În continuare, notați cele trei cuvinte încercuite, care descriu cel mai bine starea dumneavoastră emoțională, senzațiile fizice și descrierea persoanei.

PASUL TREI

Alegeți unul sau două din aceste cuvinte pentru a începe prima frază.

PASUL PATRU

Începeți să scrieți, folosindu-vă și de celelalte două cuvinte de la primul paragraf. Scrieți fără să vă opriți timp

de trei minute, indiferent ce vă trece prin minte, cu condiţia să includă aceste trei cuvinte.

PASUL CINCI

Reflectaţi la mesajele intuitive care v-au fost transmise în scris. Dacă lăsaţi vocea interioară să vă vorbească, puteţi ajunge la o mai mare înţelegere a relaţiei în care vă aflaţi cu persoana în cauză.

EXEMPLU DE POVESTE
JOHN
Competitiv, mânios, fals

A fi **fals** înseamnă a te ascunde. Ori de câte ori mă aflu lângă John, simt nevoia de a mă ascunde. Este atât de **competitiv** încât în preajma lui mă simt de parcă nu aş da tot ce este mai bun în mine. Simt că nu pot ţine pasul cu el.

Atunci când îl vizitez şi constat că nu mă întreabă niciodată ce mai fac, devin **mânios.** Nu vorbeşte decât despre el... Când sunt în preajma lui mă simt ca un copil. Şi culmea este că joc mai bine fotbal decât el, sunt mult mai amuzant atunci când sunt împreună cu ceilalţi prieteni ai noştri, şi am mult mai mult simţ al umorului. În fond, de ce nu m-aş folosi de acest simţ al umorului, ca să scap de această obsesie?!

Rescrieţi povestea

• Scrieţi două sau trei fraze despre felul în care aţi dori să fie relaţia dumneavoastră cu această persoană. *Dacă aţi trăi într-o lume perfectă, ce aţi dori să se întâmple?* Notaţi clar care sunt aşteptările dumneavoastră. Încheiaţi exerciţiul cu o meditaţie de un minut în care vizualizaţi persoana respectivă amintindu-şi *intenţia primordială a*

Viziunii de la Naştere. Conştientizaţi faptul că gândurile dumneavoastră au fost cele care au schimbat cursul energiei între dumneavoastră şi persoana respectivă.

EXEMPLU DE RESCRIERE A POVEŞTII

Îmi dau seama că şi eu am o natură competitivă, doar mă cert tot timpul pentru că nu încep odată proiectul cu care mă tot laud de atâta timp. M-am înfuriat că John şi-a început propria afacere şi văd cât este de pasionat de ceea ce face. Probabil că şi eu aş fi la fel de pasionat dacă aş avea afacerea mea. Chiar dacă sunt mânios pe el, nu-l las niciodată pe John să-mi cunoască adevăratele sentimente. Sper că nu mi le citeşte în priviri.

Ca să am o relaţie mai bună cu John, ar trebui să nu mai fiu atât de distant cu el, stând singur şi judecându-l tot timpul, de parcă aş fi nebun! Data viitoare când mă voi întâlni cu el, am să fac o vreme conversaţie, după care am să-l întreb direct dacă nu-mi poate da nişte sfaturi. În acest fel, îi voi arăta faptul că ţin la părerea lui şi că doresc să mă asculte puţin! Orice ar fi, voi încerca, şi îi voi mai spune că fac eforturi sincere ca să îmbunătăţesc prietenia mea cu el. Mă întreb ce o să spună când o să audă aşa ceva!

STUDIUL ÎN GRUP

Abordarea deschisă a problemelor

Dacă doriţi să lucraţi asupra unui obstacol interpersonal cu care vă confruntaţi într-un grup, solicitaţi o ghidare superioară şi nu uitaţi că principala dumneavoastră motivaţie ar trebui să fie aceea de a crea o atmosferă plină de iubire.

Blândețea și compasiunea sunt ingrediente absolut necesare pentru orice demers interpersonal.

Dacă ați încercat deja să rezolvați o problemă cu un membru al grupului cu care nu vă înțelegeți, dar nu ați reușit să ajungeți la o soluție armonioasă, lăsați intuiția să vă ghideze următorii pași. Pentru a nu risca desființarea grupului, membrii săi ar trebui să facă efortul de a rezolva acest gen de probleme.

Atitudini utile

- Gândiți-vă la faptul că este posibil ca diferendul dumneavoastră să provină dintr-o viață anterioară. În afara menirii pe care v-ați propus-o pentru această viață, este posibil să vă fi întâlnit cu scopul de rezolva vechile sentimente reziduale dintr-o viață anterioară.
- Nu uitați că la fel ca și dumneavoastră, și cealaltă persoană dorește să fie iubită, acceptată și ajutată să-și împlinească menirea.
- Dacă vă considerați victima unei alte persoane, vă asigurăm că vă amăgiți singur. Rețineți: în orice situație v-ați afla, aveți întotdeauna de ales.
- Atunci când vă aflați într-un grup, scopul este să simțiți energia plină de iubire a celorlalți. Scufundați-vă în acest sentiment de iubire, care este omniprezent și există dincolo de orice iritare exterioară.

Tehnici

- Înainte de a ajunge la întâlnire, vizualizați fiecare persoană din grup, amintindu-vă pentru ce a venit aici.
- Vorbiți împreună despre ceea ce se petrece în grup. Puneți cărțile pe masă.

• Împărtăşiţi-vă cu sinceritate sentimentele pe care le aveţi faţă de o persoană care vă creează probleme, indiferent cât de greu v-ar fi, dar nu învinovăţiţi pe nimeni şi nu daţi nume. Descrieţi numai *felul în care comportamentul respectiv vă afectează.*

• Descrieţi strategia despre care credeţi că controlează energia grupului. Spre exemplu, dacă persoana cu probleme acţionează foarte egocentric şi domină întregul grup vorbind neîncetat şi legând totul de propria sa persoană, aţi putea spune ceva de genul: „Ei bine, în ceea ce mă priveşte, mă enervez foarte tare atunci când încercăm să avansăm cu discuţia, dar tu te raportezi tot timpul numai la problemele *tale.* Mi se pare că în acest fel, nu faci decât să ne blochezi", sau „Nu ştiu dacă realizezi efectul pe care îl ai asupra acestui grup. În ceea ce mă priveşte, încep să mă cam plictisesc de acest grup" (sau „când sunt în preajma ta, mă simt golit de energie şi nu ştiu de ce!"). Puteţi întreba persoana respectivă: „Ce simţi în acest grup? Ce ai observat?"

• Rămâneţi cât mai deschis cu putinţă, renunţaţi la poziţia defensivă şi nu încercaţi să forţaţi lucrurile.

• Încercaţi să schimbaţi sentimentele negative într-un sentiment neutru. Rugaţi universul să vă inspire cea mai bună soluţie între toate, apoi detaşaţi-vă de fructul acţiunii.

• Rămâneţi centrat în momentul prezent.

• Dacă nu se poate altfel, puneţi problema dacă nu cumva persoana respectivă ar sluji mai bine intereselor grupului din afara lui (lucrând singură pentru o vreme).

Efectul este chiar mai mare dacă grupul interacţionează în acest fel cu fiecare membru în parte, căci atunci când

fiecare persoană le trimite celorlalți energie, toți membrii se ridică pe un nivel de înțelepciune care dispune de mult mai multă energie, iar această energie amplificată este la rândul ei retrimisă către ceilalți membri ai grupului, generând un efect de amplificare continuă.

James Redfield, *A Zecea Viziune: susținerea Viziunii*

PARTEA A TREIA

ADUCEREA AMINTE

CAPITOLUL 5

VINDECARE, TRANSFORMARE ȘI CREAȚIE

Transformarea șarpelui

Ştim astăzi că atitudinea interioară a pacientului este crucială. Unul din factorii cheie este teama şi stresul, precum şi felul în care abordăm aceste atitudini. Uneori, teama este conştientă, dar de cele mai multe ori o reprimăm în întregime. Aceasta este atitudinea de tip *macho,* „curajoasă": neagă existența problemei, alung-o, păstrează-ți agenda eroică. Dacă ne asumăm această atitudine, teama nu dispare, ci continuă să ne macine subconştient. Adoptarea unei viziuni pozitive este foarte importantă pentru păstrarea stării de sănătate, dar această atitudine trebuie adoptată în mod plenar conştient, pe baza iubirii, nu a *machismului,* dacă dorim ca această atitudine să fie cu adevărat eficientă. Eu cred că temerile noastre nerostite creează blocaje în circuitul energetic al corpului, care mai devreme sau mai târziu se transformă în probleme.

A ZECEA VIZIUNE: SUSȚINEREA VIZIUNII[51]

FORȚA ENERGETICĂ CE SE NAȘTE DIN AȘTEPTĂRILE UMANE

În *A Zecea Viziune,* doctorița Maya vine cu ideea folosirii tehnicilor de vizualizare pentru vindecarea problemelor fizice. Ea îl învață pe eroul romanului că vindecarea se produce prin același proces pe care îl folosim pentru a da viață.

Ea adaugă că „Viziunea noastră de la Naștere nu include numai ceea ce am intenționat să facem noi din punct de vedere individual în dimensiunea fizică, ci și o viziune mai amplă a ceea ce au încercat să facă oameni de-a lungul istoriei lor, la care se adaugă viitorul către care ne îndreptăm și modul în care putem ajunge acolo. Tot ce avem de făcut pentru a ne reaminti este să ne amplificăm energia și să ne împărtășim intențiile[52]".

Maya afirmă că dacă ne putem aduce aminte motivul pentru care ne-am născut (menirea noastră), acest lucru simplu ne poate restaura starea de sănătate. Dacă ne vom putea aduce aminte menirea întregii umanități: să trăiască o viață spirituală în planul fizic, noi vom vindeca toate efectele negative pe care le-am exercitat unii asupra celorlalți și asupra naturii. Ceea ce se află sus se află și jos.

TEHNICI DE VINDECARE FIZICĂ

Unul din domeniile care au cunoscut în ultimii ani o dezvoltare dintre cele mai rapide este vindecarea bioenergetică, care consideră că rădăcinile bolilor (dar și cauza sănătății) se află în dinamica „interioară" a ansamblului

corp/minte. Evident, noi ne încurajăm cititorii să consulte terapiile alternative numai de comun acord cu medicii lor curanți, dar trebuie menționat că există numeroase asemenea terapii alternative.

... experiențele karma-ice sunt frecvent asociate cu sincronicitățile semnificative. Spre exemplu, să spunem că o persoană are o relație dificilă cu o altă persoană, iar într-o viață anterioară cei doi au fost angajați într-un conflict violent. Unul a fost victima, iar celălalt agresorul. Dacă prima persoană își învață lecția și își iartă agresorul, atitudinea sa față de celălalt se va schimba într-un sens pozitiv. În sine, acest lucru este suficient de interesant. Ceea ce este încă și mai interesant este însă faptul că de multe ori, exact în același timp se produce o schimbare semnificativă și în cealaltă persoană, a cărei atitudine se schimbă de asemenea în mod radical. Acest lucru se poate produce chiar dacă nu a existat o comunicare convențională sau o conexiune de orice fel între cele două persoane.

Dr. Stan Grof, în *Către o nouă Viziune asupra Lumii,*
de Russell E. DiCarlo

În cartea sa, *Cuvinte care vindecă,* Dr. Larry Dossey citează o serie de dovezi copleșitoare, provenite din studii științifice de referință, care demonstrează puterea vindecătoare a rugăciunii sau a intenției de tip rugăciune. El emite ipoteza că în medicina mileniului III, medicii nu vor mai putea ignora asemenea tehnici străvechi (dar noi pentru noi) cum sunt diagnosticul intuitiv și atingerea terapeutică fără contact fizic. De fapt, Dossey recunoaște conexiunea profundă care există

între suflet şi ansamblul corp/minte ca fiind unul din factorii cei mai importanţi, dacă nu cumva cel mai important între toţi, în restabilirea stării de sănătate. El descrie capacitatea pe care o avem cu toţii de a declanşa procesul de vindecare prin propriile noastre resurse fizice, mentale, emoţionale şi spirituale.

Autorul explorează de asemenea felul în care „conştiinţa unei persoane poate influenţa substratul fizic al unei alte persoane[53]“. Deşi nu putem înţelege încă mecanismul, este cert astăzi că intenţia curată (de tip rugăciune) de a trimite energie vindecătoare stabileşte o conexiune cu câmpul persoanei bolnave, indiferent de timp şi distanţă. Pe de altă parte, chiar dacă ne rugăm, pentru vindecarea completă a celor dragi, noi nu avem de unde să ştim ce anume este mai bine pentru sufletul celui suferind. Uneori, procesul de recuperare se derulează lent, timp în care bolnavul are timp să se interiorizeze şi să descopere anumite revelaţii în interiorul fiinţei sale. Există şi cazuri în care moartea pare să fie unicul pas care i-a mai rămas sufletului suferind.

„EFECTUL MAICA THEREZA“

Dossey citează zeci de studii care demonstrează puterea vindecătoare a iubirii. Spre exemplu, într-un asemenea studiu, Dr. David McClelland de la Universitatea de Medicină de la Harvard a descoperit ceea ce el a numit „efectul Maica Thereza“: „McClelland le-a arătat unui grup de studenţi de la Harvard un documentar despre Maica Thereza care se îngrijea plină de iubire de bolnavi. El a măsurat nivelul de

imunoglobulină (IgA) din saliva studenților înainte și după vizionare. IgA este un anticorp activ împotriva infecțiilor virale, precum răceala. Nivelele de IgA au crescut semnificativ la cei care au privit filmul, chiar și în cazul celor care au considerat-o pe Maica Thereza „prea religioasă" sau o șarlatană. Pentru a testa același efect pe o altă cale, McClelland a renunțat la film și le-a cerut studenților să se gândească la două lucruri: la acele momente din trecut în care s-au simțit profund iubiți și îngrijiți de altcineva, și la un moment când au iubit ei o altă persoană. McLelland însuși a reușit să se vindece de răceală prin această metodă[54]".

Dacă oamenii de știință ar descoperi brusc un medicament care să aibă efecte la fel de puternice asupra sănătății cum are iubirea, acesta ar fi considerat o cucerire revoluționară a medicinii și i s-ar face o mare reclamă, mai ales dacă ar avea la fel de puțin efecte secundare și ar fi la fel de ieftin cum este iubirea... Nu este vorba aici de o exagerare sentimentală. Un studiu efectuat pe zece mii de bolnavi de inimă a descoperit o reducere cu 50% a frecvenței durerilor de piept în cazul bărbaților care își considerau soțiile iubitoare și pline de afecțiune pentru ei.

Dr. Larry Dossey, *Cuvinte care vindecă*

Alte studii au arătat că după o întâlnire extrem de plăcută cu cei dragi, sau chiar cu colegii de muncă, efectele asupra sistemului imunitar durează zile la rând. Pe de altă parte, interacțiunile negative slăbesc sistemul imunitar, dar efectele lor nu durează totuși la fel de mult ca și cele pozitive.

ENERGIA SPIRITUALĂ ŞI MATERIALĂ ASIGURĂ PUNTEA CĂTRE STAREA DE SĂNĂTATE

Rosemary Altea este un medium cu o reputaţie internaţională. Interesul ei s-a focalizat iniţial asupra creării unei punţi între dimensiunea materială şi cea spirituală pentru a-i consola pe cei care şi-au pierdut pe cineva drag. În cartea sa, *Vulturul şi trandafirul,* ea descrie sute de şedinţe în care a contactat diverse spirite, aducând informaţii personale care au avut o imensă putere de vindecare asupra rudelor rămase în viaţă. Mai târziu, ea a fondat o organizaţie vindecătoare cu sediul în Anglia, dar cu pacienţi din întreaga lume. Unul din sutele de cazuri relatate de ea se referă la vindecarea unei fetiţe în vârstă de şapte ani, pe nume Caroline, care nu şi-a mai putut mişca piciorul drept de la vârsta de doi ani. O echipă de vindecători a lucrat asupra ei timp de 18 luni. Altea scrie: „Am lucrat foarte intens... folosindu-ne energia personală, conectându-ne la energia universală, centrându-ne pentru a deveni canale cât mai bune pentru ca energia vindecătoare să treacă prin noi... În cele din urmă, după mai multe luni, când fetiţa a intrat în salon fără să mai şchiopăteze, am ştiut că am reuşit[55]".

Un studiu efectuat la Universitatea din Ohio, prin anii 70, cu privire la bolile de inimă, a folosit iepuri, care au fost hrăniţi cu o dietă foarte bogată în colesterol, destul de toxică, pentru a le bloca arterele şi a obţine efecte similare cu cele pe care această dietă le are asupra omului. Rezultate elocvente în această direcţie au început să apară la toate grupele de iepuri, cu excepţia uneia singure, care, în mod ciudat,

manifesta cu 60% mai puțin simptome decât celelalte. Cercetările asupra fiziologiei iepurilor nu au atestat nimic care să justifice această înaltă toleranță la dieta alimentară, până când s-a constatat – întâmplător – că studentului care avea în îngrijire grupa respectivă îi plăceau foarte mult animalele, pe care le mângâia și le răsfăța continuu.

Înainte de a-i da de mâncare, el lua iepurele în brațe și îl mângâia, plin de iubire. Oricât de greu părea de crezut, se pare că acest simplu gest era suficient pentru ca animalele să suporte fără probleme dieta toxică. Mecanismul care generează această imunitate este necunoscut, dar este greu de crezut că evoluția a creat în mintea iepurilor un răspuns imun la mângâierile umane.

Deepak Chopra, M.D., *Quantum Healing*

ATITUDINILE INTERIOARE ȘI STAREA DE SĂNĂTATE

În nici un alt domeniu nu este mai evidentă schimbarea de conștiință care are loc la ora actuală ca în noile atitudini referitoare la starea de sănătate. În vechea viziune asupra lumii, oamenii așteptau ca autoritățile să ia decizii în privința stării lor de sănătate. Chiar dacă încă ne mai bazăm pe autoritățile medicale, relația pe care o avem astăzi cu medicii se află într-o continuă schimbare. Oamenii sunt mai puțin dispuși să accepte opiniile medicilor ca fiind singurul răspuns posibil. Ei devin mai educați, cunosc din ce în ce mai multe lucruri referitoare la modul de viață sănătos și învață că sănătatea este propria lor responsabilitate. Oamenii au aflat

că există foarte multe discipline vindecătoare alternative, care operează cu întregul ansamblu corp/minte, şi nu doar prin „repararea“ unor simptome izolate. Cu cât ne vom aminti mai mult de natura noastră spirituală, înţelegând că suntem alcătuiţi din energie, cu atât mai eficient ne vom putea concentra asupra *atitudinilor noastre interioare,* în loc să privim numai către autoritatea exterioară, sau către ştiinţa medicală, pentru a ne vindeca simptomele.

La fel cum inima noastră fizică susţine corpul, inteligenţa non-locală care guvernează inima susţine la rândul ei rezonanţa cu „conştiinţa universală în ansamblul ei“. Putem vorbi aşadar de două inimi, de una fizică şi de una „universală“, superioară. Dezvoltarea primeia depinde dramatic de accesul nostru la cea din urmă.

La fel cum inteligenţa creierului conduce la anumite capacităţi specifice, inima se bazează pe ordinea superioară şi pe inteligenţa interioară (intuitivă). Această ordine superioară nu guvernează anumite organe specifice, ci acţionează pentru bunăstarea şi echilibrarea generală a ansamblului creier-minte-corp.

Joseph Chilton Pearce, *Finalul evoluţiei*

Această schimbare a paradigmei ne afectează pe toţi, într-o măsură mai mare sau mai mică. Unul din barometrele cele mai importante pentru starea noastră viitoare de sănătate este felul în care facem faţă stresului, care va fi crucial în susţinerea noii Viziuni asupra Lumii. Stresul poate să devină letal dacă suntem convinşi că nu avem aproape nici un control asupra circumstanţelor exterioare, spre exemplu dacă lucrăm

într-un mediu de muncă inflexibil (inclusiv, dacă ne aflăm în mijlocul unei schimbări universale a paradigmei!).

Psihologii par mai degrabă să pună etichete și să se întrebe: „Ce nu este în regulă cu comportamentul acestei persoane?", decât să spună: „O, avem de-a face cu o dificultate sau cu o rană care are o relevanță particulară pentru această persoană, blocându-i capacitatea de a se simți împlinită, creativă, intuitivă și plină de iubire".

Joan Borysenko, în *Către o nouă Viziune asupra Lumii,* de **Russell E. DiCarlo**

Atunci când renunțăm la vechea noastră perspectivă, generată de strategia de control pe care am adoptat-o până acum, reacțiile interioare la evenimentele exterioare se schimbă radical, iar viața *ni se pare* mai frumoasă, așa cum s-a văzut clar în câteva din istoriile relatate anterior. În plus, atunci când căutăm să înțelegem lecția sau motivația pentru care ni se întâmplă anumite lucruri, indiferent dacă este vorba de o boală, o insultă sau un faliment, noi renunțăm la dorința de a *controla* evenimentele și o înlocuim cu dorința de a *lucra cu* circumstanțele exterioare, atitudine care ne permite de regulă accesul la o energie mai mare. De aceea, corpul nostru fizic și emoțional beneficiază direct de pe urma oricărei munci spirituale pentru a deveni mai conștienți de natura misterioasă a vieții, pentru a trăi în momentul prezent și pentru a înțelege adevărata natură a sincronicităților. Dacă devenim mai puțin critici și mai curioși, noi începem să ne dăm seama că avem mai multe posibilități – aceasta fiind considerată cea mai benefică atitudine mentală pentru starea

de sănătate. Cu cât ne vom da mai mult seama că ne-am creat singuri situaţia în care ne aflăm la ora actuală, cu atât mai multă putere vom avea în a o direcţiona către Viziunea noastră primordială de la Naştere.

Un călugăr tibetan spunea că starea de sănătate nu depinde doar de o alimentaţie corectă şi de exerciţiile fizice. Chiar şi cei care trăiesc o viaţă exemplară se pot îmbolnăvi grav. Invers, cunoaştem cu toţii oameni care duc o viaţă incredibil de nesănătoasă, dar rămân plini de vitalitate. Călugărul a explicat că sănătatea noastră fizică este o reflectare a *karma*-ei cu care lucrăm în această viaţă. De multe ori, boala se datorează faptului că sufletul doreşte să înveţe o anumită lecţie din acea experienţă, pe care mintea noastră conştientă nu o poate înţelege.

PUTEREA DIN INTERIOR

În *A Zecea Viziune,* Maya afirmă că participarea la propria noastră autovindecare, deopotrivă fizică şi emoţională, măreşte capacitatea noastră de a fi motivaţi şi eficienţi în alte domenii. Ea spune: „Putem fi inspiraţi să ne creăm un viitor mai înalt, mai aproape de ideal, şi atunci *se petrec miracole...* Dacă avem suficientă energie, nu mai există nimic care să nu poată fi vindecat: războiul, ura... Totul ţine numai de viziunea corectă[56]".

Uşor de spus, nu? E uşor să vorbeşti când eşti doar un erou de roman. Cum ne putem integra noi în această energie, în viaţa noastră de zi cu zi, şi cum ne putem reorienta viaţa? Cărţile şi seminariile pot aduce anumite revelaţii în ceea ce

priveşte destinul acestei lumi, dar ce putem face pentru a ne menține pe cale *zilnic?*

Aceasta a fost întrebarea la care au încercat să răspundă Michael Murphy şi George Leonard, doi din fondatorii Mişcării pentru Potențialul Uman, atunci când au încercat să creeze o tehnică experimentală care să integreze deopotrivă corpul, mintea, inima şi sufletul. Cei doi sunt convinşi – şi credem că toată lumea va fi de acord cu ei – că oamenii trebuie să creeze tehnici care să îi stabilizeze şi care să ajute la integrarea tuturor informațiilor pe care le primesc. Ei susțin cu fermitate angajamentul pe termen lung la un anumit program, care să conducă la rezultate concrete, dar să le facă şi plăcere celor care îl urmează.

În cartea *Viața pe care am primit-o în dar,* Murphy şi Leonard descriu evoluția gândirii, începând din anii 60, referitoare la dezvoltarea umană prin practici deopotrivă ştiințifice şi ancestrale. Munca lor, alături de cea a altor pionieri de aceeaşi statură, a amplificat mult procesele alchimice de naştere a unei conştiințe superioare şi a contribuit decisiv la crearea unei noi viziuni asupra lumii.

Întrucât s-au născut din aceeaşi sursă primordială, practica transformatoare şi evoluția lumii au structuri similare. Ambele includ perioade de stagnare – aplatizări de lungă durată ale curbei procesului de învățare – urmate de salturi rapide. Ambele presupun o sacrificare a anumitor lucruri pentru ca altele să se poată naşte. Ambele sunt caracterizate de noi nivele sau dimensiuni de funcționare care integrează vechile structuri, dând însă o expresie plenară divinității noastre latente. Ambele includ perioade în care procesul de

schimbare trece pe un nivel superior. Se pare că la ora actuală, umanitatea este implicată într-o asemenea tranziție.

Michael Murphy și George Leonard, *Viața pe care am primit-o în dar*

Cei doi afirmă: Fiecare tradiție sacră are rolul ei în influențarea satului global, stimulând tot mai mulți oameni să adopte căile de creștere (cândva esoterice). Acest eveniment la scară mondială a generat o nouă etapă în dezvoltarea practicii transformatoare, căci la ora actuală, mai mult ca oricând înainte, schimbările pe termen lung ale umanității pot fi înțelese și ghidate de către știință. Există multe argumente în această direcție, printre care se numără: noile cuceriri în înțelegerea psihodinamicii de către psihologia modernă; demonstrațiile legate de capacitatea noastră de a aduce schimbări specifice în psihoneuroimunologie, medicina sportivă, practicile de tip *biofeedback training,* studiile legate de efectul placebo și cele referitoare la hipnoză; noile descoperiri legate de capacitatea minții umane de a-și schimba motivațiile, emoțiile și chiar senzațiile fizice; precum și demonstrațiile sociologilor că fiecare grup social cultivă doar anumite atribute umane, în timp ce le neglijează sau le suprimă pe celelalte.

Nicicând înainte nu a existat o cunoaștere științifică atât de profundă, legată de capacitățile transformatoare ale naturii umane. Combinată cu inspirația pe care o oferă tradițiile sacre, această cunoaștere dă rasei umane șansa fără precedent de a face un mare salt evoluționist. Credem că la ora actuală este posibil ca umanitatea să-și împlinească destinul mai plenar ca oricând înainte[57]".

Fundamentul programului lor, intitulat Practica Transformatoare Integrală (PTI) este credinţa că oamenii obişnuiţi pot dezvolta anumite caracteristici ieşite din comun, chiar dacă duc o viaţă ocupată, dacă: 1) practică regulat în timp; 2) îşi integrează funcţiile corpului, minţii, emoţiilor şi sufletului prin dietă, exerciţii, lecturi, la care se adaugă activităţi comune, procese de grup şi meditaţii; 3) se bucură plenar de beneficiile inerente acestei practici. Cei doi şi-au început programul în anul 1992, în Mill Valley, California, cu un anumit grup de oameni, selectaţi după anumite criterii şi dornici să se supună disciplinei specifice unui program pe termen lung. Ei notează: „Aveam convingerea fermă în puterea transformatoare – şi în sacralitatea – virtuţilor tăcute ale vieţii, printre care curiozitatea intelectuală şi integritatea, simţul iubirii spirituale, necondiţionate, exerciţiile pentru sănătate şi devotamentul faţă de practică. Noi am respectat aceste virtuţi de multă vreme. Da, ne vom distra pe cinste, le-a spus Leonard membrilor grupului. Dar ceea ce este mai important, vom învăţa să ne bucurăm de practica regulată, să găsim satisfacţii în frumuseţea nealterată a împrejurimilor, să ne placă inclusiv perioadele de stagnare, în care ni se pare că nu facem nici un fel de progres, la fel de mult cum ne plac perioadele de salturi rapide[58]".

Orice om poate extrage din Lumea Invizibilă energie şi inspiraţii, generând transformări pe care ştiinţa oficială nu le poate explica întotdeauna. Spre exemplu, unii membri din grupul nostru au experimentat dispariţia unor boli pe care mulţi medici le considerau incurabile. Deşi ştiinţa nu poate explica aceste lucruri (şi alte experienţe la fel de

extraordinare), există un număr în creştere de studii care atestă asemenea schimbări produse de practicile transformatoare.

Michael Murphy şi George Leonard, *Viaţa pe care am primit-o în dar*

Membrilor grupului li s-a cerut să facă patru tipuri diferite de afirmaţii. Prima era o afirmaţie a unei *transformări fizice măsurabile,* care să poată fi obţinută şi prin metode normale. Spre exemplu, cineva putea afirma că doreşte să slăbească cu câteva kilograme sau să-şi micşoreze talia cu un anumit număr de centimetri. A doua afirmaţie se referea la o *schimbare excepţională la nivelul corpului, minţii, a naturii spirituale sau emoţionale,* ceva care să nu poată fi obţinut prin metode obişnuite. Cea de-a treia afirmaţie se referea la un *rezultat extraordinar* care să depăşească posibilităţile umane obişnuite şi care să fie greu de explicat de către oamenii de ştiinţă. În sfârşit, ultima afirmaţie era aceeaşi pentru toată lumea şi suna astfel: *„Întreaga mea fiinţă este echilibrată, vitală şi sănătoasă*[59]*"*. În toate cazurile, afirmaţiile se referau mai degrabă anumite procese interioare, şi mai puţin la schimbări în lumea exterioară. De pildă, participanţilor li s-a cerut să nu ceară să câştige la loterie, ci să afirme anumite schimbări pozitive în structura lor intimă.

Studiile efectuate asupra primelor două grupuri reprezintă o mărturie fascinantă a valorii intenţiei susţinute şi a practicii disciplinate. Analizele statistice au demonstrat o corelaţie evidentă între aderarea la program şi progresul către starea dorită. Afirmaţiile personale au condus la concluzii încă şi mai încurajatoare. Spre exemplu, Murphy şi Leonard descriu

cazul unei femei psiholog în vârstă de 39 de ani, care a făcut următoarea afirmație: „Voința mea este la unison cu Voința Divină a universului. În calea ei nu există nici un obstacol. Totul curge către mine şi prin mine: iubirea, sănătatea, prosperitatea, succesul şi creativitatea". Iată cum şi-a descris ea starea în care se afla în momentul aderării la program: „Mă aflu într-un conflict aproape permanent în ceea ce priveşte situația mea financiară, capacitatea de a scrie şi relația mea cu fostul instructor (spiritual)". La sfârşitul primului an de practică, ea a scris: „Rezultatele au fost de-a dreptul uimitoare. Averea mea financiară s-a triplat, deşi nu i-am mai acordat aceeaşi importanță ca înainte. Conflictul meu interpersonal s-a rezolvat de la sine... În atitudinea mea s-a produs o schimbare radicală, de la încercările de dinainte de a influența lucrurile în sensul dorit de mine la o stare de acceptare a situației, oricare ar fi ea, inclusiv a sentimentelor mele, oricare ar fi ele. Simt cum energia curge liber prin mine, fără să mai întâmpine atâtea obstacole care îmi generau înainte acea stare de tristețe. Nu mă mai simt înțepenită[60]".

... cu fiecare circuit energetic pe care îl creați în afara ființei dumneavoastră, nu faceți decât să amplificați perioada de timp necesară pentru ca lucrurile să se manifeste în viața dumneavoastră. Cu cât veți integra mai mult aceste circuite în ființa dumneavoastră, cu atât mai numeroase vor deveni sincronicitățile în viața dumneavoastră, iar de la un anumit nivel încolo, chiar creația instantanee. Nimic mai simplu.

Caroline Myss, în *Către o nouă Viziune asupra Lumii,* **de Russell E. DiCarlo**

Alţi membri ai grupului au raportat îmbunătăţiri ale vederii, dispariţia nor cataracte, slăbiri fizice, o capacitate mai bună de a face faţă traumelor, mărirea bustului (la femei), şi chiar creşteri în înălţime, alături de alte îmbunătăţiri globale, mai greu de cuantificat. Programul PTI este descris în detaliu în *Viaţa pe care am primit-o în dar* şi este ideal pentru cei care doresc să-şi descătuşeze puterea din interiorul lor.

NOTAREA ÎN SCRIS A SENTIMENTELOR

Un alt studiu interesant, efectuat de James W. Pennebaker, un profesor de la Universitatea Sudică Metodistă din Dallas, autor al lucrării *Puterea vindecătoare a confesiunii,* descrie efectele transformatoare ale notării într-un jurnal al sentimentelor personale. Pennebaker a demonstrat în repetate rânduri beneficiile pe care le aduce notarea în scris a evenimentelor traumatice. Oamenii pe care şi-a efectuat studiile au declarat nu numai că s-au simţit mai bine din punct de vedere emoţional după ce şi-au descris sentimentele pe o foaie de hârtie, dar chiar că starea lor de sănătate s-a îmbunătăţit dramatic.

Pennebaker a studiat trei grupuri de oameni care şi-au pierdut slujbele. El le-a cerut celor din primul grup să scrie timp de 20 de minute pe zi, cinci zile la rând, despre planurile lor pentru a-şi găsi de lucru. Celor din al doilea grup le-a cerut să scrie timp de 20 de minute pe zi, cinci zile la rând, despre diferite subiecte triviale. În sfârşit, celor din ultimul grup le-a cerut să scrie timp de 20 de minute pe zi, cinci zile

la rând, despre *gândurile şi sentimentele lor cele mai profunde* generate de faptul că şi-au pierdut slujba.

După patru luni, 35% din cei care au scris despre ceea ce simţeau şi-au găsit slujbe, spre deosebire de numai 5% din cei care au scris despre subiecte triviale. *Nici unul* din cei care au scris despre planuri nu şi-a găsit o nouă slujbă. Pennebaker crede că ceea ce au scris „i-a ajutat pe cei din ultimul grup să se prezinte mai bine la interviuri, ajutându-i să treacă peste sentimentele de mânie şi de amărăciune şi dezvoltându-şi o perspectivă mai echilibrată. Ei şi-au depăşit trauma şi şi-au putut continua viaţa cu mai multă încredere în sine[61] ". Pe de altă parte, este posibil ca exerciţiile referitoare la planurile de viitor să fi avut un potenţial distructiv, generând „o formă de obsesie". Concentrându-se zilnic asupra luptei de a-şi găsi de lucru, ei au rămas blocaţi în sentimentele lor de mânie şi anxietate. Studiul confirmă a Treia Viziune, care vorbeşte de paradoxul emisiei unei intenţii serioase, urmată însă de *detaşarea faţă de nevoia de a controla rezultatele.*

STUDIU INDIVIDUAL

Notaţi în scris problemele dumneavoastră

Dacă vă confruntaţi cu o problemă sau cu o situaţie deosebită, merită să încercaţi exerciţiul propus de Pennebaker. Notaţi tot ceea ce simţiţi în legătură cu orice situaţie din viaţa dumneavoastră, dar nu mai mult de o situaţie o dată. Scrieţi timp de 20 de minute pe zi, cinci zile la rând. Apoi renunţaţi să vă mai gândiţi la situaţia respectivă, lăsând

universul să o rezolve. Observaţi felul în care evoluează lucrurile în lunile care urmează.

Reconstituirea unei răniri / a unei boli

Căutarea mesajului unei situaţii date ne ascute intuiţia şi ne permite să ne acordăm mai bine la voinţa divină.

Următorul exerciţiu este tehnica Mayei din *A Zecea Viziune.* Puteţi înregistra pe o casetă aceste întrebări şi sugestii, lăsând anumite intervale tăcute pentru meditaţie, sau puteţi lucra împreună cu un prieten care să vă pună întrebările.

1. Calmaţi-vă mintea prin urmărirea respiraţiei timp de câteva minute.

2. Amintiţi-vă de ultima dată când v-aţi rănit sau când aţi avut o boală.

3. Cât de gravă aţi crezut că este problema chiar la începutul bolii? Răspunsul dumneavoastră poate revela câtă teamă purtaţi în suflet sau cât de mult vă consideraţi la cheremul lumii exterioare.

4. De ce credeţi că s-a petrecut respectivul accident sau de ce s-a declanşat boala de care aţi suferit? Este posibil ca atitudinea dumneavoastră faţă de cauză să fi avut un efect asupra recuperării care a urmat.

5. Ce făceaţi chiar înainte de boală sau de accident?

6. La ce vă gândeaţi chiar înainte de apariţia problemei respective de sănătate?

7. Ce alte amintiri v-au rămas în legătură cu accidentul sau cu boala? Vă reamintesc ele de alte probleme din trecut? Notaţi aceste amintiri în ordinea în care vă trec prin minte, indiferent cât de nerelevante par la prima vedere.

8. Ce v-a împiedicat să fiți, să aveți sau faceți respectiva problemă de sănătate?

9. Ce v-a permis ea să fiți, să aveți sau să faceți?

10.Ce credeți că ați câștigat ca urmare a acestei probleme?

11. În ce fel credeți că obțineți putere și energie ca urmare a unei probleme de acest tip? (spre exemplu: „Oamenii mă tratează cu mai multă simpatie. Mă simt special sau important. Nu mai trebuie s lucrez, să am grijă de copii etc.")

12. De ce vă temeți (sau de ce v-ați temut) în legătură cu problema respectivă? Porniți inclusiv de la premisa că o temere irațională, adânc înrădăcinată în subconștientul dumneavoastră, își poate avea cauza într-un eveniment petrecut într-o viață anterioară. Dr. Brian Weiss, psihologul care a studiat foarte mult regresiile în vieți anterioare, a observat că în multe cazuri, lucrurile de care ne temem s-au petrecut deja într-o viață anterioară. Dacă aveți o problemă de acest fel, puteți apela la un consultant cu experiență în acest domeniu.

Dacă răspunsurile la întrebările de mai sus nu v-au liniștit, iar boala sau rana continuă să vă obsedeze, puteți continua exercițiul:

13. Imaginați-vă că teama este un blocaj energetic, ca un nod întunecat, situat undeva în interiorul ființei dumneavoastră (sau al câmpului dumneavoastră energetic). Focalizați-vă atenția asupra acestui punct.

14. Înconjurați-vă cu o energie luminoasă, plină de iubire, și concentrați-o cu deosebire asupra punctului întunecat.

15. Trimiteți în mod conștient o energie vindecătoare divină către punctele dureroase ale corpului fizic, cu intenția fermă ca iubirea să vindece celulele și să refacă țesutul

afectat, astfel încât acestea să reintre într-o stare perfectă de funcționare.

16. Conștientizați durerea cu toată ființa dumneavoastră și imaginați-vă o energie plină de iubire lovind chiar în inima durerii, focalizată ca un laser chiar în punctul fizic dureros, până când ridică atomii acelui punct pe un nivel superior de vibrație.

17. Vizualizați cum particulele acelui punct fac un salt cuantic, trecând pe nivelul energetic optim pentru ele. Conștientizați literalmente o senzație de furnicături în acest punct.

„Vindecarea se produce atunci când ne putem imagina un alt tip de viitor pentru noi, care ne tulbură și ne face plăcere. Factorul care ne menține sănătoși este *inspirația*[62]".

Practicarea intenției și a atenției

Imaginați-vă lucrurile pe care doriți să le vedeți și aspectele pe care doriți să le realizați. Imaginați-vă ce ați dori să lăsați moștenire acestei lumi.

Notați câteva din visele pe care ați dori să le realizați, ca și cum ați scrie un necrolog pentru cel mai bun prieten al dumneavoastră. Iată un exemplu de viață minunată, care a apărut în *San Francisco Chronicle* în legătură cu Evelyn Glascock Allen, care a murit pe data de 10 aprilie 1996, la vârsta de 82 de ani:

Proiecta rochii de seară pentru femeile din înalta societate, uniforme de absolvire pentru studente și își confecționa propriile ei rochii, care îți tăiau respirația. După

ce a locuit multă vreme în Chicago, s-a mutat la San Francisco şi a ajuns să cunoască în numai şapte ani mai multe despre acest oraş decât cei mai mulți dintre locuitorii săi de o viață. Din postul ei de comandă, situat în studioul din apartamentul ei, deasupra lui Market Street, în Fox Plaza, îşi supraveghea întregul domeniu şi îşi planifica fiecare zi, care includea de pildă un prânz de 1,25 dolari la Marina Senior Center, costițe prăjite la Mariott, o vizită la Operă sau la un concert James Brown, sau o seară de dans la Rawhide.

A fost o femeie puternică, o mamă care şi-a crescut singură fiica începând din 1953, i-a plăcut şunca gătită cu miere, hainele viu colorate şi şampania. A fost o Florence Nightingale a multor suflete masculine rătăcite[63].

Scrieți şi dumneavoastră un scurt paragraf în ceea ce vă priveşte, ca şi cum ați fi câştigat un premiu. Pentru comparație, vă oferim trei noi exemple ale unor oameni hotărâți şi curajoşi, care au fost celebrați în mai 1995 de California Wellness Foundation[64]:

• Rebecca „Maggie" Escobedo Steele a fost timp de cinci ani şefa unei grupări de stradă din San Diego. Astăzi, ea este lucrător social pentru problemele femeilor amerindiene şi a *chicanas* din Humboldt County. Mediator profesionist, ea ajută la rezolvarea conflictelor dintre triburi şi la aplanarea diferendelor dintre triburi şi ecologişti.

• După împuşcarea fiului ei în vârstă de 35 de ani, Myrtle Faye Rumph s-a dedicat unui program de oferire a unor alternative la droguri şi găşti copiilor din South-Central Los Angeles. În anul 1990, împreună cu 12 asociați, ea a fondat un centru pentru tineri care are astăzi o bibliotecă, o cameră de recreație, un laborator de computere şi clase de

educație. Dna Rumph dorește să creeze o linie fierbinte, după modelul liniei pentru cazuri de SIDA, pentru oamenii care și-au pierdut membri de familie prin violență și care să asigure consiliere pentru tineri în vederea rezolvării conflictelor.

- Născută în East San Jose, Sonny Lara a intrat într-o gașcă de cartier și a început să vândă droguri la vârsta de 14 ani. Mai târziu, în San Quentin, el s-a dedicat ajutorării oamenilor tineri, iar după eliberare a fost hirotonisit preot și a inițiat un program social. A creat un index al găștilor pentru tineri, educatori și liderii comunității, iar recent a deschis un centru pentru tineri.

Visele și obiectivele dumneavoastră *vă ajută să vă aduceți aminte cine sunteți.* Citiți ce ați scris despre dumneavoastră o dată la câteva zile și urmăriți eventualele oportunități care vă pot apărea în cale!

Rugăciunea

Gândiți-vă în fiecare zi la câțiva oameni care ar putea avea nevoie de ajutorul dumneavoastră. Faceți-vă un obicei din a trimite o energie plină de iubire către anumiți oameni, care să o folosească pentru binele lor. Rugați-vă pentru toți cei aflați în nevoie pe planeta noastră, apoi extindeți rugăciunea pentru toate ființele vii din dimensiunea fizică și din cele spirituale.

Includem în continuare o rugăciune care ne-a fost transmisă de un prieten tocmai când scriam acest capitol. El a descoperit rugăciunea într-un mic ziar de limbă engleză

din New Mexico şi s-a gândit să o aplice. S-a decis că ceea ce îşi doreşte cel mai mult este să cânte o anumită piesă muzicală împreună cu o orchestră. După ce a citit o singură dată rugăciunea, gândindu-se la muzica pe care doreşte să o cânte, el a rătăcit rugăciunea, aşa că nu a mai putut continua tehnica. Chiar şi aşa, după numai trei zile, a primit un telefon de la impresarul său, care i-a comunicat că a primit o invitație pentru ca el să cânte împreună cu o mare orchestră. Piesa la care se gândise el era exact bucata muzicală aleasă de teatrul respectiv. Dacă citiți rugăciunea şi vi se împlineşte dorința, aveți datoria morală să o publicați mai departe, inclusiv instrucțiunile de la sfârşitul ei.

Rugăciune adresată Sfântului Duh

Sfinte Duh, care rezolvi toate problemele, care luminezi toate căile, astfel încât eu să îmi pot atinge țelul, care mi-ai oferit darul divin al iertării şi al uitării tuturor faptelor rele comise împotriva mea, şi care ai fost alături de mine în toate împrejurările vieții mele, doresc prin această mică rugăciune să îți mulțumesc pentru tot ce ai făcut pentru mine şi să reafirm că nu doresc să mai fiu niciodată despărțit de tine, indiferent de tentațiile materiale la care aş fi supus. Doresc să fiu împreună cu tine, în slava eternă. Îți mulțumesc pentru compasiunea pe care mi-ai arătat-o şi pe care mi-ai dăruit-o.

Persoana trebuie să rostească această rugăciune trei zile la rând. După trei zile, favoarea cerută va

fi împlinită, chiar dacă la prima vedere acest lucru pare foarte dificil. Această rugăciune, inclusiv instrucțiunile, trebuie publicată imediat după împlinirea cererii, fără a o menționa pe aceasta din urmă. Biletul nu trebuie semnat, dar vă puteți trece inițialele în partea de jos.

STUDIUL ÎN GRUP

Cercurile vindecătoare

Așezarea în cerc creează o energie foarte puternică dacă este folosită pentru binele superior al altor persoane. Dacă doriți, vă puteți prinde în cerc la fiecare ședință, trimițându-le prietenilor și rudelor aflate în suferință o energie plină de pace și iubire. Vă puteți folosi la fel de bine intenția benefică pentru vindecarea unei comunități, a unei țări sau a unei chestiuni specifice. Dacă este cazul, puteți rosti cu voce tare numele unei persoane pe care o aveți în vedere în timp ce grupul se află în meditație, emanând energia sa plină de iubire.

Practica transformatoare integrală

Dacă grupul dumneavoastră este interesat într-o practică pe termen lung, puteți urma programul descris în cartea *Viața pe care am primit-o în dar*, de George Leonard și Michael Murphy. Lucrul la unison are efecte foarte puternice.

Subiecte pentru discuții

• Cine (sau ce aspect) are cea mai mare nevoie de vindecare (sau de sprijin) în comunitatea dumneavoastră? Ce ați putea face împreună pentru a asigura cuiva un nou serviciu, sau pentru a perfecționa un serviciu pe care îl asigurați deja.

• Ce greutate cu care v-ați confruntat cândva v-a pregătit pentru o mai bună înțelegere a problemelor comunității (violența în adolescență, droguri, o naștere la o vârstă foarte fragedă, greutăți de învățare etc.)?

• Există copii în comunitatea dumneavoastră care nu au fost niciodată într-o pădure? La grădina zoologică? Cum credeți că i-ați putea ajuta să viziteze natura?

• Este interesat grupul dumneavoastră în a crea o grădină, un parc al comunității? Puteți implica în acest proiect adolescenții (care ar trebui să participe însă în mod *voluntar)?*

• Puneți întrebarea: „Ce serviciu vindecător special ar putea asigura grupul nostru comunității?" Lăsați-i pe ceilalți membri ai grupului să se gândească în tăcere timp de 5-10 minute, apoi rugați-i să își noteze în scris toate ideile care le-au venit. Au existat coincidențe?

• Scrieți un eseu despre un obiectiv pe care v-ar plăcea să-l realizați, dar care pare deocamdată greu de atins. Lucrați în grupuri de trei (deci împreună cu alte două persoane) și încercați să vedeți ce pași ați putea întreprinde pentru realizarea acestui obiectiv. Acest gen de muncă trebuie urmărită în timp. Vă recomandăm câteva cărți foarte bune care vă ajută să vă transformați viața într-o adevărată aventură:

Arta împlinirii dorințelor: cum puteți obține ceea ce vă doriți cu adevărat, de Barbara Sher

Trăiți viața care vă place, de Barbara Sher

Lucrul în echipă: cum puteți atinge succesul creând un grup de sprijin, de Barbara Sher şi Annie Gottlieb

Calea artistului, de Julia Cameron şi Mark Bryan

Cele şapte legi spirituale ale succesului, de Deepak Chopra

Anotimpul creşterii: o călătorie vindecătoare în inima naturii, de Arlene Bernstein

CAPITOLUL 6

ACTIVITATEA ŞI INFLUENŢA LUMII DE DINCOLO

Magia corbului

Mai întâi de toate, lăsaţi-mă să vă povestesc despre experienţa mea în cealaltă dimensiune, pe care eu o numesc dimensiunea *lumii de dincolo.* Atunci când mi-am menţinut nivelul energetic în Peru, în timp ce vouă vi s-a făcut frică şi v-aţi pierdut vibraţia, m-am trezit într-o lume de o incredibilă frumuseţe, cu forme de o deosebită luminozitate. Mă aflam în acelaşi loc ca şi înainte, dar totul era diferit. Lumea era strălucitoare şi impresionantă... Mă putea duce oriunde... Puteam crea orice, prin simpla mea imaginaţie.

A ZECEA VIZIUNE: SUSŢINEREA VIZIUNII[65]

CE ESTE LUMEA DE DINCOLO?

Lumea de dincolo este pentru noi „acasă". Este lumea din care am provenit şi în care ne vom întoarce cu toţii.

Potrivit înțelepciunii străvechi, precum şi relatărilor celor care au trăit experiențe de moarte clinică sau care au studiat fenomenul regresiei, Lumea de dincolo este acel „loc" sau acea dimensiune în care continuă să existe conştiința noastră între două naşteri pe pământ. Omul începe să înțeleagă astăzi că sufletul său, conştiința sa, nu poate muri. După moartea corpului fizic, noi trecem într-un regat din Lumea de dincolo. Această lume nu există undeva „sus", în ceruri, ci chiar aici, pe această planetă, într-o dimensiune invizibilă celor cinci simțuri ale noastre. Lumea de dincolo, numită frecvent în literatura creştină „lumea de apoi", este căminul sufletului nostru atunci când acesta se desparte de corpul fizic.

Ce *este* Lumea de dincolo depinde de ceea ce *suntem* noi, de ceea ce credem şi de ceea ce ne aşteptăm să fie ea. Mediul *inițial* cu care ne confruntăm atunci când ajungem în cealaltă dimensiune depinde foarte mult de sistemele de convingeri pe care le-am experimentat în planul terestru în ultima noastră viață. Deşi nu ne putem lua cu noi posesiunile materiale în Lumea de dincolo, noi ne luăm totuşi conştiința şi convingerile. În mod firesc, primim ceea ce ne aşteptăm să primim. La începutul călătoriei spirituale, suntem încă foarte ataşați de valorile lumii pe care tocmai am părăsit-o. Cu ajutorul grupului de suflete, dar şi a dorinței de a ne „trezi", putem progresa pe nivele superioare, luând parte la imensul proces de învățare care se desfăşoară în Lumea de dincolo.

Conform relatărilor lui Robert Monroe, unul din marii călători în aceste regate astrale, există mai întâi un loc de odihnă, un peisaj natural în care există copaci, izvoare, iarbă şi flori, care corespund experienței lumeşti ale sufletului recent

decedat. Multe relatări ale celor care au ajuns în Lumea de dincolo vorbesc despre un peisaj de o frumuseţe tulburătoare şi de acorduri muzicale extrem de armonioase. Există însă şi domenii întunecate, ale suferinţei, create de gândurile negre şi de faptele îngrozitoare ale unor suflete, care s-au autocondamnat astfel la propria lor versiune de iad.

În cartea sa, *Călătorii în afara corpului fizic,* Robert Monroe descrie o parte a Lumii de apoi sub forma unei forţe vitale creatoare care produce energie, asamblează „materia" în forme şi asigură canalele de percepţie şi de comunicare.

„Eşti ceea ce gândeşti[66]". „Destinaţia în lumea de dincolo depinde direct de motivaţiile, dorinţele şi emoţiile tale *constante* şi intime. Chiar dacă nu doreşti în mod conştient să 'ajungi' acolo, nu ai de ales. Supramintea (sufletul?) este mai puternică decât tine şi ea este cea care face alegerea. Similitudinile se atrag[67]".

Deschiderea faţă de Lumea de dincolo înseamnă dorinţa de a vedea sacrul chiar şi în lucrurile mărunte, în toate. Înseamnă să ştii că orice alegere faci în această lume contează. Nu îţi poţi lua posesiunile materiale cu tine în planul spiritual, dar cu siguranţă îţi vei lua convingerile şi acţiunile din trecut.

Monroe crede că există trei surse care creează în Lumea de dincolo condiţii asemănătoare cu cele de pe pământ. „Mai întâi, mediul natural simulat este rezultatul gândurilor celor care au trăit cândva în lumea fizică, care nu dispar. A doua sursă sunt cei cărora le plac anumite lucruri materiale în lumea fizică, pe care le recreează pentru a-şi înfrumuseţa împrejurimile (în Lumea de dincolo). Cea de-a treia sursă o

pun pe seama unor ființe inteligente dintr-o categorie superioară, care sunt mai conștiente de mediul înconjurător din Lumea de dincolo decât majoritatea celor care locuiesc în ea. Scopul lor pare să fie o simulare a mediului fizic – cel puțin temporară – în beneficiul celor care au intrat de puțin timp în planul astral, după 'moartea' corpului lor fizic, pentru a le reduce traumele și șocul prin introducerea unor forme familiare în etapele inițiale ale tranziției[68]".

În această zonă din Lumea de dincolo, experiența sufletului este alcătuită din cele mai profunde dorințe și temeri ale sale. Acolo, gândul este sinonim cu acțiunea, și nu poți ascunde nimic de nimeni. Condiționarea sociopsihologică prin care învățăm să ne reprimăm emoțiile în planul fizic nu mai funcționează aici!

TRANZIȚIA MORȚII

Informațiile legate de experiența morții provin din multe surse. Una din cele mai vechi descrieri referitoare la etapele morții poate fi găsită în *Cartea tibetană a morților*. Scrisă de adepți avansați, care afirmau că își puteau aminti tranziția sufletului lor între moarte și renaștere, cartea conține descrieri ale procesului de reîncarnare, ale mai multor lumi nefizice distincte, și o Recapitulare a Vieții. Scopul cărții era de a-i ajuta pe adepți să moară în mod corect. De aceea, era citită la căpătâiul muribunzilor, ca un fel de hartă a călătoriei pe care aceștia urmau să o întreprindă. Un alt scop era acela de a-i ajuta pe cei rămași în viață „să gândească pozitiv și să nu-l tragă înapoi pe cel decedat cu iubirea și cu emoțiile lor,

pentru ca acesta să poată intra relaxat în lumile astrale, eliberat de toate grijile trupeşti[69]".

ÎNTOARCEREA ACASĂ

Noii sosiţi care şi-au dezvoltat pe pământ o viziune spirituală asupra lumii sunt lucizi şi gata să se integreze imediat în nenumăratele activităţi disponibile în lumea spirituală. În schimb, cei care nu sunt încă pregătiţi pentru a-şi accepta noua existenţă spirituală au la dispoziţie tot timpul din lume pentru a se odihni şi pentru a se trezi. Se pare că rugăciunile pline de iubire ale celor rămaşi pe pământ pot ajuta enorm tranziţia sufletului de la viaţa materială la cea spirituală.

În Lumea de dincolo sufletul are la dispoziţie foarte mult timp pentru a-şi contempla câştigurile şi pierderile, greşelile şi realizările, pregătindu-se astfel pentru planificarea următoarei încarnări. În funcţie de nivelul său de maturitate, care depinde de ceea ce a învăţat şi de felul în care şi-a conştientizat şi şi-a împlinit menirea pe pământ, sufletului i se permite să treacă de pe un nivel existenţial pe altul şi să fie ajutat de diferiţi Ghizi şi Maeştri.

În ultimele sute de ani, când paradigma ştiinţifică a devenit dominantă, viaţa a fost redusă în viziunea oamenilor la ceea ce se petrece în lumea fizică. Din această perspectivă, moartea este privită ca fiind finalul vieţii şi este luată drept o tragedie. Acest punct materialist de vedere asupra lumii conduce la concluzia că noi nu suntem altceva decât un pumn de substanţe chimice care aspiră către conştiinţă, pentru

a-şi face viaţa suportabilă pe pământ. Fenomenele spirituale, cum ar fi vindecările spontane, comunicarea cu spiritele morţilor, sau alte miracole pe care ştiinţa nu le-a putut explica, sunt considerate halucinaţii sau şarlatanii. Chiar dacă o persoană a trăit un asemenea eveniment, el este considerat prea izolat ca să merite să fie studiat, mai ales prin comparaţie cu „marile cuceriri" ale ştiinţei care au permis prelungirea vieţii şi combaterea bolilor. De aceea, cei mai mulţi dintre oameni nu cunosc aproape nimic despre tranziţia sufletului atunci când îşi părăsesc învelişul fizic şi pătrund în dimensiunea de dincolo. Cultura noastră a păstrat o frontieră fermă între lumea vizibilă şi cele invizibile. De altfel, capitalizarea fricii oamenilor de moarte s-a dovedit foarte lucrativă pentru multe industrii moderne!

Mediumul Arthur Ford, care a transmis multe relatări despre Lumea de dincolo prin comunicările pe care i le-a făcut prietenei sale de pe pământ, ziarista Ruth Montgomery, oferă un comentariu interesant referitor la anumite suflete pe care le cunoştea: „Fraţii Kennedy sunt un exemplu remarcabil în ceea ce priveşte puterea rugăciunii. Când Preşedintele Kennedy a fost împuşcat, un asemenea val de rugăciuni s-a revărsat către cer încât el nu şi-a pierdut nici o clipă conştiinţa. El a realizat aproape instantaneu ce i se întâmplă, şi întrucât rugăciunile l-au ajutat să urce tot mai sus, el nu a trecut practic deloc prin ceea ce preoţii numesc purgatoriu, adică prin acea stare în care sufletele rătăcesc pierdute şi fără nici un rost, până când cineva vine şi îi trezeşte la potenţialul noii lor stări de conştiinţă".

Ruth Montgomery, *Lumea de dincolo*

TREBUIE SĂ ŞTII, NU DOAR SĂ CREZI

Nivelul de conştiinţă specific celei de-a Zecea Viziuni este susţinut astăzi de un volum din ce în ce mai mare de informaţii şi de experienţe referitoare la dimensiunea spirituală, care încep să facă parte din sistemul de convingeri al oamenilor. Experienţele de moarte clinică şi cele extracorporale au devenit „la ordinea zilei", integrându-se într-o cunoaştere care tinde să devină comună. Această reunificare a sacrului cu secularul este primul pas către fuziunea lumii materiale cu cea spirituală. Stările modificate de conştiinţă, cum sunt: percepţiile extrasenzoriale (ESP) şi călătoriile extracorporale, meditaţia transcedentală, sau evenimentele parapsihologice (vederea „fantomelor" sau comunicarea cu morţii), permit coborârea dimensiunii spirituale în cea fizică, *pentru a deveni parte integrantă din această viaţă.* Integrarea dimensiunii spirituale în viaţa noastră de zi cu zi aduce cu sine nu numai o schimbare radicală a vocabularului nostru, dar pregăteşte un salt cuantic în evoluţia umanităţii.

NOI SUNTEM ETERNI

Ce poate fi mai tulburător decât să *ştii* – nu să crezi – că sufletul supravieţuieşte după moartea fizică, neschimbat? La fel ca un fluture, atunci când murim noi renaştem practic din crisalida trupului nostru, purtând aripi de o frumuseţe sublimă – dacă nu am făcut greşeli majore în această lume fizică, care să ne silească să retrăim în mod dureros şi prelungit

suferințele pe care le-am provocat altora. Moartea nu este marele nimic. În perspectiva noii conştiinţe, viaţa şi moartea apar ca cele două feţe ale aceluiaşi proces etern, misterios.

M-am gândit la Huston Smith, filosoful de la catedra MIT de ştiinţe şi religii comparate. El a adus argumentul că în calitatea noastră de fiinţe umane, noi nu putem studia din punct de vedere ştiinţific decât acele aspecte care sunt inferioare nivelului nostru de conştiinţă, niciodată ceea ce ne este superior.

Kyriacos C. Markides, *Călărind leul*

Există nenumărate comunicări ale unor suflete din Lumea de dincolo, provenite din surse mai mult decât credibile. Una din cele mai fascinante este ziarista Ruth Montgomery, din Washington, una din autoritățile cele mai reputate în domeniul mediumității. La începutul relației ei cu Ghizii invizibili ea s-a dovedit sceptică, dar mai târziu a ajuns să scrie mai multe cărți, dictate prin scriere automată de către Ghizi în ultimii 30 de ani. În plus, ea a comunicat cu vechiul ei prieten, mediumul Arthur Ford, după moartea acestuia. Aceste comunicări au adus o cantitate impresionantă de informații referitoare la regatele astrale.

Pentru a dobândi o înțelegere mai plenară a vieții, următorul pas al umanității ar trebui să fie nu doar recunoaşterea realității Lumii de dincolo, dar chiar pătrunderea conştientă în această dimensiune, singura care ne poate ajuta să susținem o viziune pozitivă asupra lumii. În acest fel, cunoaşterea noastră intuitivă care ne spune că ne-am născut

pentru un scop precis va deveni parte integrantă din realitatea pe care o trăim.

DE CE NU AM RĂMÂNE ACOLO?

În dimensiunea spirituală (sau în Lumea de dincolo), noi putem crea orice cu ajutorul imaginației noastre, dar acest tip de creație non-fizică nu aduce aceleași satisfacții ca și creația fizică. Noi optăm pentru nașterea în vibrația mai densă a pământului cu scopul de a ne bucura de lumea fizică și de a experimenta consecințele acțiunilor noastre. Viața pe pământ este absolut necesară pentru dezvoltarea sufletului. A Zecea Viziune ne reamintește *de ce* ne-am născut în această lume.

În roman, Wil afirmă: „Noi învățăm să ne folosim de vizualizare la fel ca în Lumea de dincolo. Atunci când vom reuși acest lucru, vom intra în rezonanță cu dimensiunea spirituală, iar acest proces va contribui la fuziunea dintre cer și pământ". Fiecare dintre noi este un vas alchimic care transmută energia în acțiuni, contribuind la unificarea acestor dimensiuni.

UNIFICAREA LUMILOR

Făcând cercetări pentru acest capitol, am fost izbiți de asemănările care există între anumite aspecte din a Zecea Viziune și mesajele pe care i le-au transmis Ghizii lui Ruth Montgomery cu mai bine de 20 de ani în urmă. Ghizii i-au explicat clar lui Ruth că mesajele lor erau la fel de importante pentru progresul lor ca și pentru pământeni – aspect indicat

şi în A Zecea Viziune. Ei doreau ca Ruth să transmită mai departe importanţa dezvoltării capacităţilor psihice încă de pe când ne aflăm într-un corp fizic pentru a ne transforma vieţile şi pentru a îmbogăţi sufletele celor din jur.

Numind Lumea de dincolo Necunoscutul, Ghizii i-au spus lui Ruth: „Primul pas pe care ar trebui să-l faceţi constă în încercarea de a lua contact cu Necunoscutul, astfel încât această putere să înceapă să lucreze prin voi. Aceasta este una din cele mai mari forţe din univers. Dacă sufletele din lumea invizibilă (pentru voi) se unesc cu cele care caută sincer să progreseze, puterile devin aproape nelimitate[70]". Este exact ceea ce spune a Zecea Viziune atunci când vorbeşte despre unificarea celor două dimensiuni!

Ghizii i-au mai explicat că această capacitate de a comunica între cele două dimensiuni nu ar fi posibilă dacă nu ar fi spre binele umanităţii, iar ratarea acestei oportunităţi ar însemna o mare ratare... „Dumnezeu doreşte ca voi să folosiţi la maximum această şansă, astfel încât până la urmă, aşa cum au prezis Scripturile, valul care separă cele două dimensiuni să cadă, iar lumea să devină una singură. Chiar dacă oamenii vor continua să trăiască în trup, ei vor putea conversa, atunci când vor dori, cu cei care au trecut în etapa evolutivă următoare. Aceste vremuri ar putea veni mai rapid sau mai lent, în funcţie de gradul de deschidere al minţii umane[71]".

Ghizii au mai subliniat şi faptul că fiecare moment din viaţa noastră pe pământ este important, nu numai pentru că ne oferă şansa de a experimenta frumuseţea acestui plan, ci şi pentru că ne oferă ocazia să iubim, să slujim planului fizic şi să intrăm în rezonanţă cu o vibraţie mai spirituală. Ei au avertizat-o în repetate rânduri pe Ruth să nu-şi mai risipească viaţa în demersuri inutile! „Viaţa pe pământ nu este decât o

pregătire pentru faza următoare; la rândul nostru, noi ne pregătim pentru etapele care vor urma pentru noi. Aşa se şi explică de ce suntem atât de dornici să îi ajutăm pe cei din planul vostru existențial. Acest lucru face parte din dezvoltarea noastră spirituală în planul spiritual, iar atunci când refuzați să vă deschideți, voi ne blocați propria dezvoltare[72]". Deşi sufletele din lumea spirituală susțin Viziunea noastră de la Naştere, unificarea planurilor nu se poate petrece fără ca noi să manifestăm o intenție conştientă în această direcție încă din planul fizic. Împlinirea acestui deziderat spiritual depinde de noi, cei de pe pământ. Cine ştie, poate că acest concept arhetipal al unității, această credință în spiritualizarea lumii fizice, ar putea fi chiar forța care se ascunde în spatele noii conştiințe globale, cea care a condus la apariția teoriei sistemelor şi a unor concepte precum „holistic" sau „holism". Atunci când cultura noastră va integra pe deplin înțelegerea acestei unități între planul fizic şi cel spiritual, noua Viziune asupra Lumii va fi asigurată.

EXPERIENȚE COMUNE PE CARE LE TRĂIESC CEI DECEDAȚI

Dr. Kenneth Ring este unul din pionierii care au studiat experiențele de moarte clinică. În cartea sa, *În direcția Omega: în căutarea semnificației experiențelor de moarte clinică,* Ring prezintă relatarea unui om care a suferit un accident aproape fatal. Descrierea morții relatată de acesta prezintă suita tipică de experiențe pe care o trăiesc de regulă cei care trec prin asemenea evenimente (fapt indicat de mii de relatări asemănătoare).

„... primul lucru pe care l-am observat a fost faptul că nu eram mort... Pluteam prin aer pe deasupra corpului meu... lucru care nu-mi provoca nici cea mai mică uimire. Corpul meu era complet mort, dar acest lucru nu mă deranja deloc... Mi-am dat seama că pot pluti foarte uşor... inclusiv cu o viteză incredibilă... iar această libertate îmi dădea un sentiment de fericire intensă... Am observat apoi că în fața mea se apropia o zonă întunecată. După ce m-am apropiat, m-am gândit că este un fel de tunel, şi fără să ezit, am intrat în el, continuând să plutesc, cu un sentiment de fericire şi de libertate în creştere... La mare distanță în față, am observat un fel de lumină circulară şi m-am gândit că este probabil capătul tunelului... Părea să fie nu doar o lumină incredibil de puternică, dar şi un loc minunat. Mă aflam într-un mediu diferit, în care toate lucrurile păreau să fie iluminate de aceeaşi sursă, şi, oh, am mai văzut ceva... mai mulți oameni... Mi-am văzut acolo tatăl, care murise de circa 25 de ani... Am înțeles că toată lumea de acolo se afla într-o stare de profundă compasiune față de tot restul lumii... Mi s-a părut, de asemenea, că principala axiomă pe care o urmau automat cu toții era iubirea. Acest lucru mi-a provocat o emoție incredibilă... căci m-a făcut să cred că... nu există nimic altceva decât iubirea[73]".

Elementele comune tranziției care urmează după moartea corpului fizic se regăsesc şi în *Cartea tibetană a*

morţilor, sau în amintirile celor care şi-au retrăit vieţile anterioare prin regresie hipnotică. Potrivit *Cărţii tibetane a morţilor,* sufletele tinere, aflate la primele încarnări, nu sunt conştiente de faptul că se încarnează. Sufletele mai mature, care au mai multă experienţă de viaţă, încep să devină din ce în ce mai conştiente de trecerea lor prin lumile ne-fizice, unde încearcă în mod voluntar să înveţe şi să crească. Sufletele cele mai bătrâne devin maeştri, ajutându-le pe cele mai tinere să devină mai conştiente de natura lor spirituală.

UNII NU ÎNŢELEG CĂ AU MURIT

Mulţi oameni relatează că imediat după moarte, nu şi-au dat seama că au murit, îndeosebi dacă moartea s-a produs brusc. Această stare de lucruri a fost foarte frumos ilustrată grafic în filmul *Ghost (Stafia),* în care Patrick Swayze este atât de implicat în lupta în care este ucis încât nu îşi dă seama că şi-a părăsit corpul pentru totdeauna. Se pare că după moarte, forţa obişnuinţei ne face să credem că ne aflăm încă în corpul cu care am fost obişnuiţi.

UNELE SUFLETE RĂTĂCESC PRIN ATMOSFERA PLANETEI

Acest fenomen se poate produce timp de mai multe zile. Unii doresc să îşi observe familia şi prietenii la funeraliile lor. Datorită ataşamentelor lor foarte puternice, aceste suflete nu se separă complet de planul fizic. Ele continuă să rătăcească şi să bântuie prin planul fizic, întârziindu-şi astfel procesul

de evoluție prin contemplarea conștientă a evenimentelor petrecute în ultima viață. Oamenii supuși regresiilor hipnotice au descris uneori o stare haotică, un fel de lume crepusculară în care trăiesc cei care sunt prea atașați de lumea fizică și nu doresc să se desprindă de ea.

CUM ARĂTĂM ÎN LUMEA DE DINCOLO?

Potrivit celor mai multe relatări, imediat după ce am ajuns în Lumea de dincolo noi arătăm la fel ca înainte de moarte. Mai târziu, ne putem asuma forma trupului nostru pe vremea când eram tineri și în maximum de formă. Corpul psihic este foarte maleabil, putând fi modelat în funcție de experiențele, gândurile și emoțiile noastre.

NIVELE ȘI FAZE

După o vreme, sufletul simte imboldul de a-și începe călătoria prin diferitele planuri spirituale. Există foarte multe relatări care descriu detalii absolut similare. Acestea vorbesc despre anumite etape pe care sufletul trebuie să le parcurgă prin lumile ne-fizice. Nivelul de dezvoltare a conștiinței este cel care determină planurile în care ne vom duce sau în care vom rămâne o vreme.

În lumile inferioare, oamenii au descris zona de haos și întuneric, din care se aud cele mai cumplite sunete, urlete, fluierături și țipete nepământene, capabile să-ți înghețe sângele în vine. Alții au spus că au fost îngroziți de niște ființe hidoase, deformate, care se luptau între ele sau care sufereau de chinuri

cumplite. Multe suflete străbat această zonă fără să-şi dea seama de existenţa ei. Aceasta este zona din care extragem de regulă energie pentru obsesiile noastre.

Un alt plan pe care l-au întâlnit cei care au făcut călătorii extracorporale a fost un regat conceptual al ideilor, în care atmosfera era calmă şi plăcută. Uneori, se auzea o muzică celestă. Unii au susţinut că pe măsură ce avansau „în sus" de-a lungul planurilor existenţiale, corpul lor devenea din ce în ce mai uşor şi mai strălucitor.

Există şi lumi mult mai frumoase decât lumea ideilor, caracterizate de un spectru foarte larg de lumini colorate, în nuanţe care nu pot fi văzute pe pământ. De multe ori, aceste lumi superioare sunt cele în care suntem întâmpinaţi de cei dragi, care şi-au încheiat deja tranziţia către dimensiunea spirituală. Unii preferă să rămână mai mult timp în aceste lumi de o mare puritate. Din câte se pare, cu cât urcăm mai sus ca nivel vibratoriu, cu atât mai infinite sunt lumile posibile, depăşind cu mult orice ne-am putea imagina noi. Cu cât corpul devine mai uşor şi mai luminos, cu atât mai mari sunt fericirea şi iubirea pe care le resimte sufletul, dublate de un sentiment de recunoştinţă că a ajuns „acasă" şi de dorinţa de a participa la noi procese de învăţare şi de expansiune a conştiinţei.

REVEDEREA VIEŢII ESTE ESENŢIALĂ PENTRU A PUTEA INTEGRA EXPERIENŢELE DIN ULTIMA VIAŢĂ TRĂITĂ PE PĂMÂNT

În sute de experienţe de moarte clinică, oamenii au relatat acelaşi lucru: faptul că în numai câteva secunde, întreaga

viaţă le-a trecut prin faţa ochilor. Ei au văzut cu claritate fiecare eveniment important din viaţa care tocmai era pe punctul de a se încheia. Într-un interval de numai câteva secunde sau minute, ei au putut revedea decenii întregii din viaţa lor (sub forma unor momente semnificative cumulate). Tema centrală a acestei vizionări este cât de bine a învăţat să iubească şi să se cunoască pe sine sufletul respectiv în ultima sa viaţă. Cei mai mulţi dintre aceştia relatează că şi-au dorit să rămână în lumea spirituală, dar din cauza unui copil de crescut, a dorinţei de a dărui mai multă iubire, sau a realizării că nu şi-au îndeplinit încă menirea pe pământ, s-au decis să-şi reia totuşi existenţa în planul fizic.

DUPĂ ACEASTĂ EXPERIENŢĂ DE REVEDERE A VIEŢII, ÎNTOARCEREA PE PĂMÂNT SCHIMBĂ TOTUL

După aproape toate experienţele de moarte clinică, persoana care a trecut prin ele s-a schimbat dramatic. În *Viaţa de după viaţă,* Dr. Raymond A. Moody Jr. afirmă că până şi o revedere scurtă a principalelor evenimente trăite schimbă valorile şi comportamentul oamenilor până la sfârşitul vieţii lor. De regulă, deşi nu întotdeauna, revederea vieţii se produce în prezenţa unei „fiinţe de lumină“. Iată ce spune Moody în această privinţă: „În experienţele în care fiinţa de lumină pare să ‚controleze' vizionarea, revederea vieţii se dovedeşte o experienţă chiar mai copleşitoare. În toate cazurile, ea este caracterizată drept vie, rapidă şi corectă,

indiferent dacă se produce după ‚moartea' propriu-zisă (în cazul regresiei într-o viaţă anterioară) sau după o moarte aparentă (din care bolnavul revine la viaţă)[74]".

Revederea vieţii nu se producea neapărat în termeni de imagini vizuale, cât mai degrabă de forme ale gândului. Nu o pot descrie exact, dar era absolut autentică. Era... ca şi cum aş fi văzut totul dintr-o dată. M-am gândit la mama, la lucrurile rele pe care le-am făcut. După ce am revăzut micile fapte rele pe care le-am comis pe vremea când eram copil... mi-am dorit să nu le fi comis, să mă pot întoarce şi să le îndrept.

Dr. Raymond Moody, *Viaţa de după viaţă*

Oamenii care experimentează revederea unei vieţi anterioare în timpul unei regresii hipnotice constată de cele mai multe ori că lecţia acelei vieţi le-a devenit perfect clară. Într-una din cele mai exhaustive şi mai profunde cărţi pe această temă, *Un studiu al reîncarnării,* psihologul olandez Hans TenDam relatează o mare varietate de informaţii preluate din diferite studii clinice. El afirmă că oamenii descriu scopuri în viaţă „uluitor de divergente". Spre exemplu, unul din cei supuşi regresiei hipnotice afirmă că „principalul scop al vieţii sale a fost să înveţe să râdă, căci în vieţile anterioare fusese prea serios. Un altul a dispus de o bogăţie uriaşă, dar a murit într-o sărăcie cruntă... Lecţia lui a fost să înveţe că viaţa omului este mai presus de bogăţie sau sărăcie[75]".

CUNOAȘTEREA DIRECTĂ

În aproape toate cazurile de contact cu dimensiunea spirituală, realizările trăite de oameni sunt percepute ca o *cunoaştere directă, interioară,* de tipul: „Am simțit prezența mamei. Ştiam că este ea", „Deşi mi-aş fi dorit să rămân, am ştiut că nu a venit încă timpul meu", „Eram perfect conştient că era vorba de tatăl meu", sau „ştiam că trebuie să învăț să manifest mai multă iubire". Cu toate că dimensiunea spirituală este căminul nostru plin de iubire, noi continuăm să renaştem în planul fizic pentru a experimenta incredibila incertitudine în acest plan! În Lumea de dincolo, multe din sufletele care au progresat suficient de-a lungul încarnărilor pe pământ afirmă că ştiu intuitiv că sunt eterne. Ele devin conştiente de faptul că au un suflet şi că acesta doreşte să le ofere diferite experiențe, pentru a împlini diferite scopuri.

Uneori, viziunea sufletului dispare, iar noi suntem prinşi în capcana unei traume sau a refuzului de a merge mai departe, aşa cum s-a întâmplat cu un funcționar dintr-un birou demodat. Cazul lui este relatat în cartea lui Hans TenDam. Acesta „devenise una cu biroul său după o muncă de 35 de ani şi a refuzat o promovare în funcție, ca să nu se despartă de ceea ce făcea.

Când a experimentat retrospectiva vieții sale, el şi-a văzut linia vieții ca un fir subțire, luminos, frângându-se brusc şi devenind gri-cenuşiu. Când terapeutul l-a întrebat ce situație a provocat acest eveniment, el şi-a revăzut imediat

refuzul de a promova. Prin acel refuz, el a renunţat la şansa de a se dezvolta, şi implicit a renunţat la viaţă".

Hans TenDam, *Un studiu al reîncarnării*

EXISTĂ ÎNTOTDEAUNA O COMPENSAŢIE

În cartea sa, *Numai iubirea este reală,* Dr. Brian Weiss povesteşte cazul lui Pedro, unul din pacienţii săi. Acesta a venit să-i ceară consiliere deoarece nu reuşea să scape de un sentiment de disperare, care s-a adâncit de la moartea fratelui său. Amintirile din mai multe vieţi anterioare au revelat anumite opţiuni interesante, care l-au determinat să înveţe mai multe despre viaţă şi despre sine. Într-una din vieţi, el a fost silit de familie să devină preot. El nu dorea să o părăsească pe iubita sa, simţind că ar prefera mai degrabă să moară. În cele din urmă, resemnat în faţa inevitabilului, a intrat la mănăstire. Regresia în timp a dovedit că stareţul mânăstirii era chiar fratele din viaţa actuală, a cărui moarte o plângea cu atâta durere.

Întrebat ce a învăţat din acea viaţă, Pedro a răspuns: „Am învăţat că mânia este o prostie. Ea nu face decât să consume sufletul. Părinţii mei (din acea viaţă) au făcut ceea ce au crezut ei că este mai bine pentru mine şi pentru ei. Ei nu au înţeles intensitatea sentimentelor mele sau că aveam dreptul să îmi aleg singur direcţia în viaţă... Erau ignoranţi... dar la fel eram şi eu. În fond, eu am făcut acelaşi lucru, intervenind în viaţa altor persoane. Cum i-aş putea judeca cu mânie când eu însumi am făcut acelaşi lucru?... Iertarea este foarte importantă. Noi ne grăbim să îi condamnăm pe alţii,

dar am făcut şi noi aceleaşi lucruri (dacă nu în viaţa aceea, cel puţin în alte vieţi anterioare)... Dacă aş fi mers pe calea pe care o doream eu, nu l-aş fi întâlnit niciodată pe stareţ. Există întotdeauna o compensaţie, o graţie, o bunătate... Nu trebuie decât să o cauţi. Dacă aş fi continuat să rămân mânios şi plin de resentimente, nu aş fi putut descoperi iubirea şi bunătatea din mănăstire". Văzând că omul pe care l-a iubit atâta în viaţa anterioară s-a reîncarnat în actuala viaţă sub forma fratelui său, el a înţeles că sufletul este nemuritor şi că iubirea nu moare niciodată. Era limpede că el şi fratele său se vor reîntâlni şi vor fi din nou împreună. De aceea, după revenirea din starea de hipnoză, durerea lui a început să se vindece.

Într-o altă viaţă anterioară, Pedro s-a văzut sub forma unei prostituate, care avea numai clienţi bogaţi şi puternici. În acea viaţă îi plăcuse să îi manipuleze pe bărbaţi, devenind dependentă de acest lucru. În tinereţe iubise un bărbat, dar a preferat să-l părăsească pentru un altul, „mai bătrân, dar mai bogat şi mai puternic... Nu mi-am urmat inima. A fost o greşeală teribilă[76]". În final, a murit singură, sub ochii dispreţuitori ai surorilor dintr-un spital pentru săraci, înconjurată de scursorile societăţii.

REVEDEREA VIEŢII CURENTE CHIAR ÎNAINTEA INTEGRĂRII ÎN DIMENSIUNEA SPIRITUALĂ

Mesajul din cea de-a Zecea Viziune afirmă că tot mai mulţi oameni vor începe să perceapă progresele sufletului

lor chiar *în timpul acestei încarnări fizice,* fără să mai aştepte să treacă în lumea cealaltă. Prin meditaţii, ţinerea unui jurnal, vise sau iluminări spontane, noi vom începe să ne percepem din această perspectivă lărgită a evoluţiei sufletului. Pentru chestiunile mai profunde putem apela la terapeuţi iluminaţi, care au acces la dimensiunea spirituală.

Mulţi oameni se întreabă deja: „Ce am învăţat până acum, în ce fel îmi actualizez Viziunea primordială? În ce direcţie mă îndrept?" Pe măsură ce nivelul nostru de conştiinţă va creşte, noi vom începe să înţelegem din ce în ce mai bine ce este *cu adevărat* posibil, cine suntem noi *în realitate. Faptele* noastre vor deriva atunci din *fiinţa* noastră.

Noi optăm singuri pentru părăsirea planului spiritual şi încarnarea în planul terestru, cu scopul de a experimenta imensa varietate de opţiuni care ne pot ajuta să trecem pe un nivel superior de conştiinţă. Viziunea individuală de la Naştere este doar o faţetă, o notă din marea gamă a Viziunii asupra Lumii. Fără teama de moarte şi de uitare, noi vom putea trăi mai plenar, bucurându-ne în mod conştient de viaţa şi de evoluţia noastră. Curiozitatea şi simţul aventurii şi al jocului, care ni se păreau la fel de naturale ca şi respiraţia pe vremea când eram copii, se va trezi din nou în noi, împingându-ne să urmărim imaginile intuitive cu o desfătare din ce în ce mai mare, ori să pătrundem în regatele suferinţei cu o detaşare derivată din perspectiva superioară a ansamblului. Viziunea asupra Lumii va deveni astfel din ce în ce mai manifestă cu fiecare zi, în conformitate cu vibraţiile colective ale existenţei şi acţiunilor noastre reunite.

RECUNOAŞTEREA LUMII DE DINCOLO DE CĂTRE O MASĂ CRITICĂ DE OAMENI

În culturile occidentale, cu o gândire de tip ştiinţific, atunci când oamenii încearcă să descrie o experienţă de moarte clinică sau o comunicare din partea unei fiinţe dragi decedate, adresată familiei, prietenilor, medicilor etc., semenii lor răspund deseori cu dezinteres, o neîncredere de-abia mascată sau convingerea că persoana respectivă se află în stare de şoc şi aiurează. Spre exemplu: „Am încercat să le povestesc asistentelor ce s-a întâmplat când m-am trezit, dar ele mi-au spus să nu mai vorbesc despre aşa ceva, căci lucrurile s-au petrecut doar în imaginaţia mea", sau „Nu-mi place să vorbesc despre aceste lucruri. Când vorbeşti despre aşa ceva, oamenii se uită la tine ca la un nebun[77]". Deşi existenţa lumii spirituale este recunoscută de toate celelalte culturi, minţile noastre occidentale au marginalizat planul spiritual, limitându-l la slujbele de duminică şi la tot felul de superstiţii.

A Zecea Viziune afirmă că reamintirea existenţei în dimensiunea spirituală chiar în timpul acestei încarnări este scopul suprem al spiralei evoluţioniste. Autorii cărţii *Salut din cer!,* Bill şi Judy Guggenheim, estimează că „circa 50 de milioane de americani, adică 20% din populaţia Statelor Unite (n.a. de cinci ori mai mulţi decât cei care au trăit experienţe de moarte clinică), au trăit una sau mai multe comunicări din Lumea de dincolo[78]". La rândul lui, Dr. Raymond Moody scrie că nu este deloc surprinzător faptul că cei care au murit şi au revenit în această lume sunt convinşi că experienţa lor este unică şi nu a mai fost trăită de nimeni. Ei se simt foarte uşuraţi atunci când aud că şi alţii au mai trăit asemenea experienţe neobişnuite.

Prima Viziune afirma că este nevoie de trezirea unei mase critice de oameni pentru ca transformarea să se producă la nivelul conştiinţei planetare. Pentru ca informaţiile legate de Lumea de dincolo să pătrundă în rândul maselor, este nevoie ca un număr din ce în ce mai mare de indivizi să trăiască şi să relateze despre asemenea experienţe. Realitatea dimensiunii spirituale trebuie să devină un subiect acceptat în fiecare cămin. Dacă examinăm sistemul de convingeri specific culturii noastre, este limpede că acest lucru nu se va putea produce până când şi alte idei-forţă vor deveni acceptabile în rândul maselor. Dr. Moody afirmă că „spiritul acestei epoci constă în a refuza cu orice preţ să discuţi despre posibilitatea supravieţuirii după moartea fizică. Trăim într-o perioadă în care ştiinţa şi tehnologia au făcut eforturi uriaşe pentru a înţelege şi cuceri natura. A discuta astăzi despre viaţa de după moarte pare întrucâtva atavic, căci foarte mulţi oameni cred că ideea aparţine mai degrabă trecutului nostru 'superstiţios' decât prezentului ştiinţific.

Mai mult, ignoranţa opiniei publice legată de subiectul morţii clinice pare să îşi aibă originea inclusiv într-un fenomen psihologic comun, numit neatenţie. O mare parte din ceea ce vedem şi auzim în fiecare zi trece neobservat de mintea noastră conştientă“. Moody dă ca exemplu ceea ce se petrece atunci când învăţăm un cuvânt nou. Subit, noi începem să auzim acel cuvânt pretutindeni. Cuvântul exista şi înainte în jurul nostru, dar noi nu aveam urechi de auzit, pentru că nu-i cunoşteam semnificaţia. Acelaşi fenomen se petrece atunci când ne hotărâm să cumpărăm o maşină nouă, de o anumită culoare. Brusc, devenim conştienţi de toate maşinile care au aceeaşi marcă şi aceeaşi culoare cu a noastră.

Un exemplu plastic de atenție selectivă se referă la un medic, care l-a întrebat pe Moody, la unul din seminariile acestuia: „Practic medicina de foarte mulți ani. Dacă aceste fenomene sunt atât de comune cum spuneți, de ce nu am auzit de ele în întreaga mea carieră?“ Până la urmă, însăși soția medicului a povestit grupului o experiență de moarte clinică a unei prietene foarte bune. Se pare că soțul ei fie nu a fost atent când i-a povestit despre ea, fie a uitat, întrucât povestea nu se integra în sistemul lui de convingeri obișnuite. Într-un alt exemplu sincron, un medic a citit într-un ziar mai vechi despre munca lui Moody. A doua zi, un pacient a venit și i-a povestit propria sa experiență de moarte clinică, pe care a trăit-o în timpul unei operații. După cum spune Moody: „Este posibil ca amândoi medicii să mai fi auzit de asemenea cazuri, dar să se fi gândit la ele ca la niște ciudățenii personale, și nu ca la un fenomen larg răspândit[79]“.

Concluzia lui Moody este că medicii, cei care ar trebui să cunoască mult mai multe lucruri despre experiențele de moarte clinică decât restul populației, sunt educați să ia în serios numai semnele fizice „obiective“ ale bolii. „Studenților la Medicină li se reamintește constant că nu trebuie să creadă decât în ceea ce văd, nu în ceea ce spun pacienții[80]“.

Cunoaștem cu toții puterea pe care o poate căpăta o idee „căreia i-a sosit timpul“. Marie-Louise Von Franz, unul din cei mai mari analiști ai lui Jung, dă exemplul cazurilor extrem de frecvente ale laureaților premiului Nobel (sau ale altor savanți), care ajung practic simultan (și fără să știe unii de alții) la aceleași descoperiri. A Zecea Viziune sugerează că atunci când suficient de mulți oameni vor fi pregătiți, umanitatea va primi o sumedenie de informații legate de Lumea de dincolo.

Pe de altă parte, dacă Teama inerentă în actuala Viziune asupra Lumii va rămâne la un nivel înalt, ea va crea un obstacol în calea intuirii Înţelepciunii divine. Dacă, citind aceste rânduri, vă simţiţi sceptic că în lume are loc un progres spiritual, în condiţiile în care există atâtea conflicte globale, vă reamintim că dezvoltarea conştiinţei nu este liniară, ci se petrece în salturi. Noi facem parte din aceste valuri, suntem o picătură din ele, dar şi valurile însele. Important este să realizăm tot ce ne stă în puteri atâta vreme cât ne aflăm în acest plan.

DESPRE REÎNCARNARE

Teoria reîncarnării afirmă că sufletul sau conştiinţa noastră eternă renaşte în mod repetat în planul fizic, trăind vieţi succesive cu scopul de a învăţa, de a creşte şi de a evolua. Cunoaşterea referitoare la reîncarnare ne parvine pe mai multe căi, de la religii şi doctrine esoterice şi până la amintiri din vieţile anterioare, regresii induse în aceste vieţi, sau oameni care au o mare sensibilitate la informaţiile de ordin psihic.

AMINTIREA SPONTANĂ A UNOR VIEŢI ANTERIOARE

Aceste fenomene spontane se petrec de multe ori atunci când ne aducem brusc aminte de un anumit loc (în care am mai fost cândva) sau de o anumită persoană (pe care am mai cunoscut-o cândva). Cercetători ai vieţilor anterioare de talia

lui Hans TenDam cred însă că experiențele de tip *deja-vu,* sentimentul că ai mai trăit o dată acest moment, nu reprezintă o dovadă suficient de concludentă că ar fi vorba de o amintire dintr-o viață anterioară. În schimb, recunoașterea unor legături intime sub forma dragostei la prima vedere (dacă aceasta este autentică) nu pot fi explicate altfel decât printr-o relație trăită deja într-o viață anterioară.

Amintirea mai poate fi declanșată și de un obiect, o imagine, o carte, sau alte situații similare. Ea se poate petrece în circumstanțe fizice sau emoționale excepționale, indiferent dacă persoana respectivă a crezut sau nu înainte în reîncarnare.

SEMNELE FIZICE, OBIȘNUINȚE ȘI TENDINȚE

Există dovezi că viețile anterioare își pot lăsa amprenta asupra vieții curente, în diferite maniere. Unii oameni pot avea anumite semne fizice de la naștere, o obișnuință particulară, anumite capacități sau talente ieșite din comun, sau idei fixe legate de viață care nu pot fi asociate cu mediul familial în care au crescut. Au existat persoane care și-au adus aminte de o rană fatală dintr-o viață anterioară care se suprapunea exact cu un semn din naștere în actuala existență.

Preferințele noastre ne pot oferi alte indicii referitoare la viețile noastre anterioare. Dacă aveți o slăbiciune pentru mobilierul din America secolului trecut sau pentru porțelanul chinezesc, ori nu vă mai săturați să priviți imagini din Grecia etc., aceste predilecții pot indica o viață anterioară (pozitivă, în cazul de față) trăită în țara sau în epoca respectivă. În cartea sa, *Un studiu despre reîncarnare,* TenDam arată că mai ales în cazul copiilor mici, comportamentele particulare fac

de multe ori trimitere la o anumită viață anterioară. Multe asemenea amintiri au fost de altfel confirmate prin verificarea documentelor păstrate.

Un exemplu înduioșător se referă la o fetiță care își trântea cana cu lapte pe masă și își ștergea gura ca și cum tocmai ar fi băut cu mare satisfacție o halbă cu bere. Când părinții au certat-o, ea a izbucnit în lacrimi și le-a spus că gestul ei era un omagiu adus prietenilor ei, pe care nu dorea să-i uite. Când părinții i-au cerut lămuriri suplimentare, ea le-a povestit aspecte dintr-o viață anterioară. De altfel, fetița arăta cu totul altfel decât restul membrilor familiei sale, cu care nu părea să aibă nimic în comun.

Hans TenDam, *Un studiu despre reîncarnare*

CE PERIOADĂ TRECE ÎNTRE DOUĂ VIEȚI SUCCESIVE

Cercetările au demonstrat că perioada cuprinsă între două încarnări succesive poate varia de la câțiva ani tereștri la câteva sute sau chiar mii de ani. Este posibil ca, cu cât experiența noastră pe pământ este mai redusă, cu atât mai frecvent să ne reîncarnăm, cu scopul de a învăța. Conform anumitor studii citate de TenDam, perioada medie dintre două vieți fizice succesive pare să fie de 60-80 de ani tereștri. Sufletele mai mature își aleg cu grijă perioada în care se încarnează, pentru a împlini anumite scopuri particulare, în timpul anumitor perioade precise din dezvoltarea pământului.

Pornind de la o întreagă literatură referitoare la regresie şi de la propriile sale cercetări asupra unor oameni care nu-şi mai aminteau de ceea ce s-a întâmplat după moarte, Hans TenDam sugerează trei modele de reîncarnare şi mai multe motivaţii pentru care renasc oamenii. Sufletul poate trece prin mai multe asemenea nivele într-o singură viaţă.

MODELUL 1: NIVELUL NATURAL, SAU „UAU! M-AM ŞI ÎNTORS?“

Potrivit studiilor referitoare la regresiile în vieţi anterioare, oamenii aflaţi în acest grup de suflete se întorc în planul fizic fără să-şi amintească mai nimic din perioada petrecută anterior în dimensiunea spirituală. Ei nu par să aibă nici un indiciu referitor la lecţia pe care trebuie să o înveţe în noua viaţă. Din relatările lor rezultă că ei sunt practic „aspiraţi“ înapoi în viaţa fizică („trăiesc senzaţia că sunt traşi ca prin furtunul unui aspirator, intrând astfel în corpul fătului“), fără să-şi dea prea bine seama ce se petrece, mai ales dacă viaţa precedentă a fost întreruptă prematur. Dornici să câştige experienţă de viaţă, aceşti oameni sunt practic angrenaţi în învăţarea lecţiilor elementare despre viaţa pe pământ, fără să-şi dea vreodată seama de scopurile mai profunde ale sufletelor lor. Lipsiţi de un plan individual, noua lor viaţă este haotică, neavând motivaţia fundamentală a împlinirii unei meniri. Pauzele dintre încarnări sunt scurte (cu o medie de circa 8 ani), astfel încât noile vieţi sunt aproape legate de cele vechi, deopotrivă în timp şi spaţiu.

MODELUL 2: NIVELUL VOLIŢIONAL ŞI EDUCAŢIONAL, SAU „VIAŢA DE LA 101 LA 999“

Spre deosebire de nivelul natural, involuntar, de revenire la viaţă din Modelul 1, sufletele din a doua categorie optează în mod voluntar pentru reîncarnarea pe pământ şi îşi aleg cu grijă părinţii şi situaţia care le pot oferi cele mai bune condiţii de învăţare şi creştere. Unii maeştri susţin că pe măsură ce sufletul se maturizează din ce în ce mai mult, el capătă dreptul să îşi conceapă singur planul vieţii în timpul sejurului în Lumea de dincolo. Planul sau Viziunea de la Naştere stabileşte anumite obiective pentru dezvoltarea personală şi pentru stabilirea unor relaţii *karma*-ice personale. Cazurile de regresie relatate de TenDam vorbesc despre obiective cum ar fi: retrospectiva vieţii anterioare, consultări cu ghizii şi cu grupurile de suflete, chiar vizionarea anticipată a unor evenimente din viaţa viitoare şi despre cei pe care sufletul îi va întâlni în ea (cum este previziunea Mayei din romanul nostru), sau conştientizarea perioadei de sejur în planul astral. Sejurul astral dintre două vieţi pentru sufletele din această categorie atinge o medie de 60 de ani tereştri.

MODELUL 3: MISIUNEA, SAU „MAREA ÎNCARNARE“

La fel ca şi sufletele de pe nivelul 2, cei din această categorie îşi stabilesc în mod conştient condiţiile încarnării pe pământ. Pe acest nivel de dezvoltare, sufletul şi-a achitat însă cea mai mare parte din datoria *karma*-ică. El are o

libertate mai mare de expresie a tendințelor și capacităților pe care și le-a dezvoltat de-a lungul a sute sau mii de vieți pământești. De aceea, sufletele din această categorie revin pe pământ numai pentru a-și aduce o contribuție majoră la dezvoltarea umanității. Obiectivele lor se încadrează într-un plan mult mai amplu și mai profund. Perfect conștienți de scopul vieții pe pământ și de planul divin, ele atrag către sine anumite oportunități sau provocări excepționale. Uneori, condiții exterioare extreme îi pot sili să se interiorizeze profund. Prin mari suferințe, alternate însă cu extazuri divine, ele sunt ghidate de grupurile lor de suflete, de sinele superior și chiar de Dumnezeu. Acești oameni nu se deosebesc întotdeauna de semenii lor; ei pot fi comuni, activi și bine intenționați, fără să iasă foarte mult în evidență, dar pot deveni la fel de bine marii maeștri ai umanității și conducători ai întregii lumi. Filosofia budistă susține că *bodhisattva*-șii, domnii compasiunii, „apar ca maeștri ai umanității la anumite date precise... sub forma unor reveniri periodice ale celor perfecți[81]". Perioada medie de reîncarnare a ființelor din această categorie este considerată a fi de 230 de ani.

INFLUENȚA GRUPURILOR DE SUFLETE

Cei șapte eroi din romanul *A Zecea Viziune* sunt implicați într-un proiect de oprire a experimentului din vale. Dorința lor puternică de a opri experimentul servește drept catalizator, astfel încât ei încep să-și aducă aminte de legăturile lor din trecut și de chestiunile rămase nerezolvate. După ce au înțeles cea de-a Noua Viziune, ei intră în rezonanță cu o vibrație

superioară, încercând să intre în contact cu acele grupuri de suflete din dimensiunea spirituală care sunt însărcinate cu ghidarea lor în vederea împlinirii Viziunii de la Naştere. Iată ce spune Wil despre aceste suflete dezîncarnate: „Noi suntem conectați la ele. Ele ne cunosc foarte bine. Mai mult, ele împărtăşesc Viziunea noastră de la Naştere, ne urmează de-a lungul întregii noastre vieți, iar când trecem dincolo, rămân cu noi până când reconstituim ce s-a întâmplat în planul terestru. Altfel spus, acționează ca un rezervor pentru amintirile noastre, susținând cunoaşterea noastră de sine pe măsură ce evoluăm... Atunci când noi ne aflăm în Lumea de dincolo şi unul dintre ei se încarnează pe pământ, noi facem acelaşi lucru pentru el. Devenim astfel parte integrantă din grupul de suflete care îl susțin[82]".

Viziunea afirmă că deşi aceste grupuri de suflete nu ne trimit intuiții – care provin direct de la Dumnezeu – ele ne trimit totuşi o energie suplimentară, permițându-ne astfel să ne aducem mai bine aminte cine suntem şi ce cunoaştem deja. Ele ne trimit întotdeauna energie, în speranța că ne vom reaminti Viziunea noastră de la Naştere, iar atunci când începem să ne reamintim, se bucură alături de noi. Soții Guggenheim notează în această direcție: „Locuitorii de acolo (din dimensiunea spirituală) pun un mare preț pe cunoaştere şi sunt încurajați să îşi sporească această cunoaştere pe marginea unor subiecte alese de ei. Aceste subiecte pot acoperi practic orice, dar se pare că cele mai preferate între toate sunt cele referitoare la artă, muzică, natură, diferitele ştiințe, medicină, şi tot felul de studii spirituale. După ce obțin cunoştințe suplimentare din aceste domenii, ei încearcă să le transmită mai departe, sub formă de inspirații, celor care se ocupă de aceleaşi domenii pe pământ[83]". Potrivit lui TenDam

şi altor cercetători, „Dintre toţi oamenii (care au descris asemenea suflete care îi ghidează), mai mult de 60% aveau mai mult decât un singur sfătuitor; unii aveau chiar *un cerc de sfătuitori*[84] " (sublinierea noastră).

SUFLETE PIERDUTE SAU SUFLETE-SURORI?

Unii oameni îşi pun întrebarea: „Cum se poate face deosebirea între sufletele pierdute, care bântuie în atmosfera terestră, incapabile să se desprindă de ea, şi aceste grupuri de suflete care ne ghidează?" Diferenţa constă în faptul că sufletele pierdute nu dispun de suficientă energie nici măcar pentru ele, pentru a se desprinde din planul terestru şi pentru a se înălţa în cel spiritual. Ele sunt blocate în propriile lor structuri mentale, dominate de frică, aşa că nu numai că nu ne dăruiesc energie, dar chiar încearcă să ne fure propria noastră energie.

Atunci când trecem printr-o perioadă de criză sau de confuzie, ghidul sau grupul de ghizi îşi pot face simţită prezenţa prin intervenţii directe sau prin trimiterea unor inspiraţii. Intuiţia noastră ne poate spune dacă este vorba de un ghid care ne trimite energie, sau dacă este vorba de un spirit care încearcă să ne fure energia, slăbindu-ne încrederea în sine şi amplificându-ne confuzia.

INTERVENŢIA ÎN CAZ DE CRIZĂ

În cartea sa, *Reflecţii asupra vieţii de după viaţă,* Dr. Raymond Moody citează o serie de relatări ale unor oameni

care au fost salvați de la o moarte iminentă prin intervenția unei ființe spirituale.

De pildă, Moody dă exemplul unui om prins într-o rețea de canale în care tocmai se pompa o substanță acidă sub presiune. „M-am retras cât am putut de mult într-un colț, cu fața la perete, dar substanța era atât de fierbinte încât mă ardea prin haine... Mi-am dat seama că în câteva minute urma să mor... așa că mi-am zis: 'Gata! S-a terminat!'... Mi s-a părut atunci că întreaga zonă a fost scăldată în lumină. Am auzit atunci un verset din Biblie care îmi trecuse deseori pe la urechi, dar a cărui semnificație nu o înțelesesem niciodată: 'Ascultați, Eu sunt întotdeauna cu voi. Sunetul s-a auzit clar, venind dintr-o anumită direcție, care s-a dovedit ulterior singura calea de scăpare din infern. Nu reușeam să-mi deschid ochii, dar puteam vedea totuși lumina venind din direcția aceea, așa că nu am făcut decât să o urmez. Știu însă sigur că în toată acea perioadă, ochii mei au rămas închiși. De altfel, medicul nici nu mi-a mai tratat ochii, mai târziu. S-a dovedit că nu fuseseră deloc afectați de acid[85]". În cazul de față, omul nostru a interpretat ajutorul divin ca fiind provenit chiar de la Christos. Moody mai spune: „Cei care trec prin asemenea experiențe sunt unanim de acord că după trăirea lor, viața lor s-a schimbat radical, iar ei și-au dat seama că au fost salvați de la moarte pentru un scop bine definit[86]".

Un alt bărbat povestește că în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a văzut un avion al inamicului îndreptându-se în picaj chiar asupra clădirii în care se afla. Trăgea direct asupra clădirii, iar praful proiectilelor care ricoșau de podea se îndrepta în linie dreaptă către el. „Am fost convins că vom

muri cu toții... Nu am văzut nimic special, dar am simțit alături de mine o prezență caldă, care îmi alina sufletul. Am auzit apoi o voce blândă care îmi spunea: ‚Sunt alături de tine, Reid. Timpul tău nu a sosit încă[87] '“.

PRESUPUNERI, SFATURI IEŞITE DIN COMUN ŞI SINCRONICITĂȚI

Kenneth Ring relatează istoria unei femei, Stella, care şi-a schimbat radical sistemul de convingeri după o viziune pe care a avut-o. Dată spre adopție pe vremea când era copil, Stella a crescut într-un mediu de fundamentalişti. După ce a crescut şi s-a măritat, ea a rămas o ființă extrem de sfioasă, retrasă şi supusă (după cum s-a descris ea însăşi pe sine). „Cu puțin înainte de experiența de moarte clinică prin care a trecut în iunie 1977, ea a avut o viziune... era culcată în pat, dar nu adormise încă... A văzut atunci o serie de caractere scrise... Mult după experiența de moarte clinică, ea a descoperit că aceste caractere erau de origine hebraică... şi însemnau în traducere: ‚Dincolo de Punctul de Anihilare[88] '“.

În timpul EMC, ea s-a întâlnit cu o ființă de lumină: „Parcă ar fi avut două fețe într-una singură. Una din fețe era de o mare frumusețe şi lumină, părând perfect împăcată, dar conține în sine şi o altă față, marcată de durere. Toată pacea lumii era adunată într-una din jumătăți, în timp ce toată durerea neexprimată de prima era manifestată de a doua. (Ring a întrebat-o dacă această ființă i-a comunicat ceva).

Da... mi-a spus că exista un motiv pentru care am fost adusă aici, iar acest motiv era legat de cunoaştere. Mi-a spus că există o viaţă după această viaţă terestră, şi că acea nouă viaţă se va desfăşura pe un nivel mult mai profund... Noi suntem cu mult mai mult decât părem. Mi-a mai spus că avem cu toţii capacitatea de a cunoaşte. Ţi-ai dat seama care era identitatea acelei fiinţe? Eu nu încerc niciodată să stabilesc identitatea altor persoane. Dar ce credeai în sinea ta? Am intuit că şi el avea un scop, dar nu mi-e foarte clar care era acesta. Ştiu însă că trebuia să-mi comunice un anumit gen de cunoaştere, pe care trebuia să o transmit mai departe umanităţii...[89]".

Fiinţa i-a mai spus că era evreică şi că avea un blocaj de care nu era conştientă. Aceasta era cheia care o putea ajuta să înţeleagă. După acest episod, Stella a început să-şi caute familia biologică. La un moment dat, a ajuns într-un punct mort. „M-am adresat atunci fiinţei: 'Bine, eu am încercat să fac ce mi-ai spus, dar mi-e imposibil să găsesc acele hârtii, aşa că dacă doreşti să-mi duc la bun sfârşit misiunea, va trebui să mă ajuţi'. După care m-am întors în oraş şi am intrat într-un restaurant, încercând să îmi dau seama ce am de făcut în continuare. Chiar atunci, în restaurant au intrat doi poliţişti. M-am gândit instantaneu: 'Pun pariu că este vorba de un indiciu'". Într-adevăr, s-a dovedit că unul din cei doi s-a întors la masa unde a stat (care era chiar masa ei), pentru că îşi uitase ceva. Ea s-a folosit de ocazie şi i-a spus în treacăt că se afla în căutarea unei persoane.

Poliţistul a pus-o în contact cu un cuplu care condusese unul din ziarele locale timp de mulţi ani de zile. Cei doi au

trimis-o apoi la un judecător ieşit la pensie, care locuia de foarte mult timp în oraş. „Când Stella s-a prezentat la el, judecătorul a rămas împietrit. 'Când mi-a văzut faţa, era ca şi cum ar fi dat timpul înapoi... O singură privire i-a fost de ajuns pentru a mă pune în contact cu bunicul meu, care ieşise la pensie şi se mutase în Florida[90] '".

Viaţa Stellei s-a schimbat dramatic după ce şi-a cunoscut moştenirea familială. Ea s-a convertit la iudaism, a divorţat de bărbatul ei şi a devenit o femeie de afaceri de succes. A făcut parte din Consiliul Casei Albe pentru Copii şi Tineri, şi a activat în domeniul copiilor adoptaţi. În acest caz, asistenţa primită din Lumea de dincolo – unde i s-a revelat faptul că necunoaşterea rădăcinilor reprezenta un blocaj pentru viaţa ei, la care se adăuga experienţa directă a dimensiunii spirituale – i-au arătat cât de limitată a fost viaţa ei până atunci. La fel ca în cazul retrospectivei vieţii, Stella şi-a dat seama că nu gândeşte singură. „... undeva, în subconştientul copilului de nouă luni se afla implantat mesajul că mama mea biologică mă respinsese şi că dacă nu voi adera la toate aceste reguli, regulamente, cerinţe, voi fi respinsă şi din acest nou mediu. În mintea mea a apărut astfel un blocaj, care m-a împiedicat să fac acele lucruri care – credeam eu – ar fi putut conduce la respingerea mea[91] ". În realitate, aşa cum am văzut din studiul lui TenDam, această *presupunere:* „Am făcut ceva rău, deci trebuie să urmez regulile, ca să nu fiu respinsă" era probabil o rană *karma*-ică ce trebuia vindecată, conform Viziunii de la Naştere a Stellei. Din acest motiv, ea a primit un sprijin excepţional din partea sinelui ei superior sau a grupului de suflete din care făcea parte, acolo unde era depozitată amintirea scopului propus.

SUFLETE MARI CARE CONTINUĂ SĂ LUCREZE PENTRU UMANITATE

Cartea lui Ruth Montgomery, *Lumea de dincolo,* este scrisă ca o mărturie personală asupra Lumii de dincolo, provenită de la celebrul medium Arthur Ford. Montgomery şi Ford lucraseră împreună, până la moartea celui din urmă, ca urmare a unui atac de cord. După tranziţia lui în dimensiunea spirituală, el a contactat-o pe Montgomery, pe la începutul anilor 70, prin intermediul scrierii automate.

Printre altele, Montgomery i-a pus o serie de întrebări legate de diferiţi oameni faimoşi care au decedat, dorind să afle ce făceau aceştia în Lumea de dincolo, un loc în care se puteau învăţa atâtea lucruri. S-a dovedit astfel că preşedintele Kennedy a traversat foarte rapid perioada de tranziţie către dimensiunea spirituală. Într-una din comunicările sale, Ford povesteşte: „Jack (Kennedy) lucrează în continuare asupra problemelor internaţionale, încercând să aplaneze conflictul dintre israelieni şi arabi. Acesta este principalul său domeniu de interes. Bobby (Kennedy) este încă foarte preocupat de domeniul drepturilor civile şi susţine din planul spiritual această mişcare... Cei doi fraţi au legături *karma*-ice extrem de puternice şi au fost împreună în atât de multe vieţi anterioare încât unul fără celălalt pare doar jumătatea unui spirit. De altfel, întreaga familie era extrem de strâns unită prin opţiunile lor prenatale, fiecare membru dorind să-şi împartă viaţa cu ceilalţi[92]". Ford a vorbit apoi de alţi lideri mondiali, precum Eleanor Roosevelt, Franklin Roosevelt, Winston Churchill şi Dwight Eisenhower, care continuă să lucreze alături de grupurile de suflete în care

sunt integrați pentru inspirarea conştiinţelor acelor oameni (de pe pământ) care sunt implicați în procesul de pace. Potrivit celor relatate de Ford: „Telefonul, electricitatea, motorul cu aburi şi multe alte invenţii de acelaşi calibru sunt rezultatele eforturilor reunite ale unor spirite talentate, deopotrivă din lumea voastră şi din dimensiunea spirituală, care au lucrat împreună pentru îmbunătățirea condițiilor de viață în planul fizic. În celebrele sale perioade de somnolență din timpul zilei, care durau câteva minute, Einstein se racorda de fapt la planul astral, unde intra în contact cu acele forțe care îl susţineau şi care îi indicau următorul pas pe care trebuia să-l încerce în experimentele sale. Aceste perioade scurte de somn sunt foarte importante pentru voi, cei din planul fizic, căci ele vă permit să intraţi în comuniune cu ființele spirituale din această parte a lumii, pentru a vă încărca cu energie şi pentru a vă regăsi direcţia şi scopul în viață[93]".

Un alt aspect pe care l-a subliniat Ford s-a referit la faptul că de multe ori, sufletele care au ajutat foarte mult umanitatea să avanseze pe calea compasiunii, demnității, cooperării şi iubirii, nu sunt lăsate să suporte necazurile specifice bătrâneţii. După cum afirmă şi Robert Monroe în cartea sa, *Călătoria supremă:* „Dacă ți-ai împlinit scopul şi ţi-ai învăţat lecţia, poţi pleca!"

INFORMAȚII RELEVANTE CARE PROVIN DINTR-O ALTĂ VIAȚĂ

În *A Zecea Viziune,* eroul nostru îşi vede o viață anterioară, în care era călugăr în Franţa secolului XIII. El

află că în acea viaţă s-a aflat în posesiunea Viziunilor, pe care le-a copiat pentru a nu se pierde. Ar fi dorit să le facă publice, dar fraţii săi întru asceză au refuzat să se opună Bisericii.

Scopul informaţiilor pe care le primim din vieţile anterioare constă în a ne ajuta să devenim mai liberi, pentru a putea trăi, iubi şi învăţa mai plenar în momentul prezent. Restricţiile, durerea copleşitoare şi teama care nu poate fi controlată au efecte profund negative asupra stării de sănătate şi de bunăstare generală. În aceste condiţii, terapiile prin regresie pot oferi anumite informaţii preţioase pentru vindecare, îndeosebi dacă terapiile tradiţionale au eşuat.

Brian Weiss relatează cazul unei femei care a venit la un seminar al său pe tema vieţilor anterioare, ţinut în Mexico City. „Ea şi-a reamintit fragmente dintr-o viaţă anterioară, în care s-a dovedit că soţul ei actual fusese fiul său. În acea perioadă medievală, ea era tatăl copilului, pe care l-a abandonat. De altfel, în actuala viaţă, soţul ei s-a temut întotdeauna că ea îl va părăsi. Această teamă iraţională nu avea nici o bază în viaţa reală. Nici măcar nu îl ameninţase că îl va părăsi vreodată. Ea îi dădea asigurări repetate că nu îl va părăsi, dar insecuritatea lui era copleşitoare, distrugându-i viaţa şi otrăvindu-le relaţia. Acum, ea a înţeles de unde venea teama soţului ei. S-a grăbit aşadar să-l sune pe acesta pentru a-i explica ce s-a întâmplat, şi pentru a-l mai asigura o dată că nu îl va părăsi niciodată[94]".

Traumele din vieţi anterioare rămase nevindecate se pot manifesta sub forma unei hipersensibilităţi în viaţa curentă. TenDam afirmă în această direcţie: „Traumele sunt ca nişte guri de acces în canale, ascunse, în timp ce postulatele

(presupunerile permanente care derivă ca urmare a unui eveniment traumatic) sunt ca nişte labirinturi în hăţişul grădinii voastre psihice. Ele sunt implantate în voi ca nişte programe fixe: 'Dacă îmi pierd controlul, sunt pierdut', 'Dacă voi scăpa, voi fi liber', 'Nu pot gândi pentru că sunt femeie[95]'". De pildă, dacă aţi avut o ultimă viaţă în care nu aţi făcut altceva decât să munciţi, este posibil să renaşteţi cu un postulat de tipul: „Viaţa este epuizantă". Dacă aţi murit în mod traumatic, ca urmare a unei căderi dintr-un tren aflat în timpul mersului, sau prin înec, este posibil să aveţi o teamă iraţională de trenuri sau de apa adâncă.

STRUCTURI REPETATE DE-A LUNGUL MAI MULTOR VIEŢI SUCCESIVE

Eroul din *A Zecea Viziune* îşi vizualizează o altă viaţă anterioară, trăită în secolul XIX. El înţelege acum că rezultatul negativ din viaţa trăită în secolul XIII este cel care a creat actuala teamă şi lipsa dorinţei de a accepta oferta de pace a lui Charlene. Cele două vieţi anterioare au stat la baza actualei tendinţe a eroului de a se feri de confruntare, retrăgându-se pe o poziţie distantă. El începe să înţeleagă că alegerea părinţilor săi nu a fost întâmplătoare, ci special aleasă, pentru a-şi rezolva prin intermediul lor această teamă de confruntare.

El îşi mai dă seama că prima lectură a adevărurilor spirituale cuprinse în Viziuni, în timpul vieţii trăite în secolul XIII, i-a trezit curiozitatea şi pasiunea pentru cunoaştere pe care le-a manifestat în actuala viaţă. Această parte a romanului

ne arată că un individ poate avea o Viziune la Naştere care afectează direct Viziunea colectivă: eroul nostru se află în căutarea Viziunilor ca urmare a propriei sale *karma* personale, dar acest proces îl ajută să contribuie la evoluţia conştiinţei globale a umanităţii. Evident, un aspect al Viziunii sale de la Naştere implică căutarea Viziunilor *chiar de către el,* simultan însă cu necesitatea ca ele să fie revelate maselor. Totul este o chestiune de sincronizare. Eroul din *A Zecea Viziune* are acum şansa de a trece de examenul susţinerii propriilor sale convingeri, la care a eşuat în trecut. Dacă nu va reuşi, el va fi nevoit să dea din nou examenul într-o viaţă viitoare.

Cicatricele psihice

Experienţele rămân nerezolvate fie din cauza durerii prea mari prin care trebuie să treacă individul, fie deoarece acesta moare înainte de a avea şansa să-şi încheie lecţia. De multe ori, morţile traumatice lasă în urma lor o spaimă permanentă – de apă, de întuneric, de peşteri sau de înălţimi, în funcţie de asocierea cu *durerea* trăită în preajma morţii. Uneori, reacţia este atât de înspăimântătoare, încât individul ajunge să facă o declaraţie inconştientă, de genul: „Nu voi mai repeta niciodată această experienţă“, sau „Nu mă voi mai lăsa niciodată umilit în public“, „Este imposibil să te opui autorităţii“, „Nu există nici o speranţă“.

Spre exemplu, o femeie care avea dificultăţi în a echilibra interesul ei acordat relaţiei de cuplu cu cel acordat afacerii sale ne-a descris astfel sentimentul permanent de încordare

pe care îl trăia: „Mă simt ca un samurai, sau ca şi cum aş avea o sensibilitate excesivă, care mă face să simt orice schimbare la nivelul presiunii aerului, astfel încât să pot lua rapid măsuri dacă este cazul". Trebuie să recunoaştem că este o analogie unică! Este posibil ca acesta să fie un postulat născut dintr-o anumită experienţă trăită într-o viaţă anterioară. Asemenea afirmaţii se fixează în subconştientul persoanei şi sunt duse cu sine viaţă după viaţă. De pildă, eroul din cartea noastră a trebuit să înveţe să aibă încredere în intuiţia sa, să îşi vindece tendinţa de a rămâne distant şi să continue căutarea adevărurilor spirituale în pofida traumelor trăite în trecut din motive similare. Potrivit lui TenDam, această purtare a poverii din viaţă în viaţă reprezintă una din dinamicile care contribuie la modelarea calităţii vieţii: retenţia, repercusiunile şi culegerea fructelor.

Retenţia trăsăturilor

Retenţia se referă la păstrarea anumitor trăsături de personalitate sau a unor caracteristici fizice de la o viaţă la alta. Anumite capacităţi, cum ar fi talentul muzical sau înzestrarea intelectuală, se pot dezvolta de-a lungul mai multor vieţi succesive, înflorind în viaţa actuală. Acesta este cazul copiilor-minune sau al geniilor. „Meditaţia, experienţele extracorporale, clarviziunea... sau alte haruri paranormale pot fi regăsite prin regresie în una sau mai multe vieţi anterioare, în care subiectul s-a antrenat în dezvoltarea acestor calităţi[96]". Tendinţele, defectele şi chiar viciile au uneori cauze în vieţile anterioare, pe parcursul cărora aceste idei au fost adânc implantate în subconştientul individului.

Repercusiuni ale unor evenimente din vieţi anterioare

Repercusiunile unor evenimente traumatice, precum în exemplele citate mai sus, pot continua să afecteze individul vieţi la rând, până când sunt identificate şi eliminate. Aceste energii subconştiente de vibraţie joasă pot conduce la fobii, dependenţe sau probleme fizice care scapă unei diagnosticări obişnuite.

În *A Zecea Viziune,* Maya opune rezistenţă, deşi simte că face ceea ce trebuie să facă. Ea se opune ideii că face parte dintr-un grup predestinat să lucreze împreună, depăşindu-şi Teama pentru a pune capăt experimentului. Acesta este rezultatul (repercusiunea) unor experienţe negative pe care le-a trăit într-o viaţă anterioară, în care a încercat să pună capăt războiului dintre indieni şi oamenii albi. Ea nu şi-a rezolvat încă problemele din acea viaţă, drept care continuă să aibă *amintiri subconştiente* care creează teamă şi rezistenţă.

Culegerea fructelor

Această dinamică se referă la experimentarea consecinţelor unor fapte – bune sau rele – comise în vieţi anterioare. Spre exemplu, dacă aţi trăit o viaţă minunată în Spania într-o viaţă anterioară, este posibil să aveţi o preferinţă cu totul specială pentru această ţară inclusiv în actuala viaţă, fără să ştiţi de ce. După acelaşi raţionament, dacă aţi trăit una sau mai multe vieţi în disperare, fiind capul unei familii numeroase pe care nu aveaţi cum să o hrăniţi, este posibil ca în actuala viaţă să nu doriţi prea tare să vă creaţi o

familie. Această dinamică face posibil ca prin dezvoltarea unor calităţi sau relaţii pozitive în actuala viaţă să vă pregătiţi pentru o viaţă mai armonioasă şi mai fericită într-o viaţă viitoare.

INTRAREA ÎN GAURA IEPURELUI

Există porţi dimensionale care ne pot atrage literalmente către o întâlnire metanormală. Asemenea întâmplări sunt larg acceptate în culturile tradiţionale. Malidoma Some, şamanul african, autor al cărţii *Despre apă şi spirit,* descrie astfel o experienţă pe care a avut-o la vârsta de trei ani: se afla în pădure, împreună cu mama sa, când a dat peste un iepure. „Acesta a sărit din ascunzătoare sa, şi a urmat o cursă sălbatică pentru capturarea lui". Căutând iepurele prin tufişuri, el a început să scurme în speranţa că va găsi ascunzătoarea acestuia. A găsit într-adevăr o vizuină de animal. „Vizuina era o gaură săpată într-un fel de movilă, a cărei gură era astupată cu ierburi. Am înlăturat ierburile şi tocmai mă pregăteam să prind bietul iepure, când am rămas ca trăznit. Am încremenit, ca şi cum aş fi fost supus unui şoc electric.

În locul iepurelui se afla un omuleţ bătrân de mărimea animalului, care stătea pe un scaun aproape invizibil şi ţinea în mâna dreaptă un baston mititel... În jurul lui era un fel de inel strălucitor, care lumina în toate culorile curcubeului, ca un fel de fereastră rotundă sau ca o poartă către o altă dimensiune. Deşi corpul său umplea aproape în întregime poarta, puteam vedea totuşi că dincolo de aceasta se afla o lume practic infinită.

Educația tradițională este alcătuită din trei părți: lărgirea capacității vizuale a adeptului, renunțarea la obișnuința corpului de a fi prins într-un singur plan existențial și capacitatea de a călători în alte dimensiuni, inclusiv de a se întoarce înapoi. Toate acestea nu au nimic supranatural în ele; dimpotrivă, este cât se poate de „natural“ să faci parte integrantă din natură și să participi la o mai bună înțelegere a realității.

Malidoma Patrice Somé, *Despre apă și spirit*

Ceea ce m-a surprins însă cel mai tare a fost faptul că legile naturii în acea realitate nu semănau deloc cu cele pe care le cunoșteam eu. Scăunelul era plasat chiar pe marginea unei gropi adânci, dar omulețul nu părea deloc dezechilibrat. Am observat atunci că era susținut de ceva care semăna cu un perete subțire“. Încremenit, Some l-a auzit pe omuleț spunându-i: „'Te observ de multă vreme, de când mama ta te tot aduce aici. De ce vrei să-i faci rău iepurelui, fratele tău mai mic? Ce ți-a făcut el, micuțule?' Gura lui minusculă abia dacă se mișca în timp ce vorbea, iar vocea lui era foarte subțire... 'De acum înainte, fii mai prietenos cu el. Și lui îi place frumusețea acestui loc, și el are o mamă care îl iubește...'. În timp ce omulețul vorbea, am observat iepurele, care stătuse tot timpul în spatele lui, dincolo de cercul magic. Între timp, am auzit un zgomot puternic, ca și cum pământul însuși s-ar fi despicat. Imediat, omulețul și-a luat scăunelul și a trecut prin deschizătură, ca și cum el ar fi fost cel care i-a poruncit pământului să se despice. În spatele lui pământul

s-a închis la loc. Tot ce a rămas a fost o adiere blândă de vânt".

În acel moment, el a auzit vocea mamei sale strigându-l. Se pare că trecuseră ore întregi de când îl căuta, deşi lui i s-a părut că nu trecuseră mai mult de câteva minute cât timp a vorbit cu omuleţul. Când i-a povestit mamei ce i s-a întâmplat, aceasta s-a înspăimântat, căci ştia că era vorba de Kontomble, un spirit al locului. Oamenii din tribul ei, Dagara, credeau că orice contact cu o fiinţă din lumea de dincolo are efecte profund transformaţionale asupra omului. Mamele se temeau ca pruncii lor să nu se deschidă prea devreme faţă de lumea de dincolo, ca să nu-i piardă. „Un copil expus tot timpul unei alte lumi va începe să-şi amintească prea curând misiunea sa în viaţă. În asemenea cazuri, el trebuie iniţiat prematur. Odată iniţiat, copilul este considerat adult, iar relaţia sa cu părinţii se schimbă radical[97]".

UN ALT TIP DE DESCHIDERE CĂTRE CELELALTE DIMENSIUNI

În mod evident, una din explicaţiile atracţiei pe care o simt occidentalii pentru practicile şamanice şi neoşamanice este legată de dorinţa lor de a experimenta celelalte dimensiuni, adică exact ideea centrală din cea de-a Cincea Viziune, Mesajul Misticilor. Viziunea afirmă că tot mai mulţi oameni vor începe să călătorească în celelalte dimensiuni, învăţând cum să-şi ridice nivelul vibratoriu. Dr. Henry Wesselman, un paleontolog autodidact, a scris cartea *Călător în lumea spiritelor*, în care îşi descrie propriile călătorii în

viitor. Prin anii 80, după ce a absolvit facultatea, el a început să aibă experienţe extracorporale. După luni de zile în care s-a temut să este bolnav sau nebun, el a început să realizeze ce se întâmplă. S-a trezit într-o perioadă din viitorul umanităţii, peste circa 5.000 de ani, undeva pe coasta de vest a Statelor Unite. A înţeles că vede lumea prin ochii unui descendent al său, pe nume Nainoa, provenit din insulele Hawaii, după ce pe planetă au avut loc schimbări dramatice. La ora actuală, Wesselman este convins că toţi oamenii au capacitatea de a pătrunde în aceste lumi diferite în timp şi spaţiu de cea în care trăim acum. El crede că avem un „program" în câmpul nostru energetic, care rămâne latent până când învăţăm să-l activăm, fie în mod spontan, fie prin anumite practici deliberate.

STUDIUL INDIVIDUAL

Gradele iubirii

Meditaţi asupra vieţii dumneavoastră. Dacă ar fi să vă acordaţi note pentru capacitatea dumneavoastră de a-i iubi *pe toţi ceilalţi* şi pentru deschiderea dumneavoastră faţă de cunoaştere, pe ce nivel v-aţi plasa pe o scală de la 1 la 100, unde 100 reprezintă nivelul cel mai înalt, iar 1 cel mai de jos?

Crearea acestui consens de tip nou ar putea avea la rândul ei implicaţii asupra evoluţiei. Dacă dinamica grupului

se coagulează în jurul unei nevoi comune, dând naştere unui nou „câmp morfogenetic" al intenţiilor, este posibil ca unele din obişnuinţele noastre sau din legile naturii să fie „încălcate" sau schimbate, făcând astfel posibilă apariţia unor noi forme de viaţă.

Fiecare viaţă salvată, eliberată, înălţată, contribuie la crearea unui pământ nou şi a unui cer nou. Existenţa „Lumii de dincolo" nu poate fi demonstrată decât aici, prin eliberarea şi transformarea existenţei terestre – „demonstrată" în sensul cuvântului italian provare, care înseamnă „a experimenta".

Michael Grosso, *Cine va supravieţui? Un studiu contemporan despre viaţa de după moarte*

RETROSPECTIVA VIEŢII

Dacă aţi şti că fiecare gând şi fiecare acţiune a dumneavoastră, indiferent cât de insignifiante ar părea, v-ar apărea în retrospectiva de la sfârşitul vieţii, în ce fel v-aţi schimba atitudinea?

Obstacole

Care sunt domeniile cu care aţi avut cel mai mult de luptat? Alegeţi domeniul cel mai important, sau două idei din tabelul de mai jos, ori selectaţi orice altă problemă, dacă aceasta nu apare pe listă. Scrieţi timp de cinci minute felul în care v-aţi confruntat cu acest obstacole în trecut.

Fizic	*Mental*	*Emoţional*	*Spiritual*
căldură	încredere în sine	iubire romantică	rasism
greutate	dificultăţi de învăţare	probleme în familie	ostracizare
prea mulţi bani	barieră lingvistică	depresie	trădare
lipsa banilor	boală mentală	teamă	alienare
lipsa frumuseţii/ prea mare frumuseţe		pierdere	neîncredere
dependenţe			
sexualitate			

Aţi avut vreun beneficiu de pe urma acestor obstacole? În ce fel v-au amplificat ele capacitatea de a iubi? Dacă un prieten ar avea aceeaşi problemă, ce sfat sau ce sugestie i-aţi da?

Realizări

Care din realizările dumneavoastră v-au făcut să vă simţiţi cu adevărat mândru (lăsând modestia deoparte)? Scrieţi timp de cinci minute despre această realizare, cum aţi ajuns să o aveţi, ce v-a ajutat cel mai mult şi ce aţi fi dorit să cunoaşteţi, dar nu aţi ştiut la vremea respectivă.

Micile momente plăcute

- În următoarele 1-2 zile, notaţi micile ocazii de a fi bun sau de a face mici servicii celor din jur, *fără a spune niciodată nimic despre aceste lucruri.*

• În următoarea săptămână, remarcați câți oameni amabili există în magazine, la stația de benzină, pe străzi, în familia dumneavoastră, oriunde vă poartă pașii. Observați în tăcere bunătatea lor și simțiți cum energia iubirii curge între ei și dumneavoastră.

• Din când în când, faceți o meditație în care vă imaginați umanitatea ca fiind un singur suflet. Noi nu putem şti niciodată dinainte care va fi destinul unei persoane; de aceea, nu analizați niciodată pe cineva din perspectiva Viziunii sale la Naştere, aşa cum v-o imaginați dumneavoastră, dar trimiteți-i energia dumneavoastră plină de iubire pentru a-l ajuta să şi-o amintească!

• Ați experimentat vreodată o intervenție inexplicabilă care a deblocat o criză cu care vă confruntați? În ce fel s-a produs ea?

• Dacă un prieten sau o rudă din această viață v-ar căuta în (sau din) Lumea de dincolo, cine ar fi acesta?

• Indicați trei sau patru oameni faimoşi care au trăit într-o altă epocă și față de care vă simțiți atras. În ce fel v-au influențat filosofia sau viața lor propria dumneavoastră viață?

STUDIUL ÎN GRUP

• Citiți o parte din cărțile indicate ca referință în acest capitol, sau orice alte cărți care tratează subiectul reîncarnării, terapia prin regresie în vieți anterioare, experiențele extracorporale sau de moarte clinică, ori comunicările cu spirite ale celor decedați. Citiți pe rând fragmentele care vi

s-au părut cele mai interesante şi folosiţi-le apoi ca bază pentru discuţii în grup.

• Rugaţi-i pe membrii grupului să vă împărtăşească eventualele lor experienţe în aceste domenii, în măsura în care doresc acest lucru.

• Folosiţi una din sugestiile oferite la secţiunea referitoare la Studiul Individual ca bază pentru a scrie sau pentru a împărtăşi cu restul grupului anumite idei. Energia trebuie să rămână focalizată. Reamintiţi-le cu delicateţe membrilor grupului să nu se complacă în energia de tip Bietul de mine. Pe de altă parte, nu vă grăbiţi să etichetaţi pe cineva ca făcând parte din această categorie dacă povesteşte despre o pierdere importantă pentru el. Etichetările nu folosesc nimănui.

• Discutaţi în grup despre oamenii faimoşi sau despre maeştrii din trecut care v-au influenţat cel mai mult viaţa sau filosofia personală.

PARTEA A PATRA

ÎN ÎNTUNERIC

CAPITOLUL 7

AMINTIREA VIZIUNII DE LA NAŞTERE

Puterea calului

Atunci când avem o intuiţie sau un vis de a o lua într-o anumită direcţie şi dacă dăm curs acestei inspiraţii, în viaţa noastră apar evenimente care par de-a dreptul magice. Ne simţim mai vii şi mai dinamici... Atunci când avem o intuiţie sau o imagine mentală despre un viitor posibil, noi ne reamintim practic fragmente din Viziunea noastră de la Naştere, despre ceea ce am dorit să facem cu viaţa noastră în acel moment important al călătoriei pe care ne-am asumat-o. Este posibil ca ea să nu fie absolut exactă, căci oamenii dispun de liber arbitru, dar dacă se petrece ceva suficient de apropiat de viziunea noastră primordială, noi ne simţim inspiraţi, căci ne dăm seama că ne aflăm pe calea destinului pe care ne-am asumat-o.

A ZECEA VIZIUNE: SUSŢINEREA VIZIUNII[98]

TREZIREA FAȚĂ DE NOI ÎNȘINE

Cuvintele scrise nu pot reprezenta un substitut al experienței personale a misterelor vieții. Dacă ați ajuns până aici cu călătoria dumneavoastră, cunoașteți probabil tulburarea pe care o trezește *experimentarea directă* a unui fragment din adevărul pe care îl căutați. Nu există nici un principiu sau teorie care să poată deschide ușile prin care doriți să treceți, dacă nu sunteți pregătit să o faceți.

Dacă vă puneți întrebarea: „Cine sunt eu? Care este Viziunea mea originală?“, singurul răspuns posibil este acel „Da“ interior care apare de la sine atunci când simțiți că o idee este autentică, că o relație înflorește sau că ați ajutat pe cineva, fără să vă lăudați în fața nimănui pentru acest lucru.

Thomas Moore scria în *Suflete-surori: celebrarea misterelor iubirii și ale relațiilor de cuplu:* „Este convingerea mea profundă că micile impulsuri ale imaginației au un efect mai mare asupra vieții decât marile eforturi de transformare... că schimbările cele mai profunde în viața noastră urmează mișcările imaginației... Scopul este să ne eliberăm de ideile și imaginile rigide pe care le-am avut dintotdeauna despre ce înseamnă să iubești, să fii căsătorit, să fii un bun prieten sau să trăiești în comunitate[99]“.

A Zecea Viziune sugerează că „începem să devenim în sfârșit conștienți de un proces care a rămas inconștient încă de când a început experiența umană. Încă de la începutul istoriei lor, oamenii au avut o Viziune la Naștere, după care... au uitat-o, nemaiavând decât intuiții foarte vagi... Astăzi începem să ne reamintim totul[100]“.

TREZIREA AMPLIFICĂ ENERGIA ŞI PERMITE MAI BUNA ÎNŢELEGERE A VIZIUNILOR

Istoria nu este altceva decât povestea pe care ne-o relatăm singuri despre ceea ce credem că s-a întâmplat. Ea este povestea convingerilor noastre, a opţiunilor noastre, dar nu reprezintă singurul fundament al viitorului. Spre exemplu, eroul din *A Zecea Viziune* începe să înţeleagă că „în sfârşit, putem considera istoria nu ca pe o luptă sângeroasă a oamenilor priviţi ca nişte animale, care au învăţat să domine în mod egoist natura şi să trăiască mai bine, ieşind din junglă şi creând o civilizaţie vastă şi complexă. Putem privi astăzi istoria umană ca pe un proces spiritual, ca pe un efort profund şi sistematic al sufletelor, generaţie după generaţie, viaţă după viaţă, care s-au luptat de-a lungul mileniilor să atingă acelaşi scop solitar: acela de a-şi aminti ceea ce ştiau deja în Lumea de dincolo şi de a face ca această cunoaştere să devină conştientă pe pământ[101] ". Deşi caracterizează nevoile fiecărui suflet de a-şi dezvolta anumite caracteristici, Viziunile de la Naştere includ şi scopul colectiv de a deveni mai conştienţi. *Viziunile de la Naştere reprezintă forţa evoluţionistă inerentă fiecăruia dintre noi.*

ALEGEREA PĂRINŢILOR ŞI A MEDIULUI ÎN CARE NE NAŞTEM

Potrivit anumitor învăţături spirituale, pe un anumit nivel al dezvoltării sufletului noi dobândim dreptul de a ne alege

singuri vehiculele (părinții) reîntoarcerii noastre pe pământ. În *A Zecea Viziune,* Maya, medic și vindecător, are viziunea momentului în care și-a ales în Lumea de dincolo, în compania grupului ei de suflete, părinții din care avea să se nască în actuala viață. Ea cântărește avantajele pe care le-ar putea avea, în sensul rezolvării anumitor tendințe negative sau nedezvoltate pe care le-a moștenit din viețile anterioare, dacă și-ar alege anumiți părinți. În aceeași viziune, ea devine conștientă de felul în care scopul ei se integrează în Viziunea asupra Lumii și de maniera în care grupul ei de suflete o poate ajuta să-și aducă aminte de planul original al vieții ei.

În timpul aceleiași viziuni, care anticipa viața pe care urma să o aibă, Maya îi vede deja pe toți oamenii care vor intra în viața ei pentru a o ajuta să își învețe lecțiile și să crească din punct de vedere spiritual. Își dă seama că va veni o vreme în viața ei, în care descoperirea Viziunilor o va ajuta să intre în contact cu un anumit grup de suflete. Din perspectiva Lumii de dincolo, ea își dă seama cu claritate că propriul ei grup, alături de alte grupuri independente, „vor reuși să înțeleagă împreună cine au fost în dimensiunea superioară, polarizându-se reciproc pentru a depăși Teama[102]". Această cunoaștere a Viziunii de la Naștere îi accelerează entuziasmul și îi confirmă opțiunile făcute. Ea realizează că până acum, viața ei a fost în concordanță cu structura profundă a intenției sale primordiale (fără să fie neapărat predeterminată). Ceilalți eroi o văd pe Maya intrând pe o poartă care permite trecerea într-o altă dimensiune, chiar în momentul în care părinții ei atingeau orgasmul în actul amoros care avea să conducă la concepția ei.

Maya a experimentat retrospectiva de care vorbeşte a Şasea Viziune, fiind pe punctul de a-şi aminti de ce s-a născut.
James Redfield, ***A Zecea Viziune: susţinerea Viziunii***

ÎNTÂLNIRI, PLANURI, OBIECTIVE

Nu toţi oamenii au capacitatea de a vedea în viitor. Ei urmează diferite idei noi, fără să ştie însă încotro îi vor conduce acestea. La fel se petrec lucrurile şi atunci când ei îşi aleg o viaţă nouă. Aşa cum am văzut în ultimul capitol, există trei nivele de conştiinţă; sufletele de pe primul nivel renasc pe pământ fără să aibă vreun plan conştient. Altele, cum este cazul Mayei, renasc ca urmare a unui plan precis. În sfârşit, există şi suflete care se nasc pe pământ pentru o misiune istorică. Experienţele de regresie făcute în anul 1979 de Helen Wambach, psiholog şi cercetător al vieţilor anterioare, au condus la stabilirea unor statistici foarte interesante referitoare la motivaţiile vieţilor succesive. Astfel, 11% dintre subiecţi au declarat că au opus rezistenţă, temându-se de o nouă reîncarnare, în timp ce 55% au avut cel puţin o anumită ezitare. 8% dintre ei au afirmat că nu au simţit nimic şi că nu au avut nici un plan atunci când s-au reîncarnat, în timp ce 23% au susţinut că au avut un plan şi că înainte de a se reîncarna, s-au consultat cu Ghizii lor.

3% dintre cei regresaţi au declarat că au fost „prea grăbiţi" sau că au acţionat împotriva sfatului primit de la Ghizii sau de la grupurile de suflete de care aparţineau[103]. Varietatea acestor atitudini reflectă cu siguranţă paleta

viziunilor pe care le au despre vieţile lor înainte de a se naşte! Concluzia studiului a fost că circa 20% din subiecţi s-au reîncarnat pur şi simplu, fără nici un plan şi fără să-şi dorească acest lucru, în timp ce restul au acceptat cel puţin faptul că trebuiau să îşi asume o nouă viaţă.

În ceea ce priveşte planurile, acestea sunt destul de variate, incluzând tot felul de obiective, mai mari sau mai mici. Sufletele pe care le-am cunoscut de-a lungul mai multor vieţi succesive se oferă să joace alături de noi în noua dramă a vieţii, aşa cum ne-am propus-o noi. În dimensiunea spirituală se stabilesc întâlniri la anumite momente din viaţă, pentru a împlini împreună anumite obiective. Gândiţi-vă la oamenii care au jucat un rol special în viaţa dumneavoastră. Vă puteţi imagina făcând împreună planuri de a vă întâlni în actuala viaţă? Vă mai amintiţi cum v-aţi întâlnit cel mai bun prieten, soţul sau soţia, o persoană care v-a schimbat destinul? Aţi fost conştient la vremea respectivă că este o întâlnire de „destin“ sau o sincronicitate?

NICI PREA AMBIŢIOS, NICI PREA UMIL

Pornind de la relatările oamenilor care şi-au vizualizat vieţile anterioare din perspectiva Lumii de dincolo, TenDam a tras concluzia că noi putem să influenţăm chiar din această viaţă structura vieţii noastre viitoare. Întrucât nu putem scăpa de consecinţele opţiunilor şi faptelor noastre, el sugerează: „Fiţi foarte atenţi atunci când vă fixaţi voinţa şi judecata asupra unui concept particular. Se pare că intenţiile ferme şi judecăţile rigide se pot transmite de la o încarnare la alta.

Atunci când vă faceţi planuri de viaţă, nu fiţi nici prea ambiţioşi, nici prea umili. Dacă vă faceţi un plan nou, gândiţi-vă mai întâi la atitudinile şi talentele pe care le-aţi dezvoltat până acum, apoi stabiliţi noi obiective de dezvoltare. Urmează apoi moştenirea traumelor şi postulatelor. De multe ori, sufletele nu găsesc o combinaţie ideală de părinţi şi condiţii de viaţă. Îndeosebi acestea din urmă creează anumite limite în ceea ce priveşte dezvoltarea calităţilor şi reglarea *karma*-ei. Urmăriţi să descoperiţi acele condiţii pre şi postnatale care stimulează traumele selectate de dumneavoastră, nu şi altele. În continuare, căutaţi circumstanţele cele mai adecvate, de pe urma cărora veţi putea beneficia cel mai mult. Nu veţi putea epuiza niciodată într-o singură viaţă toate problemele acumulate de-a lungul tuturor vieţilor anterioare[104]".

PUTEM AVEA TOT CE NE DORIM?

Opţiunea noastră pentru o anumită încarnare este limitată de nivelul de dezvoltare al sufletului nostru. De multe ori, sufletele mai puţin evoluate (mai tinere), care nu au dobândit încă dreptul de a-şi face un plan al vieţii, sunt nevoite să accepte părinţii care se nimeresc! Rapoartele experienţelor de regresie demonstrează că sufletele tinere îşi petrec mai puţin timp în dimensiunea spirituală între două încarnări, căci dorinţa lor de a dobândi experienţe fizice le trimite rapid înapoi pe pământ. Sufletele care au provocat foarte multă suferinţă pot petrece perioade infinit de lungi în regatele întunericului, pentru a trăi ele însele toate suferinţele pe care le-au provocat altora, în încercarea de a-şi trezi natura

spirituală. Deşi nu există un Dumnezeu răzbunător, mânios sau judecător care să ne pedepsească, nici nu putem scăpa de repercusiunile faptelor noastre. Totuşi, dacă aceste suflete solicită ajutor, ele îl primesc, căci există suflete care se oferă voluntar în acest scop.

Cu ajutorul Ghizilor sau grupurilor de suflete de care aparţine, sufletul îşi alege singur părinţii şi mediul. Potrivit anumitor tradiţii, urmează o întâlnire cu Sfântul Duh, pentru a-i confirma dacă opţiunile făcute sunt în conformitate cu nivelul de dezvoltare al sufletului. Se poate vorbi chiar de un fel de rezervare a sufletului pentru mama aleasă, după care el poate intra în interiorul fătului în orice moment dinaintea naşterii, sau chiar la câteva zile după naştere.

CHIAR DACĂ NE-AM FĂCUT UN PLAN, DISPUNEM ÎN CONTINUARE DE LIBERUL ARBITRU

Aceste viziuni prenatale reprezintă scenariile *ideale* pe care le-am putea urma dacă am respecta întru totul intuiţiile primite. Deşi noi înşine ne stabilim calea pe care dorim să mergem şi deşi facem anumite legăminte să ne întâlnim cu alte suflete de-a lungul acestei căi, nu există nici o dovadă care să ateste că viaţa este complet predeterminată. Unicul scop al vieţii este procesul de învăţare, de a face opţiuni şi de a creşte din punct de vedere spiritual prin exersarea liberului arbitru. Conceptul de *plan al vieţii dublat de păstrarea liberului arbitru* este analog cu decizia (planul) de a mânca în oraş, urmată de alegerea propriu-zisă a localului. Poate fi

vorba de un restaurant select, de un *fast-food,* putem alege un restaurant chinezesc, american, franţuzesc etc. Altfel spus, noi ne respectăm planul iniţial, dar decidem apoi locul, meniul, preţul etc. Odată ajuns la restaurant, opţiunile vor fi mult mai limitate, dar încă vom mai putea alege între a mânca primul fel sau nu, între a alege un meniu vegetarian sau cu carne, între a servi sau nu desert, între o cafea sau un ceai, putem intra în conversaţie cu chelnerul, putem face cunoştinţă cu alţi meseni sau putem întâlni un prieten. Este posibil ca masa să ne fie servită cu întârziere, să găsim o muscă în ciorbă, sau putem avea o reacţie alergică. Dacă totul merge bine, putem petrece minunat. Planul iniţial a fost acela de a servi masa în oraş, dar locul şi meniul depind de opţiunile ulterioare. La fel se petrec lucrurile şi cu viaţa noastră. În cale ne ies diferite oportunităţi; pe unele le urmăm, pe altele nu, şi toate acestea ne pot schimba cursul vieţii. Chiar dacă avem un scop general pe care ni l-am stabilit, avem încă destulă libertate de mişcare pentru a ne trăi plenar viaţa. Maniera în care ne putem învăţa lecţiile nu este întotdeauna previzibilă.

VIZIUNEA DE LA NAŞTERE

În *A Zecea Viziune,* eroii romanului realizează că „înainte de a se naşte, mulţi oameni experimentează o viziune a felului în care s-ar putea derula viaţa lor, ce părinţi ar putea avea şi care ar fi strategiile de control către care ar fi înclinaţi, precum şi felul în care ar putea depăşi aceste strategii pentru a realiza ceea ce şi-au propus[105]".

Voi ați optat pentru nașterea într-o anumită familie deoarece ea v-a permis să vă îndepliniți mai ușor scopul propus. Încă de pe vremea când vă aflați în pântecul matern, le-ați spus celor vii anumite lucruri pe care ar trebui să vi le reamintească. Dacă chiar dacă ar face-o, i-ați crede? Ați avea suficientă încredere în ei? Probabil că nu, căci atunci când ne naștem în această formă umană, noi ne schimbăm opiniile mai repede decât își schimbă vântul direcția. Când nu știi cine ești, urmezi calea vântului.

Malidoma Patrice Some, *Despre apă și spirit*

Iată o relatare a unei persoane despre dorința ei de a rămâne conștientă de menirea sa și de Viziunea de la Naștere: „M-am simțit ca și cum m-aș fi trezit dintr-un vis lung. Am opus atâta vreme rezistență... am simțit că a sosit timpul să mă întorc în câmpul vieții. Eram conștient că trebuia să realizez multe lucruri în viața care va urma. Nu mai trebuia să eșuez, așa cum am pățit de atâtea ori înainte. Trebuia să mă lupt ca să rămân conștient de toate aceste lucruri după ce mă voi fi născut... Știam că atunci când mă voi întoarce în lume voi fi cuprins de o amnezie temporară, că îmi voi uita scopul și misiunea. De fiecare dată s-a întâmplat la fel. De data aceasta, intuiam că îmi voi reaminti mai devreme. M-am decis instantaneu să devin plenar conștient în această viață, să îmi depășesc imperfecțiunile, să lupt pentru un ideal mai înalt, mai profund și mai pur decât experiențele mele obișnuite. Am trăit multe vieți. Am cunoscut iubirea, ura, teama, moartea, boala, greutățile și belșugul. Dar toate aceste

experienţe ale vieţilor mele pe pământ nu mi-au adus niciodată o satisfacţie şi o fericire de lungă durată... Doream să fiu şi pe pământ la fel ca aici, plenar conştient de existenţa mea, să realizez că nu sunt doar o persoană, ci o scânteie din Dumnezeu, o manifestare a Lui. Ştiam că voi uita aceste lucruri când voi ajunge pe pământ, *dar eram hotărât să lupt ca să-mi aduc aminte de această conştiinţă superioară*[106] *"*.

O altă persoană, funcţionar într-un depozit dintr-un orăşel din Delaware, îşi aduce aminte de viziunea pe care a avut-o despre Dumnezeu cu puţin timp înainte de a renaşte: „L-am văzut pe Dumnezeu... Nici un cuvânt, nici o imagine şi nici un limbaj nu L-ar putea descrie. Toate formele emanau din El. Am văzut toate universurile, toate fiinţele, toate lumile conţinute în El. Mi-am exprimat devoţiunea faţă de El, tristeţea pentru faptul că am eşuat până atunci. Nu părea deloc tulburat de eşecurile mele. M-a încurajat să încerc din nou. Mi-am început noua viaţă cu această încurajare, hotărât ca de data aceasta să-i ajut pe ceilalţi, să slujesc lumii şi *să devin plenar conştient deopotrivă de existenţa mea interioară şi de cea exterioară*[107] *"*. Toate aceste viziuni individuale reflectă Viziunea globală asupra Lumii, dorinţa de a aduce mai multă conştiinţă spirituală în lumea materială.

Interesant este faptul că 60% din oamenii care au amintiri prenatale atunci când se află sub regresie au putut răspunde la întrebările lui Helen Wambach referitoare la scopul lor în viaţă, la raţiunea pentru care au revenit pe pământ. Ceilalţi 40% care nu şi-au putut aminti nici un plan particular pentru noua viaţă erau de regulă suflete care nu au optat singuri pentru întoarcerea pe pământ (suflete din categoria 1, care se întorc în mod natural în planul fizic). Iată cum sintetizează

TenDam studiul său referitor la amintirile oamenilor despre planul lor prenatal[108]:

• 27% au venit pentru a-i ajuta pe alții și pentru a crește din punct de vedere spiritual.

• 26% au venit pentru a acumula noi experiențe și pentru a-și corecta anumite tendințe.

• 18% au venit pentru a deveni mai sociabili.

• 18% au venit pentru a-și regla anumite relații *karma*-ice.

• 11% au venit pentru diverse alte motive.

Cât despre cei care și-au contemplat inclusiv viețile anterioare, este interesant cât de clare le-au apărut acestora motivele pentru care au revenit pe pământ. Studiul lui Wambach a ilustrat motive concrete, precum: „Mai aveam foarte multe de făcut în relația mea cu mama", „Trebuia să leg între ele și să rafinez toate aspectele care au rămas neterminate în viața mea anterioară", „Mi-am propus să duc o viață în slăbiciune și confort, și apoi să depășesc aceste trăsături negative de caracter", Am revenit pentru a simți din nou lucrurile și pentru a le putea atinge", „Am dorit să revin pentru că ultima oară am murit prea tânăr", „Știam că părinții mei au nevoie de mine, căci și-au pierdut fetița în vârstă de un an și trei luni într-un incendiu[109]".

ALEGEREA UNEI CĂI DIFICILE

Există suflete care aleg în mod deliberat o cale dificilă, optând pentru un mediu abuziv, disfuncțional sau constrictiv. Aceste vieți le testează capacitatea de îndurare, răbdarea și puterea de a ierta. Interesant este faptul că tocmai aceste

suflete erau înainte de a se naşte cele mai optimiste în ceea ce priveşte noua lor viaţă în planul fizic. Ele erau convinse că vor fi suficient de puternice pentru a se trezi, pentru a-şi transcende mânia şi resentimentele, făcând astfel faţă condiţiilor dificile în care s-au născut şi ajutându-şi familia să se vindece.

În cazul unor evenimente traumatice care afectează îngrozitor pe cineva, cât se poate spune că s-a datorat dorinţei sufletului de a experimenta? Dacă o femeie este violată, se poate spune oare că sufletul ei a optat pentru acel eveniment? Dacă un bărbat îşi pierde fiul, înseamnă că aşa a dorit el înainte de a se naşte? Conform relatărilor persoanelor supuse regresiei, care au avut posibilitatea să-şi evalueze viaţa din perspectiva Lumii de dincolo (în timpul regresiei), a rezultat că nu întotdeauna anumite evenimente specifice sunt stabilite dinainte. Există însă şi suflete care aleg anticipat condiţii foarte dure de viaţă, pentru a-şi testa rezistenţa şi puterea interioară. Ele doresc să-şi accelereze evoluţia, expunându-se brusc *karma*-ei acumulate, care aşteaptă să fie arsă, dar acest lucru nu înseamnă neapărat că ele au ales un moment precis sau anumite circumstanţe ori traume bine stabilite.

Atunci când părinţii îşi pierd un copil, se poate vorbi de regulă de o înţelegere prestabilită între sufletele acestora de a trece prin această experienţă dureroasă, spre binele tuturor. Dacă un om cauzează în mod intenţionat moartea altei persoane, consecinţele acestei acţiuni trebuie arse. Sufletul poate opta pentru un sacrificiu de sine într-una din vieţile viitoare, ca plată pentru datoria sa *karma*-ică. Uneori, un suflet care nu mai doreşte să rămână în corpul lui fizic renunţă în mod voluntar la viaţă. Alţi copii mor de timpuriu deoarece

corpul lor fizic nu este suficient de puternic pentru a ajunge la maturitate, sau pentru că nu şi-au propus nici o clipă să îşi încheie ciclul natural al vieţii, dintr-un motiv sau altul. Unii copii trăiesc suficient pentru a le face părinţilor o mare bucurie, dar mor prematur pentru a le oferi părinţilor lor şansa de a experimenta o trezire spirituală mai profundă, care nu ar fi fost posibilă în caz contrar. Există suficiente dovezi că în spatele acestor evenimente se află motive profunde, pe care tot mai mulţi oameni sunt pregătiţi să le înţeleagă.

Nu există nici o licoare fermecată... care să ne dăruiască înţelepciunea. Numai experienţele noastre ne pot învăţa, dar nici acest lucru nu se petrece decât atunci când dorim la rândul nostru să învăţăm. Putem citi un milion de cărţi inspirate, care ne pot orienta în anumite direcţii spirituale, dar numai experienţa ne poate dărui adevărata semnificaţie a cuvântului scris.

Rosemary Altea, *Vulturul şi trandafirul*

RETROSPECTIVA VIEŢII *ÎN MOMENTUL PREZENT*

Nimeni nu-şi poate împlini perfect Viziunea de la Naştere, dar cu cât devenim mai conştienţi, cu atât mai uşor ne va fi să rămânem deschişi şi să ne urmăm intuiţiile. Dacă suntem conectaţi la sursa noastră, noi putem dărui mai multă iubire, ne putem depăşi strategiile de control. Dacă suntem mai interiorizaţi, putem reduce eforturile inutile, bucurându-ne mai

mult de viaţă. În roman, Wil afirmă: „Nu înţelegi? Acesta trebuie să fie unul din secretele celei de-a Zecea Viziuni. Noi descoperim că intuiţiile şi senzaţia destinului nostru nu sunt altceva decât amintiri ale Viziunii noastre de la Naştere. Pe măsură ce înţelegem mai bine a Şasea Viziune, începem să ne dăm seama unde am greşit şi ce şanse am ratat, astfel încât ne putem întoarce pe cale, apropiindu-ne din nou de menirea pe care ne-am asumat-o. Altfel spus, procesul spiritual se integrează din ce în ce mai mult în viaţa noastră de zi cu zi. În trecut, noi eram nevoiţi să murim pentru a putea avea acces la retrospectiva vieţii noastre, dar acum ne putem trezi mai devreme, ceea ce va face ca moartea să devină inutilă, lucru prezis de a Noua Viziune[110]".

O relatare recentă a unei femei din Texas indică existenţa unei asocieri între observatorul ascuns şi memoria celulelor, care, deşi foarte rară, poate juca un rol foarte important în viaţa noastră, în măsura în care suntem capabili să ne deschidem faţă de ea. După ce femeia a fost părăsită de soţ, pe când se afla la birou, detaliile celor 21 de ani de căsnicie au început să-i treacă prin faţa ochilor. Retrospectiva a fost completă, în suita corectă a evenimentelor, fiind însă centrată exclusiv asupra relaţiei dintre cei doi, cu precădere asupra neînţelegerilor şi greşelilor care au dus în cele din urmă la ruperea ei.

Experienţa a durat ore întregi, iar amintirile „începeau şi se terminau ca şi cum aş fi pus o bandă video, după care aş fi oprit-o... Mi se părea incredibil, şocant... Era fascinant şi uluitor. În timp ce experimentam toate aceste amintiri, eram cât se poate de conştientă de căldura zilei, de soarele

care mă ardea". Pe de altă parte, nu era decât vag conştientă de locul în care se afla şi de sarcinile de serviciu pe care continua să le îndeplinească. Trăia practic în două realităţi paralele.

Joseph Chilton Pearce, *Finalul evoluţiei*

În cartea lui Ruth Montgomery, *În căutarea adevărului,* Ghizii îi spun autoarei: „Momentul în care omul trebuie să se gândească la viitorul său este clipa prezentă, care va deveni cât de curând trecut. Consideră fiecare zi ca pe o pagină din cartea vieţii. Nu murdări aceste pagini cu cerneală sau cu noroi. Ia-le cu tine, curate, în etapa următoare în care vei intra, şi vei avansa astfel mai departe de cele mai îndrăzneţe vise ale tale. Lucrul cel mai important pe care va trebui să ţi-l reaminteşti este următorul: *Salută fiecare zi şi consider-o împlinirea viitorului. Foloseşte-te de ea cu cea mai mare atenţie, ca şi cum ar fi deja o mărturie publicată din trecutul tău*[11] ".

ÎMPLINIREA MENIRII PERSONALE PRIN SERVICII ŞI PRINTR-O MAI BUNĂ CONŞTIENTIZARE

În mod paradoxal, calea ideală pentru a atrage în viaţa dumneavoastră ceea ce doriţi constă în a vă focaliza intenţia pentru a crea lucrul dorit, *urmată de renunţarea la lupta pentru împlinirea dorinţei sau pentru a controla rezultatul intenţiei.* Cu cât vă veţi lupta mai puţin, cu atât mai uşor se va desfăşura în faţa dumneavoastră calea pe care o aveţi de urmat.

Mulţi oameni îşi spun că trebuie să „lucreze din greu" pentru a-şi descoperi menirea. Ei se angajează să „facă bine", cu o atitudine foarte serioasă, chiar rigidă, sau constată că au eşuat într-un „mare" proiect. O persoană supusă regresiei a povestit cum într-o viaţă anterioară trăită în Egipt a suferit foarte mult: „Multe calităţi se nasc dintr-o asemenea viaţă... capacitatea de a îndura, răbdarea, multe lucruri. O astfel de viaţă pare ratată, dar în realitate sufletul învaţă foarte multe din ea[112]". Întrebată dacă toată lumea conştientizează în lumea spirituală lecţia din vieţile anterioare, ea a răspuns: „Da, în lumea spirituală". Chiar şi cei care par cu totul inconştienţi în timpul vieţii pe pământ au un anumit grad de conştientizare în lumea spirituală[113].

PRACTICA CONDUCE LA PERFECŢIUNE

Condiţiile armonioase pentru împlinirea dorinţelor noastre pot fi create prin practicarea zilnică a anumitor vibraţii, precum: recunoştinţa, aprecierea, iertarea, detaşarea (de propria dorinţă), umorul, iubirea, deschiderea şi aşteptarea. Identificarea cu sinele real şi folosirea talentelor personale cu generozitate şi recunoştinţă contribuie la punerea noastră în rezonanţă cu marele flux al energiei cosmice. În plus, este important să practicăm circularea bogăţiei şi transfigurarea celor din jur, astfel încât să ne punem la unison cu legea dăruirii şi primirii.

Îşi poate schimba cineva lumea prin simpla citire a unei cărţi, care îi schimbă sistemul de convingeri şi felul în care percepe realitatea?

Oamenii, îndeosebi occidentalii, se vor lăsa greu convinşi de semnificaţia lumii spirituale numai prin citirea unor cărţi. Principalul factor care contribuie la o deschidere spirituală autentică este întotdeauna experienţa personală directă... Aceasta poate începe însă cu citirea anumitor cărţi şi cu ascultarea anumitor conferinţe, cu participarea la grupuri spirituale şi cu trăirea unor forme subtile de transformare prin meditaţii şi alte practici spirituale.

Stan Grof, în *Către o nouă Viziune asupra Lumii,* de Russell E. DiCarlo

---

O femeie ne-a povestit cum a încercat să rezolve un conflict familial mai vechi de 55 de ani. Multă vreme, ea a considerat de datoria ei să lupte cu ceilalţi – conform tradiţiei – pentru a obţine banii care i se cuveneau. Treptat, după multe lupte interioare, ea şi-a dat seama că adevărata dorinţă era stingerea acestui conflict şi stabilirea unor altfel de relaţii cu rudele ei. La 86 de ani, ea a înţeles în sfârşit că toată viaţa a urmat o convingere eroică: aceea că trebuia să lupte pentru drepturile ei, motiv pentru care s-a simţit singură şi izolată atâţia ani. A uitat că sursa şi puterea ei se aflau în Dumnezeu.

Scufundaţi-vă aşadar în tăcere şi aflaţi în această stare care este direcţia potrivită *pentru dumneavoastră.*

CALEA ESTE SERVICIUL (ÎNTRAJUTORAREA)

Aşa cum am arătat în ultimul capitol, mesajele primite de Ruth Montgomery de la Ghizii ei din Lumea de dincolo au subliniat tot timpul importanţa serviciului adus altora ca şi cale pentru împlinirea destinului personal. Mesajele afirmau cu toată claritatea că cele mai importante acţiuni pe care le putem face pentru a avansa rapid constau în ajutorarea celor care ne ies în cale. Montgomery notează în cartea ei, *În căutarea adevărului:* „Ghizii mi-au reamintit tot timpul de importanţa ajutorului acordat altora, 'care trebuie practicat nu numai în spiritul carităţii, ci chiar ca o nevoie arzătoare de a-ţi împlini propria misiune'. Noi trebuie să fim mai interesaţi să-i ajutăm pe cei din jur decât pe noi înşine, mi-au spus ei. Numai în acest fel vom putea avansa noi pe calea către împlinirea propriului destin. 'Acesta a fost mesajul pe care vi l-au adus cu mii de ani în urmă Christos şi alţi lideri religioşi. De atunci şi până acum, mesajul nu s-a schimbat cu nimic. El rămâne acelaşi ca şi pe vremea când Christos vă spunea: 'Iubiţi-vă unii pe alţii'. Acesta nu este *o cale* de a avansa spiritual, ci *singura* cale'[114]".

Misterul vieţii dumneavoastră doreşte să vi se reveleze. El se manifestă chiar în timp ce citiţi aceste rânduri.

Când va veni momentul să părăsiţi planul terestru şi să începeţi o viaţă nouă, singura bogăţie pe care o veţi lua cu voi vor fi învăţăturile dobândite şi integrate în inima voastră.

Vulturul Cenuşiu, *Vulturul şi trandafirul,* de Rosemary Altea

---

STUDIUL INDIVIDUAL ȘI ÎN GRUP

Următoarele exerciții pot fi practicate individual sau într-un grup de studiu. Informațiile pot fi completate ca temă pentru acasă și apoi discutate în grup, pe perechi sau în grupul mare, dacă toată lumea este de acord să-și împărtășească experiențele personale.

Gândiți-vă la părinții dumneavoastră din perspectiva spirituală

Reflectați câteva momente la semnificația mai profundă a alegerii părinților pentru care ați optat pentru această viață.

Tatăl

• Dacă ați plasa un chenar sub fotografia tatălui dumneavoastră, care să-i sintetizeze viața, ce ați scrie în el?

• Ce a lipsit din viața tatălui dumneavoastră? A dorit el să realizeze ceva, fără să reușească? Ce caracteristici slab dezvoltate a avut, și care i-au lipsit cu desăvârșire?

• Care au fost cele mai importante lucruri pe care le-ați învățat de la el?

• În ce fel îi semănați?

• În ce direcții diferite ați evoluat față de el?

• Ce influență a avut el în ceea ce privește calea pe care ați evoluat?

Mama

• Dacă ați plasa un chenar sub fotografia mamei dumneavoastră, care să-i sintetizeze viața, ce ați scrie în el?

• Ce a lipsit din viaţa mamei dumneavoastră? A dorit ea să realizeze ceva, fără să reuşească? Ce caracteristici slab dezvoltate a avut, şi care i-au lipsit cu desăvârşire?

• Care au fost cele mai importante lucruri pe care le-aţi învăţat de la ea?

• În ce fel îi semănaţi?

• În ce direcţii diferite aţi evoluat faţă de ea?

• Ce influenţă a avut ea în ceea ce priveşte calea pe care aţi evoluat?

Reflectaţi asupra filosofiei dumneavoastră spirituale

Reflectaţi câteva clipe şi puneţi-vă următoarele întrebări:

Ce credeau părinţii mei despre Dumnezeu?

Tata

Mama

Ce convingeri legate de viaţa de după moarte au avut părinţii mei?

Tata

Mama

Care au fost cele mai importante trei valori pentru părinţii mei?

Tata

Mama

Care a fost ideea pe care mi-au imprimat-o cel mai puternic părinţii mei?

Tata

Mama

Ce moştenire au lăsat părinţii mei în această lume?

Tata

Mama

Ce am învăţat să fac sau să nu fac privind felul în care şi-au trăit viaţa părinţii mei?

Tata

Mama

Care au fost cele mai importante trăsături care au lipsit din viața părinților mei? (ex: sănătatea, succesul, respectul de sine, afecțiunea, simțul umorului, împlinirea creatoare).

Tata

Mama

În ce privință le semăn părinților mei?

Tata

Mama

În ce direcție am evoluat diferit de cursul pe care l-a avut viața părinților mei?

Tata

Mama

Dacă aş porni de la premisa că aceştia au fost părinții perfecți pentru mine în această viață, care ar putea fi motivul?

Tata

Mama

Afirmația Viziunii de la Naștere

Închideți ochii pentru câteva clipe şi faceți câteva respirații profunde. Relaxați-vă trupul. Imaginați-vă că vă aflați pe vârful unui deal şi priviți un drum care şerpuieşte în zare. Pe drumul respectiv mergeți chiar dumneavoastră. Care sunt imaginile din viața dumneavoastră care marchează cele mai importante puncte de cotitură ale drumului? Ce

imagini sau ce mesaje vă aşteaptă la capătul drumului. Completaţi frazele de mai jos cu imaginile sau cu intuiţiile primite:

La începutul drumului pe care merg, văd...

La mijlocul drumului meu, văd...

La capătul drumului meu, văd...

În ce fel v-aţi descrie pe dumneavoastră sau pe altcineva, pornind de la următoarele criterii? Notaţi data la care daţi răspunsurile, apoi recitiţi-le după şase luni, un an, cinci ani.

Punctele mele tari sunt...

Am un talent special în ceea ce priveşte...

Activitatea sau meseria care mi se potriveşte cel mai bine este...

Am contribuit la bunul mers al acestei lumi prin...

Cele trei provocări mari cu care m-am confruntat au fost...

Eu văd viaţa ca pe...

Ceea ce preţuiesc mai mult în viaţă este...

Cel mai mult mă entuziasmează...

Cel mai fericit sunt atunci când...

Sunt foarte mândru atunci când...

Domeniul meu de activitate este...

Dacă ar fi să numesc un lucru care nu-mi va putea fi răpit niciodată, acesta ar fi...

Dacă ar fi să numesc un lucru pe care mi-aş dori să-l experimentez, acesta ar fi...

Moştenirea pe care aş dori să o las în urma mea este...

Intuiesc că Viziunea mea de la Naştere este...

Viziunea mea asupra Lumii este...

Respectarea Viziunii

Ştim acum că aspiraţiile şi imaginile pe care ni le facem despre felul în care ar trebui să arate o viaţă ideală provin din Viziunea noastră de la Naştere, depozitată adânc în subconştientul nostru. Acceptaţi-vă reveriile diurne şi consideraţi-le dorinţe reale care doresc să se împlinească prin dumneavoastră. Evident, nu veţi reuşi să fiţi niciodată un mare cântăreţ de operă, dar vă puteţi satisface pasiunea de a învăţa să cântaţi urmând un curs de canto clasic. Sau puteţi organiza un grup muzical la o şcoală locală ori în comunitatea în care vă aflaţi. Viziunile foarte persistente, fără a fi neapărat obsesive, la fel ca şi cele lucide (care nu fluctuează tot timpul), trebuie să fie urmate de acţiuni. Acţiunile sunt singurele care vă pot direcţiona către calea împlinirii. Oamenii nu sunt simple mecanisme menite să răspundă unor condiţii date cu scopul de a supravieţui. Ei sunt în primul rând nişte visători.

Jocul Viziunii

• Ce imagine revine cu insistenţă în mintea dumneavoastră? Ce v-aţi dori şi nu aveţi?

• Ce aveţi şi nu aţi dori să pierdeţi?

• Gândiţi-vă cum ar fi dacă mâine v-aţi trezi într-o viaţă ideală, în care v-aţi putea manifesta calităţile optime pe care le aveţi. Descrieţi acest vis în câteva fraze.

• Dacă ar fi să vă descrieţi într-*un singur* cuvânt, care ar fi acesta? Cu ce serveşte lumii această calitate, dacă o privim la modul general? În ce fel vă folosiţi de această calitate la ora actuală? Scrieţi câteva fraze în legătură cu acest subiect (aveţi o libertate totală a imaginaţiei).

• Citiţi necrologurile din ziarul dumneavoastră, în special pe cele mai lungi, care omagiază realizările celui decedat. Departe de a fi deprimante, aceste „retrospective ale vieţii" ne oferă spectacolul înălţător al calităţilor şi realizărilor unei persoane. Chiar şi necrologurile mai scurte oferă uneori sinteza unei vieţi pline de responsabilităţi împlinite, a unor inovaţii, a unor talente răsplătite, dar mai ales a iubirii necondiţionate. Există oameni simpli care nu lasă în urma lor decât moştenirea simplă a unor calităţi precum: răbdarea, altruismul sau anumite episoade care marchează familia respectivă pentru generaţii întregi de acum înainte. Există o adevărată poezie în rânduri precum:

> Lucrător social, ofiţer de control al puşcăriaşilor eliberaţi înainte de termen, chitarist, mare amator de flamenco; înţelepciunea, bunătatea şi muzica lui vor dansa de-a pururi în inimile noastre[115].
>
> * * *
>
> Mr. R. a fondat mai multe fabrici de produse lactate, aducând laptele direct de la fermieri... Vindea cel mai proaspăt lapte care putea fi cumpărat pe piaţă... aduna apoi sticlele goale, pentru a proteja astfel mediul înconjurător[116].
>
> * * *
>
> Brownie McGhee, chitarist şi cântăreţ de blues, a cules cântece şi a popularizat stilul blues din zona Piedmont şi Carolina de Nord şi de Sud. Blues-urile din zona Piedmont amestecă sunetele de chitară cu acordurile ritmice ale acordeonului. El le cânta cu multă convingere...[117]

* * *

Eleanor Clark, maestru stilist... a scris mai multe eseuri despre diferite subiecte, de la istoria antică şi poezia romană şi până la condiţiile societăţii moderne[118].

A fost foarte activă ca membră a grupurilor Happy Belles şi Telephone Pioneers[119].

* * *

E. P., un indian maya devenit faimos în întreaga lume pentru metodele sale vindecătoare, bazate numai pe plante şi pe rugăciuni, a murit la data de... în umila sa colibă dintr-un mic sătuc din San Antonio, Belizele Occidentale... Ceilalţi vindecători maya îl considerau unanim drept maestrul lor[120].

Doi soţi trecuţi de 70 de ani, probabil suflete-surori, au murit de cancer la numai câteva ore unul după celălalt:

Cei doi au lăsat o impresie puternică, fiecare în domeniul său de activitate. El a fost profesor, autor, istoric, iar ea a fost artistă şi avocat al educaţiei artistice de masă. El „credea cu convingere în puterea profesorului de a-i provoca pe studenţi să conteste diferite convingeri acceptate la nivel social". A fondat Universitatea Penny, o serie de dezbateri publice săptămânale pe teme academice. Ea a creat Programul Artistic pentru Penitenciarele din California, care permite aducerea unor artişti

celebri pentru a le preda deţinuţilor din penitenciare[121].

Şi un altfel de exemplu, cu implicaţii *karma*-ice negative:

B. O. Imigrant născut în Manciuria, a reuşit în urma unor lupte de stradă să creeze ceea ce oamenii legii au numit cel mai puternic grup din domeniul crimei organizate din Chinatown, New York... A fost condamnat la închisoare pentru 17 ani... Experţii susţin că a acceptat să fie prins şi condamnat pentru a proteja o persoană mai înaltă în ierarhia organizaţiei criminale din care făcea parte[122].

Progrese curente, probleme şi provocări

Reflectaţi asupra întrebărilor de mai jos, câte una pe zi (sau pe săptămână). *Nu lucraţi cu mai multe întrebări simultan.*

Notaţi două-trei fraze sau paragrafe ca răspuns la *întrebarea care descrie cel mai bine locul în care vă aflaţi la ora actuală.*

Întrebările pot fi folosite şi ca bază pentru discuţii în grup.

Verificări

• Există vreo situaţie sau vreo relaţie pe care o consideraţi nerezolvată sau care vă provoacă anxietate?

Ştim cu toţii ce se întâmplă atunci când îi datorăm cuiva o explicaţie, scuze, un telefon: până când rezolvăm situaţia, problema ne mănâncă zilnic o părticică din energia noastră. Acelaşi lucru se petrece atunci când luăm decizia de a face ceva, dar intium că nu este o decizie corectă. Nerecunoaşterea propriilor sentimente sau amânarea rezolvării problemelor nu face decât să amplifice presiunea acestei scurgeri de energie. Dacă există asemenea circumstanţe, conştientizaţi-le; cereţi ajutor din parte universului pentru a le rezolva. Bazaţi-vă pe intuiţiile pe care le aveţi. Observaţi forţele care vă conduc pe nivelul următor.

- Există vreo problemă care provoacă chiar şi o scurgere cât de mică a energiei dumneavoastră?

Faceţi o listă cu *toate* lucrurile care v-aţi dori să fie diferite (ex: „Mi-aş dori să nu trebuiască să merg la examen săptămâna viitoare“, „Aş vrea să ştiu unde am greşit cu câinele, cu calculatorul, cu maşina etc.“). Dacă veţi conştientiza şi veţi nota în scris problemele care vă provoacă scurgeri de energie, este posibil ca în cel mai scurt timp să primiţi un răspuns sau să experimentaţi o schimbare.

- Ce obstacole vă stau în cale în clipa de faţă?

Obstacolele vă forţează să pătrundeţi mai adânc în miezul problemelor, în propria dumneavoastră creativitate. Care sunt profiturile ascunse pe care le pot aduce aceste obstacole? Ce vă împiedică ele să faceţi? Spre exemplu, dacă sunteţi de

părere că lipsa banilor reprezintă un obstacol în calea extinderii afacerii dumneavoastră, nu cumva se poate spune că vă este teamă (inconştient) să avansaţi pe un nivel superior?

• Ce aspecte din viaţa dumneavoastră merg foarte bine?

Aceste domenii fac parte integrantă din Viziunea dumneavoastră de la Naştere. Aduceţi-vă aminte de perioada când aceste lucruri au apărut pentru prima oară în viaţa dumneavoastră. În ce dispoziţie sufletească v-aţi aflat atunci când le-aţi atras către dumneavoastră? Conştientizaţi cât de multe lucruri aţi realizat. Manifestaţi zilnic recunoştinţă pentru aceste succese.

• Care sunt situaţiile curente în care manifestaţi foarte multă energie?

A avea energie este de regulă un indiciu că sunteţi conectat la sursa interioară, adică la Viziunea de la Naştere.

• Ce obiective noi v-aţi putea propune?

• Dacă ar fi să faceţi o predicţie legată de ceea ce se va petrece în următoarele şase luni, care ar fi primele trei lucruri pe care le-aţi prezice? Includeţi şi data zilei de astăzi.

• Care este cea mai importantă întrebare care vă preocupă în clipa de faţă?

- După ce ați notat întrebarea, definiți substratul care stă la baza ei. Spre exemplu, dacă întrebarea este: „Trebuie să mă mărit cu Joe?“, dorința care stă la baza întrebării este în mod evident aceea de a avea o căsnicie fericită cu un partener perfect (care poate să fie sau nu Joe). De aceea, rescrieți întrebarea sub forma unei afirmații pozitive a rezultatului dorit: „Sunt căsătorită cu persoana ideală pentru mine“.

CAPITOLUL 8

IADUL INTERIOR

Bufnița. Întunericul

Totul este doar o reacție la Teamă. Oamenii care trăiesc acolo ar fi paralizați de Frică dacă nu ar găsi o modalitate de a o nega, alungând-o în subconștient. Ei repetă aceleași scenarii, aceleași mecanisme de adaptare pe care le-au practicat toată viața, și nu se mai pot opri.

A ZECEA VIZIUNE: SUSȚINEREA VIZIUNII[123]

DUMNEZEU PUR ȘI SIMPLU, SAU DUMNEZEU *ȘI* DIAVOLUL?

Chestiunea referitoare la bine și la rău a preocupat mintea umană de mii de ani. Filosofia perenă și A Zecea Viziune susțin că nu există decât o singură Forță, un câmp unificat de energie, și anume forța lui Dumnezeu, care este totul-în-

toate. Nu există o a doua forță, adică un Diavol. Nu există nici o forță *încarnată* a răului care să ne poată pedepsi în actuala viață sau după moarte.

Dumnezeu i-a creat pe oameni, înzestrându-i cu liber arbitru, pentru ca aceştia să se poată cunoaşte printr-o creativitate fără sfârşit. Fiecare fațetă pe care o afişăm este o față a lui Dumnezeu. Pentru a putea evolua şi pentru a ne manifesta divinitatea, noi trebuie să ne exersăm liberul arbitru, fără a deveni separați de Dumnezeu. Atunci când rămânem la unison cu Dumnezeu prin iubirea, compasiunea, bucuria noastră, prin simțul jocului, prin servicii şi creativitate, opțiunile noastre creează bine, nu rău. Noi suntem cei care dau răului putere, atunci când credem în „starea de păcat inerentă" a umanității sau când respingem spiritualitatea. Conceptul de Diavol a fost folosit de-a lungul istoriei pentru a explica răul într-o manieră simplistă. Pentru a înțelege ce este răul, noi trebuie să explorăm natura complicată a psihologiei umane.

IADUL INTERIOR

Dacă nu există o forță separată a răului care să se opună Totului-în-toate, putem vorbi atunci de un iad? În imaginile iadului sunt ilustrați deseori oameni goi, blestemați şi fără nici o şansă de a fi mântuiți, chinuiți de flăcări şi strigând de durere şi de spaimă. Deşi am putea zâmbi în fața unor asemenea imagini literale, convinşi că noi nu putem avea un asemenea destin, fiecare dintre noi a trăit cel puțin o zi sau

o oră arzând în propriul iad interior, zbătându-se chinuit de furie, oroare, vinovăție, invidie, gelozie sau teroare. Ce om nu a trăit măcar o dată chinurile iadului creat de el însuşi?

Există oameni care s-au chinuit în iad încă de la prima lor respirație, sau chiar înainte de aceasta, nedoriți şi dispreţuiţi încă din pântecul matern. Unii copii sunt respinşi şi bătuţi, insultați, închişi în baie, terorizați de cei care ar trebui să aibă grijă de ei. Abuzați în fel şi chip, fizic sau sexual, ignorați sau disperați în fața dependenței de droguri a părinților lor, aceste suflete cresc de multe ori fără să aibă sentimentul unității cu Dumnezeu, şi încă şi mai puțin al bunătății Acestuia. Cu toate aceste condiții adverse, au existat suflete care au reuşit să iasă la lumină, într-o manieră aproape miraculoasă. În alte cazuri, traumele se dovedesc prea severe. Există şi oameni care par goliți de orice fel de umanitate, care nu trăiesc decât pentru a-şi proiecta iadul lor interior asupra altora, comițând cele mai atroce acte. Şi astfel, ciclul continuă. Iadul interior este sinonim cu certitudinea că nu există iubire şi că puterea nu poate fi dobândită decât făcându-i pe alții să sufere.

În alte cazuri, iadul interior este născut dintr-o insecuritate şi dintr-o rigiditate care ne menține izolați de iubire. Alteori, el se naşte dintr-un desfrâu nelimitat, din lăcomie, invidie, paranoia, boli mentale, teamă, furie, orgoliu sau obsesii. Aceste fixații ne separă de marele flux al vieții, ne paralizează creativitatea şi ne silesc să trăim mereu şi mereu aceeaşi stare de neîmplinire, care pare să fie destinul nostru. Iadul este întunecat şi greoi, este rece, lipsit de speranță şi izolat.

ASUMAȚI-VĂ PROPRIILE CONVINGERI

Dacă adăugăm la celebrul dicton: „Cum este sus este şi jos“ contrapartea acestuia: „Cum este jos este şi sus“, înțelegem că starea în care ne aflăm în momentul morții este chiar conştiința cu care pătrundem în Lumea de dincolo, adică *aceeaşi conştiință cu care ne-am creat realitatea din lumea fizică.* Altfel spus, iadul poate fi luat dincolo. Noi nu ne pierdem niciodată capacitatea de a ne crea propria lume. La fel cum ne naştem cu anumite calități şi tendințe moştenite din viețile anterioare, noi „ne naştem“ în Lumea de dincolo cu anumite calități şi tendințe dezvoltate în ultima noastră viață pe pământ. Aşadar, la fel cum nu există o forță exterioară personificată a Diavolului, nu există nici un iad diferit de cel pe care îl aducem singuri cu noi, sub forma energiei noastre negative, în dimensiunea spirituală.

Dacă nu realizăm imediat că am părăsit planul material, că am „murit“, noi continuăm să recreăm la nesfârşit obsesiile noastre mentale în regatul spiritual. Vă reamintim că în dimensiunea spirituală gândul se poate materializa instantaneu. Dacă te gândeşti la sex, eşti instantaneu angrenat într-un act sexual. Dacă doreşti să vezi pe cineva drag, eşti transportat instantaneu în câmpul său energetic (dacă persoana respectivă doreşte să fie vizitată). Aşadar, „iadul“ este creat de construcțiile mentale ale sufletelor incapabile de introspecție şi care nu se pot trezi la dimensiunea spirituală după moartea lor fizică.

NU EXISTĂ NICI UN LOC ÎN CARE SĂ TE POȚI ASCUNDE DE FRICĂ

Robert Monroe descrie întâlnirile sale cu Frica, în timp ce călătorea prin lumile spirituale. El a învățat din experiența directă că orice gând, inclusiv cel de teamă, se materializează instantaneu în dimensiunea spirituală. Acolo, sufletele nu-şi pot ascunde gândurile şi sentimentele sub diferite măşti sociale, aşa cum ne-am obişnuit noi pe pământ. Acolo, fiecare este gol. Monroe povesteşte cum a învățat să lucreze cu emoțiile pe care le-a reprimat în viața sa fizică, în timpul călătoriilor într-un loc pe care l-a numit Local II, din Lumea de dincolo. „Am fost nevoit să învăț, într-o manieră dureroasă şi laborioasă, să-mi controlez emoțiile una câte una... Dacă nu faci acest lucru în timpul vieții fizice, el devine prima prioritate în Lumea de dincolo.

Dacă optăm pentru o viață în întuneric, indiferent dacă ne aflăm pe pământ sau după „moartea" fizică, dacă acceptăm ca lumina să se diminueze, noi alegem practic să trăim într-un loc al întunericului. Opțiunea ne aparține însă întotdeauna. Ceea ce vreau să spun este că nu există un foc al iadului, dacă nu optăm singuri pentru o asemenea experiență.

Rosemary Altea, *Vulturul şi trandafirul*

Această zonă este populată cu ființe profund emoționale, nebune sau la limita nebuniei... Printre ele se numără inclusiv oameni în viață, care visează sau sunt drogați, călătorind în planul astral în corpul or „secundar" (n.a. „corpul" pe care

îl avem în dimensiunea spirituală), la care se adaugă cei ‚morți', dar incapabili să își controleze emoțiile[124]".

ZIUA JUDECĂȚII DE APOI

Potrivit Ghizilor din Lumea de apoi și mărturiilor celor care au trăit experiențe de moarte clinică, toate suferințele pe care le provocăm altora în planul fizic vor trebui retrăite de noi înșine, uneori cu o intensitate chiar mai mare, atunci când ne întoarcem în dimensiunea spirituală. Deși nu se poate vorbi despre o „Zi a Judecății de Apoi" sau despre mânia lui Dumnezeu revărsată asupra noastră, noi trebuie să suportăm răul comis asupra semenilor noștri, plătindu-l prin propria noastră suferință în Lumea de dincolo. Ghizii de acolo ne ajută să înțelegem cât de mult am învățat în viața pe care tocmai am încheiat-o, și mai ales cât de mult am iubit, astfel încât să putem progresa în următoarea viață.

Dacă am făcut măcar o faptă bună, această acțiune poate anihila multe din lucrurile negative pe care le-am făcut. De aceea, în loc să fim obsedați de lucrurile rele pe care le-am comis, este mult mai bine să ne concentrăm asupra faptelor bune pe care le putem face de acum înainte.

Pe nivelul de conștiință specific celei de-a Zecea Viziuni, noi începem deja să ne trezim, devenind conștienți de convingerile și de comportamentele noastre. Dacă realizăm „patologia" strategiilor noastre de control, dar și realizările noastre, noi avem șansa de a avea acces la propria noastră mitologie, adică la povestea destinului nostru. Dacă nu ne

vom trezi în această dimensiune fizică, este probabil că nu ne vom trezi nici în cea spirituală.

AICI ŞI ACUM

Într-o măsură mai mare sau mai mică, noi ne construim încă *din timpul vieţii fizice* propria noastră versiune a iadului, rămânând ataşaţi de strategia noastră de control, de care suntem cel mai adesea inconştienţi. Dacă uităm de conexiunea noastră cu sursa divină, noi suntem nevoiţi să construim un set foarte îngust de comportamente care să ne permită să ne păstrăm controlul în această lume. Trăind într-o zonă interzisă, împrejmuită de zidurile Fricii, noi nu ne putem deschide plenar faţă de misterul vieţii. Am devenit cu toţii contractaţi, temători, izolaţi şi predispuşi către autoapărare. Limbajul pe care îl folosim exprimă perfect această stare de lucruri, atunci când rostim fraze precum: „Nu sunt bun de nimic“, „nu o să reuşesc să fac niciodată nimic în viaţă“, „Nimeni nu mă iubeşte“.

Atunci când nu înţelegem că noi înşine suntem cei care stabilesc aceste limitări în mintea noastră, noi proiectăm constrângerea respectivă asupra mediului exterior. Acest aspect trebuie foarte bine înţeles, căci el este explicaţia fundamentală a aşa-ziselor probleme de zi cu zi din viaţa noastră. Dacă am avut anumite experienţe, noi vom percepe / simţi / experimenta noile evenimente prin filtrul celor vechi. Ţine de natura dorinţei să aspiri către ceea ce nu ai. Spre exemplu, tânăra Juanita era scundă şi plinuţă. Ea era convinsă că fetele înalte şi subţiri au un avantaj asupra ei. Frank era

studios şi slăbuţ. Avea o viaţă interioară bogată, dar nu participa la competiţiile sportive, cultivându-şi imaginea unui outsider. Shantara era fiica mijlocie într-o familie cu cinci fete şi se simţea pierdută în mulţime, ca şi cum nu ar fi existat. Pe un anumit nivel de conştiinţă, noi suntem întotdeauna îngrijoraţi de posibilitatea de a ne pierde controlul, de a ne rătăci, de pierde dorinţa de a trăi, de a fi un ratat neiubit de nimeni, incapabil de succes sau de fericire. Nu întâmplător, Christos s-a autodenumit păstorul turmei, căci una din temerile arhetipale ale oamenilor a fost dintotdeauna teama de a se rătăci. Dacă ne autodefinim într-un anume fel, noi ne racordăm imediat la o anumită cale. Astfel, devenim artistul neînţeles sau ratatul lipsit de creativitate. Noi ne punem singuri la colţ, după care le spunem tuturor că Dumnezeu a făcut asta.

UMPLEREA GOLULUI INTERIOR CU DEVOŢIUNEA FAŢĂ DE DUMNEZEU

Odată ce aceste autoevaluări se încrustează în mintea noastră, devenind realităţi, nivelul fricii ajunge atât de mare încât nu mai putem renunţa la ea fără o anumită anxietate. Oricât de pozitiv am gândi, noi nu vom deveni astfel mai înalţi sau mai slabi. Nici un argument raţional nu ne poate transforma peste noapte într-un campion de fotbal. Nici un exerciţiu nu poate face din noi o fiinţă specială. Dacă v-aţi repetat încontinuu că sunteţi un om lipsit de valoare, va fi foarte greu să renunţaţi peste noapte la această opinie. Noi

nu putem disloca o parte semnificativă din Teama noastră fără ca în locul lui să rămână un gol. Acesta va trebui umplut cu altceva: încredere, o nouă înțelepciune, şi mai ales devoțiunea față de Dumnezeu.

SOLUL FRICII

Rădăcinile dogmelor şi ideologiilor cresc în solul fricii. Iadul ia naştere din propriile noastre dogme, din incertitudinile noastre, din lipsa de iubire, de compasiune şi de înțelegere a propriei noastre realități. Un nivel înalt de teamă este ca o febră permanentă, care ne obstrucționează gândirea, percepțiile şi opțiunile. O femeie care şi-a vizualizat una din viețile anterioare povesteşte: „Într-una din viețile mele anterioare am avut şansa unei mari creşteri spirituale, dar prin izolare. Am murit atunci ca urmare a torturilor la care am fost supusă. Totul se petrecea lângă Ierusalim. Din cauza convingerilor mele religioase, am fost hăituită... iar în mintea mea s-a născut teama de violență, de a spune ce gândesc. Această teamă trebuie eliminată, pentru a putea cunoaşte noi experiențe care să mă ajute să cresc. Aş fi avut foarte mult de câştigat dacă teama nu mi-ar fi stat în cale. Blocajele autoimpuse nu fac altceva decât să îți stea în cale. Şi aşa există destule; ce sens are să îți mai creezi singur altele?[125]" Această femeie a înțeles cât de mult a avut de pierdut din cauza fricii de-a lungul mai multor vieți succesive. Gândiți-vă că fiecare viață prin care treceți este un fel de pictură. Ce culori veți folosi de această dată?

DUMNEZEU ESTE ÎN TOATE

În planul spiritual, unde sălăşluim între două vieţi terestre, noi ne scăldăm în adevărata vibraţie a universului: energia iubirii. Dacă nu putem percepe însă această energie a iubirii, din cauza dependenţei noastre faţă de falsele percepţii, devenim precum peştişorii aurii aruncaţi din vasul în care s-au obişnuit în apa oceanului şi care continuă să înoate acolo în cercuri mici, de dimensiunea vasului. Adevărata eliberare apare numai atunci când simţul separării dispare, la fel ca şi nevoia de control şi teama de moartea fizică. Adevărata eliberare nu înseamnă o singură vibraţie, ci întreaga paletă de culori: de la roşu şi până la violet, trecând prin negru, auriu şi argintiu. Ea nu înseamnă numai parfumuri fine, ci şi mirosul de vomă, de sulf, banii, sămânţa, usturoiul, piersicile etc. Dumnezeu este în toate.

Nu există alt rău decât cel pe care îl creăm noi. Eu nu am găsit nici un semn al diavolului în această parte a lumii. Noi suntem propriii noştri demoni, datorită gândurilor şi faptelor noastre negative... Acest rău acumulează forţe noi, căci fiecare generaţie care trece îşi lasă propria sa amprentă negativă, contribuind la întărirea acelei forţe pe care noi o vizualizăm ca fiind diavolul... Răul nu poate fi distrus decât prin trezirea omului la conştiinţa că şi gândurile înseamnă fapte şi că diavolul îşi reduce dimensiunea cu fiecare gând rău pe care îl înlocuim cu unul bun sau cu o acţiune plină de iubire. Adevăratul mileniu va începe atunci când binele va înlocui răul în inimile tuturor celor care locuiesc pe

pământ, nu numai din perspectiva trupească, ci mai ales din cea spirituală, aşa cum procedăm deja noi, aici.

Arthur Ford către Ruth Montgomery, în *Lumea de dincolo*

NICI VII, NICI MORŢI

Un exemplu de persoană care nu realizează că a murit, rămânând prins în agenda obsesiilor sale este relatat de Robert Monroe într-una din numeroasele sale excursii extracorporale în dimensiunile spirituale. După mulţi ani de călătorii în lumea spirituală şi după multe sfaturi din partea fiinţelor dezîncarnate, Monroe a constatat că a început să fie atras de acele suflete care au dificultăţi în tranziţia lor de după moarte. Într-unul din exemple, el a văzut un tânăr soldat angajat într-o luptă în care ambele tabere erau înarmate cu săbii şi suliţe. Tânărul se lupta să se ridice de jos, fără să-şi dea seama că fusese străpuns de o suliţă. Monroe povesteşte: „I-am văzut capul – nu cel fizic – ridicându-se deasupra corpului fizic, şi m-am grăbit să-l trag în afară. A ieşit cu uşurinţă din corp... S-a aplecat şi a încercat să-şi ridice sabia, dar mâna lui trecea prin ea. Uimit, a încercat din nou... I-am spus să stea liniştit, căci a murit". Fără să-i dea crezare, tânărul s-a întors la luptă. „Câteva momente mai târziu, el a fost atacat de un bărbos, iar cei doi s-au rostogolit în ţărână. Mi-au trebuit câteva secunde bune ca să-mi dau seama că *amândoi* erau morţi... Poate că se mai luptă şi acum, secole mai târziu, încercând să se ucidă reciproc!"[126] Mai târziu, el şi-a dat seama că tânărul soldat era el însuşi

într-o încarnare anterioară. Revederea i-a permis să înțeleagă o serie de aspecte mai profunde din propria sa natură.

Într-o altă împrejurare, el s-a întâlnit cu o femeie moartă din punct de vedere fizic. Incapabilă să-şi dea seama că a părăsit planul fizic, ea refuza să plece din casa construită de bărbatul ei. Aici se derulase întreaga ei viață. Casa era simbolul iubirii lui pentru ea, şi la acea vreme, era singura ei avere. Monroe a ajutat-o pe femeie să-şi dea seama că a murit şi că soțul ei (decedat la rândul lui mai demult) aşteaptă să se reîntâlnească cu ea. Eliberată de orbire, ea a părăsit zona iluziei ei şi şi-a început călătoria astrală, către o nouă cunoaştere şi înapoi la iubirea pe care credea că o pierduse. Cu o altă ocazie, Monroe şi-a oferit asistența unui bărbat mânios, care nu înțelegea de ce nu există un cer sau un iad, aşa cum se aşteptase. Cu agresivitatea care îi era în mod evident caracteristică încă din ultima sa viață terestră („Hai, pleacă de aici! Ori de câte ori a încercat cineva să mă ajute, am avut parte numai de necazuri!"), omul a refuzat ajutorul lui Monroe. Acesta este un exemplu perfect al felului în care o atitudine veşnic agresivă se poate transforma într-un postulat pentru următoarea viață. În cazul de față, postulatul este: „De fiecare dacă când cineva încearcă să mă ajute, am parte numai de necazuri!"

Întors în lumea intermediară a sufletelor netrezite, Monroe vede un grup de suflete prinse într-un ciclu repetitiv al dependenței de sex. În final, el ajunge să înțeleagă felul în care sistemele rigide de convingeri ale oamenilor continuă să existe şi să se manifeste după moarte, în Lumea de dincolo, dând naştere unor construcții mentale care sunt confundate cu „viața reală". În cazul celor care nu pot accepta faptul că

au murit, există tendința de a crea aceleași construcții mentale pe care le-au aplicat și în viața fizică. Fără o temelie spirituală, acestea reprezintă singurele lor puncte de sprijin, ridicate ca urmare a fricii lor generată de insecuritatea vieții. Aceste realități iluzorii nu sunt altceva decât forme severe de strategii de control, devenite chiar mai intense decât erau pe pământ.

Prins în continuare în capcana strategiilor sale de control în vederea obținerii de energie, sufletul continuă să se autoconvingă că lumea exterioară este un loc amenințător și că toți ceilalți se luptă să-i fure energia. În conformitate cu legea cauzei și efectului, convingerile și așteptările noastre atrag sau creează situații ori persoane aflate pe aceeași vibrație energetică, astfel încât viziunea noastră mentală să poată fi împlinită. Dacă nu suntem conștienți de libertatea și de posibilitățile superioare de manifestare din Lumea de dincolo, noi nu face decât să reproducem aici aceleași construcții mentale pe care le-am creat pe pământ. Acolo ne simțeam siguri în mijlocul acestor construcții, așa că de ce am renunța la ele acum, chiar dacă în realitate nu suntem nici mai siguri și nici mai fericiți.

De vreme ce noi ne creăm singuri realitatea, în conformitate cu legea cauzei și a efectului, nu mai este nevoie de un diavol care să facă o treabă pe care noi înșine reușim să o facem de minune!

STAFIILE

A Zecea Viziune ne învață că dacă ne întâlnim cu o stafie sau cu un fenomen de tip poltergeist, este important să

înțelegem că este vorba de unul sau mai multe suflete pierdute și nu trebuie să ne fie teamă de ele. Atitudinea cea mai corectă constă în a le trimite o energie plină de iubire, pentru a le ajuta astfel să progreseze. Aceste suflete nu încearcă decât să își procure energie de la ființele aflate în planul terestru și au o nevoie reală să progreseze pentru a-și regăsi sursa spirituală de energie. Nu trebuie să dezumanizăm aceste biete suflete, convinse ele însele că sunt demoni sau diavoli. În realitate, sunt și ele suflete în plin proces de creștere, la fel ca și noi. La fel ca în exemplul lui Robert Monroe, există oameni care lucrează în timpul viselor alături de grupurile lor de suflete pentru a trezi aceste spirite ce continuă să joace aceleași vechi roluri, în speranța că cineva de pe pământ le va răspunde.

După cum afirmă cu claritate A Zecea Viziune, sufletele din Lumea de dincolo care sunt deja conectate la divinitate nu urmăresc niciodată să vă fure energia sau să vă atragă în câmpul lor energetic. De aceea, dacă în timpul unei meditații sau în mod spontan, într-o comunicare spiritistă, aveți contact cu ființe din Lumea de dincolo care afirmă că sunt Ghizii dumneavoastră, deschideți-vă în fața lor și ascultați-i, dar nu vă abandonați în întregime, renunțând la propria dumneavoastră gândire, ca și cum ei ar avea toate răspunsurile.

SINUCIDEREA

Unul din cele mai grave acte pe care le poate comite omul este sinuciderea. Indiferent de problema care a determinat un suflet să își ia zilele înainte ca ele să se fi terminat în mod natural, aceasta nu se va rezolva în nici un

caz în Lumea de dincolo. Toate învăţăturile maeştrilor dezîncarnaţi sunt unanime în a afirma că în afara unor circumstanţe extrem de grave – precum o boală terminală sau tortura în captivitate – sinuciderea atrage după sine consecinţe foarte dure în dimensiunea spirituală. Întrucât fiinţa renunţa la darul vieţii înainte de termen, şansa ca ea să mai revină pe pământ este mult mai greu de obţinut.

Potrivit studiilor făcute de cercetătorii vieţii de dincolo, sinucigaşii trebuie să aştepte perioade foarte lungi de timp înainte de a se putea reîncarna, mult mai lungi decât persoanele care au murit din cauze naturale. Ei regresează pe un nivel inferior de conştiinţă şi trebuie să treacă printr-o lungă serie de încarnări foarte dificile înainte de a putea reveni pe vechiul nivel de dezvoltare, cel pe care îl aveau înainte de a-şi fi luat viaţa. Aceste vieţi sunt de multe ori cumplite, dar îi ajută să îşi plătească greşeala şi să trăiască din nou o viaţă normală.

Pe de altă parte, graţia divină nu îi ocoleşte, cu condiţia să se căiască în mod sincer. Dacă sinucigaşul solicită în Lumea de dincolo ajutorul lui Dumnezeu, alte suflete, mai mature, se adună în jurul lui şi îl ajută să înţeleagă unde a greşit, iniţiind procesul de educaţie spirituală. În plus, rugăciunile celor de pe pământ pot contribui mult la mântuirea sufletelor sinucigaşilor, ajutându-i să intre în contact cu energia iubirii, deşi se află încă în întuneric.

În cazul în care cunoaşteţi pe cineva care s-a sinucis, rugaţi-vă zilnic pentru ca el să se trezească în dimensiunea spirituală faţă de energia iubirii. Rugaţi-vă cu ardoare ca cel drag să fie auzit de acele suflete care se ocupă cu vindecarea şi ghidarea. Nimic nu este imposibil în existenţa spirituală

atunci când ținem foarte mult unii la alții. Distanța dintre noi și cei dragi nu înseamnă nimic în fața intenției pline de iubire.

CEI CARE FAC RĂU ALTORA

Din punct de vedere spiritual, adevărata natură a oricărui om este Dumnezeu – o scânteie din lumina divină, sinonimă cu bunătatea supremă. De ce săvârșesc atunci oamenii acte de o cruzime inimaginabilă? În romanul *A Zecea Viziune,* Wil răspunde la această întrebare pe care și-o pun de secole oamenii, spunând: „Ei înnebunesc din cauza Fricii și fac greșeli cumplite... În parte, aceste greșeli se datorează și tendinței noastre de a presupune că există oameni care sunt răi în mod natural. Această transfigurare negativă nu face decât să potențeze polarizarea dintre bine și rău. Oamenii se judecă reciproc, se demonizează și se îndepărtează unii de alții, amplificând și mai mult Teama și scoțând la lumină ce este mai rău în ceilalți. Noi nu vom putea instaura o nouă Viziune asupra Lumii și nu vom putea rezolva această polarizare, până când nu vom înțelege adevărata natură a răului și realitatea propriu-zisă a iadului[127]".

RENUNȚAREA LA ÎNVINOVĂȚIREA CELORLALȚI; LUCRUL PENTRU BINELE COLECTIV

Dacă dorința noastră colectivă este de a trăi într-o lume mai bună, cu mai multă iubire și armonie decât avem în

prezent, este evident că trebuie să facem cu toții efortul de a renunța la vechea convingere că cei cu care suntem în dezacord sunt neapărat răi. Fiecare dintre noi are datoria de a renunța la judecarea critică și automată a celorlalți, la tendința de a pune imediat etichete. Procedăm astfel de fiecare dată când dorim să obținem răzbunare pentru răul care ni s-a făcut, fără a ne pune în pielea celuilalt pentru a înțelege de ce a procedat astfel. În loc să definim oamenii ca fiind conservatori, liberali, fundamentaliști, adepți ai mișcării New Age, sau în o mie și una de alte feluri, mai bine ne-am uita în sufletul lor, pentru ca cunoaște persoana care acționează.

„Cât de ușor ți-ar fi să îți revezi ultima viață, m-a sfătuit el, dacă ai trăi fiecare zi ca și cum ar fi singura zi din întreaga ta viață. Manifestă în fiecare zi atâta grijă și iubire încât dacă viața ta s-ar termina la miezul nopții, acea pagină din viața ta să fie curată și nepătată. Dacă îți vei propune să trăiești plenar fiecare zi, îți va fi mult mai ușor să progresezi, căci chiar și cel mai rău dintre oameni poate trăi o singură zi fără să greșească, într-o armonie perfectă cu toți cei din jur“.

Ruth Montgomery, *În căutarea adevărului*

Când vom înțelege *cu adevărat* că energia urmează gândul, noi nu vom mai dori nici măcar să gândim de rău la adresa altcuiva. Chiar dacă nu ne vom propune să schimbăm lumea, aceasta se va schimba de la sine în măsura în care tot mai mulți oameni vor opta pentru a face bine. Întoarcerea celuilalt obraz ar putea fi interpretată și altfel decât „a primi o nouă lovitură“, și anume: „A vedea și cealaltă față a

problemei". Ori de câte ori ne dovedim în mod *automat* suspicioşi, ori de câte ori ne menţinem în mod *automat* separaţi de ceilalţi, noi pierdem ceva din divinitatea noastră. Suntem *cu toţii* implicaţi în crearea unui consens al realităţii; de aceea, fiecare gând al nostru contribuie la viziunea de ansamblu. Diavolul devine astfel o simplă metaforă, el nefiind altceva decât egoul omului condus de teamă şi deconectat de la sursa iubirii divine. Iadul de care ne temem atât de mult nu este un loc în care vom fi izgoniţi de un diavol viclean şi răzbunător, ci un loc pe care îl creăm noi înşine, dar pe care avem şi puterea de a-l dizolva. Pornind de la premisa că iadul este rezultatul propriei noastre conştiinţe, noi putem începe chiar acum să renunţăm la gândirea noastră negativă.

STUDIUL INDIVIDUAL

Ziua Ne-Judecăţii de Apoi

Renunţarea la judecarea celorlalţi (dar şi a propriei noastre fiinţe) reprezintă una din cele mai înalte realizări la care putem aspira. Ori de câte ori facem o evaluare negativă, aceasta rămâne în mintea noastră subconştientă, provocând o scurgere în sistemul nostru energetic. De regulă, cel mai dur judecător al nostru suntem chiar noi înşine... De ce? Critica şi judecarea de sine nu contribuie cu nimic la schimbarea în bine a comportamentului personal; ea nu face decât să mai bată un cui în coşciugul lipsei noastre de încredere în sine. Încercaţi ca timp de o zi întreagă să nu emiteţi nici o judecată şi nici o critică la adresa altcuiva, sau

a dumneavoastră. În cazul în care aveți tendința să criticați ceva sau pe cineva, manifestați-vă de fiecare dată hotărârea să nu vă mai otrăviți în acest fel grădina interioară. Pentru a neutraliza tendința de a fi critic, emiteți chiar părerea contrarie celei negative despre persoana în cauză.

Reconcilierea

Dacă antipatizați pe cineva, încercați să-l ascultați *cu inima.* Ascultați ce dorește să spună sufletul său, dincolo de cuvinte. Ideea este să găsiți aspecte comune cu persoana în cauză, fără a fi neapărat de acord cu părerile sale în care nu credeți. Spre exemplu, dacă Bob încearcă să vă convingă că militanții în favoarea mediului înconjurător nu sunt realiști, căci dacă ar ține seama de părerile lor, afacerile nu s-ar mai putea dezvolta, în loc să-l combateți enervat, îl puteți întreba sincer ce probleme întâmpină afacerea lui din această perspectivă. Probabil că și în el se dă o luptă între idealurile sale și nevoia de a găsi o soluție pragmatică, dar în inima lui dorește și el la fel de mult ca și dumneavoastră un mediu curat.

Imaginați-vă cum ar fi să trăiți în corpul lui Bob, având temerile sale, speranțele și visele sale. Dacă vă contrazice, observați care sunt sentimentele dumneavoastră în interiorul corpului fizic. Acceptați faptul că ideile lui v-au făcut să vă simțiți trist, mânios, stupid, sau că au trezit în interiorul dumneavoastră o stare de teamă. Nu vă grăbiți însă să-l condamnați, spunându-i: „Mă enervezi". Este mult mai diplomatic să vă exprimați astfel: „Atunci când ne certăm, mă simt frustrat și mânios. Oricum, aceste probleme ne depășesc, și nu suntem noi cei chemați să le rezolvăm. Ce

zici de asta?“ Evident, a fi deschis față de altcineva nu înseamnă a-i permite să vă calce în picioare.

Asigurați-i pe oameni că sunteți sincer interesat în a afla punctul lor de vedere, spunându-le: „Probabil că e foarte greu să lucrezi într-un mediu atât de stresant“, sau „Cred că nu-ți este prea ușor să nu te simți sprijinit de propria familie“. Perifraza „probabil că e greu“ vă pune imediat la unison cu lungimea lui de undă. Asta nu înseamnă că trebuie să fiți neapărat de acord cu ceea ce spune persoana respectivă. Căutați mai degrabă similaritățile decât diferențele. Această atitudine creează un cadru mult mai favorabil pentru discuții. Nu uitați: amândoi doriți să fiți iubiți și acceptați. Dacă Dumnezeu v-ar apărea în față, amândoi ați fi la fel de emoționați și de recunoscători.

O plimbare alături de Dumnezeu

Imaginați-vă că vă plimbați alături de Dumnezeu sub forma lui Christos, Buddha sau Mahomed. Puneți-i întrebările care vă preocupă și imaginați-vă răspunsurile sale pline de bunătate și înțelepciune. Înainte de a intra într-o situație dificilă, rugați-l să vă susțină și să vă ghideze.

Inspirația suferinței

Atunci când citiți în presă sau când vedeți la televizor știri referitoare la tragedii sau la alte aspecte negative din această lume, inspirați suferința respectivă în inima dumneavoastră, apoi conștientizați felul în care inima

dumneavoastră se purifică şi restabileşte echilibrul şi pacea. În continuare, expiraţi această energie a păcii şi trimiteţi o energie luminoasă celor aflaţi în suferinţă şi durere. Nu uitaţi: graţia lui Dumnezeu este infinită, şi ajunge pentru toată lumea.

Ajutor profesionist sau „ajută-te singur"

De multe ori îi auzim pe cei din jur spunând: „Ce uşurare! Credeam că sunt singurul...". Dacă aveţi un comportament obsesiv pe care nu îl puteţi controla (deocamdată), alegeţi o persoană de încredere şi împărtăşiţi acest lucru cu ea. Nu aveţi nici un motiv să credeţi că sunteţi singurul în această situaţie sau că nu vă veţi putea vindeca. S-au petrecut prea multe miracole cu oamenii care s-au deschis în faţa semenilor lor pentru a continua să suferiţi de unul singur în iadul dumneavoastră autoimpus. Nu luaţi acest iad cu dumneavoastră! Rugaţi-vă să fiţi ghidat către o persoană care vă poate ajuta. Chiar dacă nu rezonaţi de la bun început cu un anumit consilier sau cu un grup terapeutic, nu renunţaţi să căutaţi. Veţi găsi cu siguranţă pe cineva care vă va înţelege.

Fiţi cinstit cu dumneavoastră înşivă: la ce obicei aţi dori să renunţaţi?

O zi de tăcere

Puteţi petrece o zi întreagă (sau cel puţin o după-masă) singur cu dumneavoastră înşivă, de preferinţă afară (nu în

casă)? La fiecare două luni, alegeți o zi în care să închideți telefonul, televizorul sau radioul, să nu citiți etc. Puteți să vă impuneți chiar legea tăcerii, fără să uitați că puteți comunica infinit de multe lucruri cu un zâmbet sau cu o aprobare din cap. Ce se petrece?

Pare ușor, dar acest exercițiu v-ar putea schimba cursul vieții.

STUDIUL ÎN GRUP

Grupurile au nevoie de timp pentru a crea un climat de încredere reciprocă. Așa cum am subliniat de multe ori, este mult mai inspirat să numiți un moderator care să se schimbe la fiecare ședință decât un lider de grup permanent. Grupurile de pe nivelul celei de-a Opta Viziuni funcționează mult mai bine atunci când toți membrii își prezintă viziunile pe care le au atunci când energia se pune în mișcare.

Fadel Behmann, un fizician din Montreal, a participat timp de patru ani la un grup care se întrunea săptămânal. Grupul este alcătuit dintr-un nucleu care a rămas neschimbat în toți cei patru ani, dar este oricând deschis pentru primirea de membri noi. Iată ce ne-a povestit el: „Atunci când grupul se sudează, apare un fel de entitate a grupului care devine *Celălalt* în dialogurile noastre interioare. Toată lumea ține cont de această entitate, participând activ la susținerea ei prin ascultare, gândire, vorbire, intuiții, adică prin tot ceea ce ne caracterizează ca indivizi. Atunci când suntem absorbiți în entitatea grupului, avem viziuni sau descoperim noi semnificații, pe care nu le-am fi descoperit singuri". „Cum

vă simțiți în grup“? am întrebat noi. „Atunci când ne despărțim, mulți oameni spun: ’Mă simt mult mai energizat acum decât eram la venire!’, sau ’Mă simt mai viu’. Oamenii se simt mai deschişi față de viață. Ei îşi percep mai lucid semenii, fără să-i critice şi fără să pună etichete asupra lor. Se simt conectați la un egregor. Aşa se petrec lucrurile atunci când ştii că entitatea grupului de care aparții este puternică“.

Exercițiile care urmează sunt cu atât mai eficiente cu cât grupul din care faceți parte este mai sudat.

Vindecarea iadului

Descrieți în scris, timp de câteva minute, felul în care vedeți dumneavoastră (şi ceilalți membri ai grupului) iadul. De pildă, pentru unii iadul ar putea însemna să fie închişi într-un magazin de dulciuri timp de două săptămâni. Pentru alții, să se blocheze în lift împreună cu zece dintre cei mai critici membri ai familiei lor, sau să se afle într-o zonă de război, să trăiască pe un pământ lipsit de copaci... În continuare, fiecare membru al grupului va citi cu voce tare ce a scris sau va descrie în cuvinte ceea ce i se pare lui cu adevărat înspăimântător, periculos, de necrezut sau de neiertat. *Notă:* ceilalți membri ai grupului nu vor comenta pe marginea spuselor vorbitorului. Limitați-vă să ascultați, inspirați temerile în inima dumneavoastră, apoi sublimați-le în iubirea lui Dumnezeu. Ascultați cu inima şi contemplați-vă sentimentele. Energia colectivă poate coborî pe un nivel destul de jos după acest exercițiu, de aceea, se recomandă ca el să fie încheiat printr-o schimbare de registru, de pildă prin ascultarea

unei muzici inspirate, dans sau prinderea într-un cerc şi masarea reciprocă a gâtului.

Săptămâna iadului

Povestiţi pe rând toate lucrurile neplăcute care vi s-au întâmplat în această săptămână, sau lucrurile de care v-aţi temut că s-ar putea întâmpla. Nu discutaţi pe marginea celor relatate. Limitaţi-vă să ascultaţi, inspiraţi temerile în inima dumneavoastră, apoi sublimaţi-le în iubirea lui Dumnezeu. Nu vă oferiţi simpatia sau sfaturile. Trimiteţi în schimb energia dumneavoastră plină de iubire către cel care povesteşte. Acordaţi colegilor dumneavoastră luxul de a putea vorbi deschis fără nevoia de a se justifica, de a explica sau de a se manifesta într-un anume fel preconceput.

După ce aţi împărtăşit lucrurile diabolice care vi s-au întâmplat, schimbaţi vibraţia şi ridicaţi nivelul energetic al grupului. Povestiţi lucrurile bune care vi s-au întâmplat în această săptămână, toate binecuvântările, faptele amuzante, plăcerile neaşteptate care s-au revărsat asupra dumneavoastră. La fel ca înainte, nu comentaţi. Lăsaţi energia să vă umple şi să vă inspire cea mai plăcută manieră de a încheia şedinţa (muzică, masaje ale gâtului, îmbrăţişări etc.).

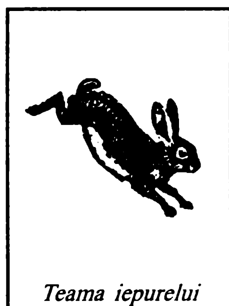
Serviciile aduse comunităţii

Dacă ceilalţi membri ai grupului sunt de acord, puteţi iniţia un grup de discuţii într-o instituţie locală, cum ar fi un

centru pentru tineri, un spital, un azil de bătrâni sau o închisoare. Puteți crea un grup care să se întâlnească cu familiile celor închişi. Important este să nu porniți nici o acțiune decât dacă sunteți convins că dispuneți de detaşarea necesară, fără a încerca să „îndoctrinați" pe nimeni. Porniți această acțiune numai dacă simțiți că *dumneavoastră* aveți nevoie de contactul cu ceilalți oameni sau de un canal pentru a vă manifesta iubirea.

CAPITOLUL 9

DEPĂŞIREA FRICII

Teama iepurelui

De ce a durat atât de mult pentru ca oamenii să înţeleagă cea de-a Zecea Viziune?... Din cauza Fricii care apare într-o societate care se deplasează de la realitatea materială către o viziune transformată asupra lumii, către o realitate spirituală.

A ZECEA VIZIUNE: SUSŢINEREA VIZIUNII[128]

CUM NE SPERIEM SINGURI

În romanul *A Zecea Viziune,* unul dintre eroi, Joel, un ziarist cinic, descrie câteva din ideile care provoacă Frică pe planetă. Joel reprezintă acea parte care există în fiecare dintre noi şi care se teme că lumea a scăpat deja de sub control şi nu poate decât să se prăbuşească din ce în ce mai tare. Din punctul de vedere al lui Joel, gândirea pozitivă nu este altceva

decât o gândire utopică. În fața realității (așa cum o percepe el), gândirea pozitivă pare naivă și absurdă. Din această perspectivă, există nenumărate dovezi că toate sistemele socio-economice și culturale se îndreaptă către o explozie finală.

Ați observat vreodată că atunci când vă temeți, aveți tendința să vă grăbiți cu concluziile? Frica vă conduce către un rezultat al gândirii logice, care este de regulă greșit, căci în acea clipă sunteți separat de Dumnezeu. Lipsit de speranță, vă simțiți paralizat și incapabil de o schimbare în bine. Previziunile bazate pe teamă conduc întotdeauna la concluzii pripite. Partea întunecată a „lipsei de credință" conduce automat la o concluzie pripită, în încercarea disperată de a redobândi controlul. La fel ca toți cei care cad în capcana acestui tip de gândire negativă, Joel creează o viziune negativă pornind de la următoarele argumente logice. Vom analiza în continuare câteva din convingerile negative și din temerile care ne orbesc și ne împiedică să ne deschidem față de alte posibilități, mai creative.

- *Populația pământului a explodat și crește într-un ritm alarmant.* Teama: „Am fost înghițiți de mulțimea fără chip și toate resursele vor fi distruse". Convingerea: „Sexualitatea și reproducerea au scăpat de sub control".
- *Scade ponderea clasei mijlocii, iar oamenii își pierd credința în sistemul pe care l-au creat.* Teama: „E o luptă: noi sau ei". Convingerea: „Nu putem fi protejați decât printr-o poziție socio-economică înaltă și prin acumularea de rezerve financiare".
- *Educația nu mai face față cerințelor actuale.* Teama: „Ne vom pierde poziția dominantă". Convingerea: „Nu există

destui bani pentru un sistem educațional de calitate pentru că prea mulți oameni nu-și achită obligațiile la buget. Copiii noștri nu vor mai învăța decât dacă vor fi siliți cu forța".

• *Trebuie să muncim din ce în ce mai mult pentru a supraviețui.* Teama: „Etica puritană era corectă, iar noi suntem vinovați că nu o respectăm". Convingerea: „Chiar dacă ceea ce facem nu este bine, trebuie să facem eforturi mai mari".

• *Normele sociale vor fi din ce în ce mai puțin respectate, iar crima și drogurile vor înflori.* Teama: „Omul negru îți va lua gâtul". Convingerea: Crima este o altă versiune a străvechii noastre frici de întuneric. Ea este partea întunecată a propriei noaste lăcomii, manifestată de oamenii lipsiți de control. Drogurile nu sunt altceva decât dependența față de dorința de a scăpa de abisul unei vieți lipsite de scop. Cu toții dorim să scăpăm, într-un fel sau altul.

• *Fundamentaliștii religioși câștigă din ce în ce mai multă putere și îi vor ucide pe cei pe care îi consideră eretici.* Teama: „Sunt neputincios". Convingerea: Fundamentalismul este aspect al mâniei lui Dumnezeu, în ipostaza lui de Intimidator. Teama de fundamentalism este o variantă a temerii că nu ne putem ridica la înălțimea lui Tata, devenind o persoană independentă.

• *În lume se extinde o mentalitate morbidă, bazată pe invidie și răzbunare.* Teama: „Sunt mic, separat de ceilalți și singur". Convingerea: „Fratele meu vrea jucăriile mele. *Toate* jucăriile mele. Nimeni nu-l poate opri".

• *Unicul lucru de care le pasă politicienilor este să fie realeși.* Teama: „Ajutor, Tata nu face nimic pentru noi!" Convingerea: situația seamănă cu acea perioadă din dezvoltarea noastră în care am descoperit că și părinții noștri

sunt oameni (cu slăbiciunile lor) şi că, în realitate, ne aflăm pe cont propriu (ei nu ne vor putea ajuta de-a pururi).

• *Lumea se schimbă prea repede.* Teama: alături de temerea primordială de cădere, această frică ne pune într-o poziţie defensivă, de supravieţuire. Convingerea: „Nu există Dumnezeu. Nu există nici un Plan divin. Trebuie să ne agăţăm de orice, ca să rezistăm. Dacă poţi să faci ceva, nu mai ezita".

• *Noi maximizăm profiturile pe termen scurt, în loc să facem o planificare pe termen lung, deoarece, conştient sau inconştient, noi nu credem cu adevărat că succesul nostru va fi de durată.* Teama: „Nu avem timp". Convingerea: „Singurul termen pe care îl avem la dispoziţie este cel financiar". Această perspectivă demonstrează inclusiv nivelul redus al capacităţii noastre colective de a aştepta o gratificaţie ulterioară.

• *Toate înţelegerile subtile care susţin laolaltă civilizaţia vor fi încălcate mai devreme sau mai târziu.* Teama: Mă voi prăbuşi în haos". Convingerea: „Civilizaţia trebuie controlată de o sursă exterioară. Nu putem avea încredere în capacitatea de autoorganizare a societăţii, căci oamenii sunt răi în esenţa lor".

• *Spiritualitatea este pură teorie.* Teama: „Suntem complet singuri. După moarte nu vom mai exista". Convingerea: „Suntem ca nişte animale. Mai devreme sau mai târziu vom muri, şi nu există nici un scop pentru care ne aflăm aici".

• *Poate că toate acestea fac parte dintr-un plan divin de separare a celor buni de cei răi.* Teama: „Mă tem să nu fiu lăsat deoparte". Convingerea: „Răul este o forţă egală cu puterea lui Dumnezeu".

Avertismente biblice

• *Biblia afirmă că acestea sunt ultimele zile înainte de a doua venire a lui Christos pe pământ.* Teama: „Distrugerea pământului a fost planificată de mult“. Convingerea: „Biblia prezice viitorul umanității, și nimic din ceea ce au făcut oamenii până acum nu a putut schimba această predicție“.

• *Va trebui să trecem prin războaie, dezastre naturale și alte evenimente apocaliptice, cum ar fi: efectul de seră, revolte și haos.* Teama: Suntem pedepsiți“. Convingerea: „Am păcătuit“. Această teamă reflectă o atitudine colectivă de tip Bietul de mine/victimă, care împiedică orice răspuns creativ.

• *Va urma un mare război, după care vor interveni îngerii lui Dumnezeu și vor instaura pe pământ o utopie spirituală care va dura o mie de ani.* Teama: „Noi nu vom putea scăpa de latura noastră întunecată, iar Dumnezeu ne va pedepsi“. Convingerea: „Nu poți avea nimic bun fără contrapartea sa rea“. Această atitudine consideră întunericul și răul ca fiind inevitabile și nu crede în colaborarea creatoare dintre Dumnezeu și om, conferind întreaga putere de mântuire îngerilor lui Dumnezeu.

Avertismentele teoriei conspirației

• *Pe pământ va apărea un politician care va cuceri puterea supremă într-o economie electronică centralizată.* Teama: „Autoritarismul lui Big Brother (statului) va strivi individul. Mă tem să nu-mi pierd sinele“. Convingerea: „Vom fi monitorizați printr-un implant electronic în interiorul mâinii“. Aceasta este o fantezie de tip Interogator, care se

teme de un control global exercitat de o autoritate centralizată, care va conduce la pierderea completă a libertății indivizilor.

Ceea ce nu conștientizăm se manifestă în viața noastră sub forma destinului.

C.G. Jung

UMBRA INDIVIDUALĂ

La începutul secolului XX, când civilizația occidentală se lupta să controleze forțele naturii și să își construiască un viitor eroic, psihologul Carl Jung a studiat aspectele cele mai întunecate ale subconștientului uman, pe care le-a numit „umbra". Umbra este acel loc din ființa noastră în care ascundem toate lucrurile pe care egoul nostru le-a respins în ceea ce ne privește. Înghesuirea sentimentelor în zona umbrei începe încă de la începutul copilăriei. Poate că mama îi spune copilului: „Taci! Ești atât de gălăgios", iar el învață că există o parte în ființa sa care îi deranjează pe ceilalți. Sau poate că bunica îi spune: „Of! Iarăși ți-ai udat pijamaua. Ce copil rău!" și el se rușinează din cauza lipsei sale de autocontrol. Poate că fratele îi spune: „Ești prea gras ca să iei lecții de dans", și cum el este mai mare și mai puternic decât cel mic, acesta îl crede, iar ringul de dans devine un loc periculos, în care s-ar putea expune privirilor celorlalți. Sau poate că tata a strigat la el: „Hei, prost mai ești! Hai, gata cu prostiile!", lucru care l-a convins definitiv că este incapabil să recite o poezie din memorie.

Felul în care suntem crescuți și educați de către familie, biserică și mediul social ne face să ne simțim deseori ridiculizați, criticați și pedepsiți pentru că suntem prea zgomotoși, leneși, egoiști, obsedați sexual, pentru că facem pe deștepții sau pentru o mie și unul de alte motive. În toată această perioadă noi învățăm că anumite comportamente pot fi respinse sau pedepsite, motiv pentru care ajungem să respingem dorința de a scrie poezie, de a juca teatru sau de a avea reverii diurne, pentru a fi acceptați de societate. Ni se spune că suntem slabi, critici, lipsiți de control, prea înalți, prea grași, prea lenți sau ilogici, iar noi încercăm în mod natural să ne apărăm împotriva separării de iubirea lor. Ajungem astfel fie să negăm trăsăturile noastre considerate inacceptabile de către cei din jur, fie să acceptăm judecățile altora împotriva noastră, exilându-le apoi în zona umbrei, pentru a nu fi nevoiți să suportăm durerea pe care ne-o provoacă.

Respingem astfel în zona umbrei lăcomia care ne este inerentă, mânia noastră împotriva tuturor nedreptăților cu care ne-am confruntat, orgoliile și prejudecățile noastre. În acest loc este depozitat tot ceea ce nu dorim să fim: egoiști, scunzi, proști, desfrânați, urâți, răi, speriați. Aici sunt ascunse toate hotărârile pe care le-am luat *în ceea ce ne privește* și toate însușirile noastre *pe care nu le dorim:* „Nu sunt creativ“, „Nu am fost niciodată bun la matematică“, „Nu mă pricep să fac conversație“, „Am crescut într-un mediu care nu m-a înțeles“, „Doamne, dacă nu aș fi avut acest nas uriaș (sau strâmb, prea mic, prea plat, cu negi etc.)“. În acest depozit îngropat al umbrei noastre zac talentele noastre nedezvoltate, atașamentele noastre infantile și rădăcinile tuturor obsesiilor

noastre. Toate aceste mici temeri şi critici se acumulează şi conduc la ipoteze globale şi la o neîncredere în întreaga lume. În zona umbrei se ascunde teama noastră de necunoscut, neîncrederea şi spaima în fața celor care arată altfel decât noi sau care au idei şi comportamente diferite, şi care, cine ştie, ar putea dori să ne rănească şi să ne controleze. În zona umbrei se ascunde teama noastră de moarte şi spaima în fața dispariției noastre pentru totdeauna.

COŞ DE GUNOI ŞI PROIECTOR

În spatele conştiinței noastre de veghe se ascunde umbra, care are două funcții majore: prima este aceea de coş de gunoi în care aruncăm toatele visele noastre neîmplinite şi toate refuzurile pe care le-am primit, o sumedenie de însuşiri personale pe care nu le dorim. Acesta este locul în care depozităm toate calitățile pe care nu am apucat să le dezvoltăm şi toate dorințele neîmplinite, precum: „Întotdeauna mi-am dorit să ajung fotograf, dar...", sau „Când aveam trei ani eram considerat un talent înnăscut pentru dansul step, dar...".

În al doilea rând, umbra acționează precum un proiector de film care transferă toate temerile şi imperfecțiunile noastre asupra celor din jur. Altfel spus, umbra este acel loc din ființa noastră în care am depozitat energia pe care am considerat-o nefolositoare sau nedorită. Uneori, acest depozit ajunge atât de plin încât energiile încep să fiarbă şi să dea pe afară, provocând uneori adevărate erupții. Muşcarea limbii şi izbucnirile bruşte de mânie nu sunt altceva decât erupții neaşteptate ale acestei energii, care nu mai poate fi controlată.

Atunci când ne descărcăm de această energie întunecată pe care am ținut-o prea multă vreme în interiorul nostru și care poate lua forma vinovăției, a rușinii sau lipsei respectului de sine, noi simțim de multe ori o eliberare de tensiune, o ușurare. Dacă nu suntem însă conștienți de transferul energetic pe care l-am făcut din interior către lumea exterioară, noi nu ne dăm seama de procesul care s-a petrecut. Odată externalizate, propriile noastre imperfecțiuni sunt privite ca greșeli sau chiar defecte ale *altor* persoane. Ele devin pentru noi o realitate obiectivă. Fără să ne dăm seama că privim lumea exterioară prin filtrul nostru subiectiv, noi vedem răul *în ceilalți,* nu în noi înșine, creându-ne de multe ori dușmani. Convinși că trebuie să facem față acestei amenințări evidente pentru a putea supraviețui într-o lume ostilă, noi ne mobilizăm pentru a lupta împotriva răului și a greșelilor pe care le vedem pretutindeni. Un exemplu plastic al acestei umbre proiectate sunt politicienii sau liderii religioși care predică împotriva sexualității, dar care participă în secret la adevărate orgii. Cunoaștem cu toții cel puțin o persoană care una zice și alta face, sau care a fost prins făcând exact lucrurile împotriva cărora a militat cu atâta ardoare.

STEAGURILE ROȘII

Chiar dacă este imposibil să cunoaștem întregul conținut al subconștientului nostru, este important să înțelegem că noi ne construim lumea în care trăim pornind de la convingerile cu care ne identificăm, de la anumite credințe și judecăți de valoare pe care le acceptăm cu ușurință, fără

să ne gândim prea mult al ele. Care sunt steagurile roşii ale zonei din umbră? Cum putem deveni conştienţi de domeniile faţă de care suntem închişi, de convingerile care nu ne mai sunt utile? Scopul nostru este acela de a trăi cât mai intens viaţa; de aceea, lucrul cu umbra ne poate ajuta să descătuşăm o parte din puternica energie creatoare care există în interiorul nostru. Iată câteva maniere în care se manifestă umbra:

- Atunci când ne enervăm din cauza comportamentului altei persoane, de genul: „Nu te lasă nici să respiri! Ar dori să-i controleze pe toţi, dacă s-ar putea!" Câtă nevoie de control aveţi *dumneavoastră?*
- Atunci când oamenii ne comunică anumite aspecte personale care îi irită, de genul: „Îi laşi pe toţi să te calce în picioare. Ar trebui să fii mai ferm în ceea ce te priveşte!" Nu cumva au dreptate?
- Atunci când ne scapă gura pe dinainte sau când facem o alegere proastă. „Cum am putut să-i spun soacră-mi bancul acela stupid despre oamenii graşi? Doar ştiu cât de obsedată este de cura ei de slăbire!" Alteori, facem ceva ce nu ne caracterizează, care nu corespunde cu imaginea noastră despre sine, de genul: „Nu ar fi trebuit să-mi cumpăr rochia aceea roşie, cu un decolteu atât de adânc". Nu este exclus ca bancul rostit în prezenţa soacrei să ascundă o ostilitate faţă de aceasta pe care nu dorim să o recunoaştem. În cel de-al doilea caz, a ieşit la iveală o dorinţă ascunsă, poate aceea ce a ne exprima mai mult individualitatea şi pasiunea. Poate că simţim nevoia să schimbăm unele din regulile noastre de viaţă sau să manifestăm mai mult anumite aspecte pe care le-am ţinut sub control.

• Uneori, gândim în termenii: „Emily este atât de creativă. Mi-aş dori să am talentul ei". Poate că cineva ne-a spus cândva că nu avem creativitate, şi de atunci am păstrat acest blocaj.

• Atunci când facem generalizări rigide despre o persoană sau un grup de persoane, de genul: „Oamenii scunzi sunt aroganţi", sau „Oamenii fără adăpost nu vor să muncească şi să-şi câştige traiul".

EXILAREA PĂRŢILOR NOASTRE „ÎNTUNECATE"

Umbra începe să se formeze încă din primii ani ai copilăriei, când începem să ascundem tot ceea ce nu ne place în ceea ce ne priveşte şi toate criticile care ne sunt aduse. Încă din primii doi ani de viaţă noi învăţăm care este *umbra familiei,* toate acele sentimente şi acţiuni inconştiente pe care nu este bine să le exprimăm. Noi ne naştem cu potenţialul de a ne dezvolta şi de a manifesta o personalitate completă. Energia emană din toate părţile trupului nostru şi din toate aspectele psihicului nostru. Nu trece însă mult timp şi părinţii, rudele, colegii încep să ne critice: „Nu poţi sta liniştit?", sau „Nu este frumos să chinuieşti pisica". Alteori, îi auzim fără să vrem comentând cu alţii despre noi: „Este prea liniştită. Sper că nu este redusă mintal". Dintr-o dată, curiozitatea şi entuziasmul nostru natural în ceea ce priveşte lumea exterioară se reduc, iar noi ne străduim să scăpăm de acele părţi care nu sunt pe placul celor din jur. Pentru a ne conserva poziţia în familie, în vecinătate şi în cercul nostru de prieteni, noi încercăm să contestăm sau să negăm acele părţi din

natura noastră care sunt „inacceptabile". O influență hotărâtoare în modelarea imaginii noastre de sine o au și profesorii. Aceștia pot spune lucruri de genul: „Copiii cuminți nu se supără pentru lucruri atât de mărunte". De aceea, copilul își respinge supărarea, alungând-o în subconștient, împreună cu starea de vinovăție și cu resentimentele generate de faptul că adevăratele sale emoții au fost respinse. Câți dintre noi nu au mințit la școală, în încercarea de a semăna mai mult cu elevii populari? De câte ori nu am rămas treji noaptea încercând să refacem o conversație, astfel încât să arătăm cât de deștepți, de spirituali sau de indiferenți suntem?!

CONFLICTELE EXTERIOARE SUNT O REFLECTARE A CELOR INTERIOARE

Atâta vreme cât vom continua să trăim haotic, fără să ne conștientizăm umbra individuală, noi vom perpetua aceeași conștiință și aceeași viziune asupra lumii, care va continua să creeze o polarizare între un viitor „bun" și unul „rău". Diviziunea noastră interioară între ceea ce considerăm că este bun și ceea ce considerăm că nu este se va reflecta apoi asupra noastră din lumea exterioară. De regulă, viziunea noastră asupra lumii depinde de felul în care ne-am confruntat cu ea până acum. Andrew Bard Schmooker notează în această direcție: „Diviziunea noastră interioară ne silește să rămânem atașați de războiul binelui împotriva răului. Dacă am înțelege că *războiul este rău în sine,* am fi siliți să găsim o nouă dinamică morală, care să lupte pentru pace. Atâta vreme cât moralitatea noastră va continua să ia forma războiului, noi

vom fi nevoiți să fim de o parte sau de alta, să ne identificăm cu o anumită parte din ființa noastră și să respingem o alta. Această cale ne silește să ne ridicăm mai presus de noi înșine, suspendați precar deasupra unui mare vid[129]". Ori de câte ori ne vom simți amenințați, vom fugi, ne vom ascunde, vom fi paralizați sau vom striga după ajutor. Altfel spus, vom încerca să ne păstrăm controlul cu orice preț.

CINE SE MANIFESTĂ PRIN MINE?

Umbra reprezintă un aspect inevitabil și necesar al psihicului uman, cel puțin în actuala etapă de dezvoltare umană, căci în caz contrar am fi copleșiți de probleme cu care nu avem încă maturitatea necesară pentru a ne confrunta. Așa cum procedăm în fiecare noapte, când stingem luminile și ne ducem la culcare, noi simțim nevoia unui loc în ființa noastră în care să depozităm acele lucruri pe care nu suntem dispuși să le acceptăm încă. Pe măsură ce nivelul nostru de înțelegere se va maturiza, noi vom dezvolta probabil noi mecanisme care să ne ajute să ne îndreptăm mai accelerat către Viziunea noastră primordială. Cu cât vom deveni mai conștienți de existența umbrei și a temerilor noastre, cu atât mai puțin ne vor putea controla acestea. Cum cât vom deveni mai deschiși față de recunoașterea însușirilor noastre nedezvoltate, cu atât mai dornici vom fi să le manifestăm.

Subconștientul încearcă întotdeauna să genereze o situație imposibilă, pentru a forța individul să dea tot ce este mai bun în el. Dacă nu ar proceda astfel, individul nu

ar fi tentat să facă suficiente eforturi pentru a se realiza pe sine, pentru a deveni complet. El are nevoie de asemenea situații imposibile în care să renunțe la propria lui voință și la propria înțelepciune, și în care să nu mai facă altceva decât să aștepte și să aibă încredere în puterea impersonală a creșterii și dezvoltării. Dacă vă simțiți cu spatele la zid, liniștiți-vă și așteptați să vă crească rădăcini, la fel ca unui copac, până când din interiorul vostru se va naște acea claritate cu ajutorul căreia veți putea vedea dincolo de zid.

Carl Jung

NU CONFUNDAȚI GÂNDIREA CU SENTIMENTELE ȘI CU INTUIȚIA

Noi suntem mult mai predispuși să cădem în capcana umbrei atunci când ne *gândim* cum putem controla o situație. Ori de câte ori ne folosim exclusiv capacitatea de gândire, noi nu experimentăm viața ca atunci când ne folosim de toate simțurile și când primim informații din mai multe unghiuri. Gândirea este doar una din cele patru funcții ale vieții (celelalte trei sunt emoțiile, senzațiile și intuiția). Aceste funcții ne arată numai împreună că suntem vii, că ne trăim *plenar* viața, spre deosebire de senzația de divizare care este specifică umbrei. Dacă am adopta atitudinea: „Sunt curios cine se manifestă prin mine“, am trăi o stare de uimire continuă în fața vieții. Ne-am deschide astfel în fața posibilității de a ne conecta la Viziunea noastră de la Naștere. Noi suntem precum un receptor radio care poate prinde mai multe canale, primind informații din partea simțurilor, intuiției, minții raționale sau emoțiilor.

Gândiţi-vă la umbra dumneavoastră ca la o forţă care vă distorsionează percepţiile şi care vă limitează astfel potenţialul. O umbră mare, care include foarte multe energii subconştiente, poate bloca fluxul sincronicităţilor care ne conduc către Viziunea de la Naştere.

La fel ca un peşte scufundat în apă, noi nu avem nici un motiv să ne îndoim de mediul în care trăim până când acesta încetează să ne mai hrănească. Dacă ne vom deschide în faţa ideii că realitatea este mult mai complexă decât ceea ce cunoaştem noi, perseverenţa, gândirea logică, inima şi puterea de foc a spiritului nostru ne vor conduce acolo unde vom dori să ajungem.

CONFRUNTAREA CU UMBRA ŞI CU TEMERILE EI LIMITATIVE FĂRĂ A FI CONŞTIENT CE SE ÎNTÂMPLĂ

Ce se întâmplă atunci când vă decideţi să începeţi un proiect nou? Dacă aveţi o minte foarte organizată, puteţi face o listă cu toate lucrurile pe care va trebui să le faceţi pentru ca proiectul să reuşească. Pare un lucru logic. Atunci când intrăm într-o apă necunoscută, noi trebuie să înotăm printre propriile noastre temeri!

Marjorie, administrator la un liceu, era convinsă că un aspect al Viziunii ei de la Naştere era să promoveze informaţii despre ecologie. O prietenă cunoştea un autor la modă pe probleme de ecologie, aşa că Marjorie l-a abordat şi i-a propus să ţină un seminar în oraşul lor. Autorul a fost de acord. După ce i-a mai trecut din entuziasm, Marjorie a

început să se simtă nervoasă la gândul angajamentului pe care şi l-a asumat. A pus câteva afişe care anunţau evenimentul, dar a început să se îndoiască de ceilalţi paşi pe care ar fi trebuit să-i întreprindă. Cu o lună înainte de eveniment, ea l-a sunat pe autor şi i-a mărturisit panica în care intrase ca urmare a faptului că se înscriseseră prea puţini oameni. Ce se întâmplase? Marjorie se confrunta cu propria ei umbră.

Pe vremea când era copil, mama ei insista deseori asupra necesităţii de a face ceea ce trebuie, dar şi ceea ce este foarte sigur. Ea îi spunea deseori lucruri de genul: „Nu-ţi trebuie mult ca să scufunzi o corabie! Nu mai vorbi atâta! Vezi unde te-a dus faptul că te-a luat gura pe dinainte? Este mai bine să fi în siguranţă decât să-ţi pară rău". Până acum, Marjorie se descurcase, deşi nu era foarte fermă şi nu considera că avea calităţi de lider sau o creativitate prea mare. Promovarea seminarului a silit-o să se privească într-o lumină nouă, cu care nu era obişnuită, care îi cerea să-şi folosească anumite însuşiri nedezvoltate, dacă dorea să reuşească. Mintea raţională a lui Marjorie a creat un plan, dar temerile din umbră i-au subminat încrederea în sine şi eforturile practice pe care le-a făcut. În timp ce teama ei creştea, egoul său încerca din răsputeri să găsească soluţii, dar acestea nu făceau decât să-i amplifice neîncrederea. Ea se învârtea practic într-un cerc vicios: era foarte critică cu sine însăşi pentru că nu făcea mai mult şi era convinsă că nimeni nu va apărea la evenimentul organizat de ea. În acest moment era deja prinsă complet în capcana umbrei: gândea negativ, se lupta, încerca să controleze şi vizualiza totul în culori sumbre.

Ce era de făcut? Lucrând cu ea, am încercat să-i facem câteva sugestii pentru a deveni mai conştientă nu numai de ceea ce gândeşte, ci şi de celelalte simţuri ale ei. Ce simţea în legătură cu acest eveniment? Care era lucrul cel mai rău care se putea întâmpla? Ce ar fi fost dacă ar fi anunţat ziarele şi posturile de radio? Ce intuiţii avea? Pentru a deveni mai centrată în propriul ei corp, i-am sugerat chiar să plece într-un loc din natură, undeva unde se simţea foarte bine, pentru a simţi din nou legătura cu copacii, cu pământul, apa şi aerul. Şamanii afirmă că uneori, dacă ne este foarte tare frică, este bine să ne culcăm şi să ne apăsăm stomacul de sol.

În continuare, i-am sugerat să scrie fără oprire tot ce simte – temeri, speranţe, emoţii – în legătură cu evenimentul respectiv, timp de 20 de minute pe zi, cinci zile la rând. I-am amintit de asemenea să îşi noteze visele pe care le avea în această perioadă.

Ultima sugestie pe care i-am făcut-o a fost să se detaşeze de ideea evenimentului, de nevoia ei de a-l controla.

Rezultatul? După ce a urmat o parte din sugestiile noastre, Marjorie a înţeles că era complet depăşită şi a anulat evenimentul.

RECUPERAREA UMBREI

Deşi reprezintă o tehnică extrem de puternică, „recuperarea umbrei" nu este lipsită de provocări. Atitudinile sau caracteristicile pe care trebuie să le conştientizăm pentru a ne dezvolta Viziunea de la Naştere pot crea conflicte. În loc să ridicăm pumnul la cer, este preferabil să ne aducem

aminte că o mare parte din lumea exterioară aşa cum o percepem noi este creată chiar de propriile noastre *atitudini.* Multe persoane se grăbesc să îşi stabilească un ideal, spre exemplu: „Doresc să creez o tabără pentru copiii lipsiţi de resurse", dar proiectul refuză să prindă formă din o mie de motive. Dacă vă propuneţi să începeţi un proiect nou, conştientizaţi obstacolele care vă stau în cale. Acestea depind de multe ori de dumneavoastră şi reprezintă aspecte de mult uitate sau cu care nu v-aţi confruntat niciodată. Nu trebuie să fiţi îngrijorat. Ele reprezintă doar o etapă şi nu înseamnă că aţi greşit visând să începeţi respectivul proiect. Fiecare obstacol face parte din proces în ansamblul lui. Poate că ar trebui să privim obstacolele ca pe nişte ocazii de a ne cunoaşte mai bine.

„MĂ SIMT EGOIST DACĂ CER CEVA PENTRU MINE"

Aspectele pe care le negăm în fiinţa noastră ne pot atrage uneori atenţia prin intermediul altor persoane pe care le percepem ca fiind ostile sau imature – tocmai pentru că *noi înşine* suntem furioşi din cauză că am fost nevoiţi să renunţăm la anumite aspecte personale pentru a le fi pe plac altora. Să spunem că vă nemulţumeşte faptul că soţul sau soţia dumneavoastră îşi petrece prea mult timp jucând golf sau mergând la cumpărături. Acest resentiment ar putea fi legat de o nemulţumire interioară legată de faptul că v-aţi dori să aveţi mai mult timp pentru dumneavoastră. Un bărbat ne-a povestit: „Mă aflu în divorţ şi sunt foarte enervat de faptul

că soția mea își petrece o grămadă de timp făcând cursuri, în timp ce eu trebuie să stau cu copiii în timpul week-end-urilor. E atât de egoistă... Nu pot să suport acest lucru". Noi i-am răspuns: „Probabil că este foarte greu să fii un părinte singur și să nu ai timp de nimic pentru tine. Ți-ar fi plăcut să ai mai mult timp ca să urmezi și tu niște cursuri, sau ca să joci tenis?" A tăcut câteva clipe, apoi a spus: „Acesta este exact lucrul de care am nevoie în acest moment. Bănuiesc că mă simt egoist dacă cer ceva pentru mine". Lucrurile par foarte simple privite din afară, dar dialogul nostru l-a lămurit pe cel în cauză de faptul că el proiecta asupra soției sale propriile sale nevoi, condamnând-o că are grijă de ea în timp ce el nici măcar nu își conștientizează nevoile.

Fiecare minoritate și fiecare grup care nu se integrează poartă în sine proiecția umbrei majorității, indiferent dacă este vorba de negri, albi, evrei, italieni, irlandezi, chinezi sau francezi.

Întrucât umbra este arhetipul dușmanului, proiecția ei are tendința să ne implice în lupte și războaie tocmai în momentele în care vorbim mai mult despre pace și despre dreptatea noastră.

Dușmanul și conflictul cu dușmanul sunt factori arhetipali, proiecții ale propriei noastre diviziuni interioare, și nu pot fi eliminate nici prin legi din afară, nici prin dorința noastă. Ele nu pot fi rezolvate decât dacă ne confruntăm cu propria umbră și dacă reușim să ne vindecăm ruptura din interiorul nostru.

Cele mai periculoase perioade, deopotrivă la nivel colectiv şi individual, sunt cele în care credem că am scăpat de aceste probleme.

Edward C. *Whitmont în Întâlnirea cu umbra*, lucrare publicată de Connie Zweig şi Jeremiah Abrams

Dacă am respins mai demult o parte din fiinţa noastră, aceasta nu mai creşte. Artistul, muzicianul sau dansatorul dinlăuntrul nostru zace uitat, atrofiat şi lipsit de putere, din cauza lipsei de practică. Aceste părţi respinse din fiinţa noastră rămân nedezvoltate, la fel ca şi copiii închişi în closet. Poate că unul din aspectele Viziunii noastre de la Naştere este tocmai una din aceste părţi pe care le-am respins de mult, pentru a ne adapta la mediul fizic şi emoţional şi pentru a le face pe plac celor din jur.

UMBRA COLECTIVĂ

Umbra nu există numai în psihicul individual, ci şi în cel colectiv, inclusiv în subconştientul întregii umanităţi. Există o energie colectivă la nivelul satului, oraşului, metropolei sau ţării în care trăim. Care sunt caracteristicile comunităţii în care trăiţi? În ce fel se descrie ea însăşi? Este ea alcătuită din „oameni cu frică de Dumnezeu“, din „fermieri învăţaţi cu munca grea“, din „intelectuali sofisticaţi“? Spre exemplu, poetul Robert Bly nota: „Am trăit ani de zile lângă un mic orăşel de ţară din jurul

Minnesota. Toată lumea trebuia să gândească la fel; dar aş fi trăit într-un mic orăşel grecesc, cu siguranţă modul de gândire obligatoriu ar fi fost diferit. Era ca şi cum întregul oraş, printr-o decizie psihică colectivă, ar fi dispus că numai anumite energii sunt valabile, împotrivindu-se oricăror interferenţe din afară... Există şi un mod oficial de gândire naţional... Dacă un cetăţean american doreşte să ştie care este acesta la un moment dat, nu are decât să asculte criticile Departamentului de Stat la adresa Rusiei... *Celelalte* naţiuni... îşi tratează minorităţile cu brutalitate, spală creierele tinerilor şi nu respectă tratatele internaţionale[130]".

Dacă privim drama naţională care s-a făcut în cazul lui O.J. Simpson, putem constata o parte din modelul naţional de gândire. Fascinaţia pe care a produs-o acest caz, precum şi *întreaga* violenţă din filme, de la televiziune şi din alte forme de divertisment pentru care suntem dispuşi să plătim, arată cât de profunde sunt sentimentele noastre colective de neputinţă şi furie. Pe un anumit nivel psihic, ne simţim cu toţii victimele cuiva. Pe un anumit nivel psihic, suntem cu toţii conştienţi de faptul că şi noi contribuim la tot acest haos, prin maşinile pe care le conducem, prin deşeurile pe care le aruncăm, prin hainele pe care le purtăm şi cosmeticele pe care le folosim, care exploatează deopotrivă oamenii şi animalele etc. etc. Mentalitatea de victimă colectivă este alimentată de toate aceste ştiri cu care ne hrănim, referitoare la toate tragediile locale sau din lumea întreagă, la toate războaiele şi prăbuşirile economice ori ecologice care au loc în lume. Atâta vreme cât ne considerăm nişte victime, noi susţinem automat şi ideea că există un Intimidator, că noi suntem neputincioşi, creând astfel un model de tipul „noi şi

ei", care nu face decât să mențină luptele pentru putere. Din punct de vedere rațional, putem avea tendința să negăm acest sentiment de neputință și să ne autoconvingem de contrariul, căci nu este firesc să te simți lipsit de speranță sau să asiști la suferința altuia. Pentru a ne păstra însă umanismul și pentru a ne deschide inimile, noi nu putem alunga disperarea din viața noastră, exilând-o în zona întunecată a umbrei. Disperarea are rostul ei, căci ne menține conectați la lucrurile care contează pentru noi, la aspectele de care ne pasă. Numai în acest fel ne vom putea angrena în fluxul universal al creativității și al intuițiilor, fără de care nu ne vom putea rezolva niciodată problemele.

După cum scria inspirat expertul în metafizică Rudolph Steiner, naționaliștii șovini care urăsc alte state nu fac altceva decât să își exprime premoniția că în viața viitoare se vor naște ei înșiși în acele țări. Sinele Superior știe acest lucru, dar egoul opune rezistență.

Corinne McLaughlin și Gordon Davidson, *Politici spirituale*

ÎN NOI EXISTĂ IMPULSURI CONFLICTUALE

Noi avem opțiunea de a alege între a fi blocați și paralizați de Teamă, de a ne crea dușmani și de a intra în situații imposibile, sau de ne deschide în fața propriei suferințe, având încredere în faptul că Viziunea noastră de la Naștere ne va indica încotro trebuie să ne îndreptăm. Cu toții dorim să avem succes. Teama că nu ne vom descurca

nu înseamnă neapărat că aşa se vor petrece lucrurile. Faptul că simţim gheara rece a Fricii de-a lungul şirei spinării sau nodul din stomac nu înseamnă că suntem lipsiţi de spiritualitate. Înseamnă doar că în clipa de faţă ne simţim divizaţi şi singuri, că nu suntem convinşi că ne vom descurca. Dacă pornim de la premisa că nu putem avea succes decât dacă ne punem masca eroismului, a perfecţiunii, noi renunţăm practic la faţa noastră umană, care nu este perfectă, având coşuri şi cicatrice, dar care ştie să plângă şi să zâmbească. Noi suntem predispuşi către eşec atunci când:

- Încercăm să ne „protejăm“ de tot ceea ce este diferit de noi sau necunoscut.
- Pierdem din vedere scopul către care tindem.
- Luăm decizii într-o stare de spirit anxioasă.
- Ne simţim separaţi de ceilalţi şi de Dumnezeu.
- Ne luptăm pentru putere.
- Furăm energie de la cei din jur.
- Opunem rezistenţă în faţa schimbării.
- Refuzăm în mod automat orice informaţii noi pentru simplul motiv că nu se potrivesc cu convingerile noastre anterioare.

A Zecea Viziune afirmă că putem scăpa de Teamă dacă:

- Intrăm în rezonanţă cu Dumnezeu, cerându-i ajutorul.
- Avem încredere în intuiţiile noastre.
- Susţinem imagini mentale ferme privind idealul pe care dorim să îl atingem.
- Ne asociem cu indivizi curajoşi şi înţelepţi, care ne inspiră.
- Ne amintim de acele momente în care am fost inspiraţi şi conectaţi la sursă.

- Ne aducem aminte că în pofida insecurității pe care o simțim pe moment, *nu* suntem singuri.
- Ne amintim că dincolo de misterul existenței există un scop spiritual.

POLARIZAREA PUNCTELOR DE VEDERE ESTE CEA MAI MARE AMENINȚARE LA ADRESA NOASTRĂ

Ce credeți despre viitor? Sunteți un optimist? De ce? Sunteți un pesimist? De ce? Mai mult decât orice alt element, polarizarea punctelor de vedere referitoare la direcția în care se îndreaptă lumea, în sus sau în jos, are potențialul de a crea tocmai viitorul pe care dorim să-l evităm. În romanul *A Zecea Viziune,* Wil afirmă: „Într-o civilizație aflată în tranziție, vechile certitudini și perspective se spulberă și evoluează în noi tradiții, provocându-le oamenilor anxietate pe termen scurt. În timp ce unii se trezesc și susțin conexiunea interioară cu iubirea, care îi susține la rândul ei și le permite să evolueze mai rapid, alții simt că lucrurile se schimbă prea rapid și că își pierd direcția. Ei devin din ce în ce mai speriați și încearcă din răsputeri să controleze lucrurile, pentru a-și ridica nivelul energetic. Această polarizare a fricii poate fi foarte periculoasă, căci oamenii speriați pot trece la măsuri extreme...

Cea mai mare speranță de supraviețuire pe care o avem constă în a ne schimba felul în care ne gândim la dușmani și la război. În loc să fim hipnotizați de dușman, am face mai bine să-l privim în ochi... Este greu de crezut

că vom avea succes în controlul războaielor până când nu vom înțelege logica paranoiei politice și procesul de creare a propagandei care justifică ostilitatea noastră.

Sam Keen în *Întâlnire cu umbra,* lucrare publicată de Connie Zweig și Jeremiah Abrams

„Orice fel de violență... nu face decât să înrăutățească lucrurile... dacă nu vedem în ceilalți decât dușmanii și ne luptăm cu ei cu ură, sau mânie. În acest fel, îi înverșunăm și pe ei. Teama lor crește la rândul ei... Scopul nostru este să ne aducem aminte de Viziunea noastră de la Naștere... după care ne vom putea aminti și *Viziunea asupra Lumii*"[431].

AMINTIREA SCOPULUI PENTRU CARE NE-AM NĂSCUT NE DĂ ENERGIA NECESARĂ PENTRU A TRANSCENDE TEAMA

Vă mai aduceți aminte cât de fericit ați fost la gândul că vă veți muta într-un alt oraș? Că veți merge la colegiu? Că vă veți lua o nouă slujbă? Că veți obține o calificare nouă? Ori de câte ori ne aflăm în contact cu menirea noastră, noi dispunem de multă energie, iar teama nu ne poate împiedica să mergem înainte. Aceeași amplificare a nivelului energetic (resimțită ca optimism) se va petrece și atunci când ne vom aminti în mod colectiv de Viziunea noastră asupra Lumii. Suntem cu toții interconectați, așa că o ridicare a nivelului energetic într-o parte a câmpului va afecta pozitiv inclusiv nivelul energetic al celor care se mai tem încă. După cum spunea în roman eroul nostru: „Vor fi și aceștia treziți din preocupările lor. Atunci, se vor opri... Noi ne

putem aminti chiar mai mult decât intențiile noastre individuale de la naștere, ne putem aminti scopul mai mare al umanității și felul în care putem contribui la împlinirea acestuia. Această amintire aduce cu sine atâta energie încât poate pune definitiv capăt Fricii..."[132].

Sufletele înțelepte din această lume și din Lumea de dincolo au știut dintotdeauna că opiniile pro și contra sunt simpliste și conduc pe o cale distructivă, lipsită de creativitate. Teama este o energie foarte puternică, ce fragmentează, fiind chiar reversul unificării. Ori de câte ori ne speriem, noi cădem în capcana luptei pentru a demonstra că avem dreptate, *uitând că avem cu toții nevoie de aceeași libertate și de aceeași bucurie, pe care nu le putem atinge decât dacă lucrăm împreună.* Dacă cedăm tentației de a fi de partea învingătorului, deși în secret ne simțim neputincioși și incapabili de vreo transformare interioară, noi putem abdica cu desăvârșire de la responsabilitățile care ne revin. Există un pericol în a gândi: „Lasă! Să se mai ocupe și altcineva. Orice aș face eu, tot nu voi reuși să schimb lumea!"

Trebuie să recunoașteți că ceea ce gândiți nu numai că afectează lumea, dar chiar reprezintă lumea.

Fred Alan Wolf în *Către o nouă Viziune asupra Lumii,* de Russell E. DiCarlo

---

Cea mai importantă convingere este simțul profund că orice s-ar întâmpla, pe un anumit nivel este un lucru bun. Eu răspund printr-un „da" ferm la întrebarea despre care Einstein spunea odată că este cea mai importantă din lume: „Este universul prietenos?"

Eu cred că există o structură, un proces şi un model în acest univers. Mai cred că există în univers un loc pentru conştiinţa umană... Această convingere a contribuit enorm la pacea mea sufletească şi la seninătatea mea interioară. Credinţa că orice s-ar întâmpla, este bine, mă conduce la o activitate mai intensă, nu mai redusă.

Dr. Larry Dossey, în *Către o nouă Viziune asupra Lumii,* de Russell E. DiCarlo

În cartea sa, *Violenţă şi compasiune: conversaţii cu Dalai Lama,* scenaristul şi autorul Jean-Claude Carriere l-a întrebat pe marele lider spiritual tibetan ce viziune are asupra lumii: pesimistă sau optimistă? Dalai Lama a răspuns: „Fără nici o ezitare, o aleg pe cea din urmă. Spun acest lucru din cel puţin trei motive. Mai întâi, mie mi se pare că noţiunea de război s-a schimbat în ultima vreme. În secolul XX, până prin anii 60, 70, încă se mai credea că o decizie finală şi indiscutabilă nu poate fi luată decât în urma unui război, conform unei legi acceptate încă din vechime: învingătorul are întotdeauna dreptate. Victoria este un semn că Dumnezeu, sau zeii, sunt de partea sa. În consecinţă, învingătorii şi-au impus întotdeauna legea învinşilor, de multe ori prin intermediul tratatelor, care nu vor fi niciodată altceva decât un pretext pentru răzbunare. De aici importanţa armelor, şi mai presus de orice a armelor nucleare. Cursa pentru înarmarea nucleară a condus la un adevărat pericol de anihilare a pământului. Eu sunt convins că astăzi, acest pericol scade.

În ceea ce priveşte cel de-al doilea motiv de optimism pe care îl am, eu cred că în pofida aparenţelor, conceptul de *ahimsa,* sau non-violenţa, câştigă astăzi teren. În vremea lui

Mahatma Gandhi, un om pentru care am tot respectul, non-violența era considerată o slăbiciune, refuzul de a acționa, aproape o lașitate. Această viziune s-a mai schimbat între timp. Opțiunea non-violenței este considerată astăzi un act pozitiv, care ascunde o mare forță... Mai cred că unul din rezultatele presei, în general ale mijloacelor de comunicație, este faptul că grupurile religioase se pot vizita și cunoaște mult mai bine decât în trecut[133]".

Întrebat despre tendința anumitor țări musulmane de a se închide în fața influențelor din afară, el a răspuns: „Izolarea nu a făcut niciodată bine vreunei țări, iar astăzi a devenit impracticabilă. În ceea ce privește țările musulmane, chiar dacă unele dintre ele mențin politica ușilor închise, dacă este să privim lumea în ansamblu, vom constata că la scară globală, izolarea pierde teren. Am vizitat multe țări în ultimii 20 de ani. Oriunde merg, oamenii îmi spun: 'Începem să ne cunoaștem mult mai bine unii pe ceilalți'... Eu caut să mă întâlnesc cât mai des posibil cu lideri spirituali aparținând altor religii. Ne plimbăm împreună, vizităm diferite locuri religioase, indiferent de tradițiile cărora le aparțin. Acolo, medităm împreună și împărtășim un moment de tăcere. Eu trăiesc o mare fericire atunci când fac asemenea lucruri. Continui să cred că umanitatea face progrese în domeniul religiei, prin comparație cu începutul acestui secol.

Cel de-al treilea motiv de optimism pe care îl am este următorul: atunci când mă întâlnesc cu oameni tineri, îndeosebi din Europa, îmi dau seama că umanismul tinde să devină mult mai puternic astăzi decât era odinioară. Este vorba de un sentiment nou, despre care cu greu puteai vorbi până nu demult, când toți cei care erau diferiți de tine erau 'barbari'"[134].

De remarcat faptul că Dalai Lama nu este doar optimist în ceea ce priveşte viitorul omenirii, ci descoperă chiar în viaţa reală dovezi ale unor schimbări pozitive care justifică această atitudine. Citiţi din nou cuvintele sale citate mai sus şi conştientizaţi sentimentele pe care le trezesc ele în trupul dumneavoastră.

Avem de-a face în acest caz cu un mare lider spiritual al lumii, cu un exemplu viu al felului în care trebuie susţinută noua Viziune asupra Lumii. El nu respinge pe nimeni şi nu îi ameninţă pe ceilalţi cu damnarea dacă nu se trezesc. Dimpotrivă, face lucruri foarte simple, cum ar fi plimbări la locurile sfinte, ascultarea celorlalţi şi meditaţii în comun, indiferent dacă se întâlneşte cu lideri religioşi sau cu oameni obişnuiţi. La întrebarea referitoare la ţările care au tendinţa să se izoleze, el răspunde că izolarea devine astăzi impracticabilă, dar nu *judecă* pe nimeni şi nu denunţă politicile acelor state. Pacea izvorăşte pur şi simplu din cuvintele şi din acţiunile sale. Dalai Lama ne demonstrează cum ne putem păstra idealul la care ţinem cel mai mult şi cum putem contribui la împlinirea acestui ideal.

CONCENTRARE ASUPRA IDEALULUI, SAU ASUPRA FRICII?

Susţinerea unei Viziuni pozitive înseamnă să susţii energetic un anumit ideal. Multe din mesajele primite de Edgar Cayce afirmă că trebuie se ne fixăm mental un ideal pe care dorim să îl împlinim, pentru a crea astfel rezonanţa cu el. În viaţa de zi cu zi există posibilităţi enorme de a dărui iubire, compasiune şi răbdare. Un ideal nu trebuie să

fie un obiectiv perfect, care să nu poată fi atins niciodată, ci un reper energetic care să ne atragă şi să ne ghideze. Gândiţi-vă la ideal ca la un prieten drag şi înţelept care se află cu câţiva paşi înaintea dumneavoastră. El se uită peste umăr să vadă dacă îl urmaţi, vă zâmbeşte şi vă face semn cu degetul.

Noi suntem convinşi că avem nevoie de un duşman. Guvernele fac tot ce le stă în puteri pentru a ne speria şi pentru a ne face să urâm, astfel încât să ne adunăm în spatele lor. Dacă nu avem un duşman real, ele vor inventa unul, numai pentru a ne mobiliza în direcţia dorită de ele.

Nu este corect să credem că situaţia lumii se află în mâinile guvernanţilor şi că dacă Preşedintele ar duce o politică justă, în lume ar exista pace.

Situaţia lumii depinde înainte de toate de viaţa noastră de zi cu zi. Dacă ne-am schimba felul de a trăi, noi ne-am schimba inclusiv guvernele, şi deci întreaga lume.

Preşedinţii şi guvernele noastre suntem noi. Ele reflectă modul nostru de viaţă şi felul nostru de a gândi. Felul în care ţinem o ceaşcă de ceai, în care ne luăm ziarul şi chiar în care folosim hârtia igienică sunt direct legate de starea de pace.

Thich Nhat Hanh, *Iubirea în acţiune: note despre o schimbare socială nonviolentă*

CĂUTAŢI CEEA CE ESTE POZITIV

La fel ca şi Dalai Lama, care vede apariţia unor schimbări pozitive la oamenii tineri, o mare parte din susţinerea noii

Viziuni asupra Lumii este demonstrată de micile schimbări din viața noastră. Spre exemplu, puteți începe prin a vă amplifica luciditatea şi conştientizarea evenimentelor pozitive despre care citiți în ziare. Este oare posibil? Sigur că este. O relatare recentă din *San Francisco Chronicle* arată că un nou raport federal susține că în anul 2050 se aşteaptă ca populația minorităților din Statelor Unite să egaleze populația albă. Articolul o citează pe Cheryl Russell, un demograf care a scris foarte mult despre baby-boom-uri[135] şi schimbările pe care aceste procese le vor provoca în diferite industrii. Încă şi mai interesant este faptul că ea a susținut că „efectul schimbărilor pe termen lung asupra structurii rasiale a națiunii nu trebuie extrapolat în funcție de conflictele pe care le experimentăm astăzi... Ne aflăm în mod evident într-o perioadă de tranziție, iar atunci când văd lupta care se duce pentru anumite idealuri, cum este acțiunea afirmativă, unii oameni ar putea crede că ne aşteaptă foarte multe conflicte. Realitatea în America este însă alta: nivelul toleranței este astăzi mult mai înalt decât era până nu demult. Nimeni nu spune acest lucru, dar toate sondajele îl indică. Tinerii s-au obişnuit deja să trăiască într-o societate pluralistă, iar copiii lor vor fi încă şi mai bine adaptați la ea[136]". Mai mult, oamenii de ştiință afirmă că gaura în stratul de ozon a început să se micşoreze şi că dacă lucrurile vor continua la fel ca şi până acum, ea se va închide în 10-12 ani. În Africa, tot mai multe familii decid de comun acord să îşi limiteze numărul de copii la doi, căci au înțeles că nu îşi permit să crească mai mulți. Chiar în timp ce scriem acest capitol în Washington se desfăşoară un marş al celor care protestează împotriva sărăciei copiilor din Statele Unite.

Civilizația și planeta noastră se pot vindeca dacă ne fixăm un ideal, iar apoi ne folosim de intuiție pentru a îl sluji.

RAZELE DIVINE ALE ENERGIEI IUBIRII

A Opta Viziune ne-a învățat cum putem să-i ajutăm pe ceilalți trimițându-le o energie divină, plină de iubire, pentru a-i transfigura și a scoate astfel la lumină calitățile lor cele mai înalte. A Zecea Viziune merge mai departe, învățându-ne să trimitem aceeași energie divină a iubirii, *în timp ce vizualizăm faptul că individul își amintește cine este și ce și-a propus să facă în această viață.* Se știe că gândirea pozitivă despre o anumită persoană îi dă acesteia putere și o înnobilează. Dacă avem credința că putem face ceva, de regulă chiar putem.

Fran Peavey, profesoară, activistă și actriță de comedie, povestește cum a organizat împreună cu alți membri ai unui grup o acțiune de protest împotriva unei fabrici de napalm din Long Beach, California: „În loc să mă concentrez asupra celor 52 de procente 'diabolice' ale adversarilor mei, am preferat să privesc celelalte 42 de procente, pornind de la premisa că în fiecare adversar există un aliat (chiar dacă acesta este tăcut și ascuns). Poate fi vorba doar de simplele îndoieli morale pe care le au foarte mulți oameni despre meseria lor. Aceste îndoieli au rareori șansa de a se manifesta, din cauza puterii copleșitoare a contextului social în care trăiește persoana în cauză. Capacitatea mea de a fi aliatul *său* are de asemenea de suferit, din aceleași motive“[137].

Aşadar, oamenii din Lumea a Treia trebuie să fie educați, iar acest proces trebuie să înceapă energic, fără reticențe sentimentale. Este o necesitate imediată, o urgență. Acestor oameni trebuie să li se spună, indiferent de neînțelegerile care ar putea avea loc: nu sunteți pe drumul cel bun, creşterea voastră demografică este mult prea mare şi vă conduce la o sărăcie încă şi mai accentuată...

Alte țări... nu au nimic, iar mâine vor avea încă şi mai puțin. Trebuie să luptăm cu toții împotriva acestui decalaj în creştere... Acesta trebuie să fie țelul nostru comun: să apropiem cele două lumi până când devin comparabile, dacă nu chiar egale.

Toate problemele – foametea, şomajul, delincvența, insecuritatea, deviațiile psihologice, epidemiile de orice fel, drogurile, nebunia, disperarea, terorismul – toate acestea au o legătură cu decalajul din ce în ce mai mare dintre oameni, care se regăseşte inclusiv în interiorul țărilor bogate... Toate lucrurile sunt legate între ele, nimic nu poate fi separat cu adevărat. De aceea, acest decalaj trebuie să fie redus.

Dalai Lama în *Violență şi compasiune*,
de Jean-Claude Carriere

Ea descrie apoi campania de strângere de semnături prin organizarea unor spectacole în comunitatea locală, pichetarea fabricii, la care a adăugat acumularea tuturor informațiilor posibile despre directorul fabricii. Împreună cu grupul ei, a petrecut trei săptămâni pregătindu-se pentru o întâlnire cu acesta, investigând datele companiei. Înainte de întâlnire, ei au discutat foarte mult între ei de mânia pe care le-a provocat-o rolul acestui director în uciderea şi torturarea

copiilor din Vietnam. Şi-au dat însă seama că manifestarea acestei mânii nu ar face decât să-l pună pe acesta în defensivă şi să le reducă şansele de a fi ascultaţi. „Mai presus de orice, doream ca el să ne considere nişte semeni ai lui, nu nişte oameni complet diferiţi de el. Dacă ar fi văzut în noi doar nişte radicali extremişti, ne-ar fi putut concedia repede[138]".

Grupul a ajuns şi la o altă concluzie: „Ne-am interesat şi am aflat tot ce se putea în legătură cu viaţa lui personală: familia sa, biserica la care mergea, clubul de la ţară, preferinţe. I-am studiat fotografia, gândindu-ne la oamenii care îl iubeau şi la cei pe care el îi iubea, încercând să ne imaginăm viziunea lui asupra lumii şi contextul social de care depindea. Când ne-am întâlnit în sfârşit cu el, nu mai era un străin pentru noi. Am pornit de la premisa că avea el însuşi îndoieli în legătură cu ceea ce făcea, şi ne-am imaginat că rolul nostru nu este altul decât acela de a da glas acestor îndoieli. Scopul nostru este să lărgim contextul social de care aparţinea, introducându-ne şi pe noi şi perspectiva noastră, astfel încât să-şi amintească de noi şi să ţină cont de poziţia noastră la următoarele decizii pe care le va lua.

Fără să-l criticăm în ici un fel pe el personal sau compania lui, i-am cerut să închidă fabrica, să nu prelungească contractul al cărui termen de reînnoire se apropia şi să se gândească la consecinţele pe care le provocau produsele pe care le producea[139]". Peavey relatează în continuare cum grupul i-a transmis angajamentul lor de a lupta împotriva chestiunii globale a dependenţei economice de industria de armament. „Când a sosit termenul de reînnoire a contractului, două luni mai târziu, compania nu a semnat[140]".

CALEA DE MIJLOC ÎNTRE CINISM ŞI NAIVITATE

Peavey este conştientă că „împrietenirea cu duşmanul" nu reprezintă o soluție simplă şi nu dă rezultate în toate cazurile. Ea ridică doar problema felului în care trebuie să ne tratăm propria mânie pe care o avem împotriva duşmanilor noştri. Putem noi face diferența între acțiunile pline de ură şi oamenii care se ascund în spatele lor? Dacă empatizăm cu duşmanii, ne subminăm noi oare hotărârea de a lupta pentru o schimbare? În mod evident, „tratarea duşmanilor noştri ca pe nişte aliați nu presupune în nici un caz acceptarea gratuită a tuturor acțiunilor lor. Marea provocare constă în a scoate la lumină calitățile umane inerente în ei, pregătindu-ne din timp pentru toate posibilitățile. Altfel spus, noi trebuie să găsim calea de mijloc între cinism şi naivitate[141]". Asemenea abordări ale schimbării sociale pavează calea care ne permite tuturor să încercăm ceva nou.

RENUNȚAREA LA TEAMĂ ÎN DIMENSIUNEA SPIRITUALĂ

Înainte de a putea zbura cu avionul, omul a visat să zboare. Înainte de a putea vorbi la telefon, el a avut capacitatea de a comunica telepatic. Cine ştie ce minuni se vor mai întâmpla pe măsură ce tehnologia va evolua, în paralel cu capacitățile noastre psihice încă nedezvoltate! Dacă vom învăța să călătorim în dimensiunea spirituală, poate că multe din temerile noastre actuale vor dispărea de la sine,

căci vom descoperi atunci noi metode de manifestare și vindecare, sau de accesare a înțelepciunii stocate în inteligența universală.

După ani de contacte cu lumile spirituale, Robert Monroe a început să-și dea seama că poate lucra asupra eliberării de Teamă. A descoperit astfel că avea temeri de care nu avusese habar până atunci. „Într-adevăr, mi-am dat seama că nu eram nici pe departe atât de curajos. Nu fusesem conștient de toate aceste temeri, dar ele existau, sub forma unor energii hidoase... Existau temeri vechi și un flux continuu de temeri noi. Unele erau absolut minore, cum ar fi neliniștea că va ploua, în timp ce noi construiam o casă, și până la altele globale, cum ar fi îngrijorarea legată de felul în care evoluează lumea[142]“. De-a lungul anilor, el a observat că aceste temeri dispar da la sine. „Numărul temerilor care dispăreau devenea din ce în ce mai mare, în timp ce numărul noilor temeri se reducea constant. Am avut atunci o revelație majoră: pe vremea când mă aflam în dimensiunea spirituală, am instituit acest proces de dizolvare a temerilor, care a continuat apoi în mod natural. S-a dovedit că nu primeam nici un ajutor din exterior, așa cum am crezut o vreme în mod greșit. Mă ajutam singur![143]“

Atunci când ne simțim triști, descurajați, mânioși sau îngrijorați pentru planeta pe care trăim, noi pierdem energie. Oamenii au tendința să se opună schimbării! Până când lucrurile nu devin cu adevărat dureroase, noi nu facem nimic pentru a preîntâmpina aceste rezultate negative. Calea către împlinire o constituie chiar sentimentele noastre. Dacă ne pierdem umanismul din cauza fricii, noi intrăm într-o luptă care nu ne va ajuta în nici un caz să atingem rezultatele

dorite. Atunci când nu simțim nimic, când ne dezumanizăm, când criticăm, noi ne pierdem contactul cu unicul lucru care contează cu adevărat: iubirea. Renunțăm atunci să mai petrecem o după-amiază la plajă cu copiii noştri, să navigăm pe mare, să ne ținem bunica de mână la asfințitul soarelui...

STUDIUL INDIVIDUAL

Exercițiul umbrei

Scopul acestui exercițiu este de a vă ajuta să vă puneți în pielea altei persoane. Dezvoltarea empatiei şi a compasiunii este una din cele mai înalte căi spirituale care poate duce către susținerea noii Viziuni asupra Lumii.

Pasul A

Notați numele a trei sau patru oameni pe care nu-i suferiți sau cu care sunteți în dezacord. Sub numele lor, scrieți lucrurile cu care nu sunteți de acord sau care nu vă plac la ei. Spre exemplu, Carl, un om de afaceri şi tatăl unui copil pe care îl creşte singur, a scris că nu-i plac:

1. Cumnatul meu, George, fiindcă tot timpul se laudă că afacerea lui merge grozav datorită noilor tehnologii pe care le foloseşte. Mă pisează tot timpul la cap că trebuie să mă retehnologizez.

2. Politicienii, deoarece sunt ipocriți. Nu poți avea încredere în ei. Nu duc nimic din ceea ce promit la bun sfârşit.

3. Liberalii radicali, pentru că nu sunt realişti.

Pasul B

În continuare, descrieți-i pe cei notați anterior ca și cum le-ați putea vedea scopul superior pentru care s-au născut. Folosiți-vă imaginația pentru a specula care sunt idealurile profunde, *pozitive,* care se ascund sub caracteristicile exterioare pe care le criticați. Iată ce a notat Carl în această direcție:

1. George pare foarte interesat de tehnologia secolului XX. Este o persoană foarte pragmatică, pusă pe fapte. Poată că într-o altă viață nu a avut prea multe ocazii să-și folosească talentele. Lui George îi place să le împărtășească celor din jur din cunoștințele sale. Este un profesor înnăscut.

2. Politicienii au un ideal pe care, la început, cred că îl pot realiza. Sunt perseverenți. Se expun criticii publice, ceea ce nu-i puțin lucru. Doresc să facă parte dintr-un sistem. Sunt oameni care încearcă să se adapteze la condiții aflate într-o continuă schimbare, pentru a învăța cum să folosească în mod corect puterea și serviciul.

3. Liberalii radicali sunt oameni care doresc să-i ajute pe cei din jur. Au principii foarte solide despre ce înseamnă bine și ce înseamnă rău. Își petrec foarte mult timp din viața lor personală încercând să provoace schimbări în acele domenii în care au anumite interese. Poate că în alte vieți anterioare au suferit și au făcut un legământ ca în următoarea viață să le facă bine celor din jur.

În această etapă trebuie să vă detașați de felul obișnuit în care îi percepeți pe cei din jur și să speculați asupra intențiilor lor primordiale în ceea ce privește această viață (intenții pe care și le-au asumat înainte de a se fi născut). Atunci când vă asumați o altă perspectivă și când căutați

motivația pozitivă a felului de a fi al oamenilor, *dumneavoastră* aveți șansa de a deveni un om mai bun (sau mai înțelept). Lărgirea orizontului de percepție vă deschide către o interacțiune mai creativă cu persoana în cauză.

Pasul C

În continuare, reveniți la cele scrise în etapa A. Ștergeți unul din numele scrise și înlocuiți-l cu propriul dumneavoastră nume. Descrieți anumite lucruri pe care le faceți *dumneavoastră* și care seamănă cu ceea ce nu vă place la persoana respectivă. Conștientizați ce simțiți atunci când citiți cu voce tare fraza notată. De pildă, Carl și-a citit cu voce tare: „(La fel ca și George), și *eu* îi pisez uneori pe alții la cap cu ceea ce mă preocupă pe mine. Spre exemplu, odată i-am spus fostei mele soții: 'Ți-am spus să plătești rata la asigurare, și acum i-a trecut termenul'". Ne-a povestit apoi că a simțit o stare de liniște în zona inimii atunci când și-a dat seama că și el se comportă uneori ca „bunul lui amic, George".

Să vedem acum sentimentele lui Carl referitoare la politicieni. În prima etapă, el a scris că nu-i poate suporta din cauză că sunt ipocriți și nu duc niciodată la bun sfârșit ceea ce promit, așa că nu poți avea încredere în ei. Punându-se în locul lor, el a scris: „Cred că uneori, și eu sunt cam ipocrit. De pildă, alaltăieri, când Bill a venit pe la mine, iar eu i-am spus cât de mult mă bucur că îl văd. În realitate, nu-mi place deloc de el, dar este unul din clienții mei și trebuie să mă port frumos cu el. *Nici eu* nu mi-am ținut întotdeauna promisiunile. De pildă, odată i-am spus Barbarei că am comandat noile materiale, pentru că nu doream să știe că am

uitat să fac acest lucru". Apoi, Carl şi-a amintit de tatăl său, care îi înjura mereu pe politicieni, pe când era adolescent, Carl a dorit să candideze pentru postul de preşedinte al asociaţiei studenţeşti, dar tatăl său nu a fost de acord, pe motiv că toată acea campanie i-ar fi răpit prea mult din timpul pe care îl consacra slujbei sale de seară (cu care se întreţinea la facultate). La fel ca şi politicienii pe care îi detesta deoarece nu păreau să îşi împlinească promisiunile, Carl a scris despre sine: „Mi-aş fi dorit ca *eu însumi* să fi realizat mai multe în afacerea mea!"

Punându-se apoi în locul liberalilor, Carl a scris: *„Nici eu* nu am fost întotdeauna foarte realist. Pe vremea când eram foarte săraci, nimeni nu s-a preocupat de soarta noastră, aşa că de ce m-aş preocupa eu acum de cei care nu vor să muncească, în condiţiile în care de-abia reuşesc să-mi ţin propria afacere?" În final, Carl a fost de acord că îşi proiecta în afară (asupra celor pe care îi detesta) propriile sale neîmpliniri şi defecte. Pe de altă parte, avea încă dificultăţi în a accepta că simţea el însuşi dorinţa de a îi ajuta pe cei mai puţin norocoşi ca el. Era convins că liberalii se amăgesc singuri în ceea ce priveşte lumea reală.

Am văzut aşadar, ca urmare a acestui exerciţiu, cum antipatia lui Carl faţă de George, faţă de politicieni şi de liberali, reflecta în parte aspecte din propria sa umbră, pe care o nega sau nu o conştientiza. Atunci când începem să ne recunoaştem în acele aspecte pe care până atunci le consideram „rele", noi ne deschidem practic faţă de totalitatea sufletului nostru. Cu cât proiectăm mai multă energie pentru a menţine aceste însuşiri ale noastre în întuneric, cu atât mai puţină energie ne rămâne pentru a crea ceva *cu toată fiinţa noastră.*

Spre exemplu, în viața lui Carl ar putea apărea adevărate miracole dacă: 1) va renunța la resentimentele sale datorate sărăciei în care a crescut; 2) va recunoaşte că dorința sa de a realiza ceva mai mult în afacerea sa este vocea Viziunii sale de la Naştere; 3) va accepta să servească o cauză umanitară mai presus decât interesele sale personale. În acest fel, el va susține mult mai bine noua Viziune asupra Lumii, şi în plus, se va simți mai viu, se va distra mai mult, va trăi mai din plin viața!

STUDIUL ÎN GRUP

Dialogul cu Teama

Dacă faceți parte dintr-un grup bine sudat, în care oamenii nu se sfiesc să-şi împărtăşească problemele cele mai profunde, puteți explora sentimentele lor legate de anumite temeri şi convingeri, din categoria celor enunțate la începutul acestui capitol. Lăsați fiecare persoană să vorbească atunci când simte nevoia, fără să o întrerupeți, fără sfaturi şi fără alte interacțiuni, până când întregul grup va fi pregătit pentru o discuție generală asupra acestor chestiuni.

Meditația

Puteți încheia şedința cu o meditație în grup, concentrându-vă asupra uneia din temerile sau convingerile cele mai puternice la nivelul majorității membrilor. Spre

exemplu, dacă membrii grupului dumneavoastră se tem foarte tare de suprapopulare, faceți împreună o meditație în care vizualizați oameni tineri, la vârsta procreației, amintindu-și de Viziunea lor de a trăi pe o planetă echilibrată din punct de vedere demografic.

Dacă doriți să lucrați cu teama de mulțime, vizualizați o mare de oameni care se îmbrățișează, își strâng mâinile, se ajută reciproc să treacă peste o punte, dansează împreună, sau votează pentru o schimbare socială pozitivă. Fiți creativi și conștientizați puterea meditației dumneavoastră.

Un studiu efectuat asupra unor meditații de masă pe termen lung, executat de meditatori experimentați, a revelat statistic efecte pozitive semnificative în orașele în care s-au efectuat meditațiile. Astfel, aceste meditații în grup au generat așa-numitul „efect Maharishi", care s-a manifestat inclusiv prin reduceri ale ratei criminalității și ale mortalității din spitale cu ponderi proporționale cu durata meditațiilor.

Proiecte

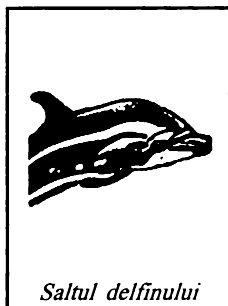
Dacă ați dori să inițiați un proiect și ați avea toate motivele să credeți că acesta va avea succes, ce v-ar plăcea să faceți împreună cu grupul dumneavoastră? Dacă vă decideți să încercați acest experiment, rugați membrii grupului să noteze pe o foaie de hârtie temerile pe care au în legătură cu un posibil eșec al proiectului. Cât de realiste sunt aceste temeri? Ce puteți face pentru a învăța ceva din aceste temeri, sau pentru a le transforma în forțe pozitive?

PARTEA A CINCEA

ACȚIUNEA JUSTĂ

CAPITOLUL 10

TRANSFORMAREA MUNCII ȘI A AFACERILOR

Saltul delfinului

A apărut astăzi o etică nou, orientată către un capitalism iluminat, care nu mai este interesat numai de profituri, ci şi de rezolvarea nevoilor spirituale ale oamenilor prin anumite categorii de produse, de reducerea la maximum a preţurilor acestor produse, iar în ultimă instanţă, de automatizarea completă a procesului de producţie şi eliberarea oamenilor astfel încât aceştia să se poată angrena în activităţi spirituale, aşa cum prefigura a Noua Viziune.

A ZECE VIZIUNE: SUSŢINEREA VIZIUNII[144]

AFACERILE CA ŞI CALE SPIRITUALĂ

„Unii oameni de afaceri îşi doresc un nou fel de a face business, mai spiritual, dar nu ştiu cum să-l implementeze, din cauza actualului *statu quo*", ne-a spus Mark Bryant, un

întreprinzător californian. „Există la ora actuală o presiune imensă pentru obținerea de rezultate pe termen scurt. Dacă o companie a avut două trimestre mai proaste, conducerea executivă va fi imediat schimbată de consiliul de administrație. Adevărata putere a unei companii este deținută de acționari".

Mark, un om care a început cinci afaceri de succes, este un bun exemplu de întreprinzător care știe cum să-și echilibreze descoperirile spirituale cu familia, căminul și trei (actualmente) afaceri foarte solicitante. Întrebarea lui a fost: „Cum poți să faci afaceri, crescând simultan din punct de vedere spiritual, psihologic și financiar?" El și-a acordat 18 luni pentru a studia diferite cărți referitoare la schimbările paradigmei, modelele și tehnicile inovatoare, dar și la sistemele și practicile metafizice, și felul în care pot fi folosite acestea pentru amplificarea intuiției în afaceri. „Acum 20 de ani mă aflam într-o mare corporație și am aplicat toate instrumentele psihologice – profile ale personalității – disponibile la vremea respectivă în departamentul de resurse umane pentru a mă cunoaște mai bine pe mine însumi. Am înțeles însă că am nevoie de alte tipuri de instrumente, care să-mi ofere o imagine mai clară despre sine. Intuiția m-a orientat către metafizică. Știu că sună puțin ciudat pentru un creștin care lucra într-o mare corporație, dar am descoperit în metafizică numeroase idei care mergeau mult mai departe decât modelul psihologic. Deși eram interesat de cunoașterea interioară, am considerat util să lucrez inclusiv cu alți oameni pentru cunoașterea de sine. Așa a început studiul metafizicii de către mine. Cred că oamenii ar trebui să știe că nu trebuie să parcurgă singuri această cale".

Care au fost rezultatele cercetării lui Mark? „Pe de o parte, ne-a răspuns el, motivația şi intensitatea trăirilor mele sunt infinit mai puternice astăzi. Am ajuns să mă cunosc mai bine, astfel încât îmi dau seama dacă o oportunitate de afaceri mi se potriveşte sau nu pe termen lung. Astăzi, pot trece mult mai uşor peste anumite greşeli ale trecutului, fără să mă pierd în regrete. Am o încredere mult mai mare în intuiția mea, şi am devenit astfel mult mai eficient. Şi mai există ceva, destul de greu de exprimat în cuvinte: orice aş face, mă simt în largul meu".

Ce sfaturi le-ar da Mark celorlalți oameni de afaceri? „Ei bine, mulți oameni care lucrează în marile afaceri încep să se simtă prinşi în capcană. O mare parte din ei simt că nu mai au nici un control asupra destinului lor, indiferent cât de bune sunt performanțele lor economice. Opinia publică respinge din ce în ce mai tare cultura corporațiilor, aşa că mulți dintre ei se gândesc să îşi cedeze afacerile sub formă de francize, să devină consultanți sau să intre în afaceri pe cont propriu. În viziunea mea, simpla schimbare a cadrului exterior nu rezolvă problemele, şi de multe ori nu aduce cu sine sentimentul împlinirii, dacă ei nu fac nimic pentru a se cunoaşte pe sine. Dacă nu lucrează cu sine, dacă nu-şi creează acea stare de securitate născută din sentimentul că ştii cine eşti, vor cunoaşte din nou sentimentul de dezamăgire, chiar dacă vor trece de la o mare afacere la una mică. Orice afacere are rigiditatea ei, ierarhia şi neplăcerile sale. Pe de o parte doreşti să fii propriul tău şef, dar pe de altă parte ți-ar plăcea să existe cineva care să aibă grijă de tine". Apoi, Mark a subliniat criteriile care au funcționat în cazul lui: „Mai întâi de toate, trebuie să înțelegi care sunt talentele tale şi ce poți

să faci cu ajutorul lor, în loc să-ți dorești să fii altcineva. Am observat că oamenii au tendința să se considere cu două-trei trepte mai jos decât sunt în realitate. Ei au tendința să privească mai degrabă la *lipsurile lor exterioare,* de genul: 'Nu pot să încep o afacere pentru că nu am o diplomă', în loc să se întrebe ce își doresc cu adevărat. Ei nu își privesc adevăratul sine, ci doar o imagine exterioară.

În al doilea rând, am descoperit că dezvoltarea propriilor talente este un proces evoluționist. Spre exemplu, eu am devenit conștient de faptul că în ceea ce mă privește, sunt mai degrabă un vizionar/actualizator, dar sunt mai puțin bun ca producător. De aceea, m-am asociat cu cineva care este un foarte bun producător. Avem împreună o relație de afaceri care funcționează foarte bine, pentru că știm amândoi care sunt punctele noastre tari. După părerea mea, cel mai eficient mod de lucru constă în a-ți cunoaște punctele tari și slăbiciunile, căutând apoi pe cineva care să te complementeze.

În al treilea rând, știu că poate suna ciudat, dar am descoperit că cea mai bună cale de a scăpa de sentimentul că ești prins în capcana culturii corporative în care activezi este să te gândești la tine însuți ca la un suflet. Eu cred că trebuie să-ți regăsești suflul și spiritul pe care le aveai pe vremea când erai tânăr. Copiii sunt mult mai liberi în modul lor de gândire, inclusiv atunci când este vorba despre ei înșiși. Orice este posibil pentru ei. Copiii nu au limitări, căci se privesc pe sine de pe nivelul sufletului, fără să treacă prin filtrul dogmelor, al instituțiilor și al culturii.

În viziunea mea, există o deosebire între slujbă și muncă. O slujbă este o activitate pe care ne-o asumăm pentru a ne

câştiga traiul şi pentru a ne plăti facturile, în timp ce munca este adevăratul motiv pentru care ne aflăm aici. Ea ține de inima noastră, de misticism, şi este singura capabilă să ne provoace o stare de satisfacție și de împlinire. Atât orientalii cât și occidentalii au descris acest lucru. Tao Te Ching, una din Scripturile chinezilor, afirmă: „atunci când munceşti, fă ceea ce-ți place". Multor oameni li se pare nouă ideea că există o legătură între muncă și bucurie, căci în universul maşinilor din epoca industrială bucuria muncii nu era o valoare recunoscută de societate...

În epoca industrială, a lucrului în fabrici, noi am definit munca într-un sens atât de restrâns încât ne-au scăpat din vedere multe din aspectele ei, cum ar fi lucrul cu inima, arta, vindecarea, celebrarea și ritualul; toate acestea sunt activități lucrative, specifice unei societăți sănătoase. Indigenii își petrec cel puțin jumătate de timp celebrând și practicând ritualuri. Noi nu facem la fel, iar aceasta poate constitui una din explicațiile pentru care există atâta violență în cultura noastră.

Eu m-am implicat foarte tare în lucrul cu tinerii... mă folosesc de muzica rap, house, muzica și dansul techno, adică de acele forme care caracterizează cultura tinerilor și cultura urbană, pentru a redescoperi celebrarea. Este o muncă pe care o consider foarte utilă. Celebrarea este una din cele mai eficiente căi de vindecare a oamenilor – fiind deopotrivă cea mai amuzantă și cea mai ieftină.

Matthew Fox, în *Către o nouă Viziune asupra Lumii,* de Russell E. DiCarlo

---

Eu cred că ideile metafizice și spirituale conduc astăzi la transformarea felului în care muncim și a modului în care

ne gândim la mediul în care trăim. Aceasta este însă o limbă nouă pentru foarte mulți oameni de afaceri. În ultimii ani, am obținut foarte multe informații referitoare la ce înseamnă să fii un bun manager (controlor) şi la valoarea descentralizării, care sunt cât se poate de utile. Adevărata schimbare se referă însă la transformarea interioară, *nu* la aplicarea exterioară a metodelor spirituale pentru a face mai mulți bani. Adevărata schimbare se referă la felul în care experimentăm viața la serviciu şi la maniera în care lucrăm *cu* viața".

Spiritualitatea aplicată muncii şi afacerilor înseamnă să *te interiorizezi* de fiecare dată când iei o decizie, să nu-ți consulți numai balanța contabilă, ci şi echilibrul interior, pentru a vedea dacă ceea ce vrei să faci se suprapune cu scopul pentru care te-ai născut şi cu ceea ce reprezinți tu ca suflet. „Mi se pare o decizie justă? Care sunt implicațiile mai profunde ale acestei acțiuni?" Nimeni altcineva nu îți poate spune acest lucru. Spiritualitatea aplicată afacerilor înseamnă să te focalizezi pe spiritul din interiorul tău, să îți urmezi dorința de a sluji binelui universal.

Evident, aşa cum sunt ele structurate în ziua de astăzi, afacerile nu reprezintă o democrație care să le permită tuturor muncitorilor o autonomie creatoare şi o independență absolută. Există o antiteză între afaceri, cu orientarea lor către criteriile *exterioare,* cu credința lor absolută în sanctitatea controlului şi a predictibilității, şi respectiv libertatea de a produce bunuri şi servicii pornind de la propriile intuiții spirituale referitoare la ceea ce ar fi just în situația respectivă. Cine nu a trecut prin procesul de transformare a modului de percepție va considera ideea încurajării reflecției

la locul de muncă drept o mare prostie, la limita anarhiei. Chiar şi cei care consideră aceste idei noi ca fiind stimulative din punct de vedere intelectual au micile lor îndoieli că „ceilalți oameni" ar putea să-şi transceandă lăcomia sau lenea, dacă nu chiar reaua intenție, inerente naturii umane. Majoritatea oamenilor sunt perfect conştienți de slăbiciunea integrității personale şi a capacității de autocontrol în această etapă de dezvoltare a conştiinței umane. Există însă nenumărate exemple în sens contrar, care ne demonstrează că Dumnezeu lucrează pe căi misterioase. Omul nu a fost părăsit niciodată de Dumnezeu. Actualul proces de transformare a conştiinței nu se limitează numai la slujbele de duminică. El afectează inclusiv munca oamenilor, cel puțin la un nivel subconştient. Singurii noştri duşmani în această direcție sunt teama şi inerția.

NEPUTINȚA ÎNVĂȚATĂ – ELIBERAREA MENTALITĂȚII REFERITOARE LA LOCUL DE MUNCĂ

Într-o conferință recentă, ținută la Montreal şi sponsorizată de Institutul Internațional pentru Ştiințe Umane Integrale, Dr. Miron Borysenko a vorbit despre conceptul de „neputință învățată". Dr. Borysenko, om de ştiință în domeniul medicinii şi al biologiei celulare care a studiat conexiunea dintre corp şi minte şi efectul stresului asupra sistemului imunitar, a făcut o serie de descoperiri biologice fascinante, care ne ajută să înțelegem mai bine modul cum

gândim în toate domeniile, inclusiv în cel al afacerilor. Într-un exemplu amuzant, el ne-a arătat un diapozitiv cu o păsărică ce stătea în colivia sa, deşi uşa acesteia fusese deschisă. „În cazul în care creşti o pasăre într-o colivie şi apoi îi deschizi uşa, ne-a spus el, pasărea va rămâne în colivie. Acelaşi lucru este valabil şi în cazul oamenilor care îşi doresc din suflet o schimbare, dar nu au încredere că o pot face. Chiar dacă suferă în poziția lor actuală, cel puțin o consideră sigură".

Borysenko a demonstrat principiul neputinței învățate printr-un experiment în care doi cobai au fost expuşi unor şocuri electrice întâmplătoare, în timp ce un alt treilea cobai nu a fost supus la şocuri. Cobaiul nr. 1 a învățat să pună în mişcare o roată care oprea şocurile electrice pentru el *şi* pentru cobaiul nr. 2. Deşi cei doi cobai au fost supuşi unui stres egal ca intensitate şi ca durată de timp, cobaiul nr. 2 (care nu avea control asupra roții ce putea opri şocurile electrice) a făcut un ulcer deschis, în timp ce cobaiul nr. 1 a rămas chiar mai sănătos decât cobaiul nr. 3, care nu a primit nici un fel de şoc. Borysenko a adăugat că atunci când cobaii au fost aşezați într-un labirint, cobaiul nr. 1 a fost primul care a găsit apa. Se pare că învățase să se descurce. Cobaiul nr. 2 s-a descurcat cel mai greu, căci învățase deja reflexul neputinței şi l-a aplicat noii situații în care se găsea. Acest studiu, alături de altele, similare, inclusiv pe subiecți umani, au demonstrat că în sine, stresul nu este dăunător atâta vreme cât individul simte că se poate schimba pe sine şi mediul în care trăieşte, sau altfel spus, că are un anumit control asupra mediului său înconjurător. Mai mult, provocarea, dublată de senzația pozitivă de control, alimentează încrederea în sine şi creativitatea.

Imaginile lui Borysenko se corelează cu ceea ce am învăţat noi despre strategiile condiţionale de control, încă din copilărie. Astfel, pasărea liberă să zboare, dar care rămâne în continuare în colivie, reprezintă o imagine plastică a Distantului, care afirmă practic: „Nu vreau ca oamenii să ştie ce se petrece în interiorul meu. Mai bine rămân liniştit şi mă dau la fund. Nu vreau să fac valuri“. Cobaii care au învăţat să se considere neputincioşi ilustrează strategia Bietului de mine: „Eu nu am nici un cuvânt de spus în ceea ce priveşte lumea în care trăiesc. Nu sunt decât un simplu pion. Nu pot schimba nimic, căci nimeni nu mă va lăsa să o fac“.

Putem compara de asemenea concluziile studiului cu răspunsurile la întrebarea: „De unde pot şti eu dacă sunt centrat în sinele meu superior?“ Cobaiul nr. 2 (folosind exemplul rozătorului neputincios ca analogie pentru muncitorul condiţionat) pare să fi luat o decizie interioară pornind de la o sursă exterioară (faptul că nu putea scăpa de şocurile electrice), creând astfel un mesaj global de tipul: „Sunt slab şi nu pot controla ceea ce mi se întâmplă“, mesaj pe care l-a transmis celulelor sale. Definindu-se prin acelaşi mesaj, celulele şi-au pierdut capacitatea de a se autoapăra. Depresia psihică afectează sistemul imunitar. Sentimentele negative de frustrare, mânie, ruşine, resentiment şi neputinţă apar numai ca urmare a separării noastre de Dumnezeu. Dacă suferiţi de frustrare şi mânie în fiecare zi, dacă petreceţi foarte mult timp acuzându-vă şefii, colegii sau clienţii, ca şi cum aceştia ar fi singurii vinovaţi de faptul că aţi avut o zi proastă, este limpede că nu sunteţi centrat în sinele dumneavoastră superior. Borysenko a mai dat exemplul unui

şofer prins în trafic, care izbea de pumnul în volan. „Văzându-l pe acel om atât de furios, mi-am dat seama că nu contează atât de mult ce se petrece în exterior, ci ceea ce se petrece *în interior*".

Testul practic pe care obişnuiesc să-l dau oamenilor este următorul: „Ce satisfacții aveți din munca dumneavoastră?" şi „Ce satisfacții au alții din munca dumneavoastră?"... Avem cu toții nevoie de o slujbă, dar eu cred că secretul împlinirii constă în satisfacțiile pe care le obțin alții din munca noastră. În realitate, asta înseamnă munca unei ființe umane: să răspunzi la binecuvântarea primită cu o nouă binecuvântare.

Munca înseamnă modul nostru de a-i mulțumi comunității pentru că se află alături de noi. Aşa se explică de ce şomajul are efecte atât de devastatoare asupra sufletului uman. Şomajul dă naştere la disperare, şi oriunde există disperare, există şi crimă, căci acolo apar ura de sine şi violența.

Din acest sentiment se nasc toate acele lucruri pentru care am fost nevoiți să construim închisori. Eu cred că o soluție mult mai simplă şi mai ieftină ar fi să facem o dezbatere generală referitoare la munca pe care o solicită astăzi de la noi pământul-mamă. Există tot feluri de munci, inclusiv unele nou apărute, cum ar fi munca cu inima omului, sau crearea justiției sociale şi ecologice în această lume în care trăim.

Matthew Fox, în *Către o nouă Viziune asupra Lumii*, de Russell E. DiCarlo

---

NOI SINGURI NE FIXĂM STANDARDUL

La fel ca orice alt segment din viața noastră, afacerile, câştigarea traiului zilnic, munca într-un mediu potrivit, reprezintă o şansă de a face cunoştință cu Dumnezeu, cu spiritul, cu inteligența universală, sau oricum am prefera să numim sursa noastră spirituală. Ca susținător al Viziunii asupra Lumii, dumneavoastră vă fixați un standard prin acțiunile şi obiectivele dumneavoastră, precum şi prin maniera în care vă integrați cu ceilalți.

Larry Leigon, co-fondator al companiei de vinuri non-alcoolice Ariel, iar acum partener la Global Insights în Novato, California, este şi un foarte bun practicant al programării neurolingvistice, în special în ceea ce priveşte vindecarea. Leigon reprezintă un exemplu perfect de om de afaceri care a aplicat schimbarea paradigmei, trecând de la valorile exterioare la cele interioare. Într-un interviu, el a descris evoluția sa de la copilăria petrecută la o mică fermă de vaci din Texas şi până la statutul de consultant şi conferențiar pe tema spiritualității aplicate în afaceri. „Cei mai mulți dintre oameni nu au realizat încă ce înseamnă spiritualitatea aplicată în afaceri, căci încearcă să se integreze în vechile structuri conceptuale, de genul: Cum putem *aplica* spiritualitatea pentru a fi mai buni în afacerea noastră sau pentru a face mai mulți bani? Alteori, ei pun un semn de egalitate între spiritualitate şi etica în afaceri, ceea ce demonstrează încă o concentrare pe valorile exterioare, sau încearcă să dea o conotație ecologică afacerilor lor. Toate aceste valori sunt superioare, dar rămân valori *exterioare.*

Adevărata schimbare a paradigmei, continuă Leigon, se petrece atunci când omul face trecerea de la concentrarea asupra factorilor *exteriori* măsurabili, predictibili, controlabili, la o activitate care are la bază rezonanța *interioară* cu un scop superior, sau mai profund. Personal, am descoperit că explorarea și respectarea valorilor care contează cu adevărat pentru mine conduc la un set de comportamente exterioare complet diferite. Budiștii numesc acest fenomen trăirea justă, sau *dharma* – calea personală. Mă întreb de multe ori: este acest lucru ceea ce dorește Dumnezeu de la mine? Îmi respect valorile dacă fac acest lucru? După ce verific respectarea valorilor mele și răspunsul sinelui superior, decid cu ce client voi lucra, ce produs voi crea sau ce curs vor urma acțiunile mele. Acest comportament este opus celui care începe prin a verifica tendințele pieței, acțiunile concurenței, încercând apoi să găsească o slăbiciune a acesteia și să o exploateze.

În trecut, nu eram preocupat decât de găsirea unei poziții pe piață și în apărarea ei împotriva concurenței pe care o asemănam unui prădător. Mă simțeam atunci ca un animal mic care se adăpa la unica sursă de apă din savana africană, așteptând să vină un mare prădător să-l mănânce".

Care este scopul afacerilor? Cei mai mulți dintre oameni ar răspunde: „profitul". Dacă priviți în exterior, nu veți putea găsi decât un răspuns bazat pe criterii exterioare – situația financiară, impactul asupra mediului, discriminarea, managementul diversității, drepturile femeilor. Toate acestea sunt efecte ale unor preocupări spirituale, dar nu reprezintă cauzele spiritualității aplicate afacerilor. În cazul în care criteriile dumneavoastră sunt interioare, profitul interior nu

poate fi altul decât realizarea experienţei directe a lui Dumnezeu.

Larry Leigon

VÂNĂTORI, GUNOIERI, FERMIERI, CONSTRUCTORI, MESAGERI

La fel ca şi în cazul râmelor care afânează pământul, permiţând unor cantităţi mai mari de aer şi de apă să pătrundă mai adânc în interiorul său, aspiraţiile noastre spirituale atrage după sine răspunsuri mai profunde faţă de mediul în care trăim – inclusiv afacerile şi mediul financiar. Agitaţia globală descrisă în Prima Viziune este deopotrivă un simptom al tranziţiei care se petrece la ora actuală şi o forţă care ne sileşte să lucrăm împreună pentru unitatea lumii, atât la nivel personal cât şi la nivel profesional. Afacerile sunt simultan mesagerul schimbării şi efectul acesteia. Dezvoltarea tehnologică şi lupta pentru a ţine pasul cu propriile noastre creaţii se amestecă şi se confundă, dar numai pentru că încercăm să „controlăm" evenimentele dintr-o perspectivă exterioară. Este ca şi cum am ţine de coadă un tigru, dar fără să ne întrebăm: „Oare de ce fac acest lucru?" Numai punându-ne această întrebare putem face trecerea de la perspectiva exterioară către cea interioară.

O, DOAR CA SĂ MĂ DISTREZ

Imaginaţi-vă că vă sculaţi dimineaţa din pat şi vă spuneţi: „Hei, sunt o fiinţă spirituală!" Cum aţi reacţiona: aţi râde sau

ați plânge? Imaginați-vă că vă duceți la birou, cu servieta în mână, le faceți semn cu mâna colegilor de serviciu și le spuneți: „Bună dimineața, ființe spirituale!“ Imaginați-vă că trântiți telefonul cuiva, furios pe ceea ce v-a spus, dar realizați apoi subit că cel cu care ați vorbit este o ființă spirituală, la fel ca și dumneavoastră!

Chiar dacă toate acestea vi se par puțin ridicole, sau amuzante, la ora actuală, a Zecea Viziune reprezintă tocmai acest nivel de conștiință aplicat în viața de zi cu zi, și el vă poate face să simțiți o diferență concretă în calitatea vieții pe care o duceți, chiar acum. Nu mai așteptați. Evident, nu trebuie să faceți ceva ieșit din comun, „fiind prea spiritual“. Este suficient să ascultați și să acționați cu o intenție centrată în inimă. Căutați acele suflete cu care vă simțiți la unison și întăriți legăturile cu ele. Aduceți-vă aminte că nu sunteți întâmplător pe pământ tocmai în această perioadă, că ați ales să vă nașteți acum, pentru a putea lucra împreună cu alte grupuri de suflete la propășirea planetei. Observați felul în care lucrează ceilalți. Pe ce pun ei accentul: pe clădirea unui imperiu personal sau pe un spirit al generozității și al dăruirii? Observați, dar nu judecați pe nimeni; lăsați-i să-și urmeze calea. În schimb, uniți-vă cu cei pe care îi recunoașteți ca făcând parte din aceeași categorie ca și dumneavoastră. Această deschidere interioară va atrage din ce în ce mai multe asemenea suflete către dumneavoastră, iar rezonanța telepatică cu noua conștiință planetară va contribui decisiv la realizarea unor obiective umanitare la scară globală, chiar dacă la nivel individual veți continua să vă simțiți frustrat în propriul dumneavoastră birou!

OMUL CULEGE ROADELE GÂNDURILOR SALE

Comerțul și afacerile – această piatră unghiulară a societăților civilizate – au evoluat odată cu valorile și cu convingerile oamenilor. Valorile care reprezintă fundamentul capitalismului occidental, cum sunt independența și munca asiduă, s-au transformat treptat în preluări de companii, o concurență acerbă, în care toate mijloacele sunt permise, și într-o adevărată obsesie pentru muncă. Alte țări fac astăzi eforturi supraomenești ca să ni se alăture în acest model disfuncțional. Eficiența și avântul tehnologic s-au transformat în obsesie națională, generând efecte precum planificarea demodării produselor (pentru a fi înlocuite cu altele, de generație nouă), concepte precum: „tot ce este mai mare este mai bun", „produsul nostru este nr. 1 în lume", precum și înșelarea acționarilor. Toate aceste trenduri energetice aparent „negative" contribuie totuși la trezirea noastră din starea de inerție care ne-a cuprins, și într-un mod paradoxal, stimulează o cunoaștere de tip superior. Materialismul extremist nu este decât o etapă într-un continuum de perspective, fiind un pas necesar în evoluția către unificarea celor două sfere.

James Rouse, numit de revista Time „Constructorul șef al Americii", este unul din indivizii care luptă pentru revenirea controlului asupra resurselor la comunitățile locale... „Profitul nu este adevăratul scop al afacerilor, a declarat el. Scopul acestora este să asigure un serviciu necesar societății. Dacă poți face eficient acest lucru, meriți să obții un profit".

Corinne McLaughlin și Gordon Davidson, *Politici spirituale*

MODELUL INTERCONEXIUNILOR ÎN SPIRALĂ APLICAT AFACERILOR

Este adevărat că mulți oameni nu reuşesc să vadă încă toate aceste idei împlinite la locul lor de muncă. Pe de altă parte, schimbările se petrec cu o rapiditate atât de mare încât în câțiva ani, tabelul de la pagina xxx va părea depăşit. Unul din răspunsurile posibile la transformarea care se produce astăzi la nivelul energiilor ierarhice în afaceri este folosirea unui model ecologic mai profund. Fiecare decizie pe care o luăm şi fiecare acțiune pe care o facem nu ne afectează numai pe noi, ci şi tot restul lumii. Acest model al lumii afacerilor este mai profund decât cel bazat pe relația pradă/prădător, căci scopul său este să susțină creşterea sustenabilă, şi nu jefuirea resurselor de care dispunem, dar cu toate acestea, şi el se bazează tot pe condițiile exterioare. Modelul ecologic este doar un *rezultat* al concentrării asupra aspectelor spirituale, nu *cauza* spiritualității aplicate în afaceri. Dacă ne vom urma intuiția, dacă ne vom asculta inima, noi vom face anumite opțiuni. Energia creată de aceste opțiuni va crea o adevărată rețea, care se va dezvolta prin cooperarea cu alte sisteme. Transformările se vor accelera de la sine, pe măsură ce noi ne vom adapta intuitiv la reacțiile mediului. Aceste reacții vor genera noi întrebări, la care vom încerca să răspundem printr-o nouă concentrare asupra cunoaşterii spirituale, asupra nevoilor pe termen lung ale umanității privite ca un organism social.

După cum afirmă Viziunea a Noua, umanitatea se află într-un punct critic din istoria ei, care necesită asumarea unor obiective mai ample din partea oamenilor de afaceri, nu

doar obținerea unor noi profituri de către diferiți indivizi. Unul din cele mai înalte obiective ale afacerilor trebuie să fie realizarea unei sinteze la nivelul marii familii a oamenilor. Oamenii de afaceri se globalizează, creează alianțe, rețele, noi forme unite sinergic.

Pe măsură ce ne vom schimba imaginea despre lumea afacerilor de la aceea de activitate liniară, de mașinărie de produs bani la un sistem viu, al cărui scop este acela de a ne apropia de Dumnezeu, afacerilor vor lua forme noi. Spre exemplu, a apărut astăzi o mișcare tot mai amplă a afacerilor făcute acasă, căci oamenii tind să devină din ce în ce mai puțin satisfăcuți de calitatea vieții în mediul impersonal și ierarhic organizat al marilor organizații, care își tratează angajați ca pe niște „resurse" umane ce trebuie exploatate. Tot mai mulți oameni își găsesc nișe de piață, fie din necesitate, ca urmare a unor concedieri, fie urmându-și instinctele, pentru a-și desfășura ziua de muncă într-un mediu agreabil. Acest trend promovează două elemente arhetipale: adaptabilitatea și diversificarea (ambele extrem de importante în modelul ecologic al sustenabilității). Tot mai răspândiți în mici unități economice interconectate, oamenii alcătuiesc intuitiv o nouă instituție: organizarea neierarhizată și democratizarea umanității. Cei care decid singuri ce este bine pentru ei înșiși slujesc unui ideal mai înalt, și ceea ce pare o simplă decizie de afaceri poate fi un răspuns telepatic la o mișcare universală. Nu sugerăm aici că toată lumea ar trebui să-și părăsească slujbele sau să-și schimbe ocupația, căci fiecare individ servește unei nevoi la locul unde se află, până când este chemat să execute o schimbare. Dar nu putem crede că este o simplă coincidență faptul că telefoanele,

faxurile, copiatoarele, calculatoarele personale şi serviciile de livrare la domiciliu au apărut tocmai în perioada în care tot mai mulți oameni aspiră către autonomie, în cadrul unei rețele care să-i sprijine.

Banii... nu sunt altceva decât energie sau vitalitate cristalizată... Ei reprezintă concretizarea unei forțe eterice, fiind implicit o energie vitală externalizată, aflată sub controlul unui grup financiar. Există un grup de suflete care se ocupă de marile afaceri şi a căror activitate este planificată de Ierarhia Spirituală. Activitățile lor au o influență covârşitoare asupra planetei.

Alice A. Bailey, *Tratat de magie albă sau Calea Discipolului*

„PROFITURILE" SPIRITUALE: ÎNCREDEREA, SERVICIUL, RESPECTUL DE SINE, ENTUZIASMUL, DISPARIȚIA EFORTULUI, PROSPERITATEA ŞI BUCURIA

Karen Burns Thiessen, un consultant de marketing din Sausalito, California, a fost concediată din departamentul în care lucra la o mare companie, atunci când aceasta a făcut restructurări de personal. Iată ce ne-a povestit ea: „Până anul trecut am lucrat întotdeauna pentru altcineva. Când am fost concediată, după zece ani de muncă, m-am decis să continui pe cont propriu. Chiar în ziua când mi-am început afacerea (Kalena Associates, Marketing Creative Minds) am primit o ofertă de lucru din partea unei mari corporații care îmi oferea tot ce mi-aş fi putut dori vreodată: bani, maşină, vacanțe etc. Mi-am dat seama că era vorba de o încercare pentru decizia

pe care am luat-o!" În loc să revină la vechiul mod de viață, Karen a preferat să meargă mai departe, deşi nu era prea sigură de ceea ce se va întâmpla. „Mi-am acordat un an şi am început să experimentez. Meditam tot timpul şi citeam tot ce îmi cădea în mână. Intuiția m-a condus către cărțile cele mai potrivite pentru situația în care mă aflam. Oamenii din jur îmi dădeau sfaturi, încurajându-mă sau descurajându-mă, dar eu am continuat să cred că intuiția mă va conduce acolo unde trebuie. La începutul anului 1996 s-a produs o schimbare. Am scris atunci o „listă a dorințelor" mele. Într-o singură lună am realizat tot ce trecusem pe listă la începutul anului, inclusiv nivelul de venituri pe care îl doream şi tipul de clienți cu care doream să lucrez".

Karen îşi încurajează clienții să aibă încredere în intuiția lor şi să-şi asume riscuri, şi îi ajută să-şi găsească echilibrul între viața profesională şi cea personală. După cum spunea ea: „Atunci când eşti proprietarul unei afaceri mici, aceasta devine întreaga ta viață. De aceea, este recomandabil să ştii ce anume îți face plăcere pentru a integra aceste activități în afacerea ta".

Karen le reaminteşte tot timpul întreprinzătorilor că blocajele emoționale conduc la scurgeri de energie şi pot inhiba fluxul financiar. „Dacă aveți probleme cu circuitul financiar, afirmă ea, întrebați-vă: 'Ce probleme personale nerezolvate mă golesc de energie?' Le mai spun clienților mei că nu este nici o problemă dacă renunță la unii clienți, cei care au o vibrație negativă. Dacă energiile lor nu sunt la unison cu energiile voastre, renunțați la ei. În acest fel, veți face loc în viața voastră pentru alți oameni, cu care vă va face în mod real plăcere să faceți afaceri!"

Toate aceste comentarii, ale lui Mark Bryant, Larry Leigon și Karen Burns Thiessen, exemplifică noua atitudine care se naște din vechiul model ierarhizat și orientat către lupta cu competiția, care a generat atâta insatisfacție și nefericire.

EȘECURILE INIMII

În conferința ținută la Montreal (despre care am mai vorbit), Dr. Borysenko i-a rugat pe cei din sală să ridice mâinile dacă au cunoscut pe cineva care a avut un atac de cord în ultimele luni. Din circa 700 de oameni, aproximativ 100 au ridicat mâinile în sus!

Potrivit statisticilor, cele mai multe atacuri de cord se petrec în diminețile zilei de luni. De ce? Dr. Larry Dossey, unul din cei mai mari gânditori care s-au ocupat de noua paradigmă, a sintetizat cel mai bine melancolia dimineții zilei de luni atunci când a creat conceptul de „viață trăită fără bucurie". Cât de endemică este această atitudine în cultura noastră: să lucrezi fără să ai un ideal mai presus decât tine!...

Definind criteriile pentru starea de sănătate în patru domenii importante din viață, Dr. Borysenko consideră *„adaptabilitatea* în fața provocărilor" cel mai înalt criteriu pentru starea de sănătate pe nivelul fizic. În studiile menționate anterior, cobaii care aveau un anumit control asupra șocurilor electrice s-au descurcat mult mai bine decât ceilalți, nefiind practic deloc afectați de stres. Atâta vreme cât considerăm că situația nu ne depășește, ci dimpotrivă, noi o controlăm pe ea, stresul nu face altceva decât să ne stimuleze creativitatea (acest gen de control nu are nimic de-a face cu strategiile de

control de care am tot vorbit). Borysenko citează în această direcție studiile făcute de cercetătorul Suzanne Kobasa (SUNY). Examinând angajații unei companii care se pregătea să facă reduceri de personal, ea a cunoscut oameni aflați într-o stare teribilă de stres. Cei mai disperați dintre ei i-au spus că se simt neputincioși și că *vizualizează schimbarea ca pe o criză.* Avea probleme cu familia, nu puteau dormi, făceau abuz de alcool și de droguri, și în general, se simțeau depășiți (fără control). Aceștia sunt exponenții perfecți ai modelului „vieții trăite fără bucurie".

SCHIMBAREA PRIVITĂ CA OPORTUNITATE

Pe de altă parte, au existat alți oameni care considerau schimbările ca pe o provocare și se simțeau puși în fața unei mari oportunități. Oamenii care consideră schimbarea o oportunitate sunt ceea ce Kobasa numește „maturi din punct de vedere psihologic". Ei au un excelent simț al controlului, indiferent de ce se petrece în jurul lor. Tocmai de aceea, ei înțeleg că uneori, a controla înseamnă *a te detașa de control.* În plus, ei au un fel de simț al angajamentului – față de un ideal, față de comunitatea de care aparțin, față de familie sau de un scop mai înalt – care reprezintă tocmai opusul „vieții trăite fără bucurie".

Borysenko este de părere că în afara adaptabilității în comportamentul fizic, pentru o stare de sănătate optimă mai este necesară și o *maturitate* emoțională. Ce înseamnă maturitatea emoțională? Borysenko este de părere că noi trebuie să ne vindecăm acel sub-eu imatur pe care ni l-am

creat cu toții în copilărie, pentru a păstra iubirea părinților noștri. Descrierea pe care o oferă el asupra diferitelor sub-euri se apropie de strategiile de control din *Profețiile de la Celestine,* dezvoltate tot ca răspuns pentru supraviețuire.

În ceea ce privește starea de sănătate intelectuală, aceasta începe – afirmă Borysenko – cu *curiozitatea* în legătură cu lumea, curiozitate mult prea des sufocată, din păcate, de către viața instituțională pe care o ducem. În sfârșit, cel de-al patrulea criteriu, cel care se referă la starea de sănătate spirituală, este *optimismul spiritual* – adică exact ceea ce recomandă a Zecea Viziune pentru susținerea unei viziuni pozitive asupra lumii!

Misterul vieții noastre *dorește* să se împlinească, și nu se poate împlini decât atunci când noi ne ascultăm intuițiile și creăm ordine acolo unde domnea haosul aparent – inclusiv în lumea afacerilor. Așa cum am mai spus, noi avem opțiunea de a considera lumea ca fiind un proces în desfășurare – marcat de contradicții, incertitudini, *dar și* de oportunități extraordinare – sau un eșec planetar, o lume care se prăbușește, complet scăpată de sub control.

AFACERILE NU SE FAC NUMAI ÎN INTERIOR, CI ȘI ÎN EXTERIOR. RENUNȚAREA LA *ZIDURILE* CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

Se știe că afacerile au o natură ciclică. În vechea abordare, cea mecanicistă, se vorbea de politici de conectare, implementare, măsurare, controlul calității, remăsurare,

calibrare, fixare (dar nu „cimentare"), şi chiar de remodelare tehnică (inclusiv a oamenilor). Singurul rezultat care interesa era creşterea venitului. Nu se făceau măsurători ale costurilor cu spiritul uman, nu interesau daunele aduse mediului înconjurător sau moştenirea lăsată copiilor noştri. De când au început să abordeze lumea afacerilor dintr-o perspectivă spirituală, oamenii au început să ţină seama de implicaţiile pe termen lung ale opţiunilor lor. Ei au început să-şi respecte angajamentul de a face numai ceea ce contează pentru ei, de a-şi păstra integritatea şi de a încerca – în măsura posibilităţilor lor – să-i trateze pe cei din jur aşa cum le-ar plăcea lor să fie trataţi.

Margaret Wheatley vorbeşte elocvent despre inspiraţia pe care ne-o oferă „creativitatea emergentă" a naturii. Ea descrie traiul într-o lume în care „scopul este de a explora tot ce este posibil, de a descoperi noi combinaţii, nu de a lupta pentru supravieţuire, ci de a ne juca şi de a tatona pentru a descoperi ce anume este posibil şi ce nu". Atunci când ne schimbăm viziunea asupra „problemei", noi ne schimbăm practic felul în care operăm cu situaţia respectivă. Dacă ne acordăm permisiunea de a face „năzbâtii", care pare să fie preferinţa sufletului nostru, noi experimentăm viaţa în toată plenitudinea ei, iar din această stare se va naşte o stare de ordine. Iată ce scrie ea în această direcţie: „Oamenii de ştiinţă afirmă că este nevoie de multe încercări haotice pentru a descoperi legitatea din spatele lor. Toate aceste încercări haotice sunt necesare pentru descoperirea unei forme de organizare benefice pentru diferite specii. Viaţa se foloseşte din plin de haos, dar direcţia ei se orientează întotdeauna către organizare, către ordine[145]". Acest model

diferă de cel liniar, orientat către scop, pe care l-am prețuit cu toții până acum. Dacă ne vom respecta valorile și ne vom pune la unison cu forțele pozitive, noi vom dispune de mai multă energie și vom conștientiza mai ușor „oportunitățile" pe care ni le trimite viața. Pe nivelul celei de-a Zecea Viziuni, ședințele consiliilor de administrație devin grupuri de studiu în care sunt explorate țelurile, intențiile și intuițiile comune, pentru a descoperi ordinea superioară care stă la baza situației date sau pentru a exprima valorile mai profunde ale acesteia. Simbolul consiliilor de administrație va fi cercul, nu scara, leagănul și creuzetul, nu închisoarea sau curtea imperială.

CICLUL RENAȘTERII

Cercetătorul în sociologie Paul H. Ray emite ipoteza că umanitatea experimentează la ora actuală o schimbare a modelului cultural dominant, o revitalizare a acestuia care nu se petrece decât o dată sau de două ori într-un mileniu. Agitația noastră interioară este un indiciu că viziunea nostalgică și conservatoare asupra vieții, dar și cea tehnologică modernistă (al cărei moto este: „Tehnologia mai presus de orice!") nu mai reușesc să satisfacă din punct de vedere fizic sau spiritual modul nostru de viață actual. Studiul său revelează șansa nașterii unei Culturi Integrale (după cum a numit-o el). Această cultură nu este produsul secundar al unui sistem, ci mai degrabă o nevoie sufletească de integritate personală. Ea schimbă vechile forme ale orașelor, slujbelor, locurilor de muncă, piețelor, afacerilor, universităților și guvernelor. Tot mai dornici să-și respecte convingerile

interioare, oamenii au început să citească literele mici de pe etichetele produselor, să pună întrebări despre originea lor, să se adune cu cei care gândesc la fel ca ei pentru a discuta despre sănătate, vindecare, ecologie, drepturile omului, drepturile copiilor şi tot felul de alte subiecte similare. „Răspunsul social care ia forma revitalizării culturale constă în inventarea unei noi modalităţi de a ne privi pe noi înşine, în folosirea vechilor idei şi tehnologii în maniere noi, scrie Ray. Este o perioadă foarte creativă şi plină de speranţe în viaţa unei culturi, care urmează de regulă unei perioade de disperare şi deznădejde[146]". Ray ne atrage de asemenea atenţia asupra faptului că acest început de transformare a culturii nu va reuşi să schimbe paradigma dominantă decât dacă vom *menţine* cu toţii o intenţie puternică de a obţine o schimbare pozitivă şi o viziune optimistă asupra vieţii.

Ne aflăm cu toţii între două planuri, iar la nivel personal este posibil să nu ştim încotro ne îndreptăm. Cert este că la nivel planetar s-au făcut pregătiri de sute de ani pentru acest moment, de către oameni cu un înalt nivel de conştiinţă, care au slujit în tăcere şi în mod altruist umanităţii, fără ambiţii lumeşti.

Convingerile legate de afaceri creează realitatea

Vechile convingeri legate de afaceri	*Conduc la:*	*Noile modalități de gândire*	*Conduc la:*
O afacere este un mecanism.	Rigiditate	O afacere este un alt mod de a-l experimenta pe Dumnezeu.	Flexibilitate, bucurie, încredere, optimism, creativitate
Creștere nelimitată	Lăcomie, eșec pe termen lung.	Obiective semnificative, creștere sustenabilă	Armonie, prosperitate fizică
O organizație ierarhizată	Teamă, rigiditate, cifre de afaceri cât mai mari	O structură care se autoorganizează în jurul unei misiuni	Scoaterea la lumină a calităților tuturor celor implicați
Concurența este sănătoasă, necesară și dezirabilă.	Teamă, raritate, folosirea ineficientă a produselor	Acțiuni juste, într-un mod de viață corect	Beneficii reciproce, încredere unii în ceilalți, creativitate, eficiență
Individualism excesiv	Lăcomie, dominare agresivă	Parteneriat bazat pe o conducere democratică	Soluții sinergice
Succesul este ilustrat numai de balanța contabilă	Câștiguri pe termen scurt, viziune limitată	Prosperitate financiară, emoțională, fizică și spirituală	O comunitate stabilă, fără extreme
„Afacerea sunt eu", nepermiterea personalului să ia parte la procesul de decizie	Fragmentarea conduce la lipsă de loialitate, la o viziune nerealistă asupra vieții	Muncă congruentă, simțul unei conexiuni autentice între oameni, implicarea totală în muncă	Stabilirea unui climat de fraternitate între oameni
Management obiectiv	Rigiditate, refuzul de a accepta sau imposibilitatea de a vedea sincronicitățile, lipsă de adaptare	Stabilirea intențiilor, respectarea intuițiilor, credința că tot ce se petrece are o anumită semnificație	Acțiune justă, amplificarea creativității, sprijin din partea universului, miracole

INSPIRAŢIE ŞI EXPIRAŢIE

Ce legătură are respiraţia cu afacerile? De multe ori, în încercarea de a obţine controlul asupra vieţii noastre şi de a „vorbi din experienţă“, noi trecem cu vederea ideile cele mai simple. Haideţi să vedem cum ar putea arăta o atitudine mai spirituală asupra muncii şi afacerilor noastre.

Dacă afacerile reprezintă uneori cauze ale morţii din cauza stresului (cum se întâmplă în ţări obsedate de muncă precum SUA şi Japonia) sau ale unei vieţi trăite fără bucurie, ce putem face pentru a ne recâştiga dreptul la viaţă? De vreme ce optimismul spiritual şi scopul în viaţă reprezintă noua paradigmă a sănătăţii, ce putem face pentru a transpune în practică acest mod de viaţă? Dr. Borysenko şi alţi experţi în domeniul stresului insistă pe „răspunsul înnăscut al relaxării“, reacţia opusă la răspunsul de tip luptă-sau-fugi. În această direcţie, Dr. Borysenko afirmă: „Dacă doriţi să dobândiţi un oarecare control asupra vieţii dumneavoastră, învăţaţi să respiraţi diafragmatic. Acest simplu gest vă trece în mod automat pe modul de răspuns al relaxării, care conduce la reducerea ritmului cardiac şi a presiunii sanguine, dar şi a nivelului de colesterol şi de lactoză în sânge. Se reduc de asemenea durerea, reacţiile alergice şi probabilitatea infecţiilor. Se produce o creştere a fluxului sanguin la nivelul creierului şi la periferia corpului (ceea ce reprezintă corespondentul biologic al „integrării în fluxul de energie cosmică“). Omul devine mai centrat, mai conştient şi mai lucid, într-o manieră liniştită. Este o stare ideală pentru introspecţie. Acest tip de răspuns psihologic îi permite omului să se descurce mai bine în orice situaţie, întrucât reduce

anxietatea și depresia, generând o stare de spirit pozitivă care facilitează efectuarea schimbărilor. El se poate astfel *de-condiționa* și apoi *re-condiționa* pe sine. Asta înseamnă schimbarea paradigmei".

„LUCRUL ÎN ECHIPĂ" PRIVIT ÎNTR-O LUMINĂ NOUĂ – GRUPURILE DE SUFLETE DIN DIMENSIUNEA SPIRITUALĂ

În romanul *A Zecea Viziune,* eroii ajung pe un nivel energetic superior, care le permite să devină conștienți de Viziunea lor de la Naștere. Pe această vibrație superioară, ei devin conștienți de prezența grupurilor de suflete din Lumea de dincolo care le trimit energie. Pe rând, ei înțeleg că fiecare dispune de propriul său grup, care le-a stat alături, poate, de secole. Aceste grupuri păstrează amintirea Viziunii de la Naștere și ajută persoana aflată pe pământ trimițându-i energie atunci când aceasta o solicită. Eroii încep să-și dea seama că și-au ales anumite categorii de meserii prin care să-și poată manifesta Viziunea originală de la Naștere.

Probabil, cei mai mulți dintre oamenii de afaceri ar considera ideea unor grupuri de suflete care îi ajută în activitatea lor curentă drept o fantezie. Dar dacă totuși așa se petrec lucrurile? Ce s-ar întâmpla dacă am lua învățăturile spirituale și le-am aplica *cu adevărat* în viața noastră de zi cu zi, conștienți de faptul că fiecare acțiune a noastră, fiecare domeniu al vieții, reprezintă o posibilitate de a-l experimenta pe Dumnezeu? Dacă ne-am afla pe nivelul de înțelegere al celei de-a Zecea Viziuni, noi am asculta deja de intuițiile

noastre, ne-am urma instinctele şi am recunoaşte faptul că sincronicitățile nu reprezintă în nici un caz „accidente". Acesta este unul din efectele – de multe ori neobservate sau nerecunoscute – inteligenței câmpului universal. Prin meditație, noi ne putem ridica nivelul de vibrație, apropiindu-l de cel al grupurilor de suflete, chiar dacă cei mai mulți dintre noi rămân încă incapabili să recunoască legătura telepatică pe care o au cu acestea. Chiar dacă primesc inspirații şi un aflux de creativitate, ei nu fac întotdeauna legătura cu entitățile superioare care le trimit aceste daruri, în special atunci când trăiesc magia lucrului în echipă inspirat. Învățăturile esoterice susțin însă la unison că noi suntem cu toții asistați de ființe aflate în dimensiunile superioare, îndeosebi atunci când lucrează pentru binele planetei şi în rezonanță cu Viziunea lor de la Naştere. Pe de altă parte, dacă nu lucrăm la unison cu scopul superior, aceste ființe nu ne judecă în nici un fel, căci legea cauzei şi a efectului dă naştere la propriile ei consecințe.

PURIFICAREA DE EMOȚIILE NEGATIVE ÎNAINTE DE A LUCRA ÎN GRUP

Grupul celor şapte din romanul *A Zecea Viziune* ştiau că erau aproape de descoperirea secretului care le-ar fi explicat de ce s-au regăsit împreună în vale. Anumite reacții interpersonale dintre ei au creat însă anumite fluctuații ale energiei, care au făcut ca legăturile cu Lumea de dincolo să fie sporadice. Ei şi-au dat seama că au mai fost împreună şi în alte vieți, urmând să împlinească împreună anumite scopuri comune, dar au eşuat.

Toată lumea – inclusiv oamenii de afaceri – au nevoie de timp pentru relaxare, de pauze. Oamenii de afaceri ar putea practica meditația telefoanelor. Ori de câte ori sună telefonul, ei ar trebui să inspire și să expire profund, restabilindu-și astfel starea de liniște interioară și folosindu-se de semnalul telefoanelor pentru a se reconecta la sursa interioară.

Dacă persoana care sună are ceva foarte important să vă spună, cu siguranță nu va închide după primele două apeluri. De aceea, nu ridicați receptorul înainte de al treilea apel. În acest fel, veți fi deja mult mai calm, iar acest lucru va fi util nu numai pentru dumneavoastră, dar și pentru persoana de la celălalt capăt al firului. Este și aceasta o modalitate de a practica starea de pace interioară.

Thich Nhat Hanh, *Inspirații mentale*

„Zâmbetul lui Charlene mi-a comunicat faptul că și-a adus aminte.

,Ne-am amintit aproape tot ce s-a întâmplat, am spus eu. Dar până acum, nu ne-am putut da seama în ce fel ne-am propus să acționăm diferit de această dată. Tu îți poți aminti?'

Charlene a afirmat din cap. 'Numai anumite aspecte. Am înțeles că dacă dorim să mergem mai departe, trebuie să ne identificăm cu sentimentele inconștiente pe care le avem unii față de alții'. M-a privit în ochi și a făcut o pauză. 'Toate acestea fac parte integrantă din a Zecea Viziune... dar nu au fost încă scrise. Nu pot fi înțelese decât intuitiv'...

,O anumită parte din a Zecea Viziune reprezintă o extensie a celei de-a Opta Viziuni. Numai un grup care se

manifestă plenar pe nivelul celei de-a Opta Viziuni poate realiza acest tip de purificare superioară"“[147].

A Opta Viziune, prezentată în *Profețiile de la Celestine,* subliniază că noi avem puterea de a ridica nivelul de conştiinţă al celor din jur prin transfigurarea lor plină de iubire, prin emiterea către ei a unei energii afective care să trezească înţelepciunea lor superioară. Mulţi oameni au descoperit că pot face cu uşurinţă acest lucru, dar numai în ceea ce priveşte anumite persoane. În alte situaţii, ei sunt incapabili să susţină (sau chiar să emită) energia iubirii trimise unei persoane. Acest lucru se petrece chiar în situaţiile cele mai importante, cum ar fi lucrul la un proiect comun, indiferent dacă este vorba despre crearea unui produs nou, construirea unei autostrăzi sau scrierea unui manual. De ce?

Numeroase dovezi prezentate de studiile referitoare la reîncarnare arată că noi avem tendinţa să ne reîncarnăm alături de aceleaşi suflete. Este posibil ca şi colectivul din care facem parte să cuprindă una sau mai multe persoane cu care am fost împreună într-o viaţă anterioară. Vi se pare ciudat? Aduceţi-vă aminte de cele mai deosebite afaceri sau proiecte la care aţi participat împreună cu alte persoane. Vă amintiţi de vreo întâmplare mai stranie? S-au petrecut sincronicităţi? Aţi avut vreo senzaţie spontană de simpatie sau de animozitate, încă înainte de a cunoaşte mai bine persoana respectivă? Aţi învăţat vreo lecţie majoră din experienţa în cauză?

Indiferent cu ce vă ocupaţi, vorbiţi despre felul în care vă faceţi meseria. Altfel spus, nu mai vorbiţi tot timpul despre soluţii, ci mai degrabă despre felul în care aţi ajuns la aceste

soluții. Dacă ședințele nu vă conduc la rezolvarea unei probleme, vorbiți despre felul în care se desfășoară ședințele propriu-zise. Dacă ați încercat un proiect și nu ați avut succes, vorbiți despre felul în care ați încercat să fiți creativ. Dacă nu reușiți să comunicați suficient de bine, vorbiți despre felul în care încercați să comunicați. Delfinii vorbesc foarte mult unii cu ceilalți despre proces, iar în timpul acestor discuții descoperă de multe ori chiar soluțiile pe care le caută. Ei le descoperă în interiorul procesului, acolo unde s-au aflat tot timpul.

Dudley Lynch și Paul L. Kordis, *Strategia delfinului*

Orice om își alege anumite obiective pe care își propune să le împlinească în actuala viață, spre exemplu, amplificarea capacității de a avea răbdare, a nivelului de independență sau de încredere. Cai care sunt interesați să evolueze într-un anumit domeniu profesional se vor încarna împreună și vor fi atrași unii de alții, pentru a-și continua activitatea începută. Există însă și cazuri în care sufletele optează pentru o încarnare comună cu scopul de a-și plăti anumite datorii din viețile anterioare. Într-un colectiv de muncă pot exista oameni cu care rezonăm, având un scop comun, și oameni cu care avem probleme încă nerezolvate (inconștiente). Noi suntem atrași de anumite situații tocmai pentru a rezolva aceste chestiuni. Problemele negative se manifestă sub forma conflictelor, a unor atracții sau repulsii foarte puternice. De aceea, trimiterea energiei afective către aceste persoane se poate dovedi foarte dificilă, iar uneori de-a dreptul imposibilă. Chiar dacă suntem enervați sau frustrați de situația în care

ne aflăm, premisele financiare care ne mențin împreună *ne obligă* să avem de-a face cu persoane pe care în mod normal le-am ignora.

Grupul celor șapte din romanul *A Zecea Viziune* ajunge la concluzia (revelată de Maya) că pentru a putea lucra pe nivelul cel mai înalt de rezonanță necesar pentru atingerea țelului comun, ei trebuie să-și aducă emoțiile negative referitoare la ceilalți în lumina conștiinței și să vorbească despre ele. Maya le-a spus celorlalți: „Secretul constă în a recunoaște emoția, în a deveni plenar conștient de ea și în a o împărtăși deschis, oricât de neplăcut ni s-ar părea. În acest fel, emoția respectivă va fi adusă din subconștient în momentul prezent, după care va fi retrimisă definitiv în trecut, acolo unde îi este locul. De aceea, tot acest proces – uneori de lungă durată – de discutare deschisă a problemelor are menirea să ne purifice, astfel încât să ne putem întoarce la starea de iubire, care este emoția supremă[148]".

ASCULTAREA ACTIVĂ

În acest punct al romanului, eroii încep să vorbească deschis de ceea ce simt unii față de ceilalți, verificând astfel existența eventualelor resentimente. Pe rând, ei afirmă exact ceea ce simt în momentul respectiv, fără să se învinovățească reciproc. La un moment dat, aventurierul nostru devine defensiv atunci când Charlene îi spune că este „atât de practic și de detașat", manifestări recurente ale strategiei sale de control (distante) pe care am văzut că a practicat-o în romanul

Profețiile de la Celestine. Maya îi atrage atenția că atunci când adoptăm o atitudine defensivă față de altcineva, acesta din urmă are senzația că nu a fost auzit. „Emoția pe care o simte această persoană rămâne, căci ea continuă să se gândească la alte modalități de a te face să înțelegi sau de a te convinge. Alteori, ea trece în planul subconștient, blocând circuitul energetic liber dintre voi doi. În ambele situații, emoția rămâne o problemă, stând în calea dezvoltării relației dintre voi[149]". Eroul nostru recunoaște atunci că atitudinea sa pragmatică și detașată l-a împiedicat să încerce să o ajute. Această abordare deschisă îl determină să își asume responsabilitatea în ceea ce privește vechile răni și înseninează atmosfera dintre ei. Simțind că mesajul ei a fost receptat cu sinceritate, Charlene nu mai simte nevoia interioară de a i-l transmite.

SUNTEM CU TOȚII SUFLETE AFLATE ÎN PLIN PROCES DE CREȘTERE

Se întâmplă uneori să considerăm că unul dintre colegii noștri de muncă este „dificil", „egoist", „tembel", sau chiar mai rău. Cum procedăm atunci? Este imposibil să îi spunem șefului nostru: „Știi, Frank, nu pot să îți suport încăpățânarea, dar cred că acest lucru se datorează faptului că într-o viață anterioară tu ai fost tatăl meu și nu m-ai lăsat să plec și să mă căsătoresc cu fata pe care o iubeam, pe care ai cumpărat-o la târgul de sclavi din Egipt". Chiar dacă acest lucru ar fi adevărat!

Numai noi știm ce ne șoptește inima în momentul prezent (inclusiv la locul de muncă). Numai noi putem intui acțiunea justă pe care o reclamă situația în care ne aflăm la un moment dat. Dacă nu găsim nici o soluție, putem să ne ascultăm din nou inima. În fond, la fel am învățat în copilărie să mergem, să alergăm sau să dansăm: având încredere și învățând din experiențele și din greșelile noastre anterioare. De multe ori, noi încercăm în mod greșit să ne menținem *poziția* în fața unui conflict puternic. Atunci când suntem prinși în asemenea situații ne simțim speriați sau neputincioși, amplificând prin reacția noastră proporțiile dezastrului. Din cauza stresului, noi folosim vechile metode – intimidarea celor din jur, încercarea de a le demonstra că *ei* sunt cei care greșesc (stilul interogatorului), distanțarea de ei sau văietarea: „Of, bietul de mine!“

ATINGEREA POTENȚIALULUI GRUPULUI

Vă reamintim că procesul de care vorbim aici este unul în plină evoluție. Dacă vă grăbiți să vă purificați mintea și sufletul de toate emoțiile negative atunci când acestea nu sunt pe deplin implicate, veți simți probabil o stare de frustrare și veți fi tentat să renunțați. Nu vă grăbiți și nu fiți prea dur cu dumneavoastră. Chiar dacă vă izbiți de anumite ziduri ridicate de dumneavoastră sau de alte persoane, nu încercați să forțați lucrurile, ci păstrați-vă idealul în minte. Relaxați-vă. Amintiți-vă principalele etape pe care trebuie să le aveți în vedere în timpul procesului de expansiune a conștiinței: 1) realizați că există un nivel mai profund al oricărei

interacțiuni; 2) în loc să vă învinovățiți pe dumneavoastră sau pe altcineva, încercați să aflați motivația mai profundă sau scopul superior care v-au adus în această situație; 3) ascultați mesajele pe care vi le transmite situația în cauză; 4) solicitați ajutorul inteligenței universale, pentru a putea accepta diferențele; 5) vizualizați-vă într-o comunicare telepatică cu grupul dumneavoastră de suflete; 6) urmăriți sincronicitățile care vă pot deschide direcții neașteptate; 7) nu vă risipiți energiile; 8) vizualizați aducerea aminte a Viziunii de la Naștere, atât în ceea ce vă privește, cât și în ceea ce privește persoana cealaltă.

În roman, energia luminoasă a grupului de suflete s-a amplificat în jurul celor șapte, mărindu-le nivelul energetic. Sufletele lor au început să recepteze un flux de informații intuitive. Acesta este momentul în care grupul dumneavoastră de lucru începe să lucreze pe nivelul inspirației. Multe echipe și mulți colaboratori au simțit această sincronizare, chiar dacă nu și-au dat întotdeauna seama de faptul că primesc un ajutor divin.

Maya explică mai departe că o relație nu poate înflori plenar până când nu ajungem să vedem (prin transfigurare) sinele superior în toți cei cu care avem de-a face. Acest proces este într-o continuă desfășurare și nu poate fi susținut întotdeauna, dar creșterea noastră depinde de angajamentul de a rămâne fideli idealului nostru. Chiar dacă uneori ni se pare că nu avansăm, noi contribuim totuși la masa critică necesară pentru a schimba nivelul de conștiință în toate domeniile civilizației. Maya ne reamintește: „Toți marii maeștri au trimis acest tip de energie adepților lor... Efectul este

încă și mai mare în cazul grupurilor în care fiecare membru interacționează în acest fel cu ceilalți membri, întrucât atunci când fiecare persoană le trimite celorlalți energie, întregul grup se ridică pe un nou nivel de înțelepciune, având mai multă energie la dispoziție. Această energie mărită este retrimisă celorlalți, generând astfel un efect continuu de amplificare[150]".

VIZIUNEA DE LA NAȘTERE

În roman, Curtis a realizat la un moment dat că Viziunea lui originală de la Naștere presupunea încercarea de a transforma felul în care se fac afacerile. El a ales pentru nașterea sa acel moment în care câmpul tehnologic avansa în forță către marele țel planetar: unificarea conștiinței umanității și fuziunea ei cu forța unică a lui Dumnezeu. Curtis făcea parte dintr-un grup de suflete care dorea să modifice viziunea comercială bazată pe exploatarea resurselor naturale în vederea obținerii unor profituri pe termen scurt. Viziunea lui includea integrarea într-un grup cu o conștiință civică trezită, care *să-și asume direct responsabilitatea* pentru protecția vieții sălbatice și a resurselor naturale, și mai puțin să influențeze deciziile guvernului în această direcție. Gândiți-vă la toți acei lideri și oameni de afaceri obișnuiți care au introdus deja diferențe majore în politicile companiilor lor. Adevăratul proces democratic, fundamentul spiritualității, ne dă tuturor șansa să ne facem auzite glasurile, indiferent de locul în care ne-a condus viața.

O ALTĂ FORMĂ DE POLARIZARE

Cercetătorul în științe politice, Benjamin R. Barber, profesor la Universitatea din Rutgers, descrie amenințarea la adresa procesului democratic pe care o vede în actuala polarizare care are loc între viziunea religioasă și colonialismul comercial. În cartea sa, *Jihadul împotriva Lumii Mc,* Barber descrie intersectarea forțelor fundamentaliștilor, gânditorilor retro, provincialismului de tip tribal *(jihad)* cu „forțele economice, tehnologice și ecologice aflate în plin avânt, care impun o anumită integrare și uniformitate și care năucesc oamenii de pretutindeni cu muzica lor rapidă, cu computerele lor din ce în ce mai rapide și cu restaurantele de tip *fast-food* – transformând cu forța națiunile într-un parc tematic global și omogen, unit prin comunicații, informații, divertisment și comerț". Barber se arată preocupat de faptul că la ambele extreme ale acestei polarizări ne așteptă indiferența și suspendarea libertăților civile. Graba demolării frontierelor naționale pentru a crea piețe globale dă naștere unei noi culturi a băncilor transnaționale, a asociațiilor comerciale, a serviciilor de știri și lobby-uri, care nu ține cont de oamenii ale căror vieți sunt afectate de aceste decizii care au eliminat procesul democratic.

Adevărata Democrație nu le este încă cunoscută oamenilor; ea așteaptă momentul în care o opinie publică educată și trezită îi poate da viață. Acesta este evenimentul spiritual către care se grăbește astăzi umanitatea.

Alice A. Bailey, *Razele și inițierea*

Deşi istoria poate fi uneori de partea cinicilor, iar rănile lor sunt reale, ei pot alege credinţa în locul acestei indiferenţe. Aceasta este invitaţia pe care le-o adresăm. Avem cu toţii nevoie ca ei să-şi prezinte varianta lor asupra istoriei şi trebuie să-i sprijinim să treacă peste îndoielile lor. Noi trebuie să înlocuim coerciţia şi persuasiunea cu invitaţia.

Simultan, este necesar să afirmăm clar opţiunea pe care am făcut-o. Noi optăm pentru reforma politică şi dorim să renunţăm la răni şi la îndoieli. Noi le spunem cinicilor: „Înţelegem ce vreţi să spuneţi. Împărtăşim şi noi într-o oarecare măsură îndoielile şi amărăciunea voastră. Noi am decis însă să avem încredere că de această dată vom reuşi să facem ceva şi sperăm că vă veţi alătura şi voi eforturilor noastre". Această afirmaţie nu înseamnă persuasiune, căci nu îi va convinge pe aceştia, dar le va neutraliza puterea pe care o au în comunitate. Ei au dreptul să aibă propria lor opinie, dar nu au dreptul de a-i împiedica pe alţii să încerce să schimbe starea de lucruri.

Peter Block, *Alegerea serviciului mai presus de interesele personale*

Pieţele nu funcţionează după aceleaşi legi ca şi societăţile democratice. Ele ne permit nouă, în calitate de consumatori, să le spunem producătorilor ce dorim, dar ne împiedică să vorbim despre consecinţele sociale ale opţiunilor noastre. În calitate de consumator, eu îmi pot dori o maşină care merge cu 200 de kilometri la oră, dar în calitate de cetăţean, pot vota pentru limitarea vitezei în vederea conservării benzinei şi pentru o mai mare siguranţă pe şosele. În calitate de

consumator, eu pot plăti pentru a vedea filmele suprasaturate de violență pe care le produce Hollywood-ul, sau pentru a asculta muzica unui cântec rap cu versuri încărcate de misoginism, dar în calitate de cetățean pot vota pentru impunerea unor avertismente care să ne ajute pe noi și pe copiii noștri să facem evaluări prudente înainte de a viziona un program. Altfel spus, piețele nu țin cont de gândirea comună, ci numai de cea individuală. Ele sunt mai degrabă contractuale decât comunitare. Oferă bunuri durabile și vise, dar nu pot oferi o identitate comună sau statutul de membru într-o comunitate, deschizând calea către forme mai sălbatice și mai puțin democratice de identitate, precum tribalismul (*jihad*-ul în toate formele sale). Dacă nu vom reuși să securizăm comunitățile democratice, astfel încât să exprime nevoia noastră de a aparține unei colectivități, comunitățile nedemocratice se vor grăbi să le ia locul[151]".

Vedem așadar că cei doi poli coexistă într-o tensiune dinamică, contribuind fiecare la necesitatea existenței celuilalt. Mentalitatea conservatoare de tip *jihad* urmărește să păstreze identitatea tribală cu orice costuri, într-o epocă în care globalizarea comercială își lansează pretutindeni etichetele sale (cum ar fi marca *Nike* pe pantofii din toate țările, sau restaurantele de tip *KFC*, care hrănesc guri de toate naționalitățile). Nici una din cele două extreme nu lasă prea mult loc „vocii conștiinței civile", după cum o numește Barber, adică vocii procesului democratic. În afara îndatoririi naționale de a vota și de a ne plăti impozitele, și în afara muncii noastre, noi mai mergem și la o biserică sau la o sinagogă, aducem servicii comunității în care trăim, participăm la ședințele școlare și ne implicăm în diferite

mişcări sociale, menite să dea expresie aspiraţiilor noastre spirituale. Ori de câte ori ne gândim la viitorul nostru, întrebându-ne încotro se îndreaptă lumea, noi trebuie să ne amintim că cea care exprimă Viziunea noastră individuală de la Naştere şi care creează Viziunea asupra Lumii este vocea inimii, sufletului şi minţii noastre, adică vocea conştiinţei civice. Modul tradiţional de a face afaceri ne cere să lăsăm această conştiinţă la poarta biroului, să renunţăm la valorile „personale“ (cele care ne fac să fim cei care suntem) dincolo de poarta întreprinderii şi să ne punem în locul lor cordonul de siguranţă al supunerii.

ERA INFORMAŢIONALĂ

În romanul *A Zecea Viziune,* Maya pune o întrebare pe care ar merita să ne-o punem cu toţii: „Ce se va întâmpla cu toţi acei muncitori disponibilizaţi, care îşi pierd locurile de muncă pe măsură ce economia este tot mai automatizată? Cum vor supravieţui aceştia?“[152] Lucrând cu energia grupului, Curtis primeşte anumite răspunsuri din partea grupului său de suflete. El ne reaminteşte de faptul că trăim într-o epocă informaţională. Pe măsură ce ne vom pune din ce în ce mai tare la unison cu intuiţia noastră şi vom începe să trăim din ce în ce mai sincron, noi vom primi informaţiile de care avem nevoie la momentul potrivit. De aceea este atât de important să învăţăm să lucrăm cu Frica, pentru a susţine o Viziune asupra Lumii pozitivă, astfel încât să ne putem acomoda cu incertitudinile inevitabile în asemenea vremuri. El continuă spunându-ne că trebuie să învăţăm să ne

autoeducăm, să ne găsim o nişă care să corespundă talentelor şi intereselor noastre, astfel încât să fim la locul şi la momentul potrivit pentru a ne oferi serviciile şi sfaturile. Alegerea unui domeniu de care suntem sincer interesați ne amplifică nivelul vibratoriu şi ne deschide în fața fluxului energetic. Puntea de legătură cu mintea şi cu înțelepciunea superioară este meditația.

Lista paşilor naturali

Dr. Robert afirmă că atunci când ia decizii zilnice sau încearcă să rezolve probleme curente, nici un om nu are capacitatea de a vedea implicațiile acestora pentru întregul sistem al vieții. De aceea, avem nevoie de o listă, pe care el o numeşte „cele patru condiții de sistem ne-negociabile" necesare pentru a susține viața.

1. Natura nu poate suporta atâtea construcții sistematice alcătuite din materiale smulse din crusta sa (minerale, petrol etc.).
2. Natura nu poate suporta atâtea construcții alcătuite din materiale produse de om (PVC etc.).
3. Natura nu poate suporta deteriorarea sistematică a capacității sale de reînnoire (de pildă: pescuitul în cantități mai mari decât capacitatea naturală de reînnoire a stocului de pește, transformarea pământului fertil în deşert sau acoperirea lui cu asfalt etc.).
4. De aceea, dacă dorim să mergem mai departe, noi trebuie: a) să folosim cu eficiență resursele, şi b) să

promovăm justiţia socială, căci ignorarea sărăciei îi va sili pe săraci – pentru a putea supravieţui pe termen scurt – să distrugă resursele de care avem nevoie cu toţii pentru a supravieţui pe termen lung (ex: tăierea pădurilor).

Walt Hays, „Pasul natural: ce poate face omul", în *Timeline,* Fundaţia pentru o Comunitate Globală

A Zecea Viziune mai afirmă că, cu cât ritmul schimbărilor este mai rapid, cu atât mai mare este nevoia noastră de a primi informaţii de la omul potrivit, la locul şi la timpul potrivit.

Pentru a putea crea acea Viziune asupra Lumii pe care ne-am dorit-o cu toţii (atunci când ne-am încarnat pe pământ), afacerile vor trebui să se schimbe, la fel ca şi indivizii, una câte una, până când vor atinge o masă critică (15%?). În loc să ne întrebăm: „Ce pot face pentru a obţine mai mulţi bani?", va trebui să ne punem noi întrebări, de genul: „Contribuie cu ceva activitatea mea la progresul meu şi al lumii în care trăiesc?", „Opţiunea mea va vindeca, sau va amplifica rănile existente?", „Există oare o cale mai bună de a face ceea ce fac, astfel încât să folosesc în mod just resursele, să obţin un profit onest şi să contribui la binele general?"

PASUL NATURAL

Întrebările de mai jos au trezit inspiraţia Dr. Karl-Henrik Robert din Suedia. Într-un articol incitant din *Timeline,* Walt Hays citează o scrisoare primită de la Fundaţia pentru

Comunitatea Globală. În articolul intitulat „Pasul natural: ce poate face omul", Fundația a prezentat un „eveniment public interactiv" cu Dr. Robert, fondator al *Det Naturliga Steget* (Pasul Natural) din Suedia.. În anul 1988, Dr. Robert a condus institutul de cercetare a cancerului din Suedia. „Lucrând zilnic cu celulele umane, el a observat două aspecte fundamentale legate de celulele intestinelor: condițiile de susținere a vieții celulelor sunt ne-'negociabile', iar celulele plantelor, animalelor și oamenilor sunt practic identice, din toate punct de vedere[153]". Reflectând, nu fără o anumită frustrare, la maniera în care oamenii de știință trec cu vederea chestiunile periferice ale modului în care este distrus mediul înconjurător, Dr. Robert a început să studieze felul în care reflectă marile probleme ale vieții condițiile de viață ale celulei. El s-a gândit mai multe luni la modul în care ar putea străpunge zidurile de complexitate pentru a găsi punțile de legătură fundamentale. „În cele din urmă, hotărât să facă ceva, chiar dacă acest lucru ar fi însemnat să 'se dea singur cu capul de zid', el a conceput un studiu referitor la condițiile de bază ale unei societăți umane sustenabile". După ce le-a cerut colegilor comentarii și critici (în 21 de rapoarte), dorința lui a fost să trimită acest studiu în toate căminele și școlile din Suedia.

Întrebări care trebuie puse

1. Face organizația dumneavoastră eforturi sistematice pentru reducerea dependenței economice de materiile prime precum metalele, combustibilii și celelalte minerale?

2. Face organizaţia dumneavoastră eforturi sistematice pentru reducerea dependenţei economice de substanţele nenaturale persistente?
3. Face organizaţia dumneavoastră eforturi sistematice pentru reducerea dependenţei economice de acele activităţi care depăşesc ciclurile naturii, cum ar fi pescuitul?
4. Face organizaţia dumneavoastră eforturi sistematice pentru reducerea dependenţei economice de folosirea unor cantităţi excesiv de mari de resurse, prin comparaţie cu valoarea adăugată umană?

natstep@2nature.org

După numeroase întâlniri cu diferite grupuri educaţionale, politicieni, lideri de mass media şi de mari companii, el a conceput o listă cu câteva linii directoare simple, pe care le-a numit „cele patru condiţii ale sistemului". În prezentările pe care le-a făcut în continuare companiilor, el a susţinut că aceste condiţii sunt ne-negociabile pentru susţinerea vieţii.

Iniţiativa sa a condus la crearea a 17 reţele alcătuite din profesionişti ai mediului, din care fac parte 8.000 de persoane, precum şi la crearea unei emisiuni de televiziune interactive pe care au urmărit-o 150.000 de tineri. Principalele industrii din ţară au început să implementeze cele patru condiţii de sustenabilitate, făcând inclusiv cursuri pentru angajaţii lor în această direcţie. În mod evident, avem de-a face cu un om care şi-a transpus în practică Viziunea, mergând până în pânzele albe.

Cum a reuşit el? Totul a început de la o inspiraţie, urmată de căutarea condiţiilor ne-negociabile. În acest scop,

Dr. Robert a cerut sprijinul tuturor celor care gândeau la fel ca el, urmărind simultan diseminarea informațiilor în grupuri cât mai mari cu putință. Entuziasmul și luciditatea sa au atras multe persoane de partea sa. S-a folosit de limbajul specific afacerilor pentru a ajuta companiile să înțeleagă beneficiile pe care le puteau avea dacă introduceau acele schimbări care puteau avea impact asupra mediului. În loc să militeze pentru salvarea mediului, el le-a cerut liderilor de companii să se gândească în alți termeni la chestiuni precum eficiența, utilizarea resurselor, productivitatea și câștigurile pe termen lung. Consultanții procesului intitulat Pasul Natural vorbesc despre „investiția în viitor". În loc să le spună oamenilor cum să-și conducă afacerile pornind de la aceste noi linii directoare, ei afirmă că „Liderii de companii știu cel mai bine cum trebuie aplicate ele[154]". Ei pornesc de la premisa că intuiția și creativitatea necesare fiecărei situații date vor veni direct prin înțelepciunea superioară a celor direct implicați. Modelul se concentrează asupra principalelor condiții de sustenabilitate, fără de care compania va suporta anumite riscuri la un moment dat; altfel spus, modelul folosește ca factor motivațional interesul personal superior, și nu învinovățirea sau aplicarea de penalități.

În al doilea rând, atunci când se confruntă cu o opoziție puternică, consultanții Pasului Natural nu opun rezistență. Dimpotrivă, ei le cer sfatul celor implicați, întrebându-i cum să facă pentru ca cererile lor să fie mai clare și mai la obiect. „Potrivit Dr. Robert, această cerere conduce automat la o contribuție constructivă și la obținerea unui produs final mai bun, fie pentru că proiectul inițial era greșit și trebuia corectat, fie pentru că el era corect, dar era prezentat neclar, și de

aceea putea fi interpretat greşit; ... în anumite cazuri, proiectul întâmpina opoziție *deoarece nu ținea cont de felul de a gândi al unei persoane particulare"*. În circa 10% din cazuri, oponenții nu au renunțat la opoziția lor, ceea ce nu i-a împiedicat pe consultanții Dr. Robert să îşi continue activitatea, căci *oamenii de ştiință sunt de acord că este suficient să convingi 15% din populație de necesitatea unei transformări pentru ca schimbarea paradigmei să se producă"*.

O filială a Pasului Natural a fost deschisă recent la Sausalito, California. Am vorbit cu directorul departamentului de educație Steve Goldfinger, care ne-a spus că cererile pentru cursuri venite din partea companiilor depăşesc deja capacitatea instituției. Potrivit lui Goldfinger, „oamenii de afaceri răspund pozitiv deoarece îşi dau seama că acest program contribuie în ultimă instanță la reducerea riscurilor în anumite domenii care țin cont de mediul înconjurător. Noi nu încercăm să le spunem cum să-şi conducă afacerile, dar este uimitor ce flux de creativitate a creat demersul nostru. Se pare că Pasul Natural a atins o coardă sensibilă".

Impactul produs de proiectul Dr. Robert asupra corporațiilor demonstrează cum un nou cod etic poate contribui la un plan de afaceri mai bun. În fond, dacă vor avea suficiente informații referitoare la consecințele actualelor lor opțiuni, companiile nu vor avea nici un motiv să nu-i anticipeze viitorul. Chiar dacă opțiunea pentru a introduce schimbări nu va deriva dintr-un altruism pur, ea poate totuşi conduce la o nouă viziune. Interesant este faptul că cel care a creat această viziune crucială şi pragmatică pentru ajutarea oamenilor de afaceri să monitorizeze mai bine eventualele daune provocate mediului înconjurător a fost Dr. Robert, un

specialist în cancer, nu un om de afaceri. Această nouă etică a afacerilor este similară mesajului din a Zecea Viziune, care afirmă că „noi trebuie să ne trezim şi să ne punem întrebarea: ‚Ce creăm noi? Servesc produsele noastre scopului global pentru care a fost inventată tehnologia: acela de a face viața de zi cu zi mai uşoară, astfel încât orientarea principală să îşi schimbe accentul de la simpla supraviețuire şi de la simplul confort la schimbul de informații spirituale pure?'"[155]

REDUCEREA PREȚURILOR

Potrivit celei de-a Zecea Viziuni, un alt aspect al noii etici în afaceri va viza reducerea prețurilor cu un anumit procent ca o afirmare conştientă a obiectivului economic pe care ni-l propunem. Acesta va fi răspunsul lumii de afaceri la necesitatea aplicării zeciuielii de care vorbeşte a Noua Viziune.

Deşi la ora actuală aceste idei par o utopie, vă reamintim că noua etică nu pare să aibă nici un sens pe actualul nivel de conştiință al oamenilor de afaceri. Zeciuiala (în înțelesul pe care i-l aplică Biblia) nu se poate naşte dintr-o mentalitate a lăcomiei. Este nevoie ca tot mai mulți oameni să înțeleagă Viziunile a Noua şi a Zecea, să realizeze că viața înseamnă înainte de toate evoluție spirituală, inclusiv asumarea unor responsabilități spirituale. După actualul model, de creştere a profiturilor prin reducerea tuturor costurilor posibile, diminuarea voluntară a prețurilor, astfel încât toată lumea să beneficieze, va fi cu adevărat o mare provocare. Pe de altă parte, dacă Dr. Robert a putut convinge corporațiile că este

în interesul lor să renunțe la folosirea chimicalelor toxice, cine știe ce mai poate aduce noua etică în afaceri? Se vor găsi probabil visători inspirați care să vină cu noi răspunsuri!

„Dacă ne vom integra viața de afaceri în fluxul planului global, noi vom începe să ne întâlnim în mod sincron cu alți oameni care vor face același lucru ca și noi, iar prosperitatea se va amplifica brusc". Dacă ne vom deschide și ne vom urma intuițiile, respectând coincidențele, „ne vom aminti din ce în ce mai mult de Viziunea noastră de la Naștere și ne va deveni evident că ne-am propus să contribuim cu toții la bunăstarea lumii în care trăim". În caz contrar, magia vieții se va pierde, „iar noi vom fi nevoiți să examinăm cu regret faptele noastre în Retrospectiva din Lumea de dincolo[156]".

CREAȚIA LA NIVELUL SINELUI INTEGRAL

În noua viziune asupra lumii, noi vom ajunge să prețuim calitățile unice ale tuturor oamenilor, considerându-i suflete în creștere, așa cum suntem și noi. După același criteriu, noi trebuie să ne privim pe noi înșine în acest fel, scoțând la lumină tot ce este autentic în noi, toate talentele noastre intuitive și raționale, precum și valorile inimii, integrându-le la locul nostru de muncă. Trebuie să renunțăm la întrebările de genul: „Cum îmi pot aplica talentele spirituale la locul de muncă?" Întrebările de acest tip („Cum?") ne trimit în căutarea unor răspunsuri exterioare, în timp ce adevăratul răspuns așteaptă în interiorul nostru, sub forma promisiunii tăcute pe care am venit să o împlinim.

În calitatea noastră de indivizi, scopul nostru se mută de la ceea ce contează la ceea ce funcționează. Intensitatea întrebărilor de tip „Cum?" (să implementăm metodele de energizare și participare) reprezintă expresia unei abandonări de sine, a luptei noastre cu menirea și cu destinul, îngenunchind în permanență pe altarul utilității.

Dacă am învăța să ne asumăm responsabilitatea pentru libertatea noastră, angajându-ne în servicii și având încredere că siguranța noastră se află în interior, și nu în exterior... am putea renunța să ne mai întrebăm: „Cum?" Am înțelege atunci că răspunsul se află în noi. În toate cazurile, răspunsul la întrebarea „Cum?" este „Da". Numai acesta plasează soluția la locul ei just: care este în interiorul celui care a pus întrebarea.

Peter Block, *Alegerea serviciului mai presus de interesele personale*

NOUL PLAN DE AFACERI ESTE IDEALUL SUPERIOR (MENIREA ÎN VIAȚĂ)

Împlinirea idealului pentru care ne-am născut înseamnă mai mult decât simpla noastră identificare cu o meserie, un anumit nivel de educație sau anumite realizări lumești. Pentru cei mai mulți dintre noi, împlinirea menirii înseamnă punerea la unison a minții cu inima, viața trăită cu bucurie, prin manifestarea talentelor și capacităților noastre care servesc binelui comun. În acest fel, răsplata este chiar valoarea

intrinsecă a faptelor noastre. Atunci când muncim cu această atitudine, ne simţim mai centraţi, mai creativi, mai împliniţi.

STUDIUL INDIVIDUAL

Vizualizarea succesului

Când v-aţi simţit ultima oară „la unison“ cu un grup de prieteni sau de colegi? V-aţi implicat vreodată într-un proiect umanitar, care a mers de la sine? Cum vă explicaţi succesul pe care l-a avut respectivul proiect, sau satisfacţia pe care v-a adus-o el? închideţi ochii şi recreaţi sentimentul pe care l-aţi avut atunci când aţi trăit o mare satisfacţie legată de o realizare a dumneavoastră. Scufundaţi-vă în toate senzaţiile corporale pe care vi le-a produs acel moment de putere.

Transmiteţi mesajul subconştientului

Lucraţi în prezent la un proiect pe care doriţi să-l transpuneţi în practică? Gândiţi-vă la obiectivul dumneavoastră şi notaţi în scris care este rezultatul optim pe care doriţi să-l atingeţi. Închideţi ochii şi integraţi-vă într-o scenă concretă, în care puteţi gusta, mirosi, vedea şi simţi succesul, recunoaşterea, respectul de sine şi abundenţa spre care aspiraţi. Remarcaţi cât mai multe detalii şi recreaţi această scenă cel puţin o dată pe zi, de preferinţă înainte de a vă culca sau imediat după trezire. Concentraţi-vă asupra ei timp de cinci minute, apoi uitaţi de ea, nu înainte de a rosti în minte: „Îmi doresc acest lucru, sau ceva mai bun“. Vă

reamintim că lumea interioară este cea care creează circumstanțele exterioare, iar omul este o ființă capabilă de auto-organizare conectată la inteligența universală.

Un test

Cât de preocupat sunteți de ceea ce faceți? Dacă nu ar fi problema banilor, ce v-ar plăcea să faceți imediat ce vă dați jos din pat dimineața?

Pasărea din colivie

Descrieți câteva fraze asemănarea care există între dumneavoastră și acea pasăre din colivie, care, deși i s-a deschis ușa, refuză să iasă afară, deoarece s-a obișnuit înăuntru. Ce anume vă reține în colivia dumneavoastră? De ce? Dacă ați părăsi colivia, unde ați zbura? Vă simțiți satisfăcut în colivia dumneavoastră, la ora actuală? Ați încercat vreodată să o lărgiți? În ce fel? Simțiți nevoia să regândiți întregul concept care stă la baza coliviei în care trăiți?

Neputința învățată

În următoarele câteva zile, studiați-vă limbajul și dialogul interior. Ce expresii folosiți, de natură să vă reducă puterea, să vă minimalizeze calitățile sau să indice o lipsă a stării de libertate? ("Nu sunt bun de șef", „Prefer să mă agăț de

această slujbă până la pensionare", „Aş pleca într-o clipă, dar sunt mult prea responsabil ca să fac acest lucru", „Le e uşor celor cu studii superioare să vorbească de libertate. Eu sunt nevoit să accept orice muncă mi se propune").

Notați

Ori de câte ori vă simțiți anxios sau frustrat la locul de muncă, notați acest lucru în scris. Notați timp de 20 de minute, cinci zile la rând, sentimentele pe care le aveți despre viața dumneavoastră, înainte sau după ce v-ați întors de la muncă. Răspundeți în scris la întrebarea: „Ce doresc?" Apoi uitați de răspunsul dat.

STUDIUL ÎN GRUP

Subiecte de discutat

Scrieți câteva fraze cu unul din următoarele subiecte, apoi citiți cele scrise şi discutați pe marginea lor cu ceilalți membri ai grupului.

- „Pasărea în colivie" (vezi exercițiul de mai sus) – discutați în ce fel vă simțiți prins într-o colivie.
- Limitele autoimpuse.
- „Cum aş proceda dacă aş putea face ceea ce doresc la locul de muncă, sau în afacerea mea?"
- Scrieți un scenariu despre felul în care ar trebui să arate viața perfectă – cu ce v-ați ocupa, unde ați locui, cu cine ați lucra, câți bani ați câştiga şi ce servicii sau produse

ați crea? Reveniți apoi la momentul prezent și scrieți ce ați face chiar înainte de a atinge acest obiectiv final, apoi puțin înainte, ceva mai mult timp înainte, și așa mai departe. Spre exemplu, să spunem că v-ați stabilit ca obiectiv producerea de legume și fructe organice în Florida, câștigând inclusiv premii pentru produsele dumneavoastră. Chiar înainte de obținerea premiului, culegeți niște roșii excepționale care au crescut în sera dumneavoastră. Înainte de acest lucru, ați plantat semințele roșiilor, înainte le-ați selecționat, înainte ați construit sera, înainte ați proiectat-o, înainte ați cumpărat proprietatea, înainte ați semnat actele pentru noua proprietate, înainte ați căutat o asemenea proprietate cu agentul dumneavoastră imobiliar, înainte ați căutat prin toată Florida un loc care să vă placă, înainte v-ați urcat în mașina dumneavoastră, înainte ați aterizat pe aeroportul din Florida, înainte ați cumpărat biletele de avion, înainte v-ați decis să faceți o excursie de prospectare, înainte ați discutat despre ideile dumneavoastră cu prietenii, înainte ați scris despre toate acestea în grupul din care faceți parte. Evident, viața reală nu este atât de liniară, dar ori de câte ori inițializați un proces, dumneavoastră vă deschideți practic calea oportunităților. Încercați acest exercițiu cu ajutorul grupului și amuzați-vă împărtășindu-vă reciproc visele! (Dacă doriți să aflați mai multe amănunte legate de acest proces al planificării inverse, vă recomandăm cartea Barbarei Sher, *Mașina viselor)*

• Faceți o listă cu toate slujbele pe care le-ați avut vreodată. Ce servicii, ce produse și ce invenții ați adus pe lume? Care a fost cea mai importantă activitate lucrativă din viața dumneavoastră, incluzând aici și munca voluntară? Nu

fiţi modest! Care a fost lucrul cel mai amuzant pe care l-aţi făcut vreodată, pe bani? Care a fost munca de care v-a părut cel mai rău? Spuneţi-le prietenilor dumneavoastră cine aţi fost şi ce aţi făcut până acum. Această tehnică este mai eficientă în grupuri de 3-4 persoane decât în grupul mare, dar puteţi proceda aşa cum vi se pare mai bine. Scopul acestui exerciţiu este de a asculta (fără comentarii) şi de a le dărui energie celorlalţi, lăsând subconştientul dumneavoastră să preia elementele cele mai interesante. Un simplu amănunt este uneori suficient pentru a declanşa un gând, un sentiment sau o intuiţie care aştepta de multă vreme să iasă la iveală.

• Care sunt cei trei factori pe care îi consideraţi absolut critici pentru fericirea dumneavoastră la locul de muncă? De ce? Care sunt cele trei valori pe care le consideraţi cele mai importante la locul dumneavoastră de muncă? De ce?

CAPITOLUL 11

ACȚIUNEA ÎN GRUP PE NIVELUL CELEI DE-A ZECEA VIZIUNI

Lupul. Deschizătorul de drumuri

„Înțelegeți ce se petrece? a întrebat Charlene. Noi ne vedem acum exact așa cum suntem, pe nivelul nostru suprem, fără proiecția emoțională a vechilor noastre temeri".

A ZECEA VIZIUNE: SUSȚINEREA VIZIUNII[157]

MINȚILE CARE GÂNDESC LA FEL CREEAZĂ ENERGIE

Vă mai amintiți cuvintele lui Iisus. „Ori de câte ori vă veți aduna câte doi, sau mai mulți, Eu voi fi cu voi"? Ori de câte ori ne adunăm, două sau mai multe persoane care gândim la fel, noi simțim o conexiune misterioasă. Acest curent energetic este spiritul divin. După cum au prezis Profețiile de la Celestine, oamenii independenți, orientați către idealuri

spirituale, se găsesc unii pe alții, chiar dacă nu este vorba decât de o după-amiază sau de câteva zile, și creează astfel o rețea informală care se întinde pe întreaga planetă. Ne întâlnim la conferințe, seminarii, în pacuri sau în casele noastre. Ne adunăm, apoi ne dispersăm, dar stabilim o conexiune telepatică prin idealul nostru comun. Ne citim reciproc articolele, scrisorile și cărțile. Suntem din ce în ce mai mulți.

SLUJITORII ACESTEI LUMI

De-a lungul istoriei, umanitatea a simțit impactul produs de marile minți, de oamenii de geniu, dar și de grupuri inspirate, precum a fost cel al părinților fondatori ai Statelor Unite, oameni educați esoteric și având o profundă spiritualitate, care au schimbat destinul a milioane de oameni. În afara figurilor cunoscute ale istoriei au existat mii și mii de alți oameni, anonimi, care au lucrat la scară planetară pentru integrarea, ghidarea și menținerea Viziunii asupra Lumii. Una din premisele care li se cere sufletelor care optează pentru ridicarea nivelului de conștiință al umanității este aceea de a fi capabile să-și urmeze *independent* propria misiune spirituală, de a fi capabile să-și urmeze înțelepciunea interioară și să respecte legătura intimă cu spiritul fără a avea nevoie de o autoritate sau de o organizație exterioară care să le fixeze anumite standarde. Câteodată, acești oameni caută maeștri, citesc cărți, se antrenează prin diferite metode, dar își păstrează în permanență interesul față de unitatea lumii și de adevărurile simple, excluzând separatismul și dogmele.

Ființele spirituale din Lumea de dincolo sunt conştiente de eforturile şi de contribuția acestor lucrători pentru binele lumii, deşi ei nu urmăresc să obțină recunoaşterea lumii exterioare. Şi dumneavoastră îi cunoaşteți, chiar dacă nu neapărat într-un mod conştient; se poate spune chiar că ați fost atras dumneavoastră înşivă pe această cale; altminteri, nu ați fi citit cărți de genul celei de față.

Pe măsură ce vă veți racorda din ce în ce mai mult la Sinele superior, veți deveni tot mai conştienți de dimensiunile în care trăieşte acesta. Vă veți putea uni în mod conştient cu comunitatea ființelor superioare din care Sinele dumneavoastră superior face deja parte.

Unul din înaltele idealuri ale acestei comunități de suflete superioare este acela de a lucra cu Mintea Universală şi cu Voința Universală pentru a asista viața aflată în evoluție. Ele lucrează continuu pentru trezirea ființelor umane... Orice chemare în ajutor este auzită de ele... Atunci când le solicitați asistența, ele vă asigură toate resursele de care aveți nevoie, fără să precupețească nimic.

În lumile superioare nu există sentimentul separării. Toate ființele contribuie în egală măsură şi ori de câte ori pot la crearea binelui comun, la fel cum procedați şi voi atunci când vă strângeți mai mulți pentru a crea anumite lucruri importante în realitatea voastră.

Sanaya Roman, *Creşterea spirituală*

Discutând despre situația evoluției planetare prin anii '40, Alice A. Bailey a scris: „Ei, slujitorii acestei lumi, se regăsesc în fiecare națiune, fiind aleşi, dar nu de Ierarhia care

ne supraveghează sau de anumiți Maeştri, *ci de amploarea răspunsului lor la oportunitățile spirituale...* Ei se nasc în toate grupurile, în toate bisericile şi în toate partidele, fiind astfel cu adevărat reprezentativi. Acțiunile lor nu se nasc din ambiții şi orgolii personale, ci din altruismul serviciilor lor. Îşi croiesc calea către vârf în toate domeniile cunoaşterii umane, nu din cauza insistenței cu care îşi promovează ideile, descoperirile şi teoriile, ci pentru că viziunea lor şi interpretarea pe care o acordă adevărului sunt atât de ample, încât ei văd mâna lui Dumnezeu în tot ceea ce se petrece... Principalele lor calități sunt puterea de sinteză, de globalizare, şi intelectul rafinat. Nu respectă nici o altă dogmă decât crezul Fraternității, care are la bază Viața unică. Nu recunosc nici o altă autoritate decât pe aceea a sufletului lor, şi nici un alt Maestru decât grupul căruia îi slujesc şi umanitatea, pe care o iubesc profund. Ei nu şi-au creat bariere în jurul lor, fiind guvernați numai de toleranță, de o mentalitate sănătoasă şi de bun simț. Îşi recunosc imediat semenii şi egalii, şi ştiu când stau umăr la umăr cu ceilalți lucrători pentru salvarea umanității... Îi recunosc de asemenea pe membrii grupului din care fac parte în toate domeniile – politic, ştiințific, religios şi economic – cărora le transmit semnul recunoaşterii, întinzându-le mâna lor de frate"[158].

Jung a descris cadrul ideal în care sufletul îşi poate desfăşura activitatea ca pe un vas alchimic ce conține toate materialele sufletului. Prietenia este un asemenea vas, menținând laolaltă materialele sufletului indiferent de activitățile acestuia.

În clipele de luptă emoțională, primii la care apelăm sunt prietenii noştri, conştienți că cele mai intime probleme

sufletești sunt sigure dacă le împărtășim unui prieten, fără ca relația noastră să se clatine, indiferent cât de dureroase sau de ciudate sunt gândurile ori sentimentele noastre.

Thomas Moore, *Suflete-pereche: celebrarea misterelor iubirii și ale relațiilor interumane*

De îndată de ne dăm seama că nu suntem singuri și că ne îndreptăm către menirea pentru care ne-am născut, noi intrăm în rezonanță cu inteligența universală. Ce se înțelege prin această inteligență universală? Conceptul de minte universală pare abstract, până când ajungem să înțelegem că el reprezintă curentul subtil care ne unește pe toți. Noi experimentăm direct mintea divină prin intuițiile noastre, prin coincidențe, *și de cele mai multe ori prin mesajele pe care le primim de la alți oameni.* În acest moment, după cum afirmă a Șaptea Viziune, suntem integrați în fluxul energiei cosmice. Faptul că uneori lucrurile par să evolueze prea lent nu trebuie să ne descurajeze, știind că ciclurile de „progres" alternează cu cele de integrare (fazele de platou). Ambele cicluri fac parte din același flux.

INSPIRAȚI DE IDEAL

Imaginați-vă că ați realizat brusc care este menirea pentru care v-ați născut. Cum vă simțiți? Probabil că sunteți entuziasmați, văzând unde vă va conduce acest ideal, persoanele cu care vă veți întâlni de-a lungul căii, ajutorul pe care îl veți primi pentru a vă duce la bun sfârșit sarcina. *Percepția pe nivelul celei de-a Zecea Viziuni este amplificată*

de simțul (intuiția) menirii personale. Atunci când suntem inspirați, noi „ne urmăm calea sincronă, ajungând exact la locul potrivit pentru noi, în cadrul societății de care aparținem[159]“. Atunci când ne aflăm pe calea cea bună, nu trebuie să ne spună nimeni; noi știm intuitiv acest lucru.

Ați fost vreodată la o ghicitoare care v-a prezis că: „Vă veți întâlni cu un străin“? Dincolo de scepticismul firesc, nu ați simțit un mic fior, speranța că va fi un străin misterios, care vă va deschide ușile destinului? Oricât am râde noi de ghicitoare, nu este mai puțin adevărat că ne întâlnim uneori cu străini, pe stradă, într-o cafenea, în parc, pe o bancă, la un concert de rock, în tren sau în magazinul de pantofi. Se întâmplă uneori să ne întâlnim cu asemenea slujitori misterioși ai lumii, chiar să vorbim cu ei, după care dispar în ceață.

LEGAȚI PRIN IDEALUL COMUN

Deși suntem legați printr-un ideal comun și printr-o comunicare telepatică, nu întotdeauna ne regăsim în grupuri formale împreună cu semenii noștri. Spre exemplu, la un seminar ținut în Mount Shasta de Carol Adrienne și terapeuta Donna Hale, o femeie de vârstă mijlocie, pe care o vom numi în continuare Janice, ne-a împărtășit o experiență trăită de ea. În timp ce urca muntele împreună cu o prietenă, s-a oprit la o parcare, ca să admire peisajul. În acea perioadă a anului zona era pustie, dar când s-a întors să se uite prin fereastra mașinii, a văzut un om care se apropia. Fără să se teamă, deși era vorba de un străin într-o zonă pustie, Janice a început să asculte ce-i spunea străinul. „Mi-a spus că m-am

născut cu o anumită menire şi că îmi voi schimba în curând direcția în care mă îndrept. Mi-a povestit şi alte lucruri, de pildă cât de important este să nu-ți fie teamă, să-ți deschizi inima, şi că în viața mea vor apărea oameni noi. Nu ştiu de ce, dar toate acestea mi se păreau cât se poate de naturale, deşi eram uimită să constat că ştie atâtea lucruri despre mine!" Apoi, Janice şi-a continuat fascinanta istorie: „Tot timpul cât a durat această conversație, prietena mea stătea liniştită la volan. Îmi dădeam seama că priveşte undeva în zare, dar nu a spus nimic, până când străinul a dispărut subit. În jur nu existau tufişuri sau locuri în care s-ar fi putut ascunde. A dispărut pur şi simplu. Pe față îmi curgeau lacrimi, amintindu-mi iubirea cu care mi-a vorbit". Noi nu ştim niciodată când sau unde vor apărea miracolele în viața noastră, dar de multe ori acestea vin prin intermediul altor persoane.

Sufletul are nevoie de multe tipuri de vase şi de spații pentru a putea lucra zilnic cu materialele brute pe care i le prezintă viața. Prietenia este una din cele mai eficiente şi mai prețioase din aceste containere.

Thomas Moore, *Suflete-surori: celebrarea misterelor iubirii şi ale relațiilor interumane*

CE ESTE UN GRUP ALCĂTUIT PE NIVELUL CELEI DE-A ZECEA VIZIUNI?

Atunci când vorbim de grupuri pe nivelul celei de-a Zecea Viziuni, ne referim mai degrabă la *un proces* decât la o formă. După ce au citit *Profețiile de la Celestine,* foarte

mulți oameni au creat grupuri de studiu. Pe de altă parte, ideea de grup pe nivelul celei de-a Zecea Viziuni nu are nimic de-a face cu studierea Profețiilor de la Celestine, deşi unii oameni pot face şi acest lucru, dacă doresc. Aşa cum am mai spus, majoritatea sufletelor se nasc în grupuri, în aceeaşi perioadă, *pentru a putea lucra împreună.* Munca lor poate lua forma unui obiectiv major, cum ar fi construirea unui centru de sănătate, conservarea mediului, promovarea unei noi viziuni în domeniul unei anumite politici, sau într-un domeniu profesional. În alte cazuri, grupurile se pot aduna pentru un scop punctual, cum ar fi studierea anumitor cărți, susținerea eforturilor unuia dintre membri, sau găsirea unor soluții noi.

... adevărata măreție nu are nimic în comun cu activitățile unui Alexandru cel Mare, Iuliu Cezar, Napoleon sau Hitler, ci le aparține mai degrabă celor care văd viața, umanitatea și lumea ca un tot integrat, interconectat, armonios și cooperant. Va veni vremea când cei care luptă pentru această unitate și care educă rasa umană după Principiile Armoniei și ale relațiilor juste dintre oameni vor fi recunoscuți ca adevărații eroi ai umanității.

Alice A. Bailey, *Razele și inițierea*

Cel de-al doilea concept care stă la baza grupurilor aflate pe nivelul celei de-a Zecea Viziuni se referă la faptul că pentru a-şi îndeplini misiunea, aceşti oameni trebuie să îşi dorească şi să fie capabili să funcționeze mai *conştient* atunci când sunt împreună şi mai *telepatic* atunci când sunt despărțiți. Oamenii trebuie să fie dornici să se autoeduce şi să rostească

adevărurile pe care le experimentează, având credința că fiecare contribuție a lor va fi integrată în noua Viziune asupra Lumii. Mai devreme sau mai târziu, fiecare om va tânji după mai multă liniște pentru reflecție și meditație (calea către inteligența universală), căci primirea intuițiilor va deveni o preocupare preferată de departe multora din actualele noastre obișnuințe!

REȚEAUA INSPIRATĂ

Noi credem că o mare parte din schimbările care vor veni în următoarele decenii vor fi generate de oamenii care vor lucra împreună, și mai puțin de indivizi izolați care vor avansa pe cont propriu. Ați simțit vreodată dorința de a iniția un centru de vindecare? De a învăța japoneza? De a lucra cu copiii? Vă doriți să faceți ceva util, dar nu știți de unde să începeți?

Dacă doriți să aflați mai multe despre metodele practice care vă pot ajuta să vă descoperiți menirea în viață sau să inițiați un grup de sprijin, vă recomandăm cartea lui Mark Bryan, *Calea artistului: calea spirituală către o mai mare creativitate* (despre care am vorbit și în Ghidul practic la *Profețiile de la Celestine),* sau una din cărțile Barbarei Sher. Primele două cărți ale lui Sher, scrise în colaborare cu Annie Gottlieb, *Mașina dorințelor: cum poți obține ceea ce îți dorești cu adevărat* și *Lucrul în echipă!: crearea grupurilor de sprijin vă poate garanta succesul,* precum și ultima ei carte, *Trăiește viața pe care ți-o dorești, în zece lecții ușoare, pas cu pas,* descriu felul în care poate fi creat un grup de studiu care vă

poate ajuta să vă descoperiți și să implementați dorințele dumneavoastră cele mai intime. Metodele celor două autoare, concepute astfel încât să creeze o rețea de oameni în interiorul căreia să se producă schimburi reale și eficiente de energie și de talente, au capacitatea de a doborî barierele care îi separă de obicei pe oamenii care nu se cunosc. Procesul grupului vă impune o anumită precizie atunci când cereți ceea ce doriți de la viață și vă oferă sprijinul energetic necesar pentru a vă duce planurile la îndeplinire. Grupul acționează ca un element de feed-back și ca un factor de sprijin, încurajându-vă să duceți la bun sfârșit ceea ce v-ați propus.

Ori de câte ori dați un telefon, vă întâlniți întâmplător cu un prieten sau beți o cafea cu un coleg, împărtășiți-i visul dumneavoastră. Cereți-i idei.

Barbara Sher și Annie Gottlieb, *Lucrul în echipă!*

Aceste cărți prezintă numeroase povești de succes ale unor oameni obișnuiți care și-au împlinit visele, au publicat cărți, și-au descoperit talente ascunse, s-au mutat în alte țări, au început afaceri sau au clădit o comunitate de prieteni. Metodele indicate de Cameron, Bryan și Sher amplifică nivelul energetic, stimulează sucurile creatoare (unele din cele mai bune soluții se nasc din sugestiile cele mai neverosimile) și îi deschid pe oameni față de fluxul energiei cosmice și al sincronicităților.

Unul din exemplele prezentate în *Lucrul în echipă!* dovedește puterea intenției și felul în care aceasta atrage soluții sincrone. „Directorul de publicitate al unei universități

urma să-şi petreacă vacanța în Iugoslavia. Ea dorea să ia cu ea un mic dicționar sârbo-croat, ca să le poată spune bună ziua oamenilor din acea țară pe limba lor. O raită pe la librăriile locale nu a condus-o însă la nici un rezultat. Ca o ultimă soluție, ea i-a povestit colegilor de la birou ce problemă are, fără să spere însă prea mult că aceştia o vor putea ajuta. Peste numai două zile, pe biroul ei se aflau nu unul, ci două dicționare sârbo-croate diferite.

Eşti tentat să crezi că oamenii nu te pot ajuta, dar vei fi uimit să vezi de ce sunt în stare aceştia. De aceea, sfatul meu este să le cereți întotdeauna ajutorul. Nu vă limitați numai la cei care credeți că ştiu despre ce este vorba. Întrebați-i pe toți. Nu ştii niciodată de unde sare iepurele[160]".

Un alt exemplu legat de un proiect care nu s-ar fi realizat niciodată fără ajutorul primit din rețea a venit de la o femeie pe nume Andrea, care a povestit: „Principalul lucru pe care l-am făcut a fost să vorbesc – să vorbesc non-stop despre proiect, ori de câte ori aveam ocazia. Oamenii mă ascultau şi spuneau 'O, da!'... şi cei mai neaşteptați dintre ei veneau cu soluții... Am încercat să scot prima noastră broşură... dar nu a fost posibil... Pe neaşteptate, a apărut un prieten, care m-a ajutat cu logo-ul publicitar... mi s-a sugerat să introduc o listă cu casele de asistență socială din Florida, cineva de la contabilitate mi-a dat o asemenea listă... M-am dus la Centrul Fundației pentru o bursă de cercetare, dar am fost foarte intimidată. Stăteam acolo, înconjurată de un maldăr de cărți, când am dat nas în nas cu cineva pe care nu l-am văzut de cinci ani şi care era specializat în obținerea de grant-uri! S-au întâmplat tot felul de lucruri ciudate... coincidențe care nu mai încetau să se producă! Printre altele,

am descoperit că oamenilor le place să le ceri sfatul. Foarte puțini oameni fac acest lucru, așa că se simt flatați[161]".

SERVICIU ȘI SPRIJIN

Dacă sunteți atras de ideea de a lucra împreună cu alții pentru un scop comun, dar nu știți către ce domeniu să vă îndreptați, stabiliți-vă ferm intenția de a merge pe calea *descoperirii.* Solicitați inspirații și exemple, care vor veni la dumneavoastră prin articole de ziar, rapoarte ale agențiilor de presă, pe calea undelor radio sau din alte surse. Mii de oameni cunosc nevoile comunității lor locale și vorbesc despre ele. De multe ori, schimbările sunt inițiate de preocuparea acestor comunități, nu de un decret legislativ.

Delfinii comunică în grup, chiar sub suprafața apei, înainte de a trece la acțiune în grup. Biologii marini care au studiat viața delfinilor afirmă că fiecare membru al grupului contribuie la această conferință comună.

L.M. Boyd, *Plasa de pescuit*

Atunci când o problemă ne afectează viața de zi cu zi, suntem mai predispuși să trecem la acțiune. Intervievată în *Către o nouă Viziune asupra Lumii,* Dr. Beverly Rubik a dat un exemplu de public informat care poate influența autoritățile politice și științifice. Ea a citat studiul efectuat de Robert Becker în anii 70, care a demonstrat apariția unor efecte biologice profunde ca urmare a expunerii la câmpuri electromagnetice slabe. Becker era preocupat de familiile

care trăiesc lângă liniile de tensiune de mare voltaj, dar nu a putut obține fonduri guvernamentale pentru cercetare, iar militarii au interzis publicarea unei mari părți a studiului său. Rubik povestește: „De aceea, el a scris câteva cărți de popularizare pe marginea subiectului, care au trezit interesul și conștiința marelui public. Oamenii au început să-și exprime deschis preocuparea față de riscul de a se îmbolnăvi de cancer, adresându-se congressmen-ilor lor, astfel încât în curând, Becker a primit bani pentru cercetare. Când grupurile mari de consumatori încep să facă gălăgie, schimbările apar rapid. Aș zice că este o strategie excelentă pentru o schimbare a paradigmei în lumea de astăzi, indiferent dacă este vorba de medicină sau de tehnologia noilor energii[162]".

Există o comunitate spirituală, alcătuită din numeroase ființe superioare, care lucrează împreună pe planurile subtile.

Dacă una dintre ele începe un proiect, acesta devine preocuparea tuturor. Nimeni nu crede acolo că munca trebuie făcută de unul singur.

Sanaya Roman, *Creșterea spirituală*

Un alt exemplu recent de trecere la acțiune mobilizată de consumatori se referă la schimbarea profundă care s-a petrecut pe fluviul Rin, folosit timp de decenii drept „canal de colectare al Europei" și considerat complet mort în anul 1970. Un eveniment catastrofic care s-a produs în anul 1986 a ucis tone de pești în apa oceanului și a creat o alertă a apei potabile pentru circa 50 de milioane de oameni. Abia atunci a devenit chestiunea mediului o problemă politică arzătoare. „Companiile au înțeles că trebuie să își schimbe

comportamentul dacă nu doresc să fie boicotate de consumatori și să își piardă astfel profiturile... Dându-și seama că eforturile de protejare a mediului înconjurător va îmbunătăți relațiile cu consumatorii, fabricile de produse chimice situate de-a lungul Rinului au donat sute de milioane de dolari centrelor de cercetare universitare care căutau noi metode de protejare a fluviului. 'Astăzi, toți vor să fie considerați băieți buni, afirmă Gobillon [directorul agenției apelor din Rhine-Meuse]. Este o mare diferență față de zilele când toate companiile încercau să-și reducă costurile pe seama mediului în care trăim'"[163]. Toate aceste schimbări s-au produs ca urmare a trezirii conștiinței de grup, dar fără să existe o structură formalizată a acestei conștiințe.

SALTURI ȘI BARIERE

Activitățile grupurilor informale devin din ce în ce mai numeroase. Potrivit unui articol recent din *Noetic Science Review,* există astăzi o rețea uriașă de oameni preocupați de tot felul de subiecte, personale, locale sau globale. Institutul pentru Științe Noetice enumeră 275 de asemenea grupuri, de trei ori mai multe decât cu doi ani în urmă. „Robert Wuthnow, de la Universitatea Princeton, afirmă că patru din zece adulți americani participă la diferite grupuri voluntare de mici dimensiuni. Asta înseamnă aproximativ 75 de milioane de oameni și circa 3 milioane de grupuri de mici dimensiuni, printre care se numără grupuri de studiere a Bibliei, programe în 12 pași, grupuri de ajutor reciproc etc. La fel ca și alți comentatori ai necesității existenței unei voci civice,

Wuthnow afirmă: 'Numărul mare de oameni implicați în grupuri de mici dimensiuni, profunzimea implicării lor, amploarea afecțiunii pe care și-o poartă reciproc și gradul de expansiune în comunitate... reprezintă unul din principalii factori de coeziune ai societății în care trăim'"[164].

Am sunat-o pe Carrie Timberlake, o asistentă care ține un curs privat de Jin Shin Jiutsu în Mill Valley, California. Timberlake a condus în ultimii patru ani un grup informal preocupat de subiecte diverse, precum Feng Shui, tehnici vindecătoare orientale, principii spirituale, pământul se schimbă, locuri ceremoniale păgâne și visarea lucidă. Iată ce ne-a spus ea: „Unul din lucrurile care îmi plac cel mai mult într-un grup este revelarea puterii ascunse în fiecare din membrii săi. Atunci când ai un grup, aproape că poți vorbi de o entitate separată. Deși acceptăm cu toată deschiderea provocarea punctelor de vedere diferite, înțelegerea prevalează întotdeauna în fața neînțelegerilor. Faptul că sunt integrată într-un grup mă ajută să îmi afirm propriul progres și să învăț infinit mai multe lucruri decât aș fi reușit singură".

Revelațiile aduc informații referitoare la realitatea înconjurătoare din care facem cu toții parte, despre planul global pentru umanitate și despre menirea noastră superioară. Intuițiile și viziunile interioare ne ajută să învățăm mai multe despre calea pe care ne aflăm, despre misiunea pe care o avem și despre pașii pe care urmează să-i întreprindem.

Revelațiile ne oferă explicații asupra lucrurilor dintr-o perspectivă superioară, mai înțeleaptă... Ele ne ajută să descoperim treptat semnificația vieții, scopul pentru care a fost creat universul, și „de ce"-ul din spatele „ce"-ului. Fiecare

revelație ridică un văl între dimensiunea de care aparținem și dimensiunile superioare, oferindu-ne piese noi din marele puzzle.

Sanaya Roman, *Creșterea spirituală*

Grupul lui Timberlake este prezentat, alături de altele, în buletinul Institutului pentru Științe Noetice, o organizație non-profit fondată în anul 1973 de astronautul Edgar Mitchell cu scopul de a afla mai multe despre natură și despre potențialul minții și spiritului, și de a aplica această cunoaștere pentru îmbunătățirea stării de sănătate a oamenilor și a vieții pe pământ. Cuvântul „noetic" derivă din grecescul *nous,* referindu-se la diferitele modalități de cunoaștere. Numărul membrilor institutului a crescut de la 2.000 în anul 1984, la peste 50.000 în prezent, din toată lumea. Dacă sunteți interesat de aceste probleme și doriți să cunoașteți alte suflete similare, consultați referințele de la sfârșitul acestei cărți. Este o inspirație numai să citești fișele personale ale membrilor în catalogul institutului. Timberlake mai spunea: „Atunci când oamenii se hotărăsc să participe la anumite seminarii se produc sincronicități uimitoare. De multe ori vin oameni numai pentru un seminar, ca să vadă despre ce este vorba, dar tocmai atunci subiectul atins și vorbitorul se adresează parcă problemelor lor personale, sau se întâmplă ca *ei înșiși* să vină cu completări interesante pentru restul grupului".

AUTOORGANIZAREA

Principiul fundamental care stă la baza grupurilor aflate pe nivelul Viziunilor a Opta și a Zecea este principiul auto-

organizării. Atunci când oamenii se strâng dintr-un interes personal sincer, dorind să-și împărtășească experiențele cu alții și să creeze astfel o viziune comună, se petrec adevărate minuni. Sincronicitățile abundă, iar ușile par să se deschidă de la sine. Viața evoluează în mod natural din haos și dezordine, îndreptându-se către un nivel din ce în ce mai înalt de organizare. Când oamenii își urmează propria viziune și de interese comune, ei nu au nevoie de un lider de grup. Intenția comună este suficientă pentru a-i conduce pe fiecare acolo unde doresc să ajungă. De multe ori, intrarea într-un grup se produce tocmai atunci când simțim nevoia să germinăm semințele unei intenții noi.

De fiecare dată când exersați mental ce doriți să le spuneți oamenilor, dumneavoastră trimiteți energie celor cu care veți interacționa. De multe ori, aceste exerciții mentale se fac cu scopul de a comunica pe un nivel mai profund și mai plin de compasiune. Dacă veți practica în mod conștient această exersare mentală, relațiile dumneavoastră cu ceilalți vor deveni mult mai limpezi.

Dacă faceți asemenea repetiții mentale numai pentru a vă auto-proteja sau pentru a vă justifica, ori pentru a obține ceva de la o altă persoană, veți constata că atunci când vorbiți efectiv cu ea vă veți simți stânjenit. Comunicarea nu va fi completă, conducând la noi pierderi de energie, și poate chiar la noi lupte în viitor.

Sanaya Roman, Amplificarea puterii personale prin creșterea lucidității

---

În viziunea lui Dee Hock, fondatorul cărților de credit VISA International, cea mai puternică și mai creatoare formă

de organizare socială în lumea de astăzi este ceea ce el numeşte sistemul „haordonat", care întruneşte simultan caracteristicile ordinii şi haosului. Grupurile de pe nivelul celei de-a Opta Viziuni sunt deopotrivă flexibile şi non-ierarhice. Margaret Wheatley, autoarea cărții *Conducerea şi noua ştiință,* afirmă: „O mare parte din organizarea comunității începe în grupurile informale. Într-o lume care se auto-organizează, este necesar să ne gândim din ce în ce mai mult la conexiunile locale dintre oameni, lăsându-i să îşi creeze propriile soluții de care au nevoie. Tot ce avem de făcut este să le creăm condiții pentru ca ei să se asocieze, pentru a-şi structura un simț al sinelui, al menirii personale. Mai departe, vor face singuri ce este mai bine pentru ei[165]".

Peter Senge, autor al cărții *A cincea disciplină: arta şi practica învățării organizației,* vorbeşte despre alte aspecte ale artei conducerii, mai presus de ceea ce înțelegem de regulă prin viziune, convingere profundă şi angajament: „...singura conducere care contează este cea a grupurilor. Personal, cred cu tărie acest lucru. Zilele conducătorului-erou individual au trecut. La ora actuală nu avem nevoie de eroi mai buni, ci de grupuri de oameni capabile să conducă şi să se susțină singure. Pornind de la această premisă, mai există un aspect al artei de a conduce, iar acesta se referă la capacitatea de a stimula şi de a organiza inteligența colectivă, în care nu contează atât viziunea sau convingerea personală asupra lucrurilor, cât cea comună[166]".

Întrebarea care se pune este cum poate o Echipă de Succes să ridice problemele de interes comun... fără a fi

prinsă în capcana confesiunilor și obsesiilor personale, și fără a se cantona în acele zone riscante care necesită o pregătire profesională... În aceste cazuri, empatia se manifestă ca strategie. Toată lumea ascultă timp de câteva minute, după care pune trei întrebări: „Ce vrei să faci?", „Ce te împiedică să faci acest lucru?" și „Cum te putem ajuta?"

Barbara Sher și Annie Gottlieb, *Lucrul în echipă! Crearea grupurilor de sprijin poate garanta succesul*

CERCURILE DE STUDIU

„Acum doi ani aveam cercuri de studiu în patru orașe, ne-a spus Molly Barrett, coordonator de proiect și editor adjunct la Centrul pentru Resurse al Cercurilor de Studiu. Astăzi există Cercuri în 80 de orașe". Create de Paul Aicher, inginer și om de afaceri („Noi îl considerăm un filantrop vizionar", spunea Barrett), cercurile de studiu nu sunt altceva decât grupuri de discuții din comunitățile locale care promovează ceea ce ei numesc „democrația deliberativă". „Am observat că deși cercurile de studiu nu impun crearea unui consens, oamenii ajung în mod voluntar la acesta. Ei caută numitorul comun chiar și în chestiuni în care părerile sunt profund divizate, precum cele legate de rasă. Membrii noștri construiesc practic comunități".

Puteți deveni mai conștienți de efectul pe care îi au asupra dumneavoastră oamenii dacă vă veți contempla

gândurile. Fiți atenți la ceea ce gândiți atunci când vă aflați în preajma unor oameni diferiți.

Atunci când te afli în preajma unei anumite persoane, constați că îți este foarte ușor să te gândești la iubire, la transformarea și frumusețea universului. Atunci când te afli în preajma altei persoane, te gândești fără să vrei la cât de dificile sunt lucrurile, viața, sarcinile care te așteaptă în viitor.

Monitorizați-vă gândirea atunci când vă aflați în preajma oamenilor și atunci când sunteți singur. Dacă nu știi cum să gândești atunci când ești singur, nu vei putea să recunoști efectul pe care îl au alte persoane asupra gândurilor tale.

Sanaya Roman, Amplificarea puterii personale prin creșterea lucidității

---

Barrett ne-a mai povestit că cu doi ani în urmă, primarul din Lima, Ohio, era conștient că avea o problemă: cea rasială. Nici chiar oamenii bisericii (de rase diferite) nu vorbeau unii cu ceilalți. Utilizând formatul Cercurilor de Studiu, în oraș au apărut congregații mixte și circa 1.500 de oameni au intrat în dialog. Schimbările care au decurs din apariția acestor cercuri au fost atât de fundamental pozitive încât orașul a mers chiar mai departe, incluzând în această coaliție și forțele poliției. Cercurile de Studiu își au originea într-o mișcare care s-a declanșat în Chautauqua, când liderii și-au propus să informeze și să educe populația rurală, în mare parte analfabetă. „În Cercurile de Studiu toată lumea are același drept la cuvânt, afirmă Barrett, iar discuția începe de la descrierea felului în care fiecare membru a integrat în viața

sa subiectul propus. Spre exemplu, dacă subiectul ales este reforma educațională, le sugerăm oamenilor să vorbească despre propria lor educație, despre ceea ce le-a plăcut la sistemul educațional şi despre ceea ce ar dori să schimbe. Din cauza diversității oamenilor, care sunt de toate vârstele şi profesiunile, ai astfel şansa să asculți care sunt valorile altor persoane şi felul în care gândesc aceştia". Interesant este că deşi oamenii vin voluntar la aceste cercuri, nu se creează niciodată o mare polarizare în jurul diferitelor chestiuni. După procesul lui O. J. Simpson, în Los Angeles s-au creat circa 150 de cercuri de studiu, în încercarea de a mai uşura tensiunea care a apărut în oraş. Oamenii şi-au dat seama că o oră şi jumătate (cât dura o şedință) nu era suficientă pentru a discuta despre toate problemele comunității; de aceea, s-a creat un program permanent. Din câte afirmă Barrett, întregul Departament de Servicii Umane din Ohio participă astăzi la Cercuri de Studiu, având un plan pe doi ani de includere a tuturor participanților. „A durat ceva timp până când s-a instaurat un climat de încredere, dar în cele din urmă au ieşit la iveală câteva lucruri uimitoare. Spre exemplu, oamenii din Utica, New York, au ținut o serie de cercuri pe tema relațiilor interrasiale, fără ca noi să ne dăm seama ce se întâmplă. După o vreme, ne-au sunat ca să ne mulțumească pentru inițiativa noastră. Existau deja sute de oameni implicați în subiectul relațiilor interrasiale, iar atunci când s-a produs următorul incident rasial de amploare, ei au ştiut cum să procedeze. Discutaseră deja unii cu ceilalți, s-au întâlnit cu primarul şi cu circa 500 de oameni, aşa că în locul unei confruntări, conflictul s-a aplanat rapid".

DE CE AU SUCCES GRUPURILE CONȘTIENTE?

Ați trăit vreodată experiența participării la un grup orientat către un proiect, după care ați renunțat din cauză că vă simțeați frustrat, dintr-un motiv sau altul, să spunem din cauza unei persoane care secătuia energia grupului vorbind prea mult, emițând pretenții prea mari sau fiind prea critic? Sau poate că grupului îi lipsea direcția, astfel încât după discuții interminabile nu se întâmpla nimic. Vă puteți întreba pe bună dreptate: dacă ar fi să aplicăm principiile noastre spirituale, cum putem crea un grup care să funcționeze armonios și eficient? Ce trebuie să facem, sau ce trebuie să căutăm?

INTERESELE PERSONALE

A fi „spiritual“ într-un grup înseamnă să participi la ședințele acestuia nu numai cu mintea, ci și cu inima (cu spiritul). Secretul coeziunii unui grup constă în respectarea *nevoilor personale* ale membrilor acestuia. Dacă grupul nu discută nimic de interes personal pentru tine, nu ai cum să te simți integrat în el. Noi facem numai ceea ce ne interesează să facem. Spre exemplu, Francine, editor coordonator, a cărei soră are un copil cu un handicap de învățare, a creat un grup educațional pentru copiii cu handicap, care să se ocupe de aceștia după orele de la școală, dar să-i includă și pe părinții lor. Ea ne-a povestit: „Atunci când privesc fețele acelor copii încercând să citească sau amuzându-se de poveștile respective, consider că a meritat fiecare minut pe

care l-am investit în acest grup. Știind că pot să-i ajut pe acești părinți, care se simt de multe ori obosiți și depășiți de evenimente, mă face să mă simt o persoană mai bună". Deși acțiunile ei sunt în mod evident altruiste, Francine ne-a dat și o altă motivație: „Am iubit întotdeauna cărțile și ideile, și nu aș fi dorit ca nepoata mea să nu aibă acces la ele. Pe de altă parte, îmi place la nebunie să încerc să rezolv problemele care apar". Dar mai presus de orice, dragostea pentru lectură, limbaj și predare a lui Francine s-a cuplat cu iubirea ei pentru sora și nepoata sa; din fuziunea acestor două interese s-a născut grupul respectiv.

Impulsurile și interesele noastre interioare ne arată ce trebuie să facem și încotro trebuie să ne îndreptăm. Conștientizați aceste impulsuri, indiferent dacă este vorba de grădinărit, remodelare, organizare, reciclare, actorie, divertisment, sport, idei spirituale, cântarea imnurilor religioase sau cumpărăturile de la second hand. Oricare ar fi interesele dumneavoastră, aici trebuie căutate Viziunea de la Naștere și serviciile pe care le puteți aduce umanității.

ATITUDINEA DESCHISĂ, DĂRUIREA DE ENERGIE ȘI DORINȚA DE A ASCULTA, DE A ÎNVĂȚA SAU DE A CONDUCE

Păream un grup ciudat în timp ce mergeam pe stradă către un părculeț din apropiere: trei femei și doi bărbați albi, alături de o femeie și de 15 băieți negri. „Ce ne facem cu violența?", m-a întrebat psihologul grupului, în timp ce avansam pe stradă în fața celor 15 băieți cu vârste cuprinse

între 8 şi 18 ani, care alergau, se ciondăneau şi se loveau reciproc...

Când am ajuns în parc, am văzut... o stropitoare care uda gazonul. Brusc, am început să alerg pe iarbă, lăsându-mă udat de apa stropitoarei... după care m-am lăsat intenționat la pământ. Băieții s-au aruncat asupra mea, după care am început să facem tot felul de tumbe, care mai de care mai năstruşnice, de parcă am fi fost o echipă de saltimbanci de circ. Din când în când, obosiți, rămâneam în linişte unii lângă alții, ca nişte bețe de spaghete.

Spre încântarea mea, asistenta de la casa de băieți a intrat imediat în jocul nostru. Ne bucuram cu toții de energia şi de râsetele ei. Apoi, de undeva de sub grămada de băieți, le-am strigat lui Marian şi lui Liz să intre şi ele în joc. Ni s-au alăturat imediat. Băieții erau încântați. Majoritatea erau foarte bine dezvoltați fizic, dar nu au mai existat lovituri sau excese. În plus, ştiau intuitiv cât trebuie să întindă coarda cu fiecare adult în parte.

O. Fred Donaldson, Dr. Fil. *Jocul cu inima: viziunea şi practica grupului*

În romanul *A Zecea Viziune,* eroii încearcă să păstreze o atitudine de deschidere completă şi de sinceritate. Ei fac eforturi să-şi aducă aminte intenția lor de a sluji lumii – Viziunile de la Naştere – *şi se concentrează asupra Viziunii de la Naştere a celorlalți.* Astfel, ei se focalizează pe transfigurarea Mayei, pentru a o vizualiza în aspectul ei glorios, pentru a vedea cine este ea în realitate, şi îşi imaginează că ea îşi îndeplineşte menirea pentru care s-a

născut. Primind această energie universală, Maya le spune prietenilor săi că îi simte „ca și cum atomii din corpurile voastre ar vibra pe cel mai înalt nivel". Cu ajutorul energiei pozitive pe care o primește din partea grupului, misiunea ei îi devine din ce în ce mai clară. Exemplul de mai sus este luat dintr-un roman de ficțiune, dar ideea poate fi aplicată în orice grup în care suntem integrați. Aprecierea progreselor pe care le-au făcut oamenii, transfigurarea lor, fără a face din asta o obsesie, trimiterea către ei a unei energii pline de iubire pe care să o poată folosi pentru binele lor suprem – toate acestea reprezintă căi practice prin care putem fi „spirituali".

Grupurile de pe nivelul celei de-a Zecea Viziuni nu manifestă tendințe exclusiviste sau ambiții de grup. Ele se racordează pe vibrațiile frumuseții, ale cooperării democratice, ale prieteniei și împărtășirii reciproce. Membrii lor nu au dorința să se impresioneze reciproc, nici să recruteze un număr cât mai mare de adepți. Ei se întâlnesc pentru a-și mări nivelul de înțelegere și pentru a cerceta metode și idei noi, familiarizându-se totodată cu câmpurile și cu metodele de cunoaștere ale celorlalți. Răspund la nevoile comunității și încearcă să îi ajute pe cei din jur, fără a fi dogmatici și fără a încerca să facă prozelitism. Ei caută întotdeauna numitorul comun, conștienți că fiecare om evoluează în propriul lui ritm.

Michael Chamberlain, preot într-o biserică presbiteriană din Vincennes, Indiana, a inițiat un grup local care se concentrează pe vindecare. „Sunt conștient că există oameni care mai degrabă ar părăsi grupul decât să își exprime sentimentele, în măsura în care li s-ar părea că alți oameni

încearcă să intre cu forța în sufletul lor, dar atunci când dorești să ai o atitudine vindecătoare, unul din cele mai importante lucruri este să înveți să-ți exprimi sentimentele față de cei din jur, iar practicarea acestei deschideri în cadrul unui grup este o adevărată binecuvântare". Chamberlain este convins că oamenii vin la grupul lui deoarece „doresc să se apropie de oameni care gândesc la fel ca ei. Mulți membri îmi spun că se simt ca și cum s-ar fi rătăcit de familia lor, iar acum și-au regăsit-o".

INTERACȚIUNEA ÎN CADRUL UNUI GRUP CONȘTIENT

Participarea la un grup conștient nu trebuie să fie o povară. Ori dorești să participi la el, ori nu. De regulă, participanții la asemenea grupuri abia așteaptă să participe la ședințele acestora, fac eforturi să ajungă la timp și se simt energizați și dinamizați atunci când părăsesc ședințele. În afara participării conștiente nu mai sunt necesare alte eforturi pentru ca grupul să „funcționeze".

Atunci când acționăm la unison cu menirea noastră, noi ne simțim hrăniți sufletește și de regulă ne aflăm în contact cu grupul nostru de suflete. Fuziunea cu ceilalți membri ai grupului conduce la o conexiune cu energia universală. Când acest lucru s-a petrecut în romanul *A Zecea Viziune,* eroul nostru a strigat: „Asta este!... Intrăm în etapa următoare. Avem o viziune mai completă asupra istoriei umanității!" În acel moment, ei încep să perceapă direct istoria universului. Ori de câte ori ne simțim integrați într-o

imagine de ansamblu mai largă, noi ne simțim energizați și devenim strălucitori, altruiști și creativi. Nu sunt puțini oamenii care au trecut prin circumstanțe ieșite din comun și care au relatat o asemenea stare.

Michael Murphy și Rhea A. White relatează în cartea lor, *În interiorul Zonei: experiențe transcedentale din domeniul sportului,* numeroase exemple de stări cvasi-mistice trăite de sportivi individuali sau care jucau în echipă. Spre exemplu, în anul 1951, echipa de baschet New York Giants „a reușit să avanseze foarte mult în clasament în ultimele săptămâni ale sezonului și să câștige campionatul... În acea perioadă, baschetbaliștii au avut multe jocuri cu totul extraordinare, care au culminat cu faimoasa revenire a lui Bobby Thompson... Thomas Kiernan a scris o carte pe care a intitulat-o *Miracolul ratării lui Coogan,* în care intervievează membrii echipei, încercând să răspundă la întrebarea „dacă a existat un fel de energie extraterestră care a coborât asupra clubului și i-a făcut pe membrii acestuia să realizeze miracole care depășeau cu mult posibilitățile umane[167] ".

Într-un alt exemplu de intenție și focalizare, Murphy și White relatează cazul lui John Brodie de la San Francisco 49ers, care povestește: „Există situații când întreaga echipă avansează cu câțiva metri. Simți atunci un flux uriaș de energie care coboară asupra terenului de joc... Când ai de-a face cu 11 oameni care se cunosc destul de bine și își focalizează întreaga atenție – și intenție – asupra țelului comun, astfel încât întreaga lor energie curge în aceeași direcție, se creează o imensă concentrare de putere. Toată

lumea simte acest lucru. Spectatorii din tribune simt întotdeauna acest lucru și reacționează ca atare[168]".

Nicăieri nu este mai bine simțită energia decât în acele domenii în care oamenii și-au dedicat întreaga viață performanței. Murphy și White citează exemplul lui Joan Benoit, care a stabilit un nou record american atunci când a alergat maratonul în 2:26:11. „Ea a simțit că nu a fost singură în acest efort: ‚Am simțit cum energia suporterilor mei trece de la ei către mine... Sesizând creșterea emoției lor, m-am simțit datoare să le răspund, dând tot ce eram mai bun în mine'"[169]. Cât despre „atacantul John Gill, acesta a emis ipoteza că prietenia care se dezvoltă într-o echipă sudată 'poate genera și transmite energia psihică a grupului către acei membri care au mai multă nevoie de ea'"[170].

FUZIUNEA CU PUTEREA GRUPURILOR DE SUFLETE DIN LUMEA DE DINCOLO

Atunci când ajungem să înțelegem viața pe nivelul celei de-a Zecea Viziuni, „noi ne amintim Viziunea noastră de la Naștere și fuzionăm cu puterea grupului nostru de suflete din dimensiunea spirituală, lucru care ne ajută să ne amintim încă și mai bine, astfel încât să începem să înțelegem viziunea globală asupra lumii[171]".

Cât de aproape suntem de acest stadiu? Putem spune că ne apropiem de acest nivel dacă suntem conștienți că reprezentăm ceva mai mult decât corpul nostru fizic. Dacă am trăit vreodată o comuniune extatică, putem spune că interacționăm și pe alte nivele decât cel fizic. Poate că

fuzionăm cu grupul nostru de suflete în lumea viselor, deşi uităm acest lucru atunci când ne trezim. Potrivit cercetătorilor din domeniul metafizicii şi al paranormalului, mulți oameni îşi părăsesc corpurile în timpul stării de somn, făcând diferite activități şi servicii în dimensiunile spirituale.

Mesajele telepatice sunt primite instantaneu... Nu vă pot spune cum să fiți conştienți de recepția telepatică de la instanțele superioare, căci aceasta se petrece pe o altă vibrație decât cea a conştiinței de veghe.

Subit, îți dai seama că poți aborda problema dintr-un alt unghi de vedere, sau simți o schimbare la nivelul stării tale de conştiință... Aceasta reprezintă o primă indicație prețioasă a recepției. În curând, constați că vechile situații nu îți mai declanşează aceleaşi răspunsuri emoționale ca şi înainte... Începi să-ți comunici ideile altor persoane într-o manieră cu totul nouă.

Sanaya Roman, *Amplificarea puterii personale prin creşterea lucidității*

Interesant este faptul că Ruth Montgomery, unul din pionierii comunicațiilor cu suflete din Lumea de dincolo, pare să fi fost aleasă tocmai pentru că era ziaristă. În cartea ei, *În căutarea adevărului,* scrie: „Într-o dimineață, în timp ce misterioasa scriere automată continua, am îndrăznit din nou să-i întreb pe Ghizi cine sunt. Aproape cu repros, mi-au răspuns: 'Această întrebare, care pare să te intereseze atât de mult, nu este deloc importantă. Tot ce aşteptăm de la tine este să cooperezi cu noi pentru a-i ajuta pe ceilalți. Pe timpuri am fost scriitori, şi de aceea am dorit să colaborăm cu tine,

care faci parte din aceeaşi tagmă ca şi noi. Legăturile care ne leagă sunt suficient de puternice pentru a putea colabora foarte bine, dacă îți vei da osteneala să îți sacrifici în fiecare zi un anumit interval de timp pentru acest demers... Ca scriitori, am avut un succes incredibil din perspectiva lumii voastre, dar nu am făcut nimic pentru a-i ajuta pe semenii noştri. Eram prea ocupați cu scrierea torentului de cuvinte care ne trecea prin minte şi cu savurarea succesului public. Nu ar fi trebuit să fim atât de preocupați de succesul trecător, ci mai degrabă de mântuirea sufletelor noastre... Tot ce îți putem spune este că şi noi, şi tu, facem parte din aceeaşi categorie. Noi suntem acum ce vei ajunge tu în curând, iar tu reprezinți ce am fost cândva noi, şi încă nu cu foarte mult timp în urmă. În fond, singurul lucru care ne desparte este bariera subțire a minții tale. Noi te vedem aşa cum eşti, dar tu nu ai încă posibilitatea să ne vezi aşa cum suntem... Am dori ca tu să înveți din greşelile pe care le-am făcut noi în viața noastră; *ajutându-te pe tine, putem progresa şi noi,* la fel cum şi tu vei putea progresa dacă îi vei ajuta pe alții. Cel mai important lucru pe care îl vei putea învăța vreodată este următorul: *a trăi numai pentru sine înseamnă a-ți distruge sinele!*'"[172]

Acesta este spiritul aventurii... să părăseşti lumea limitată în care ai crescut... să treci dincolo de tot ceea ce se cunoaşte... în domeniile transcendenței... să iei de acolo ceea ce îți lipseşte şi apoi să te întorci cu trofeul în această lume.

Joseph Campbell

A Zecea Viziune afirmă că intențiile și acțiunile noastre pozitive din momentul prezent ajută nu numai societatea umană în care trăim, dar și Lumea de dincolo. Atunci când lucrăm împreună, grupurile noastre de suflete se apropie de vibrația noastră, iar noi de a lor. Noi avem avantajul să putem crea în dimensiunea fizică, lucrând cu timpul, spațiul și masa, în timp ce lucrătorii spirituali au avantajul unei mai mari înțelepciuni, a unei cunoașteri superioare și a atemporalității.

Pe nivelul de conștiință al celei de-a Zecea Viziuni noi putem intui că umanitatea se apropie de acel punct în care va putea să transceandă barierele dintre Lumea fizică și Lumea de dincolo, proces cunoscut esoteric sub numele de „ridicarea vălului“. Pe măsură ce conștiința va evolua în direcția unei frecvențe tot mai înalte, noi vom căpăta acces la întregul regat al forțelor și entităților ne-fizice. Comunicarea dintre cele două lumi se află deja în creștere, pe măsură ce cele două dimensiuni se deschid una față de cealaltă. Există astăzi un număr uriaș de relatări la prima mână referitoare la diferite fenomene inexplicabile, de la apariția și intervenția unor prezențe angelice, cazuri de moarte clinică, și până la apariții de OZN-uri sau răpiri de către extratereștri, precum și comunicări din lumea de dincolo. În timp, vom învăța să ne dezvoltăm din ce în ce mai mult capacitatea interioară de a deveni conștienți de grupurile de suflete care ne asistă din lumile ne-fizice, având acces la cunoașterea și la amintirile lor.

Mulți oameni știu deja că șamanii, vindecătorii și mediumii au acces la realitățile metanormale, conversând cu

dimensiunea spirituală. Dacă acest lucru poate fi făcut de unii dintre noi, pare logic să credem că atunci când suficient de mulți oameni vor accepta aceste realități, câmpul unificat se va schimba. În câteva decenii sau secole, aceste însușiri vor fi probabil la fel de ușor acceptate cum este astăzi posibilitatea de a călători în spațiul cosmic. Așa se explică de ce a Zecea Viziune sugerează că atunci când intrăm în rezonanță cu grupurile de suflete din Lumea de dincolo, „aceste grupuri intră mai ușor ele însele în rezonanță unele cu altele. De aceea, pământul este zona de interes maxim a sufletelor din cer. Ele nu pot cunoaște fuziunea fără ajutorul pământenilor. Grupurile de suflete din acea dimensiune rămân fragmentate și incapabile să intre în rezonanță unele cu altele, deoarece trăiesc într-o lume imaginară a ideilor care se manifestă instantaneu și dispar la fel de rapid, astfel încât realitatea pare întotdeauna arbitrară. Acolo nu există o lume naturală, o structură atomică, așa cum se întâmplă în lumea noastră, care să le servească drept o platformă stabilă, drept un fundal comun tuturor. Noi putem schimba elementele din acest decor, dar ideile noastre se manifestă mult mai lent.... Lumea noastră este alcătuită din *consens,* iar umanitatea trebuie să ajungă la o *înțelegere* în ceea ce privește viitorul pe care dorește să-l trăiască... Această înțelegere, acest consens, această unitate de viziune a oamenilor care trăiesc pe pământ... contribuie inclusiv la unificarea grupurilor din Lumea de dincolo. De aceea este considerată atât de importantă dimensiunea pământului, căci numai aici se poate produce adevărata fuziune a sufletelor!“[173]. Prima Viziune ne învață că pentru ca umanitatea să se trezească față de

destinul ei spiritual este nevoie de o masă critică. A Zecea Viziune afirmă că nu numai că acest fenomen se produce deja, dar că între noi şi dimensiunea spirituală *există o conexiune,* căci acolo s-a născut acest destin spiritual comun.

STUDIUL INDIVIDUAL

Lăsați-vă condus de energie

Vă aflați deja pe cale şi sunteți suficient de conştient pentru a fi condus direct către informațiile, experiențele şi asistența de care aveți nevoie în acest moment. Aveți încredere că interesul dumneavoastră față de un anumit domeniu va atrage oameni care gândesc la fel, cărți şi maeştri care vă vor trezi şi mai mult conştiința. Tot ce aveți de făcut este să vă interiorizați în fiecare zi, să rămâneți tăcut cu conştiința dumneavoastră, şi în rest, să vă lăsați condus acolo unde vă duce energia.

Grupul sufletelor pereche

Desenați un cerc pe o foaie de hârtie. În jurul lui, sau în interiorul lui, scrieți numele persoanelor de care sunteți cel mai apropiat. Adăugați câteva cuvinte care să descrie ce simțiți față de fiecare în parte şi ce aduc ei în viața dumneavoastră. Notați eventual şi anul în care i-ați cunoscut. Puteți stabili o structură?

STUDIUL ÎN GRUP

Conștientizarea obiectivelor

Din când în când, discutați împreună cu ceilalți membri ai grupului despre impulsurile care v-au făcut să creați acest grup. Începeți prin a expune propriile dumneavoastră motive pentru a vă afla aici.

• Care este *rezultatul optim absolut* pe care îl aştept ca urmare a participării mele în acest grup?

• Dacă aş avea o baghetă magică, ce miracol aş dori să realizez în cadrul acestui grup?

• Ce talent, interes, capacitate, sentiment etc., care sunt unice şi personale, pot oferi eu acestui grup?

• Care este acel sentiment unic care mă va atrage întotdeauna către acest grup?

Nu uitați că există şi rațiuni subconştiente pentru a participa la acest grup, care vă vor fi revelate în timp. Noi nu cunoaştem întotdeauna motivele pentru care suntem atraşi unii de alții.

Definiți-vă obiectivul într-o manieră consensuală

Condensați apoi obiectivele individuale într-o singură frază care să exprime obiectivul unic al acestui grup dinamic particular. Uneori nu pare uşor să sintetizezi obiective extrem de variate într-o singură frază, dar lucrați prin consens asupra

fiecărui cuvânt, până când simțiți că s-a produs o schimbare în câmpul energetic colectiv, când toată lumea râde mai mult, pare să se înțeleagă mai bine și este unanim de acord cu cuvintele alese pentru scopul comun. Evitați jargonul tehnicist și limbajul de lemn, de genul: „Misiunea grupului nostru constă în a participa la evoluția spirituală a sufletelor noastre, precum și de a manifesta abundența și a echilibra fiecare domeniu din viața noastră". Poate că acesta este obiectivul dumneavoastră, dar fraza este lungă și stufoasă!

Obiectivul poate fi de multe ori exprimat printr-o frază simplă, dar foarte încărcată emoțional. De pildă, două grupuri pe care le-am cunoscut și care s-au adunat ca să studieze *Profețiile de la Celestine* au creat fraze simple, de genul: „Dorim să trăim Misterul!", sau „Dorim să experimentăm magia unei direcții spirituale clar orientate".

Lăsați toată lumea să vorbească

- La începutul unei ședințe, lăsați pe fiecare să ia cuvântul pe rând și să-și expună ideile și opiniile, fără ca ceilalți membri ai grupului să intervină. Oamenii mai timizi vor aprecia faptul că își pot expune părerile fără a fi nevoiți să intre în competiție cu personalitățile mai dominante ale grupului.
- Vorbiți întotdeauna simplu și din inimă. Exprimați-vă sentimentele. Dacă sunteți obișnuit să folosiți cifre, să citați fapte și să argumentați, încercați să evitați conceptele abstracte legate de alții și să descrieți felul în care vă afectează problemele pe dumneavoastră personal.

• Acordați fiecărui vorbitor atenția cuvenită și transfigurați-l în mod conștient, urmărind să vedeți frumusețea sufletului din spatele persoanei.

• Căutați adevărul sau esența fiecărei idei pe care o aveți sau pe care o exprimă altcineva. Urmăriți să construiți ceva pozitiv, pornind de la un adevăr; nu încercați să găsiți imediat contraargumente la părerile altora. Spre exemplu, dacă Jack spune: „Cred că ar trebui să demolăm toate clădirile vechi de pe proprietatea noastră și să construim ceva complet nou", ați putea răspunde: „Îmi place ideea de a scăpa de lucrurile de care nu mai avem nevoie, dar cred că am putea păstra una sau două clădiri care mai pot fi renovate". Această abordare îi va da lui Jack sentimentul că ideea sa a fost auzită, fără ca dumneavoastră să fiți neapărat de acord cu demolarea tuturor clădirilor până la evaluarea altor opțiuni. Important este să aplicați a Șaptea Viziune și să trimiteți vorbitorilor energie, astfel încât să aibă acces la înțelepciunea lor superioară.

Curgeți cu fluxul de energie

Lăsați energia grupului să vă ghideze deciziile, chiar și cele mai puțin importante. Spre exemplu, nu ezitați să vorbiți dacă vi se pare că energia grupului a scăzut în intensitate și aveți cu toții nevoie de o pauză. În problemele mai importante, urmăriți ca energia să nu „se blocheze" atunci când o persoană domină grupul prin vorbăria ei excesivă, învinovățirea celorlalți, sau fiind prea solicitantă. Afirmați ce simțiți și cereți ca grupul să treacă la etapa următoare.

Practica Viziunii de la Naștere

Probabil că există cititori care s-au integrat deja în grupuri care studiază cele nouă Viziuni. Una din meditațiile pe care o puteți include în practica dumneavoastră este cea asupra Viziunii de la Naştere. Puteți consacra chiar o întreagă şedință acestei meditații, sau puteți face una-două meditații individuale per şedință. Scopul acestui exercițiu este de a vă aduna şi de a ridica nivelul de vibrație al grupului, apoi de a vă pune la unison cu unul din membri şi de a încerca să obțineți informații legate de Viziunea sa de la Naştere.

Exercițiul poate fi practicat pentru aceeaşi persoană de mai multe ori pe o perioadă de câteva săptămâni sau luni. Chiar dacă există membrii pe care practic nu îi cunoaşteți, meditația vă permite totuşi să surprindeți imagini şi intuiții legate de ei care vă pot indica anumite talente, interese sau direcții pentru viitor.

Înainte de a practica pentru prima oară meditația, puteți nota şi citi câteva fraze legate de scopul pe care vi-l propuneți, de genul: „Ne-am adunat împreună în acest cerc pentru a o cinsti şi pentru a o celebra pe Jane. Rugăm sinele nostru superior să fie prezent, împreună cu sinele superior al lui Julie, pentru a cunoaşte şi înțelege mai bine menirea ei în această viață şi viziunea pe care a avut-o la naştere. Rugăm să nu se manifeste prin noi decât o energie pozitivă, care să-i fie de folos şi să o ajute să crească spiritual. Putem începe acum meditația".

Urmăriți de asemenea să înțelegeți că planul vieții unei persoane nu va putea fi niciodată cunoscut în întregime.

Meditația asupra Viziunii de la Naștere

• Fiecare membru al grupului trebuie să aibă la el hârtie şi creion.

• Aşezați-vă într-un cerc. Cercurile reprezintă simbolul tradițional al totalității şi al energiei împărtăşite.

• Creați o atmosferă sacră. Diminuați intensitatea luminilor, aprindeți lumânări şi plasați în centrul cercului câteva obiecte naturale care să reprezinte cele patru elemente: pământul, aerul, focul şi apa.

• Folosiți un obiect care să scoată un sunet special care să marcheze începerea meditației, cum ar fi o tobă, un clopoțel tibetan, sau ascultați timp de câteva minute o muzică de meditație. Ritualurile de acest gen au menirea de a da subconştientului semnalul că se poate deschide.

• Unul din membrii grupului începe prin a citi afirmația scrisă pe o foaie de hârtie pentru această meditație (vezi mai sus).

• Stabiliți câte minute doriți să vă concentrați asupra persoanei în cauză şi rugați pe cineva să supravegheze ceasul şi să vă anunțe când timpul a trecut.

• Persoana care s-a oferit voluntar pentru a fi în centrul meditației se aşează la sol, cu ochii închişi sau deschişi (după cum i se pare mai confortabil), cu picioarele întinse (nu încrucişate) şi cu mâinile pe genunchi sau în poală.

• Ceilalți membrii ai grupului se concentrează în tăcere asupra persoanei din centru. Simțiți cum o energie plină de iubire vă înconjoară şi umple spațiul dintre dumneavoastră şi persoana respectivă.

• Imaginați-vă că vibrația celulelor dumneavoastră se ridică pe un nivel foarte înalt. Stabilizați această senzație timp de câteva momente.

• Remarcați eventualele imagini care vă trec prin minte. Notați imediat toate gândurile care vă apar în minte în legătură cu persoana din centru. Concentrați-vă cu deosebire asupra *calităților pozitive* pe care le vedeți în persoana în cauză, asupra eventualelor scene care vă apar, și notați-le în scris, fără a judeca „acuratețea" lor. Dacă nu receptați imagini vizuale, notați senzațiile și sentimentele pe care le simțiți. Este suficient chiar și un singur cuvânt, sau o singură frază.

• Când timpul a expirat, treceți pe rând în centrul cercului și citiți informațiile primite.

• (Opțional): imediat după meditație, puteți descrie în 2-3 minute toate calitățile pozitive pe care le vedeți în persoana în cauză, în timp ce cineva le notează. Abia apoi puteți trece la descrierea informațiilor primite.

• După ce toată lumea a descris imaginile și informațiile primite, persoana din centru răspunde care este părerea ei și mulțumește membrilor grupului.

• Continuați cu o altă persoană, până când nivelul energetic al grupului scade, indicându-vă că este timpul să vă opriți.

• Stabiliți cum doriți să încheiați exercițiul: printr-o perioadă scurtă de tăcere, cu o rugăciune de mulțumire pentru informațiile primite etc., după care închideți ședința prin același sunet al clopoțelului, tobei, sau prin bătăi de palme ale întregului grup.

Brainstorming pentru rezolvarea problemelor și pentru începerea unor proiecte

Acest exercițiu este adaptat după o tehnică prezentată în lucrarea *Lucrul în echipă! Crearea unor grupuri de sprijin pentru garantarea succesului,* de Barbara Sher. Pentru o mai bună cunoaştere a metodei, vă sugerăm cumpărarea acestei cărți.

Invitați un număr cât mai mare de oameni cu o imaginație bogată şi rugați-i să-şi aducă şi prietenii. Sher sugerează să nu invitați experți în domeniul care vă interesează, căci aceştia au tendința să ofere soluții în funcție de experiența lor, neavând disponibilitatea creatoare a oamenilor care nu şi-au fixat deja o opinie. După-amiezele sau serile din week-end sunt momente ideale pentru asemenea întâlniri.

Rugați pe toată lumea să aducă de mâncare, astfel încât toți să se simtă egali şi să se implice fără rețineri. Fiecare trebuie să aibă hârtie şi creion. Rugați-i apoi pe participanți să aştearnă pe hârtie un obiectiv care să facă obiectul şedinței de *brainstorming.* O persoană va nota pe o listă toate ideile, indiferent cât de „ciudate“ sau de „nebuneşti“ ar putea părea la prima vedere. De regulă, dacă cineva a fost inspirat să vină cu o idee, aceasta conține deja un grăunte de adevăr. Dacă participanții doresc să se sprijine unii pe ceilalți şi să constate progrese, puteți da acestor şedințe un caracter săptămânal sau bisăptămânal.

Sher sugerează că ar fi ideal ca aceste şedințe să devină o parte integrantă din viața noastră socială. Cunoaşterea de noi oameni şi integrarea într-un cerc cât mai larg de cunoştințe permite crearea unei baze de contacte care le poate fi de folos tuturor.

GRUPURILE DE SUFLETE

• Viziunea asupra Lumii reprezintă unificarea dimensiunii fizice cu cea spirituală. Această Viziune a fost motivația care a stat la baza lungii călătorii a umanității în evoluția ei pe pământ.

• Grupurile de suflete din Lumea de dincolo susțin Viziunea asupra Lumii de-a lungul evoluției terestre, intrând în rezonanță cu toți cei care trăiesc pe pământ și își devotează viața rugăciunii și aspirației spirituale.

• Unificarea nu se poate realiza decât dacă indivizii își aduc aminte – fiecare în parte – că se află în acest plan terestru cu unicul scop de a crea o masă critică a conștiinței aflată în rezonanță cu frecvențele dimensiunii spirituale. Cei care renunță la atașamentele lor față de ambițiile egotice primesc energie și inspirații de la grupurile lor de suflete.

• Pe pământ, umanitatea a evoluat într-o anumită direcție, din necesitate. Astfel, a fost nevoie de dezvoltarea gândirii critice *împreună cu* încrederea intuitivă în misterul vieții.

• La ora actuală se produce o trezire spirituală la nivelul întregii planete, în pofida aparențelor exterioare.

• Fiecare individ deține un fragment din Viziunea globală.

• Atunci când împărtășim cu alții ceea ce știm și când ne punem la unison cu grupurile noastre de

suflete, noi putem avea acces la imaginea de ansamblu a Viziunii.

• Trăim astăzi într-o perioadă critică pentru realizarea acestui obiectiv.

CRITICAREA COMPORTAMENTULUI UNEI PERSOANE DIN GRUP

Dacă cineva are un comportament care reprezintă o problemă în cadrul grupului, puteți considera acest lucru o șansă de a învăța ceva în legătură cu propria dumneavoastră ființă. Criticarea comportamentului altei persoane trebuie să se nască mai întâi de toate din dorința de a amplifica bunăstarea generală a participanților, nu dintr-o antipatie sau iritare personală. Dacă cineva a fost suficient de curajos să spună lucrurilor pe nume, rugați-i pe cei prezenți să scrie câteva rânduri, răspunzând la următoarele întrebări. Decideți apoi împreună care este calea cea mai bună (inclusiv din perspectiva compasiunii) pentru a rezolva problema. Puneți-vă întrebarea: cum ar rezolva o asemenea situație un consiliu de oameni înțelepți?

• Cum doresc eu rezolvarea acestei situații?

• Ce trăsături ale acestei persoane recunosc în propria mea ființă?

• Ce imagini sau ce intuiții am în ceea ce privește relația mea cu această persoană?

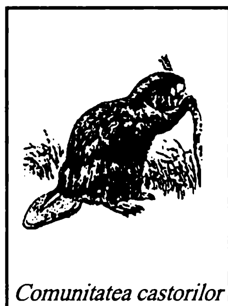
• Ce senzații corporale am în legătură cu această persoană?

- Ce aş putea face ca să-mi îmbunătățesc relația cu acest grup?
- Sunt dispus să recunosc deschis atunci când cealaltă persoană „mă deranjează“, pe mine sau întregul grup?
- Care poate fi scopul superior pe care această persoană încearcă să-l manifeste în viață?
- Care poate fi lecția pe care această persoană o predă grupului nostru?
- Pot simți iubirea care se ascunde în spatele mâniei sau fricii pe care mi-o provoacă această situație?

La fel ca în orice aventură, cineva trebuie să se ridice, să spună lucrurilor pe nume, cu toată sinceritatea, apoi să se detaşeze, fără să se mai preocupe de fructele acțiunii sale.

Capitolul 12

NOI VIZIUNI REFERITOARE LA GRUPURILE PROFESIONALE

Comunitatea castorilor

Rezultatul energiei proiectate va fi un val fără precedent de treziri, aduceri aminte, cooperare şi implicare personală, dublat de o adevărată explozie de inspiraţii la nivel individual. Oamenii vor începe să-şi aducă aminte plenar de Viziunile lor de la Naştere, urmând calea sincronicităţilor care îi conduce la poziţia justă pe care trebuie să o ocupe în societate.

A ZECEA VIZIUNE: SUSŢINEREA VIZIUNII[174]

EVOLUŢIA CĂTRE EXPRIMAREA IDEALULUI ŞI CĂTRE ÎMPLINIREA DESTINULUI PERSONAL

Oamenii încep să se trezească treptat, înţelegând că *agitaţia sau conflictul* pe care le experimentează înseamnă

de fapt *discrepanța dintre ceea ce contează cu adevărat pentru ei și ceea ce trăiesc propriu-zis.* În timp ce scriam acest capitol ne-a sunat o prietenă, A.T.: „Am simțit nevoia subită să încetez lucrul la calculator și să vă sun!“ ne-a spus ea. Cu câteva zile în urmă, discutaserăm împreună despre maniera în care își extindea practica de consultanță. Ea a simțit brusc nevoia să ne spună: „Luna aceasta telefonul nu a sunt de prea multe ori, și asta m-a pus pe gânduri. Mă descurc foarte bine cu compania X, dar cu Y lucrurile nu par să evolueze deloc! Mă simțeam atât de frustrată și simțeam că ceva nu este în regulă. Compania cutare, care ar fi trebuit să îmi trimită clienți, nu mi-a trimis nici unul. În schimb, o altă companie mi-a trimis o grămadă de clienți. Știți, mi-am dat seama că totul ține de viziune, nu de mine. Cei de la compania Y sunt foarte limitați în gândire. Ei nu înțeleg cu adevărat ce gen de consultanță ofer, și de aceea nu îmi trimit clienți. Ceilalți, de la compania X, mi-au oferit o pagină întreagă în catalogul lor“.

În această perioadă de tranziție, oamenii care operează din perspectiva noii viziuni asupra lumii vor trebui să fie cu deosebire creativi și flexibili, căci proiectele lor sunt de o noutate absolută și trebuie să se confrunte cu vechile maniere de a gândi. În ultimii ani, A.T. a fost nevoită, la fel ca atâția alții, să facă mari eforturi în lumea exterioară pentru a-și impune afacerea pe piață și a-i convinge pe oameni de valoarea ei. La nivel interior, ea a fost nevoită să mediteze mai mult, să studieze ideile spirituale împreună cu prietenii și să facă exerciții pentru a-și putea păstra echilibrul lăuntric. De dragul copiilor ei, ea a preferat să trăiască într-o comunitate mică, în locul unui mare oraș, unde ar fi putut

avea mult mai mulți clienți. Ne-a mai spus că simte nevoia să petreacă cât mai mult timp în natură, în parc, cu copiii ei, sau să-i ducă la ocean...

A.T. este o persoană cu un înalt potențial energetic și cu numeroase idei creatoare. Ea ne-a povestit: „Sunt atâtea informații pe care le primesc! Simt pur și simplu că îmi pierd controlul și singurul lucru care mă ajută să nu-mi pierd mințile este faptul că știu că dincolo de toate acestea există un scop, pe care încerc să-l descopăr. Atunci când reușesc să mă detașez, îmi dau imediat seama care este mesajul. *Practic, tot ceea ce primesc sunt informații, și fiecare din aceste informații reprezintă un mesaj*". A.T. a încheiat spunându-ne că intenționează să renunțe la compania Y, căci i se pare inutil să continue atâta vreme cât aceștia nu se află pe aceeași lungime de undă cu ea. „M-am tot cramponat de ei, în ideea că îmi sunt utili și puținii clienți pe care mi-i trimit. În realitate, mi-am dat seama că este mult mai important să renunți la ceea ce nu merge, pentru a face loc la alte posibilități".

Subiectul pe care l-am discutat cu A.T. atunci când ne-a „întrerupt" programul de scris se suprapunea în realitate perfect peste subiectul de care ne ocupam. Ea a dat glas unor sentimente pe care mulți dintre noi le avem și pe care este important să le recunoaștem pe măsură ce participăm la schimbarea formelor în diferitele domenii profesionale.

Viziunile a Noua și a Zecea arată faptul că pe măsură ce se trezesc față de destinele lor spirituale, oamenii nu pot să nu schimbe lucrurile inclusiv în lumea exterioară. Ne putem imagina domeniile profesionale ca pe un ocean de energie, fiecare domeniu fiind o matrice particulară a intenției

umane. Evoluția grupurilor profesionale se petrece pe trei nivele: personal, profesional și cosmic. •

NIVELUL PERSONAL

Căutarea unor modalități de a facilita munca reprezintă un impuls înnăscut în cazul liderilor naturali, al pionierilor și inventatorilor. Automotivați și entuziaști, aceștia sunt revoluționari și reformatori naturali. În ultimă instanță, orice schimbare se naște pornind de la o persoană care și-a urmat intuițiile și care și-a asumat riscul de a fi altfel.

Imaginația este strâns legată de intuiție... Ea reprezintă puterea noastră de a ne forma imagini mentale, de a crea o întreagă lume... Aceste imagini alcătuiesc un nucleu care pune în mișcare Legea universală a Atracției, dând astfel naștere Principiului Creșterii.

Relația dintre intuiție și imaginație este următoarea: intuiția preia o idee din Marea Minte Universală – în care toate lucrurile există într-o manieră potențială – și o prezintă imaginației în esența ei, nu într-o formă definită. În continuare, facultatea noastră de a construi imagini dă acestei esențe o formă bine definită, pe care o prezintă viziunii mentale și căreia noi îi dăm viață concentrându-ne asupra ei, identificându-ne cu ea și personalizând-o. Așa se petrec întotdeauna lucrurile atunci când o lege universală se manifestă printr-un individ particular.

T. Troward, *Conferințele de la Edinburgh cu privire la Știința Mentală*

Căutarea de semnificații a devenit atât de prevalentă în societatea noastră încât chiar şi cercetătorii de marketing o consideră principalul trend al anilor 90. Implicarea în chestiunile care contează cu adevărat pentru noi – indiferent dacă este vorba de o nouă modalitate de a trata dependența de droguri, de îmbunătățirea vaccinării pentru copii, păstrarea culturilor indigene şi a practicilor spirituale străvechi, reducerea cantității de erbicide folosite în parcurile publice, creşterea zero a populației, sau orice altă cauză de efectele căreia poate beneficia întreaga umanitate – revitalizează astăzi toate domeniile. Nu mai este vorba de chestiuni abstracte, care îi preocupă pe experți, ci de probleme personale. Nimeni nu ne obligă să ne implicăm în aceste lucruri. Desigur, există mai multe legi în ceea ce priveşte problemele publice ca oricând înainte, dar impulsul primar pentru schimbare nu provine din zona legislativă, ci din preocupările sincere ale ființelor umane.

Ce s-ar întâmpla dacă copilul nostru ar învăța la şcoală cum se face grădinăritul şi care sunt ciclurile vieții de la sământă la produsul vegetal final? Ce s-ar întâmpla dacă el ar învăța matematica şi ştiințele direct prin implicarea în restaurarea mediului înconjurător? Dacă s-ar întoarce de la şcoală cu sentimentul că reprezintă o parte importantă din familie şi din comunitate, că vocea lui a fost într-adevăr auzită, el ar simți că în ziua respectivă a făcut ceva care a contat cu adevărat. În acest fel, s-ar trezi în fiecare dimineață plin de energie, dornic să învețe lucruri noi şi conştient că face parte integrantă dintr-o lume în care are un rol important de jucat, că are un viitor. La vârsta de 21 de ani el ar deveni

un adult conștient, într-o măsură mult mai mare decât dacă este crescut numai cu alimentație sintetică și cu televiziune, silit să stea în casă într-o clădire de beton înconjurată de asfalt de la ora 8.00 la ora 3.00, cinci zile pe săptămână, ca să nu mai vorbim de rătăcirea pe străzile orașului cu prietenii săi la fel de inconștienți în timpul importanților ani de formare individuală.

Noile forme de educație, ca să numim numai unul din domeniile profesionale, încep deja să se nască și urmăresc crearea unor experiențe utile pentru formarea unor minți deschise, active și sănătoase. Partea cea mai tulburătoare a celei de-a Zecea Viziuni constă în faptul că aceste idei sunt transformate astăzi în realitate de către oameni care au o viziune – nu o simplă utopie – despre ceea ce se poate realiza. În toate cazurile, ideile se nasc în interiorul unui individ și abia apoi devin realități exterioare.

Nivelul profesional

Ce s-ar întâmpla dacă fiecare grup profesional ar începe să-și schimbe în mod conștient practica, în direcția unei *relații mai strânse cu restul vieții, ținând cont de impactul acesteia cu resursele viitorului și cultivând o relație de educație reciprocă între respectivii practicanți și clienții lor?*

Ce s-ar întâmpla dacă avocatul dumneavoastră v-ar reprezenta într-un proces de divorț (sau alt proces juridic), ajutându-vă să înțelegeți mai bine circumstanțele care au condus la producerea divorțului (sau a conflictului juridic),

şi chiar să vă vindecaţi de rănile sufleteşti produse de acesta?

Ce s-ar întâmpla dacă medicul dumneavoastră ar include în investigaţiile făcute pentru stabilirea unui diagnostic şi o examinare a condiţiilor mentale, emoţionale şi economice în care s-a produs boala, dovedindu-se apoi suficient de flexibil pentru a vă asigura nu doar un tratament alopat, ci pentru a vă recomanda mai multe terapii alternative, inclusiv acupunctura sau alte metode de vindecare psihică şi spirituală?

Poate că asemenea idei vi se par absurde sau hilare, dar *ele fac deja parte din realitatea noastră,* fiind implementate de mici grupuri de oameni din diferite locuri ale lumii, mult prea numeroase pentru a le aminti aici.

În fiecare caz, practicantul sau organizatorul este o *persoană* care crede cu convingere că îi poate ajuta pe cei din jur şi care are o perspectivă mai amplă asupra lucrurilor. Ea persevereazǎ în ceea ce face, dar nu pentru că îi este mai comod aşa sau pentru că obţine venituri mai mari, ci pentru că aşa i se pare corect. Acest lucru face parte din principiile în care crede şi pe care doreşte să le vadă transpuse în viaţă. Motivaţia personală de a sluji lumii face parte integrantă din viziunea asupra lumii şi conduce la transformarea conştiinţei planetare. Viziunea noastră asupra lumii este schimbată de oameni care doresc să facă ceva pentru această planetă şi care obţin o satisfacţie *intrinsecă* din chiar ceea ce fac, chiar dacă se simt uneori obosiţi, frustraţi sau descurajaţi. Schimbarea care conduce la *recunoaşterea* şi *amintirea* fundamentului spiritual al vieţii nu se va produce niciodată prin *impunerea* cu forţa a unui nou cod etic.

PLANUL COSMIC

Grupurile profesionale nu sunt întâmplătoare. Potrivit anumitor învățături esoterice, există şapte asemenea grupuri, a căror misiune este de a dezvolta anumite stări de conştiință în cadrul umanității. În ultimele patru sute de ani, umanitatea a fost nevoită să își dezvolte o puternică înclinație mentală, pentru a-şi echilibra modalitatea de percepție anterioară, bazată mai degrabă pe instincte şi pe emoții. Cercetările ştiințifice au impus noi metode, structuri şi modalități de integrare, stimulând capacitatea de investigare a omului. Ele ne-au permis să înțelegem mai bine lumea formelor, inclusiv rolul umanității în unificarea celor două dimensiuni.

Pe lângă faptul că am obținut noi informații referitoare la structura vieții, oamenii „au identificat" (sau poate că au creat!) o sumedenie de duşmani şi de pericole. Prin intermediul radioului, televiziunii şi presei, noi împărtăşim din punct de vedere psihic, şi aproape că luăm parte din punct de vedere fizic, la realitățile catastrofelor prin care trec alte persoane sau grupuri sociale. Ca răspuns la aceste „realități" au apărut întregi industrii de gestionare a fricii: arme, companii de medicamente, mega-companii de divertisment, companii de asigurări, companii de securitate şi de publicitate. Mai mult, am împărțit lumea şi am decis ce ne place şi ce nu ne place la ea.

INTEGRARE ŞI SINTEZĂ

Până acum, cei care au schimbat viziunea asupra lumii în domeniul de care s-au ocupat au fost gânditorii avansați

ai umanității. Majoritatea oamenilor şi-au văzut de treabă, fără să realizeze însă care este scopul pentru care lucrează. Abia în ultimele două decenii au început să înțeleagă ei că fac parte dintr-o rețea care îi uneşte cu alți lucrători pentru binele lumii, asemenea lor. Următorul pas constă în mod natural în conştientizarea acestei interconectări şi în dialogul voluntar dintre oameni, pentru a lucra împreună pentru binele comun.

...nu trebuie să uităm că dezvoltarea se produce întotdeauna printr-o creştere perfect naturală şi nu se poate realiza prin forțarea anumitor fragmente din sistem.

...intuiția acționează mult mai eficient în direcția în care ne concentrăm de regulă gândurile; în practică, vom descoperi că cea mai bună cale de a cultiva intuiția... constă în meditația asupra principiilor abstracte care stau la baza subiectelor concrete care ne preocupă, şi nu asupra unor cazuri particulare.

...vă veți da seama că înțelegerea principiilor abstracte într-un domeniu sau altul are efecte miraculoase asupra intuițiilor voastre în domeniul respectiv.

T. Troward, *Conferințele de la Edinburgh referitoare la ştiința mentală*

Umanitatea evoluează astăzi către o mai mare conştientizare în toate domeniile. Oamenii au început deja să înțeleagă puterea pe care o generează intuiția şi focalizarea intenției. La ora actuală, aceste idei au început deja să circule liber în jurul globului, prin subconştientul

colectiv. Chiar şi limbajul nostru a început să reflecte astăzi aceste idei, integrând concepte noi, precum flux, *networking* (integrare în rețea), holism, sinergie, alianțe, parteneriat, cercuri şi centre, ca să nu mai vòrbim de World Wide Web (rețeaua Internet).

Cărui grup de suflete credeți că îi aparțineți? În ce domeniu de activitate vă aduceți contribuția la progresul lumii?

Cultural

Dezvoltarea relațiilor
Socializare şi *civilizare*
Ajutoare sociale din motive umanitare
Inspirarea umanității prin artă, muzică, dans, poezie şi literatură
Dilatarea conştiinței prin educație, fotografie, film
Răspândirea informațiilor prin mass media, călătorii şi comunicații
Reglementări prin legi şi avocatură

Filosofic

Emiterea unor teorii referitoare la natura realității
Separarea şi *compararea* ideilor, culturilor, istoriei şi viitorului.
Politic *Revoluționarea* şi *reformarea* națiunilor
Construcție şi *stabilizare*
Separarea şi *apărarea* culturilor şi granițelor
Expansiunea comunicațiilor
Mobilizarea resurselor

Ridicarea unor probleme (pro şi contra) legate de drepturile omului şi transmiterea lor în conştiinţa opiniei publice

Religios

Păstrarea misterului
Structurarea misterului
Convertire şi *protestare*
Slujirea comunităţii
Separarea comunităţii
Ancorarea spiritului
Asigurarea de sprijin şi alinare în momente grele
Crearea unor momente de criză
Rugăciunea continuă

Ştiinţific

Dezvoltarea expertizei externe
Promovarea comunicaţiilor de masă şi a inter-conectivităţii
Crearea de analize şi standarde
Corelare şi *sinteză*
Explorarea limitelor, indiferent de domeniu, inclusiv a limitelor obiectivităţii
Contribuţii la dezvoltarea capacităţilor militare

Psihologic

Dezvoltarea expertizei interioare
Desluşirea chestiunilor legate de trecut
Eliminarea blocajelor

Ridicarea calității vieții
Promovarea comunicării și sensibilității
Înțelegerea și *modificarea* comportamentului

Financiar

Controlul și *planificarea* relațiilor comerciale
Expansiune și *implementare*
Construcție și *conectare*
Consumul resurselor și *producerea* de bunuri și servicii
Crearea de alianțe și punți internaționale

SIMFONIA LĂMÂILOR ȘI FIINȚELE DE LUMINĂ

Evident, orice grup poate avea o influență diferită, mergând de la extrema pozitivă până la cea negativă, în domeniul lui de referință. Ați fost vreodată afectat negativ de unul din cele șapte grupuri de suflete? Ce fel de influențe ați suportat dumneavoastră sau societatea din care faceți parte din partea unei .combinații de două sau mai multe grupuri (din cele șapte descrise mai sus) în ceea ce privește informațiile primite și capacitățile dezvoltate care urmare a acestor informații?

Adevărata problemă a Lumii a Treia este ignoranța... Cetățenii acestor țări trebuie înainte de toate educați. Această acțiune trebuie promovată energic, fără nici un fel de reticențe sentimentale. Este o necesitate imediată; am putea

spune, chiar o urgență. Cu toate neînțelegerile pe care le-ar putea provoca acest lucru, acestor oameni trebuie să li se spună: vă aflați pe un drum greșit, creșterea voastră demografică este mult prea rapidă și conduce la o sărăcie încă și mai teribilă... Trebuie să ne luptăm cu acest decalaj în creștere. Acesta trebuie să fie obiectivul nostru: apropierea celor două lumi astfel încât ele să devină comparabile, dacă nu chiar egale. Da, acesta trebuie să fie obiectivul nostru.

Dalai Lama în *Violență și compasiune,* de Jean-Claude Carriere

---

În vechiul mod de gândire, aceste grupuri aveau tendința să lucreze într-o manieră individualistă, separatistă, izolată. În noul mod de gândire, fiecare grup trebuie să participe la construirea unor „discipline unificate“, la integrarea cuceririlor lor în beneficiul întregii umanități. Fiecare grup deține un fragment din adevărul global. Fără a neglija nici un aspect, nici o națiune, nici o cultură, limbă, specie sau religie, munca acestor grupuri se va orienta tot mai mult către *sprijinirea fiecărei părți pentru a-și aduce contribuția la progresul general al ansamblului.* La ora actuală, scopul este susținerea valorilor inerente ale indivizilor pentru a hrăni astfel ansamblul. Ce putem face însă pentru a armoniza sferele noastre de influență și pentru a diminua ambiția către noi separări și către crearea unor noi structuri individuale? Ce motivație am putea avea pentru a acționa în acest fel?

La ora actuală există o grijă în creștere pentru păstrarea mediului înconjurător, pentru promovarea drepturilor omului, o teamă de un holocaust nuclear, de foamete la nivel mondial,

de suprapopulare, de boli, de dezastrele naturale şi de proliferarea intereselor personale în detrimentul celor colective. Toate aceste forțe puternice care acționează în lume şi al căror impact este considerat nimicitor, oribil, neplăcut, tulburător, ne pot fie polariza, fie uni pentru a începe să construim o punte care să acopere prăpastia creată de lăcomie şi de teamă. Poate că nivelul nostru de conştiință în ceea ce priveşte viziunea asupra lumii nu a depăşit „nivelul limonadei“: dacă tot ce ai în casă sunt nişte lămâi, fă o limonadă. Dacă problemele cu care ne confruntăm par să scape de sub control, poate că ar trebui să ne unim ca să încercăm să le rezolvăm. Unificarea sferei materiale cu sfera spirituală a universului nu înseamnă altceva decât unificarea lumii noastre interioare cu ajutorul prieteniei, iubirii, compasiunii, toleranței, şi prin întinderea mâinii celor care au nevoie de ajutor. Dacă oameni ca Dr. Robert, cercetătorul suedez în domeniul cancerului, au putut crea planuri care să-i ajute pe oamenii de afaceri din toată lumea să inverseze impactul negativ pe care îl au asupra mediului, la ce surprize ne-am mai putea aştepta din partea semenilor noştri?

SINTEZA CERINȚELOR PENTRU SUSȚINĂTORII VIZIUNII

De ce calități este nevoie pentru a fi un slujitor al lumii, un susținător al Viziunii? Primele pe listă sunt cu siguranță capacitatea de a iubi, compasiunea, toleranța şi dorința vie de a-ți ajuta semenii. Aceste calități nu sunt simple abstracții pe care le poți lua dintr-o carte şi pe care ți le poți agăța de

piept, ca un ecuson, pentru a avea o atitudine „corectă din punct de vedere spiritual". ele sunt calități inerente, pe nivelul de conştiință al celei de-a Zecea Viziuni. Aveți cu siguranță aceste calități; tot ce aveți de făcut în continuare este să acționați astfel încât atunci când îi părăsiți, oamenii să fie mai fericiți şi mai buni decât atunci când i-ați întâlnit, bucurându-vă apoi de fluxul energetic care se va revărsa asupra dumneavoastră ca răspuns la energia dăruită.

Alte însuşiri necesare sunt:

- Dorința de a lucra intuitiv
- Capacitatea de a recunoaşte adevărul şi mesajele care se ascund în spatele sincronicităților şi al inspirațiilor, fără a le da însă o interpretare egoistă
- Capacitatea de a avea în vedere impactul asupra ansamblului atunci când iei decizii (majore sau minore)
- O mare capacitate de focalizare mentală, sensibilitate şi maturitate emoțională, dezvoltare spirituală
- Simțul umorului şi puterea de a râde de sine
- Credința în puterea şi în eficiența rugăciunii
- Rugăciune şi meditație
- Recunoaşterea talentelor celor din jur, capacitatea de a-i inspira pe cei cu care te întâlneşti
- Detaşarea de ambițiile personale
- O individualitate cât mai complexă, cu o mare varietate de experiențe, interese şi talente
- Flexibilitate fizică şi mentală
- O bună înțelegere a fenomenelor financiare
- Capacitatea de a transforma obstacolele în oportunități

- Capacitatea de a asculta inclusiv cu sufletul, nu numai cu urechile
- Curiozitate și generozitate în împărtășirea propriilor cunoștințe
- Excluderea partizanatului și a afiliațiilor subiective
- Capacitatea de a rosti adevărul fără dorința de a-i controla sau de a-i converti pe cei din jur
- Capacitatea simultană de a fi spontan *și* de a putea munci vreme îndelungată, chiar fără a obține rezultate imediate
- Capacitatea de a călători în afara corpului fizic sau de a primi informații psihice și puterea de a discerne calitatea informațiilor primite
- Capacitatea de a lua decizii în funcție de „ceea ce contează mai mult" și de inspirațiile interioare

ÎNDATORIRI ȘI RESPONSABILITĂȚI ALE SUSȚINĂTORILOR VIZIUNII

Cum trebuie să interacționeze un susținător al Viziunii cu cei din jur pentru a-și putea îndeplini scopurile? Mai întâi de toate, ar fi util să începeți să observați ce se petrece în viața dumneavoastră în acest moment. Dacă ați făcut trecerea către acțiunea altruistă, dorința de a sluji lumii și de a lucra pentru o nouă Viziune asupra acesteia, ați stabilit cu siguranță o conexiune cu grupul de suflete care vă supraveghează șederea pe pământ. Energia dumneavoastră a urcat pe un nivel superior, astfel încât veți începe să atrageți (sau să fiți atras de) acele persoane care lucrează în aceeași direcție cu dumneavoastră. Puteți petrece mai mult timp alături de acei

oameni care vă energizează prin ideile lor, lăsând aceste relații să evolueze în mod natural, fără a încerca să le forțați în vreun fel. Lucrați pentru idealurile în care credeți, dar nu vă pierdeți timpul atacându-i pe cei care nu le susțin sau teoretizând retoric şi risipindu-vă în argumente. Oricât de prețioase ni s-ar părea nouă, este important să nu ne impunem ideile cu forța altor persoane. Judecarea „nivelului de dezvoltare" al celor din jur nu face decât să demonstreze că nu am înțeles varietatea lecțiilor pe care le urmăresc sufletele umane. Este foarte important să evităm criticile aduse altor persoane, chiar dacă ideile lor se opun propriilor noastre idei. Este mult mai important să lucrăm pentru găsirea unui numitor comun, *fiind noi înşine* acel tip de persoană pe care ne-ar plăcea să o cunoaştem.

Un aspect important al muncii noastre actuale trebuie să fie adunarea acelor persoane cu care rezonăm, prezentarea lor altor cunoştințe similare, crearea de grupuri de sprijin şi împărtăşirea ideilor. Încetiniți puțin ritmul pentru a avea mai mult timp de reflecție şi pentru a vă putea distanța de munca pe care o prestați. Rugați-vă pentru primirea unor idei noi, pentru inspirații care să vă ajute să inițiați proiecte noi, să creați ceva diferit, mai eficient, mai distractiv, mai educativ, noi perspective asupra unor idei vechi, sau o îmbunătățire a relațiilor interumane.

CE FACEM DACĂ NU NE PLACE SLUJBA PE CARE O AVEM

Dacă nu vă place slujba pe care o aveți la ora actuală, **afirmați-vă intenția de a înțelege care este motivul subtil**

pentru care v-ați asumat-o. *Dacă tot vă aflați în acest loc de muncă,* încercați să faceți ceea ce faceți cu mai multă iubire și cu mai multă atenție. Veți constata că vi se va oferi un nou loc de muncă tocmai când începea să vă placă cel vechi! Acest lucru li s-a întâmplat foarte multor cunoștințe ale noastre.

LĂRGIREA CONTACTELOR PERSONALE

Dacă doriți să vă amplificați contactele cu ceilalți oameni sau să începeți o afacere nouă, nu fiți un singuratic! Dacă vă face plăcere, organizați ședințe lunare de grup pentru *brainstorming.* Rugați în fiecare săptămână trei prieteni să vă ofere sugestii legate de o nouă organizație, de cărți și lecturi noi, de seminarii și conferințe. În orașe există tot felul de cursuri, legate de cele mai variate subiecte și domenii de cunoaștere. Institutul Omega din New York, Interface din Boston și Institutul Esalen sunt doar trei dintre numeroasele centre care susțin de foarte mulți ani noua Viziune. Aceste „universități" populare reprezintă tendința democratică și „atractivă" a noi conștiințe spirituale pe punctul de a se naște.

Continuați să rugați universul să vă deschidă porțile și să vă direcționeze către domeniile cele mai atractive pentru dumneavoastră. Nu uitați să dăruiți. Căutați noi modalități de a-i ajuta pe cei din jur și ascultați-le nevoile și plângerile *de pe nivelul inimii.* Chiar dacă vă spun că doresc ceva la preț redus, nu este exclus ca în realitate, ceea ce își doresc să fie contactul cu o persoană reală care să le asculte *cu adevărat* nevoile. Vorbiți-le despre scopul *lor* în viață, despre visele *lor.*

Aplicarea Legii Efortului Minim

Astăzi voi accepta oamenii cu care mă voi întâlni, situațiile cu care mă voi confrunta, circumstanțele și evenimentele, exact așa cum se vor petrece acestea. Voi fi conștient că momentul prezent este exact așa cum trebuie să fie.

După ce voi accepta lucrurile așa cum sunt, îmi voi asuma responsabilitatea pentru situația în care mă aflu și pentru toate acele evenimente pe care le consider ca fiind probleme.

Voi renunța la nevoia de a-mi apăra punctul de vedere. Voi rămâne deschis la toate celelalte păreri și nu mă voi atașa în mod rigid numai de unele dintre ele.

Deepak Chopra, dr. în medicină, *Cele șapte legi spirituale ale succesului*

Nu este deloc necesar să recrutați noi adepți din rândul colegilor sau prietenilor dumneavoastră. Cei care slujesc noua Viziune asupra Lumii în grupurile profesionale din care fac parte sunt deja integrați în aceasta. Ei știu pentru ce s-au născut în această lume. Dacă descoperiți pe cineva care și-ar dori în mod sincer să acționeze pe un nivel mai înalt sau mai profund decât cel actual, împărtășiți-i entuziasmul pe care îl simțiți pentru munca dumneavoastră într-o manieră deschisă, prietenească. Nu trebuie să impresionați sau să transformați pe nimeni. Așa cum am mai discutat, păstrați-vă atenția focalizată asupra stării ideale către care tindeți.

MODELELE DE GÂNDIRE NE AJUTĂ SĂ VEDEM IMAGINEA DE ANSAMBLU

În această secțiune ne vom ocupa de patru categorii profesionale. Indiferent dacă sunteți sau nu de acord cu descrierile care urmează, vă recomandăm să le folosiți ca un model de referință pentru propriile progrese făcute de dumneavoastră în domeniul de care vă ocupați, în ultimele decenii.

În secțiunea referitoare la Sănătate vom prezenta patru paradigme care ilustrează progresul gândirii care a avut loc în acest domeniu.

În secțiunea referitoare la Legislație vom descrie un proces care favorizează inclusivitatea, lucrul în rețea și aducerea de dovezi mai profunde decât cele de suprafață. Puteți aplica aceste principii în propriul dumneavoastră domeniu de activitate. Cum? Depinde numai de dumneavoastră.

În secțiunea referitoare la Educație vom descrie câteva formate educaționale noi, care nu presupun atât fonduri de milioane de dolari cât creativitate și anularea frontierelor.

În sfârșit, în secțiunea referitoare la Artă ne-am propus să vă reamintim de calitățile vitale ale percepției estetice, care aparțin în exclusivitate speciei umane (dacă nu cumva delfinii or avea galerii de artă în Triunghiul Bermudelor!).

SĂNĂTATEA

Puține lucruri ne impresionează atât de tare ca boala și durerea. Atunci când nu te simți bine, nu te mai poți gândi la altceva.

Pacienții și practicanții artelor vindecătoare se orientează deopotrivă către noile domenii ale vindecării psihospirituale/ bioenergetice. Publicul este din ce în ce mai educat și solicită din ce în ce mai mult informații legate de menținerea stării de sănătate. Vindecătorii impun acest trend, dar îl și urmează.

Într-un trecut nu prea îndepărtat, occidentalii aveau tendința să se intereseze de trupul fizic numai atunci când acesta „ceda". Fiind dependenți de civilizația științifică în care trăiam, ni se părea natural ca trupurile noastre să „muncească" la fel ca mașinile, reparând din când în când părțile care se defectau. Cu ingeniozitatea specifică omului, noi am devenit foarte buni mecanici, creând adevărate minuni de tehnică medicală necesare pentru repararea traumelor pe care ni le provocăm singuri și a exceselor în care ne complacem în mod curent.

Au existat totuși oameni care și-au pus întrebări diferite, găsind implicit răspunsuri diferite, astfel încât la ora actuală există o viziune mult mai completă a energiilor vizibile și invizibile care creează și susțin corpul uman, dar pentru care nu am găsit încă numele adecvate. Vorbim astăzi de o matrice energetică a ansamblului corp-minte-spirit, expresie puțin cam tehnicistă pentru marea ființă spirituală care ne pretindem a fi!

Oamenii care reușesc cel mai bine în orice domeniu urmează de regulă un model de integrare a dorințelor lor în mediul în care trăiesc, astfel încât să nu fie nevoiți să lupte cu acesta. Ei se lasă duși de val... așteaptă ca soluția să vină de la sine, fără să-și piardă nici o clipă încrederea

că se vor descurca în orice situație, oricât de dificilă ar părea la prima vedere.

Deepak Chopra, dr. în medicină, *Trupul fără vârstă, Mintea eternă*

Este interesant faptul că noile structuri medicale şi financiare care redirecționează serviciile asigurate de medici, asistente şi personalul tehnic medical, au apărut tocmai acum! Ne-am putea chiar întreba: care este scopul superior care se ascunde în spatele introducerii noilor constrângeri şi limitări financiare? Ne aflăm în mod evident într-o etapă de tranziție care explorează frontierele, stabilind ce este şi ce nu este posibil, sau ce este şi ce nu este dezirabil. Domeniul este complex, şi se vor găsi cu siguranță destui oameni care să încerce găsirea unor răspunsuri noi.

Psihologia şi psihiatria se vor reorienta la rândul lor, urmărind să integreze cunoaşterea dezechilibrelor energetice şi influența lor asupra matricei psihospirituale/bioenergetice a corpului eteric. Robert Monroe, om de afaceri, autor şi călător în spațiile astrale de peste 30 de ani, afirma că ceea ce numim astăzi psihoză ar putea să nu fie altceva decât *o barieră* care nu permite conexiunea între dimensiunea fizică şi cea spirituală. Blocajele energetice de tipul catatoniei sau a autismului ar fi putea fi o formă de disociere între corpul fizic şi corpurile subtile. La nivel macro, studierea interferențelor între starea corpului nostru fizic şi stările noastre subtile de existență ar putea crea adevărate domenii noi ale cercetării ştiințifice. La nivel micro, grație unor cercetători precum Candace Pert, fost director al departamentului de biochimia creierului al Institutului Național

pentru Sănătate Mentală, se poate vorbi deja de o paralelă biologică a „câmpului unificat“ de conştiinţă. Într-un studiu foarte frecvent citat, Dr. Pert a descoperit că în corpul uman există o moleculă numită neuropeptidă, atât de mică încât poate călători pretutindeni în corp, ajungând practic în fiecare celulă. Întrebarea pe care şi-a pus-o Pert a fost: „La ce folosesc aceste molecule?“ Ea a descoperit că fiecare celulă din corpul nostru este înzestrată cu nişte receptori speciali pentru aceste mici neuropeptide. Înainte se credea că aceste molecule nu puteau fi receptate decât de sistemul nervos central. Studiile Dr. Pert au demonstrat însă nu numai că toate celulele corpului pot *recepta* aceşti mesageri, dar ele îi pot chiar *produce.* Capacitatea celulelor de a comunica unele cu altele pare să sugereze faptul că *mintea* există în întregul organism, nu doar la nivelul creierului. Întrucât fiecare emoţie generează un anumit tip de neuropeptide, rezultă că orice stare de mânie sau de iubire se reflectă în secreţiile noastre corporale interne. Vă mai aduceţi aminte de cobaiul cu nr. 2 din capitolul 10, cel referitor la Neputinţa învăţată? Probabil că neuropeptidele lui i-au transmis ideea că era o Victimă (Bietul de mine)!

Marea problemă care îşi mai aşteaptă încă răspunsul este în ce fel obţine corpul nostru informaţii de la corpul său eteric (energetic), situat *în afara* corpului fizic? În ce fel receptăm noi influenţele psihice provenite de la alţi oameni de pe planeta noastră? Ce anume ne dă sentimentul că ne aflăm într-un loc sacru atunci când ne plimbăm printr-o pădure? Poate că oamenii de ştiinţă ai viitorului vor descoperi că neuropeptidele sau alte molecule similare reprezintă veriga

de legătură între câmpurile energetice şi fiziologia corpului. Există deja tot mai mulți gânditori care au ajuns la concluzia că trupul uman este mai degrabă o rețea de informații decât un corp din carne şi oase.

Forma urmează gândirea

Richard B. Miles, director executiv al Integral Health Professional Network, a stabilit frontierele câmpului îngrijirii medicale încă de la începutul anilor 70, promovând noi viziuni şi vorbind de o îngrijire „integrală". Miles şi-a început cariera medicală chiar în perioada în care grupurile de suflete din domeniul cultural (fenomenul *hippie,* copiii florilor, adepții păcii etc.) făceau valuri instigând la schimbări sociale. „În anul 1967, Peter Drucker a scris lucrarea *Cum ne putem descurca în Epoca Discontinuității,* ne-a povestit Miles. Încă din acea vreme, el şi-a dat seama că gânditorii de frunte din toate domeniile de activitate începeau să pună la îndoială ipotezele pe care au fost construite respectivele domenii. tocmai îmi părăsisem slujba (din domeniul marketingului), iar după un an şi mai bine de cercetări făcute alături de partenerul meu, Jack Drach, am tras concluzia că Drucker avea dreptate. Toate structurile se aflau în plin proces de remodelare.

Cea mai importantă carte la momentul respectiv era considerată *Fenomenul omului,* de Teilhard de Chardin. Părerea lui era că factorul care conduce la progresul vieții în forma sa biologică nu era supraviețuirea celor mai buni. Teoria lui era că fiecare formă exterioară conține o formă interioară, iar principiul de organizare era conştiința. Odată

cu progresele ei, viața biologică a devenit din ce în ce mai complexă. Simultan, ea a devenit din ce în ce mai conştientă de sine, ceea ce arată că această conştiinţă a fost tot timpul prezentă. Cu cât un organism devenea mai complex, cu atât mai mare devenea capacitatea sa de cunoaştere. Potrivit acestei teorii, formele biologice s-au schimbat datorită conştiinţei; altfel spus, conştiinţa îşi proiectează propriul său viitor. În paradigma ştiinţifică, această idee era absolut revoluţionară.

Pornind de la ideile lui Chardin, partenerul meu şi cu mine am devenit conştienţi de faptul că, pretutindeni în jurul nostru, conştiinţa culturală se organiza într-o manieră complet diferită. Toate disciplinele se reinventau". Care a fost evoluţia gândirii în domeniul sănătăţii? am întrebat noi.

„Au existat patru paradigme ale gândirii în domeniul sănătăţii şi al bolii, ne-a răspuns Miles, care a predat aceste idei la Universitatea JFK şi la Institutul pentru Studii Integrale din San Francisco. Prima era operabilă cu numai un secol în urmă şi era o *paradigmă a autorităţii,* care are două premise de bază: 1) 'Dumnezeu mă pedepseşte prin această boală'; şi 2) 'Sunt posedat de spirite rele şi de demoni'. Acest model de gândire nu a dispărut complet, lucru care poate fi constatat în reacţia actuală la apariţia epidemiei de SIDA.

Chiar şi la cea mai mică schimbare a conştiinţei, energia şi informaţiile se mişcă în tipare diferite. Motivul pentru care vechile obişnuinţe sunt atât de distructive este faptul că noilor structuri nu li se permite să se nască. Altfel spus, conştiinţa condiţionată este sinonimă cu o moarte lentă.

Deepak Chopra, dr. în medicină, *Corpul fără vârstă, Mintea eternă*

Cel de-al doilea model de gândire este așa-numita *paradigmă a războiului,* sau *a conflictului.* Aceasta s-a născut din convingerea noastră în forțele invizibile. A existat o epocă în care oamenii vorbeau foarte mult de aceste forțe invizibile sau 'miasme'. Inventarea microscoapelor ne-a permis să dăm o formă acestor miasme, care s-au dovedit a fi niște microorganisme specifice. Aceasta este perioada în care boala a devenit dușmanul nostru, iar știința eroul care ne poate salva. Scopul oamenilor de știință era să descopere dușmanul, să-l ucidă și să rezolve astfel problema. Acesta a fost modelul de gândire din ultimii 80 de ani. În realitate, acest model a încetat să mai fie eficient încă din anul 1922, când oamenii au creat programe de filtrare a apei, de ucidere a țânțarilor, când s-au inventat frigiderele, iar lămpile cu petrol au fost înlocuite cu becuri electrice. În anul 1944, când au fost create primele antibiotice, bolile infecțioase se aflau deja în declin.

Cea de-a treia paradigmă a modului de gândire în ceea ce privește sănătatea și bolile este așa-numita *recunoaștere a structurii.* Aceasta se referă la cercetarea întregului mod de viață al persoanei diagnosticate și a felului în care acesta îi afectează sănătatea. Această abordare nu mai caută un dușman, ci studiază procesul care a condus la apariția problemei, cum ar fi abuzul de substanțe chimice sau un mediu familial stresant. Progresele din ultimele decenii în domeniul bolilor de inimă s-au produs prin educarea oamenilor în ceea ce privește importanța alimentației și a exercițiilor fizice, și nu prin *atacarea unei germen patogen.* Noua viziune a pătruns în subconștientul colectiv datorită faptului că preocupările în domeniul medicinii și-au schimbat

focalizarea, de la bolile infecţioase la afecţiunile degenerative cronice. În bolile cronice nu se mai poate vorbi de un duşman care trebuie ucis, deşi încă mai există sintagme precum 'lupta pentru cucerirea cancerului', 'bătălia cu diabetul' sau 'războiul cu SIDA'. În afara bunăstării fizice şi emoţionale, o importanţă crucială pentru o starea de sănătate o are motivaţia de a trăi, conştiinţa că omul are un scop de îndeplinit şi senzaţia că deţine într-o oarecare măsură controlul asupra propriilor sale opţiuni.

Cea de-a patra paradigmă este în plin proces de a se naşte, dar este cert că ea priveşte *universul ca pe o metaforă.* Oamenii încep să se întrebe: 'Care este mesajul pe care mi-l aduce această boală? Ce anume trebuie să învăţ din această situaţie?'" La fel ca şi alţi cercetători în domeniul medicinii, precum Larry Dossey sau Bernie Siegel, Miles avertizează că este inutil să le spui oamenilor că boala s-a produs „din vina lor" sau că au un nivel spiritual redus, ceea ce a condus la apariţia bolii. Deşi filosofiile orientale sugerează că multe boli au într-adevăr drept cauze anumite procese subconştiente adânc înrădăcinate, de tip *karma*-ic, este contraproductiv şi lipsit de iubire să-i spui cuiva că şi-a cauzat singur boala.

Boala şi durerea *ne atrag* atenţia. Chiar dacă de regulă nu suntem foarte conştienţi de mesajele interioare pe care le primim, boala ne pune imediat pe gânduri. De ce eu? De ce acum? Sunt numai câteva dintre întrebările la care încercăm să găsim răspunsuri. Mulţi oameni şi-au transformat radical sistemul de valori şi viziunea asupra lumii în timpul unei boli, sau după vindecare. „În universul metaforic, susţine Miles, este suficient să îţi clarifici întrebările, iar universul îţi va răspunde".

Noile convingeri legate de sănătate fac parte integrantă din evoluția Marelui Plan. Puteți face vreo paralelă între modelul războiului și propriul dumneavoastră domeniu de activitate? Ați observat schimbări în felul în care gândesc oamenii în domeniul dumneavoastră? În ce direcție vi se pare că se îndreaptă domeniul dumneavoastră profesional: către o mai mare integrare sau către mai mult izolaționism?

Filtrele Viziunii asupra Lumii

Modelul sănătății și bolii	*Viziunea asupra Lumii*
Paradigma autorității: spirite rele/demoni	Universul este ostil.
Paradigma războiului, conflictului	Universul este haotic. Singurul lucru pe care îl putem face este să câștigăm războiul.
Recunoașterea structurii	Universul este prietenos. Dacă poți înțelege structura, poți învăța o lecție importantă.
Boala privită ca metaforă. Există un motiv pentru orice fenomen.	Universul este integral. Nu numai că este prietenos, dar evoluția lui are o semnificație precisă.

NOUA VIZIUNE ASUPRA LUMII ŞI PROFESIUNILE JURIDICE

„Toate profesiunile evoluează, afirmă Bill Van Zyverden, avocatul din Vermont care a fondat Alianţa Internaţională a Avocaţilor Holistici, care deţine astăzi mai mult de 500 de membri în 43 de state din SUA şi în şapte ţări. Dacă aţi lua pulsul imensei insatisfacţii a societăţii, legată de profesiunile juridice, dar şi a juriştilor înşişi, legată de meseria lor, aţi constata că aceasta a ajuns la punctul de fierbere. Frecvenţa vibraţiei sale este *cea de fierbere.* Partea bună este că odată cu amplificarea vibraţiei creşte şi posibilitatea apariţiei iluminării. De aceea, după părerea mea, profesiunile juridice evoluează astăzi către propria lor iluminare. Nu este important cum va arăta aceasta, dar existenţa Alianţei Internaţionale a Avocaţilor Holistici este suficientă pentru a vă indica pe ce cale avansăm".

Am intrat sub cupolă şi le-am spus tehnicienilor că doresc să-l văd pe Saturn şi mai multe galaxii. Îmi făcea o plăcere imensă să pot vedea cu propriii mei ochi şi cu toată claritatea miile de detalii pe care până atunci nu le putusem vedea decât în fotografii.

În timp ce priveam acel spectacol, mi-am dat seama că încăperea s-a umplut cu oameni, care, la fel ca şi mine, doreau să privească prin telescop. Mi s-a spus că erau astronomi detaşaţi la observator, care nu avuseseră niciodată până atunci posibilitatea să privească direct obiectele investigaţiilor lor.

Victor Weisskopf, *Bucuria viziunii*

În domeniul medicinii holistice există convingerea că adevărata vindecare nu se poate produce decât dacă studiem mai întâi rădăcinile şi cauzele bolii, din perspectiva întregii vieți a persoanei bolnave. Practicarea profesiunii juridice dintr-o perspectivă similară nu este foarte diferită. „Nu mai este suficient astăzi să ții seama numai de aspectele legale ale unei dispute, afirmă Van Zyverden. Eu cred că avem datoria să ne ajutăm clienții să îşi examineze inclusiv conflictele interioare, care s-au externalizat în disputele lor exterioare". Noile perspective în domeniul dreptului holistic pot conduce la vindecarea situației dificile prin care trece persoana, la fel cum medicina holistică poate conduce la vindecarea bolii.

Rădăcinile conflictului și responsabilitatea personală

Avocații holistici încearcă să-şi ajute clienții să se concentreze asupra aspectelor cu adevărat importante pentru ei, ocupându-se direct de toate frustrările şi supărările generate de situația lor curentă. Filosofia potrivit căreia toate situațiile prin care trecem se întâmplă la propria noastră invitație, cu scopul de a învăța o lecție superioară, este de-a dreptul revoluționară în profesiunea juridică. Spre exemplu, dacă cineva este arestat pentru că a condus sub influența alcoolului, avocatul nu îi prezintă clientului său numai consecințele juridice, dar îl şi ajută să descopere cauza pentru care a ajuns să facă abuz de alcool şi efectele pe care această atitudine le are asupra sa şi asupra muncii sale, asupra familiei

şi prietenilor. Aceşti avocaţi luminaţi afirmă că justiţia este cu adevărat slujită numai dacă vinovatul nu încearcă să scape de consecinţele faptelor sale prin tot felul de tertipuri şi prin ascunderea adevărului. În cazul şoferului beat, este în interesul direct, pe termen lung, al acestuia să-şi asume responsabilităţile, să accepte consecinţele şi să primească consultanţă pentru a scăpa de dependenţa sa. Abordarea holistică ajută persoana să cerceteze cauzele conflictului pe toate nivelele: spiritual, mental, emoţional şi financiar. Justiţia holistică reprezintă conştientizarea comportamentului trecut, acceptarea responsabilă a consecinţelor şi angajamentul personal de a-ţi schimba atitudinea.

Empatie şi respect faţă de adversari

Abordarea holistică porneşte întotdeauna de la premisa că partea adversă nu reprezintă un duşman, ci un om. Van Zyverden ne-a spus: „Unul dintre colegii mei tradiţionali m-a întrebat: 'Ce practici tu, dreptul catolic?' pe un ton vădit ironic. I-am răspuns: 'Nu, practic dreptul inimii'. Nu doream să spun prin asta că alţi avocaţi nu fac acelaşi lucru, dar practica tradiţională a dreptului nu pare să implice în nici un fel empatia emoţională. Conflictul nu foloseşte nimănui, iar demonizarea părţii adverse nu face altceva decât să amplifice suferinţa ambelor părţi“. Avocatul holistic îşi ajută clientul să obţină o vindecare mai profundă, o stare reală de bunăstare, nu doar să se răzbune pe partea adversă. „Există cazuri care mă pasionează, ne-a povestit Van Zyverden, dar nu mă implic în mânia clienţilor mei“.

Participarea clientului și parteneriatul cu acesta

O altă schimbare de atitudine în dreptul holistic se referă la faptul că avocatul devine un ghid și un consilier, dar în nici un caz nu trebuie considerat o autoritate absolută căreia clientul trebuie să-i încredințeze întreaga sa putere. Dacă este lăsat să participe direct la procesul juridic, clientul capătă o înțelegere mult mai bună asupra aspectelor acestuia. El are șansa să se cunoască mai bine pe sine și să își dea seama cum s-a ajuns la conflict. Spre exemplu, el poate participa la investigații și la strângerea de informații, la interogarea martorilor și la alegerea opțiunilor de apărare. Van Zyverden consideră că ideea parteneriatului cu clientul îl ajută enorm și pe avocat. „Dacă avocații ar înceta să se mai considere simpli demagogi, un fel de *alter ego* al clientului său care cunoaște chițibușurile juridice, ai s-ar putea elibera de povara pe care sunt nevoiți să o ducă din cauza acestui sistem al adversității: de stres, alcoolism, droguri și sinucideri". Abordarea holistică urmărește să acopere prăpastia dintre oameni, să reveleze adevăratele consecințe și să plaseze responsabilitatea acolo unde îi este locul – asupra individului.

Referiri la disciplinele asociate

Am văzut într-un muzeu mai multe cochilii care ar fi putut fi căminele succesive ale aceluiași animal în decursul vieții sale. Când animalul crește și devine prea mare pentru o cochilie, el iese afară și poate intra într-o alta, de dimensiuni mai mari.

Şi noi schimbăm cochiliile. Acestea sunt numite „sisteme de convingeri". Când aveam zece ani, eram ferm convins că scopul meu în viaţă era să am cea mai mare colecţie de poze cu jucători de baseball... Câţiva ani mai târziu, scopul întregii vieţi din univers devenise pentru mine rock-and-roll-ul... Şi mai târziu, când a apărut filmul despre viaţa formaţiei Doors, am rămas uimit să constat că nu simt deloc nevoia să-l văd. Între timp, intrasem într-o cochilie mai mare.

Alan Cohen, *Am avut tot timpul răspunsul*

În nici un alt domeniu nu este mai importantă privirea situaţiei de ansamblu ca în cel juridic. Nu mai putem considera sistemul justiţiei criminale şi al penitenciarelor drept singurul răspuns la ofensă. Pe toate nivelele, de la divorţ la crime şi terorism, noua Viziune asupra Lumii impune o abordare integratoare a acestor probleme, care nu îi mai privesc numai pe cei în cauză, ci pe noi toţi. Noua viziune asupra sistemului juridic trebuie să-i încurajeze pe indivizi să primească ajutor din partea consilierilor profesionişti, de la cei specializaţi în arbitraj la psihologi, psihiatri, asistenţi sociali, servicii medicale integrate, şi chiar contabili şi educatori. Într-un sistem ideal se va ajunge la asigurarea asistenţei din partea familiei şi a unor servicii de sprijin comunitar care să reeduce persoana care a greşit, să o ajute să redevină independentă şi să se integreze în comunitate.

Cei implicaţi în grupele profesionale politice, culturale şi financiare vor trebui să facă la rândul lor eforturi pentru a crea programe şi proiecte preventive şi de reabilitare, în loc să aloce bani numai pentru măsurile punitive.

Rezolvarea corectă a disputelor

În vechiul model de gândire, de tip câştigi-sau-pierzi, singurul lucru care contează este rezultatul final. Pe nivelul sufletului, rezultatul final nu este însă la fel de important ca lecția sau scopul din spatele experienței.

Van Zyverden afirmă: „Eu susțin folosirea tuturor metodelor posibile pentru rezolvarea conflictelor. Sunt cazuri care nu se pot rezolva decât printr-un proces la tribunal, dar sunt altele care pot fi rezolvate şi prin alte mijloace". El preferă termenul de rezolvare „corectă" în locul rezolvării „alternative" a disputelor, care lasă impresia că tribunalul este singura soluție de rezolvare a conflictelor. „Eu cred că orice problemă are propria sa metodă optimă de rezolvare, pe care nu o poate cunoaşte decât persoana implicată în ea. Uneori este suficient ca partea adversă să-şi ceară scuze. Sistemul în care trăim acordă un rol disproporționat de mare tribunalelor, ca unic loc în care se poate ajunge la o soluție. În fond, tribunalele nu sunt altceva decât locul în care se pune capăt conflictului pentru că părțile implicate nu doresc să-şi asume responsabilitățile ce le revin[175]".

Mariza Vasquez, fondatoare a departamentului din Florida al Alianței Internaționale a Avocaților Holistici, afirmă: „Unul din lucrurile care contează cel mai mult pentru oameni este să ştie *că plângerile lor au fost auzite.* Una din clientele lui Bill Van Zyverden era convinsă că doreşte să ajungă la tribunal. Nu avea prea mulți sorți de izbândă, aşa că Bill a organizat un proces fictiv pentru ca ea să-şi dea seama care sunt punctele slabe ale pledoariei ei. Juriul a

ascultat argumentele femeii, dar a luat o decizie împotriva ei. 'Juraţii' i-au explicat apoi slăbiciunile pledoariei, iar femeia a renunţat să mai meargă la tribunal. Experienţa i s-a părut însă extrem de folositoare, căci în realitate ceea ce dorea *era să fie ascultată*".

Dreptul colaborării

Deşi 98% din procesele civile sunt rezolvate fără a se ajunge la curtea cu juri, nu se poate preciza dacă rezolvarea conflictului (vindecarea) este definitivă sau dacă se ajunge la o înţelegere care continuă să lase anumite răni. În cazurile în care interpretarea tehnică a legii rezolvă conflictul fără implicare emoţională, judecarea de către un terţ stinge de regulă disputa. În cele mai multe cazuri există însă o implicare emoţională foarte puternică, ce nu este rezolvată printr-o decizie juridică.

Există o cale în care nu trebuie să faci altceva decât să îţi vezi de treabă exact acolo unde te afli, cu mijloacele pe care le ai la îndemână aici şi acum. Singurul lucru care există este situaţia prezentă: acest loc, această relaţie, această dilemă, această slujbă...

Marea provocare este să operezi exact cu circumstanţele în care te găseşti, indiferent cât de neplăcute, de limitate şi de enervante sunt, asigurându-te că ai făcut tot ce ţi-a stat în puteri pentru a te folosi de energia pe care o ai la dispoziţie în vederea transformării de sine, înainte de a te

decide să mergi mai departe. Adevărata lucrare nu se poate face decât aici.

Jon Kabat-Zinn, *Oriunde ai merge, acolo te afli*

Van Zyverden crede că sistemul juridic actual şi avocații tradiționali care îşi îndrumă clienții prin meandrele acestuia nu pot conduce la hotărâri la fel de juste ca cele pe care le-ar putea lua părțile însele. De aceea, avocatul holistic îşi va ghida clientul mai degrabă către introspecție, către examinarea propriilor convingeri şi aşteptări. „Aplicând această metodă, am descoperit că adevăratele cauze ale problemelor nu au aproape nimic de-a face cu evenimentele exterioare sau cu alte persoane, ci mai degrabă cu propriii mei clienți. Spre exemplu, am discutat odată cu doi clienți despre un contract prenupțial, invocând argumentele pro şi contra care rezultau din document. Abia când mi-au povestit despre copilăria lor a ieşit însă la iveală că disputa dintre ei era rezultatul unor conflicte interioare personale generate de frica de părinți. Până la urmă, conflictul s-a rezolvat punând față în față sentimentele lor pentru părinți, nu unul față de celălalt[176]". De regulă, atunci când avem un conflict interior, noi suntem tentați să îl proiectăm în afara noastră, dând vina pe altcineva.

Soluția lui Van Zyverden a fost să le ceară celor doi soți să discute despre ceea ce este dispus fiecare să aducă în această căsnicie. În loc să pornească de la ideea negativă a „ceea ce s-ar putea întâmpla în cazul unui divorț", el le-a cerut celor doi să stabilească ce anume şi-ar dori „să păstreze pentru totdeauna" şi să argumenteze de ce era atât de important acel lucru. „Soluția mi s-a părut potrivită, afirmă Bill, pentru ca cei doi să poată intra în contact cu temerile

lor, constatând în ce fel aceste temeri îi conduce la posesivitate[177]".

Deşi arbitrajul a devenit din ce în ce mai popular şi mai eficient din punct de vedere al costurilor, el operează totuşi din perspectiva polarizată a unor părţi adverse şi nu urmăreşte să descopere cauzele conflictului. Dreptul colaborării reprezintă un concept nou, o abordare integratoare care urmăreşte efortul de reconciliere a părţilor adverse şi explorarea deschisă a cauzelor conflictului dintre ele. Fără să dea nume şi fără să învinovăţească pe nimeni, grupul celor implicaţi (inclusiv consilierii juridici) fac eforturi să descopere de ce a evoluat relaţia dintre părţi aşa cum a evoluat. Acest tip de grup, care urmăreşte să ajungă la o mai bună înţelegere şi la o hotărâre mai justă, este un exemplu de grup aflat pe nivelul celei de-a Zecea Viziuni. Potrivit lui Van Zyverden: „Această abordare îşi propune rezolvarea problemelor dintr-o perspectivă integrală... fără să profite de greşeli şi calcule eronate, ci dimpotrivă, încercând să le corecteze. Metoda se focalizează mai degrabă asupra viitorului decât asupra trecutului, şi mai degrabă asupra rezolvării conflictului decât asupra împărţiri de vinovăţii[178]".

Şansa de a trece pe un nivel de conştiinţă mai înalt

L-am întrebat pe Van Zyverden cum ar rezolva conflictul dintre doi parteneri furioşi care se ceartă în legătură cu activele lor. „Mai întâi de toate, aş începe prin a le explica faptul că nu *eu* deţin răspunsul la problema lor. De regulă, în asemenea

cazuri este evident faptul că problema se situează la nivelul relației dintre ei, şi nu al activelor materiale propriu-zise. Din păcate, nu poți să spui acest lucru unor oameni supărați, căci nu te vor asculta.

Aş începe prin a-i ruga să participe la o experiență. Am discuta ce doresc, de ce sunt supărați unul pe celălalt, şi aşa mai departe, dar nu m-aş mulțumi cu nişte răspunsuri simple. Aş analiza mai în profunzime problema. 'Cum arată starea în care vă aflați? Ce culoare are ea? Seamănă mai degrabă cu apa, sau cu o piatră?' Oricât de ciudate ar părea aceste întrebări, ele li se par foarte relevante celor care îşi conştientizează experiența. Atunci când nu ai un cuvânt care să definească o stare, nu deții nici răspunsul la problema care te preocupă. Eu nu încerc să analizez răspunsurile oamenilor, căci intelectul nu este singura cale de înțelegere".

Vazquez a adăugat: „Atunci când un client vine la mine, este limpede că ceva nu funcționează ca lumea în viața sa. Eu prefer să îl privesc ca pe o ființă umană integrală, şi nu doar să mă ocup de partea birocratică. Omul se confruntă cu o criză şi doreşte alinare. Obstacolul care îl împiedică să reatingă starea de pace interioară este de regulă mânia. De aceea, le explic oamenilor că un proces nu îi va ajuta să atingă această stare de pace. Le descriu toată durerea şi cheltuielile pe care le incumbă acest proces şi le explic că nu vor obține răzbunarea la care speră, cel puțin nu în maniera în care cred ei. Există însă oameni care simt cu adevărat nevoia unui proces, iar în cazul lor această soluție nu poate fi evitată".

Susținerea Viziunii

Cât de uşor este să fii un avocat holistic? Iată ce ne-a răspuns Bill: „Mulți dintre membrii noştri au fost atraşi chiar de conotația cuvântului 'holistic', ceea ce nu ne-a împiedicat să avem o anumită controversă în legătură cu folosirea acestui cuvânt, sau schimbarea lui cu altul mai puțin incisiv, precum 'cooperant'. Până la urmă, am ajuns la concluzia că nu trebuie să ne pese ce gândesc alții despre numele nostru sau despre metoda pe care o aplicăm.

Respectarea spiritului porneşte de la credința în Dumnezeu. Trebuie să aveți credința că există un plan mai presus de ceea ce vedeți cu ochii, principii care conduc universul mai profund decât regulile dictate de societate și un destin mai mare decât condiționarea voastră trecută.

Asta înseamnă că mintea gânditoare nu este unicul sau cel mai important arbitru al binelui suprem. Înseamnă de asemenea să nu vă mai lăsați influențați de aşteptările celor din jur și să transferați criteriile de autoritate de la solicitările exterioare la cunoaşterea interioară.

Înseamnă să deveniți un pionier al libertății într-o lume în care temnița a devenit regula firească... Înseamnă să fiți voi înşivă și să trăiți propria voastră realitate, fără să vă cereți scuze și fără să dați explicații pentru acest lucru.

Alan Cohen, *Am avut tot timpul răspunsul*

Mulți dintre noi ne luptăm să practicăm fără a intra în concurență cu un alt avbocat, aflat pe o poziție complet contrară, afirmă Vazquez. Când am de-a face cu avocați

care se opun ideii de drept holistic, le sugerez să își revadă eseurile pe care le-au scris cu 30 de ani în urmă, când făceau școala. Mai mult de 50% din aceste eseuri demonstrează că studenții fac o facultate de drept din motive umanitare. În timp, ei uită de aceste idealuri. Noi ne luptăm pentru retrezirea idealului pentru care am intrat în această profesie".

Mariza Vazquez a început să-i sune pe avocații din zonă, propunându-le să practice dreptul într-o manieră holistică. „Mă lupta să rămân pe calea spirituală, și totodată să continui să practic dreptul. Am descoperit încă opt persoane care aveau același ideal ca și mine, și toți am ajuns în organizația națională printr-o coincidență. Cuvântul care ne-a atras cel mai mult a fost ‚holistic', dar am avut și noi controversele noastre în legătură cu el, așa că am început să ne adunăm lunar ca să discutăm asemenea chestiuni. Personal, consider că abordarea stilistică ar trebui să aibă în vedere ambele rădăcini ale cuvântului: *whole*[179] și *holy*[180]. În medicină s-a descoperit că trupul uman operează ca un ansamblu perfect integrat, inclusiv în procesul de vindecare. Eu cred că același principiu se aplică și celorlalte profesiuni".

A lucra pentru o societate mai bună, într-o manieră holistică, înseamnă mai mult decât altruism. Procesul *ne transformă pe noi înșine,* iar binecuvântările care se revarsă asupra noastră sunt mult mai numeroase chiar decât cele pe care le aducem noi altora. Van Zyverden afirmă în această direcție: „Mi-am dat seama că am ales meseria de avocat pentru a învăța anumite lucruri pe care nici o altă meserie nu mi le-ar fi putut revela. Acesta a fost principalul motiv.

Dreptul m-a atras pentru a putea fi de folos altora... Nu a existat niciodată vreun client care să intre pe uşa biroului meu şi care să nu-mi reveleze o problemă cu care m-am confruntat eu însumi". Noi îi considerăm pe Bill Van Zyverden şi pe Mariza Vazquez două exemple perfecte de slujitori ai lumii, care au reuşit să atragă de partea lor sute de alţi oameni cu aceeaşi viziune asupra lumii ca şi ei. Acest gen de lucrări nu se realizează atât de mult pin promovare, cât ca urmare a legii atracţiei universale.

Vazquez ne-a mai povestit o întâlnire extrem de revelatoare pe care a avut-o într-o călătorie recentă în Orientul Mijlociu, care i-a permis să înţeleagă mai bine viziunea unei alte culturi spirituale faţă de accidente şi tragedii. Ghidul grupului din care făcea parte a rugat-o să fie interpretul unui tânăr turist italian, care părea foarte speriat. O fetiţă de trei ani sărise în faţa maşinii sale şi acum se afla în spital, iar el trebuia să răspundă la întrebările poliţiei locale. „Ştiam că era una din acele coincidenţe care îţi marchează uneori destinul, ne-a povestit ea, aşa că mi-am dat toată osteneala pentru a vorbi cu fetiţa şi cu poliţia, deşi nu cunoşteam italiana, ci doar puţină spaniolă. Mi se părea în mod evident un accident nefericit, aşa că după ce le-am explicat poliţiştilor versiunea tânărului, i-am întrebat ce proceduri trebuia să urmeze în continuare.

Mi-au spus că potrivit legii lor, părinţii sau membrii familiei fetiţei trebuiau să apară în faţa poliţiei şi să decidă dacă doreau să depună o plângere sau să îl *ierte*. Chiar acesta a fost cuvântul pe care l-au folosit: să îl ierte. Dacă părinţii îl iertau, urmărirea penală ar fi încetat pe loc. În timp

ce îi explicam acest lucru tânărului, în cameră a intrat un bătrân, care s-a dovedit a fi bunicul fetiței. După o foarte scurtă conversație cu bătrânul, polițiștii au ridicat din umeri. I-am întrebat ce se petrece. Mi-au răspuns că bătrânul le-a declarat că l-a iertat pe tânăr, chiar înainte de a afla cum s-a produs accidentul! Pe fața turistului se citea o imensă ușurare și o mare fericire.

Mulți dintre reformatorii și cei care au provocat schimbări majore în societatea din care fac parte s-au confruntat ei înșiși cu probleme personale de tipul celei pe care au rezolvat-o la scara societății. Rezolvându-și propriile probleme, ei au descoperit soluția unor probleme sociale.

Corinne McLaughlin și Gordon Davidson, *Politici spirituale: schimbarea lumii din interior către exterior*

Povestea nu s-a terminat aici. Punctul culminant mi s-a părut acela în care ghidul a povestit întregului grup că în cultura lor se înțelege de la sine că noi atragem în viața noastră anumite experiențe și lecții. Era evident că bunicul fetiței a considerat că aceasta atrăsese singură accidentul în viața ei, dintr-un motiv ascuns celorlalți, dar important pentru ea. Bătrânul era foarte conștient de rolul minor pe care l-a jucat turistul italian în această dramă. Cel care decidea soarta fetiței era numai Allah, iar familia sa nu avea cum să schimbe starea energetică a acesteia sau să creeze un alt scenariu. Am rămas foarte impresionată de această filosofie de viață, care îți schimbă într-adevăr percepția asupra ideii de victimizare".

Practica holistică merge dincolo de ceea ce permite etica juridică. Ea înseamnă să răspunzi unei chemări superioare, acelei voci interioare care îți spune ce este bine și ce este rău. Vazquez mai spune: „Toată lumea îi înjură pe avocați. Dar societatea noastră are asemenea avocați numai pentru că am creat cu toții acest sistem juridic, din nevoia noastră de a obține ceva de la ceilalți, indiferent de costuri. Ar trebui să ne întrebăm cu toții ce responsabilitate ne revine pentru felul în care este practicat dreptul în țara noastră!"

EDUCAȚIA

Laurette Rogers, învățătoare la clasa a patra, a discutat cu elevii săi despre pericolul prin care trec speciile aflate pe cale de dispariție. Unul din copii a ridicat mâna și a întrebat-o: „Dar, doamna învățătoare, ce putem face *noi* pentru a salva aceste specii?" Pornind de la această întrebare s-a născut o experiență uimitoare, care avea să schimbe pentru totdeauna viața studenților și profesorilor, dar și a crevețilorde apă dulce, inclusiv a habitatului în care trăiesc aceștia.

Fermieri, creveți și sălcii

Mânați de dorința sinceră de a face ceva pentru mediul înconjurător, acei copii și profesorii lor remarcabili, printre care un diriginte care a știut să-și asume anumite riscuri, au început o aventură a cunoașterii care a ajuns în cele din

urmă să-i implice inclusiv pe părinți, pe fermierii locali, oameni de afaceri, biologi, și politicieni de la nivel local și central. În numai șase luni, Proiectul Crevețilof de Apă Dulce din California, inițiat de școala Brookside din San Anselmo, a primit o recunoaștere locală și națională, primind marele premiu în valoare de 32.500 de dolari din partea Programului de Premiere a Proiectelor de Mediu Anheuser-Bush. Răsplata cea mai importantă pentru organizatori a fost însă alta, mai puțin palpabilă.

Criza mediului la nivel planetar pare lipsită de orice speranță dacă este privită numai de pe nivelul fizic, adică al formei. Dacă este privită însă din perspectiva interioară, lucrurile apar într-o lumină cu totul diferită. Natura nu este o forță oarbă, ci una conștientă, care acționează prin intermediul esențelor interioare și al câmpurilor energetice. Forțele interioare ale naturii joacă un rol esențial și ne pot ajuta foarte mult, dacă învățăm să cooperăm în mod conștient cu ele.

Corinne McLoughlin și Gordon Davidson, *Politici spirituale: schimbarea lumii din interior către exterior*

Fluxul educației

Într-o recentă publicație care a descris proiectul ei, Laurette Rogers prezintă o viziune complet nouă asupra educației, de-a dreptul tulburătoare. Iată ce scrie ea: „Motivația și entuziasmul copiilor au fost fenomenale! Ochii

lor străluceau. Vorbeau cu toții odată. Erau foarte serioşi şi pătrunşi de seriozitatea sarcinii pe care şi-au asumat-o... Alexander mi-a spus: 'Nu simt că aş face o temă pentru şcoală; mă simt de parcă m-aş duce la lucru!'"[181] Rogers vorbeşte în articol de o clasă de elevi care de-abia aşteptau să meargă la şcoală, mai mult, care îşi consacrau o bună parte din timpul lor liber pentru proiectul „creveților". „Dintr-o dată, povesteşte ea, şcoala a depăşit frontierele clasei şi ale celor şase ore de educație. Toată lumea era dispusă să învețe[182]".

Metodele de educație pe bază de proiecte sunt susținute de studiile efectuate în domeniul acelei teorii care afirmă că organul cerebral este un căutător de modele. Învățarea pe dinafară (a tablei înmulțirii, ortografiei corecte, datelor istorice) necesită o memorie bună şi multe repetiții, dar creierul nu este foarte bine înzestrat pentru aceste activități. Pe de altă parte, el pare să aibă o capacitate infinită de a-şi aminti modelele şi structurile, căci noile idei se integrează astfel în tipare învățate mai demult, aşa cum se întâmplă lucrurile şi în viață. Ecosistemele ne învață că rețelele învață mult mai rapid decât ierarhiile. Concluzia este că un copil va învăța mai bine dacă poate *participa* la descoperirea, integrarea şi aplicarea informațiilor. În loc să stea şi să-l asculte pe profesor care îi predă din fața clasei (modelul ierarhic), el poate învăța mult mai rapid dacă îşi poate împărtăşi propriile idei, alături de ceilalți, într-un mediu atractiv şi prietenos.

Centrul pentru Ecoliterație, fondat de fizicianul şi autorul Fritjof Capra în Berkeley, California, a început să aplice programe de-a dreptul revoluționare în domeniul educației

elementare, care au la bază concepte din ecosistemele vii: interdependența, ciclurile, parteneriatul, fluxurile energetice, flexibilitatea, diversitatea, co-evoluția și sustenabilitatea.

Lăsați-i pe copii să facă

Aplicând aceste principii, Rogers și colega ei, Ruth Hicks, au creat un mediu democratic care le-a permis copiilor să-și direcționeze singuri procesul de învățare. Ei au învățat și au înțeles astfel interconexiunea tuturor lucrurilor de pe pământ, creând astfel un fundament pentru ceea ce speră să realizeze în viitor. Iată ce afirmă Adam, un puști de nouă ani: „Acest proiect mi-a schimbat complet punctul de vedere, căci înainte eram convins că profesorii stabilesc calea, iar elevii o urmează, dar în cazul nostru, elevii au fost cei care au stabilit calea, iar profesorii au urmat-o[183]".

Lucrați la fel cum lucrează Dumnezeu. Nici o sarcină nu este prea umilă. Nici un proiect nu este prea măreț.

Ray Doughty, poet și evaluator de proiecte la Centrul pentru Ecoliterație

Acest proiect este un excelent exemplu pentru:

1. Buna organizare a tuturor elementelor implicate – fermieri, profesori, elevi, creveți, copaci, bani, sprijin al comunității – fără nici un efort (deși proiectul a implicat foarte multă muncă, inclusiv fizică, nimeni nu s-a plâns de vreun *efort),* după ce toată lumea a fost convinsă să participe

şi a stabilit rolul pe care doreşte să-l joace. Profesorii nu au avut probleme cu disciplina elevilor, căci aceştia din urmă nu mai aveau timp să se certe şi să se ia la bătaie. Erau mult prea ocupaţi cu ceea ce făceau, se distrau şi erau pătrunşi de importanţa muncii lor.

2. Bucuria pe care o provoacă integrarea în natură.

3. Redobândirea senzaţiei de control (în locul disperării) asupra mediului personal, pe care toate studiile o indică drept unul din secretele păstrării unei stări bune de sănătate. Acest proces nu a fost unul simulat între zidurile clasei de şcoală. Toată lumea, nu doar copiii, au experimentat satisfacţia *bona fide* pe care ţi-o dă implicarea în salvarea naturii, căminul nostru, dar şi al milioane de alte organisme, care menţin sănătatea ecosistemului.

Aceşti elevi de clasa a patra au obţinut rezultate uimitoare, în care au fost implicaţi nu numai ei înşişi, ci întreaga comunitate şi mediul înconjurător. De pildă, copiii au trebuit să ia legătura cu fermierii locali, care erau de regulă suspicioşi faţă de „oamenii de la oraş“, pe care îi învinovăţeau pentru distrugerea mediului. Una din regulile proiectului – o lecţie minunată despre toleranţă – a fost folosirea *permanentă* a politeţii şi a diplomaţiei. Profesorii le-au cerut elevilor să se gândească cum s-ar simţi ei înşişi dacă cineva ar intra în dormitorul lor şi le-ar spune ce să facă şi ce să nu facă. Sinceritatea şi convingerea copiilor în ceea ce priveşte seriozitatea muncii lor, dorinţa lor de a fi deschişi şi plini de respect, le-au atras imediat simpatia fermierilor, ziariştilor, oficialilor guvernamentali şi fundaţiilor de sprijin pentru asemenea proiecte.

Experimentarea directă a misterului vieții

În contextul proiectului, copiii au participat la procesul educațional scriind rapoarte și comunicate către presă, analizând date științifice, cercetând alte specii în pericol de dispariție, ținând conferințe de presă, desenând și vânzând tricouri, coregrafiind un Dans al Crevetilor, plantând sălcii, proiectând și construind garduri, și vizitând alte locuri. *Ei experimentau direct* procesul de învățare, nu la mâna a doua, citind din cărți fără să poată reacționa la cunoașterea dobândită.

Principiul esențial în acest caz este faptul că noua cale nu are absolut nimic de-a face cu cea veche. Nu există o conexiune liniară; fizica cuantică nu a evoluat ca o prelungire a principiilor newtoniene.

Așa cum sugerează însuși titlul, s-a produs un salt cuantic de la ceea ce a fost la ceea ce este. Am fost nevoiți să privim realitatea dintr-o cu totul altă perspectivă, pentru a înțelege mai bine ce se petrece. Practic, jucăm astăzi un joc complet diferit, pe un teren diferit, cu reguli diferite.

Alan Cohen, *Am avut tot timpul răspunsul*

Cooperarea, toleranța, respectul și responsabilitatea se dezvoltă organic, fără disciplina autoritară care risipește atâta energie în școlile tradiționale orientate către obligarea copiilor să stea în bănci. Rogers este de părere că „dacă elevii preiau controlul lui 'când', 'cum' și 'ce' ale procesului educațional, ei vor deveni mai târziu cetățeni capabili să ia decizii mature,

să pună întrebări şi să găsească răspunsuri, gata să-şi ajute semenii într-un mod eficient, dar cu înțelegere[184]".

Reflecție și răspuns

Principalul factor care poate declanşa schimbări pozitive în orice domeniu profesional sunt conversațiile dintre indivizii cu un nivel superior de gândire, care îşi propun ca obiectiv comun avansarea domeniului lor pe un nivel mai profund. Zenobia Barlow, director executiv la Centrul pentru Ecoliterație, ne-a spus: „Profesorii au atât de puțin timp la dispoziție încât de cele mai multe ori nici măcar nu se cunosc între ei. Fragmentarea materiilor îi face să fie un fel de subcontractori independenți care închiriază pe rând sălile de clasă din aceeaşi şcoală. Rareori se adună împreună, de pildă pentru a reflecta împreună la ceea ce fac sau pentru a stabili anumite proiecte de colaborare.

A fost interesant să urmărim Proiectul Crevetților, căci procesul a fost invers: sala de clasă s-a dilatat şi a început să includă întregul district, râurile şi fermele. Dacă dorim să impunem într-o mai mare măsură acest tip de educație integrată, trebuie să le dăm profesorilor timpul necesar să se cunoască unii pe alții şi să discute despre viitorul profesiei lor".

Proiectul *Edible Schoolyard*

Un alt exemplu de reacție civică la mediul social înconjurător, care a transformat profund o şcoală din Berkeley,

California, este proiectul *Edible Schoolyard.* De câte ori se întorcea acasă de la restaurantul ei, Alice Waters, bucătăreasa-şefă şi proprietara localului *Chez Panisse* (dar şi susţinătoare a altor programe, precum *Înfruptaţi-vă din bunăstarea noastră),* era nevoită să privească în fiecare zi acelaşi peisaj dezolant al asfaltului din curtea liceului Martin Luther King. Ea a mai constatat că în pauza de masă, elevii erau nevoiţi să servească pizze încălzite la cuptorul cu microunde, hamburgeri, chipsuri şi băuturi răcoritoare la cutie, într-un snack-bar din apropiere. Când s-a plâns de această situaţie directorului şcolii, acesta a provocat-o să găsească o altă soluţie. Şi astfel s-a născut proiectul *Edible Schoolyard*[185], care includea un campus revitalizat, o grădină organică, un cuptor de pâine la vedere, o brutărie comercială, culturi de măslini, smochini şi lămâi, precum şi parcele cultivate cu legume.

Alimentaţie şi comunitate

Noua viziune plasa şcoala în mijlocul unei grădini. Waters consideră că alimentaţia este unul din principalii factori civilizatori din viaţa noastră, nu doar o simplă sursă de hrană pentru trup. Într-o scrisoare adresată preşedintelui Clinton şi vicepreşedintelui Gore, ea scria: „...cum ne-am putea aştepta ca oamenii să ştie cum să construiască o comunitate când cei mai mulţi dintre ei cred că nu pot face nimic pentru a schimba lucrurile?... Proiectul nostru, *Edible Schoolyard,* şi-a propus să creeze şi să susţină o grădină organică, complet integrată în programa şcolară, dar şi în

programul alimentar al elevilor. Aceştia vor fi implicaţi în toate etapele întreţinerii grădinii, dar şi în prepararea şi servirea mâncării gătite de ei. Scopul este deopotrivă de a la trezi simţurile şi de a-i învăţa valorile responsabilităţii într-o comunitate, de a-i hrăni corect şi de a-i învăţa să iubească pământul. Sunt fericită că Delaine Eastin, Superintendentul Statului California, a decis aprobarea proiectului nostru şi construirea grădinii ca parte integrantă din procesul educaţional în toate şcolile care participă la acest program[186]".

Ce altceva îmi mai rămâne de făcut în afară de culesul roşiilor, opărirea şi tăierea lor pentru a face din ele bulion? În acest moment, toată viaţa mea se rezumă la cultivarea roşiilor şi întreaga mea creativitate se concentrează asupra bulionului.

Arlene Bernstein, *Anotimpul creşterii: o călătorie vindecătoare în inima naturii*

Adevărata proprietate înseamnă iubirea de pământ

Chiar în ziua când scriam acest capitol a apărut în mod sincron un articol de ziar în care se vorbea de o altă clasă de gramatică dintr-o şcoală din California care a adoptat ultima mlaştină cu apă sărată din Marin County. Elevii şcolii şi-au propus să ia în îngrijire mlaştina stătută, plină de gunoaie, care acoperea cândva întreaga zonă şi din care mai rămăsese acum doar o porţiune (restul fusese desecat şi intrase în circuitul dezvoltării). Ideea era să fie implicaţi elevii în

restaurarea zonei naturale pe perioada următorilor zece ani. „Copiii au luat imediat în proprietate mlaştina“, a afirmat Maureen Parton, adjuncta Supervizorului din Marin County, Annette Rose, care a creat proiectul de restaurare[187].

Totul la timpul lui

Dacă scopul procesului de educație a tinerilor este trezirea iubirii naturale față de învățătură, metodele aplicate trebuie să fie la unison cu capacitățile lor naturale de dezvoltare. La ora actuală, prioritățile reformei educației se concentrează îndeosebi pe cumpărarea de calculatoare, spre deplina satisfacție a producătorilor din această industrie, dar există cercetători care avertizează că folosirea prematură a computerelor nu stimulează, ci reduce învățarea contextuală atât de importantă în primii ani ai copilăriei. Într-un articol recent, Fritjof Capra spunea: „Studii recente arată că folosirea calculatoarelor este pur şi simplu nepotrivită în cazul copiilor de vârste mici şi trebuie monitorizată cu mare atenție la toate vârstele, pentru a se evita interferențele dăunătoare cu dezvoltarea cognitivă şi neuronală a copiilor[188]“. Deşi este extrem de utilă în eliberarea intereselor creatoare şi spirituale ale oamenilor, tehnologia nu înlocuieşte condițiile naturale care stimulează creativitatea.

Viile cresc în aceleaşi locuri. Ele îşi trimit adânc rădăcinile în pământ şi îşi extrag de acolo hrana, care le susține timp de decenii, uneori chiar mai mult de un secol.

În mod similar, fiecare om trebuie să crească extrăgându-şi esența din sursa sa, şi abia când rădăcinile

sale sunt suficient de puternice își poate întinde mlădițele tinere destul de departe pentru a se încrucișa cu mlădițele altui om.

Arlene Bernstein, *Anotimpul creșterii: o călătorie vindecătoare în inima naturii*

Săpați și îmbogățiți-vă

Sunt oare acestea idei vechi sau noi? Alice Waters îl citează pe educatorul James Ralph Jewel, care a scris încă din anul 1909 o broşură intitulată „Sugestii pentru grădinăritul în şcolile din California", în care afirma: „Grădinăritul îi poate învăța pe elevi, printre altele, cum să aibă grijă de proprietatea publică, simțul economiei, cinstea, capacitatea de concentrare, pragmatismul, dreptatea, demnitatea muncii şi dragostea față de frumusețea naturii". Nu sunt oare acestea chiar valorile *deopotrivă* acceptate de liberali şi conservatori? Tot ce încercăm noi să impunem prin forța legii: respectul față de proprietate, cinstea, dreptatea, dragostea de muncă şi protejarea mediului, poate fi dus la îndeplinire printr-o educație corectă a celei mai importante resurse de care dispunem: conştiința copiilor noştri.

Un nou model al lumii

Noul model al lumii este un nou model al energiei creatoare. Orice problemă conține în sine şi soluția. Copiii

noştri mor astăzi pe străzi, în casele lor, din cauza disperării şi a lipsei de speranță în viitor; ei ar trebui lăsați să-şi ia iarăşi frâiele destinului în mâini. S-au născut cu toții cu o viziune, şi nu depinde decât de adulți ca ei să fie lăsați să şi-o împlinească, iar viziunea lor va fi viitorul umanității. Ar trebui să facem cu toții tot ce ne stă în puteri pentru a-i încuraja pe copii, chiar de la cele mai fragede vârste, să îşi manifeste creativitatea şi intuiția. Cu privirile lor vii şi cu inimile lor atât de entuziaste, ei ne-ar putea revela secretul pe care îl căutăm cu atâta disperare din vechea noastră paradigmă, care ne-a creat atâtea probleme! În marele plan al vieții, asigurarea continuității speciei noastre începe cu laptele matern, dar ar trebui să continue cu o educație corespunzătoare, care să descătuşeze mințile şi inimile nealterate ale copiilor noştri, dornici să îşi împlinească destinul care îi aşteaptă.

Arta și frumusețea

În culori fabuloase şi suprafețe delicate, opera Georgiei O'Keeffe ne dă senzația unei descoperiri uimitoare: inima florii sălăşluieşte ca un nucleu misterios şi întunecat în centrul acestor picturi. Deşi creația ei este explicit feminină, ea este deopotrivă triumfătoare şi puternică, o combinație care nu a mai existat vreodată.

Marile flori descriu fascinația pe care O'Keeffe a avut-o în copilărie pentru lumea miniaturală a caselor de păpuşi. În acea lume a învățat ea arta transformării magice care se poate petrece prin schimbarea perspectivei.

„Atunci când iei în mână o floare și te uiți cu adevărat la ea, experimentezi o întreagă lume. Am dorit să dăruiesc această lume și altora".

Roxana Robinson, *Viața Georgiei O'Keeffe*

Arta şi muzica sunt forme de exprimare a viselor şi profunzimilor spiritului uman. Frumusețea ne inspiră, ne dăruieşte energie şi ne vindecă. Arta ne menține în contact cu tot ceea ce este uman, cu imaginația şi cu civilizația. Pictura şi sculptura ne silesc să ne punem acele întrebări despre viață pe care le uităm de multe ori, prinşi în grijile de zi cu zi.

Pictorul new-yorkez Robert Zakanitch ne-a vorbit într-un interviu despre sentimentele sale legate de scopul superior al picturii şi al sculpturii: „Până acum, rolul artei a fost acela de reflector al societății. După părerea mea, tehnologia a schimbat acest rol. Televiziunea reflectă mult mai bine societatea, şi o face instantaneu. Eu cred că în lumea de astăzi, rolul artistului a devenit acela de regizor al societății – redirecționându-ne atenția prin intermediul energiilor vindecătoare, şi nu prin crearea unor noi imagini distructive. Semințele plantate de artă sunt foarte adânc înrădăcinate. Ea face afirmații care pătrund lent în psihicul colectiv al societății. Arta se adresează sufletului. Nu ştim prea bine ce este sufletul, dar ştim că fără el nu am putea exista". În viziunea lui Zakanitch, ale cărui pânze uriaşe pulsează în structuri organice vii şi prezintă obiecte ambigue şi misterioase, fiecare societate are o imagine, un caracter şi o atitudine specifice, care se manifestă îndeosebi prin arta sa. Cu toții facem parte din această expresie, fără a fi însă conştienți de acest lucru.

„Arta nu este foarte deosebită de magie, afirmă Zakanitch. Imaginile ei sunt atât de puternice încât cu greu poți găsi cuvinte pentru a le descrie. Atunci când au apărut cubismul, impresionismul şi Jackson Pollock, nimeni nu putea descrie în cuvinte viziunea lor asupra lumii".

Flori și sonde petrolifere

Zakanitch susține că intenția lui este de a se adresa acelei părți eterne, senine, pline de iubire, care există în fiecare dintre noi. „În ultimii 20 de ani, temele mele au constat în evocarea acelei părți care există în fiecare dintre noi, plină de afecțiune şi de fericire. Ultima mea serie de tablouri (Suita Marelui Bungalou) se referă la intimitatea şi confortul cu care ne place să ne înconjurăm şi pe care le dăruim şi altora. Aceste emoții pot fi regăsite chiar şi în cele mai mici fapte ale noastre, atunci când le practicăm cu afecțiune. Florile ni se par cu atât mai minunate atunci când cresc lângă puțurile de petrol. Există o scânteie de viață chiar şi în micile țesături decorative pe care le atârna mama în bucătărie şi în sufragerie. Am şi eu tot felul de podoabe, care aduc o atmosferă pozitivă, făcându-mă fericit atunci când le port sau când le dăruiesc altcuiva. Munca mea face acelaşi lucru, urmărind să amplifice tot ce este delicat în noi. Atunci când pictez, îmi pun întotdeauna întrebarea ce pot face pentru a eleva spiritul privitorului, pentru a-l ajuta să renască. Dacă reuşeşti acest lucru, munca ta devine magică".

Atunci când ne punem întrebarea încotro ne conduce noua Viziune asupra Lumii, sau cum arată noile dimensiuni

ale vieţii spirituale despre care vorbeşte a Zecea Viziune, este important să nu pierdem din vedere natura noastră terestră. Adevăratul ţel constă în trezirea tuturor simţurilor noastre, inclusiv a intuiţiei. Noi reacţionăm mult prea des închizându-ne în faţa durerii, sărăciei şi urâţeniei mediului care ne înconjoară, speriaţi şi dorind să evităm aceste lucruri. Cum ne-am putea deschide atunci faţă de oamenii care ne aduc mesaje, faţă de puterea naturii şi a simbolurilor ei?

Renaşterea sufletului

James Hillman, psiholog specializat în arhetipuri, afirmă că noi ne anesteziem singuri, blocându-ne luciditatea cu ajutorul pastilelor, drogurilor sau al muzicii ascultate la maximum. Conceptele noastre sunt construite cu ajutorul ştiinţei şi teologiei, nu prin experienţă directă. Rolul artei este de a ne retrezi simţurile şi de a ne reintegra în lumea în care trăim. „Ochiul artistului urmăreşte renaşterea sufletului, nu vindecarea societăţii, ascuţirea intelectului sau atragerea atenţiei asupra injustiţiei sociale, deşi şi acestea reprezintă cauze pentru care merită să luptăm. Toate depind însă de un suflet trezit. De aceea, începeţi prin a vă trezi sufletul, şi cu siguranţă se va întâmpla ceva. Şi cum altfel poate fi trezit sufletul decât prin frumuseţe, iubire şi conştientizarea morţii?“[189]

Dorinţa de a eleva conştiinţa oamenilor este valabilă pentru orice activitate creatoare. Dacă intenţia noastră lăuntrică constă în a trezi tot ce este mai bun în semenii noştri, atunci putem spune că susţinem noua Viziune asupra Lumii.

STUDIUL INDIVIDUAL

Sinteza

Faceți o listă cu toate meseriile pe care le-ați practicat în viața dumneavoastră. Reflectați la eventuala ghidare pe care ați primit-o pentru a vă integra în grupa dumneavoastră profesională (sau în grupele, dacă au fost mai multe). Ce impact ați produs în câmpul dumneavoastră specific (oricât de minor ar părea el)? Ați susținut acest câmp profesional, ați contribuit la clarificarea scopului său, la mărirea influenței sale, ați adus inovații, l-ați reformat în vreun fel, sau ați contribuit la conectarea lui cu un alt câmp?

Cine este mentorul sau eroul dumneavoastră?

Ce doriți să faceți în continuare?

Ce vă oprește?

De ce aveți nevoie?

Care este primul pas pe care îl puteți face?

Dacă ar fi să lucrați la un proiect în beneficiul întregii planete, sau cel puțin al comunității din care faceți parte, care ar fi acesta?

Căutați alte persoane care rezonează cu scopul pe care vi l-ați propus și sprijiniți-vă reciproc pentru a trece la acțiune.

Interviu pentru o slujbă

Recitiți lista cu calitățile pe care trebuie să le aibă noii slujitori ai lumii. Încercuiți caracteristicile pe care credeți că le aveți, chiar dacă la un nivel minimal. Ce alte caracteristici

ați dori să aveți, din lista respectivă? Cum credeți că le-ați putea dobândi? Dacă doriți *cu putere* să manifestați calitatea respectivă, chiar dacă nu vedeți nici o cale pentru a o manifesta acum, stabiliți o intenție fermă de a o dobândi în viitor (pentru aceasta, trebuie însă să vă doriți *cu adevărat* acest lucru! Simplul gând că ar fi bine să am şi eu calitatea cutare nu este suficient pentru a o dobândi!).

STUDIUL ÎN GRUP

Atunci și acum

Începeți şedința rugându-i pe membrii grupului să scrie ce schimbări au remarcat în domeniul lor de interes, în ultimii 50 de ani (sau 5-10 ani). Care sunt noile trenduri? Începeți apoi o discuție legată de aceste trenduri. Puteți obține astfel informații interesante, pe care nu le-ați fi observat altfel. Nu contează dacă membrii grupului sunt implicați în domenii diferite de interes. Cu cât acestea sunt mai diverse, cu atât mai interesantă va fi discuția.

Dezvoltarea grupului

Dacă simțiți nevoia să vă adunați cu oameni din acelaşi domeniu profesional pentru a discuta despre noua viziune asupra acestui domeniu, nu îi priviți pe ceilalți ca pe nişte concurenți, ci dezbateți probleme comune sau chestiuni din

experiența dumneavoastră personală legate de profesiunea respectivă.

Atunci când vă strângeți în grup, concentrați-vă asupra acelor trăsături comune care v-au atras pe fiecare în parte către profesiunea pe care ați ales-o. Dacă simțiți că sunteți la unison, aşa cum arată Viziunea a Opta, puteți începe să discutați despre sentimentele pe care le aveți în legătură cu anumite probleme specifice (de pildă, noile reglementări juridice din domeniu, ce nu acceptă opinia publică în legătură cu profesiunea dumneavoastră, noile tendințe şi felul în care vă afectează ele munca). Puteți începe prin a face speculații privind direcția în care se îndreaptă domeniul dumneavoastră, dându-vă frâu liber imaginației. Ulterior, puteți trece la vizualizarea în tăcere a viziunii superioare legate de grupul dumneavoastră profesional, împărtăşindu-vă apoi impresiile intuitive.

Expansioniști, susținători, pionieri și constructori

- Dacă doriți să jucați un joc de societate, vă puteți împărți în mici grupuri, în funcție de rolul predominant pe care doriți să-l jucați. Ce doriți să fiți, un expansionist, un susținător, un pionier sau un constructor? După ce toată lumea şi-a ales rolul, adunați-vă pe grupe omogene (expansioniştii cu expansioniştii, susținătorii cu susținătorii etc.).
- Discutați în cadrul grupei alese ce anume ați făcut în rolul respectiv.
- Ce v-a plăcut în legătură cu acest rol?

- Ce nu v-a plăcut?
- Ce aţi face diferit astăzi, dacă aţi avea din nou aceeaşi poziţie (dacă aţi juca acelaşi rol)?
- Ştiind ceea ce ştiţi acum, ce v-ar fi plăcut să se întâmple?
- În continuare, adunaţi-vă cu toţii în grupul mare şi ascultaţi poveştile celorlalţi.
- Dacă aţi jucat mai multe asemenea roluri, nu fiţi îngrijorat. Alegeţi-l pe cel de care vă simţiţi cel mai apropiat.
- Cum aţi organiza un grup de tineri aflaţi sub comanda dumneavoastră, pentru a lucra împreună la un proiect referitor la ajutorarea oamenilor dintr-un mic sat din Lumea a Treia (evident, cu permisiunea lor)?

Dacă doriţi să realizaţi o schimbare

- Luaţi-vă în serios dorinţa de schimbare.
- Nu renunţaţi la ea, chiar dacă pare imposibilă (sau dacă altora li se pare astfel).
- Fiţi convins că nu aţi putea avea o aspiraţie atât de puternică dacă nu ar fi o necesitate obiectivă. Visele noastre ne îndrumă pe anumite căi, care ne conduc către destinaţii pe care nu ni le-am fi putut imagina niciodată.
- Vizualizaţi domeniul ales pe nivelul său maxim de vibraţie. În ce fel le poate fi el de folos oamenilor?
- Îmbunătăţiţi capacitatea dumneavoastră de a susţine viziunea intuitivă şi *lăsaţi-o pe ea să vă arate cum doreşte să se manifeste,* mai degrabă decât să-i impuneţi propriile dumneavoastră obiective.

• Angajați-vă în proiecte care vă atrag cu adevărat, nu doar pentru că vi se par „o idee bună“. Capacitatea de susținere a viziunii se amplifică mult atunci când suntem angajați plenar.

• Rămâneți în contact cu senzațiile dumneavoastră corporale. Aveți cel puțin la fel de multă încredere în ele cum aveți în mintea dumneavoastră rațională.

• Păstrați-vă perspectiva de ansamblu. Chiar dacă viziunea nu se derulează așa cum ați anticipat, încercați să înțelegeți scopul superior al experienței prin care ați trecut.

• Urmăriți semnele subtile pe care vi le trimit ghizii și grupul de suflete care vă susțin. Puteți observa o amplificare a fluxului energetic sau a lucidității, ori dorința de a face ceva complet nou. Un apel telefonic neașteptat, găsirea unei cărți sau o întâlnire fortuită pot fi semne că grupul dumneavoastră de suflete vă asistă în evoluția dumneavoastră.

• Renunțați la „confuzia legată de ceea ce am de făcut“ și înlocuiți-o cu un mic pas concret sau cu o acțiune – oricât de minoră – de ajutorare a altor persoane.

PARTEA A ȘASEA

ÎNCHIDEREA CERCULUI

Capitolul 13

VIZIUNEA ASUPRA LUMII

Şoimul mesager

Subit, nivelul nostru de percepţie şi-a schimbat focalizarea, căpătând acces la dimensiunea Lumii de dincolo, unde am putut vedea cu cea mai mare claritate că intenţiile noastre nu erau numai de a crea un nou Pământ, ci şi un nou Cer.

A ZECEA VIZIUNE: SUSŢINEREA VIZIUNII[190]

UNIFICAREA DIMENSIUNILOR

„Ce este sus, este şi jos". Adevărurile elementare nu se schimbă niciodată. Menirea noastră este să rămânem în contact cu ele şi să ne amintim în viaţa de zi cu zi că suntem purtători ai spiritului.

Pe măsură ce oamenii vor înţelege pe rând realitatea temelor prezentate în a Zecea Viziune – existenţa Lumii de

dincolo, reîncarnarea, înțelegerea faptului că fac parte dintr-un grup de suflete, susținerea imaginilor intuitive, ajutorarea celor din jur, eliminarea temerilor şi a condiționărilor nedorite – umanitatea se va ridica pe un nou nivel de frecvență, sau într-un alt câmp al potențialităților. Conştiința noastră spiritualizează dimensiunea materială prin intermediul structurilor sale mentale.

Care este mesajul spiritual care transcende drama culturală sau rasială a unei anumite vieți? Fiecare viață are potențialul de a contribui la evoluția ansamblului. Dacă ne privim viața din perspectiva celei de-a Zecea Viziuni, ne putem da seama că ne-am născut într-o anumită cultură pentru a învăța o anumită lecție. A sosit timpul ca fiecare om să devină conştient de felul în care slujeşte familiei sale planetare. Pe ce vom pune accentul în continuare, pe materialism, consum şi separare, sau pe ridicarea nivelului spiritual al ansamblului?

În cărțile ei, apărute prin anii 40, Alice A. Bailey credea că ciocnirea ideologiilor religioase şi naționale avea drept scop trezirea oamenilor din toate aceste culturi. Ea scria: „În secolele trecute, nu gândeau şi nu îşi făceau planuri decât cei care avuseseră acces la educație şi care făceau parte din 'clasele superioare'. Actuala tendință către lărgirea bazei celor care gândesc indică apariția unei noi civilizații, mai bune, care va pregăti evenimente spirituale de o importanță majoră... Atâta vreme inconştient, spiritul umanității ne mână astăzi către o civilizație şi către o cultură mai spirituale... Mentalul omului se dezvoltă cu fiecare zi, iar capacitatea lui de a înțelege lumea în care trăieşte se amplifică. Acesta este un mare eveniment spiritual şi reprezintă temelia care va

permite trezirea vieții sufletului și a percepțiilor intuitive la scară largă. Acesta este unul din efectele secundare ale ciocnirii civilizațiilor, dar mai presus de orice, este rezultatul minunat al sistemului universal de educație, care, deși mai are foarte multe lucruri de făcut, le-a permis oamenilor să scrie, să citească și să comunice unii cu ceilalți[191]".

IMPORTANȚA DIFERENȚELOR

Imaginați-vă cum ar arăta viața dacă am înceta cu toții să-i mai judecăm pe cei din jur, întrebându-ne în schimb: care este rostul lor în puzzle-ul general? Care a fost Viziunea *lor* de la Naștere? Ce pot învăța eu de la ei? O masă critică de oameni care ar susține această viziune ar permite apariția unei unități globale *la nivelul oamenilor obișnuiți,* obiectiv imposibil de atins prin reglementări politice. Din această perspectivă luminoasă, noi am învăța să prețuim diferențele dintre culturi și religii, renunțând să-i silim pe ceilalți să accepte tiparul nostru (chiar dacă acest lucru ar fi posibil!). La fel ca o clasă de studenți curioși și entuziaști care fac experimente chimice, noi am discuta între noi, am compara și am respecta destinele diferite ale celorlalți. Înțelegând că fiecare act prin care i-am ajuta pe cei din jur ne-ar aduce în primul rând *beneficii personale,* am face toate eforturile pentru a le fi de folos celor cu care ne întâlnim, indiferent cine ar fi ei.

Aş dori să vă reamintesc că Ierarhia spirituală a planetei noastre nu ține cont dacă cineva de pe pământ este un

democrat, un socialist sau un comunist, nici dacă el este catolic, budist sau ateu. Ea nu urmăreşte decât un singur lucru: ca umanitatea în ansamblul ei să se trezească faţă de oportunităţile spirituale. O asemenea oportunitate este prezentă astăzi, mai îmbietoare decât oricând înainte.

Alice A. Bailey, *Razele şi iniţierile*

NOII EXPLORATORI AI CĂLĂTORIILOR INTERDIMENSIONALE – STRĂPUNGEREA BARIERELOR

A Zecea Viziune sugerează că pe măsură ce anumiţi indivizi şi anumite grupuri vor atinge nivele de conştiinţă superioare, apropiate de nivelul de vibraţie al Lumii de dincolo, ei vor începe să călătorească în mod repetat în această dimensiune, aşa cum au făcut-o Robert Monroe, celebrul experimentator al călătoriilor extracorporale, şi alţii.

La fel ca şi alţi cercetători ai domeniului spiritual şi parapsihologic, Monroe era convins că orice om dispune de un corp subtil, nefizic, cu care poate călători în celelalte dimensiuni din Lumea de dincolo. El susţinea că toţi oamenii fac asemenea călătorii în timpul somnului, fără să păstreze însă amintirea lor conştientă. Într-una din spectaculoasele sale excursii în dimensiunea astrală, Monroe şi-a vizitat un prieten. Aflat în corpul său astral, el l-a ciupit pe acesta, care a avut o grimasă de durere. Câteva zile mai târziu, acesta i-a confirmat lui Monroe experimentarea senzaţiei de durere. În acest fel, Monroe a demonstrat că o persoană aflată în corpul

astral poate produce efecte deopotrivă fizice şi emoţionale asupra oamenilor de pe pământ.

Această descoperire l-a determinat să analizeze etica de care trebuie să ţină seama cei care dispun de o asemenea putere. În mod firesc, el şi-a pus întrebarea: dacă un număr din ce în ce mai mare de oameni sunt pe punctul de a „străpunge zidul" care separă cele două dimensiuni, nu cumva există riscul ca ei să îşi folosească în mod greşit această putere? Monroe a emis o serie de ipoteze, potrivit cărora până acum am fost protejaţi de acest risc datorită faptului că: 1) nu am ştiut că dispunem de această putere; 2) mulţi oameni se tem în mod superstiţios de contactarea altor spirite; 3) religiile organizate manifestă multă reţinere faţă de experienţele transcendente; 4) oamenii de ştiinţă au refuzat până acum să accepte existenţa planului spiritual şi cercetarea acestuia cu mijloace ştiinţifice. Monroe nu a exclus posibilitatea ca „folosirea acestei puteri să fie sub controlul unor regulatori vii, inteligenţi sau impersonali, care nu au permis până acum revelarea ei oamenilor nepregătiţi", sugerând astfel că grupurile de suflete din planul astral ne-au împiedicat să ne autodistrugem din ignoranţă sau răutate.

Ce s-ar întâmpla, s-a întrebat în continuare Monroe, dacă umanitatea ar accepta existenţa dimensiunii spirituale şi ar învăţa tehnica ce i-ar permite accesul la voinţă în această dimensiune? Una din schimbările cele mai fundamentale care s-ar produce în conştiinţa umană ar fi trecerea de la *credinţă* la *cunoaştere.* Încă şi mai important, oamenii ar obţine o *cunoaştere* neunivocă a relaţiei lor cu Dumnezeu şi a rolului pe care îl joacă ei în univers. Trăind *experienţa directă a Divinului,* ei ar elimina o mare parte din Teamă

(care în ultimă instanță nu este altceva decât teama de moarte) şi o bună parte din emoțiile lor inferioare. La fel ca în cazul celor care au trăit experiențe de moarte clinică, oamenii ar *şti* că moartea nu înseamnă altceva decât o tranziție în cealaltă dimensiune, a vieții noastre eterne, şi că existența înseamnă ceva mai mult decât simplul trup fizic.

Aşa cum revelează a Noua Viziune, ridicarea nivelului energetic colectiv va permite o lărgire a sferei de cunoaştere în toate domeniile, creând o matrice în cadrul căreia soluțiile vor apărea mult mai uşor, în măsura în care oamenii îşi vor urma intuițiile. Conflictele religioase ar deveni imposibile, căci fiecare religie îşi va reaminti că mesajul ei individual îşi are locul său specific în viziunea de ansamblu. După cum afirmă Monroe: „Argumentul tuturor religiilor va fi acelaşi: ‚Asta am vrut să vă transmitem atâta vreme!'"[192]

SALUT DIN CER

Conform studiilor lui Bill şi Judy Guggenheim, comunicările provenite de la spirite decedate pot avea loc şi diferite maniere. Cercetând peste 3.300 de cazuri, cei doi au prezentat o mare varietate de relatări ale unor oameni care au experimentat fie apariții vizuale, fie auzirea unor voci, atingeri, mirosuri, apariții în stări de vis, şi chiar experiențe extracorporale. Spre exemplu, o asistentă din Wisconsin a avut o întâlnire mistică cu fetița ei în vârstă de cinci luni care murise din cauza unui atac cardiac: „La trei sau patru săptămâni după moartea Amandei, stăteam în pat, dar nu dormeam. Dintr-o dată, am simțit că sunt trasă în afara

corpului fizic. Am început să plutesc prin dormitor, în apropiere de tavan, privind pe fereastră. La un moment dat, fereastra a fost inundată de o lumină aurie, extrem de strălucitoare, mai presus de tot ce mi-aş fi putut imagina vreodată! Era ca şi cum s-ar fi apropiat de mine o maşină cu farurile aprinse. Mă simţeam absorbită în lumină, şi am simţit prezenţa fiicei mele.

Apoi am văzut-o pe Amanda! I-am văzut spiritul în acea lumină! Mai mult, am auzit-o – era o comunicare telepatică. Mi-a spus: 'Îţi mulţumesc din inimă pentru tot ce mi-ai dăruit. Te iubesc foarte mult'. Subit, am simţit o prezenţă excepţional de puternică: prezenţa lui Dumnezeu. Am trăit atunci cea mai extraordinară senzaţie de iubire şi de înţelegere, mai presus de tot ce am experimentat vreodată. În acel moment, am înţeles totul!"[193]

Într-o altă relatare, un broker imobiliar din Carolina de Nord pe nume Richard şi-a văzut şi şi-a atins tatăl, care murise din cauza unui atac de cord la vârsta de 66 de ani. „La trei zile după înmormântare, am simţit cum cineva mă trezeşte. M-am ridicat să văd cine este, şi am constatat că era tata! Luminile străzii care intrau pe fereastră se reflectau pe chipul lui. L-am putut vedea foarte bine; nu aveam nici o îndoială că este el.

Mi-a spus: 'Richard'. Am recunoscut vocea tatălui meu şi mi-am ridicat complet din pat. Mi-a strâns imediat mâna, iar mâna lui era familiară şi caldă. Apoi mi-a spus: 'Mă bucur atât de mult că te văd, Richard. Nu te teme de nimic. Te iubesc'. Am auzit distinct vocea lui, direct de pe buzele lui. Suna mai clar ca oricând. Nu îmi puteam lua ochii de pe faţa lui. Arăta mai bine decât îmi aminteam să-l fi văzut

vreodată în viață... Părea mulțumit și fericit, ca și cum ar fi trăit o stare mult mai bună decât mi-aș fi putut imagina eu. apoi a plecat.

Eram uimit la culme. Experiența mi-a dat certitudinea că există o viață după moarte. A fost ceva real; nu există nici cea mai mică îndoială pentru mine, nici cea mai mică[194]".

UN NOU CER, UN NOU PĂMÂNT

A Zecea Viziune afirmă că „intenția noastră nu a fost numai aceea de a crea un nou pământ, ci și un nou cer". Atunci când oamenii își amintesc Viziunea asupra Lumii, ei contribuie inclusiv la transformarea Lumii de apoi. Dacă indivizii și grupurile de oameni vibrează pe o frecvență suficient de înaltă pentru a atinge dimensiunea spirituală, grupurile de suflete din Lumea de dincolo capătă și ele puterea de a pătrunde în dimensiunea fizică, încheind astfel transferul energetic dintre cele două lumi. Lumea de dincolo, casa noastră eternă, a fost până acum dimensiunea în care sufletele noastre puteau susține Viziunea și amintirile ei. Planul fizic este dimensiunea în care transpunem Viziunea în existența materială.

Venirea noastră pe această planetă are la bază decizia de a contribui la dezvăluirea originii cosmice a pământului și de a promova conștiința identității noastre celeste în fața celor mai puțin evoluați. Strămoșii noștri ne-au învățat că în univers există atât indivizi care trebuie să fie ajutați cât și indivizi care simt nevoia să ajute. Acest pământ este unul

din numeroasele locuri în care cei care doresc să ajute își pot satisface cu ușurință dorința și în care cei care au nevoie de ajutor îl pot primi cu aceeași ușurință.

Malidoma Patrice Some, *Despre apă și spirit*

Viziunea continuă astfel: „Pe măsură ce conştiința oamenilor de pe pământ a progresat, iar populația a crescut, echilibrul energiilor şi responsabilităților s-a deplasat treptat către dimensiunea fizică, până în acest punct al istoriei, când s-a adunat suficientă energie şi când oamenii au început să-şi reamintească Viziunea asupra Lumii. De acum înainte, puterea şi responsabilitatea de a crede şi de a crea viitorul dorit vor fi transferate de la sufletele aflate în Lumea de dincolo către oamenii de pe pământ, către noile grupuri care se formează, către noi!"[195] Odată cu creşterea numărului de contacte cu spiritele din dimensiunea spirituală, conştiința umană este forțată să accepte realitatea acestei dimensiuni. Pe măsură ce se va forma o masă critică a celor care acceptă, doborând astfel barierele dintre lumi şi *ridicând vibrația planului fizic,* lumea spirituală va putea fi penetrată din ce în ce mai uşor.

TENDINȚE VIITOARE PENTRU PLANUL TERESTRU

A-ți imagina înseamnă a concepe. A visa înseamnă a pătrunde în a patra dimensiune. Şti deja că ceea ce anul trecut era considerat ficțiune, luna viitoare va deveni o realitate televizată. Pe măsură ce rasa umană avansează, oamenii se întreabă către care lume, sau non-lume, se

îndreaptă de fapt? Ce întrerupător purtăm în genele noastre care nu a fost încă aprins? Pionieri ai științei precum Hank Wesselman, paleontolog și autor al lucrării *Călătorul spiritual* – povestea unei proiecții șamanice într-un viitor situat peste 5.000 de ani – crede că orice om are înlăuntrul lui un „program latent de tip software" care ne permite să intrăm în a patra dimensiune la voință. Michael Murphy, autorul cărții *Viitorul corpului,* în care prezintă prelucrarea unei cantități uriașe de date referitoare la funcțiile ieșite din comun ale corpului uman, afirmă că: „însușirile excepționale se dezvoltă cel mai bine în acele societăți care le recunosc și le prețuiesc... Invers, aceste însușiri sunt deseori distorsionate sau inhibate de condiționarea socială. Spre exemplu, există atleți care fac dovada unui autocontrol ce sugerează că ar putea fi niște yoghini realizați dacă ar trăi într-o societate hindusă..."[196].

Cultura în care trăim ne influențează capacitățile, și chiar revelațiile mistice apar filtrate prin matricea socială, chiar dacă se nasc din aceeași energie universală a lui Dumnezeu. Evoluția pare să nu fie un simplu proces automat, ci un veritabil câmp al creativității, parțial modelat de corpul nostru intențional, emoțional și spiritual. Evoluția ne modelează la rândul ei, iar noi participăm în mod conștient la acest program, deși nu avem imaginea de ansamblu a planului.

Dacă suntem dispuși să renunțăm la vechile modele, va trebui să abandonăm inclusiv interpretarea literală a profețiilor apocaliptice referitoare la distrugerea fizică a lumii în care trăim. Cunoașterea și experiența directă a felului în care ne putem re-crea lumea prin intenție și dorință, alături de mintea

divină, ne permite să reinterpretăm mesajele scripturilor ca o descriere metaforică a acestor vremuri de tranziție.

Penney Peirce, o clarvăzătoare recunoscută la nivel mondial, care trăiește în Marin County, California, ne-a oferit o descriere a trendurilor viitorului, născută din intuiții, vise și viziuni, foarte apropiată de principiile din a Zecea Viziune. Într-o conferință ținută la Unity Church, Walnut Creek, California, ea a vorbit despre predicțiile ei. Vom prezenta o parte din principalele aspecte ale viziunii ei asupra evenimentelor psihologice și spirituale care se vor petrece într-un viitor nu prea îndepărtat, în speranța că aceste speculații vor stimula propriile dumneavoastră însușiri vizionare.

CERUL-TATĂ ȘI PĂMÂNTUL-MAMĂ – UNIFICAREA DIMENSIUNILOR ȘI ENERGIILOR ARHETIPALE MASCULINE ȘI FEMININE

Abordarea masculină, care face o diferență... între ființa umană și lume a atins un moment de criză. Asistăm însă la ora actuală, pe multiple nivele, la o resuscitare colosală a arhetipului feminin, care generează potențialul unor mari transformări vindecătoare... Nu vorbim aici doar de mișcările feministe, care sunt destul de evidente, ci de o nouă deschidere a bărbaților față de valorile feminine.

Dintr-un cu totul alt unghi de vedere – toate teoriile științifice referitoare la psihicul uman, sensibilitatea în creștere față de felul în care omul se raportează la natură și la celelalte specii de pe planetă – toate aceste lucruri reflectă renașterea

arhetipului feminin la un nivel colectiv și societal, care se manifestă printr-un nou simț al conexiunii cu ansamblul... prin apropierea ființei umane de natură... a intelectului de suflet... Asistăm la un proces de transformare complex, pe nivele multiple, care se petrece chiar în momentul prezent.

Richard Tarnas în *Către o nouă Viziune asupra Lumii,* de Russell E. DiCarlo

---

Peirce consideră unificarea dimensiunilor ca o apropiere între cer și pământ, reprezentată metaforic prin căsnicia sacră între energia masculină descendentă (cerul) și energia feminină ascendentă (pământul). Această fuziune celestă se va manifesta în viața de zi cu zi a oamenilor prin cultivarea și integrarea conștientă de către bărbați a capacității lor de a recepta, asculta, empatiza și coopera (energii feminine), și prin cultivarea și integrarea conștientă de către femei a capacității lor de a conduce, defini și produce (energii masculine). În viziunea lui Peirce, în viitor relațiile vor deveni mai fluide, permițându-le partenerilor să își folosească ambele emisfere cerebrale, să schimbe în mod natural rolurile între ei, adică să fie pe rând, când dinamici, când receptivi. Echilibrarea energiilor masculine și feminine se va produce deopotrivă la nivelul dinamicii interpersonale și a conexiunii dintre cele două emisfere cerebrale. Tendința arhetipală de *unificare* ar putea chiar conduce la regăsirea mult mai multor suflete-pereche, cu atât mai mult cu cât tot mai multe suflete au tendința să se încarneze în grupuri, pentru a putea lucra împreună.

Unificarea dimensiunilor și a energiilor masculine și feminine este ilustrată și de anumite studii sociale, spirituale

şi ştiinţifice. Spre exemplu, se poate deja observa un interes crescut pentru anumite fenomene mentale şi spirituale precum apariţiile îngerilor, extratereştri, experienţele de moarte clinică, dar şi pentru geometria sacră. Toate acestea sunt semne ale mentalului superior şi ale naturii spirituale a energiei masculine arhetipale care coboară asupra noastră. La fel, energia feminină arhetipală ascendentă a condus deja la amplificarea interesului pentru formele terestre ale spiritualităţii, precum şamanismul, cristalele, plantele medicinale şi toate sistemele naturale.

În civilizaţiile agrariene de altădată, matriarhatul a dezvoltat capacitatea oamenilor de a fuziona şi de a se amesteca unii cu alţii. În civilizaţia mai recentă, bazată pe tehnologie, patriarhatul a amplificat capacitatea oamenilor de a diferenţia ideile (conform modului de gândire liniar, raţional, masculin) şi de a genera schimbări în lumea exterioară (ştiinţă, comerţ, control sau război). Prin atingerea unei percepţii integrale, oamenii vor învăţa să aprecieze deopotrivă procesul *interior* (inteligenţa feminină) şi explorarea căilor lumii exterioare (inteligenţa masculină).

SCHIMBĂRI ÎN MODUL DE PERCEPŢIE

În noua viziune asupra lumii, percepţia integrată minte/trup/spirit înlocuieşte treptat percepţia liniară. În această etapă a conştiinţei oamenii încep să opereze cu *paradoxuri,* gândind în termeni de atât/cât şi, nu doar de sau/sau. Controversele *conceptuale* nu vor mai fi liniare (de genul: guvernul trebuie

să aibă o putere mai mare/mai mică), ci se vor integra într-un context mai amplu şi vor genera soluţii multiple, care vor fi valabile pentru toată lumea.

Marea sincronicitate de la nivel planetar nu poate fi înţeleasă numai prin intermediul intelectului; ea este mai degrabă o experienţă intuitivă. Intelectul poate vorbi despre armonia planetei, dar experimentarea directă şi trăirea ei în viaţa noastră de zi cu zi impune o abordare mai profundă. Cea mai eficientă cale este experienţa meditativă, care permite trăirea naturală şi spontană a acestei conştiinţe globale. În acest context, meditaţia nu este o alternativă, ci o necesitate pentru supravieţuirea globală.

Gabriel Cousins, dr. în medicină, *Pacea pe şapte nivele: pacea lumii experimentată la nivelul trupului, minţii, familiei, comunităţii, culturii, ecologiei şi lui Dumnezeu*

Întrucât vor deveni capabili să se integreze în fluxul energetic (a Treia Viziune de la Celestine), oamenii vor învăţa să recunoască rapid diferenţa dintre greutate şi uşurinţă. Ei vor înţelege că dacă sunt separaţi de ansàmblu (dacă vor uita de marele scop spiritual), vor experimenta o pierdere de energie şi se vor simţi singuri. Îşi vor aminti atunci să solicite ghidarea intuitivă de care au nevoie pentru a se întoarce din nou la centru.

ATITUDINI ŞI EMOŢII SUPERIOARE

Pe măsură ce vor dobândi capacitatea de a vedea dincolo de opţiunile simpliste, în alb şi negru, energia şi

creativitatea oamenilor se vor amplifica. Simțind că au un scop, toți vor dori în mod natural să se simtă împliniți asumându-și mai multe responsabilități, căci această asumare va fi chiar în interesul lor personal. *Ei vor răspunde astfel propriei lor nevoi de a dărui și de a primi energie.* Atunci când știm că *suntem una cu sufletul,* noi ne conectăm imediat la inteligența universală, iar energia începe să curgă din nou. Simțind conexiunea cu scopul universal, vibrația noastră crește, inclusiv la nivelul interacțiunilor pe care le avem în mod conștient (de pe nivelul de conștiință al sufletului). Atunci când energia curge liber între oameni, compasiunea și toleranța înfloresc.

SCHIMBĂRI LA NIVELUL ENERGIEI SUBCONȘTIENTE

În viziunea lui Peirce se va produce de asemenea o schimbare la nivelul atitudinilor și percepțiilor subconștiente, al umbrei colective. Ea consideră că din această zonă se va naște și va ieși la suprafață o conștiință colectivă nouă, de tip superior. Prefigurează o perioadă de tranziție de mare agitație, de drame la nivel național și internațional, cu revenirea vechilor temeri sau întoarcerea la modelele negative, care va fi primul pas natural către eliminarea fricii colective la nivelul lumii. Ceea ce a fost cândva subconștient se va ridica la nivelul planului conștient, lucru la care asistăm chiar în momentul prezent, dată fiind popularitatea talk-show-urilor televizate care expun toate crizele, traumele și slăbiciunile umane imaginabile.

ŞTIRILE DE LA ORA 6.00

Haosul de la ştiri nu reprezintă nimic nou. Peirce face o analogie între cantitatea din ce în ce mai mare de bombe şi explozii la care asistăm, şi erupţia mâniei, fricii şi frustrării colective reprimate. Actele teroriste scot la lumină cele mai profunde temeri ale oamenilor şi vulnerabilitatea lor. Fără o perspectivă spirituală, noi nu putem înţelege însă decât parţial aceste evenimente globale, iar teama şi răzbunarea par să reprezinte singurul răspuns posibil. De multe ori, prima noastră reacţie constă în a reveni la modelele care au funcţionat până acum, ceea ce pare o atitudine conservatoare. Alte dovezi ale schimbărilor care se produc la nivelul umbrei colective sunt marile scandaluri naţionale sau reexaminarea vechilor tabuuri (la care asistăm de multe ori tot în talk-show-urile televizate). De asemenea, se vorbeşte din ce în ce mai mult despre răpirile executate de extratereşti, care ne silesc să ne reconsiderăm limitele sistemului nostru de convingeri.

Mayaşii ştiau care era destinul lor. Ei au prevăzut sfârşitul, la fel cum foarte mulţi tibetani au prevăzut invadarea ţării lor de către chinezi... Fiind Păstrători ai Timpului, mayaşii au putut evacua pământul, conştienţi că şi-au îndeplinit menirea.

Acesta este unul din cele mai bine păzite secrete ale civilizaţiei maya: ei ştiau data exactă... Din punctul lor de vedere, ei au fost transportaţi într-o altă dimensiune fizică... şi ştiau că într-o bună zi, cunoaşterea lor, secretele lor vor

fi descoperite şi revelate de Familia de Lumină – adică de voi. Noi credem că există deja oameni care au descoperit aceste secrete.

Barbara Marciniak, *Pământul: secretele celor din Pleiade, accesul la Biblioteca vie*

OPŢIUNI: LUPTĂ SAU FUGI SAU...?

Reacţiile instinctive în faţa ameninţărilor (agitaţia mondială) sunt de tip luptă-sau-fugi (suprimare şi negare). Atât timp cât nu au cunoscut Viziunea asupra Lumii, oamenii au încercat să îi suprime sau să îi controleze pe cei care îi considerau duşmanii lor. Sindromul *fugii* sau al negării include printre altele şi alegerea unui model parental puternic, care să aibă grijă de noi (acest lucru este valabil şi la nivel politic, prin vot). Peirce prezice că înainte de marea schimbare, în lume vor apărea tot felul de şarlatani şi de dictatori, care vor răspunde nevoii oamenilor de a se simţi ocrotiţi.

Gândiţi-vă că sunteţi o celulă în corpul cosmic. În loc să vă gândiţi la umanitate ca la o reţea vie, mai bine vizualizaţi-o ca un nod în marea reţea cosmică a vieţii.

Gabriel Cousens, *Pacea pe şapte nivele*

Dacă vom accepta cel de-al doilea tip de reacţie, a *luptei,* ne vom întoarce la gândirea dualistă. „Voi scăpa de tine prin violenţă şi război". Va exista o luptă de idei şi reluarea poziţiilor polarizate despre care am mai discutat. O bună bucată de timp de acum înainte, reacţiile de tip *luptă*

– găşti de cartier, diferite grupuri de interese, politici bipartizane excesive şi rasismul – vor continua să creeze dominatori şi victime.

REACŢII PSIHOLOGICE ŞI FIZICE

În modelul lui Peirce, folosirea reacţiilor clasice, specifice vechii paradigme, de tip luptă-sau-fugi, nu pot conduce decât la deziluzii. Întreaga polarizare la care asistăm în lumea de astăzi nu este altceva decât o negare a haosului care pare să ne împresoare de pretutindeni. Pe de altă parte, haosul reprezintă o etapă importantă a dezvoltării noastre, dacă ne raportăm la el ca la o renunţare la vechile valori şi comportamente care nu mai corespund noilor tendinţe ale mileniului. La nivel personal, Peirce prezice o amplificare a nervozităţii şi resemnării populaţiei. Asistăm deja la o creştere a numărului de sinucideri printre adolescenţi, printre oamenii dezabuzaţi, dar şi la o creştere a dependenţei de Prozac şi alte medicamente cu efecte psihice. Vom asista probabil şi la o creştere a incidenţei unor boli precum sindromul oboselii cronice, atacurile de panică, alergiile la mediu şi dependenţele.

Industria alimentară de prelucrare a cărnii este responsabilă pentru 50% din consumul nostru de apă, 85% din erodarea pământului, având nevoie de terenuri de 20 de ori mai mari decât cele care ar fi necesare pentru o dietă vegetariană. Aceasta din urmă ar putea salva un pogon de pădure pe an.

Gabriel Cousens, dr. în medicină, Pacea pe şapte nivele

În timpul perioadelor de haos, frontierele devin nesigure şi apare teama de a nu fi invadaţi. Imigraţia ilegală reprezintă deja o chestiune controversată în Statele Unite. Schimbările care se produc în economia mondială şi la nivelul mediul înconjurător impun o redefinire a locului firesc de care aparţinem. La scara comunităţii, mărirea numărului persoanelor fără adăpost reprezintă un alt semn al descentrării oamenilor şi al pierderii respectului de sine (ei nu se află „acasă"), simbolizând – într-o manieră cât se poate de realistă – o lipsă de identitate şi a simţului de apartenenţă. Lipsindu-i capacitatea triburilor de a se autoorganiza între anumite graniţe, pentru a păstra echilibrul populaţiei, în Occident s-a ajuns la suprapopulare (creştere necontrolată) la nivel macro, în timp ce la nivel micro s-a amplificat lupta împotriva altor forme de creştere necontrolată, de tipul celulelor canceroase. Chiar şi scăderea ratei de fertilitate a bărbaţilor şi femeilor ar putea fi o reacţie la nivel micro împotriva haosului în care trăim.

RECENTRAREA – NIVELUL UNU

După ce se va simţi copleşită de acest haos, Peirce anticipează o perioadă de recentrare a umanităţii, primul nivel fiind o amplificare reacţionară a importanţei egoului. Primul pas pe care îl va face umanitatea va fi o retragere a susţinerii anumitor influenţe culturale, de tipul programării consumatorilor, şi afilierea la partidele politice tradiţionale. Oamenii vor avea tendinţa să spună: „Merit puţin respect, aşa că nu voi mai suporta această situaţie".

Anumite indicii referitoare la amplificarea individualității ar putea fi găsite în popularitatea din ce în ce mai mare a cafe-barurilor – unde crește nivelul de adrenalină – sau în folosirea computerelor personale, dependența de telecomandă, folosirea psihoterapiei pentru a căpăta o individualitate mai dezvoltată. La nivel global, dorința pentru o individualitate mai ferm cristalizată se va manifesta probabil printr-o recrudescență a naționalismului și a patriotismului.

RECENTRAREA – NIVELUL DOI

După această amplificare a individualității personale, oamenii vor căuta un nivel mai profund de autenticitate. În această etapă, ei vor înțelege că: „Sunt aici. Am fost întotdeauna eu însumi. Sunt conectat la o realitate mult mai amplă decât am crezut inițial". Ei vor începe să se relaxeze și să perceapă direct operarea legilor universale în interiorul lor (a Șaptea Viziune de la Celestine). Vor înțelege de asemenea că și ceilalți fac parte din același câmp energetic ca și ei (a Opta Viziune). În această etapă, ei se vor afla deja pe nivelul noii paradigme. Reluând tema din Prima Viziune, Peirce consideră că oamenii vor începe să aibă revelații ale viziunii asupra lumii, generând un câmp unificat de conștiință. Pe măsură ce vor începe să folosească din ce în ce mai mult această energie pozitivă, ei vor crea noi forme de educație, îngrijire medicală, asistență socială, noi modele de drept, arhitectură și noi sisteme politice.

VINDECARE ŞI INTEGRARE

Ultimul nivel în modelul lui Peirce se referă la vindecarea suferinţei personale şi globale, pe măsură ce o masă critică de oameni va realiza că toate lucrurile sunt legate între ele. O masă critică de oameni va opta pentru a nu mai adăuga o nouă suferinţă în această lume, trăind în mod just, după modelul budist. Chiar dacă vor mai apărea situaţii dificile, oamenii vor şti să facă alegeri pozitive, căci nu vor mai pierde din vedere imaginea de ansamblu (idealul colectiv). Ei vor prefera să coopereze. În locul tancurilor pentru război, Peirce crede că vor apărea tancuri pentru meditaţie (de tip *samadhi-tank),* în care oamenii vor învăţa să fuzioneze prin iubire, atingând la unison acea frecvenţă vindecătoare care poate declanşa marea schimbare. În aceste grupuri de meditaţie se vor naşte noi calităţi şi noi metode de rezolvare a problemelor. Vor fi din ce în ce mai multe conferinţe ţinute prin satelit. Amplificarea dorinţei de cooperare va duce la preţuirea celor care au calităţi care nouă ne lipsesc, ceea ce va conduce la apariţia unui nou câmp al diversităţii.

Peirce crede cu convingere că sistemul dualist şi liniar al opoziţiei va fi schimbat cu paradoxul de tip *şi/şi.* Ierarhiile verticale se vor transforma în cercuri şi consilii în care fiecare va fi egal cu ceilalţi. Atunci când îşi vor propune să rezolve anumite probleme, oamenii vor căuta în mod automat numitorul comun (factorul unificator) superior, sau o a treia alternativă. Spre exemplu, în loc să se mai vorbească despre problemele bărbaţilor sau problemele femeilor, se va vorbi numai de problemele *umane.* Oamenii vor renunţa de

bunăvoie la sistemul cu două partide politice opuse, căutând soluții de tip şi/şi care să corespundă cel mai bine interesului general.

Noi credem că noi, ființele vii, suntem diferiți de obiectele neanimate, dar conform principiului interferențelor, ființele vii sunt alcătuite din elemente nevii... De ce trebuie să discriminăm împotriva obiectelor pe care le numim neanimate?

Pentru a proteja ființele vii, noi trebuie să protejăm deopotrivă pietrele, solul şi oceanele. Înainte de aruncarea bombei atomice, la Hiroshima existau foarte multe bănci din piatră prin parcuri. Când şi-au reconstruit oraşul, japonezii au descoperit că pietrele muriseră, aşa că le-au dus şi le-au îngropat. Au adus apoi pietre vii.

Nu trebuie să credeți că aceste obiecte sunt lipsite de viață. Atomii nu îşi încetează nici o clipă mişcarea... Aceşti atomi şi aceste pietre sunt manifestări directe ale conştiinței.

Thich Nhat Hanh, *Iubirea în acțiune*

Mişcările pentru permiterea eutanasierii se vor amplifica pe măsură ce oamenii vor înțelege din ce în ce mai bine că moartea nu este altceva decât o tranziție pe nivelul spiritual al existenței. Oamenii vor dori să îşi păstreze conştiința şi amintirea lecțiilor învățate pe pământ; de aceea, se vor face din ce în ce mai multe cercetări şi studii referitoare la moarte. Va apărea un echilibru între salvarea unei persoane şi avansarea naturală a procesului morții, fără rezistența şi teama care îl caracterizează la ora actuală.

Condițiile meteorologice se vor integra și ele în structurile energetice globale (la fel ca în cazul capacității individuale de a se pune la unison cu anumite frecvențe). Vremea va indica starea corpului emoțional colectiv, iar fluctuațiile valutare vor fi considerate semne ale schimbării sistemelor de valori.

NOILE GRUPURI DE SUFLETE

La fel ca şi mulți alți maeştri spirituali, Peirce anticipează încarnarea unor grupuri noi de suflete pe pământ. Poate fi vorba fi suflete care nu s-au mai încarnat de mult timp şi care se simt cel mai bine în frecvențele înalte ale planului mental superior. Încă de prin 1970 pare să fi crescut numărul copiilor hiperactivi, alergici la anumite elemente ale mediului, sau cu un handicap de învățare. Departe de a fi lipsite de inteligență, aceste suflete sunt de multe ori excepționale, dar au dificultăți în a se integra în actualele structuri familiale şi şcolare. Peirce emite sugestia că ele pot vibra pe nivele diferite de cele pe care noi le considerăm „normale". Este posibil ca ele să aibă dificultăți în a-şi ajusta frecvența la densitatea planului terestru. Pe de altă parte, ele pot contribui decisiv la procesul de transformare a pământului, prin accelerarea frecvenței conştiinței planetare. Pot fi atrase de frecvențele superioare ale activității cerebrale, cum ar fi noile tehnologii, jocurile video, calculatoarele şi realitatea virtuală. Marea lor provocare va fi să-şi păstreze echilibrul; de aceea, este posibil ca ele să aibă mai multă nevoie de ajutor pentru dezvoltarea emoțională, sau de mai multe contacte şi atingeri

fizice. Fără o centrare în planul fizic şi fără liniştirea minţii prin intermediul meditaţiei, ele pot avea dificultăţi în păstrarea contactului cu energia terestră. Studiile făcute până acum demonstrează deja că copiii hiperactivi îşi încetinesc ritmul cerebral prin unde beta, spre deosebire de oamenii „normali", care îşi încetinesc ritmul cerebral prin unde alfa şi theta.

Totul a început când i-am întrebat ce simt la începutul anului şcolar. Indiferent de mediul din care proveneau, nu doreau să se întoarcă la şcoală, spunându-mi: „Mă simt agitat". O fetiţă s-a exprimat chiar în acest fel: „Spiritul meu nu se poate linişti".

Acest răspuns m-a izbit. Mi-am dat seama că vorbeam despre spirit. Aceşti copii iubeau tot ce era legat de cuvinte precum: spirit, mister, sau tot ce este necunoscut şi ne guvernează. Le plăcea de asemenea să ştie că se aflau la cârma spiritului lor (că deţineau controlul).

Când le-am citit acest fragment: „Mana este forţa vieţii care curge din marea sursă universală – dintr-o putere superioară – iar călătoria pe pământ este o călătorie spirituală", toţi copiii au exclamat: „Ah!"

Shirley Richardson, co-fondator al Şcolii Gimnaziale pentru Copii Supradotaţi

---

Întrucât tot mai mulţi copii se nasc în cămine alcătuite dintr-un singur părinte, Peirce crede că se va dezvolta un nou tip de şcoală. Ea anticipează o încrucişare între şcoala obişnuită şi căminul de copii, în care vor fi practicate numeroase activităţi care vor dezvolta însuşirile intuitive ale

copiilor şi capacitatea lor de a lucra în colectivitate. Părinţii vor primi la rândul lor consiliere despre felul în care trebuie să-şi crească copiii sau vor fi supuşi unor terapii în timp ce copiii lor se află la şcoală.

Este posibil ca aceste suflete să fie atât de obişnuite să funcţioneze în grup în dimensiunea spirituală, încât să aibă dificultăţi în a opera pe planul fizic dacă nu sunt integraţi într-un grup. Răspunsul societăţii la nevoile lor speciale ne poate ajuta să creăm metode prin care să putem avea acces la mintea colectivă, contribuind astfel la apariţia unui creier uriaş care să creeze în tehnologie lucruri pe care nici măcar nu ni le putem imagina la ora actuală. Poate chiar copiii noştri vor fi cei care vor inventa noi aparate şi vor învăţa să producă singuri obiectele de care au nevoie.

INELUL DE SUFLETE LUMINOASE

Peirce descrie o viziune pe care a avut-o şi care se află la unison cu conceptul din a Zecea Viziune referitoare la grupurile de suflete care ne susţin din Lumea de dincolo, păstrând amintirea Viziunii noastre de la Naştere. În viziunea pe care a avut-o, ea a văzut un mare grup de suflete care priveau pământul, apropiindu-se din ce în ce mai mult de planul nostru de existenţă. Peirce a văzut de asemenea cum oamenii îşi ridică ochii spre cer, intuind existenţa acestor suflete invizibile. Ea relatează că inelul de suflete luminoase din jurul pământului va deveni din ce în ce mai mare şi mai strălucitor, iar ele se vor apropia din ce în ce mai mult de sufletele de pe pământ. În cele din urmă, vor apărea zone de

contact în care sufletele încarnate şi cele dezâncarnate vor putea face schimb de informaţii.

...la fiecare 2.500 de ani, kumara-şii emană un flux de Iubire Cosmică, de Înţelepciune şi de Energie mult mai intens ca de obicei. Această Lumină Strălucitoare şi această Radiaţie Transcendentă inundă pământul şi pe locuitorii acestuia, penetrând totul şi ridicând pretutindeni nivelul de vibraţie. Ele dau astfel un impuls colosal creşterii pe pământ, inclusiv a umanităţii.

Chiar înaintea acestor Mari Emanaţii se petrec tulburări extraordinare în planul fizic, iar oamenii simt o agitaţie ieşită din comun. Aceste tulburări se datorează energiilor negative acumulate în ultimul interval de timp... Această dizarmonie se datorează întotdeauna îndepărtării de „Principiul Fundamental al Vieţii".

Godfre Ray King, *Mistere dezvăluite*

În conformitate cu trendurile viitoare descrise de Peirce, polarizarea conştiinţei în perioada pe care o trăim îi va sili pe oameni fie să devină din ce în ce mai lucizi şi să se apropie unii de alţii, fie să devină din ce în ce mai denşi şi mai izolaţi. Cei care avansează către polul negativităţii se vor simţi secătuiţi de energie şi îşi vor pierde orice speranţă. Pe măsură ce polarizarea va atinge un punct al masei critice, se va petrece o bifurcaţie energetică. Cei cu o conştiinţă mai densă vor muri, căci nu vor rezista la frecvenţele superioare ce vor invada planul fizic. Când se vor reîncarna, ei vor reveni pe vechiul nivel de care îşi vor aminti şi nu îşi vor

da seama că s-a petrecut ceva neobişnuit. Sufletele mai luminoase vor crea – numai pentru ei – o nouă dimensiune terestră, mai elevată, iar corpurile lor vor deveni translucide. Vibraţiile diferite vor trăi în lumi paralele, conform modelului fizicii cuantice. Fizica cuantică afirmă că lumina este simultan o particulă şi o undă. La scara umanităţii, ne putem imagina că oscilăm între cunoaşterea de sine sub forma conştiinţei individuale şi intuirea existenţei noastre sub forma unui câmp de conştiinţă.

Rezultă că pentru a susţine Viziunea asupra Lumii, noi trebuie să ne apropiem de acei semeni ai noştri şi de acele domenii care vibrează pe nivelul pe care dorim să-l atingem sau în care dorim să existăm. Noi trebuie să păstăm veşnic viu, în inima noastră, *idealul* către care aspirăm.

PROFEŢIILE DIN ANZI

Potrivit profeţiilor civilizaţiilor din Munţii Anzi, între 1990 şi 1993 lumea a trecut printr-un *pachakuti,* un eveniment considerat „o transmutaţie cosmică prin care se pregăteşte instaurarea unei noi ere cosmice". Elizabeth Jenkins, directoare a Fundaţiei Wiraqocha pentru Păstrarea Înţelepciunii Indigenilor, a studiat tradiţia mistică a civilizaţiilor din Anzi încă din 1987. Din anul 1990, ea a început o colaborare cu antropologul peruan Juan Nunez del Prado, care, la rândul lui, a studiat cu indienii Q'ero din Peru mai bine de 30 de ani.

Jenkins ne-a spus: „Profeţii din Anzi, clarvăzători şi vizionari ai popoarelor lor, afirmă că perioada pe care o

traversăm la ora actuală, 1993-2012, este o 'perioadă critică' pentru evoluția conștiinței umane. Am intrat în acea epocă pe care ei o numesc *taripay pacha,* 'Epoca în care ne întâlnim din nou cu noi înșine'. Până recent, aceste profeții nu erau făcute publice. Astăzi, profeții din Anzi afirmă că a sosit timpul să renunțăm la *teamă* și să ne apropiem unii de alții, pentru binele comun".

Profeții din Anzi cred că noua eră va începe atunci când va apărea un lider cu puteri vindecătoare perfecte. Acest semn va indica un câmp de conștiință unificat și crearea condițiilor în care indivizii nu vor mai trebui să lucreze atât de mult asupra *karma*-ei lor personale, cât asupra *karma*-ei colective a planetei. Profețiile susțin de asemenea că la ora actuală, tot mai mulți oameni trec printr-o perioadă de tranziție în dezvoltarea lor psihospirituală, trecând de pe ceea ce ei numesc nivelul trei de conștiință pe nivelul patru. Nivelul trei de conștiință este caracterizat încă de frică, de conflicte și de simțul separării. Nivelul patru, care se află la unison cu schimbările pe care le propovăduiește a Zecea Viziune, este acel nivel pe care învățăm să ne împrietenim cu frica și cu forțele naturii. Devenind din ce în ce mai capabili să integreze umbra colectivă, adică exact locul unde se naște Frica, oamenii încep să contribuie în mod efectiv la marea schimbare colectivă. Nivelul patru este și cel pe care învățăm să comunicăm direct cu energiile naturii – cu munții, râurile, copacii, cerul și pământul, așa cum s-a arătat în a Treia Viziune din *Profețiile de la Celestine.*

Marea provocare căreia trebuie să îi facem față constă în purificarea energiei colective de teamă și de celelalte emoții

negative specifice nivelului trei de conştiinţă, precum şi în atragerea unei cantităţi suficient de mari de energie spirituală pentru a putea trece colectiv pe nivelul patru. Aceste profeţii antice susţin însă cu toată claritatea că schimbarea nu se va petrece dacă nu vom fi capabili să scăpăm de Frică.

În mod ironic, deşi problemele noastre devin din ce în ce mai complexe şi aparent imposibil de rezolvat, individul mediu simte că nu poate face nimic pentru a schimba lucrurile. Tocmai acesta este însă semnalul că implicarea cetăţenilor şi a comunităţii este indispensabilă şi de neevitat. Până când nu vom recunoaşte şi nu vom începe să acţionăm în funcţie de acest adevăr fundamental, nu vom putea aduce schimbări semnificative în mediul social din care facem parte.

Bill Shore, *Daţi şi altora din puterea voastră*

Prin concentrarea energiei psihice umane, preoţii din Anzi cred că noi *plantăm seminţele* evoluţiei noastre viitoare. Numai astfel pot fi descătuşate toate puterile minţii, trupului şi spiritului uman, aşa cum s-a discutat în a Noua Viziune. În viziunea misticismului andic, la ora actuală au fost întrunite toate condiţiile pentru schimbarea nivelului de conştiinţă al umanităţii.

VIZIUNEA ASUPRA LUMII 101

- Viaţa pe pământ înseamnă mult mai mult decât putem percepe noi prin cele cinci simţuri de care dispunem.

- Până acum, noi nu am avut acces decât la informații parțiale despre lume.
- Există numeroase nivele ale existenței inteligente (superioare şi inferioare celui pe care ne aflăm noi).
- Aceste nivele există în natură (în afara noastră), dar şi în interiorul conştiinţei noastre.
- Celelalte planuri ale existenței încep să ni se reveleze prin experiențe de moarte clinică, experiențe extracorporale, comunicări ale spiritelor decedate, intervenții ale sfinților şi îngerilor (poate chiar şi faimoasele răpiri extraterestre).
- Focalizarea noastră asupra planului material a avut un anumit scop, dar acum este din ce în ce mai zdruncinată.
- Experiențele ieşite din comun, care nu corespund convingerilor noastre despre realitate, ne silesc să creştem din punct de vedere intelectual, emoțional şi fizic. Aceasta este paradigma schimbării.
- Tot ce se întâmplă, se întâmplă pentru un anumit scop. Există o Viziune asupra Lumii, pe care noi ne-o putem doar imagina.
- Pe pământ s-au încarnat o masă critică de suflete cu misiunea clară de a susține Viziunea asupra Lumii.
- Un aspect important al Viziunii asupra Lumii constă în ridicarea vălului dintre cele două dimensiuni.
- Vălul este deja parțial ridicat.

STUDIUL INDIVIDUAL

Vă mai amintiţi ultima dată când v-aţi adunat mai mulţi oameni – la un picnic, o întâlnire sportivă, o nuntă, un botez, o vizită, o vacanţă comună – şi v-aţi fi dorit ca ziua aceea să nu se termine niciodată, atât de bine, de fericit şi de plin de iubire vă simţeaţi? Acestea sunt momente de integrare cu fluxul de energie cosmică, în care capacitatea de a te bucura devine practic infinită.

Închideţi pentru câteva clipe ochii şi recreaţi sentimentul de bucurie intensă pe care l-aţi trăit atunci. Coordonaţi meditaţia cu suflul, amplificând astfel energia şi lumina pe care le experimentaţi. Încercaţi acum să intensificaţi şi mai mult trăirea, ridicând-o pe un nivel de vibraţie superior.

CAPITOLUL 14

SUSȚINEREA VIZIUNII

Abundența bizonului

... atunci când ne rugăm corect, noi nu-i cerem ceva anume lui Dumnezeu. Dumnezeu ne inspiră să acționăm în locul lui și să manifestăm voința lui pe pământ. Ca emisari divini, noi participăm la crearea planului fizic. Fiecare gând, fiecare așteptare a noastră, tot ceea ce vizualizăm că se petrece în viitor, reprezintă o rugăciune și are tendința să devină realitate. Nici un gând, nici o dorință și nici o temere nu sunt însă atât de puternice ca și viziunea aflată la unison cu divinul.

A ZECEA VIZIUNE: SUSȚINEREA VIZIUNII[197]

CONVERSAȚIA CU SPIRITUL RÂULUI

„Odată ce ai experimentat imposibilul, definirea realității devine deschisă. În acel moment pur și simplu nu știi ce se

premise, o alternativă mai înțeleaptă ar fi să nu considerăm relatările miraculoase ale călugărilor de pe Muntele Athos drept simple iluzii sau halucinații. Cel mai bine ar fi să-i ascultăm.

Kyriacos C. Markides, Călărind pe leu

Aceasta este maniera în care am primit eu mesajele și în care am putut avansa. Am urmat acele simboluri care îmi aduceau energie. Această cale mi-a permis întotdeauna să ajung în următorul punct al călătoriei mele, să știu ce trebuie să fac în continuare. Știam care este următoarea persoană cu care trebuie să mă întâlnesc. Semnificația literală a unui eveniment nu contează la fel de mult ca și transfigurarea lui, pentru a vedea mesajul sau simbolul care se ascunde în spatele său. Trebuie să te lași dus de val, să respecți fluxul energetic. Forma nu este importantă și nu ar trebui să o respectăm mai mult decât tiparul ei energetic.

Am descoperit că atunci când ai asemenea întâlniri cu lumea spirituală, după care revii cu picioarele pe pământ, egoul se dilată și apoi se contractă la loc. Într-o zi te simți la fel ca Iisus Christos, a doua zi simți că nu însemni nimic, că ești doar un vierme care se târăște prin praf, învățând ce este viața. Eu cred că așa trebuie să se deruleze procesul. Trebuie să trecem cu toții prin asemenea experiențe, tocmai pentru a nu ne atașa de fluctuațiile egoului. În viața noastră se pot întâmpla sincronicități uimitoare, care să ne facă să palpităm, dar trebuie să învățăm apoi să trăim din nou momente plictisitoare, când nu se întâmplă nimic".

Era minunat să o auzim pe Elizabeth Jenkins dând glas atât de inspirat propriilor noastre simțăminte și descriind

pentru cititorii acestei cărți cum te simți atunci când te afli pe cale. Pe ce cale, ne veți întreba? Pe propria dumneavoastră cale! Noi nu vă putem spune ce anume trebuie să căutați, sau ce anume căutați deja. Dacă v-am dezvălui acest lucru, unde ar mai fi misterul? Important este să credeți că faceți şi dumneavoastră parte dintre creatorii de Viziuni. Orice ați face pentru a trezi puterea dinlăuntrul dumneavoastră, pentru a vă amplifica luciditatea şi pentru a înțelege mai bine ceea ce contează pentru dumneavoastră, veți fi conduşi către acele praguri pe care trebuie să le traversați. Dar haideți să revenim la revelațiile pe care le-a trăit Elizabeth în excursia ei la New York.

„Pachamama (spiritul Pământului) din New York este extrem de puternic, ne-a povestit ea. Oamenii cred că New Yorkul este doar un loc al marilor clădiri, dar se înşeală: *pământul* pe care sunt construite aceste clădiri este incredibil de puternic (exact ceea ce spunea Joseph Campbell, apropo). Aşa se explică de ce a atras deasupra sa o energie creatoare umană atât de masivă. Am stat la prietena mea, Linda Michaels. Într-o sâmbătă dimineața, am ieşit afară, cu gândul să vizitez Muzeul de Artă Metropolitan. Tocmai mă îndreptam către muzeu, când deodată am auzit vocea râului Hudson vorbindu-mi: 'Scuză-mă, dar nu mi-ai adus ofranda rituală. Nu ai venit şi nu m-ai salutat!'

Nu aveam nici cea mai mică idee unde mă aflu. Cert este că nu mă aflam pe malul râului atunci când am auzit vocea sa. Am luat imediat o hartă a oraşului de la primul chioşc. Am constatat că râul se afla la două străzi mai încolo. M-am îndreptat imediat către el şi i-am adus o ofrandă. Era un spirit mare, puternic, frumos, şi mi-a spus tot ce trebuia

să ştiu în legătură cu întâlnirea care mă aştepta (cu editorul meu). A adăugat: 'Oamenii fac parte integrantă din natură, şi ar fi timpul să recunoaşteţi acest lucru. Voi vă străduiţi să dominaţi natura, dar arată-mi un singur om capabil să reziste în faţa puterii unui vulcan sau a unei tornade, ori să oprească un cutremur. Nu credeţi că ar fi mai bine dacă v-aţi alătura eforturilor naturii? Recunoaşte-i puterea şi folosiţi-o. Dacă vei lucra cu mine, mi-a mai spus râul, vei avea acces la această putere'.

Eram în plin New York, la numai două străzi de Central Park, ne-a spus aproape în şoaptă Elizabeth, şi puteam *simţi* puterea naturii *ca o forţă uriaşă;* am înţeles atunci că oraşul construit deasupra nu era decât un fir de praf purtat de această forţă a naturii. Chioar dacă nu puteam spune că era *complet* insignifiant, nu greşesc prea mult spunând că era *relativ* insignifiant.

Toate experienţele mele legate de New York au fost complet diferite în acea săptămână faţă de ceea ce trăiam în mod obişnuit. M-am simţit extraordinar. De regulă nu-mi plac marile oraşe, preferând de departe natura. Dar acolo am realizat că *oriunde* aş fi, mă aflu de fapt în mijlocul naturii. Unde aş putea merge fără a fi pe pământ?" Elizabeth a tăcut câteva clipe la telefon, după care a continuat.

„Părinte Maxim, cunoşti cumva un gerontas (maestru) pe nume Vasilios?" l-am întrebat eu când s-a aşezat lângă mine. Mi-a zâmbit şi a tăcut timp de câteva minute. Îl cunoşti?" am insistat eu. „Părintele Vasilios este gerontas-ul meu. Cu el lucrez eu". Era una din acele coincidenţe care te fac să te întrebi dacă sunt cu adevărat coincidenţe, sau

consecința unei cauze inefabile, ascunsă conștiinței obișnuite... Muntele Athos este o relicvă din perioada bizantină, parte integrantă dintr-o civilizație în care oamenii credeau în miracole. De fapt, aici chiar se întâmplă miracole, aparent minore, șiruri de coincidențe pe care nici un statistician nu le-ar putea accepta. Uneori, aceste coincidențe îl urmăresc pe vizitator și după ce părăsește Muntele Athos, schimbându-i viața.

Kyriacos C. Markides, *Călărind pe leu*

„Tocmai m-am întors din Brazilia, unde am studiat cu maestrul meu, Don Manuel. Am fost amândoi la Rio Negro, destul de aproape de Amazon. Ne-am plimbat pe malul fluviului, iar el mi-a povestit ce spunea spiritul acestuia. Mi-a învățat nucleul energetic să comunice cu spiritul râului. Aceasta a fost exact experiența pe care am trăit-o când am ajuns la New York. Energia oricărui râu are o anumită conștiință, iar dacă înveți să te conectezi la ea, poți primi informații, sau te poți chiar vindeca. Apropo, chiar sufeream de o durere de stomac când am ajuns pe malul râului Hudson, care la plecare mi-a trecut cu desăvârșire".

SĂ FII UNA CU VIZIUNEA

Susținerea Viziunii asupra Lumii înseamnă *să fii una cu Viziunea asupra Lumii.* Susținerea Viziunii înseamnă *să o trăiești personal* și să proiectezi intenția binelui suprem asupra viitorului. În ultimul capitol din romanul *A Zecea Viziune,* David afirmă: „Principalul aspect al acestei Viziuni nu se

referă în primul rând la experimentarea ei, deşi şi acest lucru este destul de dificil. Important este felul în care *proiectăm* această Viziune asupra viitorului, felul în care o *susţinem* pentru restul umanităţii. Asta este esenţa celei de-a Zecea Viziuni"[198].

Susţinerea Viziunii înseamnă să ştii că te afli aici pentru un scop. Învăţaţi să vorbiţi cu spiritele Pământului. Învăţaţi să mirosiţi vântul. Ascultaţi sunetul mulţimii. Disciplinaţi-vă mintea pentru ca ea să accepte informaţii noi; confruntaţi aceste informaţii cu convingerile dumneavoastră actuale, pentru a vedea ce vi se potriveşte cel mai bine în acest moment al existenţei dumneavoastră. Urmaţi calea pe care vă îndrumă sincronicităţile, adulmecaţi, ascultaţi, încordaţi-vă precum o căprioară, aşteptaţi, priviţi – apoi, când momentul a sosit, faceţi marele salt, la fel ca Pegas, calul înaripat. Săriţi dincolo de prăpastie.

Aduceţi-vă aminte că timpul joacă un rol foarte important în planurile dumneavoastră. Imaginaţi-vă că vă aflaţi în mijlocul unei peşteri săpate în piatră galbenă de ocru. Pereţii, cu mii de striaţii săpate de apă de-a lungul milioanelor de ani, sunt negri. Doar o mică porţiune din peşteră este iluminată. Deasupra capului dumneavoastră, la 15 metri, este o mică deschizătură prin care pătrunde lumina aurie a soarelui, luminând acea mică porţiune. Vă apropiaţi ca să studiaţi acest perete iluminat. Constataţi că pe el sunt gravate simboluri, iar aceste simboluri reprezintă chiar momentul actual al existenţei dumneavoastră. Când soarele se va mişca pe cer, lumina va dispărea şi dumneavoastră nu veţi mai putea citi simbolurile atât de preţioase pentru înţelegerea

viitorului dumneavoastră. Până la trezirea spirituală, toate evenimentele se îngemănează într-o sincronicitate perfectă. Trebuie să profitați de fiecare moment care vă este acordat.

CONSTRUIREA PUNȚII CARE FACE LEGĂTURA CU SEMENII NOŞTRI

În romanul *A Zecea Viziune,* către sfârşitul poveştii, grupul face eforturi pentru atinge acea stare de coeziune necesară pentru a putea opri prin concentrarea sa experimentul din vale. Deşi eroii fac mari eforturi, ei nu reuşesc să susțină viziunea. Există o scurgere de energie, datorată faptului că îl consideră pe Feyman, omul care încearcă să obțină noua tehnologie cu orice costuri, drept duşmanul lor, împotriva căruia trebuie să lupte şi pe care trebuie să-l învingă. Concentrându-se asupra lui, ei îl încarcă pe acesta cu energie, amplificându-i puterea. Aceasta este capcana în care putem cădea cu toții dacă ne cramponăm de adversitate, de energia de tip „anti-". În final, grupul realizează că ar avea mai mult succes dacă l-ar vizualiza pe Feyman amintindu-şi *de ce* încearcă să obțină această nouă tehnologie, trimițând astfel energia lor pentru susținerea Viziunii lui originale, de la Naştere.

1. Renunțați la lupta pentru putere şi „treceți de aceeaşi parte a baricadei"

Din exemplul de mai sus rezultă trei principii care vă pot fi de mare folos în munca dumneavoastră de susținere a Viziunii. Mai întâi de toate, este important să rețineți că

tratarea celor din jur ca pe nişte duşmani nu face decât să-i întărească pe aceştia, *căci „duşmănia" noastră le oferă un pretext pentru a lupta în continuare.* Asta nu înseamnă că trebuie să fim de acord cu ei. Ceea ce contează este să încercăm să înțelegem ceea ce fac dintr-o perspectivă pozitivă. Care este scopul lor suprem? Care este forța pozitivă din spatele intenției lor? Le putem trimite apoi energie pentru a-şi aminti menirea lor originală, dar fără intenția sau dorința de a-i schimba.

Principalul nostru scop ar trebui să fie focalizarea atenției asupra idealului şi lucrul în colaborare cu alții pentru progresul umanității. Nu este nici util, nici eficient pentru munca noastră cramponarea de oameni şi de personalități ori alimentarea polarității punctelor de vedere. Urmărirea exclusivă a unor efecte exterioare nu face decât să mențină problema. Pe de altă parte, lucrul pe planurile interioare, pentru dezvoltarea şi trezirea noastră, ne ajută să creăm canale telepatice care vor atrage către noi sprijinul şi informațiile pe care le căutăm. Concentrarea intenției prin intermediul rugăciunii şi al vizualizării reprezintă cea mai puternică tehnică pentru participarea creatoare la evoluția universului. Înțelegerea temerilor şi a punctelor de vedere diferite ale altor oameni ne ajută să intuim mai bine cum putem construi punți de legătură cu ei.

2. Nu există „ei"

Al doilea principiu pe care trebuie să-l înțelegem este evocat în roman de momentul în care grupul învață că toată lumea trebuie inclusă în Viziune. Lupta lor cu Feyman i-a învățat pe eroi că toți oamenii sunt interdependenți. Noi nu

ne mai putem permite să gândim în termeni de „noi" şi „ei". „Ei" practic nu există. Nu existăm decât „noi". Tot ce face o persoană, un grup, o țară, *fiecare gând,* ne afectează pe noi toți, indiferent cât de departe se află din punct de vedere fizic persoana, grupul sau țara respectivă. Conştiința – elementul fondator şi unificator al întregii vieți – se află pretutindeni.

Fizicienii nu folosesc concepte precum „memoria", deşi aceasta poate fi regăsită cu uşurință în lumea cuantică. Particule separate de distanțe imense în continuumul spațio-temporal ştiu fiecare ce face cealaltă. Atunci când un electron sare pe o nouă orbită a atomului, anti-electronul (sau pozitronul) său pereche este nevoit să reacționeze, indiferent unde trăieşte în cosmos. De fapt, întregul univers este clădit pe acest tip de memorie în rețea.

Deepak Chopra, dr. în medicină, Vindecarea cuantică: explorarea frontierelor în medicina ansamblului corp-minte

---

3. Însuflețirea şi participarea la totalitate

Cea de-a treia lecție pe care o putem învăța din roman este asemănarea energetică dintre procesul de vindecare şi cel de aducere aminte. Dacă dorim să schimbăm această lume, ne putem alege modelul vindecării – acela al reintegrării în totalitate – a aspectului sau persoanei pe care dorim să le schimbăm. Decât să „luptăm" împotriva crimelor, a războiului, sărăciei şi distrugerii ecologice, mai bine am încerca să completăm ceea ce lipseşte, să alinăm prin iubire şi afecțiune acele persoane sau evenimente care sunt fracturate şi în suferință. Nivelul de conştiință pe care s-a aflat umanitatea

până acum ne-a silit să încercăm să rezolvăm lucrurile într-o manieră a confruntării, care degenerează din păcate atât de uşor în conflict sau în luptă. Aşa cum am afirmat atunci când am discutat despre paradigma războiului sau a conflictului (în capitolul referitor la sănătate), se pare că a sosit timpul ca umanitatea să treacă la un nou model, acela al recunoaşterii structurilor, care permite lărgirea viziunii. Dacă lucrăm cu modelul energetic al idealului pe care ne-am propus să-l atingem, vom risipi mai puţină energie cu conflictele şi vom putea redirecţiona această energie economisită către obţinerea unui rezultat pozitiv.

Dacă un număr din ce în ce mai mare de oameni vor recunoaşte că reprezintă o părticică din Dumnezeu, dacă vom învăţa cu toţii să ne ascultăm semenii, să le respectăm punctele de vedere şi să-i convingem că îi ascultăm cu adevărat, noi putem ridica vibraţia întregii umanităţi. După cum remarca Wil în roman: „Atunci când v-aţi ridicat la unison nivelul energetic şi v-aţi adus aminte în mod conştient de cea mai mare parte a Viziunii asupra Lumii, voi aţi ridicat practic întreaga vale pe noul nivel de vibraţie. Acesta s-a apropiat de nivelul de vibraţie al Lumii de dincolo, ceea ce v-a permis să aveţi o viziune clară asupra mea, la fel cum şi eu am putut avea o viziune clară asupra voastră. De acum înainte, chiar şi grupurile de suflete vor putea apărea mai uşor în această vale“[199].

TRANSPUNEŢI ÎN PRACTICĂ

Vă mai amintiţi ce aţi simţit când v-aţi aflat într-un supermarket şi un funcţionar a rostit la difuzor: „Casa trei

este liberă. Nu stă nimeni la coadă la casa trei"? Probabil că vă mai aduceți aminte uşurarea pe care ați simțit-o la gândul că puteți ieşi rapid din magazin, fără frustrarea pe care o presupune statul la coadă. Imaginați-vă că la fel stau lucrurile şi cu practica dumneavoastră spirituală. Casa trei este liberă. Nu mai trebuie să stați la coadă. A sosit timpul să puneți în practică tot ce ați citit în această carte şi toate lucrurile asupra cărora ați meditat până acum. Vă aflați exact în locul în care trebuie să fiți şi toate porțile vă sunt deschise. Explorați întâlnirile întâmplătoare. Păstrați-vă inima deschisă şi mintea lucidă, pentru a vedea unde puteți face cel mai mult bine.

Felul în care răspundeți la următorul telefon, maniera în care îi vorbiți plin de iubire unui copil, perseverența discretă cu care vă continuați munca, toate acestea fac parte integrantă din Viziunea asupra Lumii. Iubirea şi bunătatea întăresc sufletul aflat pe cale.

Important nu este cât de mult faceți, ci să faceți ceva, din inimă. Adoptați viziunea holistă, care consideră orice „problemă" ca fiind doar o piesă dintr-o imagine mai largă. Noi putem interveni în ciclurile sărăciei, crimei, violenței şi şomajului, dar nu le putem rezolva toate odată, ci numai acționând pe rând, acolo unde este cazul şi unde putem face ceva. Mențineți un sentiment de iubire între dumneavoastră şi ceilalți. Rămâneți conectați la *starea de pasiune* atunci când faceți ceva. Această pasiune este de fapt conexiunea dumneavoastră cu spiritul. Dacă pierdeți din vedere această calitate, zelul dumneavoastră în a-i sluji pe ceilalți se va epuiza rapid, sau veți deveni ataşați de succes şi de faimă, pierzând din vedere idealul pentru care ați început această acțiune. Aveți grijă să nu vă rătăciți chiar dumneavoastră în

timp ce încercați să salvați lumea! Convingerea este importantă, dar ea trebuie să fie detaşată şi altruistă, pornită dintr-un impuls interior de a ajuta umanitatea.

Puteți practica starea de pace inclusiv atunci când conduceți maşina. Respirați regulat şi zâmbiți. Dacă mergeți pe jos (de pildă între birou şi stația de autobuz), puteți practica aşa-numita meditație a mersului pe jos, fără să vă gândiți la nimic şi bucurându-vă plenar de plimbarea pe această planetă frumoasă. Dacă mergeți în acest fel timp de 3-5 minute, vă veți regăsi rapid sinele şi veți dobândi o stare de seninătate. Asta este ceea ce noi numim practica meditației în viața de zi cu zi.

Thich Nhat Hanh, interviu luat de Jerry Brown în *We, the People*

Dacă vom înțelege că orice obstacol ne poate ajuta să învățăm o lecție importantă, de care aveam nevoie, liniştea noastră se va amplifica, iar eforturile noastre vor deveni mai focalizate. De regulă, noi dorim să înlăturăm obstacolul cât mai rapid cu putință. Pe viitor, urmăriți să reflectați la mesajul obstacolului pentru dumneavoastră. Ce anume nu merge? Ce anume nu vedeți? Ce lucru de care nu sunteți conştient vă învață obstacolul? Vă reamintim cuvintele lui A.T.: „Nu există altceva decât mesaje".

ÎNVINOVĂȚIRE SAU SERVICII

Atunci când cedăm în fața fricii şi ne aşteptăm la tot ce poate fi mai rău, noi avem tendința să învinovățim lumea

exterioară sau „autoritățile" pentru toate relele din această lume. Dacă ne vom elibera de această frică şi ne vom schimba vibrația interioară, vom constata rapid că toate căile se deschid în fața noastră, astfel încât să putem face noi înşine ceva pentru a schimba în bine lucrurile.

Începeți prin a deveni conştienți de faptul că există alți oameni care fac deja eforturi (oricât de minore) pentru a reduce suferința în această lume. Există vreo organizație de care vă simțiți atras? Există vreo abordare nouă care vă ispiteşte?

Maestrul zen Bernard Tetsugen Glassman s-a mutat la Yonkers, New York, pentru a iniția o comunitate zen. Viziunea sa a condus în timp la proiecte şi afaceri care le permit celor fără adăpost să-şi închirieze o casă, găzduire şi servicii pentru suferinzii de SIDA, programe de pregătire profesională, la care s-a adăugat un centru zen. Într-un interviu luat de *Inqiring Mind,* Glassman afirmă: „Adevărata învățătură a unui maestru este viața lui, iar adepții sunt atraşi de el în funcție de interesele şi de preocupările sale... Personal, practic foarte mult ceea ce numesc retragerea pe străzi sau 'starea de martor'. Există oameni care mi se alătură în aceste retrageri, în timp ce alții preferă să muncească la diferite proiecte din Yonkers".

O femeie pe care o cunoşteam stătea în camera tăcută din casa ei şi se uita în fiecare zi la lacul înghețat, scriind tot ce s-a întâmplat în ziua respectivă: ce a spus fetița ei, ce a făcut soțul, toate micile evenimentele din viața ei şi a familiei ei.

Ea a scris astfel la maşina de scris foaie după foaie, adunând foile într-un teanc, fără să le mai recitească, timp de un an de zile.

Ciudat este că stând acolo şi scriind, în timp ce privea lacul îngheţat, ea era convinsă că este o femeie plăcută, de vârstă mijlocie, cu o viaţă liniştită, fără evenimente, confortabilă.

Un an mai târziu, când a recitit foile scrise, acestea i s-au părut reci şi fără nici o legătură cu ea, ca şi cum ar fi fost scrise de o străină. Dar cel mai mult a uimit-o calitatea ieşită din comun a literaturii pe care o produsese.

„Este absolut remarcabil! a scris ea. Am constatat că în loc să am o viaţă obişnuită, liniştită, banală, trăiesc o viaţă ieşită din comun, extrem de violentă, extraordinară... Iar imaginea fetiţei mele mi s-a părut o pictură de Goya".

Brenda Ueland, *Dacă doriţi să scrieţi: o carte despre artă, independenţă şi spirit*

Metoda lui Glassman constă în a-şi pune adepţii să strângă bani de la prieteni, pentru a vedea pe pielea lor ce înseamnă să ceri bani şi să fii asistat. După colectarea banilor, aceştia sunt donaţi unui adăpost pentru săraci, iar adeptul se pregăteşte să trăiască el însuşi pe străzi timp de o săptămână. Glassman povesteşte: „Atunci când cerşeşti bani de la oameni, vezi inevitabil cum aceştia îşi feresc privirea, evitând să te privească în ochi. Este un sentiment de respingere cu care noi, cei din clasa mijlocie, nu suntem obişnuiţi. Nimeni din cei care au fost cu mine pe străzi nu va mai fi aceeaşi persoană vreodată. Când rătăceşti pe străzi, foarte curând începi să miroşi, oamenii refuză pur şi simplu să te privească

şi nu mai eşti primit în restaurantele în care obişnuiai să mergi ca să-ţi serveşti cafeaua. Este o experienţă cu adevărat profundă“[200].

Indiferent dacă suntem conştienţi sau nu, cu toţii suntem ghidaţi de intuiţiile noastre interioare pentru a-i ajuta pe cei din jur. Curajul este rezultatul natural al unei intenţii promovate cu toată fermitatea. Am selectat în continuare câteva relatări legate de programele şi acţiunile unor oameni obişnuiţi, al căror curaj a reuşit să schimbe lumea din jurul lor.

APLICAREA VIZIUNII ÎN ACEASTĂ LUME

SALVAREA COPIILOR

În anul 1993, Joseph Marshall Jr., un profesor de matematică din San Francisco, co-fondator al Clubului pentru Copii Omega, a vorbit în faţa unui comitet reunit alcătuit din membrii Subcomisiei Senatului pentru Familii, Droguri şi Alcoolism, condusă de Christopher Dodd. El îşi descrie experienţa în cartea sa, scrisă în colaborare cu Lonnie Wheeler: *Soldatul străzii: lupta unui om pentru salvarea unei generaţii – câte o viaţă pe rând:* „Pare ciudat, le-am spus celor de la Senat... dar să ieşi la colţul străzii şi să-i convingi pe băieţii de cartier să nu mai facă ceea ce fac, adică să nu mai vândă droguri, să nu se mai bată şi să nu mai împuşte oameni, nu este o experienţă prea diferită de mersul la închisoare. Tot secretul constă în a-i convinge că

este posibil... Trebuie ca ei să creadă că acest lucru este posibil. Şi chiar este. Trebuie să încep prin a afirma acest lucru: este posibil“[201].

După cum spunea Lonnie Wheeler: „Acolo unde noi vedem doar nişte cifre, Marshall vede copii. Vede inteligenţă, talent, sensibilitate şi ambiţie. Acolo unde noi vedem obrăznicie, el vede potenţial. Acolo unde noi vedem lipsă de speranţă, el vede un colegiu“[202]. Fără mult curaj şi fără o convingere fermă, cifrele încep să semene cu lipsa de speranţă. Dar să vedem câteva din aceste cifre[203].

• În anul 1990 au murit prin împuşcare 22 de oameni în Marea Britanie, 68 în Canada, 87 în Japonia şi 10.567 în Statele Unite.

• La fiecare patru ore, un copil american de culoare este ucis de o armă.

• Din patru oameni de culoare cu vârste între 25 şi 34 de ani care au renunţat la studiile liceale, 75% se află în închisoare sau au ispăşit pedepse cu închisoarea şi sunt eliberaţi în perioade de probă.

• Deşi populaţia de culoare a Statelor Unite ale Americii nu depăşeşte 12,4% din populaţia generală a ţării, mai mult de 50% dintre deţinuţii care ispăşesc pedepse cu închisoarea sunt negri.

Şi statisticile nu se opresc aici. Joseph Marshall Jr. şi Jack Jacqua consideră că aceste cifre reprezintă dovezi clare ale unei boli care a cuprins societatea americană. În ultimii 25 de ani au existat *de trei ori* mai mulţi americani ucişi ori care s-au sinucis decât toţi americanii ucişi în războaiele din secolul XX. Marshall şi Jacqua susţin că acest aflux al

violenței se naște din schimbarea condițiilor sociale și a convingerilor care s-a produs în acești ultimi ani.

Într-un interviu din *San Francisco Chronicle* luat de ziarista Catherine Bowman, Marshall afirmă: „Am crescut într-un cartier din sudul orașului Los Angeles. Când eram copil, aveam mereu diferite slujbe... La ora actuală, copiii nu mai au acces la asemenea slujbe, care să le permită să se întrețină. Acum există alte modalități de a-și procura venituri, ilegale. Copiii intră în acest sistem la vârste cuprinse între 8 și 9 ani, după care este greu să mai iasă vreodată din sistem.

În aer se simte răceala toamnei. Vântul de nord bate cu putere și zgâlțâie șindrila acoperișului, anunțând apropierea noului anotimp. Frunzele stejarilor cad, iar vântul le spulberă încolo și încoace. În câmpul cu viță-de-vie predomină nuanțe roșiatice și galbene... La primul îngheț, frunzele vor deveni maronii și vor cădea și ele.

Arlene Bernstein, *Anotimpul creșterii: o călătorie vindecătoare în inima naturii*

O altă schimbare care s-a produs [față de perioada când eram eu tânăr] se referă la proliferarea armelor... Toți acești copii au acces la uzi-uri, AK-47, arme de război cu un calibru de 9 mm, pe care le întâlnești pretutindeni pe străzile Americii... Dar mai presus de orice, cea mai devastatoare mi se pare omniprezența drogurilor. Nu cred că a existat o crimă mai mare care a lovit în populația neagră de la sclavie încoace“[204]. Marshall relatează istoria unui copil în vârstă de nouă ani, neglijat de mamă după ce aceasta a devenit

dependentă de droguri. „În casa lui mureau oameni, în bucătărie se injectau droguri, suflându-i fumul direct în față. Prietenii lui l-au învățat să fumeze ierburi și să bea alcool. L-au mai învățat să își ia o armă și să îi ucidă pe cei care și-au bătut joc de maică-sa“[205]. În cele din urmă, copilul a tras într-un ofițer de poliție și a fost condamnat la șapte ani de închisoare. Aflat sub tutela Autorității pentru Tineri, el a cunoscut unul din membrii Clubului pentru Copii Omega, iar astăzi este pe punctul de a-și lua bacalaureatul cu o medie de 7.00. La toamnă dorește să se înscrie la colegiu.

Marshall nu se consideră decât „un adult care are grijă de copiii de pe străzi, la fel cum adulții de pe străzi au avut grijă de mine“. Diferența este că prin intermediul Clubului Omega, el a trimis peste o sută de tineri la colegiu. El afirmă că adevăratul succes al programului său constă mai puțin în trimiterea tinerilor la colegiu („aceasta este doar căpșuna de pe frișcă“), cât în faptul că aceștia devin liberi și conștienți de sine.

Studiind violența, filmele de groază, cărțile de profil, dar mai ales copiii străzii, Marshall și asociatul său au descoperit că în incidentele violente există anumite constante care se repetă de fiecare dată. „Noi am încercat să stabilim o listă concretă cu lucrurile care trebuie evitate pentru a reduce riscul violenței. Chiar dacă ai crescut într-un mediu violent, riscul de a experimenta noi violențe poate fi redus“[206]. Programul celor doi începe cu promisiunea creșterii semnificative a șanselor ca acești copii să rămână în viață și în afara închisorii.

Din experiența lor a rezultat că există patru „reguli ale supraviețuirii“ care funcționează în cazul copiilor și care pot înlocui codurile negative ale străzii, care conduc la uciderea

oamenilor. Prima, afirmă Marshall, este următoarea: „definiția pe care noi o dăm unui prieten este aceea de persoană care nu te va conduce niciodată către pericol“. A doua pornește de la obținerea respectului, care este atât de importantă pe stradă: „Le spunem că respectul se naște în interior. Nu ți-l poate oferi nimeni din exterior“. A treia: „Trebuie să le vorbim despre schimbare. Dacă dorești să se schimbe lucrurile, trebuie să începi prin a te schimba mai întâi pe tine“. În sfârșit: „Cea mai importantă regulă a vieții este că pe lume nu există nimic mai prețios decât viața însăși“[207].

Cei doi asociați au inițiat proiectul Clubului Omega „fără să aibă un cent“, în timp ce la ora actuală sunt susținuți de numeroase fundații, și chiar corporații private. Pe bună dreptate, Marshall afirmă cu mândrie: „Ca să aduci un copil sub tutela Autorității pentru Tineri este nevoie de 40.000 de dolari. Eu pot trimite 10 copii la colegiu cu 40.000 de dolari – și chiar facem acest lucru“[208].

OAMENII CONTEAZĂ PE NOI

Dacă vom reuși să oprim dezumanizarea oamenilor, făcând din ei stereotipuri și statistici, sau considerându-i victime ori agresori, ne vom deschide din nou în fața sentimentului de omenie. Dacă vom căuta să descoperim ce avem în comun unii cu alții, nu vom mai putea sta impasibili în fața suferinței. Cea mai mare lucrare spirituală pe care o putem face este să reducem decalajul dintre „noi“ și „ei“, indiferent dacă este vorba de vecini, colegii de muncă, sau politicieni. Acest proces se derulează în interiorul nostru,

prin schimbarea percepției și deschiderea empatică față de cei din jur.

La fel ca și Joseph Marshall, Jack Jacqua, și alte persoane din grupul nostru de suflete, putem recunoaște și noi că oamenii contează pe ajutorul nostru. Nu depinde decât de noi să înlocuim apatia și negarea cu zâmbetul neașteptat al unei persoane, cu prinderea mâinii noastre de către un copil, cu un apel în noapte adresat unei ființe care are nevoie de ajutor.

Cine a cunoscut un succes cât de mic în asemenea acțiuni nu mai poate da vreodată înapoi. De fapt, chiar asta înseamnă trezirea spirituală: să nu mai dai niciodată înapoi. Intuiția noastră ne indică în mod natural direcția și ne dă puterea „să intervenim în stingerea conflictelor pe toate nivelele societății umane“[209]. A Zecea Viziune afirmă că oamenii vor acționa cu tot mai mult curaj pe măsură ce vor înțelege că vor trebui să facă față reconstituirii din Lumea de dincolo, „în care suntem nevoiți să privim consecințele tragice ale timidității noastre (sau ale neintervenției noastre)“. Pe de altă parte, ea ne reamintește că orice poziție pe care ne-o asumăm și care nu conduce la integrare, ci la excludere, este contraproductivă.

În roman, Wil afirmă: „Noi putem învăța să intervenim într-o manieră spirituală! asta înseamnă că putem contribui la conștientizarea întregului proces, așa cum procedează cei de aici (din Lumea de dincolo), ajutându-i pe cei prinși în lumea iluziilor (a construcțiilor mentale distructive, a obișnuințelor). Noi știm acum că oricât de neplăcut ar fi comportamentul unei alte persoane, ea nu este decât un suflet care încearcă să se trezească, la fel ca și noi“[210].

DĂRUIŢI

La vârsta de 21 de ani, Palena Dorsey s-a privit în oglindă şi a văzut un schelet. „Ştiam că nu am decât două opţiuni, ne-a povestit ea. Ori mă schimbam şi o luam pe o cale diferită, ori *chiar aş fi ajuns* un schelet". 22 de ani mai târziu, ea se putea lăuda că a ajutat 112 tineri tulburaţi să o apuce pe aceeaşi cale ca şi ea. Mamă a doi copii, fără soţ, Palena şi-a deschis larg porţile casei pentru a adăposti copii de toate rasele şi de toate vârstele. „Cea mai mică era o prostituată de nouă ani care a fost trimisă în stradă pentru a susţine financiar dependenţa de droguri a tatălui ei. Cei mai mulţi dintre copiii mei au cunoscut drogurile, au fost abuzaţi şi au avut probleme cu legea". La un moment dat, Palena, care avea şi o slujbă cu program de opt ore, a trebuit să ţină în casă 22 de copii. Filosofia ei este simplă: nici un copil nu doreşte să se prostitueze sau să fie dependent de droguri.

Să construieşti o şcoală în Pakistanul de nord nu este un demers uşor. Zona este atât de accidentată şi de dificilă încât mai întâi a trebuit să se construiască un pod peste râul Braldu, pentru ca materialele de construcţii să poată fi aduse până la locul şantierului. Astăzi, podul este gata, temelia a fost pusă, au fost recrutaţi profesori calificaţi din zonă, şi se fac pregătiri pentru construirea unei a doua şcoli, la o zi de mers de Korphe... Nu întâmplător, proiectului i s-a dat numele de Lam Bela – calea de mâine.

American Himalayan Foundation Newsletter, vara lui 1996

Singurul lucru pe care copiii simt nevoia să-l ştie este că ai încredere în ei, că nu îi minţi. De aceea, le-am povestit tuturor istoria mea şi le-am transmis convingerea mea că şi ei se pot schimba. Dacă îi convingi că ai încredere în ei, ajung să se privească pe sine într-o lumină nouă şi întreaga lor atitudine se schimbă. De pildă, dacă sunt integraţi într-o gaşcă de cartier pentru a-şi găsi o identitate, ei renunţă la această atitudine a străzii. Nu mai simt nevoia să se ascundă în spatele altora".

Cum a început totul? „Ei bine, în anul 1978, preotul meu m-a întrebat dacă nu pot găzdui o fetiţă care trebuia dusă la un cămin de copii. Am fost imediat de acord, căci doream să înapoiez ceva din tot ce am primit eu însămi. La început nu a fost deloc uşor. A trebuit să învăţ ce se poate şi ce nu se poate. Cred că cel mai important lucru pe care îl poţi face este să îi asculţi pe aceşti copii. Foarte mulţi oameni le vorbesc copiilor, dar nu vorbesc *cu ei.* De aceea, am învăţat să vorbesc cu ei şi să îi ascult. Le-am spus că am încredere în ei şi că aştept anumite lucruri de la ei.

Există în casa noastră reguli care nu sunt negociabile. Dacă încalcă aceste reguli, sunt daţi afară, şi ei ştiu acest lucru. Avem de asemenea un tabel mare cu numele tuturor şi cu sarcinile pe care le au de făcut. Unul dintre ei este numit şef, iar dacă altcineva nu îşi îndeplineşte sarcinile, trebuie să o facă el în locul lor, chiar dacă acest lucru poate dura până noaptea târziu. Există şi anumite consecinţe, precum pierderea dreptului de a lua masa, sau primirea unor sarcini noi. Avem două şedinţe pe zi, una dimineaţa, înainte de a pleca la lucru, şi alta seara, după cină. Nu avem o

ordine de zi anumită. Tot ce fac este să îi întreb: 'Are cineva vreo problemă?'"

Una din regulile Palenei este ca fiecare copil să câştige bani pentru a-şi cumpăra propriul pat şi mobilierul pe care îl doreşte, şi să le aducă pe cont propriu în casă. „Nu le uşurez prea mult viața, dar odată ce reuşesc o anumită experiență, ei o pot păstra ca pe o cucerire valoroasă". Principalul scop al Palenei este să-i învețe pe copii să aibă încredere în sine, să îi stimuleze cu multă iubire, dar şi cu asumarea de responsabilități.

Este remarcabil faptul că Dr. Hoerni, unul din părinții industriei microcipurilor, s-a decis să-i ajute pe copiii săraci.

***American Himalayan Foundation Newsletter,* vara anului 1996**

La început, cel mai mult mă speria faptul că proprii mei copii ar fi putut învăța lucruri rele de la ceilalți copii, care vorbeau deschis despre experiențele lor legate de droguri. Din fericire, s-au descurcat de minune, iar la ora actuală am chiar doi nepoți minunați". În afara sprijinului susținut pe care l-a primit tot timpul din partea preotului, Palena a fost ajutată de întreaga comunitate să-şi poată îmbrăca şi hrăni copiii. Păstrează încă legătura cu 60 sau 70 din copiii pe care i-a adăpostit, şi care acum au ajuns adulți. „Există întotdeauna şi eşecuri, dar cei mai mulți dintre copiii mei au rămas pe calea cea nouă, iar unii dintre ei fac astăzi acelaşi lucru (îi ajută pe copiii străzii)".

Ce îi sfătuieşte pe cei care doresc să lucreze cu copiii străzii? „Eu cred că există o justificare pentru toate lucrurile, şi dacă ceva este greşit, trebuie să existe o cale pentru a fi

îndreptat. Aceşti copii au fost cel mai important lucru din viaţa mea, deşi mi-a fost tot timpul teamă că mi-aş putea pierde slujba dacă s-ar cunoaşte propriul meu trecut. Mai presus de orice, trebuie să îi asculţi pe copii şi să le demonstrezi că ai încredere că vor face alegerile corecte. Este important ca ei să aibă libertatea de a spune ceea ce le trece prin minte. De asemenea, este important să ai răbdare cu ei. Cred că acest lucru nu se poate învăţa. Am cunoscut destui oameni care pur şi simplu nu ar trebui să fie lăsaţi să lucreze cu copiii, şi care se miră de ce nu reuşesc în ceea ce fac". Ce alte sfaturi ne mai putea da, am întrebat-o noi.

...satele din Nepalul de nord... sunt atât de sărace, încât familiile disperate îşi vând de multe ori fetele tinere bordelurilor din India. Între cinci şi şapte sute de mii de fete nepaleze sunt silite să ia în fiecare an calea prostituţiei. Multe dintre ele se infectează cu SIDA şi majoritatea nu îşi mai văd niciodată căminele, viaţa lor fiind curmată brusc.

A fost creat un adăpost pentru fetele salvate sau aflate în pericol; dacă nu au altundeva unde să se ducă, ele pot găsi aici un cămin şi pot primi o educaţie... O mică retribuţie le ajută pe cele mai multe dintre ele să rămână la şcoală. Cu cât vor sta mai mult timp la şcoală, cu atât mai mică este probabilitatea ca ele să se întoarcă din nou la prostituţie.

Această abordare a fost transpusă în practică printr-un proiect pilot la care au participat 56 de fete din satul Syangja şi a avut un succes atât de mare încât, cu ajutorul AHF, va fi extinsă în acest an la un al doilea sat. Este uluitor cum

cu o sumă de bani atât de mică (100 de dolari/an/fată) pot fi obținute schimbări atât de radicale.

***American Himalayan Foundation Newsletter*, vara anului 1996**

Oameni precum Palena Dorsey, Joseph Marshall și Jack Jacqua sunt exemple vii ale profeției din a Zecea Viziune, potrivit căreia: „Diferiți voluntari se vor oferi să lucreze ca 'frați mai mari', 'surori mai mari' sau tutori... ghidați de intuițiile lor interioare și de dorința de a ajuta. Ei își vor aminti de intenția lor de a aduce schimbări în viața anumitor familii, sau cel puțin a unor copii"[211].

SEMINȚELE PLANTATE CRESC ÎN LOCURI ÎNTUNECATE

Recent, *San Francisco Chronicle* a scris un articol laudativ la adresa Fundației Străzii Delancey, considerat cel mai important centru educațional rezidențial și de întrajutorare din Statele Unite pentru foștii dependenți de droguri și pentru cei ieșiți din închisoare. Deși majoritatea rezidenților sunt practic analfabeți și nu au o meserie atunci când intră în Centrul Delancey, la ieșire ei primesc o diplomă echivalentă cu bacalaureatul și trei calificări diferite. În perioada de școlarizare, rezidenții învață nu numai materii academice, ci și metode de integrare socială, de comunicare, atitudini civice, simțul responsabilității, valori necesare pentru a putea trăi în societate în mod legitim, fără a mai recurge la droguri și capabili să atingă succesul. Una din calitățile unice ale

acestei „familii extinse“ constă în faptul că rezidenții nu trebuie să plătească nici un ban.

Fundația se autofinanțează printr-un restaurant, un serviciu de livrare la domiciliu, o companie de mutat mobilă şi o tipografie, la care lucrează chiar rezidenții dornici să învețe aceste meserii. Principiul aplicat este: „fiecare are ceva de învățat de la fiecare“.

Şi toți vor ajunge să creadă în mesajul Viziunilor, potrivit căruia oricât de grea ar fi situația şi oricât de înrădăcinate obiceiurile negative, fiecare om se poate trezi, aducându-şi aminte de misiunea şi de scopul său în viață.

A Zecea Viziune: susținerea Viziunii

După 25 de ani de reabilitare a foştilor dependenți de droguri, a puşcăriaşilor şi prostituatelor, organizația a devenit un campus acreditat al Universității Golden Gate[212]. Logo-ul fundației are inscripționate cuvintele: *„Vertere Vertute“,* care înseamnă „transformare prin curaj“. La vârsta de 40 de ani, Shirley LaMarr – unul din exemplele reprezentative pentru care Centrul Delancey a devenit atât de faimos – era dependentă de droguri şi se prostitua, având patru copii de crescut şi o lungă listă de arestări la activ. La ultima arestare, ea a ajuns la o înțelegere cu polițiştii şi cu procurorii, alegând în locul închisorii Centrul Delancey. Transformarea s-a produs, dar cu paşi mici. Atitudinea ei a început să se schimbe, pornind de la lucruri extrem de simple, „precum recunoaşterea adevărului, îndeosebi a faptului că am ajuns o ratată, şi dorința de a face ceva pentru a schimba această

stare de lucruri". „Filosofia Centrului Delancey este simplă, afirmă LaMarr în continuare. Nu există nimic mistic în ea. Totul se reduce la a fi responsabil, la a învăța integritatea, la a dobândi un caracter, la a renunța la compromisuri. Ea se reduce la a-i trata pe oameni așa cum ai dori să fii tratat tu și la disciplină. Foarte multă disciplină. Aici nu este loc pentru delăsare. Există foarte multă iubire, dar o iubire dură, bazată pe disciplină și autocontrol". Întrebată ce sfaturi ar dori să le dea celorlalți, aflați în aceeași situație ca și ea, Shirley a rostit chiar cuvintele logo-ului: *„Vertere Vertute".* „La asta se rezumă totul. Pentru mine este de ajuns". Această organizație extraordinară reprezintă un veritabil tribut adus principiului potrivit căruia oamenii obișnuiți pot face ca și cele mai imposibile vise să devină realitate, folosindu-și la maximum resursele interioare, sprijinindu-se reciproc și trăindu-și viața în mod integru, în umbra unui ideal.

MISIUNE LA ÎNCHISOARE

Eroul din *A Zecea Viziune* afirmă la un moment dat că tranziția se derulează ca un proces evoluționist. Spre exemplu, el spune: „pe termen scurt, va fi nevoie de mai multe închisori și locuri de detenție, căci s-a demonstrat că întoarcerea prematură a criminalilor în sânul comunității, în numele unei a doua șanse, nu face decât să le stimuleze comportamentul negativ. Pe de altă parte, vom asista la o integrare a Viziunilor chiar în programele educaționale din interiorul închisorilor, care va schimba cultura crimei și va permite singura reabilitare care funcționează cu adevărat: contagiunea amintirilor"[213].

Soluțiile tradiționale care se concentrează exclusiv asupra pedepselor nu mai corespund nevoilor societății în care trăim. Încarcerarea criminalilor fără a le oferi programe de educație sau reabilitare psihică nu poate ajuta niciodată societatea în ansamblul ei.

Potrivit lui Peter Breen, director executiv la Centerforce, o organizație implicată în asistența copiilor și familiilor persoanelor încarcerate, „55% din copiii acestor părinți vor sfârși mai devreme sau mai târziu în închisoare". În dorința de a schimba această stare de lucruri, Centerforce s-a implicat în a ajuta acești copii să-și vindece rănile care îi separă de frații și de surorile lor din restul societății. Numai în California există la ora actuală peste 350.000 de copii care au unul sau amândoi părinții închiși în închisori federale, fără a mai vorbi de copiii ai căror părinți sunt închiși în închisorile locale și regionale. Se așteaptă ca numărul lor să se dubleze în următorii doi ani. În prezent, la scară națională este estimat un număr de 2,5 milioane de copii cu unul sau amândoi părinții închiși.

Centerforçe și-a început activitatea în anul 1975, asigurând transportul și anumite servicii de îngrijire a copiilor pentru familiile care își vizitau membrii închiși la închisoarea San Quentin. La ora actuală, organizația are 27 de centre, care deservesc 30 de închisori de stat.

Asemenea programe vor reprezenta un aspect important al noii Viziuni asupra Lumii, pe măsură ce cultura în care trăim se va îndepărta de abordarea crimei bazată pe negare și teamă, *neglijând efectele ei asupra societății în ansamblul ei.* Dintr-o perspectivă holistică, ajutorarea morală și financiară a acestor familii ostracizate și condamnate de prieteni, colegi

şi restul comunităţii, ca şi cum ar fi la fel de vinovate ca şi cei închişi efectiv pentru crimă, pare întru totul îndreptăţită. De cele mai multe ori, părinţii încarceraţi nu au fost îngrijiţi aşa cum trebuie pe vremea când erau copii, aşa că nu ştiu cum să procedeze cu propriii lor copii. În plus, partenerii lor de viaţă rămaşi în libertate suferă enorm din cauza presiunilor economice şi emoţionale la care sunt supuşi. Singura şansă pe care o are prizonierul de a reveni la o viaţă normală este de a rămâne conectat la speranţă şi iubire. El trebuie să îşi poată vedea copiii crescând, să poată vorbi cu soţia sa, să poată face în continuare opţiuni şi să îşi dezvolte acele calităţi care să îl poată întreţine pe el şi familia lui atunci când se va întoarce în comunitate. În condiţiile noii sofisticări tehnice, oamenii au tendinţa să uite de educaţia elementară, precum matematica şi citirea, învăţarea disciplinei, a artei de a munci fără a aştepta o răsplată pe loc, a responsabilităţii personale, dar mai ales a iertării pline de iubire.

Corbul este simbolul schimbării. Bătrânii şefi de trib afirmă că această pasăre poate vedea simultan trecutul, prezentul şi viitorul. Dacă în viaţa dumneavoastră apare un corb, veţi putea înţelege legile Marelui Spirit în relaţie cu legile umanităţii.

Remediul Corbului înseamnă cunoaşterea directă a ordinii superioare a binelui şi răului, nu a ordinii indicate de legile create de oameni. Adepţii acestei linii spirituale nu se sfiesc să spună lucrurilor pe nume atunci când constată că lucrurile sunt dizarmonioase, dezechilibrate sau injuste.

Jamie Sams şi David Carson, *Tarotul Remediilor*

Acum patru ani, închisoarea San Quentin a instituit un nou program: *Boot Camp,* o alternativă la încarcerare pentru infractorii neviolenți, care au greşit pentru prima oară. Acest program pilot excepțional, modelat după un program similar aplicat în New York, combină un regim de viață militar cu exercițiile de dimineață, lucrul în favoarea societății, ore de educație şi foarte multă consiliere. Într-un articol recent din *San Francisco Chronicle,* Erika Zak Bencich, psihologul programului, spunea că mulți condamnați „află pentru prima oară în viață ce este disciplina şi ce înseamnă să fii un model pozitiv. Mai presus de orice, noi îi învățăm cum să trăiască“[214]. Până în prezent, nici unul din cei care au urmat întregul program nu s-a mai întors la puşcărie. Aceste tipuri de programe depind în mare măsură de sprijinul comunității şi de activitatea de voluntariat. Simțiți chemarea de a oferi consiliere, de a contribui la îngrijirea copiilor, la transportul sau educația acestor persoane defavorizate? V-ați putea întâlni de pildă cu un grup de femei condamnate, o dată pe lună, pentru a le vorbi despre sentimentele dumneavoastră, despre speranțe şi despre cărțile citite?

O MISIUNE LEGATĂ DE MEDIU

Fenomenul poluării are loc din cauza complicităților tacite, a ignoranței şi apatiei. Gunoaiele ne invadează din toate părțile. Tuşim din cauza fumului produs de țigările altora. Continuăm să conducem, indiferenți la problemele de mediu şi preocupați numai de problemele noastre. Această situație *poate* fi schimbată, dar numai dacă ne vom schimba perspectiva, renunțând la „toleranța noastră învățată“.

La fel ca și „martorii inspirați“ citați în romanul *A Zecea Viziune*, persoanele din relatările de mai jos au înțeles că trebuie să facă ceva pentru a schimba lucrurile.

GARDIENII PĂDURILOR

Există un drum adorabil care pornește din Ixopo și șerpuiește printre dealuri. Aceste coline sunt acoperite cu iarbă și sunt de o frumusețe care îți taie respirația... iarba este bogată și verde; este imposibil să vezi pământul. Din păcate, aceste dealuri o iau la vale, din cauza conformației pământului de sub ele (care provoacă alunecări de teren). Ploile sunt din ce în ce mai puternice, iar torentele sapă șanțuri adânci. Nimeni nu se îngrijește de ele, și din cauza aceasta, nici ele nu mai au grijă de oameni. Titihoya nu mai cântă aici.

Marile coline văduvite de iarbă stau dezolante, iar pământul este răscolit, părând un trup rănit. Cerul fulgeră și trăznește deasupra lor, torentele de ploaie le invadează, formând pârâiașe de culoare roșiatică – culoarea pământului. În văi, femeile ară pământul rămas, dar porumbul nu mai depășește înălțimea unui om. Prin văi nu mai întâlnești decât bătrâni, mame și copii. Bărbații au plecat, dar mai ales tinerii... Pământul nu i-a mai atras.

Alan Paton, *Plângi, țară frumoasă*

O organizație care se ocupă cu protecția mediului din New Mexico, numită *Forest Guardians* (Păzitorii Pădurilor) a cumpărat 2.500 de acri de pământ pentru a proteja pădurile

pe cale de dispariție din cauza crescătorilor de vite. Intervievat de Salle Merrill Redfield în *Jurnalul Celestine,* John Horning, directorul pentru conservare al organizației a povestit: „Noi ne-am născut dintr-o controversă. Încă din 1989, Autoritatea Forestieră a propus tăierea ultimei păduri seculare din Santa Fe. Sam Hitt, fondatorul organizației, a găsit de cuviință că vânzarea de cherestea nu este în interesul populației și astfel s-a născut organizația, din dorința de a prezerva pădurea seculară. Până la urmă am învins, și această pădure minunată a rămas în picioare până astăzi“[215]. Mai recent, Gardienii Pădurii au împiedicat distrugerea lizierei pădurii din cauza creșterii vitelor, care distrug vegetația și poluează apa. Ne-am dat seama că atacarea fermierilor este o chestiune dificilă și sensibilă. De aceea, am preferat să cumpărăm direct de pe piață pământul. Aceasta a fost calea pe care am ales-o pentru a ne îndeplini obiectivul de a proteja liziera pădurilor fără a recurge la procese și apeluri juridice, deși am avut oricum de întâmpinat o anumită rezistență. Ironia este că asociația fermierilor, vestită pentru individualismul ei, a solicitat ajutorul statului, al regiunii și chiar al autorităților federale, în încercarea de a ne împiedica să cumpărăm pământul de pe piață“. Și astfel, organizația a cumpărat 2.500 de acri de teren, cu numai 50 de cenți acrul pe an.

Avem aici de-a face cu un caz în care vechiul mod de viață – reprezentat de fermieri – trebuie să cedeze în fața unei viziuni superioare de a sluji pământul. După câte afirmă Horning și grupul său de la Gardienii Pădurilor, există încă foarte multe zone în care păscutul animalelor nu corespunde interesului public. Pe lângă daunele pe care le provoacă

ținutului public, sunt cheltuite nu mai puțin de 70 de milioane de dolari pentru subvenționarea acestor devastări.

Lupii - Gardieni, ritualuri, loialitate și spirit

Lupii sunt simbolul spiritului sălbatic... Ei încarnează adevăratul spirit al sălbăticiei libere și nealterate. Lupul are o inteligență foarte vie... un simț al mirosului care îl înzestrează cu o mare putere de discriminare... și o mare sensibilitate auditivă.

Simbolul lupului ne reamintește să ascultăm în permanență gândurile și cuvintele noastre interioare. Lupul are capacitatea de a se atașa emoțional rapid și ferm. El ne învață nevoia de a avea încredere în propriile intuiții, și implicit în propriile atașamente.

Ted Andrews, *Animalele vorbesc*

Au mai existat și alte eforturi ale unor grupuri de a împiedica Autoritatea Forestieră să taie pădurile, dar sunt încă foarte multe lucruri care pot fi făcute pentru a proteja rămășițele pădurilor multiseculare de agresivitatea multinaționalelor. Pare de necrezut, dar Autoritatea a refuzat să vândă drepturile de tăiere a lemnului organizației Northwest Ecosystem Alliance, deși aceasta a licitat suma cea mai mare, tocmai din cauza planului lor de a nu tăia pădurea. Horning afirmă: „Mi se pare relevant faptul că Autoritatea Forestieră este mână în mână cu companiile multinaționale de tăiere a lemnului... Motivul pentru care continuăm să protestăm este

suspendarea tuturor legilor mediului referitoare la pădurile naționale de către Congres şi de către Preşedintele Clinton, sub pretextul că tăierea lor va ajuta tocmai la refacerea ecosistemului. Este un pretext pueril, care nu serveşte decât celor care doresc să taie aceste păduri seculare. Noi urmărim să menținem conexiunea care îi leagă pe oameni de locurile în care au crescut. În măsura în care vom reuşi să menținem această conexiune, oamenii îşi vor recăpăta entuziasmul şi vor apăra locurile pe care le cunosc şi le iubesc“[216].

Pe nivelul de conştiință reprezentat de A Zecea Viziune, ne putem aştepta la crearea unor noi asociații inedite, de tipul „vânătorilor şi istoricilor nostalgici cu cei care consideră aceste locuri naturale ca nişte porți sacre către alte lumi“. Important este ca ele să salveze aceste resurse naturale atât de importante. O schimbare a percepției se va produce cu siguranță pe măsură ce intuițiile şi conştientizarea menirii noastre se vor răspândi în mase, iar societățile dezvoltate vor integra cunoaşterea mistică a nativilor.

EROII MEDIULUI – LAUREAȚI AI UNOR PREMII

Patru din laureații Premiului pentru Mediu Goldman pe anul 1996 descriu în continuare voința, curajul şi luciditatea de care este nevoie pentru a face față riscurilor personale la care sunt supuşi cei care deschid calea noii Viziuni asupra Lumii.

Jaguari, lupi, papagali și oameni

Ciocănitoarea este o pasăre care rezonează chiar cu bătăile inimii Pământului însuși... Dacă vă iese în cale o ciocănitoare, poate că este un semn că trebuie să introduceți schimbări și ritmuri noi în viața dumneavoastră.

Ciocănitoarea zboară într-o manieră și într-un ritm care îi sunt specifice numai ei. Ea reprezintă un simbol al noilor ritmuri și al zborului unic pe care trebuie să îl adoptați în ceea ce vă privește. Faceți numai ceea ce vi se potrivește, în maniera cea mai bună pentru dumneavoastră. Când ciocănitoarea intră în viața dumneavoastră, ea indică faptul că există deja o temelie pe care puteți construi. Tot ce mai aveți de făcut este să vă urmați propriile ritmuri.

Ted Andrews, *Animalele vorbesc*

În anul 1992, la vârsta de 31 de ani, după ce s-a ocupat de traficul de droguri și a supraviețuit la trei atentate asupra vieții sale, Edwin Bustillos a înființat o organizație a drepturilor omului și pentru protejarea mediului, numită CASMAC *(Advisory Council of the Sierra Madre* – Consiliul Consultativ din Sierra Madre). Scopul ei este de a crea o biosferă cu o suprafață de cinci milioane de acri în Sierra Madre Occidentală, în partea de nord a Mexicului, pentru a proteja astfel ecosistemele pe care de dispariție și cele patru culturi diferite ale indigenilor care au supraviețuit în munți de peste 2.000 de ani. Această regiune, pământul nativ al indienilor Tarahumara, a căror capacitate de a alerga pe distanțe foarte lungi este legendară, dar și a jaguarilor, lupilor

cenuşii mexicani, papagalilor cu gâtul gros, şi al site de specii de pini şi de stejari, a căzut recent sub dominaţia cultivatorilor de plante din care se obţin droguri. Recent, comunitatea nativilor, înconjurată de o pădure multiseculară, a primit titlul de rezervaţie naturală, ca urmare a eforturilor susţinute ale lui Bustillos şi ale organizaţiei sale. Bustillos afirmă că: „În mijlocul pădurilor dense şi al canioanelor adânci, printre păsări şi cascade, în toată această infinitate de plante şi de animale, nu ai nevoie de nimic altceva pentru a trăi. Cei care trăiesc în armonie cu mediul, trăiesc în mod inteligent“[217].

Curaj în Amazonia

Marina Silva, în vârstă de 38 de ani, şi-a petrecut copilăria producând cauciuc, pescuind şi vânând pentru a-şi ajuta tatăl să-şi întreţină numeroasa familie. Născută în inima Amazonului brazilian, ea s-a mutat la oraş la vârsta de 16 ani. Deşi aproape analfabetă şi bolnavă, ea a învăţat nopţile şi în curând şi-a luat o diplomă universitară. Prin anii 80, ea s-a întors în statul Acre şi a condus, alături de liderul de sindicat Chico Mendes, demonstraţiile paşnice ale lucrătorilor în industria cauciucului împotriva distrugerii pădurilor arborilor de cauciuc şi a alungării comunităţilor locale de pe pământul lor. După asasinarea lui Mendes în anul 1988, Silva şi-a continuat munca de convingere a autorităţilor să creeze rezerve extractive sustenabile. La ora actuală există două milioane de hectare de pădure, care produc cauciuc şi nuci de cocos şi care sunt conduse de comunităţile locale ale

indigenilor. Cu toate problemele ei de sănătate, Silva a devenit primul senator federal al Braziliei ales din rândul producătorilor de cauciuc. Ea afirmă: „Cea mai bună alternativă pe care o avem la ora actuală este să ne prelungim zilele pe această planetă. Va trebui să ne folosim întreaga capacitate tehnică și științifică pentru a inversa procesul de distrugere pe care l-am declanșat noi înșine. De aceea, sunt mândră că sunt din Amazonia, un loc în care avem șansa să schimbăm istoria“[218].

Papagalul este un maestru minunat, care ne învață despre puterea luminii și a culorilor. Unii papagali au fost învățați să imite vocea umană. Din acest motiv, papagalii sunt considerați o verigă de legătură între regatul uman și cel al păsărilor. Din această perspectivă, papagalii ar putea fi asemănați cu ambasadorii, cu diplomații și cu interpreții regatului păsărilor. Ei au un farmec pe care dacă l-ați folosi, v-ați putea înțelege mai ușor cu semenii voștri. Mai mult, vă pot ajuta să vă treziți simțul diplomației.

Ted Andrews, *Animalele vorbesc*

„Eu susțin un mediu pentru toate generațiile“

În anul 1984, Mahesh Chander Mehta, în vârstă de 49 de ani, unul din cei mai vestiți avocați ai interesului public din întreaga lume, a vizitat Taj Mahalul. El a constatat că marmura s-a îngălbenit și a devenit pătată din cauza substanțelor industriilor locale. A avut primul proces legat

de mediu la Curtea Supremă din India, urmat de un al doilea proces, legat de poluarea gravă a fluviului Gange cu substanțe petrolifere. Începând din acel moment, în fiecare zi de vineri o curte de justiție se întrunește numai pentru un caz al lui Mehta.

Elefanții simbolizează puterea. Ei sunt considerați simboluri ai norilor, și mulți oameni chiar cred că elefanții sunt cei care au creat norii... Mai mult, sunt considerați simboluri ai ceței care separă lumea formelor de lumea ideilor.

Elefantul... se bazează în primul rând pe simțul mirosului. Cei care și-au ales ca totem elefantul trebuie să fie atenți la mirosuri (ce miroase bine și ce nu). Există ceva care nu vă miroase a bine? Care miroase urât? Cum reacționați la aceste senzații?

Ted Andrews, *Animalele vorbesc*

În anul 1993, după zece ani de bătălii prin tribunale, Curtea Supremă a ordonat închiderea celor 212 fabrici din jurul Taj Mahalului, pe motiv că nu și-au instalat mecanisme de protecție a poluării. Alte 300 de fabrici au primit avertismente în aceeași direcție. Acționând de regulă pe cont propriu, Mehta a investigat multe cazuri similare și a deschis procese ori de câte ori i s-a părut că acest lucru este necesar. A câștigat nu mai puțin de 40 de procese regionale legate de mediu. Mehta este responsabil pentru silirea a peste 5.000 de fabrici să instaleze filtre de control al poluării și a 250 de orașe să înființeze programe de însămânțare a plantelor. El

a cerut Curții Supreme să ordone Guvernului Federal introducerea benzinei fără plumb în cele mai mari patru orașe ale țării și a reușit mutarea a 9.000 de uzine poluatoare în afara spațiului orașului New Delhi. Printre altele, eforturile sale au condus la introducerea unor programe obligatorii de educație pe tema mediului înconjurător în școli și în locurile publice. A fost co-fondator al Consiliului Indian pentru Acțiuni Juridice Legate de Mediu, o organizație non-profit a avocaților, oamenilor de știință și medicilor care promovează protejarea mediul înconjurător și urmărește să atragă și alți avocați în procese juridice de interes public pe teme legate de mediu. Iată ce spune el: „Eu nu mă lupt cu toată lumea odată, așa cum mă percep unii. Sunt convins că va veni ziua în care cei cu care mă lupt astăzi prin tribunale vor înțelege că și ei, la fel ca și copiii lor, au fost beneficiarii luptei pentru protejarea mediului"[219].

Arată-și-spune

Amooti Ndyakira, un ziarist de la *New Vision,* unul din ziarele independente din Africa, a făcut eforturi continue pentru a ridica nivelul de conștiință al oamenilor în legătură cu problematica mediului. El afirmă: „Oamenii nu vor deveni conștienți decât dacă vor fi informați. Ei nu vor trece la acțiune decât dacă vor deveni conștienți, și abia atunci va putea fi salvat mediul înconjurător"[220]. Articolele sale legate de vânarea gorilei de munte și de tăierile ilegale de arbori au condus la întărirea legislației de protejare a mediului. Deși și-a asumat riscuri imense, Amooti s-a angajat personal într-o operațiune periculoasă de prindere a unei bande de

contrabandişti cu produse animale. A făcut de asemenea presiuni asupra guvernului său să semneze un tratat internaţional de protejare a speciilor aflate pe cale de dispariţie.

REVOLUŢIA INIMII

Există mii de organizaţii şi grupuri care se ocupă fără încetare de oamenii înfometaţi şi lipsiţi de adăpost. Unul din cele mai remarcabile grupuri, *Share Our Strength* (Luaţi din Puterea Noastră), asigură nu numai hrană pentru stomac, ci şi un nou model de servicii pentru comunitate. Într-o epocă în care cei mai mulţi oameni sunt descurajaţi că nici o politică guvernamentală şi nici o organizaţie umanitară nu pot asigura suficiente resurse pentru cei aflaţi cu adevărat în nevoie, a apărut o nouă viziune a prosperităţii la nivel comunitar care a demonstrat deja că pot fi regândite soluţii inspirate pentru probleme aparent insolubile.

După mulţi ani petrecuţi în politică în calitate de asistent al senatorilor Gary Hart şi Bob Kerry, Bill Shore a ajuns la un moment de răscruce. Experienţa lui în domeniul guvernamental i-a oferit nu numai posibilitatea să-şi dezvolte calităţile de organizare şi de comunicare cu oamenii, dar i-a permis inclusiv să înţeleagă ce pot şi ce nu pot face guvernele. În anul 1987, el a luat decizia de a-şi investi energia şi experienţa în crearea unui nou model de abordare a foametei şi a sărăciei. Alături de sora sa, Debbie Shore, el a fondat organizaţia *Share Our Strenth,* care a ajuns în zece ani la o putere financiară de 30 de milioane de dolari (oferiţi sub formă de granturi), fără să primească nici un ban de la

guvern. În cartea sa, *Revoluția inimii: o nouă strategie pentru crearea prosperității și pentru o schimbare radicală,* Shore vorbește despre necesitatea reinventării întregii idei a organizațiilor non-profit. Prima parte a planului său constă în trecerea sectorului non-profit de la primirea de granturi și fonduri din partea unor bugete deja foarte restrânse la autofinanțare prin afaceri proprii. În al doilea rând, strategia sa are în vedere nevoia personală a unei mari categorii de oameni care doresc să contribuie pentru anumite cauze importante, nu doar cu câțiva dolari ici și colo, ci cu tot ce au ei mai bun.

Nici un alt animal, poate cu excepția lupului, nu simbolizează mai bine ideea de comunitate ca și câinele de prerie. Comunitatea câinilor de prerie nu își încetează niciodată activitatea. Ea se împarte în comunități mai mici, în care fiecare membru depinde de ceilalți.

Aceste animale sunt foarte sociabile... Ei se salută prin îmbrățișări și săruturi... Cu gura deschisă, își ating dinții unii altora. Le place la nebunie să-și arate afecțiunea.

Analizați apartenența dumneavoastră la comunitate... participați plenar la aceasta?

Ted Andrews, *Animalele vorbesc*

Dacă am face o listă cu cele mai importante priorități pentru această lume, alimentația noastră și a copiilor noștri ar fi cu siguranță în frunte, alături de controlul nașterilor și de co-existența pașnică. Copiii subnutriți sunt nu numai mai predispuși către boală, dar dacă nu primesc hrana adecvată atunci când un anumit organ al lor este în creștere – de pildă

creierul –, tulburările acestuia pot fi ireversibile şi incalculabile. Aceşti copii vor avea o capacitate mai redusă de concentrare, un simț inferior al discriminării şi o curiozitate mai mică. Implicațiile pe termen lung ale acestor deficiențe sunt evidente. În timp ce foametea din alte părți ale lumii se datorează războiului sau altor cauze majore, în Statele Unite se datorează sărăciei economice, dar mai presus de toate sărăciei viziunii celor care ne conduc.

„Înainte de a deveni o organizație, *Share Our Strength (SOS)* a fost mai întâi o idee. Chiar înainte de aceasta, ea a fost o emoție, un reflex, o reacție, scria Bill Shore. Reacția mea la foametea din Etiopia a fost aceea de a trage un semnal de alarmă (SOS), şi cu cât trece timpul, am această reacție față de tot mai multe probleme, de pildă față de politica Congresului din ultimul deceniu, cu toate triumfurile şi dezamăgirile ei, față de copiii care nu au avut parte de copilăria mea confortabilă şi de părinții mei plini de afecțiune. Reacția care a condus la naşterea organizației noastre a însemnat pentru mine o cotitură, înțelegerea faptului că nu numai guvernele şi celelalte instituții sunt responsabile pentru rezolvarea problemelor sociale, ci şi eu, şi alți oameni ca mine“[221].

Inițial, SOS a organizat o serie de evenimente culinare la scară națională, numită Gustul Națiunii, în care au fost invitați bucătari-şefi, şefi de restaurante, comercianți de vinuri, distribuitori de cafea şi băuturi alcoolice, care au contribuit cu talentul şi resursele lor. Ulterior, SOS a dezvoltat conceptul numit Întreprinderea Creativității şi Prosperității, un hibrid antreprenorial care asigură „produse şi servicii pentru acei

oameni care doresc să le cumpere din alte motive decât intențiile lor caritabile"[222].

Shore și colegii săi au descoperit că oamenii preferă să ofere contribuții ne-financiare, prin implicarea directă. Spre exemplu, scriitori binecunoscuți precum Anne Tayler au scris romane care au fost publicate, cedând drepturile de autor organizației SOS. Alți autori strâng bani ținând conferințe sau publicând antologii. „La ora actuală, SOS are peste 100.000 de contribuabili. Un parteneriat cu American Express a mărit de mai mult de două ori dimensiunea organizației și ne-a ajutat apoi să creăm asemenea parteneriate cu alte mari corporații, precum Northwest Airlines, Universal Studios, Seagram's, Fetzer Vineyards, Barnes and Noble, Starbucks Coffee, Calphalon Cookware, Gallo Wines, și mulți alții. În anul 1996, *Share Our Strength* își propune să adune și să cheltuiască peste 16 milioane de dolari pentru a susține eforturile comunitare de combatere și prevenire a foametei. Nici un cent din acești bani nu provine de la guvern, nici de la alte fundații, și nici nu sunt trimiși prin poștă. Și totuși, în fiecare an se adună tot mai mulți bani, pentru ca noi și noi grupuri de oameni defavorizați să beneficieze de pe urma lor"[223].

Dacă fiecare om din această lume s-ar opri timp de cinci sau zece minute pe zi pentru a se gândi, ne-am putea apropia cu toții de lucrarea lui Dumnezeu, căci avem nevoie de reflecție, trebuie să-i cerem zilnic binecuvântarea lui Dumnezeu și trebuie să-L aducem în viața noastră, dacă dorim să-L putem oferi și altora. Când Dumnezeu nu lipsește

din viața noastră înseamnă că trăim profund, că tot ce atingem devine util și rodnic. Absența lui Dumnezeu nu face decât să înrăutățească lucrurile în această lume.

Lucinda Vardey, *Maica Thereza: calea simplității*

Una din sugestiile practice prezentate în cartea *Revoluția inimii* constă în producerea unui articol a cărui cumpărare să fie de folos cauzei pentru care militați. Shore spune: „În acest fel puteți nu numai să colectați bani și să atrageți atenția comunității pentru problemele care vă preocupă, dar le puteți oferi clienților dumneavoastră și șansa de a face opțiuni responsabile din punct de vedere social"[224].

Înființați Întreprinderi pentru Prosperitatea Comunității, precum Newman's Own (compania alimentară a actorului Paul Newman donează întregul profit pentru diferite cauze caritabile și educaționale), Working Assets, Timberland, American Express, House of Seagram's, sau FILA.

Folosiți-vă talentele sau predați. Găsiți o școală, un centru comunitar sau o organizație non-profit în care puteți preda sau în care vă puteți angaja voluntar, împlinindu-vă astfel pasiunea creatoare. Dacă vă simțiți atras de acest tip de acțiuni, citiți cartea lui Bill Shore sau sunați la biroul organizației *Share Our Strength.*

Atunci când ne risipim energia condamnându-i pe alții, indiferent dacă este vorba de ineficiența guvernului sau de corporațiile multinaționale, noi cădem în capcana dezumanizării semenilor noștri și alimentăm astfel polarizarea dintre bine și rău. În schimb, în cazul în care căutăm soluții superioare – cum ar fi punerea în serviciul comunității a

talentelor noastre – şi când ne asumăm responsabilități personale, noi susținem Viziunea asupra Lumii. Ne simțim împăcați cu noi înşine, încărcați cu energie, şi în plus, ne ajutăm semenii. Altfel spus, suntem conectați la intenția noastră primordială.

CONTINUAREA TREZIRII

În romanul *A Zecea Viziune,* Wil ne prezintă un mesaj important: „Aceleaşi experiențe se petrec astăzi cu oameni de pe întreaga planetă. După înțelegerea primelor nouă Viziuni, noi avem datoria să le transpunem în practică, să le experimentăm în viața noastră de fiecare zi, pentru a contracara astfel pesimismul în creştere şi alienarea care ne înconjoară de pretutindeni. Simultan, perspectiva noastră continuă să se lărgească, permițându-ne să înțelegem din ce în ce mai bine situația spirituală în care ne aflăm, sau altfel spus, cine suntem noi. Ne dăm acum seama că ne trezim față de un plan superior celui terestru"[225]. Procesul continuă, dar se petrece gradual.

Noi vom putea face față cu succes provocărilor ultimului deceniu de dinaintea intrării în noul mileniu, dacă vom realiza necesitatea de a schimba cu adevărat ordinea în care trăim, pe baza unor principii superioare, fără a ne mai crampona de sistemele curente.

Corinne McLaughlin şi Gordon Davidson, *Politici spirituale: schimbarea lumii din interior către exterior*

SĂ PLANTĂM ŞI SĂ CULEGEM ROADELE ÎMPREUNĂ

Janine Echabarne este o mamă care îşi creşte singură copiii, ocupându-se de artizanat. Ea a trăit în centrul Californiei timp de 20 de ani. Împreună cu cei doi băieţi adolescenţi ai ei, trăieşte într-o căsuţă mică, dar cochetă, situată într-o livadă de migdali. Povestea lui Janine ilustrează felul în care ceea ce a fost o povară pentru ea s-a dovedit un dar pentru cineva care şi-a pierdut familia şi prietenii, dar şi identitatea şi căminul.

„Am o grădină mare, ne-a povestit ea. Odată, după ce am lipsit un an de acasă, m-am trezit că a fost invadată de buruieni cu o înălţime de un metru. Pentru mine, grădina este esenţa unui cămin, aşa că mi s-a părut normal să îmi doresc ca grădina mea să înflorească din nou. I-am întrebat pe vecinii mei dacă nu doresc să mă ajute, dar nu s-au arătat interesaţi.

Într-o zi, prin mintea mi-a trecu gândul să rog o familie Hmong să vină şi să mă ajute cu grădina. În ţinutul Merced există o comunitate mare de Hmong, siliţi să emigreze aici după războiul din Vietnam. Văzusem deja câteva din grădinile lor minunate.

Am sunat la Lao Family Communitiy Inc., o agenţie care îi ajută pe asiatici să se integreze în societatea americană. Aceştia mi-au pus numele într-o reclamă TV, iar a doua zi am primit un telefon de la o fetiţă de 12 ani, care mi-a spus că mama ei este interesată să împartă grădina cu mine, căci a ei fusese distrusă de copiii vecinilor.

După ce am închis telefonul, m-am speriat puțin. Ruperea de tradiții și de familiile lor a condus la apariția câtorva găști de cartier din comunitatea asiatică. M-am întrebat: 'Doamne, oare pe cine am invitat în casa mea?' Apoi mi-am adus aminte că această teamă m-a urmărit toată viața, ori de câte ori urma să fac un pas nou. Ea mă însoțește în special atunci când îmi deschid inima. Dacă îmi deschid inima, alături de sentimente mai nobile, în ea pătrunde și teama. De aceea, nu am răspuns acestei temeri. A doua zi au venit în vizită Gee Vang și fata ei, ca să discutăm de termenii înțelegerii. Am convenit să nu folosim nici un fel de pesticide și alți fertilizatori chimici. În rest, urma să începem și să vedem pe parcurs cum evoluează lucrurile.

...noi urmărim să nu facem rezerve din lucrurile de care avem nevoie, ci să acceptăm numai ceea ce ne trimite Domnul. Cred că în acest fel, vom continua să primim binecuvântarea lui Dumnezeu, mai ales dacă nu vom deveni extravaganți și dacă nu vom cădea în capcana de a trăi în viitor (prin planuri și vise), în loc să trăim plenar în momentul prezent.

Lucinda Vardey, *Maica Thereza: calea simplității*

După numai o lună, grădina mea arăta de parcă nu aș fi lipsit niciodată din ea. Tot ce plantează Gee crește ca prin farmec. M-a învățat extrem de multe lucruri! Hrana proaspătă este foarte importantă pentru comunitatea Hmong. Chiar dacă mai nou trăiesc în apartamente, ei folosesc fiecare palmă de pământ pe care o au la dispoziție pentru a cultiva ceva. În timp, am ajuns să cunosc întreaga sa familie, și uneori îi

meditez pe copii. Îi ajut de asemenea să vorbească mai bine limba engleză, le dau consultanță pe teme de asigurări etc. Ajungând prin intermediul lui Gee să cunosc mai bine întreaga comunitate Hmong, am înțeles prin câtă suferință au trecut aceşti oameni. Mulți dintre ei şi-au pierdut familiile atunci când au fugit din Laos. În SUA, ei trăiesc un sentiment de rătăcire şi de alienare, nefiind obişnuiți cu cultura noastră, dar încearcă să compenseze acest lucru prin cultivarea superbelor lor grădini. Gee are plante aduse inițial din Laos, pe care le-a adaptat însă în America. Sunt foarte încântată că a fost dispusă să le cultive inclusiv în grădina mea şi că am putut s-o ajut în acest fel.

Mă bucur din plin de prietenia cu Gee, cu soțul ei, Chue, cu cei nouă copii ai lor şi cu restul comunității din care fac parte. Eu şi cu Gee mâncăm împreună, ne facem cumpărăturile împreună, şi de multe ori mă ocup de şcoală pentru toți copiii noştri (cei doi copii ai mei şi cei nouă copii ai ei).

Gee obişnuieşte să spună: „Parcă am fi o mamă cu fiica ei. Am mare încredere în Janine, iar ea a căpătat încredere în mine. Ea îmi explică tot ce nu înțeleg şi îmi spune de multe ori ce trebuie să fac. Aceste informații sunt foarte importante pentru mine".

Mary, voluntar pentru Misionarii Carității, lucrează în bucătărie şi povesteşte: „Am constatat că ajutorul concret îi poate obosi foarte tare pe oameni dacă nu este acordat cu iubire... Stabilirea contactelor nu se poate stabili imediat, ci se realizează gradual... Cel mai bine este să ai grijă să nu fi ocupat tot timpul cu împărțirea mâncării şi cu golirea

farfuriilor, ci să schimbi câteva vorbe cu cei de care te ocupi, să stabilești un contact personal și direct".

Lucinda Vardey, *Maica Thereza: calea simplității*

Povestea de mai sus demonstrează cât de eficient poate acționa o persoană dacă reușește să își învingă teama. Janine a reușit să stabilească o punte de legătură cu oameni dezrădăcinați fără să aibă nici o vină, creând astfel un model pentru întreaga sa comunitate.

Nu există o rețetă unică. Important este să observați prin ce experiențe treceți și să solicitați ghidare pentru următorii pași pe care trebuie să-i întreprindeți. Acceptați ce se ivește *în cazul dumneavoastră.*

ÎN VIZITĂ LA CASA BUNICII – O NOUĂ POVESTE

O altă persoană care a acționat ca urmare a unei intuiții a fost Kim Burroughs, din Toronto. Într-o bună zi, ea s-a decis să pună în aplicare un proiect care o urmărea de multă vreme. Iată povestea ei: „M-am gândit multă vreme ce păcat este să ții în casele de bătrâni toți acești oameni, din care mulți mai au încă foarte multă energie și enorm de multă experiență, dar care nu s-ar putea descurca singuri. Prin minte mi-a trecut ideea că ar fi grozav dacă și-ar putea petrece timpul alături de copii, care au atâta nevoie de atenție personală – lucru din ce în ce mai rar întâlnit în familiile din ziua de astăzi. Tot mai puțini oameni își mai petrec timpul făcând vizite la bunici, deși aceștia ne pot învăța atât de multe despre rădăcinile noastre. M-am decis să încerc să stabilesc o punte de legătură între cele două extreme.

Ei sunt înfometați, dar nu își doresc doar mâncare; își doresc mai presus de orice să fie recunoscuți ca ființe umane, cu demnitate, și să fie tratați la fel cum suntem tratați noi. Sunt însetați după iubirea noastră.

Lucinda Vardey, *Maica Thereza: calea simplității*

Am început prin a căuta în cartea de telefoane adresele tuturor căminelor de bătrâni și ale școlilor elementare. Am făcut apoi câteva vizite într-o sâmbătă, alături de o prietenă. Pe la amiază, am găsit exact ceea ce căutam: o școală și un cămin de bătrâni aflate practic una lângă cealaltă.

Am sunat-o pe directoarea școlii, am stabilit o întâlnire cu ea și cu câțiva dintre profesori și le-am spus ideea mea. Ne-am întrebat apoi cum putem face pentru a o pune în practică. În continuare, am vorbit cu coordonatorii de la căminul de bătrâni, și în final ne-am adunat cu toții pentru a pune la punct detaliile. Nimeni nu știa dacă proiectul va funcționa sau nu, dar ne-am decis să încercăm.

Am fost foarte emoționată să-i văd pe copii dând năvală în prima zi la căminul de bătrâni. În prealabil, le spusesem bătrânilor: 'Ascultați-i pe copii. Nu trebuie să-i corectați sau să le dați sfaturi. Lăsați-i să vă citească din cărțile lor, sau citiți-le voi lor. Considerați că sunt niște copii minunați și foarte deștepți'. În mod intenționat, nu le-am spus nimic bătrânilor despre copii, care erau mai sfioși, care mai obraznici, mai înceți la minte sau mai buni la învățătură. Nu doream ca cineva să pună etichete înainte să se cunoască reciproc.

I-am încurajat pe bătrâni să le povestească copiilor cum era orașul Toronto pe vremea tinereții lor, iar copiii au fost fascinați să audă cât de mult s-a schimbat orașul între timp. Unii dintre ei au început chiar să joace bingo împreună. Vizitele se țineau săptămânal. După patru luni, am făcut o primă evaluare și am rămas uimiți. Directoarei nu-i venea să creadă cât de numeroase erau schimbările pozitive înregistrate de copii. Exista mai ales un caz, un băiat care fusese extraordinar de agresiv în clasă până atunci și care s-a calmat în totalitate, devenind mai atent la ore. Dar și ceilalți copii au făcut progrese. La sfârșit, am ținut o mică ceremonie de absolvire, și i-am rugat pe copii să scrie o scurtă declarație despre ceea ce au învățat ei de la bătrâni și să le-o citească celorlalți. A fost minunat. Copiii au scris lucruri de genul: 'Bătrânii nu sunt deloc plictisitori', 'M-am distrat de minune', 'Mi-a făcut plăcere să aud povești din zilele de altădată'. Personalul de la casa de bătrâni a rămas și el impresionat de schimbările pozitive care s-au produs printre pacienții care au participat la program. Toate acestea ne-au convins să repetăm din nou experiența la anul.

Odată, exersam la pian, și un muzician, care s-a întâmplat să mă audă, mi-a spus: „Așa nu vei ajunge nicăieri. Trebuie să cânți întotdeauna pentru cineva, care poate fi râul, Dumnezeu, o persoană dragă pe care ai pierdut-o, sau cineva chiar în această cameră, dar trebuie să te adresezi cuiva“.

Brenda Ueland, *Dacă doriți să scrieți: o carte despre artă, independență și spirit*

Era îndeosebi o femeie, Margaret, care nu a avut niciodată copii. Ea venea întotdeauna prima la aceste şedinţe, cu cărţile pregătite. În ziua în care copiii au absolvit, ea a rămas încuiată în camera ei, căci nu dorea să accepte că programul se încheia. Doi dintre copii s-au dus atunci în camera ei, i-au citit declaraţiile lor şi i-au spus, îmbrăţişând-o: ‚Tu eşti cea mai bună prietenă a noastră'".

RUGĂCIUNEA NEÎNCETATĂ

Cea mai mare parte a acestei cărţi a avut drept scop descrierea experienţelor unor oameni obişnuiţi care s-au deschis faţă de dimensiunea spirituală, pentru a sluji mai bine umanitatea *în lumea seculară.* Există suflete care se nasc pentru a lucra în beneficiul Viziunii asupra Lumii într-un anonimat deplin, eventual şi în izolare. Călugării şi eremiţii se retrag din circuitul obişnuit al vieţii, consacrându-ţi energia exclusiv către comunicarea cu spiritul divin. Istoria lumii este plină de legende ale unor miracole şi vindecări săvârşite de mistici, care au atins – ca urmare a eforturilor lor din multe vieţi succesive – puteri neobişnuite, putând realiza materializări, teleportări, salvări miraculoase, şi multe altele.

Un adept spiritual autentic nu va recunoaşte însă niciodată că deţine asemenea puteri! În mod ironic, calea care conduce către aceste puteri este tocmai „atingerea acelei stări în care omul nu mai are dorinţe personale, în care el devine pur, fără motivaţii egoiste. Dumnezeu îi îndeplineşte atunci toate solicitările, tocmai pentru că el a devenit una cu

Dumnezeu. Acesta este scopul ascezei“[226]. Markides afirmă în continuare că cel care duce acest mod de viață își transcende toate pasiunile și dorințele personale, astfel încât Duhul Sfânt să poată beneficia de un canal perfect pur, golit de orice formă de egoism, prin care să curgă și să se manifeste. Markides a primit un text esoteric de la un călugăr finlandez, Tito Collianter. În cartea sa, *Calea ascetului,* el citează din acest text: „'Dacă omul a renunțat complet la dorințele sale personale, toate lucrurile se îndreaptă către direcția dorită de el... Voința lui devine una cu voința lui Dumnezeu și tot ceea ce cere el se împlinește'. Mi s-a dat de înțeles că acesta a fost motivul pentru care *gerontes* sau stareți precum Părintele Vasilios se roagă pentru bunăstarea și pacea lumii. Rugăciunile lor sunt foarte importante, și tocmai de aceea, ei se roagă fără încetare“[227].

Avem cu toții rolul nostru în univers. „Și mai aflați că dacă cei care se roagă ar dispărea, acest lucru ar însemna sfârșitul lumii“[228].

SUNTEȚI O FIINȚĂ PUTERNICĂ ȘI MINUNATĂ DE LUMINĂ

Închideți acum ochii pentru câteva clipe și întoarceți-vă în peștera în care ați văzut simbolurile vieții dumneavoastră. Intrați în ea și așezați-vă chiar în mijlocul ei, în lumina care coboară prin deschizătura de deasupra capului dumneavoastră. Imaginați-vă că deveniți translucid și că începeți să emanați o lumină aurie, strălucitoare.

Lumina dumneavoastră alungă întunericul din întreaga peşteră, luminând-o în toate direcţiile. Aţi devenit o fiinţă de lumină.

DESPRE AUTORI

JAMES REDFIELD trăieşte împreună cu soţia sa, Salle, în Alabama. Este autorul romanelor *Profeţiile de la Celestine* şi *A Zecea Viziune: susţinerea Viziunii.*

Pentru informaţii suplimentare referitoare la *Jurnalul Celestine,* o revistă lunară, sunaţi la 1-800-814-6462, de la 9.00 la 17.00 CST (Alabama). Pentru comenzi internaţionale: 1-205-620-9972.

CAROL ADRIENNE este coautoare alături de James Redfield al *Ghidului practic la Profeţiile de la Celestine.* A mai scris *Tarotul numerologic* şi *Destinul copilului tău.* Este consilier, profesor şi conferenţiar pe teme legate de intuiţie începând din anul 1976.

Pentru informaţii suplimentare: Carol Adrienne, M.A., 12400 San Pablo Avenue, Suite 110, Richmond, CA 94805, Fax: 510-235-6727, sau tel: 415-553-2535.

INDEX

[1] James Redfield, *A Zecea Viziune: Menținerea Viziunii,* 1996.

[2] Paul H. Ray, „Ascensiunea culturii integrale“, în *Noetic Sciences Review* nr. 37, 1996.

[3] Ibid.

[4] Ibid.

[5] Daniel Goleman, *Inteligența emoțională: De ce contează aceasta mai mult decât IQ-ul.*

[6] Patricia Hurley, scrisoare publicată în *Jurnalul Celestine,* ianuarie 1996.

[7] Marla Cukor, scrisoare publicată în *Jurnalul Celestine,* ianuarie 1996.

[8] Kyriacos Markides, *Călărind leul: în căutarea creştinismului mistic,* 1995.

[9] James Redfield, *A Zecea Viziune: Susținerea Viziunii,* 1996.

[10] Ibid.

[11] Dr. Alvin Stenzel, *Jurnalul Celestine* 2, nr. 12 (decembrie 1995).

[12] Caroline Myss, *De ce nu se vindecă oamenii: cum puteți depăşi blocajele ascunse, dobândind din nou o senzație de bunăstare?,* 1994.

[13] Michael McCabe, „Un deceniu al şanselor“, în *San Francisco Chronicle,* 8 martie 1996.

[14] Dr. Larry Dossey, *Cuvinte care vindecă: puterea rugăciunii şi practica medicinii,* 1993.

[15] Jack Kornfield, *Calea inimii: Cum ne putem descurca printre pericolele şi promisiunile vieţii spirituale,* 1993.

[16] Pat Brady Waslenko, scrisoare publicată în *Jurnalul Celestine* 2, nr. 2, din februarie 1995.

[17] James Redfield, *A Zecea Viziune: Susţinerea Viziunii,* 1996.

[18] Ibid.

[19] Sandra Fry, scrisoare publicată în *Jurnalul Celestine* 2, nr. 3, din martie 1995.

[20] James Redfield, *A Zecea Viziune.*

[21] Sam Whiting, „Prietenă pe viaţă“, în *San Francisco Chronicle Datebook,* 7 aprilie 1996.

[22] Allan Ishac, scrisoare publicată în *Jurnalul Celestine* 2, nr. 6 (iunie 1995).

[23] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[24] Marilyn Allan, scrisoare publicată în *Jurnalul Celestine* 2, nr. 11 (noiembrie 1995).

[25] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[26] Marie-Louise Von Franz, *Divinaţie şi sincronicitate: Psihologia şansei,* 1980.

[27] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[28] Ibid.

[29] Ted Andrews, *Animalele vorbesc: Puterile spirituale şi magice ale creaturilor mari şi mici,* 1994.

[30] Ibid.

[31] Ibid.

[32] Ibid.

[33] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[34] Dan Miller, scrisoare publicată în *Jurnalul Celestine* 2, nr. 11 (noiembrie 1995).

[35] Jean Houston, *Omul posibil,* 1982.

[36] Ibid..

[37] R.L. Wing, *Ghid practic de lucru cu I Ching-ul,* 1979.

[38] Nancy Vittum, scrisoare publicată în *Jurnalul Celestine* 2, nr. 6 (iunie 1995).

[39] James A. Swan, *Locuri sacre: pământul viu ne caută prietenia,* 1990.

[40] James Redfield, *A Zecea Viziune: susținerea Viziunii.*

[41] Caroline Myss, *De ce nu se vindecă oamenii: cum puteți depăşi blocajele ascunse, readucând bunăstarea în viața dumneavoastră,* casetă audio, 1994.

[42] Ibid.

[43] Russell E. DiCarlo, *Către o nouă Viziune asupra Lumii,* 1996.

[44] Ibid.

[45] Ibid.

[46] Refield, *A Zecea Viziune.*

[47] Hans TenDam, *Studiul reîncarnării,* 1990.

[48] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[49] Brian L. Weiss, *Multe vieți, mulți maeştri,* 1988.

[50] Ibid.

[51] Redfield, *A Zecea Viziune: susținerea Viziunii.*

[52] Ibid.

[53] Larry Dossey, *Cuvinte care vindecă: puterea rugăciunii şi practica medicinii,* 1993.

[54] Ibid.

[55] Rosemary Altea, *Vulturul şi trandafirul,* 1995.

[56] Refield, *A Zecea Viziune.*

[57] George Leonard şi Michael Murphy, *Viaţa pe care am primit-o în dar: un program pe termen lung pentru împlinirea potenţialului corpului, minţii, inimii şi sufletului,* 1995.

[58] Ibid.

[59] Ibid.

[60] Ibid.

[61] Henry Dreher, „Puterea vindecătoare a confesiunii", în revista *Sănătatea naturală,* numărul din iulie/august 1992.

[62] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[63] *San Francisco Chronicle,* aprilie 1996.

[64] „Cine spune că nu mai există eroi?", *San Francisco Chronicle,* 4 mai 1995.

[65] James Redfield, *A Zecea Viziune: susţinerea Viziunii.*

[66] Robert Monroe, *Călătorii în afara corpului fizic,* 1971.

[67] Ibid.

[68] Ibid.

[69] Raymond L. Moody Jr., *Viaţa de după viaţă,* 1988.

[70] Ruth Montgomery, *În căutarea adevărului,* 1966.

[71] Ibid.

[72] Ibid.

[73] Dr. Kenneth Ring, *În direcţia Omega: în căutarea semnificaţiei experienţelor de moarte clinică,* 1985.

[74] Moody, *Viaţa de după viaţă.*

[75] Hans TenDam, *Un studiu al reîncarnării,* 1990.

[76] Brian Weiss, *Numai iubirea este reală: povestea regăsirii unor suflete-surori,* 1996.

[77] Ibid.

[78] Bill şi Judy Guggenheim, *Salut din cer!: un nou domeniu de cercetare confirmă faptul că viaţa şi iubirea sunt eterne,* 1995.

[79] Moody, *Viaţa de după viaţă.*

[80] Ibid.

[81] TenDam, *Un studiu despre reîncarnare.*

[82] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[83] Guggenheim şi Guggenheim, *Salut din cer!*

[84] TenDam, *Un studiu despre reîncarnare.*

[85] Moody, *Viaţa de după viaţă.*

[86] Raymond Moody, *Reflecţii asupra vieţii de după viaţă,* 1977.

[87] Ibid.

[88] Kenneth Ring, *În direcţia Omega: în căutarea semnificaţiei experienţelor de moarte clinică,* 1985.

[89] Ibid.

[90] Ibid.

[91] Ibid.

[92] Ruth Montgomery, *Lumea de dincolo,* 1971.

[93] Ibid.

[94] Weiss, *Numai iubirea este reală.*

[95] TenDam, *Reîncarnarea.*

[96] Ibid.

[97] Malidoma Patrice Some, *Despre apă şi spirit: ritualuri, magie şi iniţiere în viaţa unui şaman african,* 1995.

[98] Redfield, *A Zecea Viziune: susţinerea Viziunii.*

[99] Thomas Moore, *Suflete-surori: celebrarea misterelor iubirii şi ale relaţiilor de cuplu,* 1994.

[100] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[101] Ibid.

[102] Ibid.

[103] Hans TenDam, *Un studiu despre reîncarnare,* 1990.

[104] Ibid.

[105] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[106] Ibid.

[107] Ibid.

[108] TenDam, *Un studiu despre reîncarnare.*

[109] Ibid.

[110] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[111] Ruth Montgomery, *În căutarea adevărului,* 1996.

[112] Glenn Williston şi Judith Johnstone, *Descoperiţi-vă vieţile anterioare: creşterea spirituală prin cunoaşterea vieţilor anterioare,* 1983.

[113] Ibid.

[114] Montgomery, *În căutarea adevărului.*

[115] Albert Savedra, *San Francisco Chronicle,* februarie 1996.

[116] Ross Sondergaard Rasmussen, ibid.

[117] Brownie McGhee, ibid.

[118] Eleanor Clark, ibid.

[119] Rosalie E. Taylor, ibid.

[120] Eligio Panti, ibid.

[121] Page şi Eloise Smith, ibid.

[122] Benny Ong, ibid.

[123] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[124] Robert Monroe, *Călătorii în afara corpului fizic,* 1971.

[125] Glenn Williston şi Judith Johnstone, *Descoperiţi-vă vieţile anterioare,* 1983.

[126] Robert Monroe, *Călătoria supremă.*

[127] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[128] James Redfield, *A Zecea Viziune: susţinerea Viziunii.*

[129] Andrew Bard Schmooker, *Întâlnirea cu umbra,* 1991.

[130] Robert Bly, *Mic tratat despre umbra umană,* 1988.

[131] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[132] Ibid.

[133] Dalai Lama şi Jean-Claude Carriere, *Violenţă şi compasiune,* 1996.

[134] Ibid.

[135] N.n. Perioadele în care se nasc foarte mulţi copii.

[136] Ramon G. McLeod, „Se aşteaptă ca populaţia minorităţilor care trăiesc în Statele Unite să egaleze ca număr populaţia albă", în *San Francisco Chronicle,* 15 martie 1996.

[137] Fran Pavey, împreună cu Myrna Levy şi Charles Varon, „Noi şi ei", în *Întâlnire cu umbra: puterea ascunsă a laturii întunecate a naturii umane,* editată de Connie Zweig şi Jeremiah Abrams, 1991.

[138] Ibid.

[139] Ibid.

[140] Ibid.

[141] Ibid.

[142] Robert Monroe, *Călătoria supremă,* 1994.

[143] Ibid.

[144] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[145] Margaret Wheatley, „Organizaţia neplanificată: să învăţăm din creativitatea emergentă a naturii", *Revista ştiinţelor noetice,* numărul din primăvara anului 1996.

[146] Paul H. Ray, „Naşterea culturii integrale“, în *Revista ştiinţelor noetice,* numărul din primăvara anului 1996.

[147] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[148] Ibid.

[149] Ibid.

[150] Ibid.

[151] Benjamin Barber, „Cultura globală a Lumii Mac“, în *Commonwealth,* numărul din 26 februarie 1996.

[152] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[153] Walt Hays, „Pasul natural: ce poate face omul: povestea lui Karl-Henrik Robert“, *Timeline,* Fundaţia pentru Comunitatea Globală, Palo Alto, martie-aprilie 1995.

[154] Ibid.

[155] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[156] Ibid.

[157] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[158] Alice A. Bailey, *Tratat de magie albă sau Calea discipolului,* 1980.

[159] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[160] Barbara Sher şi Annie Goţtlieb, *Lucrul în echipă!: crearea grupurilor de sprijin vă poate garanta succesul,* 1989.

[161] Ibid.

[162] Russell E DiCarlo, interviu cu Dr. Beverly Rubik, *Către o nouă Viziune asupra Lumii,* 1996.

[163] William Drozdiak, *Washington Post,* „Cândva, ‚Canalul de colectare al Europei’, Rinul a renăscut“, articol publicat în *The San Francisco Chronicle,* 1 aprilie 1996.

[164] Tom Hurley, „Grupuri comunitare“, *Noetic Sciences Bulletin,* primăvara anului 1996, Institutul pentru Ştiinţe Noetice, Sausalito.

[165] Ibid.

[166] Russell E DiCarlo, Interviu cu Peter Senge.

[167] Michael H. Murphy şi Rhea A. White, *În interiorul Zonei: experienţe transcedentale din domeniul sportului,* 1995.

[168] Ibid.

[169] Ibid.

[170] Ibid.

[171] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[172] Ruth Montgomery, *În căutarea adevărului,* 1966.

[173] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[174] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[175] William Van Zyverden, „Dreptul colaborării – Deplasarea accentului către rezoluţie", în *Vermont Bar Journal & Law Digest,* februarie 1994.

[176] Ibid.

[177] Ibid.

[178] Ibid.

[179] N.tr. întreg, integral.

[180] N.tr. sacru, sfânt.

[181] Laurette Rogers, *Proiectul Creveţilor de Apă Dulce din California: un exemplu de proiect educaţional bazat pe protejarea mediului înconjurător,* în Berkeley: Heyday Books, 1996.

[182] Ibid.

[183] Ibid.

[184] Ibid.

[185] N.tr. Mâncare în şcoli (într-o traducere foarte liberă).

[186] Alice Waters, „Dear Mr. President...", monografie, Centrul pentru Ecoliteraţie, Berkeley, 1995.

[187] Torri Minton, „Copiii de şcoală ajută la salvarea mlaştinii cu apă sărată“, *San Francisco Chronicle,* 4 mai 1996.

[188] Fritjof Capra, „Folosirea computerelor în procesul de educaţie“, *San Francisco Chronicle,* 12 martie 1996.

[189] James Hillman, Interviu apărut în *Sculptura,* numărul din martie/aprilie 1992.

[190] James Redfield, *A Zecea Viziune: susţinerea Viziunii.*

[191] Alice A. Bailey, *Razele şi iniţierile,* vol. 5, *Tratat referitor la cele Şapte Raze,* 1960.

[192] Robert Monroe, *Călătorii în afara corpului fizic,* 1971.

[193] Bill şi Judy Guggenheim, *Salut din cer,* 1995.

[194] Ibid.

[195] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[196] Michael Murphy, *Viitorul corpului: un studiu asupra viitoarei evoluţii a naturii umane,* 1992.

[197] James Redfield, *A Zecea Viziune: susţinerea Viziunii.*

[198] Ibid.

[199] Ibid.

[200] Barbara Gates şi Wes Nisker, „Zen-ul străzii: un interviu cu Bernard Tetsugen Glassman“, în *Inqiring Mind,* 1996.

[201] Joseph Marshall Jr. şi Lonnie Wheeler, *Soldatul străzii: lupta unui om pentru a salva o generaţie – câte o viaţă pe rând,* 1996.

[202] Ibid.

[203] Ibid.

[204] Catherine Bowman, „Un om de care Malcolm ar fi mândru“, în *San Francisco Chronicle,* 28 aprilie 1996.

[205] Ibid.

[206] Ibid.

[207] Ibid.

[208] Ibid.

[209] Ibid.

[210] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[211] Ibid.

[212] George Raine, „25 de ani de dedicație și iubire la Centrul Delancey", *San Francisco Chronicle,* 17 martie 1996.

[213] Redfield, *A Zecea Viziune: susținerea Viziunii.*

[214] Donna Horowitz, „În afara închisorii San Quentin", *San Francisco Chronicle,* 5 mai 1996.

[215] Salle Merrill Redfield, „Vizionari la lucru: un interviu cu John Horning", în *Jurnalul Celestine* nr. 4 (aprilie 1996).

[216] Ibid.

[217] Comunicat de presă, Goldman Environmental Foundation, San Francisco, 1996.

[218] Ibid.

[219] Ibid.

[220] Ibid.

[221] Bill Shore, *Revoluția inimii: o nouă strategie pentru crearea prosperității și pentru introducerea unor schimbări radicale,* 1995.

[222] Ibid.

[223] Ibid.

[224] Ibid.

[225] Redfield, *A Zecea Viziune.*

[226] Kyriacos C. Markides, *Călărind leul,* 1995.

[227] Ibid.

[228] Ibid.

Viziunile descrise în **Profețiile de la Celestine** și **A Zecea Viziune** au schimbat viețile a milioane de oameni; ele nu sunt simple teorii. Atunci când începem să înțelegem cum funcționează, numărul coincidențelor și al sincronicităților din viața noastră se amplifică. Pe măsură ce nivelul nostru de conștiință crește, viziunea noastră asupra lumii se transformă, iar noi căpătăm acces la însăși esența creației. Dacă vom înțelege că gândul și vizualizarea preced realitatea, le vom putea cultiva în mod conștient, în beneficiul nostru și al copiilor noștri.

Un supliment perfect pentru romanul **A Zecea Viziune**, acest ghid practic a fost scris cu intenția de a ajuta indivizii și grupurile să implementeze ideile descrise în roman. El prezintă explicații detaliate și exerciții pe temele cuprinse în **A Zecea Viziune**: viețile anterioare, grupurile de suflete, viziunea de la naștere, folosirea conștientă a viselor și a rugăciunilor, Lumea de dincolo și viziunea asupra Lumii. Ghidul ne ajută să experimentăm direct felul în care viața noastră se integrează în ciclurile eternității... ne învață cum ne putem descoperi misiunea personală... și revelează cum putem contribui cu toții la schimbările fascinante descrise în romanul **A Zecea Viziune**.

ISBN 973-8471-19-2

EDITURA MIX
Magia cuvintelor